תורת יהוה חדשה׃

והיא

ברית אדונינו ישוע המשיח חדשה למשיחיים וליהודיים בלשון הקדש נכתבה׃

Lex DEI *summi nova*;

Atque hæc est,

Novum **Domini nostri Jesu Christi *Testamentum*** Sacro-Sanctum; *Christianis* simul, ac *Judæis*, Sanctâ Linguâ *Hebrææ* Scriptum & exhibitum;

Ab *Elia Huttero Germano* (Viro, *Hebraicis ejus operibus, isthoc præsertim in obeundo munere*, *de universo Mundo* Christiano & Judaico, *laudes meritante maximas, & nunquam perituras*) *cum undecim aliis evulgatum Linguis*; *atque duobus per-magnis voluminibus* (*orbi proinde etiam literato, vix, aut parum visis admodum, aut notis*) Noribergæ, *plus minus, abhinc, sexaginta retroactis annis, primùm, editum & excusum*;

Nunc autem, in Volumen portatu facile redactum; atque centenis quibusdam in locis, post diligentem ipsius recognitionem, emendatum, atque castigatum; Absque cæteris istis in Editione *Hutteriana* Linguis, (onerosum scilicet, illud, & multo minus usitatum tantummodo reddentibus) per sese, separatim, & puro puto idiomate solummodo *Hebraico*, publicatum; operâ & industriâ

GULIELMI ROBERTSONI, Scoto-Britanni.

הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל׃
נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי
כל חוסי בו׃

Londini; Typis *Thomæ Roycroft*, Regiæ Majestati in Orientalibus Linguis Typographi, M. DC. LXI.

Venales prostant apud plerosq; Bibliopolas *Londinenses*.

Præfatio לַקּוֹרְאִים ad Lectores.

NOn me fugit, Christiani candidiqꝫ Lectores, conatus hosce, primo intuitu, quibusdam, (nimis sc. aut parum potius sagacibus) minus necessarios ac propemodum inutiles, apparituros; Cui enim usui, seu cujusnam commodo ac bono, (quæritabunt ejusmodi præpropere arguti) sacro-sanctum, Jesu Christi Domini nostri, *Novum Testamentum*, literis, ac typis mandaretur Hebraicis? De studiis etenim Hebraicis quicunque satagunt, sive operam illis ullam (dictu scilicet dignam) navare moliuntur, Judæi sint, vel Christiani, necessum est; Namque, העובדים עבודה זרה sive qui penitus idolis sunt dediti, sicuti verum ipsum Deum, Creatorem cæli ac terræ sempiternò Benedictum, non norunt; ita linguam primævam, ab ipso vero deo, πρωτοπλάςῳ πρῶτον insitam, minime curant: Atque, qui Mahumetem, Grandem illum, sectantur, impostorem, Arabicam Linguam ad unum fere omnes eorum eruditi ita excolunt, atque (propter nugas ac Blasphemias suas, ut ita dicam, Alcoranicas, hâc originaliter Linguâ Descriptas) in ea adeo expolienda toti sunt; ut Habraicam, licet istius matrem, fontem, & originem, omnino pene negligant: Quapropter, quum in Lingua Hebraica, ipsi solummodo Hebræi, vel Christiani sint edocti; neutris horum, labores, in Novo Testamento Hebraice evulgando, exantlati, Videbuntur necessarii, aut multum prodesse; Quippe, quia Judæi Scripta quæcunque fidem nostram ac religionem redolentia, tantum non aspernantur & despiciunt; Christiani autem omnes, Novem Jesu Christi Domini sui legem, & Doctrinam, Novo Testamento sibi exhibitam, Græcâ, Latinâ, omnibusque ferme vulgaribus ipsorum Linguis præ manibus jamjam habent exaratam. Ut igitur, in edendo Sacro-Sancto fœdere novo, בלשון הקדש opera universa et olea (nimium istiusmodi nasutis) perdi minime videatur, nec inutiliter, & sine fructus debiti bona spe, & expectatione, collocari; consilii, & instituti nostri, in hoc munere suscipiendo, & in suscepto obeundo ratio reddenda est & explicanda; ut ita palam appareat, & fiat perspicuum, labores istos, cum *Judæis & Hebræis*, tum *Christianis*, & fidelibus Christi grægibus; עם עורת השמים non parum profuturos.

Quod enim ad gentem attinet Israeliticam; licet, in hunc usque diem, Judæi,

quoad

rum falsissimis quibusdam traditionibus susceperint, & in fictitiis quorundam Rabbinorum commentis, talia legant & relegant, quæ fidem nostram & religionem inscitiæ, erroris, impietatis, & Idololatriæ coarguant; instituta Christiana adeo rudia, falsa, impia, absurda existimant & Blasphema, ut ab illis, tanquam ab idololatricis rupibus & scopulis, salutem animarum suarum perpetim obruituris, deterreantur & fugiant. Quid igitur, inquam, laboris & operæ nobis Christianis est fugiendum, aut quidnam estimandum est inutile, quod illis tam misere circa nostram fidem errantibus; & in suâ fide ita pessimè corruptis & depravatis; pro virili nostrâ, succurrere possit, & auxiliari? quodve subsidium & adjumentum proposito huic accommodatius adaptari potest, præsenti hoc, quod præ manibus est, opere? Nam dum illud quidam eorum *periergia* forsan & curiositate tantum aliquâ; alii, vel ut inde quædam colligant, quæ ferociter arrodant & carpant, aliique denique veritatis investigandæ gratia, sive quavis aliâ de causâ, lectitabunt; nequaquam desperandum est fore, quin eorum aliqui (Divino Spiritus Sancti afflatu annuente) Christianæ vi veritatis, ובגבורת הבשורה *et Evangelii efficaciâ* capiantur *validâ:* atque in salutarem *Messia* ipsorum, & *Jesu Christi Domini nostri* sempiternò benedicti notitiam & agnitionem captivi, liberique ducantur: quippe, cum quæcunque & qualiscunque in hisce Sacro-Sanctis Evangeliis & Epistolis, & in sanctissimis ipsius Christi & Apostolorum ejus actis recitandis, continentur; deprehensuri sint, & animadversuri, ea cuncta & in universum omnia, Divino eorum fœderi primo (scriptis Hebraicis in vetere canone nobis exhibito) penitus esse consentanea; & testimoniis ex eo etiam ipso manifestè citatis, firmiter approbata, & stabilita; ita ut nulla, quæ hic à Christo vel ab Apostolis & discipulis ejus (sive de Deo, sive de Messiâ, sive de rerum omnium creatione, sive de mortuorum resurrectione, sive de vitâ morteque sempiterna in futuro sæculo, sive de ullis aliis fidiei nostræ dogmatis & doctrinis) dicta sunt aut Scripta, vel latum, ut dicitur, unguem à lege suâ recedant, nec à *Mose, Psalmis*, et *Prophetis*, vel tantillum divaricent, aut divagentur. Quæ inquam, omnia, cum ità se habere revera reperiant; sentient certissimè, quicunque eorum non sint prorsus excæcati, quam falsissimè fides Christiana tanquam idololatrica & impia, ab ipsis fuerit antea traducta; atque ad veritatem diligentius indagandam postea sese dedicabunt.

Proinde, cum in hunc etiam usque diem habeat Deus, & quam diu Sol inferioribus hisce terrenis lucem suam dederit, & illuxerit; ex eo suo antiquo & peculiari primùm populo habiturus sit שארית רבה ויקרה *reliquias magnas per-preciosas* & sanctas, quas quotidie soleat ad se salutariter reducere; atque באחרית הימים temporibus, in æterno suo consilio huic peragendo proposito, prædefinitis, in filii Dei salutiferam agnitionem, πᾶς Ἰσραὴλ *universus & omnis Israel* sit revocandus, & in ovile cum Christianis unum & idem adducendus: videtur hoc præsens opus, Sanctissimæ Divinæ Providentiæ, (si sic ipsi Deo placuerit) hâc in parte, non nihil esse deserviendum; atque propterea discipulis & sectatoribus Christi singulis & omnibus, illius scilicet capacibus, ambabus amplexandum ulnis & fovendum; atque (quotiescunque Deus administrat occasionem) diligenter exercitandum. Ita ut hinc tantummodo, etsi nulla alia redderetur ratio, liquidò clarescat & constet, quam maximè tales & hujusmodi labores, Christianis itidem fidelibus & religiosis, futuri sint utiles & necessarii; sicuti prius diu quam extiterint, maximopere fuerint desiderati: ut scilicet in *Israelitarum* & *Judæorum*, fratrum quippe *Christianorum*, cum in Deo, tum in Christo natu maximorum, exerceantur, commodum & bonum;

quoad affectus ſuos, in Chriſtianam noſtram fidem & religionem, peſſime, (ne dicam infeſtiſſime) videantur diſpoſiti; Legendi tamen ea, atque intelligendi quæcunque à Chriſtianis Hebraice conſcripta ſunt, minime levi ſtudio, immo, miro deſiderio, capiuntur; ita ut nullam ejuſmodi (תאנה) oblatam opportunitatem amittant, aut negligant; eo *viz.* ſcopo ſibi propoſito, ut omnia illa probe ſciant, & calleant, quæcunque, ſive de fide eorum, vel de religione ſua, vel de cultu Dei ac pietate, (Linguâ ſua Sanctâ) legant, diſſerant, argumententur, aut diſputent Chriſtiani; omnia autem alia, Græcis, Latinis, cæteriſque peregrinis linguis & ſcriptis conſignata, parum aut nihil curant, nec ullo ſoliciti ſunt modo, unde proveniant, quòve pertineant & ducant. Si qua tamen propriis ipſorum characteribus, & Typis; Hebraiciſque idiomatis ſint edita, & evulgata; iſthæc (ut dictum eſt) omnia, plurimum arbitrantur intereſſe ſuâ, ne non intelligant, nec ignorant; Continuò namque tenet eos vehemens ſuſpicio, univerſa talia Scripta, editaque Hebraica, vel pro iis, & in eorum fidei confirmationem, eſſe conſcripta; vel contra eos, & ad religionem eorum impugnandam, excuſa: cætera verò, linguis (ut autumant) barbaris, ac profanis, promulgata; tanquam, ad controverſias aliarum inter ſeſe religionum tractandas, ſolummodo ſpectantia, faſtidioſe rejectant, viliſſimoque pendunt prætio. Atque ſic, quum מוכיחים הנאמנים *fideliſſimos eorum* alioquin *monitores* (ſalutem licet eorum amantiſſimè cupientes) nec velint audire, nec ferre queant & recipere; hac ſaltem, nihilominus, ratione, familiariter admodum appellati, blandeque, & liberè compellari poſſunt; ut ità, leniter quaſi quodammodo cogantur, ſuaviſſimeque demulceantur, veritatem ipſam, tandem aliquando, & vitæ ſalutaris doctrinam non ſolum audire, ſed & intelligere; atque ſimul, ut auditam, & intellectam (illecebris, & lactucis, palliatis & labiis ipſorum commodè aptatis) ad eam etiam, ut ità dicam, affectuoſe diligendam, paulatim ac prudenter alliciantur; & in ejus notitiâ, & amore ſuaviter & placidè conſerventur: in ſecundam, nimirum, propemodum naturam, mos ac conſuetudo talis inter eos invaluit; ut peregrinos quoſcunque Hebraicæ Linguæ gnaros, & in eâ, vel loquendâ, vel intelligendâ peritos, conveniant; eos obviam מאלהים *ab ipſo Deo* ſibi datos exiſtiment; ac proinde, hoſce vel loquentes vel ſcribentes Hebraicè, non ſolum audiant libenter, iiſque ſuum avidè intendant animum, ſed & ipſos gremio etiam ſuo amiciſſimè ſuſcipiant, & miro quodam affectu, foveant, & amplexentur; immo, ſi ſint rei cujuſdam indigentes, omnia ferè neceſſaria cum talibus habeant communia; ut iis ea liberè adminiſtrentur.

Hæcce cum ita ſeſe habeant; quæ tandem opera recuſari, aut quinam labores à nobis Chriſtianis, tanquam inutiles, evitari debent; qui eos, fratres ſcilicet natu majores noſtros, in notitiam, & agnitionem veritatis Chriſtianæ videntur adducturi? aut quodnam, ad hoc propoſitum exequendum, aptius, à quo magis idoneum poteſt excogitari medium? quam ut univerſa Doctrina Chriſtiana, novo Domini noſtri fœdere contenta, atque Chriſti ipſius, Evangeliſtarum & Apoſtolorum verbis ipſiſſimis prolata & edocta, illis, in propriâ ſuâ Sanctâ Linguâ exhibeatur & doceatur: præſertim, cum, ut dictum eſt, in eâ ſolummodo Linguâ תורות או תוכחות *Doctrinas, aut monitiones ullas* libenter audiant & recipiant. Nullus enimverò, nullus dubito, nec quiſquam dubitare debet, quin eorum plurimi, ſi non ad unum omnes, ab inſtitutionibus Chriſtianæ Religionis abhorreant, eamque idcirco maximè averſentur, quod qualia ſint Chriſtiana dogmata non norint nec intelligant: Proinde, cum à majorum ſuorum

rum

ſummodo Lingua, de divinis, ut ſupra demonſtratum eſt, rebus, & in nulla alia, quidvis iis gratè comunicari poſſit. Atqui Nihilominus, quam ut ſtudia hæcce excolerent Hebraica, & ut Chriſti Evangelia, & Sanctas Apoſtolorum Epiſtolas Hebraice prædicarent, atque publicarent, Huc uſque nihil minus curavere, nec quidquam magis hactenus neglexere plerique literati Chriſtiani. Immo, cùm univerſa cætera, ſingula & omnia ſtudia, licet etiam inutiliſſima, Maximeque futilia; atque multa itidem eorum Valde nociva & noxia; ſuis in Scholis & Academiis, Studioſe admodum excolant & perpoliant; Studia tamen iſta Hebraica & Sancta, licet utiliſſima & neceſſaria, (tam Chriſtianis ipſis, ad oracula divina intelligenda, utpote hac Sancta Lingua, Scriptis primò conſignata; quam Judæis, ut ſalutaria dogmata Chriſtiana, iis in ea, qua ſolum iſta recipient, exhibeantur;) ſuſque deque habeant, viliſſimeque pendant; atque foribus tantum non explodant & extrudant. Proh Deum immutabilem! quam ſit illa ſupiniſſima Chriſtian[illegible] negligentia? quamque maxime refractaria, atque hac in parte, perverſiſſima eorum ingratitudo? חליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם: *ſiccine, Deum optimum maximum, & bonitatem ejus, continuo compenſabitis, O populi omnes ſtolidi, inſipientes, & Phanatici?* Hocce, certo certius, ſi quidquid aliud, eſt; לעזוב המקור מים חיים ולחצב לכם בארות נשברים אשר לא יכלו המים: *Vividarum & vivacium fontes aquarum derelinquere; Puteos autem aridos, & ciſternas fatentes & lutoſas, minimas aut nullas ſalubres amplectentes aquas, vobis-metipſis exſcindere.*

Profecto ſum ego ſæpiſſimè mecum arbitratus, nec poſſum adhuc pro certo non arbitrari; hoc ex graviſſimis unum nec minimum eſſe peccatis & delictis, quæ Deum, Gloriæ ſuæ propriæ maxime zelotem; ad orbem terrarum Chriſtianum, tot diabolicis, malignis, & malitioſis contentionibus; tantiſque rixoſis circa Religionem controverſiis; & diſceptationibus adeo multis circa cultum divinum vanis et futilibus; puniendum incitarunt, & lacerandum provocarunt: Quod, ſcilicet, ea ipſa Sacro-ſancta Lingua, quam Deus primùm, ac præ aliis univerſis elegit, ut hac, divinas omnes veritates, omniaque ad ſalutem animarum ſpectantia, homines edoceat; à Chriſtianis adeo deſidioſe fuerit neglecta, ſtudiumque ipſius, cæteris prope ſtudiis ſingulis, tam turpiter poſt-habitum ſit, & rejectaneum; Atque (ſi omnino) ſolummodo poſtliminio quaſi (cum Primò ac præcipue debeat eſſe) recipiendum. Ita ut maximopere miranda ſit infinita Dei ipſius (multo, meritis noſtris furorem ab eo flagitantibus, miſericordioris) longanimitas & clementia; Quod, iſtiusmodi ſomnolentiæ viliſſimæ, ingratiſſimæque ſocordiæ, & ignaviæ adeo deteſtandæ peccatum & vitium; atrocius & ſeverius multo, Turcarum, aut gentium Ethnicarum, & Idolatricarum inſtar, hactenus non ultus fuerit, atque vindicarit.

Quo miſericordiæ miraculo ſtupendo, ne nos ulterius, aut amplius in noſtram hac in parte culpam & pœnam graviorem, abutamur, faxit (precor) Deus noſter admodum gratioſus, atque in Chriſto clementiſſimus: ut tandem aliquando, Paſtores, & Doctores univerſi Chriſtiani; cæterique Eccleſiarum Chriſtianarum antiſtites & gubernatores; omneſque denique Chriſti Diſcipuli hujuſce rei compotes & capaces; ſepoſitis atque rejectis Logomachiis omnibus; cunctiſque, de lana quaſi caprina, circa vanas & inanes notiones, aut opiniones vacuas & aerias, ſive circa res ullas alias, vix operæ ſectatorum Chriſti pretio penſitandas, rixationibus talibus in Gehennam abdica-

atque ut in eorum applicentur usum, & in utilitatem dirigantur spiritualem.

Quid enim? Nonne *Paulus*, Apostolus Sanctissimus, & zelo fervidissimus testatur, se vehemente animi tristitiâ, Spiritusque dolore peracerbo teneri, ob fratres suos in carne *Israelitas*, qui tam misere videbantur in pertinaciâ sua disperituri; ita, ut optarit ab ipso etiam Christo, fieri propter eos ἀνάθεμα; atque adeo sese bono *Judæorum* accommodaverit; ut inter *Judæos*, *Judæum*, & tanquam sub lege Judaicâ, seipsum ostentarit, quo Judæos, per Christum in Dei filiorum lucraretur adoptionem. Quæ, cum tantus Apostolus non fuerit pro ea natione, præstare dedignatus; annon nosmet Christiani (cum Apostolum illum magnum Sectari profiteamur) hocce quidquid sit laboris & opellæ, ambiremus suscipere? & susceptum anhelaremus amplecti? editoque eo, publicique juris & usus facto, studiose admodum aspiraremur uti? Quo *Judæis* fratribus nostris, ut dictum est, primogenitis משיחם ומשיחנו *Messiam eorum* & *Christum nostrum* verum, ejusque fidem puram, & Religionem immaculatam, nolentibus etiam vel volentibus prædicaremus; ut sic eos ad salutem animarum suarum paulatim & placide conaremur perducere.

Immo profectò, Christiani minime nominandi sunt aut agnoscendi, qui quamcunque, *Judæos* adjuvandi, & in salutarem Christi cognitionem eos adducendi, debito sibi oblatam prætermittunt & negligunt occasionem. Quid enim? An satis superque æstimabitur, si Pastores, & Doctores, in Ecclesiis & cœtibus Christianis, inter publicè supplicandum, oratoriè pro salute *Judæorum* preces suas fundant & effutiant; atque nihil interim ipsi prorsus aliud; nec quidquam eruditi plerique cæteri Christiani, quod ad *Judæorum* conducat illuminationem, aut quod re ipsâ utile sit ad eorum in fide Christianâ institutionem, præstent, aut conentur perficere.

Væ nobis Christianis, hâc in parte, perditissimè miseris: hoccine est, fratres nostros, & proximos charissimos in foveâ profundissimâ prospicere jacentes, ac celerrimè, ni auxilium iis aliquod adferatur, perituros; Nosque interea teterrimam eorum ruinam pertimescentes, procul attamen adstemus, atque Deum opt: max: ut eos ab exitio liberet imminente, perfunctoriè solummodo precemur; sed nullam omnino, nihilominus iis manum admoveamus; nullaque media (licet præ manibus nostris obviam jamjam prostent & parata fuerint) iis in eorum opitulationem suppeditemus. Annon hoc evidenter est (Hypocritarum instar inexcusabilium) Deum ipsum excelsum ludificare; atque fratrum & proximorum nostrorum morti, & exitio tacitè assentire, ejusque reatum in nosmetipsos transferre per-horrendum?

Immo verò rem hanc planè hic ita se habere perspicuum est; totum scilicet literatum & doctum orbem Christianum, Spiritualem Hebræorum suorum fratrum ruinam, ægrè admodum ita posse amoliri, ut a sese reatum ejus execrabilem amoveant & amandent. Quippe, quia, licet ad salutem procurandam Judæorum, media commoda satis & apta, nota sint & obvia; ea tamen mundus Christianus eruditus pene universus, in hæc ipsissima hodierna tempora, perparum, proh dolor! curavit, aut omnino nihil; immo desidiosè potius & ignaviter neglexit; ne dicam, ipsum illa propemodum aversatum esse, & penitus contempsisse. Media namque & adjumenta, penes nos, prorsus esse nulla certissimum est, quæ Judæis in fide suâ salutariter edocendis, adaptari possint accommodatiora, Sanctissimæ studio Linguæ Hebraicæ, & Christi ipsius, Doctrinæque Christianæ, בלשונם in eâ ipsâ primitivâ, & propriâ eorum Lingua prædicatione, & evulgatione; in illa nimirum solummodo

bræa addiſcenda, & edocenda Sancta Lingua, collocarent aliquem, & impenderent; quò, non ſolum eam ipſi legant, aut lectam intelligant, & apprehendant; ſed ut quandocunque fuerit iis occaſio dedita, (prout datam & oblatam ſæpiſſime repetirent omnes eruditi) in ea loquantur, diſſerant, & ſcribant; atque Evangelium etiam, & Doctrinam Christianam in ipſa promulgent & prædicent; quamvis, inquam, tales nimis multi ſemper extitere, qui hæc parum aut nihil æſtimavere; quidam attamen ſunt, & ſemper fuere, pluresque cottidie ſperandi ſunt eſſe futuri; qui, ſecundo poſt pietatem, & amorem ſanctitatis, loco; atque plurimum ante ſtudia cætera ſingula; omneſque reliquas, & univerſas Linguas; Divinæ, Sanctiſſimæque Linguæ Hebraicæ, primas exhibeant & aſcribant; eamque proinde ardore perſequantur incredibili; avidiſſimeque ſtudium ipſius ambiant, amplexentur, & excolant. Atqui talibus quiſnam illis fructus opulentus, & uberrimus, ex hoc præ manibus opere preſente, proventurus ſit, prævidere quivis, atque præſagire poteſt; Etenim, ex eo, qui, Linguæ Hebrææ præceptis, ſunt aliquantillum inſtructi; non ſolum erudiri poſſunt & inſtitui, Doctrinis, Verbis, Sententiis, & Phraſiologiis ipſiſſimis, quæ, in SacroSanctis Veteris Inſtrumenti Libris, uſurpantur uſitate; ſed ex iſthoc etiam obſervare poterint & ediſcere, quonam illæ modo puriores voces, phraſes, ſententiæ, loquutiones, ſeu loquendi formulæ, dicendique figuræ, quibus utuntur divinæ ſæpiſſime literæ; in aliis itidem dicendis aut ſcribendis argumentis, & ſermonibus etiam, ſive piis, civilibus, hiſtoricis, & moralibus, tam obvenientibus, quam præmeditatis, occupari; atque ad religioſas inſuper orationes, prædicationes, & precationes queant adaptari; & ſimul, in uſum, utilitatem, & ædificationem audientium aut legentium Spiritualem, adhiberi poſſint, & accommodari.

Atque Hiſce cogitatis meis præſentaneis, ita vobis Ingenui Lectores, indicatis, & præſignificatis; Nihil aliud ſupereſt aut reſtat, quod ad vos, inpræſentiarum, ego præfarer; quam quod opus hoc ipſum manibus veſtris exhibeam; & voſmet ipſos, ipſiuſque uſum, Deo, in Chriſto, gratioſo; divinæque benedictioni; precibus intentiſſimis commendem atque recommendem meis.

וְכֵן יְהִיֶה הַמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲדוֹנֵינוּ עִם נַפְשׁוֹת וְנִשְׁמוֹת
כֻּלֵּיכֶם וּבְכָל אֻמַּת יוֹלִיכְכֶם לְעוֹלָם אָמֵן׃

Sic, ab interioribus animi ſui receſsibus, & ex imis ipſius & intimis præcordiis, orat, & exoptat,

GULIELMUS ROBERTSONUS,

Qui *Londini* degebat, & e Muſæo ſuo
hæc ſcribebat;

Anno מִמּוֹלֶדֶת הַמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ אֲדוֹנֵינוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ *Milleſimo, Sexcenteſimo, Sexageſimo primo*;

Menſe (אָבִיב) *Martio*; *Dieque Viceſimo ipſius Sexto.*

Quum

tis inutilissimis; aut ad ingenia tantummodo Tartarea atque infernalia, relictis iis & ablegatis; sese totos, & universos; per totum & tantum saltem spatium & laborem, istiusmodi contentionibus indignissimis, usitate (licet vanissime) tritum & consumptum; in studia verbi divini, primis, propriis, ac divinis ejus Idiomatis, Sancta hac Lingua Hebræorum, nobis exhibiti; ipsosmet dedant, consecrent atque dedicent. Quantam, igitur, tunc temporis, (cum Deus, animos in hæc Sancta studia nostros, firmiter inclinaverit) placidam, & Divinam animarum suarum pacem, quantasque Spiritus Sancti consolationes inenarrabiles, persentiscent Christiani, atque persensuræ fuerint fideles Christi greges & Ecclesiæ? præ hac, *viz.* qua jam, (ob controversias istas, supra nominatas, litigiosas; reliquasque vanas eorum notiones, & labores ipsorum inutiles) nulla propemodum, aut certe fruuntur minima? Det Deus, in filio suo, mitissimus, ac maxime misericors; ut in nobis-metipsis ista brevi probemus & experiamur.

Atque hæcce sunt ista, amicissimi, benevolique Lectores, quorum, g[illegible]im, vos fusius paululum commonefacere velim; & quæ largius aliquantillum vobis impertiri statui; eo minime fine, ut hisce quæ dicta sunt, culpitem quemvis & incusem, aut probro afficiam aliquo; sed (ex serio studio, affectuque intimo in bonum Christianum publicum, & Christianorum commodum privatum) ut alios multos, me multo, Doctrina, pietate, & gravitate præcedaneos, atque præcellentes, Deo cum propitio, suscitem & incitem, ad hujusmodi labores (tales, enimvero, plurimi, restant, in emolumentum istud nominatum publicum & privatum, peragendi superstites) capessendos, & ad exitum illum, perficiendos & consummandos, optatum. Quod autem ad ea, quæ particulatim aliquantò magis, supersunt addicenda; brevius nonnihil, meipsum contraham & expediam.

Ulterius, etenim, candidi sunt admonendi Lectores, Duas, non esse prætermittendas utilitates alias, (præter cæteras supra monstratas commoditates) ex opere hocce præ manibus præsente, Christianis affluxuras, atque iis, ex illius usu, redundaturas.

Primo, namque, prout in quibusdam Scholis, vulgo solet fieri, Grammaticis; Ubi studiosi, Latinæ Linguæ præceptis, aut Græcæ, fuerint solummodo mediocriter imbuti; nullo, aut certe minimo labore tædioso, reliqua, cæteraque propemodum ediscunt omnia, Latinorum aut Græcorum Historicas enarrationes Evangeliorum, revolvendo, atque relegendo; Idem istud hic in Lingua Sancta itidem addiscenda, Studium & operam suam impendentibus eveniet; vel etiam facilius futurum iis fiet. Si quivis, enimvero, secum huc attulerit, præceptorum Linguæ Hebraicæ Grammaticorum, aliqualem apprehensionem, ac notitiam, una cum seria voluntate connexam, eam addiscendi; Brevi, talis, ac facillime, tantum in studiis efficiet progressum, Evangelia Hebraica, (hæc enim, initio, tyronibus, utpote facillima, & quoad materiam eorum Christianis maxime nota, & familiaria, prius suaderem attentare;) vel unum eorum quodvis evolvendo; ut universas postea Biblicas Historias, concionesque Prophetarum faciliores, ipso Hebræo textu, apprehendere possit & intelligere.

Tandem denique; Restat altera & ultima (hoc loco recordanda) hujusce operis utilitas, minime negligenda. Licet, enimvero, prout supra expostulatum est, plurimi dici volunt, & arbitrantur esse docti Christiani, atque literati; qui varia Doctrinarum genera, sibi vendicant; & multarum Linguarum notitiam, in iisque loquendi Scribendique venditent peritiam, atque vanissime tantum non eam ostentent; Nunquam, interim, in animum suum induxerunt, nec unquam sese serio applicuerunt, ut studium suum, & laborem, in He-

omnium linguarum expeditissimam cognitionem in momento perceperunt. Hodiè quid ejusmodi cernitur in Ecclesia? Decem, Quindecim, Viginti annos ad minimum, in Scholis trivialibus & Academiis, nunc hîc, nunc alibi ætatem nostram macerantes, & discruciantes Minervam quisque suam, (ne dicam de sumptibus, periculis & miseris parentibus, qui vana spe lactati, omnique solatio destituti, cum lachrymis ad foveam descendunt) vix tamen dimidium, quod expetimus, assequimur. Roget quis unde malum hoc? Et quod sit ejusdem remedium? Vix invenias virum, qui rem seriò curet inquirere, vel qui morbo tam desperato manum adhibere desideret; imò quod pejus est, si quis veras causas & rationes norit, vix easdem sine magna offensa & periculo in medium proferre ausit: Tanta est hujus ultimi seculi perversitas.

Hanc ob causam & ego hactenus cum dolore conticui, & tacuissem diutius, nisi me bonorum preces, & sanctæ posteritatis ratio commovissent. Quandoquidem enim toti terrarum orbi nil equè scitu, actu & factu necessarium & utile, & homine Christiano dignius esse potest, atque hoc ipsum, qua ratione post Babylonicam Linguarum confusionem, citra ardui laboris impensam, & sine prolixi temporis dispendio, veram Sapientiæ & Linguarum cognitionem assequamur, in quo totius mundi salus & emolumentum tanquam in cardine versatur, atque in quo omnes Sapientes, Monarchæ, Philosophi, à Babylonica confusione laborarunt & adhuc laborant: Ideo & Ego, licet omnium minimus, negotio & operi huic manum adhibui, atque in præsentiarum, eo quo erga Deum, Ecclesiam & totam posteritatem affectus sum animo, liberali & candido, veras causas & rationes aperiam,

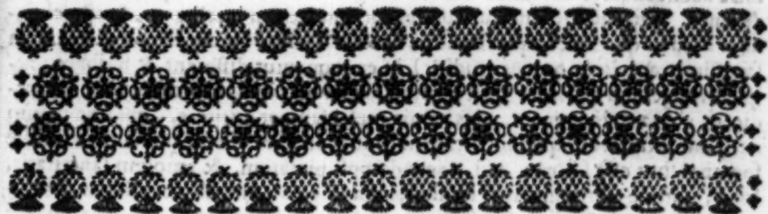
Unde illa nostri seculi infelicitas, perversitas & studiorum remora.

Prima & principalis causa, quæ totum etiam genus humanum in extremas miserias atque ipsam confusionem Babylonicam præcipitavit, est ipsa Mundi ingratitudo & superbia, quæ semper veram neglexit Sapientiam Verbi: Et è contra inanem sibi finxit eruditionem, stultitiam nempe, quam quisque mediocriter ingeniosus fingere potest; Hoc est, Mundus non vult nec potest discernere inter Sophiam & Philosophiam: inter Sapientiam illam, divinitus nobis traditam, & inter studium Sapientiæ, maximo labore acquirendum: juxta scripturæ dictum: Duo peccata commisit populus meus, me fontem aquarum vivarum dereliquerunt, fodiendo sibi cisternas, cisternas inquam, in quibus non est aqua. Nam quia Sapientiam τȣ λόγȣ cælitus revelatam, nec seriò Mundus affectat, nec cum Solomone, Daniele & Apostolis, à Deo ardentibus votis & firma fide expetit: Alteram autem Ethnicam, stultam & phantasticam illam, sine fide, sine timore Dei, sine invocatione Filii Dei, propriis saltem viribus assequi conatur, haud immeritò maximo labore consequitur. Cur enim Deus Sanctus Benedictus, superbo & ingrato Divinæ Sapientiæ contemptori, magnifica sua dona vi quasi obtruderet?

Quia tu repulisti scientiam, inquit Deus; Ego repellam te, ne fungaris officio.

Sapientia ergo, de qua nunc agimus, ut & de se ipsa loquitur, est splendor lucis æternæ & speculum sine macula operationis divinæ, & imago bonitatis ejus; Vapor virtutis divinæ, & emanatio omnipotentis gloriæ syncera, in quam nil inquinatum incurrit: Una existens omnia potest, & in semetipsa permanens innovat omnia, & per nationes in animas sanctas descendens, amicos Dei & Prophetas constituit. Neminem enim diligit Deus, nisi eum, qui cum Sapientia inhabitat. Sapientia enim est spiritus intelligens, sanctus, unigenitus, multiplex, subtilis, mobilis, integer, incoinquinatus, manifestus, illæsus, amans bonum, acutus expeditus, beneficus, humanus, stabilis, firmus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, qui omnes capit Spiritus intelligentes, etiam mundissimos subtilissimosque Omni enim motu mobilior, attingit & capit omnia propter munditiam. Est speciosior Sole, & super omnem Stellarum dispositionem: Luci comparata invenitur prior; huic quidem succedit nox: Sapientiam autem nulla unquam vincit malitia; Facile videtur ab his qui diligunt eam, & facile invenitur ab his, qui quærunt eam; imò ipsa sui studiosos præoccupat, atque sese illis conspiciendam præbet.

Hanc

QUum, literatissimus ille vir, D. *Elias Hutterus*, in utraque sua, Duobus Novi Testamenti voluminibus *Polyglottis*, ad Lectorem præfixa Præfatione, multa, itidem, ad hanc editionem pure Hebraicam spectantia, & ad utilitatem & necessitatem ipsius ulterius indicandam, conducibilia; disserat, atque ratiocinetur; hæc, aut eorum saltem præcipua, hic etiam serio pensitanda, præponere; Lectoribus incommodum minime Judicavi; sed iis perutile potius auguratus sum fore: Quæ, proinde, sic subsequuntur, quo diligenter & considerate legantur.

CHRISTIANO
ET
CANDIDO LECTORI
S. P. D.
ELIAS HUTTERUS.

FAcillima olim fuit sapientiæ & Linguarum acquisitio: Sic ADAM *protoplastus, unicô momento, tantam rerum cognitionem adeptus est, ut ex mandato divino, cunctis animalibus propria & apposita imponeret nomina, quibus in hunc usque diem, non sine singulari admiratione, utilitate & voluptate, utimur.*

Joseph, *penè adhuc puer in Ægyptum venditus, in tantum, apud senem parentem, in Sapientiæ studio profecerat, ut postea senes Ægypti doceret Sapientiam.* Solomon *Rex, juvenis adhuc, studio minimè operoso, tantam rerum omnium cognitionem percepit, ut omnibus hominibus miraculo esset.* Daniel *Propheta, puer, cum sociis suis, unico triennio, in Sapientiæ studio tantoperè profecit, ut coram Nebucadnezare staret, & vel solus miraculi instar, omnes Chaldæorum Astrologos & Magos decuplo antecelleret.* Sancti Apostoli *homines alias plebei, piscatores & indocti, ex missione Spiritus Sancti,*

omnium

Præfatio ad Lectorem.

Et si Receptum & vulgarem docendi discendique modum, quem sine maxima multorum perturbatione & casu derelinquere nequit, retinere velit; Quid ad nos, qui non delectatur lauticiis, vescatur glandibus: Deo nihilominus aliquando rationem certissime redditurus est.

Quod autem Reliquum est, Amice & candide lector; Cum D. Paulus in Epistola ad Colossenses mentionem faciat Epistolæ quam ad Laodicenses Vicinos eorum scripserit; iisq; injungat, ut Epistolam ad se scriptam in Ecclesia laodicensium legi procurent: & è contra, ut Epistola ad Laodicenses Scripta apud Collocenses legatur: Nec eandē in ullo vel Græco, vel Syriaco, vel Latino codice, nisi in Jacobi Fabri Stapulensis Latino Commētario super Novum Testamentum; Nec non in Germanico Johannis Deitenbergii Coloniæ impresso, atque Bohemico Pragensi, invenerim, propemodum à nobis neglecta fuisset: Quia tamen insignes ac solatii plenas in se doctrinas continet, operæ pretium esse judicavi, ut eandem, sicut & reliquas, converterem, prout divina mihi concessum est gratia. Quod ut candidus & syncerus lector tanquam ad gloriam Dei, & communem Ecclesiæ salutem directum, benigne à me accipere dignetur, etiam atque etiam rogo.

Præterea, amice et candide lector, te ignorare nolo, quod, cum primum Novi Testamenti editionem in duodecim Linguis (Syriaca, viz. Ebraica, Græca, Latina, Germanica, Bohemica, Italica, Hispanica, Gallica, Anglicana, Danica, & Polonica,) molitus sum; potissimum Ebrææ Sanctæ Linguæ exemplar nobis defuit; cujus copiam (excepto S. Matthæo, & Epistola ad Hebræos, Basileæ impressis, quæ magis Rabbinicam quam Biblicam phrasin redolent, nec sine nausea legi possunt) nec in ulla Bibliotheca, nec ab ullo hominum, etiamsi multis aureorum millibus redimere voluerim, nancisci potui: Quapropter ego licet omnium minimus, urgente necessitate, consideratione insuper gloriæ divinæ & publicæ utilitatis, & ne cum dedecore rem tantam deserere cogerer, integrum Novum Testamentum à capite ad calcem, in linguam sanctam, divino fretus auxilio, convertendum suscepi: Quantum autem oneris humeris meis imposuerim, omnibus piis, bonis, & doctis judicandum relinquo. Converti, correxi, onera domestica, & rei familiaris sustinui, & annuo temporis spatio ξὺν θεῷ absolvi. Qua autem felicitate hoc a me præstitum sit, syncero tuo & candido judicio submitto. Studio, & ex proæresi nil quicquam perperam reddidi. Si quo tamen in loco forsitan a me meisque amanuensibus peccatum fuerit, ne nos propterea insontes, totique posteritati optime cupientes calumniis proscindas: sed, ut bonum virum decet, me de sphalmate aut errore amice & sincere admonere digneris; id quod tibi honorificum, mihi vero tam gratum quam gratissimum erit, qui & operamque daturus sum, ut ejusmodi menda per correcturæ modum; sicuti summorum etiam regum & principum operibus fieri solet; debito modo corrigantur, quod hac importunitate fieri non potuit. Unius enim hominis & anni non est rem tanti momenti simul inchoare, & ad placitum cujusvis aquè adornare & perficere. Potuisset hoc dubio procul, ab aliis doctioribus viris, melius quam a me inchoari & tractari opus; qui quidem tanto mole pressus & oppressus pene succubui: Verum enim vero, quia ipsi rem silentio præterierunt, plurimique mihi magni viri de suscipiendo negotio hoc authores & Hortatores fuere; satius esse duxi, ipsorum pio & Christiano consilio moram gerere, & cum infantibus in illustranda decantandaque gloria Dei, incondita voce balbutire, quam omnino conticescere.

Miror autem, cum Ecclesia Christiana jam ultra mille quingentos annos Evangelicam Doctrinam a domino nostro Jesu Christo, qui secundum carnem de tribu David & Juda fuit, atque a Sanctis Apostolis, qui omnes Ebræi & Judæi fuere, ad fidas manus traditam acceperit; quod post illa tempora, nemo fuerit, qui in Gloriam filii Dei, Sanctorum Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, nec non communem Gloriam & utilitatem totius Ecclesiæ & Posteritatis, imo ad conversionem Judæorum, Turcarum, aliarumque gentium, Novum Testamentum in Ebræam sanctam linguam transferre tentarit, vel si tentavit, ad exoptatum finem perducere valuerit; cum nec de gloria, nec de uti-

uti-

Præfatio ad Lectorem.

Hanc inquam Sapientiam quia Mundus negligit, meritò cum ratione insanit, noctem cum noctua, luci meridiana praferens. Quis enim mortalium ex proprio cerebro DEI *consilium cognoscet, aut quis propria ratione assequetur id, quod velit* Deus? *siquidem mortalium cogitationes timida & prasumptiones incerta. Corpus enim corruptibile aggravat animam, & terrena habitatio deprimit mentem multa cogitantem: Vix imaginando percipimus ea, quæ in terris sunt & quæ ante oculos & pedes versantur, quæque in manibus cum dolore invenimus. Quæ autem in cælis sunt, quis investigabit ea? Nisi ipse* Dominus *dederit Sapientiam, & miserit Spiritum Sanctum suum ex altissimis, ut sic corrigantur semitæ eorum, qui in terris habitant, & docti fuerint homines, quæ placeant* DEO, *atque per Sapientiam salvi fiant. Hac de prima causa sufficiant.*

Altera causa est, quòd nostra ætas non modo ipsam Sapientiam Verbi, *Sed &* Linguam Sanctam *divinitus etiam nobis traditam contemnit: Olim enim à condito Mundo usque ad Babylonicam Linguarum confusionem, atque inde usque ad captivitatem Babylonicam; unica saltem & sola Ebræa lingua duravit & propria quasi mansit Ecclesiæ, in qua omnes patefactiones Divina, omnes facultates, professiones & artes, una quasi synopsi & Idea comprehensæ fuerunt, atque unicuique innata quasi adhæserunt.*

Hanc linguam qui exactè novit, facilima Methodo, ad omnium scientiarum fastigium transcendere valuit. Hanc Eber, Abraham, Isaac, Jacob, Joseph, Moses, Samuel, David, Solomon, Elias, Elisæus, *&c. tanquam* DEI *& Ecclesiæ propriam, atque omnis divina & humana sapientiæ clavem, medias inter gentes Idolatricas, solam puram & inviolatam conservarunt & propagarunt.*

Solomon *Regnatorum omnium, qui sub sole emerserunt, magnificentissimus, etsi omnium linguarum fuit peritissimus; fuit enim, ut inquit Ecclesiastes, non sapiens saltem (nempe pro semetipso) sed ipsemet populo suo bona & salutaria dogmata, non in peregrino Idiomate, sed in sancta paterna Lingua tradidit, investigans & componens parabolas multas, quærens verba utilia & rectè scribens sermones veritatis.*

Hanc Sanctam DEI *Linguam scholis nostris tanquam inutilem, & parum necessariam, omnino infensam & exosam reddidit Diabolus; quo quid pro suo ingenio excogitare posset compendiosius, non video. Fundamento enim Ebraica lingua non rectè posito, quid obsecro superstruas, quod levissimo etiam momento impulsum non corruat? Benè hac in parte intelligit Calumniator, hostis ille infensissimus, quid hoc dictum sit: Ex ore infantium & lactentium fundasti robur, ut destruas inimicum & ultorem. Item: Malo quinque verba loqui in sensu, quàm decem millia verborum in Linguis, &c.*

Quia ergo sapientiam DEI *contemnimus, nec non Ebræam sanctam linguam, quæ omnium linguarum mater, fons & origo est, & sola quidquid usquam divini est, docet; ex scholis nostris exterminavimus, eamque tanquam inutilem, pro filio perdito habemus. Græcam autem, & Latinam per se utiles & necessarias, mancas & mutilas, capite & cauda truncatas, præpostero & confuso ordine, & quidem tanta cum difficultate & nausea juventuti proponimus, ut nihil supra. Tanta præterea est lectionum, authorum, artium, facultatum, professionum, librorum, præceptorumque multitudo,* ἀταξία, *confusio, malitia & injuria, ut centesimus quisque citius lanii aut sutoris officium didicerit, quam inclytæ hujus rei studiis, cum extremo salutis periculo, desudarit. Addo, quod nemo ferè, quem ego norim, integrum Sacrorum Bibliorum codicem à capite ad calcem, in ulla Schola totaliter à Præceptore didicerit; imò ne* Novum Testamentum *purè* Hebraicum, *unquam viderit; in quo tamen omnis nostra & totius Mundi pendet restitutio. Quid ergò mirum, quod Diabolo & confusioni Babylonicæ ludibrio expositi simus. Hac dicta sufficiant de nostri seculi perversitate & studiorum remora; ex quibus satis superque demonstratum esse arbitror, cur, nisi res mutetur in melius, pari passu in Sapientiæ studiis, cum veneranda antiquitate progredi nequeamus.*

Si Mundus autem ingratus & superbus, prout hactenus solitus fuerit, sapientiam *ipsam, &* Linguam Ebræam *continuo negligere pergat;*

Eo

תורת המשיח :

או

ברית אלהים חדשה :

בשורת האדונינו ישוע המשיח כפי מתי המבשר :

א CAP. I.

1 ספר תולדות ישוע המשיח בן־דויד בן־אברהם :
2 אברהם הוליד את־יצחק
ויצחק הוליד את־יעקב
ויעקב הוליד את־יהודה
ואת־אחיו : 3 ויהודה הוליד
את־פרץ וזרח מתמר ופרץ
הוליד את־חצרון וחצרון
הוליד את־רם : 4 ורם
הוליד את־עמינדב ועמינדב
הוליד את־נחשון ונחשון
הוליד את־שלמון : 5 ושלמון
הוליד את־בועז מרחב ובועז
הוליד את־עובד מרות ועובד
הוליד את־ישי : 6 וישי
הוליד את־דוד המלך ודוד המלך הוליד את־שלמה

בראׁ כאׁ בׁ גׁ. כהׁ כדׁ כוׁ. כטׁ להׁ. Gen. 21. 2, 3. 25. 24, 26. 29. 35.

בראׁ לחׁ כוׁ כטׁ. דה״א בׁ הׁ רותׁ דׁ יחׁ יטׁ. דה״א בׁ טׁ יׁ. Gen. 38. 27, 29. 1 Chron. 2. 5. Ruth. 4. 18, 19. 1 Chron. 2. 9, 10.

במדׁ זׁ יבׁ דה״א בׁ יאׁ יבׁ רותׁ דׁ יחׁ יטׁ Num. 7. 12. 1 Chron. 2. 11, 12. Ruth. 4. 18, 19.

דה״א בׁ יבׁ. ש״א יוׁ אׁ. יזׁ יבׁ 1 Chron. 2. 12. 1 Sam. 16. 1. 17. 12.

ש״ב יבׁ כדׁ 2 Sam. 12. 24.

utilitate, nec de necessitate quisquam dubitare potuerit. Siquidem phrasis Biblica in vetere & Novo Testamento usitata, absque eodem intelligi recte nunquam poterit. Miror, inquam, quod nemo Doctorum in Ecclesia fuit, qui rem tantam pro dignitate aggredi, atque Iudæis, qui propter contemptum Domini nostri Iesu Christi, & neglectum verbi Dei & Linguarum tam atroces pœnas luunt, veram salutis viam, majori zelo monstrare conatus sit. Quod certe singulari Providentia Divina ita factum esse arbitror, Ut & per nos in hac ultima mundi senecta Glorificetur Deus, Iuxta Christi & Psalmistæ dictum; ex ore infantium & lactantium fundasti robur, ut destruas inimicum & ultorem.

Ad me vero, meamque tenuitatem quod attinet, feci, quod potui, & plus quam potui, Deus enim astitit mihi, & operatus est in nobis visibiliter, ut ultra vires humanas opus tam arduum & audax sustinuerimus. Cui sit laus & gloria in sempiterna sæcula. Amen.

Anno 1600. 1. Julii, *Noribergæ.*

Atque hæc, ex iis, quæ Reverendus admodum & Religiosus D. *Hutterus*, docte, pro more suo, atque pie, in præfationibus suis, lectores ejus est allocutus; excerpta sufficiant; cætera namque, quæ præfando plurima, fuse dicit, & disserit; Aut, ad reliquas istas supra nominatas linguas, & ad methodicam earum, in ejus editione, dispositionem & adornationem, pertinent, & spectant: Aut a scopo hujusce præsentis operis & instituto, heterogenea sunt & aliena.

De hoc autem insuper, Benevolus restat Lector præmonendus; Quod, licet, Epistolam illam, Apostoli *Pauli* ad *Laodicenses*, hic à D. *Huttero* designatam; atque in ejus ista Novi Testamenti editione polyglottâ memorata, inter cæteras Apostoli canonicas Epistolas, ab eo descriptam; nollem, in hac editione pure Hebraica, præterire penitus & omittere: ipsam autem, nihilominus, iis Epistolis quæ ab Universa Christianorum Ecclesia, authenticæ agnoscuntur & Apostolicæ, minime visum est immiscere; sed eam totius fini potius operis adjicere, satius & tutius esse Judicavi; quippe, quæ ab Ecclesia, tanquam authentica, nondum fuerit huc usque recepta; sed ut quodammodo Apocrypha potius æstimata. Quoniam etiam, textum istius Epistolæ Græcum, & Latinam ejus versionem, alibi vix possunt, aut admodum ægre Lectores sibi comparare; ipsam, proinde, non puro solummodò Hebraico, sed Græco simul addito textu, Latinaque etiam Tralatione donato, impressam curavi. Quâ jam excusâ, cæterisque omnibus hoc opere contentis, cum bono Deo ac propitio, utere tu, commodum in tuum candide Lector, & fruere.

G. R.

אוּרָשָׂה אִמּוֹ מִרְיָם לְיוֹסֵף וְלִפְנֵי־בוֹא אֵלֶיהָ נִמְצְאָה הָרָה
בַּבֶּטֶן מֵרוּחַ הַקֹּדֶשׁ ׃ 19 וְיוֹסֵף אִישָׁהּ דבר׳ כד א
צַדִּיק הוּא וְלֹא אָבָה לְמַסּוֹר אוֹתָהּ כִּי־אִם Deut. 24. 1.
הָיָה בְלִבּוֹ בַּסֵּתֶר לְשַׁלַּח אוֹתָהּ ׃ 20 וְכַאֲשֶׁר זֹאת הוּא
מִתְחַשֵּׁב הִנֵּה מַלְאַךְ יְהוָה בַּחֲלוֹם נִרְאָה־לוֹ לֵאמֹר יוֹסֵף
בֶּן־דָּוִיד אַל־תִּירָא לָקַחַת מִרְיָם אֶת אִשְׁתֶּךָ כִּי אֲשֶׁר בָּהּ
נוֹלַד מֵרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא ׃ 21 כִּי תֵלֵד בֵּן וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
יֵשׁוּעַ כִּי־הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת־עַמּוֹ מֵחַטֹּאתָם ׃ 22 וְכָל־זֹאת
הָיְתָה לְמַלְאוֹת אֲשֶׁר נֶאֱמַר מֵיהוָה בִּישַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא
לֵאמֹר ׃ 23 הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת Isa. ישע׳ ז יד
בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּאֵל אֲשֶׁר יֵשׁ מְתֻרְגָּם 7. 14.
אִתָּנוּ אֱלֹהִים ׃ 24 וַיִּיקַץ יוֹסֵף מִן־הַשֵּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ
מַלְאַךְ יְהוָה וַיִּקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ ׃ 25 וְלֹא יְדָעָהּ אוֹתָהּ עַד כִּי
יָלְדָה אֶת־בְּנָהּ הַבְּכוֹר וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ ׃

ב CAP. II.

1 וְכַאֲשֶׁר נוֹלַד יֵשׁוּעַ בְּבֵית לֶחֶם יְהוּדָה בִּימֵי הֵירוֹדֵס
הַמֶּלֶךְ הִנֵּה מַהֲנִים מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ בָּאוּ יְרוּשָׁלָיְמָה ׃
2 לֵאמֹר אֵיזֶה הוּא הַנּוֹלָד מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים כִּי רָאִינוּ אֶת־
כּוֹכָבוֹ בְּמִזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַנָּבוֹא לְהִשְׁתַּחֲוֺת לוֹ ׃ 3 וְכִשְׁמוֹעַ
הֵירוֹדֵס הַמֶּלֶךְ נֶעְכַּר הוּא וְכָל־יְרוּשָׁלַיִם עִמּוֹ ׃ 4 וַיֶּאֱסֹף
אֶת־כָּל הַכֹּהֲנִים וְסֹפְרֵים בָּעָם וַיִּדְרֹשׁ מֵהֶם בְּאֵיזֶה מָקוֹם
הַמָּשִׁיחַ יִוָּלֵד ׃ 5 וַיֹּאמְרוּ לוֹ בְּבֵית לֶחֶם יְהוּדָה כִּי־
כֹה נִכְתַּב עַל יַד הַנָּבִיא ׃ 6 וְאַתָּה Mich. מיכ׳ ה ב
בֵּית לֶחֶם אֶפְרָתָה לֹא צָעִיר לִהְיוֹת 5. 2.
בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמְּךָ לִי יֵצֵא לִהְיוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל ׃
7 אָז הֵירוֹדֵס בַּסֵּתֶר קָרָא אֶת־הַמַּהֲנִים וְחִקֵּר מֵהֶם הֵיטֵב

מלכ״א יא׳ מג׳. דה״א ג׳ י׳.
מלכ״א יד׳ לא׳ 1 Reg. 11. 43.
1 Chron 3. 10. 1 Reg. 14. 31.

מֵאֵשֶׁת אוּרִיָּה ׃ 7 וּשְׁלֹמֹה
הוֹלִיד אֶת־רְחַבְעָם וּרְחַבְעָם
הוֹלִיד אֶת־אֲבִיָּה וַאֲבִיָּה
הוֹלִיד אֶת־אָסָא ׃ 8 וְאָסָא הוֹלִיד אֶת־יְהוֹשָׁפָט
וִיהוֹשָׁפָט הוֹלִיד אֶת־יְהוֹרָם וִיהוֹרָם הוֹלִיד אֶת־עֻזִּיָּהוּ ׃

דה״ב כו׳ כג׳ כז׳ ט׳, כח׳ כז׳
2 Chron. 26. 23. 27. 9. 28. 27.

מלכ״ב כ׳ כא׳. כא׳ יח׳ כד׳
2 Reg. 20. 21. 21. 18, 24.

דה״א ג׳ יב׳ יג׳ יד׳ טו׳ יו׳ יז׳
יט׳ מלכ״ב כג׳ לד׳ וכד׳ א׳ ו׳
דה״ב לו׳ ד׳ ט׳ עזר״ג ב׳ ואו׳ד׳
וה׳ ב׳ חגי׳ א׳ א׳ 1 Chron. 3. 12,
13, 14, 15, 16, 17, 19. 2 Reg. 23. 34.
& 24. 1, 6. 2 Chron. 36. 4, 9. Ezra. 3.
2, ſive 4. & 5. 2. Hag. 1. 1.

9 וְעֻזִּיָּהוּ הוֹלִיד אֶת־יוֹתָם
וְיוֹתָם הוֹלִיד אֶת־אָחָז
וְאָחָז הוֹלִיד אֶת־חִזְקִיָּהוּ ׃
10 וְחִזְקִיָּהוּ הוֹלִיד אֶת־
מְנַשֶּׁה וּמְנַשֶּׁה הוֹלִיד אֶת־
אָמוֹן וְאָמוֹן הוֹלִיד אֶת־
יֹאשִׁיָּהוּ ׃ 11 וְיֹאשִׁיָּהוּ הוֹלִיד
אֶת־יְכָנְיָהוּ וְאֶת־אֶחָיו
בְּגָלוּת בָּבֶל ׃ 12 וְאַחַר
הַגָּלוּת בָּבֶל יְכָנְיָהוּ הוֹלִיד
אֶת־שְׁאַלְתִּיאֵל וּשְׁאַלְתִּיאֵל
הוֹלִיד אֶת־זְרֻבָּבֶל ׃ 13 וּזְרֻבָּבֶל
הוֹלִיד אֶת־אֲבִיהוּד וַאֲבִיהוּד הוֹלִיד אֶת־אֶלְיָקִים וְאֶלְיָקִים
הוֹלִיד אֶת־עָזוּר ׃ 14 וְעָזוּר הוֹלִיד אֶת־צָדוֹק וְצָדוֹק הוֹלִיד
אֶת־אָכִין וְאָכִין הוֹלִיד אֶת־אֱלִיהוּד ׃ 15 וֶאֱלִיהוּד הוֹלִיד
אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת־מַתָּן וּמַתָּן הוֹלִיד אֶת־
יַעֲקֹב ׃ 16 וְיַעֲקֹב הוֹלִיד אֶת־יוֹסֵף אִישׁ מִרְיָם אֲשֶׁר מִמֶּנָּה
נוֹלַד יֵשׁוּעַ הַנִּקְרָא הַמָּשִׁיחַ ׃ 17 וְכֵן כָּל־הַדּוֹרוֹת מֵאַבְרָהָם
עַד־דָּוִד דּוֹרוֹת אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וּמִדָּוִד עַד־הַגָּלוּת בָּבֶל
דּוֹרוֹת אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וּמִן־גָּלוּת בָּבֶל עַד־הַמָּשִׁיחַ דּוֹרוֹת
אַרְבַּע עֶשְׂרֵה ׃ 18 וְתוֹלְדֹת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כֵּן הָיְתָה כִּ
אוֹרָשָׂה

מֵת הֵרוֹדֵס הִנֵּה מַלְאַךְ יְהוָה בַּחֲלוֹם נִרְאָה לְיוֹסֵף
בְּמִצְרָיִם : 20 לֵאמֹר קוּם וּשָׂא אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וְלֵךְ
לְךָ אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי־מֵתוּ מְבַקְשֵׁי נֶפֶשׁ הַיָּלֶד :
21 וַיָּקָם וַיִּקַּח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וַיָּבֹא אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל :
22 וַיִּשְׁמַע כִּי־אַרְכֶלָאוֹס מָלַךְ עַל־יְהוּדָה תַּחַת הֵירוֹדֵס
אָבִיו וַיִּירָא לָלֶכֶת שָׁמָּה וַיִּוָּהֵר בַּחֲלוֹם וַיֵּלֶךְ בִּקְצַת גָּלִיל :
23 וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּעִיר וּשְׁמָהּ נְצָרֶת לְהִמָּלֵא שֶׁנֶּאֱמַר בַּנְּבִיאִים
כִּי־נָצְרִי יִקָּרֵא :

ג CAP. III.

1 וּבַיָּמִים הָאֵלֶּה קָרַב יוֹחָנָן הַמְטַבֵּל וַיִּקְרָא בְּמִדְבַּר יְהוּדָה :
2 וַיֹּאמַר שׁוּבוּ אֶל־יְהוָה כִּי־קָרְבָה מַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם : 3 כִּי זֶה הוּא אֲשֶׁר נֶאֱמַר עָלָיו — ישע' מ' ג' מלא'
מִן־יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר קוֹל קוֹרֵא — ג' א'. Esay 40. 3.
בַּמִּדְבָּר פַּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יַשְּׁרוּ מְסִלּוֹתָיו : — Mal. 3. 1.
4 וְהוּא יוֹחָנָן הָיָה לוֹ לְבוּשׁוֹ מִשַּׂעֲרוֹת — ויקר' יא' כב'
גְּמַלִּים וְאֵזוֹר עוֹר עַל־מָתְנָיו וְאָכְלוֹ הָיָה — Levit. 11. 22.
אַרְבֶּה וּדְבַשׁ הַיָּעַר : 5 אָז־יָצְאָה אֵלָיו יְרוּשָׁלַיִם
וְכָל־יְהוּדָה וְכָל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן : 6 וַיִּטָּבְלוּ בַּיַּרְדֵּן
מֵעָלָיו מִתְוַדִּים אֶת־חַטֹּאתָם : 7 וּבִרְאוֹתוֹ כִּי־רַבִּים
מִפְּרוּשִׁים וּצְדוּקִים בָּאוּ לִטְבִילָתוֹ אָמַר לָהֶם צֶאֱצָאֵי
הָאֶפְעִים מִי־הִגִּיד לָכֶם לִבְרוֹחַ מֵחֲרוֹן הַבָּא : 8 לָכֵן
עֲשׂוּ פְּרִי שָׁוֶה לִתְשׁוּבָה : 9 וְאַל תִּתְעוּ לֵאמֹר בְּקִרְבְּכֶם
כִּי־אָבִינוּ אַבְרָהָם הוּא כִּי אֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם כִּי־יָכוֹל
אֱלֹהִים מֵאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְהָקִים בָּנִים לְאַבְרָהָם : 10 וּכְבַר
הַגַּרְזֶן עַל־שֹׁרֶשׁ הָעֵצִים הוּשָׂם וְכָל־עֵץ אֲשֶׁר לֹא עֹשֶׂה
פְּרִי טוֹב נִכְרַת וּבָאֵשׁ נִשְׁלָח : 11 וַאֲנִי מְטַבֵּל אֶתְכֶם בַּמַּיִם
לִתְשׁוּבָה

אֶת־הָעֵת אֲשֶׁר נִרְאָה הַכּוֹכָב ׃ 8 וַיְשַׁלְּחֵם לְבֵית־לֶחֶם
וַיֹּאמַר לְכוּ וְהֵיטִיבוּ לִדְרוֹשׁ עַל־הַיֶּלֶד וְאִם תִּמְצְאוּהוּ הַגִּידוּ
לִי אֲשֶׁר גַּם אָנֹכִי אָבוֹא וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לוֹ ׃ 9 וְהֵמָּה שָׁמְעוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֵּלֵכוּ וְהִנֵּה הַכּוֹכָב אֲשֶׁר רָאוּ בַּמִּזְרָח הָלַךְ
לִפְנֵיהֶם עַד כִּי בָא וְעָמַד מִמַּעַל אֲשֶׁר הָיָה שָׁם הַיֶּלֶד ׃
10 וַיִּרְאוּ אֶת־הַכּוֹכָב וַיִּשְׂמְחוּ שִׂמְחָה גְדוֹלָה־
מְאֹד ׃ 11 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַבַּיִת וַיִּרְאוּ אֶת־ תהל' עב' ט' י'
הַנַּעַר עִם מִרְיָם אִמּוֹ וַיִּפְּלוּ עַל־הָאָרֶץ יא. סח' כט' ל'
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיִּפְתְּחוּ אֶת־אוֹצְרוֹתָם וַיַּקְרִיבוּ Psal. 72. 9. 10,
לוֹ מַתָּנוֹת זָהָב וּלְבוֹנָה וָמֹר ׃ 12 וַיְהִי 11. 68. 29, 30.
מַעֲנֶה אֲלֵיהֶם בַּשֵּׁנָה לְבִלְתִּי שׁוּב אֶל־הֵירוֹדֵס וּבְדֶרֶךְ
אַחֶרֶת שָׁבוּ לְאַרְצָם ׃ 13 וְכַאֲשֶׁר הָלְכוּ הִנֵּה מַלְאַךְ יְהוָה
נִרְאָה בַּחֲלוֹם לְיוֹסֵף לֵאמֹר קוּם וְשָׂא אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־
אִמּוֹ וּבְרַח לְךָ מִצְרַיְמָה וֶהְיֵה שָׁם עַד כִּי־אֹמַר לָךְ כִּי יֵשׁ
עָתִיד הֵירוֹדֵס לְבַקֵּשׁ אֶת־הַנַּעַר וּלְאַבְּדוֹ ׃ 14 וַיִּקַץ
וַיִּשָּׂא אֶת־הַנַּעַר וְאֶת־אִמּוֹ בַּלַּיְלָה וַיֵּלֶךְ מִצְרָיְמָה ׃
15 וַיְהִי־שָׁם עַד־מוֹת הֵירוֹדֵס הוש' יא' א' או
לְהִמָּלֵא אֲשֶׁר נֶאֱמַר מֵיְהוָה בַּנָּבִיא לֵאמֹר ב' או י'. Hos.
מִמִּצְרַיִם קָרָאתִי אֶת־בְּנִי ׃ 16 אָז הֵירוֹדֵס 11. 1, 2. 10. 16.
רֹאֶה כִּי הוּתַל בַּמְּהַגִּים וַיִּקְצֹף עַד־מְאֹד
וַיִּשְׁלַח וַיָּמֶת אֶת־כָּל־הַיְלָדִים אֲשֶׁר בְּבֵית־לֶחֶם וּבְכָל־
גְּבוּלֶיהָ מִשְׁנָתַיִם וּלְמַטָּה כִּזְמַן אֲשֶׁר דָּרַשׁ
מִמְּהַגִּים ׃ 17 אָז נִמְלָא אֲשֶׁר נֶאֱמַר מִן־ ירמ' לא' יג' או
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר ׃ 18 קוֹל בְּרָמָה טו'. Jer. 31. 13. 15.
נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה
עַל־בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל־בָּנֶיהָ כִּי־אֵינֶנּוּ ׃ 19 וְכַאֲשֶׁר
מֵת

ותסגדני : 10 אז אמר לו ישוע לך לך
מאחרי השטן כי־כתוב ליהוה אלהיך
תשתחוה לו ואותו לבדו תעבד :

דבר׳ ו׳ יג׳ וי׳ כ׳
Deut. 6. 13. & 10. 20.

11 אז הניחו השטן והנה מלאכים קרבו וישרתוהו :
12 וישמע ישוע כי־יוחנן אסור ויהלך לגלילה : 13 ויעזב
את־נצרת ויבוא וישב בכפר־נחום על־הים בגבולי־זבלון
ונפתלי ; 14 להמלא שנאמר על־פי־ישעיהו הנביא לאמר :
15 ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים
עבר הירדן גליל הגוים : 16 העם

ישע׳ ט׳ א׳ ב׳
Isa. 9. 1, 2.

ההולכים בחשך ראו אור גדול יושבי בארץ צלמות אור
נגה עליהם : 17 מאז החל ישוע לקרא לאמר שובו כי־
קרבה מלכות השמים : 18 וילך ישוע אל־שפת הים
הגליל וירא שנים אחים את שמעון הנקרא כיפא
ואנדראוס אחיו שולכים את־רשת בים כי דיגים המה :
19 ויאמר להם לכו לכם אחרי ואעשה אתכם דיגי אנשים :
20 והם מיד עזבו את רשתות וילכו אחריו : 21 וילך משם
וירא שני אחים אחרים את־יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו
באניה עם זבדי אביהם התפרים את־רשתתם ויקרא
אותם : 22 והם מיד עזבו את־אניה ואת־אביהם וילכו
אחריו : 23 ויסב ישוע את־כל־הגליל וילמד בםועדותם
ויבשר את־בשרת המלכות וירפא כל־חלי וכל־מכאוב
בעם : 24 ותצא שמועתו אל־כל־ארם ויביאו אליו
כל־חלים בחלים רבים ובמכת ואשר היו בעלי שדים
ובני־ירח ואת־נשולי אברים וירפא אותם : 25 ויבואו
אחריו עם רב מגלילה ומן־עשר ערים מירושלים ויהודה
ומעבר הירדן ;

C A P.

לִתְשׁוּבָה וַאֲשֶׁר אַחֲרַי יָבוֹא חָזָק מִמֶּנִּי הוּא וַאֲנִי קָטֹנְתִּי
לָשֵׂאת אֶת־נַעֲלָיו וְהוּא יְטַבֵּל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבָאֵשׁ׃
12 אֲשֶׁר מִזְרֵהוּ בְּיָדוֹ וִיטַהֵר אֶת־גָּרְנוֹ וְאָסַף אֶת חִטָּתוֹ
בְּאָסָם וְאֶת־הַמּוֹץ יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ לֹא תִכְבֶּה׃ 13 אָז בָּא
יֵשׁוּעַ מִן גְּלִילָה עַל־הַיַּרְדֵּן אֶל־יוֹחָנָן לְהִטָּבֵל מִמֶּנּוּ׃
14 וְיוֹחָנָן מְנָעוֹ לֵאמֹר צָרְכִי לְהִטָּבֵל מִמְּךָ וְאַתָּה תָבוֹא אֵלָי׃
15 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֶרֶף נָא עַתָּה כִּי־כֵן יֵאוֹת לָנוּ
לְמַלֹּאת כָּל־צְדָקָה אָז הִנִּיחוֹ׃ 16 וַיִּטָּבֵל יֵשׁוּעַ וַיַּעַל מִיַּד
מִן הַמַּיִם וְהִנֵּה נִפְתְּחוּ לוֹ הַשָּׁמַיִם וַיַּרְא אֶת־רוּחַ אֱלֹהִים
יוֹרֶדֶת כִּדְמוּת יוֹנָה וּבָאָה עָלָיו׃ 17 וְהִנֵּה קוֹל הָיָה מִן
הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר זֶה יֶשׁ בְּנִי אֲהוּבִי אֲשֶׁר בּוֹ רָצִיתִי׃

ד CAP. IV.

1 אָז הוּבָא יֵשׁוּעַ בַּמִּדְבָּר מֵרוּחַ לְהִנָּסוֹת מִן הַשָּׂטָן׃
2 וְכַאֲשֶׁר צָם אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה אָז רָעֵב׃
3 וַיָּבֹא אֵלָיו הַמְנַסֶּה וַיֹּאמֶר אִם־בֶּן־אֱלֹהִים אַתָּה אֱמוֹר
אֲשֶׁר הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לֶחֶם יִהְיוּ׃ 4 וַיַּעַן — דבר׳ ח׳ ג׳ Deut.
וַיֹּאמֶר נִכְתַּב כִּי־לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ — 8. 3.
יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל מוֹצָא פִּי יְהוָה׃ 5 אָז הֶעֱלָה
אוֹתוֹ הַשָּׂטָן בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲמִידֵהוּ עַל־פִּנַּת הַהֵיכָל׃
6 וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־בֶּן־אֱלֹהִים אַתָּה הִתְנַפֵּל — תהל׳ צא׳ יא׳
לְמַטָּה כִּי־נִכְתַּב כִּי־מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ — יב׳ Psal. 91. 11,
וְעַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ — 12.
7 וַיֹּאמֶר לוֹ יֵשׁוּעַ וְגַם כָּתוּב לֹא תְנַסֶּה — דבר׳ ו׳ יו׳ Deut.
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 8 וְעוֹד הֶעֱלָה אוֹתוֹ — 6. 16.
הַשָּׂטָן עַל־הַר גָּבֹהַּ מְאֹד וַיַּרְאֵהוּ אֶת־כָּל־מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ
וּכְבוֹדָן׃ 9 וַיֹּאמֶר לוֹ כָּל־אֵלֶּה אֶתֶּן לָךְ אִם תִּפּוֹל
וְתִסְגְּדֵנִי׃

וְיוּד אֶחָת אוֹ חִירֶק אֶחָד לֹא יַעַבְרוּ מִן־הַתּוֹרָה עַד־אֲשֶׁר
כֻּלָּם יִמָּלֵאוּ ׃ 19 וְכָל־הַמְבַטֵּל אַחַת מִן־הַמִּצְוֹת הַקְּטַנּוֹת
הָאֵלֶּה וִילַמֵּד כֵּן אֶת־הָאָדָם קָטֹן הוּא יִקָּרֵא בְּמַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם וַאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה וִילַמֵּד גָּדוֹל הוּא יִקָּרֵא בְּמַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם ׃ 20 וַאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי־לוּלֵי תִּוָּתֵר צִדְקַתְכֶם
עַל־צִדְקַת הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים אֵינְכֶם תָּבוֹאוּ אֶל־מַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם ׃ 21 שְׁמַעְתֶּם כִּי נֶאֱמַר לַקַּדְמוֹנִים
לֹא תִרְצַח כִּי־אֲשֶׁר יִרְצַח מִשְׁפַּט מָוֶת
לוֹ ׃ 22 אַךְ אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי כָל־אֲשֶׁר

שמו׳ כ׳ יג׳ דבר׳ ה׳ יז׳ Exod. 20. 13. Deut. 5. 17.

רֹגֶז עַל־אָחִיו חַיָּב הוּא לַמִּשְׁפָּט וַאֲשֶׁר יֹאמַר לְאָחִיו רַק־
רַע חַיָּב הוּא לַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה וַאֲשֶׁר יֹאמַר לוֹ נָבָל חַיָּב
הוּא לְאֵשׁ גֵיא־הִנֹּם ׃ 23 וְאִם תַּקְרִיב קָרְבָּנְךָ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
וְשָׁם תִּזְכֹּר כִּי־לְאָחִיךָ יֶשׁ־מַה עָלֶיךָ ׃ 24 הַנִּיחָה שָׁם
אֶת־קָרְבָּנְךָ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וָלֵךְ לְפָנִים וְכַפֵּר אֶת־פְּנֵי אָחִיךָ
וְאָז תָּבֹא וְתַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנֶךָ ׃ 25 יֵאוֹת לְךָ וּלְשֹׂטְנְךָ
בִּמְהֵרָה בִּהְיוֹתְךָ בַּדֶּרֶךְ עִמּוֹ פֶּן יִמְסָרְךָ הַשָּׂטָן בְּיַד־הַשּׁוֹפֵט
וְהַשֹּׁפֵט יִמְסָרְךָ לְשׁוֹטֵר וְתֻשְׁלַח אֶל־הַכֶּלֶא ׃ 26 אָמֵן אֲנִי
אֹמֵר לְךָ לֹא תֵצֵא מִשָּׁם עַד־כִּי־תְשַׁלֵּם אֶת־רְבוּעַ הָאַחֲרוֹן ׃
27 שְׁמַעְתֶּם כִּי נֶאֱמַר לַקַּדְמוֹנִים לֹא
תִנְאָף ׃ 28 אַךְ אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי־כָל־
אֲשֶׁר רוֹאֶה אִשָּׁה לְהִתְאַוּוֹתָהּ כְּבַר נִאֵף

שמו׳ כ׳ יד׳ דבר׳ ה׳ יח׳ Exod. 20. 14. Deut. 5. 18.

אוֹתָהּ בְּלִבּוֹ ׃ 29 וְאִם עֵינְךָ הַיְמָנִית תַּכְשִׁילְךָ נַקֵּר אוֹתָהּ
וְהַשְׁלִיךְ מֵעָלֶיךָ כִּי־טוֹב לְךָ אֲשֶׁר יֹאבַד אֶחָד מֵאֵבָרֶיךָ
מֵהֻשְׁלַךְ אֶת־כָּל־גּוּפְךָ אֶל־גֵּיהִנֹּם ׃ 30 וְאִם יַד־
יְמִינְךָ תַּכְשִׁילֶךָ קַצֵּץ אוֹתָהּ וְהַשְׁלֵךְ מִמֶּךָּ כִּי־טוֹב לְךָ
לְהַאֲבִיד אֶחָד מֵאֵבָרֶיךָ מֵהֻשְׁלַךְ כָּל־גּוּפְךָ אֶל־גֵּיהִנּוֹם ׃

ה CAP. V.

1 ויַּרְא את־הקהלות ויעל על־ההר וישב
ויגשו אליו תלמידיו : 2 ויפתח את־פיהו וילמדם
לאמר : 3 אשרי ענוי רוח כי־למו היא מלכות
השמים : 4 אשרי אבלים
כי־המה ינחמו : 5 אשרי
ענוים כי־הם ינחלו
הארץ : 6 אשרי הרעבים
וצמאים את־צדקה כי־הם ישבעו : 7 אשרי הרחמנים
כי־ירחמו : 8 אשרי ברי
לבב כי את־אלהים יראו :

ישע' סא' ב' ג' ז' וסה' יט' וסו' יג' Isa. 61. 2, 3. 7. & 65. 19. & 66. 13.
תהל' לו' יא' Psal. 36. 11.
ישע' סה' יג' Isa. 65. 13.
תהל' כד' ג' ד' ה' ו' Psal. 24. 3, 4, 5, 6.

9 אשרי שלמים כי־המה בני אלהים יקראו : 10 אשרי
נרדפים על־הצדקה כי־להם יש מלכות השמים :
11 אשריכם אם יקללו אתכם וירדפו ויאמרו כל־דבר רע
עליכם וכחשים בעבורי : 12 שמחו וגילו כי־שכרכם רב
הוא בשמים כי־כן רדפו את־הנביאים אשר היו
לפניכם : 13 אתם הם המלח הארץ ואם המלח יתפל
במה ימלח לאפס יועיל עוד כי־אם להשלך חוצה
ולמרמס רגליכם : 14 אתם הם אור העולם לא תוכל
עיר להסתר אשר על־ההר מקומה : 15 ולא מציתים
נר לשומנו תחת הסאה כי־אם על־המנורה להאיר כלם
אשר בבית : 16 כן־יאור אורכם לפני האנשים אשר
יראו מעשיכם הטובים ויכבדו את־אביכם אשר בשמים
כסאו : 17 אל־תחשבו כי־באתי לבטל את־התורה או
את־הנביאים לא־באתי לבטלם כי־אם־למלאתם :
18 אמן אמן אומר אנכי לכם כי יעברו השמים והארץ

ויוד

אֶת־שִׁמְשׁוֹ עַל־רָעִים וְטוֹבִים וּמַמְטִיר עַל־צַדִּיקִים
וּרְשָׁעִים : 46 וְאִם רַק תֶּאֱהָבוּן אֶת־אֲשֶׁר אוֹהֲבִים אֶתְכֶם
מַה שָׂכָר יִהְיֶה לָכֶם הֲלֹא גַּם בַּעֲלֵי־עֲבֵרָה עוֹשִׂים אֶת־
זֹאת : 47 וְאִם תִּשְׁאֲלוּ בִשְׁלוֹם אֶת־אֲחֵיכֶם לְבַדְּכֶם מַה־
יּוֹתֵר תַּעֲשׂוּן הֲלֹא גַּם בַּעֲלֵי עֲבֵרָה כָּכָה עוֹשִׂים : 48 עַל־
כֵּן תִּהְיוּ תְּמִימִים כַּאֲשֶׁר אֲבִיכֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ
תָּמִים הוּא :

ו׳ , CAP. VI.

1 הִתְבּוֹנְנוּ פֶּן תִּתְּנוּ אֶת־צִדְקַתְכֶם לִפְנֵי אֲנָשִׁים לְהֵרָאוֹת
לָהֶם כִּי־אֵינְכֶם כָּל שָׂכָר תִּקְחוּ מֵאֲבִיכֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
הוּא : 2 וְכִי־תִתֵּן צְדָקָה אַל תִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר לְפָנֶיךָ כְּמוֹ
חֲנֵפִים יַעֲשׂוּ בָּעֵדוֹת וּבַחוּצוֹת לְמַעַן יְכֻבְּדוּן מִן הָאֲנָשִׁים
אָמֵן אוֹמֵר אֲנֹכִי לָכֶם לָקְחוּ אֶת־שְׂכָרָם : 3 וְאַתָּה אִם תִּתֵּן
צְדָקָה לֹא תֵדַע יָדְךָ הַשְּׂמָאלִית מַה תַּעֲשֶׂה הַיְמָנִית :
4 לְמַעַן־תְּהִי צִדְקָתְךָ בַּסֵּתֶר וְאָבִיךָ הָרוֹאֶה בַּסֵּתֶר הוּא
יְשַׁלֵּם לְךָ בַּגָּלוּי : 5 וְאִם תִּתְפַּלֵּל לֹא — ישע׳ כט׳ יג׳
תִהְיֶה כְּמוֹ הַחֲנֵפִים כִּי־חֶפְצָם בַּמַּקְהֵלוֹת — Isa. 29. 13.
וּבְפִנּוֹת הַחוּצוֹת לַעֲמֹד וּלְהִתְפַּלֵּל אֲשֶׁר יֵרָאוּ לָאֲנָשִׁים
אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי־גַם הֵם לָקְחוּ אֶת־שְׂכָרָם :
6 וְאַתָּה אִם תִּתְפַּלֵּל בֹּא אֶל־חֶדְרְךָ — מלכ״ב ד׳ ד׳ ול״ג
וּסְגֹר דַּלְתֶּךָ וְהִתְפַּלֵּל אֶל־אָבִיךָ אֲשֶׁר — 2 Reg. 4. 4. & 33.
בַּסֵּתֶר הוּא וְאָבִיךָ רוֹאֶה בַּסֵּתֶר יְשַׁלֵּם לְךָ בְּגָלוּי :
7 אִם תִּתְפַּלְלוּ אַל תְּבַטְּאוּ כְּמוֹ הַגּוֹיִם — ישע׳ א׳ טו׳ Isa.
אֲשֶׁר יַחְשְׁבוּ כִּי בְרֹב דִּבְרֵיהֶם יִשָּׁמֵעוּ : — 1. 15.
8 עַל־כֵּן לֹא תִדְמוּ לָהֶם כִּי־יוֹדֵעַ אֲבִיכֶם מַה צָרְכְּכֶם
בְּטֶרֶם תִּשְׁאֲלוּ מִמֶּנּוּ דָבָר : 9 עַל־כֵּן כֹּה תִתְפַּלְלוּ אַתֶּם

31 וְגַם נֶאֱמַר כִּי־אֲשֶׁר יְשַׁלַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ
יִתֵּן לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת ׃ 32 אַךְ אֲנִי אוֹמֵר
לָכֶם כָּל־אֲשֶׁר יְשַׁלַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ בִּלְתִּי עַל־אוֹדוֹת הַזְּנוּת
הוּא יַנְאִיף אוֹתָהּ וְכָל־אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־גְּרוּשָׁה מְנָאֵף
הוּא ׃ 33 עוֹד שְׁמַעְתֶּם כִּי־נֶאֱמַר לַקַּדְמוֹנִים
לֹא תִשָּׁבַע לַשָּׁקֶר כִּי־אִם תְּשַׁלֵּם לַיהוָֹה
נְדָרֶיךָ ׃ 34 אַךְ אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם לֹא
תִשָּׁבְעוּ בְּכָל־דָּבָר לֹא־בַשָּׁמַיִם כִּי־כִסֵּא
אֱלֹהִים הֵמָּה ׃ 35 וְלֹא בָאָרֶץ כִּי־הֲדֹם
רַגְלָיו הִיא וְלֹא בִירוּשָׁלַיִם כִּי־עִיר מֶלֶךְ גָּדוֹל הִיא ׃
36 וְלֹא בְרֹאשְׁךָ תִשָּׁבַע יַעַן אֲשֶׁר לֹא תוּכַל שַׂעַר
אֶחָד לְהַלְבִּין אוֹ שָׁחוֹר לַעֲשׂוֹתוֹ ׃ 37 וְהָיָה־דְבַרְכֶם
כֵּן כֵּן אַיִן אַיִן וְכָל אֲשֶׁר יוֹתֵר מֵאֵלֶּה מֵרַע הוּא ׃
38 שְׁמַעְתֶּם כִּי נֶאֱמַר עַיִן תַּחַת עַיִן וְשֵׁן
תַּחַת שֵׁן ׃ 39 אַךְ אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם אֵין
לַעֲמֹד לְרָעָה כִּי־אֲשֶׁר יַכֶּכָּא עַל־לְחִי
הַיְמָנִית וְהַטֵּה לוֹ גַם אֶת־אַחֶרֶת ׃
40 וַאֲשֶׁר יֹאבֶה לָרִיב עִמְּךָ בַּמִּשְׁפָּט לָקַחַת
אֶת־כְּתָנְתְּךָ הַנַּח לוֹ גַם אֶת־אַדַּרְתְּ ׃ 41 וַאֲשֶׁר יִגַּשׂ אוֹתְךָ כִּבְרַת
הָאָרֶץ אַחַת לֵךְ עִמּוֹ שְׁתַּיִם ׃ 42 לְשׁוֹאֵל
מִמְּךָ תֵּן לוֹ וַאֲשֶׁר חָפֵץ לִלְווֹת מִמְּךָ אַל
תִּמְנַע טוֹב מִמֶּנּוּ ׃ 43 שְׁמַעְתֶּם כִּי־נֶאֱמַר
תֶּאֱהַב לְרֵעֲךָ וְתִשְׂנָא אֶת־אוֹיִבְךָ ׃ 44 אַךְ
אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם אֶהֱבוּ אֶת־אוֹיְבֵיכֶם בָּרְכוּ לְאֹרְרֵיכֶם
הֵיטִיבוּ לְשׂוֹנְאֵיכֶם וְהִתְפַּלְלוּ בְּעַד מַכְלִימֵיכֶם וְרוֹדְפֵיכֶם ׃
45 לְמַעַן תִּהְיוּ בְנֵי אֲבִיכֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם כִּי־מַזְרִיחַ הוּא
אֶת־שִׁמְשׁוֹ

דבר׳ כד׳ א׳ Deut. 24. 1.

שמו׳ כ׳ ז׳ ויקר׳ יט׳ יב׳ דבר׳ ה׳ יא׳ Exod. 20. 7. Lev. 19. 12. Deut. 5. 11.

שמו׳ כא׳ כד׳ ויקר׳ כד׳ כ׳ דבר׳ יט׳ כא׳ Exod. 21. 24. Lev. 24. 20. Deut. 19. 21.

דבר׳ טו׳ ז׳ ח׳ Deut. 15. 7, 8.

ויקר׳ יט׳ יח׳ Lev. 19. 18.

ומה־תשתו ולא לגופכם מה־תלבשו תהל׳ נה׳ כב׳
הלא הנפש יותרת היא מאכל והגוף Ps. 55. 22. 23. כג׳
יותר מבגד : 26 הביטו אל־עוף השמים כי־לא־יזרעו
ולא יקצרו ולא יאסיפון לאסמיהם ואביכם אשר בשמים
יאכילם הלא אתם יותרים מהמה : 27 ומי־מכם יוגה
ויוכל להוסיף על־קומתו גם אמה אחת : 28 ועל־מלבוש
מה־תוגיון התבוננו את־שושני השדה איך יצמחו אינם
עמלים ואינם טוים : 29 אמר אני לכם כי־שלמה בכל־
כבודו לא היה לבוש כאחד מהמה : 30 ואם את־עשב
השדה אשר היום יש ומחר לתנור ישלח אלהים ככה
הלביש הלא יותר אתכם קטני אמונה : 31 על־כן לא
תוגיון לאמר מה־נאכל או מה־נשתה או במה־נכסה :
32 כי־כל האלה הגוים ידרשו כי יודע אביכם שבשמים הוא
כי־צריכים אתם לכל־אלה : 33 לכן בקשו מלכא׳ ג׳ ט׳ י׳ יא׳
בראשונה את־מלכות אלהים ואת 1 Reg. 3. 9, יב׳ יג׳
צדקתו וכל־אלה ינתני לכם : 34 ואל 10, 11, 12, 13.
תוגיון למחר כי־יום המחרת יוגה בעצמו תשפק
ליום רעתו :

ז CAP. VII.

1 אל־תשפטו ולא־תשפטו : 2 כי־באיזה משפט תשפטו
אתם תשפטו ובאיזה מדה תמדו גם ימד לכם : 3 למה
תראה את־חשש בעין אחיך ואת־קורה בעינך לא תבין :
4 או איך תאמר לאחיך הרף ואטיל את־חשש מעינך
והנה הקורה היא בעינך : 5 החנף הטל בראשונה
את־הקורה מעינך ואז תראה להטיל את־חשש מעין
אחיך : 6 אל־תתנו את־הקדש לכלבים ואל תשליכו
את־

אבינו אשר בשמים יקדש שמך : 10 תבוא מלכותך יהי
רצונך כאשר בשמים וכן בארץ : 11 לחמנו דבר יום תן
לנו היום : 12 וסלח לנו את־חובותינו כאשר אנחנו
סולחים לבעלי חובותינו : 13 ואל תביאנו בנסיון כי־אם
הצילנו מרע כי־לך הממלכות והגבורה והכבוד לעולם
ועד אמן : 14 ואם תסלחו לאנשים את־חטאתם וגם
יסלח לכם אביכם אשר בשמים : 15 ואם אינכם תסלחו
לאנשים את־חטאתם גם לא אביכם יסלח את־
חטאתיכם : 16 ואם תצומו לא תהיו
כחנפים קודרים כי־יכהו את־פניהם
להראות לאנשים אם צמים אמן אומר

ישע׳ נח׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ Isa. 58. 3,4, 5,6,7.

אני לכם כי־לקחו שכרם : 17 ואתה אם תצום תסוך
את־ראשך ואת פניך תרחץ : 18 אשר לא תראה
לאנשים צם כי־אם־לאביך אשר בסתר הוא ואביך
אשר רואה בסתר ישלם לך בצהרים : 19 אל־תאצרו
לכם אוצרות על־הארץ אשר שם סס ועש ישחיתו או
באשר גנבים יחתרו ויגנבו : 20 אצרו לכם אצרות בשמים
אשר שם סס ועש לא ישחיתו ואשר שם גנבים לא
יחתרו ויגנבו : 21 כי־איפה הוא אוצרכם שם יש גם
לבבכם : 22 הנר גופך יש העין ואם עינך תמה תהיה
כל־גופך יגיה : 23 ואם עינך רעה תהיה גם כל גופך
יאפל ואם האור אשר בך חשך הוא וכמה החשך יהיה :
24 איש לא אחד־יוכל את־שנים אדונים לעבוד כי־את־
אחד ישנא ואת־אחר יאהב או באחד ידבק ואת־אחר
ימאס לא תוכלו לעבד את־האלהים ואת־ממונא :
25 על־כן אמר אני לכם אל־תוגיון לנפשכם מה־תאכלו
ומה־

אֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ אֶת־דְּבָרַי הָאֵלֶּה וְיַעֲשֶׂה אוֹתָם אֲדַמֶּה אוֹתוֹ
לְאִישׁ חָכָם אֲשֶׁר בּוֹנֶה אֶת־בֵּיתוֹ עַל־הַסָּלַע ׃ 25 וַיֵּרֶד
הַמָּטָר וּבָאוּ הַנְּהָרוֹת וְגַם נָשְׁבוּ הָרוּחוֹת וּפָגְעוּ בַּבַּיִת הַזֶּה
וְלֹא נָפַל כִּי־יֻסַּד עַל הַסָּלַע ׃ 26 וְכָל אֲשֶׁר יִשְׁמַע אֶת־
דְּבָרַי הָאֵלֶּה וְלֹא יַעֲשֶׂה אוֹתָם הוּא יִדָּמֶה לְאִישׁ נָבָל אֲשֶׁר
בָּנָה אֶת־בֵּיתוֹ עַל־הַחוֹל ׃ 27 וַיֵּרֶד הַמָּטָר וּבָאוּ הַנְּהָרוֹת
וְגַם נָשְׁבוּ רוּחוֹת וּפָגְעוּ בַּבַּיִת הַזֶּה וַיִּפֹּל וַתְּהִי מַפַּלְתּוֹ
גְּדוֹלָה ׃ 28 וַיְהִי כְּכַלּוֹת יֵשׁוּעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיִּתְמְהוּ הָעָם עַל־תַּלְמוּדוֹ ׃ 29 כִּי־הָיָה מְלַמְּדָם כְּמוֹ אִישׁ
יָכִיל וְלֹא כְּמוֹ הַסּוֹפְרִים וְהַמְּפָרְשִׁים ׃

ח CAP. VIII.

1 וּבְרִדְתּוֹ מִן־הָהָר הָלְכוּ אַחֲרָיו עַם רָב ׃ 2 וְהִנֵּה מְצוֹרָע
בָּא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנִי אִם תַּחְפֹּץ תּוּכַל לְטַהֲרֵנִי ׃
3 וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּגַּע בּוֹ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אֶחְפֹּץ הִטָּהֵר וּמִיַּד טָהֲרָה
צָרַעְתּוֹ ׃ 4 וַיֹּאמֶר לוֹ יֵשׁוּעַ רְאֵה פֶּן תֹּאמַר
לָאִישׁ כִּי־אִם לֵךְ לְךָ וְהֵרָאֵה אֶל־הַכֹּהֵן
וְהֵבֵאתָ קָרְבָּנְךָ אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה לְעֵדוּת

ויקר׳ יד׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ Lev. 14.2,3, 4,5.

לָהֶם ׃ 5 וְכַאֲשֶׁר בָּא יֵשׁוּעַ אֶל־כְּפַר־נַחוּם קָרַב אֵלָיו שַׂר
מֵאָה וַיִּתְחַנֵּן אוֹתוֹ ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי נַעֲרִי שׁוֹכֵב בַּבַּיִת
נָשׁוּל אֵיבָרִים וּמְאֹד יְעֻנֶּה ׃ 7 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֲנִי אָבֹא
וְאֶרְפָּא אוֹתוֹ ׃ 8 וַיַּעַן שַׂר מֵאָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי צָעִיר אָנֹכִי
מִבּוֹאֲךָ תַּחַת גַּגִּי כִּי־אִם אֱמֹר רַק דָּבָר וְנִרְפָּא נַעֲרִי ׃
9 כִּי־גַם אֲנִי אֱנוֹשׁ תַּחַת מֶמְשָׁלָה וְתַחְתַּי אַנְשֵׁי חַיִל וְאִם
אֹמַר לָזֶה לֵךְ לְךָ וַיֵּלֵךְ וּלְאַחֵר בּוֹא וְיָבוֹא וּלְעַבְדִּי עֲשֵׂה
זֹאת וְיַעֲשֶׂה ׃ 10 וְכִשְׁמֹעַ יֵשׁוּעַ תָּמַהּ לֵאמֹר לַהֹלְכִים
אַחֲרָיו אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי־לֹא־בְּיִשְׂרָאֵל אֱמוּנָה כָּזֹאת
מָצָאתִי ׃

אֶת־פְּנִינֵיכֶם לִפְנֵי הַחֲזִירִים פֶּן־יִרְמְסוּ אוֹתָם בְּרַגְלֵיהֶם
וְיָשׁוּבוּ וְגַם יִסְחָבוּ אֶתְכֶם ׃ 7 שַׁאֲלוּ וְיִנָּתֵן לָכֶם בַּקְּשׁוּ
וְתִמְצָאוּ דִּפְקוּ וְיִפָּתַח לָכֶם ׃ 8 כִּי־כָל־הַשּׁוֹאֵל יִקַּח
וְהַמְבַקֵּשׁ יִמְצָא וַאֲשֶׁר דּוֹפֵק יִפָּתַח לוֹ ׃ 9 אוֹ־מִי־אָדָם
יֵשׁ־מִכֶּם אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יִשְׁאַל בְּנוֹ לֶחֶם וְיִתֵּן לוֹ אָבֶן ׃
10 וְאִם דָּג יִשְׁאַל הֲיִתֶּן לוֹ נָחָשׁ ׃ 11 וְאִם אַתֶּם אֲשֶׁר רָעִים
הוֹוִים תֵּדְעוּ לָתֵת מַתָּנוֹת טוֹבוֹת לִבְנֵיכֶם כַּמָּה יוֹתֵר
אֲבִיכֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם יִתֵּן טוֹבוֹת לְשׁוֹאֲלָיו ׃ 12 לָכֵן כָּל־
אֲשֶׁר תִּרְצוּ אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ לָכֶם הָאֲנָשִׁים כָּכָה גַם אַתֶּם עֲשׂוּ
לָהֶם כִּי־זֹאת הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים ׃ 13 בֹּאוּ בְּעַד שַׁעַר
אָטוּם כִּי־רָחָב הַשַּׁעַר וּרְחָבָה הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר מוֹלִיךְ לַאֲבַדּוֹן
וְרַבִּים הָיוּ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָהּ ׃ 14 כִּי־אָטוּם הַשַּׁעַר וְצָרָה
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר מוֹלִיךְ אֶל־הַחַיִּים וּמְעַטִּים הֵם אֲשֶׁר יִמְצְאוּהָ ׃
15 הִשְׁתַּמְּרוּ מִנְּבִיאֵי שֶׁקֶר אֲשֶׁר בָּאִים אֲלֵיכֶם בְּבִגְדֵי
הַצֹּאן וּבְקִרְבָּם הָיוּ זְאֵבִים טֹרְפִים ׃ 16 מִפְּרִימוֹ תֵּדְעוּ
אוֹתָם הֲיִלְקְטוּ מִקּוֹצִים עֲנָבִים אוֹ מִדַּרְדָּרִים תְּאֵנִים ׃
17 כֵּן כָּל־עֵץ טוֹב עוֹשֶׂה פְּרִי טוֹב וְעֵץ הָרַע פְּרִי רָע יַעֲשֶׂה ׃
18 עֵץ טוֹב לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת פְּרִי רָע וְעֵץ רָע לֹא יוּכַל פְּרִי
טוֹב לַעֲשׂוֹת ׃ 19 רַק כָּל עֵץ אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פְּרִי טוֹב
יִכָּרֵת וְאֶל־אֵשׁ יֻשְׁלָךְ ׃ 20 אָכֵן מִפִּרְיֵהֶם תֵּדְעוּ אוֹתָם ׃
21 לֹא כָל־אֲשֶׁר יֹאמַר אֵלַי אֲדֹנָי אֲדֹנָי יָבוֹא בְּמַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם כִּי־אִם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־רְצוֹן אָבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם ׃
22 רַבִּים יֹאמְרוּ לִי בַּיּוֹם הַהוּא אֲדֹנָי אֲדֹנָי הֲלֹא בְשִׁמְךָ
נִבֵּאנוּ וּבְשִׁמְךָ שֵׁדִים הוֹצֵאנוּ וּבְשִׁמְךָ כֹּחוֹת רַבּוֹת עָשִׂינוּ ׃
23 וְאָז אוֹדֶה לָהֶם כִּי־אֵינֶנִּי יָדַעְתִּי אֶתְכֶם תהל׳ ו׳ ח׳ ט׳
סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי עָוֶל ׃ 24 לָכֵן כָּל־ Psal. 6. 8, 9.
אֲשֶׁר

מן־הקברים יוצאים והם אכזרים מאד ובעבורם לא יוכל
איש לעבור בדרך ההיא : 29 והנה קראו לאמר מה־לנו
ולך ישוע בן־אלהים באת הלום קדמת העתות לענותנו :
30 ויהי רחוק מהם עדר חזירים רבים רועה : 31 והשדים
התחננו אליו לאמר אם תוציאנו מזה הניחנו נא לבוא
בעדר החזירים : 32 ויאמר להם לכו ויצאו ויבואו בעדר
החזירים והנה הלך כל־העדר החזירים בסחף אל־הים
וימותו במים : 33 וינוסו הרועים ויבואו בעיר ויגידו כל־
הדברים האלה וגם את־אשר על־השדים : 34 והנה כל
העיר יצאה לקראת ישוע וכאשר ראו אותו התחננו אליו
לעבור מגבוליהם :

 CAP. IX.

1 ויעל אל־הספינה ויעבר ויבא לעירו : 2 והנה הגישו
אליו איש נשול אברים שוכב על־המטה וכאשר ראה
ישוע את־אמונתם אמר לנשול איברים בטח בני כי־
נסלחו לך חטאתיך : 3 והנה קצת מן־הסופרים אמרו
בקרבם מגדף הוא : 4 וכאשר ראה ישוע את־מחשבותם
אמר למה חשבתם רעות בלבותיכם : 5 איזו הוא נקל
לאמר נסלחו לך חטאתיך או לאמר קום ולך : 6 ולמען
אשר תדעו כי־יוכל בן־האדם בארץ לשאת חטאים או־
אמר לנשול איברים קום ושא את־מטתך ולך אל־ביתך :
7 ויקם וילך אל־ביתו : 8 ויראו העם ויתמהו ויכבדו את־
אלהים אשר נתן הכח כזה לאנשים : 9 ויהלך ישוע משם
וירא אנוש יושב על־המכס ושמו מתי ויאמר לו בא
אחרי ויקם וילך אחריו : 10 ויהי כאשר ישב בבית והנה
רבים מבעלי־עבירה וחטאים באו ויאכלו לחם עם ישוע

מלא׳ א׳ יא׳ מצאתי : 11 ואני אמר לכם כי־רבים
Mal.1.11. ממזרח וממערב יבואו וירבצו עם אברהם
ויצחק ויעקב במלכות השמים : 12 ובני הממלכה ישלחו
אל־החשך החיצון ושם יהיה בכי וחירוק שנים : 13 ויאמר
ישוע לשר מאה לך וכמו האמנת יהי־לך וירפא נערו
בשעה ההיא : 14 ויבוא ישוע אל־בית כיפא וירא את־
חמותו כי־שוכבת בקדחת : 15 ויגע את־ידה ותעזבנה
הקדחת ותקום ותשרתהו : 16 ויהי־ערב ויגישו אליו בעלי
שדים רבים ויוצא את־הרוחות בדבר וכל־אשר היתה
ישע׳ נג׳ ד׳ ה׳ רעה בם ירפא : 17 למלאת מה שנאמר
Isa. 53. 4, 5. בישעיהו הנביא לאמר חליינו הוא נשא
ומכאובינו סבלם : 18 וירא ישוע עם רב מסביב לו
ויצוה להלוך לעבר הים : 19 ויגש אחד מספרים ויאמר
לו רבי אבוא אחריך איזה תלך : 20 ויאמר לו ישוע
השועלים יש־להם חפורות ולעוף השמים קנים ולבן־
אדם אין לו אשר את־ראשו ישים שמה : 21 ואחר
מתלמידיו אמר לו אדני הנח לי בראשנה לבוא ולקבור
את־אבי : 22 ויאמר ישוע אליו בא אחרי והנח את־
המתים לקבור את־מתיהם : 23 ויעל באניה ויבאו אחריו
תלמידיו : 24 והנה סער גדול היה בים והאניה תכסה
מהגלים והוא ישן : 25 ויקרבו אליו תלמידיו ויעוררוהו
לאמר אדני הושיענו כי־נאבד : 26 ויאמר להם למה
יראתם קטני אמונה או־קם ויגער את־הרוחות ואת־
הים ותהי שתיקה גדולה : 27 ויתמהו האנשים לאמר
מי־זה הוא כי־גם רוחות והים ישמעו לו : 28 וכאשר
בא לעבר הים בארץ גרגשיים ויקראו לו בעלי השדים
מן־

הַנַּעֲרָה ׃ 26 וַתֵּצֵא שְׁמוּעָה הַזֹּאת אֶל־כָּל־הָאָרֶץ הַהִיא ׃
27 וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם יֵשׁוּעַ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו שְׁנֵי עִוְרִים קוֹרְאִים
וְאֹמְרִים חָנֵּנוּ בֶּן־דָּוִד ׃ 28 וּבְבוֹאוֹ אֶל־הַבַּיִת קָרְבוּ אֵלָיו
הָעִוְרִים וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ הֲתַאֲמִינוּ כִּי־אוּכַל לַעֲשׂוֹת
אֶת־זֹאת וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אָמְנָם אֲדֹנִי ׃ 29 אָז־נָגַע בְּעֵינֵיהֶם
לֵאמֹר כֶּאֱמוּנַתְכֶם יְהִי־לָכֶם ׃ 30 וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵיהֶם וַיִּזְעַם
עֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר רְאוּ פֶּן יֵדַע אִישׁ ׃ 31 וְהֵם יוֹצְאִים
הִשְׁמִיעוּ אֶת־שְׁמוּעָתוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ הַהִיא ׃ 32 וּבְצֵאתָם
מִשָּׁם הִנֵּה הִגִּישׁוּ אֵלָיו אֱנוֹשׁ אִלֵּם בַּעַל שֵׁד ׃ 33 וְכַאֲשֶׁר
הוּצָא הַשֵּׁד אָז־יְדַבֵּר הָאִלֵּם וַיִּתְמְהוּ הַקָּהָל לֵאמֹר כִּי־לֹא
נִהְיְתָה וְלֹא נִרְאֲתָה כָזֹאת בְּיִשְׂרָאֵל ׃ 34 וְהַמְפָרְשִׁים
אָמְרוּ בְּשַׂר הַשֵּׁדִים מוֹצִיא הוּא אֶת־הַשֵּׁדִים ׃ 35 וַיִּתְהַלֵּךְ
יֵשׁוּעַ בְּכָל הֶעָרִים וּבַטִּירוֹת מְלַמֵּד בְּמַקְהֵלוֹתָם וּמְבַשֵּׂר
בְּשׂוֹרַת הַמַּמְלָכָה וּמְרַפֵּא כָּל־חֳלִי וְכָל־מַחֲלָה בָּעָם ׃
36 וַיַּרְא אֶת־הַמַּקְהֵלוֹת וְנִכְמְרוּ רַחֲמָיו עֲלֵיהֶם כִּי־הָיוּ
חֲלוּשִׁים וּנְפוּצִים כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוֹעֶה ׃ 37 אָז־אָמַר
לְתַלְמִידָיו הַקָּצִיר רַב הוּא וְהַפֹּעֲלִים מְעַטִּים ׃ 38 עַל־כֵּן
שַׁאֲלוּ מֵאֲדֹנֵי הַקָּצִיר אֲשֶׁר יִשְׁלַח פֹּעֲלִים בִּקְצִירוֹ ׃

י CAP. X.

1 וַיִּזְעַק שְׁנֵי עָשָׂר תַּלְמִידָיו וַיִּתֵּן לָהֶם מֶמְשָׁלָה עַל־רוּחוֹת
טְמֵאוֹת לְהוֹצִיאָם וּלְרַפֵּא כָּל־חֳלִי וְכָל מַחֲלָה ׃ 2 וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת שְׁנֵי עָשָׂר הַשְּׁלִיחִים רִאשׁוֹן שִׁמְעוֹן הַנִּקְרָא כֵּיפָה
וְאַנְדְּרֵעַ אָחִיו יַעֲקֹב בֶּן־זַבְדִּי וְיוֹחָנָן אָחִיו ׃ 3 פִּילִפּוֹס וּבַר־
תַּלְמַי תּוֹמָה וּמַתַּי בַּעַל־עֲבִירָה יַעֲקֹב אַלְפִּי וְלִבִּי הַנִּקְרָא
תַדָּי ׃ 4 שִׁמְעוֹן קַנָּאִי וִיהוּדָה אִישׁכַּרְיוֹתִי אֲשֶׁר גַּם מְסָרוֹ ׃
5 אֶת־שְׁנֵי עָשָׂר הָאֵלֶּה שָׁלַח יֵשׁוּעַ וַיְצַו אוֹתָם לֵאמֹר אֶל־

וְעִם תַּלְמִידָיו : 11 וַיִּרְאוּ הַמְּפָרְשִׁים וַיֹּאמְרוּ לְתַלְמִידָיו
לָמָּה עִם בַּעֲלֵי עֲבֵרָה וְעִם חַטָּאִים אוֹכֵל הַמְלַמֶּדְכֶם :
12 וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַבְּרִיאִים לֹא יִצְטָרְכוּ לָרוֹפֵא
כִּי־אִם אֲשֶׁר בְּרָעוֹתָם הֵם : 13 וּלְכוּ הושע ו׳ ו׳ Hos.
וְלִמְדוּ מַה זֶּה הוּא חֶסֶד חָפַצְתִּי וְלֹא זָבַח 6.6.
כִּי־לֹא בָאתִי לִקְרֹא צַדִּיקִים כִּי־אִם חַטָּאִים לִתְשׁוּבָה :
14 אָז נִגְּשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידֵי יוֹחָנָן לֵאמֹר לָמָּה אֲנַחְנוּ
וְהַמְּפָרְשִׁים צָמִים הַרְבֵּה וְתַלְמִידֶיךָ לֹא צָמוּ : 15 וַיֹּאמֶר
לָהֶם יֵשׁוּעַ הֲיוּכְלוּ בְּנֵי חָתָן לִבְכּוֹת בִּהְיוֹת עִמָּהֶם הֶחָתָן
אַךְ יָמִים בָּאִים אֲשֶׁר יִנָּשֵׂא מֵהֶם הֶחָתָן וְאָז יָצוּמוּ : 16 כִּי
לֹא יִשְׁלַח אִישׁ חֲתִיכַת בֶּגֶד הַפָּסוּל עַל־שִׂמְלָה יְשָׁנָה
וְאִם יִשָּׂא אֶת־מְלוֹאָהּ מֵאֵת־הַשִּׂמְלָה וּבִדְקוֹ רַע יוֹתֵר
מִקֹּדֶם יִהְיֶה : 17 וְלֹא יִשְׁלְחוּ יַיִן חָדָשׁ בְּנֹאדוֹת בָּלִים כִּי־
אָז יִשָּׁבְרוּ נֹאדוֹת וְיַיִן יִשָּׁפֵךְ וְנֹאדוֹת יֹאבֵדוּ כִּי־אִם יְשַׁלְּחוּ
יַיִן חָדָשׁ בְּנֹאדוֹת חֲדָשִׁים וּשְׁנֵיהֶם יִשָּׁמֵרוּ : 18 וְכַאֲשֶׁר הוּא
דִּבֵּר הָאֵלֶּה אֲלֵיהֶם הִנֵּה שַׂר אֶחָד בָּא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ לֵאמֹר
כִּי בִתִּי כְּבָר מֵתָה רַק בֹּא תָבוֹא וְשִׂים אֶת־יָדְךָ עָלֶיהָ
וְתִחְיֶה : 19 וַיָּקָם־יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו עִם תַּלְמִידָיו : 20 וְהִנֵּה
אִשָּׁה דָוָה אֲשֶׁר דָּמָהּ זָב מִמֶּנָּה כִשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה נִגְּשָׁה
מֵאָחוֹר וְנָגְעָה אֶת־שְׂפַת בִּגְדוֹ : 21 כִּי־אָמְרָה בְנַפְשָׁהּ
אִם אֶגַּע לְבַדִּי בִגְדוֹ אִוָּשֵׁעָה : 22 וַיִּפֶן יֵשׁוּעַ וַיַּרְא אוֹתָהּ
לֵאמֹר בִּטְחִי בִתִּי אֱמוּנָתֵךְ הוֹשִׁיעָתֵךְ וַתִּוָּשַׁע הָאִשָּׁה מִשָּׁעָה
הַהִיא : 23 וְכַאֲשֶׁר בָּא יֵשׁוּעַ אֶל־בֵּית הַשַּׂר וַיַּרְא אֶת־
הַחוֹלְלִים וְאֶת־הֶמְיַת הָעָם : 24 וַיֹּאמֶר לָהֶם סוּרוּ כִּי־לֹא
מֵתָה הַנַּעֲרָה כִּי־אִם יְשֵׁנָה וַיִּלְעֲגוּ לוֹ : 25 וְכַאֲשֶׁר הָשְׁלַךְ
הָעָם בָּא וְהֶחֱזִיק בְּיָדָהּ וַיֹּאמֶר לָהּ טַלְיְתָא קוּמִי וַתָּקָם
הַנַּעֲרָה :

23 וְכַאֲשֶׁר יִרְדְּפוּ אֶתְכֶם בָּעִיר הַזֹּאת נוּסוּ אֶל־אַחֶרֶת אָמֵן
אוֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם לֹא תְכַלּוּ אֶת־עָרֵי יִשְׂרָאֵל עַד־כִּי יָבוֹא
בֶן־הָאָדָם׃ 24 אֵינֶנּוּ יֵשׁ תַּלְמִיד עַל־הַמְלַמֵּד וְלֹא עֶבֶד
עַל־אֲדֹנָיו׃ 25 דַּי לְתַלְמִיד לִהְיוֹתוֹ כִּמְלַמְּדוֹ וּלְעֶבֶד כַּאֲדוֹנָיו
אִם אֶת־בַּעַל הַבַּיִת בַּעַל־זְבוּב קָרְאוּ כַּמָּה יוֹתֵר אֶת־אַנְשֵׁי
בֵיתוֹ׃ 26 לָכֵן לֹא תִירְאוּ מֵהֶם כִּי אֵינֶנּוּ יֵשׁ דָּבָר מְכֻסֶּה
אֲשֶׁר לֹא יִגָּלֶה וְלֹא נִסְתָּר אֲשֶׁר לֹא יִוָּדֵעַ׃ 27 אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְדַבֵּר אֲלֵיכֶם בַּחֹשֶׁךְ אִמְרוּ בָאוֹר וַאֲשֶׁר בָּאֹזֶן תִּשְׁמְעוּ
קִרְאוּ עַל־הַגַּגּוֹת׃ 28 וְאַל־תִּירְאוּן אוֹתָם אֲשֶׁר יַהַרְגוּ אֶת־
הַגּוּף וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ לֹא יוּכְלוּ לַהֲרֹג כִּי־אִם יִרְאוּ יוֹתֵר אוֹתוֹ
אֲשֶׁר יוּכַל אֶת־הַנֶּפֶשׁ וְגַם אֶת־הַגּוּף לְאַבֵּד אֶל־גֵיא הִנּוֹם׃
29 הֲלֹא שְׁנֵי צִפֳּרִים בְּאִסָּר נִמְכָּרוּ וְאֶחָד מֵהֶם אֵינוֹ נֹפֵל
עַל־הָאָרֶץ בִּלְיִ אֲבִיכֶם׃ 30 וְשַׂעֲרוֹת רָאשֵׁכֶם כֻּלָּנָה
נִסְפָּרוּ׃ 31 עַל־כֵּן לֹא תִירְאוּ כִּי טוֹבִים אַתֶּם מִצִּפֳּרִים
רַבִּים׃ 32 לָכֵן כָּל־אֲשֶׁר יוֹדֵנִי לִפְנֵי הָאֲנָשִׁים גַּם אֲנִי
אוֹדֶנּוּ לִפְנֵי אָבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמָיִם׃ 33 וַאֲשֶׁר יְכַחֲשֵׁנִי לִפְנֵי
הָאֲנָשִׁים וַאֲכַחֵשׁ אוֹתוֹ לִפְנֵי אָבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמָיִם׃ 34 אַל־
תַּחְשְׁבוּ כִּי בָאתִי לִשְׁלֹחַ שָׁלוֹם עַל־הָאָרֶץ לֹא־בָאתִי
לִשְׁלֹחַ שָׁלוֹם כִּי־אִם חָרֶב׃ 35 כִּי־בָאתִי לְהַבְדִּיל אִישׁ מֵאָבִיו
וּבַת מֵאִמָּהּ וְכַלָּה מִן־חֲמֹתָהּ׃ 36 וְאֹיְבֵי Mich. מיכ׳ ז׳ ו׳
אִישׁ אַנְשֵׁי בֵיתוֹ׃ 37 אֲשֶׁר אֹהֵב אֶת־ 7.6.
אָבִיו אוֹ אֶת־אִמּוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי אֵינֶנּוּ שָׁוֶה לִי וַאֲשֶׁר אוֹהֵב
אֶת־בְּנוֹ אוֹ בִתּוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי אֵינֶנּוּ שָׁוֶה לִי׃ 38 וַאֲשֶׁר לֹא
יִקַּח אֶת־צְלִיבָתוֹ וְיֵלֵךְ אַחֲרַי אֵינֶנּוּ שָׁוֶה לִי׃ 39 אֲשֶׁר
יִמְצָא אֶת־נַפְשׁוֹ יְאַבֵּד אוֹתָהּ וַאֲשֶׁר יְאַבֵּד אֶת־נַפְשׁוֹ
לְמַעֲנִי יִמְצָאֶנָּה׃ 40 אֲשֶׁר יִקַּח אֶתְכֶם יִקָּחֵנִי וַאֲשֶׁר יִקָּחֵנִי

דרך גוים אל־תלכו ואל־ערי השומרונים לא תבואו :
6 כי־אם לכו אל־צאן אובד מבית־ישראל : 7 ולכו
וקראו לאמר כי־קרבה מלכות השמים : 8 חולים רפאו
מצורעים טהרו מתים תקימו שדים הוציאו חנם לקחתם
וחנם תתנו : 9 אל־תקנו זהב ולא כסף ולא נחשת
בכיסיכם : 10 אל ילקוט בדרך ולא שתים כתנות ולא
מנעלים ולא מטות כי שוה הפועל לאכלו : 11 ובאיזה
עיר או טירה תבואו שאלו מי־בה נכבד הוא ושם
תאריכו עד־כי תצאו : 12 וכי־תבואו בבית תשאלו
לשלמו לאמר שלום לבית הזה : 13 ואם יהיה הבית
הזה נכבד יבוא שלומכם עליו ואם אינו נכבד יהיה אז
שלומכם אליכם ישוב : 14 ויהי כל אנוש אשר לא יקח
אתכם ולא ישמע את־דבריכם ותצאו לחוץ הבית או
העיר ותשליכו גם את־עפר מרגליכם : 15 אמן אומר לכם
מרפא יהיה לארץ סדום ועמורה ביום דין מעיר ההיא :
16 הנה אנכי שולח אתכם כצאן בתוך הזאבים לכן תהיו
ערומים כנחשים ותמימים כיונים : 17 השמרו לכם
מאנשים כי־יסגירו אתכם בידי־האספים ובמקהלותם
ייסרו אתכם בשוטים : 18 ואל־נשיאים ומלכים יוליכו
אתכם למעני לעדות להם ולגוים : 19 ואם ימסרו אתכם
אל תחשבו איך או מה תדברון כי־ינתן לכם בשעה
ההיא מה תדברו : 20 כי־אתם אינכם אשר מדברים כי־
מיכ ז ב ה ו אם רוח אביכם אשר מדברה בכם : 21 כי־
יסגיר איש את־אחיו במות ואב את־בנו Mich. 7. 2, 5, 6.
ויתקוממו בנים על־אבותם להמיתם : 22 ותשנאו מכל־
אנשים למען שמי ואשר יעמד עד־עת־קץ הוא יושע :
23 ובאשר

הוּא יֵשׁ אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר עָתִיד לָבֹא ׃ 15 לְמִי־אָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ
וְיִשְׁמָע ׃ 16 וּלְמִי אֲדַמֶּה אֶת־דּוֹר הַזֶּה נִמְשָׁל הוּא עִם
נְעָרִים יוֹשְׁבִים בַּשּׁוּקִים וְקוֹרְאִים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ ׃
17 וְאֹמְרִים חִלַּלְנוּ לָכֶם וְלֹא דִלַּגְתֶּם קוֹנַנּוּ לָכֶם וְלֹא
סְפַדְתֶּם ׃ 18 כִּי־בָא יוֹחָנָן וְלֹא אָכַל וְלֹא שָׁתָה וַיֹּאמְרוּ
בַּעַל הַשֵּׁד הוּא ׃ 19 גַּם בָּא בֶּן הָאָדָם אוֹכֵל וְשׁוֹתֶה וְאָמְרוּ
הִנֵּה אִישׁ זוֹלֵל וְסוֹבֵא יַיִן וְרֵעַ בַּעֲלֵי הָעֲבֵירָה וְחַטָּאִים
הוּא וְתִשָּׁפֵט חָכְמָה מִבָּנֶיהָ ׃ 20 אָז הֵחֵל לְחָרֵף אֶת־
הֶעָרִים אֲשֶׁר בָּהֶן נַעֲשׂוּ רַבּוֹת כֹּחוֹתָיו כִּי־לֹא שָׁבוּ מֵרָע ׃
21 אוֹי לָךְ כָּרָזִין אוֹי לָךְ בֵּית צַיְדָה כִּי־אִם בְּצוֹר וּבְצִידוֹן
נַעֲשׂוּ הַכֹּחוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בָּכֶן כִּימֵי קֶדֶם בְּשַׂק וָאֵפֶר שָׁבוּ
מֵרָע ׃ 22 אַךְ אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי לְצֹר וּלְצִידוֹן יֵקַל לָשֵׂאת
בְּיוֹם דִּין מִמְּכֶם ׃ 23 וְאַתְּ כְּפַר־נַחוּם אֲשֶׁר עַד־הַשָּׁמַיִם
רוֹמַמְתְּ לִשְׁאוֹלָה תּוּרַד כִּי אִם בִּסְדוֹם נַעֲשׂוּ הַכּוֹחוֹת
אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בָךְ אַךְ יָשְׁבוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה ׃ 24 לָכֵן אוֹמֵר
אֲנִי לָכֶם כִּי־לְאֶרֶץ סְדוֹם יֵקַל לָשֵׂאת בְּיוֹם דִּין מִמֵּךְ ׃
25 בָּעֵת הַהִיא עָנָה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמַר אוֹדְךָ אָבִי אֲדוֹן שָׁמַיִם
וָאָרֶץ כִּי־הִסְתַּרְתָּ אֶת־הָאֵלֶּה מֵחֲכָמִים וּנְבוֹנִים וַתְּגַל
אוֹתָם לְעוֹלָלִים ׃ 26 אָמְנָם אָבִי כִּי־כֵן הָיָה רָצוֹן לְפָנֶיךָ ׃
27 כָּל־נִתְּנוּ לִי מֵאָבִי וְאִישׁ לֹא יוֹדֵעַ אֶת־הַבֵּן כִּי אִם הָאָב
וְאֶת־הָאָב לֹא יָדַע אִישׁ בִּלְתִּי הַבֵּן וּלְמִי יִרְצֶה הַבֵּן
לְגַלּוֹת ׃ 28 הוֹי לְכוּ אֵלַי כָּל־הַיְּעֵפִים וּמְסֻבָּלִים וַאֲנִי אָנִיחַ
לָכֶם ׃ 29 שְׂאוּ אֶת־עוּלִּי עֲלֵיכֶם וְלִמְדוּ Jere. 6.16. ירמ׳ ו׳ י״ו
מִמֶּנִּי כִּי עָנִי אֲנִי וּשְׁפַל לֵב וְתִמְצְאוּ
מְנוּחָה לְנַפְשֹׁתֵיכֶם ׃ 30 כִּי עוּלִּי מָתוֹק וּמַשָּׂאִי קַל
הוּא ׃

יִקַּח אֹתוֹ אֲשֶׁר שְׁלָחָנִי׃ 41 אֲשֶׁר מְקַבֵּל אֶת־נָבִיא בְּשֵׁם
הַנָּבִיא גַּם שְׂכַר נָבִיא יִקָּח וַאֲשֶׁר יְקַבֵּל אֶת־צַדִּיק בְּשֵׁם
הַצַּדִּיק שְׂכַר הַצַּדִּיק יִקָּח׃ 42 וְגַם כָּל־אֲשֶׁר יַשְׁקֶה לְאֶחָד
מִן הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה כּוֹס הַמַּיִם קָרִים לְבַדּוֹ בְּשֵׁם הַתַּלְמִיד
אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם לֹא יְאַבֵּד אֶת־שְׂכָרוֹ׃

יא CAP. XI.

1 וַיְהִי־כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יֵשׁוּעַ לְצַוּוֹת אֶת־שְׁנֵים עָשָׂר תַּלְמִידָיו
וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם לְלַמֵּד וְלִקְרֹא בְּעָרֵיהֶם׃ 2 וְיוֹחָנָן כְּשָׁמְעוֹ
בְּבֵית הַסֹּהַר אֶת־מַעֲשֵׂי הַמָּשִׁיחַ שָׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו׃
3 וַיֹּאמֶר לוֹ הַאַתָּה הוּא אֲשֶׁר יָבוֹא אוֹ לְאַחֵר נְיַחֵל׃ 4 וַיַּעַן
יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ וְהַגִּידוּ לְיוֹחָנָן אֵת אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם
וּרְאִיתֶם׃ 5 עִוְרִים רָאוּ וּפִסְחִים הָלְכוּ ישע' לה ה ו
מְצוֹרָעִים נִטְהָרוּ וְחֵרְשִׁים שָׁמְעוּ הַמֵּתִים וסא' א' Isa. 35.
קָמוּ וּמִסְכֵּנִים הִתְבַּשְּׂרוּ׃ 6 וְאַשְׁרֵי כָּל־ 5, 6. & 61. 1.
אֲשֶׁר לֹא יִכָּשֵׁל בִּי׃ 7 וּבְלֶכְתָּם מֵעִמּוֹ הֵחֵל יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר
אֶל הַקָּהָל עַל־יוֹחָנָן מָה יְצָאתֶם בַּמִּדְבָּר לִרְאוֹת אִם קָנֶה
מֵרוּחַ נִדָּף׃ 8 אוֹ־מָה יְצָאתֶם לִרְאוֹת אִם אָדָם לָבוּשׁ
בְּבִגְדֵי חֲמוּדוֹת הִנֵּה אֲשֶׁר בַּחֲמוּדוֹת נִלְבָּשׁוּ בְּבָתֵּי הַמְּלָכִים
הֵמָּה׃ 9 אוֹ מָה יְצָאתֶם לִרְאוֹת אִם הַנָּבִיא אָמְנָם אֹמֵר
לָכֶם כִּי־יוֹתֵר הוּא מִנָּבִיא׃ 10 כִּי־זֶה מלא' ג' א' Mal.
הוּא אֲשֶׁר נִכְתַּב עָלָיו הִנְנִי שׁוֹלֵחַ מַלְאָכִי 3. 1.
לְפָנֶיךָ וּפִנָּה־דַרְכְּךָ לְפָנֶיךָ׃ 11 אָמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם לֹא־
קָם מִבְּנֵי נָשִׁים גָּדוֹל מִן יוֹחָנָן הַטּוֹבֵל וְהַקָּטֹן בְּמַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם גָּדוֹל מִמֶּנּוּ׃ 12 כִּי־מִימֵי יוֹחָנָן הַטּוֹבֵל עַד־עַתָּה
מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם תִּתָּפֵשׂ וְעֹשְׁקִים יַחְטְפוּהָ׃ 13 כִּי־כָל־
הַנְּבִיאִים וְהַתּוֹרָה עַד־יוֹחָנָן נִבָּאוּ׃ 14 וְאִם תִּרְצוּ לָקַחַת

הוּא

הַנֶּאֱמַר בִּישַׁעְיָה הַנָּבִיא לֵאמֹר : 18 הֵן־ ישע' מב א
עַבְדִּי אֶתְמָךְ־בּוֹ בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי נָתַתִּי Isa. 42. 1.
רוּחִי עָלָיו מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא : 19 לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא
וְלֹא יַשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ : 20 קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבֹּר וּפִשְׁתָּה
כֵהָה לֹא יְכַבֶּנָּה עַד יָשִׂים בָּאָרֶץ מִשְׁפָּט : 21 וּלְשְׁמוֹ אִיִּים
יְיַחֵלוּ : 22 אָז הֻגַּשׁ אֵלָיו בַּעַל־הַשֵּׁדָה עִוֵּר וְחֵרֵשׁ וַיְרַפֵּא
אוֹתוֹ כֵּן אֲשֶׁר יוּכַל הָעִוֵּר וְהַחֵרֵשׁ לְדַבֵּר וְגַם לִרְאוֹת :
23 וַתִּפָּעֶם כָּל הָעָם וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה הוּא בֶּן־דָּוִד :
24 וְהַמְפָרְשִׁים בְּשָׁמְעָם אָמְרוּ זֶה אֵינֶנּוּ מוֹצִיא אֶת־הַשֵּׁדִים
כִּי־אִם בְּבַעַל זְבוּב שַׂר הַשֵּׁדִים : 25 וְכִי יָדַע יֵשׁוּעַ אֶת־
מַחְשְׁבוֹתָם אָמַר אֲלֵיהֶם כָּל־מַמְלָכָה נֶחֱלָקָה בְּעַצְמָהּ
תִּשָּׁמֵם וְכָל־עִיר אוֹ בַיִת הַנֶּחֱלַק בְּעַצְמוֹ לֹא יַעֲמוֹד :
26 וְאִם הַשָּׂטָן יוֹצִיא אֶת־הַשָּׂטָן בְּעַצְמוֹ נֶחֱלָק הוּא וְאֵיךְ
תָּקוּם מַלְכוּתוֹ : 27 וְאִם אֲנִי בְּבַעַל זְבוּב מוֹצִיא אֶת־
הַשֵּׁדִים וּבְנֵיכֶם בַּמִּי יוֹצִיאוּ עַל־כֵּן הֵמָּה יִהְיוּ שׁוֹפְטֵיכֶם :
28 וְאִם אֲנִי בְּרוּחַ אֱלֹהִים מוֹצִיא אֶת־הַשֵּׁדִים אָמְנָם
הִקְדִּים עֲלֵיכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים : 29 אוֹ אֵיכָה יוּכַל אִישׁ
לָבוֹא בְּבֵית הַגִּבּוֹר וְאֶת־כֵּלָיו לָבוֹז אִם לֹא בָרִאשׁוֹנָה
יֶאֱסֹר אֶת־הַגִּבּוֹר וְאָז יָבֹז אֶת־בֵּיתוֹ : 30 אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ עִמִּי
קָבְלִי הוּא וַאֲשֶׁר לֹא מְאַסֵּף אִתִּי יְפַזֵּר : 31 עַל־כֵּן אֹמֵר
אֲנִי לָכֶם כָּל־חֲטָאָה וּגְדוּפָה תִּסָּלַח לָאֲנָשִׁים וְהַגְּדוּפָה
עַל־רוּחַ לֹא תִסָּלַח לָאֲנָשִׁים : 32 וְגַם אֲשֶׁר יֹאמַר דָּבָר עַל־
בֶּן־הָאָדָם יִסָּלַח לוֹ וַאֲשֶׁר יֹאמַר עַל־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא
יִסָּלַח לוֹ לֹא בְעוֹלָם הַזֶּה וְגַם לֹא בְעוֹלָם הַבָּא : 33 אוֹ
עֲשׂוּ עֵץ טוֹב וּפִרְיוֹ טוֹב אוֹ עֲשׂוּ עֵץ רָע וּפִרְיוֹ רָע כִּי־מִפִּרְיוֹ
הָעֵץ יִוָּדַע : 34 צֶאֱצָאֵי הָאֶפְעִים הֵיךְ תּוּכְלוּ טוֹבוֹת לְדַבֵּר

יב CAP. XII.

1 ובעת ההיא הלך ישוע בשבת בשורעים ותלמידיו היו
רעבים ויחלו לקטף שבולים ויאכלו : 2 והמפרשים
כאשר ראו זאת אמרו אליו הנה תלמידיך עושים אשר
לא שוה להם לעשותם בשבת : 3 והוא — שא כא ו I Sam.
אמר אליהם הלא קראתם מה עשה דויד — 21. 6.
כאשר רעב הוא ואשר עמו : 4 איך בא — שמו כט לג
בבית אלהים ויאכל את לחם הפנים — Exod. 29. 33.
אשר לא יוכל לאכל ולא אשר אתו כי־אם הכהנים
לבדם : 5 תם הלא קראתם בתורה כי — ויקר ח לא
בשבתות הכהנים בהיכל את־השבת — וכר ט במר
מחוללים ולא יאשמו : 6 אומר אנכי — כח ט Lev. 8. 31.
לכם כי־גדול מהיכל פה הוא : — & 24. 9. Num. 28. 9.
7 ואם תדעו מה זה הוא חסד חפצתי — הוש ו ו Hos.
ולא זבח אמנם לא תחיבון את־נקיים : — 6. 6.
8 כי־ארון השבת יש־הוא בן האדם : 9 ויעבר משם
ויבא בבית כנשתם : 10 והנה אנוש היה אשר יד יבשה
היתה לו וישאלוהו לאמר אם יוכל איש בשבת לרפא
למען ילשינו אותו : 11 והוא אמר להם — דבר כב יא
מי־יש מכם אדם אשר לו שה אחד — Deut. 22. 11.
ואם יפול השה בשבת אל־הבור הלא יחזיקהו ויעלנו :
12 אף כי כמה יותר אדם מן השה כן ישר הוא בשבתות
להיטיב : 13 או אמר לאדם נטה את־ידך ויט ותשוב
לרפאות כמו האחרת : 14 ויצאו המפרשים ויועצו עליו
כאשר יאבדוהו : 15 וישוע יודע ויסר משם וילכו אחריו
קהל רב וירפא כלם : 16 ויצום פן יגלוהו : 17 למלאת

הנאמר

48 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָאוֹמֵר לוֹ מִי־יֵשׁ אִמִּי וּמִי אֶחָיו׃ 49 וַיֵּט
אֶת־יָדוֹ עַל־תַּלְמִידָיו לֵאמֹר הִנְּכֶם אִמִּי וְאֶחָי׃ 50 כִּי־
כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־רְצוֹן אָבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם הוּא יֵשׁ אָחִי
וַאֲחוֹתִי וְאִמִּי׃

יג CAP. XIII.

1 וּבַיּוֹם הַהוּא יָצָא יֵשׁוּעַ מֵהַבַּיִת וַיֵּשֶׁב עַל־שְׂפַת הַיָּם׃
2 וַיִּקָּהֲלוּ אֵלָיו עַם רַב כֵּן אֲשֶׁר הָיָה לוֹ לַעֲלוֹת אֶל־
הַסְּפִינָה וְלָשֶׁבֶת וְכָל־הָעָם עַל־שְׂפַת הַיָּם עָמָדוּ׃
3 וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם הַרְבֵּה בִּמְשָׁלִים לֵאמֹר הִנֵּה יָצָא הַזּוֹרֵעַ
לִזְרוֹעַ׃ 4 וּבְזָרְעוֹ אֶחָד נָפַל עַל־הַדֶּרֶךְ וַיָּבוֹא עוֹף הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאכַל אוֹתָם׃ 5 וְאַחֵר נָפַל עַל־הַסֶּלַע אֲשֶׁר שָׁם לֹא
הָיָה אֶרֶץ רַבָּה וּמִיַּד יִצְמַח כִּי־לֹא הָיָה לוֹ עֹמֶק הָאָרֶץ׃
6 וְכַאֲשֶׁר זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ חָרַב וְכִי לֹא הָיָה לוֹ שֹׁרֶשׁ יָבֵשׁ׃
7 וְאַחֵר נָפַל בַּקּוֹצִים וַיַּעֲלוּ הַקּוֹצִים וַיְחַנְּקוּהוּ׃ 8 וְאַחֵר
נָפַל בְּאֶרֶץ טוֹבָה וַיִּתֵּן פִּרְיוֹ זֶה מֵאָה וְזֶה שִׁשִּׁים וְזֶה
שְׁלוֹשִׁים׃ 9 אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ אָזְנַיִם לִשְׁמוֹעַ יִשְׁמַע׃ 10 וַיִּקְרְבוּ
אֵלָיו הַתַּלְמִידִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ לָמָּה בִּמְשָׁלִים תְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם׃
11 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם כִּי לָכֶם נִתַּן לְהָבִין סוֹדוֹת מַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם וְלָאֵלֶּה לֹא נִתַּן׃ 12 כִּי־כָל־אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ גַּם
יִנָּתֵן לוֹ לְשִׁפְעָה וַאֲשֶׁר אֵין לוֹ דָבָר גַּם אֲשֶׁר לוֹ יִלָּקַח
מִמֶּנּוּ׃ 13 עַל־כֵּן בִּמְשָׁלִים מְדַבֵּר אָנֹכִי לָהֶם אַף כִּי
רוֹאִים אֵינָם רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים לֹא יִשְׁמְעוּ וְלֹא יָבִינוּ׃
14 לְהִמָּלֵאת בָּהֶם אֶת־נְבוּאַת יְשַׁעְיָהוּ ישע׳ ו׳ ט׳ י׳ Isa.
הָאֹמֶרֶת שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל תָּבִינוּ וּרְאוּ 6. 9, 10.
רָאוֹ וְאַל תֵּדָעוּ׃ 15 כִּי־הַשְׁמֵן לֵב הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד
וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ יָבִינוּ

בְּהִיוֹתְכֶם מְרֵעִים כִּי מִיֶּתֶר הַלֵּב יְדַבֵּר הַפֶּה׃ 35 אִישׁ טוֹב
מֵאוֹצָר טוֹב לִבּוֹ יוֹצִיא טוֹבוֹת וְאִישׁ רָע מֵאוֹצָרוֹ הָרָע
יוֹצִיא רָעוֹת׃ 36 לָכֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי כָל־מִבְטָא שְׂפָתַיִם
אֲשֶׁר יְבַטְּאוּ הָאֲנָשִׁים יָשִׁיבוּ עָלָיו טַעַם בְּיוֹם דִּין׃ 37 כִּי
מִדְּבָרֶיךָ תִּצְדַּק וּמִדְּבָרֶיךָ תִּתְחַיֵּב׃ 38 וַיַּעֲנוּ אֲנָשִׁים
מִסֹּפְרִים וּמִפְּרֻשִׁים לֵאמֹר רַבִּי נֹאבֶה לִרְאוֹת אוֹת מִמְּךָ׃
39 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם דּוֹר מְרֵעִים וּמְנָאֲפִים אוֹת
מְבַקֵּשׁ וְאוֹת לֹא תִנָּתֵן לוֹ כִּי־אִם אוֹת יוֹנָה הַנָּבִיא׃
40 כִּי־כַאֲשֶׁר הָיָה יוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה
שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת כֵּן יִהְיֶה בֶּן
הָאָדָם בְּלֵב הָאָרֶץ שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
לֵילוֹת׃ 41 אַנְשֵׁי נִינְוֵה יָקוּמוּ בַּמִּשְׁפָּט עִם
דּוֹר הַזֶּה וְיַרְשִׁיעוּהוּ כִּי שָׁבוּ מֵעֲוֹן לִקְרִיאַת
יוֹנָה וְהִנֵּה יוֹתֵר מִיּוֹנָה פֹּה׃ 42 מַלְכַּת
שְׁבָא תָקוּם בַּמִּשְׁפָּט עִם דּוֹר הַזֶּה
וְתַרְשִׁיעֶנּוּ כִּי בָאָה מִקְּצֵוֵי הָאָרֶץ לִשְׁמוֹעַ
אֶת־חָכְמַת שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה יוֹתֵר מִשְּׁלֹמֹה
פֹּה׃ 43 וְכַאֲשֶׁר רוּחַ טְמֵאָה תֵּצֵא מֵאָדָם תֵּלֵךְ בְּצִיּוֹת
מְקוֹמוֹת מְבַקֶּשֶׁת מְנוּחָה וְלֹא תִמְצָא׃ 44 אָז תֹּאמַר
אָשׁוּב אֶל־בֵּיתִי אֲשֶׁר יָצָאתִי מִשָּׁם וּבוֹא תִמְצָאֵהוּ מוּרָק
מְטֹהָר בַּיָּעִים וּמְפֹאָר׃ 45 אָז תֵּלֵךְ וְתִקַּח אִתּוֹ שֶׁבַע רוּחוֹת
רָעוֹת מִמֶּנָּה וְתָבוֹאנָה וְיָשְׁבוּ שָׁם וְיִהְיוּ אַחֲרוֹנֵי הָאָדָם
הַהוּא רָעִים מִן הָרִאשׁוֹנִים וְכֵן־יִהְיֶה לַדּוֹר זֶה הָרָע׃
46 וְעוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְהִנֵּה אִמּוֹ וְאֶחָיו עָמְדוּ בַחוּץ
מְבַקְשִׁים לְדַבֵּר עִמּוֹ׃ 47 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד מֵהָאֲנָשִׁים
הִנֵּה אִמְּךָ וְאַחֶיךָ עָמְדוּ בַחוּץ וַיְבַקְשׁוּ לְדַבֵּר אֵלֶיךָ׃

יונ׳ א׳ יז׳ או ב׳ א׳ Jon. 1. 17. seu 2. 1.

יונ׳ ג׳ ה׳ Jon. 3. 5.

מלכ׳א י׳ א׳ דה׳ ב׳ ט׳ א׳ 1 Reg. 10. 1. 2 Par. 9. 1.

31 עוֹד אַחֵר מָשָׁל שָׂם לִפְנֵיהֶם לֵאמֹר נִדְמְתָה מַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם לְגַרְעִין חַרְדָּל אֲשֶׁר לְקָחוֹ אָדָם וַיִּזְרַע בְּשָׂדֵהוּ׃
32 וְהוּא קָטֹן מִכָּל־זְרָעִים וְכַאֲשֶׁר יִגְדּוֹל גָּדוֹל מִכָּל עֲשָׂבוֹת
הוּא וַיְהִי עֵץ אֲשֶׁר יָבוֹאוּ גַּם עוֹף הַשָּׁמַיִם וְקִנְּנוּ
בִּסְעִפּוֹתָיו׃ 33 עוֹד מָשָׁל אַחֵר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם נִדְמְתָה מַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם לְחָמֵץ אֲשֶׁר תִּקָּחֵנּוּ אִשָּׁה וְטָמְנָה אוֹתוֹ בִּשְׁלֹשׁ
סְאִים קֶמַח סֹלֶת עַד־כִּי יֶחְמַץ כֻּלּוֹ׃ 34 כָּל אֵלֶּה דִּבֶּר
יֵשׁוּעַ בִּמְשָׁלִים אֶל הָעָם וּבְלִי מְשָׁלִים לֹא דִבֶּר אֲלֵיהֶם׃
35 לְהִמָּלֵא אֲשֶׁר נֶאֱמַר בַּנָּבִיא לֵאמֹר תהל׳ עח ב
אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל פִּי אַבִּיעָה חִידוֹת מִנִּי קֶדֶם׃ Psal. 78.2.
36 וַיַּעֲזֹב יֵשׁוּעַ אֶת־הָעָם וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו
לֵאמֹר פָּרֵשׁ לָנוּ אֶת־מְשַׁל חֲרוּלֵי הַשָּׂדֶה׃ 37 וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר לָהֶם הַזּוֹרֵעַ זֶרַע טוֹב יֵשׁ הוּא בֶּן־הָאָדָם׃
38 וְהַשָּׂדֶה הוּא הָעוֹלָם וְזֶרַע הַטּוֹב הֵמָּה בְּנֵי מַלְכוּת
וְהַחֲרוּלִים בְּנֵי בְלִיַּעַל הֵמָּה׃ 39 וְאוֹיֵב אֲשֶׁר זָרַע אוֹתָם
הוּא הַשָּׂטָן וְהַקָּצִיר תַּכְלִית הָעוֹלָם הִיא וְקוֹצְרִים הֵם
הַמַּלְאָכִים׃ 40 וְכַאֲשֶׁר נֶאֶסְפוּ חֲרוּלִים וּבָאֵשׁ נִשְׂרָפוּ כֵּן
יִהְיֶה בְתַכְלִית הָעוֹלָם הַזֶּה׃ 41 כִּי־יִשְׁלַח בֶּן־הָאָדָם
אֶת־מַלְאָכָיו וְיֶאֶסְפוּ מִמַּלְכוּתוֹ כָּל־מִכְשׁוֹלִים וְכָל פֹּעֲלֵי
עָוֶל׃ 42 וַיַּשְׁלִיכוּם אֶל־תַּנּוּר הָאֵשׁ וְשָׁם יִהְיֶה בְכִי וַחֲרוּק
שִׁנַּיִם׃ 43 אָז־צַדִּיקִים יַזְהִירוּ כַּשֶּׁמֶשׁ Dan. דני׳ יב ג׳
בְּמַלְכוּת אֲבִיהֶם לְמִי אָזְנַיִם לִשְׁמוֹעַ 12.3.
יִשְׁמָע׃ 44 וְגַם נִדְמְתָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְאוֹצָר הַנִּסְתָּר
בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר אִם יִמְצָא אִישׁ יַסְתִּיר אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתוֹ יֵלֵךְ
וְיִמְכֹּר כָּל־אֲשֶׁר לוֹ וְיִקְנֶה אֶת־הַשָּׂדֶה׃ 45 וְעוֹד נִדְמְתָה
מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לֶאֱנוֹשׁ סוֹחֵר הַמְבַקֵּשׁ פְּנִינִים טוֹבִים׃

46 אֲשֶׁר

וְשָׁב וְרָפָא לוֹ ׃ 16 וְאַשְׁרֵי עֵינֵיכֶם כִּי־רָאוּ וְאָזְנֵיכֶם כִּי־
שָׁמֵעוּ ׃ 17 אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי רַבִּים נְבִיאִים וְצַדִּיקִים
חָפְצוּ לִרְאוֹת אֶת־אֲשֶׁר אַתֶּם רוֹאִים וְלֹא רָאוּ וְלִשְׁמוֹעַ
אֲשֶׁר אַתֶּם שׁוֹמְעִים וְלֹא שָׁמֵעוּ ׃ 18 וְאַתֶּם שִׁמְעוּ אֶת־
מְשַׁל הַזּוֹרֵעַ ׃ 19 כָּל־אֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ אֶת־דְּבַר הַמַּמְלָכָה וְלֹא
יָבִין בָּא הַשָּׂטָן וְיִטְרֹף אֶת־אֲשֶׁר זָרוּעַ בִּלְבָבוֹ זֶה הוּא אֲשֶׁר
נִזְרַע עַל־הַדָּרֶךְ ׃ 20 וַאֲשֶׁר נִזְרַע עַל־הַסֶּלַע זֶה הוּא אֲשֶׁר
שׁוֹמֵעַ אֶת־הַדָּבָר וּמִיַּד בְּשִׂמְחָה יִקַּח אוֹתוֹ ׃ 21 וְשֹׁרֶשׁ לֹא
הָיָה בּוֹ כִּי־אִם לְשָׁעָה יַעֲמֹד וּבְבוֹא הַצָּרָה אוֹ רְדוּף
בַּעֲבוּר הַדָּבָר אָז פִּתְאוֹם יִכָּשֵׁל ׃ 22 וַאֲשֶׁר נִזְרַע בַּקּוֹצִים
זֶה הוּא אֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ אֶת־הַדָּבָר וְדַאֲגַת הָעוֹלָם הַזֶּה
וְתוֹעַת הֶהָמוֹן תְּחַנֵּק אֶת הַדָּבָר וּבְלִי פְּרִי יִהְיֶה ׃ 23 אַךְ
אֲשֶׁר עַל־אֶרֶץ הַטּוֹבָה נִזְרַע זֶה הוּא אֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ אֶת־
הַדָּבָר וּמֵבִין וּמֵבִיא וְעוֹשֶׂה פְּרִי זֶה מֵאָה וְזֶה שִׁשִּׁים וְזֶה
שְׁלֹשִׁים ׃ 24 גַּם מָשָׁל אַחֵר שָׂם לִפְנֵיהֶם לֵאמֹר נִדְמְתָה
מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְאָדָם הַזּוֹרֵעַ זֶרַע טוֹב בְּשָׂדֵהוּ ׃
25 וְכַאֲשֶׁר יְשֵׁנוּ הָאֲנָשִׁים בָּא אוֹיְבוֹ וַיִּזְרַע חָרוּל בֵּין הַחִטִּים
וַיֵּלֶךְ ׃ 26 וְכַאֲשֶׁר דָּשָׁא הַדֶּשֶׁא וּפְרִי עָשָׂה אָז נִרְאוּ גַּם
הַחֲרוּלִים ׃ 27 וַיִּקְרְבוּ עַבְדֵי בַעַל הַבַּיִת וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
אֲדֹנִי הֲלֹא זֶרַע טוֹב זָרַעְתָּ בְּשָׂדְךָ וּמֵאַיִן הַחֲרוּלִים בּוֹ ׃
28 וַיֹּאמֶר לָהֶם אָדָם בְּלִיַּעַל עָשָׂה הַזֹּאת וַעֲבָדִים אָמְרוּ
לוֹ אִם תִּרְצֶה נֵלֵךְ וְנֶאֱסֹף אוֹתָם ׃ 29 וַיֹּאמֶר לֹא פֶּן
תֶּאֶסְפוּ אֶת־חֲרוּלִים וְתִתְּשׁוּ יַחְדָּו אִתָּם אֶת־הַחִטִּים ׃
30 הַנִּיחוּ לִגְדּוֹל אֶת־שְׁנֵיהֶם עַד הַקָּצִיר וּבְעֵת קָצִיר אוֹמַר
לַקּוֹצְרִים אִסְפוּ בָרִאשׁוֹנָה אֶת־חֲרוּלִים וְקִשְׁרוּ אוֹתָם
לִצְרוֹרוֹת לְהִשָּׂרֵף אוֹתָם וְאֶת־הַחִטִּים אִסְפוּ לִי לְגָרְנִי ׃

4 כִּי אָמַר אֵלָיו יוֹחָנָן לֹא
תוּכַל לָקַחַת אוֹתָהּ לְאִשָּׁה
לָךְ׃ 5 וְאָבָה לַהֲרֹג אוֹתוֹ

ויקר׳ יח׳ יו׳ וכ׳ כא׳ Lev. 18. 16. & 20. 21.

וַיִּרָא אֶת־הָעָם כִּי־כַנָּבִיא הָיָה לָהֶם׃ 6 וּבְיוֹם מוּלֶדֶת
הֵירוֹדֵס וַתְּרַלֵּג בַּת הֵרוֹדִית בַּתָּוֶךְ וַיִּשְׁרָה בְּעֵינֵי־הֵרוֹדֵס׃
7 וְגַם כִּי בִשְׁבוּעָה יַבְטִיחַ אוֹתָהּ לָתֶת לָהּ כָּל־אֲשֶׁר תִּשְׁאַל
מִמֶּנּוּ׃ 8 וְהִיא כִּי נִזְהֲרָה מֵאִמָּהּ תֵּן לִי אָמְרָה פֹּה בִּקְעָרָה
אֶת־רֹאשׁ יוֹחָנָן הַטֹּבֵל׃ 9 וַיֵּעָצֵב הַמֶּלֶךְ וּבַעֲבוּר הַשְּׁבוּעָה
וְיוֹשְׁבֵי הַשֻּׁלְחָן צִוָּה לְהִנָּתֵן לָהּ׃ 10 וַיִּשְׁלַח וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ
מֵעַל־יוֹחָנָן בְּבֵית הַסֹּהַר׃ 11 וַיִּנָּשֵׂא רֹאשׁוֹ בִּקְעָרָה וְנָתוֹן
לַנַּעֲרָה וַתִּשָּׂא לְאִמָּהּ׃ 12 וַיִּגְּשׁוּ תַלְמִידָיו וַיָּסִירוּ אֶת־גּוּפוֹ
וַיִּקְבְּרוּהוּ וַיָּבוֹאוּ וַיַּגִּידוּ לְיֵשׁוּעַ׃ 13 וְכִשְׁמוֹעַ יֵשׁוּעַ סָר מִשָּׁם
בָּאֳנִיָּה אֶל־מְקוֹם הֶחָרְבָּה לְבַדּוֹ וַיִּשְׁמְעוּ הָעָם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו
בְּרַגְלֵיהֶם מִן־הֶעָרִים׃ 14 וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ וַיַּרְא וְהִנֵּה עַם רָב
וַיִּכָּמְרוּ רַחֲמָיו עֲלֵיהֶם וַיְרַפֵּא אֶת־חוֹלֵיהֶם׃ 15 וַיְהִי־עֶרֶב
וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו לֵאמֹר חָרֵב הַמָּקוֹם הַזֶּה וּכְבָר
עָבְרָה הַשָּׁעָה הַנַּח נָא אֶת־הָעָם אֲשֶׁר יֵלְכוּ אֶל־הַכְּפָרִים
וְיִקְנוּ לָהֶם אֹכֶל׃ 16 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ לֹא יִצְטָרְכוּ לָלֶכֶת
אַתֶּם תְּנוּ לָהֶם לֶחֶם לֶאֱכֹל׃ 17 וַיַּעֲנוּ לוֹ אֵין לָנוּ פֹּה
מְאוּמָה כִּי־אִם חֲמִשָּׁה לֶחֶם וּשְׁנֵי דָגִים׃ 18 וַיֹּאמֶר לָהֶם
הֲבִיאוּם הֲלוֹם אֵלָי׃ 19 וַיְצַו אֶת־הָעָם לָשֶׁבֶת וְלֶאֱכֹל
עַל־הֶחָצִיר וַיִּקַּח חֲמִשָּׁה לֶחֶם וּשְׁנֵי דָגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו אֶל־
הַשָּׁמַיִם וַיְבָרֶךְ וַיְשַׁבֵּר וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו אֶת־הַלֶּחֶם וְהַתַּלְמִידִים
נָתְנוּ לָעָם׃ 20 וַיֹּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׂבָּעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת־שְׁאֵרִית
שִׁבְרָם שְׁנֵים עָשָׂר סַלִּים מְלֵאִים מִפִּתִּים׃ 21 וְהָאוֹכְלִים
הָיוּ כַּחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בִּלְתִּי הַנָּשִׁים וְהַטָּף׃ 22 וּמִיַּד

פִּצַּר

46 אֲשֶׁר אִם יִמְצָא פְּנִין יָקָר אֶחָד יֵלֵךְ וַיִּמְכֹּר כָּל־אֲשֶׁר לוֹ
וַיִּקְנֵהוּ ׃ 47 עוֹד נִדְמְתָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמִכְמֹרֶת
הַשְּׁלוּחָה בַּיָּם וּמִכָּל־מִינִים מְאַסֵּפָה ׃ 48 אֲשֶׁר אִם
מָלְאָה יוֹצִיאוּהָ עַל שְׂפַת הַיָּם וְיֹשְׁבִים וּמְבַחֲרִים אֶת־
הַטּוֹבִים לַכֵּלִים וְרָעִים לַחוּץ יַשְׁלָכוּ ׃ 49 כֵּן יִהְיֶה בְתַכְלִית
הָעוֹלָם כִּי יֵצְאוּ מַלְאָכִים וְיַבְדִּילוּ אֶת־הָרָעִים מִבֵּין
הַצַּדִּיקִים ׃ 50 וְיַשְׁלְחוּ אוֹתָם אֶל־תַּנּוּר הָאֵשׁ שָׁם יִהְיֶה בְּכִי
וְחִירוּק שִׁנָּיִם ׃ 51 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ הֲבִינֹתֶם כָּל־הָאֵלֶּה
וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֵּן אֲדֹנִי ׃ 52 וְהוּא אָמַר לָהֶם עַל־כֵּן כָּל־סוֹפֵר
מְלֻמָּד אֶל מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם דּוֹמֶה הוּא לְאָדָם בַּעַל הַבַּיִת
אֲשֶׁר הוֹצִיא מֵאוֹצָרוֹ חֲדָשִׁים וִישָׁנִים ׃ 53 וַיְהִי־כְּכַלּוֹת
יֵשׁוּעַ אֶת־הַמְּשָׁלִים הָאֵלֶּה עָבַר מִשָּׁם ׃ 54 וַיָּבֹא אֶל־
אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ וַיְלַמְּדֵם בְּבֵית כְּנֶשְׂתָּם וַתִּפָּעֵם רוּחַ כֻּלָּם
לֵאמֹר מֵאַיִן לָזֶה הַחָכְמָה הַזֹּאת וְהַגְּבוּרוֹת ׃ 55 הֲלֹא זֶה
הוּא בֶּן־חָרָשׁ וְאִמּוֹ תִקָּרֵא מִרְיָם וְאֶחָיו יַעֲקֹב וְיוֹסֵה
וְשִׁמְעוֹן וִיהוּדָה ׃ 56 וְאַחְיוֹתָיו הֲלֹא כֻלָּן עִמָּנוּ הֵנָּה וּמֵאַיִן
לְהַלָּז כָּל־הָאֵלֶּה ׃ 57 וַיִּכָּשְׁלוּ בוֹ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אֵין
יֵשׁ נָבִיא בְּלִי כָבוֹד כִּי אִם בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ וּבְבֵיתוֹ ׃
58 וְלֹא עָשָׂה שָׁם גְּבוּרוֹת רַבּוֹת בַּעֲבוּר סָרְרוּתָם ׃

יד CAP. XIV.

1 בָּעֵת הַהִיא שָׁמַע הֵירוֹדֵס נָשִׂיא מֵאַרְבַּעַת אֶת־
שֵׁמַע יֵשׁוּעַ ׃ 2 וַיֹּאמֶר לַעֲבָדָיו זֶה הוּא יוֹחָנָן הַטּוֹבֵל
אֲשֶׁר אֲנִי הֲרַגְתִּי הוּא קָם מִמֵּתִים וְעַל־כֵּן הַכּוֹחוֹת
פָּעֲלוּ בוֹ ׃ 3 כִּי־הֵירוֹדֵס הֶחֱזִיק בְּיוֹחָנָן וַיֶּאֱסֹר אוֹתוֹ
וַיִּתֵּן בְּבֵית הַסֹּהַר בַּעֲבוּר הֵירוֹדִיָּה אֵשֶׁת פִילִיפּוֹס אָחִיו ׃

וַיֹּאמֶר לָהֶם וְלָמָּה אַתֶּם עוֹבְרִים מִצְוַת אֱלֹהִים בִּגְזֵירוֹתֵיכֶם
כִּי־אֱלֹהִים צִוָּה לֵאמֹר ׃ 4 כַּבֵּד
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ
וְהַמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
5 וְאַתֶּם אוֹמְרִים כָּל־אֲשֶׁר
שמו׳ כ׳ יב׳ וכא׳ טו׳ ויז׳ ויקר׳ כ׳ ט׳ דבר׳ ה׳ יו׳ וכז׳ יו׳ משל׳ כ׳ כ׳
Exod. 20. 12. & 21. 15, & 17. Lev. 20. 9. Deut. 5. 16. & 27. 16. Prov. 20. 20.
יֹאמַר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ קָרְבָּן אֲשֶׁר מִמֶּנִּי יוֹעִילְךָ ׃ 6 וְלֹא
יְכַבֵּד אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וַהֲפֵירוֹ מִצְוַת אֱלֹהִים בַּעֲבוּר
גְּזֵירוֹתֵיכֶם ׃ 7 הַחֲנֵפִים הֵיטִיב לְהִנָּבֵא עֲלֵיכֶם יְשַׁעְיָהוּ
לֵאמֹר ׃ 8 כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה
בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ
ישע׳ כט׳ יג׳ Isa. 29. 13.
רָחֵק מִמֶּנִּי ׃ 9 וַתְּהִי יִרְאָתָם אוֹתִי מִצְוַת אָדָם מְלֻמָּדָה ׃
10 וַיִּצְעַק אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ וְהָבִינוּ ׃ 11 אֲשֶׁר
יָבוֹא לַפֶּה אֵינֶנּוּ מְטַמֵּא אֶת־הָאָדָם כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִפֶּה
זֶה הוּא יְטַמֵּא אֶת־הָאָדָם ׃ 12 אָז נָגְשׁוּ תַלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ
לוֹ הֲיָדַעְתָּ כִּי־הַמְפָרְשִׁים כְּשָׁמְעָם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה יִכָּשֵׁלוּ ׃
13 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר כָּל־מַטָּע אֲשֶׁר לֹא נְטָעוֹ אָבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
יִנָּתֵשׁ ׃ 14 הַנִּיחוּ לָהֶם כִּי עִוְרִים הֵמָּה וְנֹהֲגֵי הָעִוְרִים וְעִוֵּר
אִם יִנְהַג אֶת־הָעִוֵּר שְׁנֵיהֶם לַבּוֹר יִפֹּלוּ ׃ 15 וַיַּעַן כֵּיפָא
וַיֹּאמֶר לוֹ פְּתֹר לָנוּ אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה ׃ 16 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הֲגַם
עַד־עַתָּה אֵינְכֶם מְבִינִים אֶת־הַדָּבָר ׃ 17 הֲלֹא תָבִינוּ כִּי־
כָל־אֲשֶׁר בָּא לַפֶּה גַּם יָבוֹא אֶל־הַבֶּטֶן וּבַמַּחֲרָאָה יִשָּׁלֵחַ ׃
18 וַאֲשֶׁר יֵצְאוּ מִפֶּה גַּם מִלֵּבָב יֵצְאוּ וְהֵמָּה יְטַמְּאוּ אֶת־
הָאָדָם ׃ 19 כִּי־מִלֵּבָב יֵצְאוּ מַחְשְׁבוֹת
רָעוֹת רְצָחִים נִאוּפִים וּזְנוּנִים גְּנֵבוֹת
עֵדוּת שֶׁקֶר וְגִדּוּפִים ׃ 20 אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר
בראש׳ ו׳ ה׳ וח׳ כא׳ Gen. 6. 5. & 8. 21.
יְטַמְּאוּ אֶת־הָאָדָם אֲבָל אָכוֹל וְלֹא לִרְחֹץ יָדַיִם לֹא יְטַמֵּא
אֶת־

פָּצַר יֵשׁוּעַ בְּתַלְמִידָיו לַעֲלוֹתָם בָּאֳנִיָּה לָלֶכְתָּם לְפָנָיו עֵבֶר
הַיָּם עַד־כִּי־יַנִּיחַ אֶת־הָעָם ׃ 23 וְכַאֲשֶׁר הִנִּיחַ אֶת־הָעָם
עָלָה אֶל־הָהָר לְבַדּוֹ לְהִתְפַּלֵּל וַיְהִי־עֶרֶב וְהוּא לְבַדּוֹ הָיָה
שָׁם ׃ 24 וְהָאֳנִיָּה אָז הָיְתָה בְּתוֹךְ הַיָּם וְנִדְפָּה מִן־הַגַּלִּים
כִּי־הָרוּחַ הָיְתָה לָהֶם לְהֶפֶךְ ׃ 25 וַיְהִי־בָּרְבִיעִית
אַשְׁמוֹרֶת הַלַּיְלָה וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ מִתְהַלֵּךְ עַל־הַיָּם ׃
26 וְכַאֲשֶׁר רָאוּ אוֹתוֹ הַתַּלְמִידִים כִּי־מִתְהַלֵּךְ עַל־הַיָּם
נִבְהֲלוּ מְאֹד לֵאמֹר כִּי־מַזִּיק הוּא וַיִּקְרְאוּ מִיִּרְאָה ׃
27 וּפִתְאֹם דִּבֶּר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר חִזְקוּ כִּי־אֲנִי הוּא אַל
תִּירָאוּ ׃ 28 וַיַּעַן לוֹ כֵּיפָא וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם אַתָּה הוּא צַוֵּה
לִי לָבוֹא אֵלֶיךָ עַל־הַמָּיִם ׃ 29 וְהוּא אָמַר בּוֹא וַיֵּרֶד כֵּיפָא
מִן הַסְּפִינָה וַיֵּלֶךְ עַל־הַמַּיִם לָבוֹא אֶל יֵשׁוּעַ ׃ 30 וְכַאֲשֶׁר
רָאָה אֶת־רוּחַ חֲזָקָה יָרֵא וְכִי־הֵחֵל לִטְבֹּעַ צָעַק לֵאמֹר
אֲדֹנָי הוֹשִׁיעֵנִי ׃ 31 וּפִתְאֹם נָטָה יֵשׁוּעַ אֶת־יָדוֹ וַיֶּאֱחֹז
אוֹתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קְטוֹן אֱמוּנָה לָמָּה חָרַדְתָּה ׃ 32 וְכַאֲשֶׁר
עָלוּ אֶל־הַסְּפִינָה שָׁתְקָה הָרוּחַ ׃ 33 וַאֲשֶׁר בַּסְּפִינָה הֵמָּה
בָּאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ לֵאמֹר בֶּאֱמֶת בֶּן־אֱלֹהִים אַתָּה ׃
34 וַיַּעַבְרוּ וַיָּבוֹאוּ בְּאֶרֶץ כִּנֶּרֶת ׃ 35 וְכַאֲשֶׁר נוֹדַע לְאַנְשֵׁי
הַמָּקוֹם הַהוּא שָׁלְחוּ אֶל־כָּל־מְדִינָה הַזֹּאת וַיַּגִּישׁוּ אֵלָיו
כֻּלָּם אֲשֶׁר חֳלִי בָּהֶם ׃ 36 וַיִּתְחַנְּנוּ לוֹ אֲשֶׁר לְבַדּוֹ יִגְּעוּ
שְׂפַת בִּגְדוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָגְעוּ בוֹ נוֹשָׁעוּ ׃

מו CAP. XV.

1 אָז־קָרְבוּ אֶל יֵשׁוּעַ גַּם מִירוּשָׁלַיִם סוֹפְרִים וּמְפָרְשִׁים
לֵאמֹר ׃ 2 לָמָּה תַלְמִידֶיךָ יַעַבְרוּ אֶת־גְּזֵירוֹת הַזְּקֵנִים כִּי
לֹא יְכַבְּסוּ אֶת־יְדֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֶת־הַלֶּחֶם ׃ 3 וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר

וְהַתַּלְמִידִים נָתְנוּ לָעָם ׃ 37 וַיֹּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׂבָּעוּ וַיִּשְׂאוּ
שְׁאֵרִית הַפִּתִּים סַלִּים שִׁבְעָה מְלֵאִים ׃ 38 וַאֲשֶׁר אָכְלוּ
הָיוּ אַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ בִּלְתִּי נָשִׁים וָטָף ׃ 39 וַיַּנַּח
אֶת־הָעָם וַיַּעַל אֶל־הַסְּפִינָה וַיָּבֹא אֶל־גְּבוּל מְגְדוֹ ׃

ון CAP. XVI.

1 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו הַמְּפָרְשִׁים וּצְדוּקִים לְנַסּוֹתוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ לוֹ
לְהַרְאוֹתוֹ לָהֶם אוֹת וּמוֹפֵת מִן הַשָּׁמָיִם ׃ 2 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
לָהֶם אִם יְהִי עֶרֶב תֹּאמְרוּ צְחִיחַ יִהְיֶה כִּי־מִתְאַדְּמִים
הַשָּׁמָיִם ׃ 3 וּבַבֹּקֶר הַיּוֹם סְעָרָה יִהְיֶה כִּי־מִתְאַדְּמִים
וְקוֹדְרִים הַשָּׁמַיִם הַחֲנֵפִים אֶת־פְּנֵי הַשָּׁמַיִם יְדַעְתֶּם לְהַכִּיר
וְאוֹתוֹת הָעִתִּים לֹא תוּכְלוּ לְהַכִּיר ׃ 4 דּוֹר רָע וּמְנָאֵף
מְבַקֵּשׁ אוֹת וְאוֹת אַחֵר לֹא יִנָּתֵן לוֹ כִּי־אִם אוֹת יוֹנָה
הַנָּבִיא וַיַּעֲזֹב אוֹתָם וַיֵּלַךְ ׃ 5 וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ תַלְמִידָיו לְעֵבֶר
הַיָּם שָׁכְחוּ לָקַחַת לֶחֶם ׃ 6 וְיֵשׁוּעַ אָמַר לָהֶם רְאוּ וְהִשָּׁמְרוּ
לָכֶם מִמַּחְמֶצֶת הַמְּפָרְשִׁים וּצְדוּקִים ׃ 7 וְהֵמָּה חָשְׁבוּ
בְנַפְשָׁם לֵאמֹר כִּי לֶחֶם לֹא לָקָחְנוּ ׃ 8 וְכִי יָדַע יֵשׁוּעַ אָמַר
לָהֶם מַה תַּחְשְׁבוּ בְנַפְשְׁכֶם קְטַנֵּי אֱמוּנָה כִּי־אֶת־לֶחֶם לֹא
לְקַחְתֶּם ׃ 9 הֲלֹא תָבִינוּ וְלֹא תִזְכְּרוּ חֲמֵשֶׁת לֶחֶם לַחֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים אִישׁ וְכַמָּה סַלִּים נְשָׂאתֶם ׃ 10 וְלֹא הַשִּׁבְעַת לֶחֶם
לְאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ וְכַמָּה סַלִּים נְשָׂאתֶם ׃ 11 אֵיךְ לֹא
תָבִינוּ כִּי־לֹא עַל־לֶחֶם אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי אִם לְהִשָּׁמֵר
מִמַּחְמֶצֶת הַמְּפָרְשִׁים וּצְדוּקִים ׃ 12 אָז הִתְבּוֹנְנוּ כִּי לֹא
אָמַר לְהִשָּׁמֵר מִמַּחְמֶצֶת הַלֶּחֶם כִּי אִם מִתַּלְמוּד
הַמְּפָרְשִׁים וְהַצְּדוּקִים ׃ 13 וַיָּבוֹא יֵשׁוּעַ בִּגְבוּלֵי קֵיסָרֵיאָה
פִּילִפּוֹס וַיִּשְׁאַל לְתַלְמִידָיו לֵאמֹר אֶת־מִי יֹאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
אוֹתִי לִהְיוֹת אֶת־בֶּן־הָאָדָם ׃ 14 וַיֹּאמְרוּ קְצָתָם אֶת־יוֹחָנָן

אֶת־הָאָדָם ׃ 21 וַיֵּצֵא מִשָּׁם יֵשׁוּעַ וַיָּבוֹא בִּקְצוֹת צוֹר וְצִידוֹן ׃
22 וְהִנֵּה אִשָּׁה כְּנַעֲנִית מִגְּבוּלִים הָאֵלֶּה יָצְאָה וַתִּצְעַק
לֵאמֹר חָנֵּנִי אֲדֹנִי בֶּן־דָּוִד כִּי־בִתִּי מְעֻנָּה מְאֹד מִן הַשָּׂטָן ׃
23 וְהוּא לֹא יַעֲנֶה לָהּ דָּבָר וַיִּקְרְבוּ תַלְמִידָיו וַיִּתְחַנְּנוּ לוֹ
לֵאמֹר הַנַּח אוֹתָהּ כִּי צֹעֲקָה אַחֲרֵינוּ ׃ 24 וְהוּא עָנָה
וְאָמַר לֹא שֻׁלַּחְתִּי כִּי־אִם אֶל צֹאן אֹבֵד מִבֵּית יִשְׂרָאֵל ׃
25 וְהִיא בָאָה וַתִּשְׁתַּחוּ לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנָי הוֹשִׁיעֵנִי ׃ 26 וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֵין טוֹב לָקַחַת לֶחֶם מִבָּנִים וּלְרְמוֹת לַכְּלָבִים ׃
27 וְהִיא אָמְרָה כֵּן אֲדוֹנִי אֲבָל גַּם הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ מִפְּתִּים
הַנּוֹפְלִים מִשֻּׁלְחַן אֲדוֹנֵיהֶם ׃ 28 אָז־עָנָה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
לָהּ אוֹ אִשָּׁה גְּדוֹלָה הִיא אֱמוּנָתֵךְ יְהִי־לָךְ כַּאֲשֶׁר תַּחְפּוֹצִי
וַתֵּרָפֵא בִתָּהּ בְּשָׁעָה הַהִיא ׃ 29 וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם יֵשׁוּעַ וַיָּבֹא
עַל־יָם הַגְּלִילָה וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיֵּשֶׁב שָׁם ׃
ישע׳ לה ה ו 30 וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו עַם רָב וַיִּהְיוּ אִתָּם
Isa. 35. 5. 6. פִּסְחִים עִוְרִים חֵרְשִׁים חַלָּשִׁים וַאֲחֵרִים
רַבִּים וַיּוֹרוּ אוֹתָם לְרַגְלֵי יֵשׁוּעַ וַיְרַפֵּא אוֹתָם ׃ 31 וַיִּתְמְהוּ
הָעָם בִּרְאוֹתָם אֶת־חֵרְשִׁים מְדַבְּרִים וְחַלָּשִׁים נִרְפָּאִים
פִּסְחִים מְהַלְּכִים עִוְרִים רוֹאִים וַיְכַבְּדוּ אֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ׃
32 וַיִּזְעַק יֵשׁוּעַ אֶת־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִכְמְרוּ רַחֲמַי
עַל־הָעָם כִּי מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם עַד־עַתָּה יָשְׁבוּ אִתִּי וְלֹא
הָיָה לָהֶם אֲשֶׁר יֹאכֵלוּ וַאֲנֹכִי לֹא אֲנִיחֶמוּ צָמִים פֶּן יִתְעַלְּפוּ
בַדָּרֶךְ ׃ 33 וַיֹּאמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו מֵאַיִן לָנוּ בַמִּדְבָּר כַּמָּה
לֶחֶם לְהַשְׂבִּיעַ אֶת־עַם כָּזֶה הַגָּדוֹל ׃ 34 וַיֹּאמֶר לָהֶם
יֵשׁוּעַ כַּמָּה כִּכְּרֵי לֶחֶם יֶשׁ־לָכֶם וַיֹּאמְרוּ שִׁבְעָה וּמְעַט דָּגִים
קְטַנִּים ׃ 35 וַיְצַו אֶת־הָעָם לָשֶׁבֶת עַל־הָאָרֶץ ׃ 36 וַיִּקַּח
אֶת־שִׁבְעָה כִּכְּרֵי לֶחֶם וְהַדָּגִים וַיְבָרֶךְ וַיִּשְׁבֹּר וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו

וְהַתַּלְמִידִים

28 אמן אומר אני לכם היו מהעומדים פה אשר לא יטעמו
את המות עד אשר יראו בן־האדם לבוא במלכותו :

יז C A P. XVII.

1 ואחרי ששת ימים לקח ישוע את־כיפה ויעקב ויוחנן
אחיו ויעל אותם אל־הר גבה לבדם : 2 ויצטיה לפניהם
ותגהו פניו כמו השמש ובגדיו היו לבנים כאשר האור :
3 והנה נראו אליהם משה ואליהו המדברים אתו : 4 ויען
כיפה ויאמר לישוע אדני טוב יש להיות לנו פה אם
תרצה נעשה פה שלשה אהלים לך אחד ולמשה אחד
ולאליהו אחד : 5 עוד הוא מדבר והנה ענן נגה סכך
עליהם והנה קול מענן לאמר זה הוא בני ידידי אשר בו
רציתי אותו שמעו : 6 וכאשר שמעו התלמידים נפלו
על־פניהם וייראו מאד : 7 ויגש ישוע ויגע בם ויאמר
קומו ואל־תיראו : 8 וישאו עיניהם ואיש לא ראו כי אם
את־ישוע לבדו : 9 וברדתם מן־ההר צוה אותם ישוע
לאמר לאיש לא תאמרו לו את־המראה עד־אשר בן־
האדם יקום ממתים : 10 וישאלו לו מלא׳ ד׳ ה׳ Mal.
תלמידיו לאמר ומה יאמרון הסופרים כי 4.5.
יצטרך אליהו לבוא בראשונה : 11 ויען ויאמר להם אכן
אליהו יבוא בראשון וכל יקומם : 12 ואני אומר לכם
כי־אליהו כבר בא ולא ידעו אותו כי אם עשו בו אשר
חפצו וגם כן בן האדם יש עתיד לענות מהם : 13 אז
התבוננו התלמידים כי על־יוחנן הטובל דבר אליהם :
14 וכאשר באו אל־העם קרב אליו אנוש ויברך על־
ברכיו : 15 לאמר אדני חנני לבני כי־בן ירח הוא ויענה
מאד כי הרבה יפול באש ופעמים רבים במים: 16 ואגישנו
אל־

המוסר ואחרים את־אליהו ואחרים את־ירמיהו או
אחד מן־הנביאים׃ 15 ויאמר אליהם ישוע ואתם אותי מי
תאמרו להיות׃ 16 ויען שמעון כיפה ויאמר אתה הוא
המשיח בן־אלהי החי׃ 17 ויען ישוע ויאמר לו אשריך
שמעון בר־יונה כי בשר ודם לא גלה לך כי אם אבי
אשר בשמים כסאו׃ 18 ואני אומר לך כי אתה כיפה ועל
זאת הכיפה אבנה את־קהלתי ושערי שאול לא יוכלו
עליה׃ 19 ואתן לך את־מפתחי מלכות השמים וכל אשר
תאסר על־הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתיר על־
הארץ מתר יהיה בשמים׃ 20 אז צוה לתלמידיו פן יאמרו
לאיש כי ישוע המשיח הוא׃ 21 ומאז החל ישוע להודיע
לתלמידיו כי יצטרך לו ללכת אל־ירושלם ולסבול רבות
מן־הזקנים ושרי הכהנים וסופרים ולההרג וביום השלישי
לקום׃ 20 ויקחהו כיפה ויחל לגער לו לאמר חלילה
לך אדני אל־תהי לך זאת׃ 23 ויפן ויאמר לכיפה לך לך
מאחרי השטן כי את מכשול לי הוא כי־לא חכמתה את־
אשר לאלהים כי־אם את־אשר לאנשים׃ 24 אז אמר
ישוע לתלמידיו איש אשר יאבה ללכת אחרי ימאס
לנפשו וישא את־צליבו וילך אחרי׃ 25 כי־כל־אשר
יחפוץ להושיע את־נפשו הוא יאבד אותה ואשר יאבד
את־נפשו למעני הוא ימצאנה׃ 26 כי מה יועיל לאדם
אם יקנה את־כל הארץ ואת־נפשו יענש או מה יתן
אדם חליפת נפשו׃ 27 כי
יש עתיד בן־האדם לבוא
בכבוד אביו את המלאכים
ואז ישיב לאיש במעשיו׃
28 אמן

תהל׳ סב׳ יב׳ יג׳ איו׳ לד׳ יא׳
משל׳ כד׳ יב׳ יחזק׳ ז׳ כז׳ ולג׳ כ׳
Ps. 62. 12. 13. Job. 34. 11. Prov. 24. 12. Ezech. 7. 27. & 33. 20.

הַשָּׁמָיִם׃ 4 לָכֵן כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁתַּפֵּל כְּמוֹ הַנַּעַר הַזֶּה הוּא
יֵשׁ גָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם׃ 5 וַאֲשֶׁר יִקַּח אֶת־נַעַר כָּזֶה
בִּשְׁמִי הוּא יִקָּחֵנִי׃ 6 וַאֲשֶׁר יַכְשִׁיל אֶחָד מִן־הַצְּעִירִים
הָאֵלֶּה הַמַּאֲמִינִים בִּי טוֹב לוֹ אֲשֶׁר יִתָּלֶה רֶכֶב הַחֲמֹר
בְּצַוָּארוֹ וְיִטְבַּע בִּמְצֻלוֹת יָם׃ 7 אוֹי לָעוֹלָם מִמִּכְשׁוֹלִים
וְצָרִיךְ הוּא לָבוֹא מִכְשׁוֹלִים אַךְ אוֹי לָאֱנוֹשׁ הַהוּא אֲשֶׁר
בּוֹ הַמִּכְשׁוֹל יָבוֹא׃ 8 וְאִם יָדְךָ אוֹ רַגְלְךָ תַּכְשִׁילוּךָ קַצֵּץ
אוֹתָנָה וְהַשְׁלֵךְ מִמֶּךָּ כִּי טוֹב לְךָ לָבוֹא אֶל־הַחַיִּים חַלָּשׁ
אוֹ פִסֵּחַ מֵהֱיוֹת לְךָ יָדַיִם אוֹ רַגְלַיִם וּלְהִשָּׁלֵךְ אֶל־אֵשׁ־
כָּל־עוֹלָמִים׃ 9 וְאִם עֵינְךָ תַּכְשִׁילְךָ נַקְּרֶנָּה וְהַשְׁלֵךְ מִמֶּךָּ כִּי
טוֹב לְךָ בְּעַיִן אַחַת לָבוֹא אֶל־הַחַיִּים מֵהֱיוֹת לְךָ עֵינַיִם
וּלְהִשָּׁלֵךְ אֶל־גֵּי־הִנֹּם הָאֵשׁ׃ 10 רְאוּ פֶּן
תִּבְזוּ אֶחָד מִן־הַצְּעִירִים הָאֵלֶּה כִּי־אוֹמֵר
אֲנִי לָכֶם כִּי מַלְאֲכֵיהֶם בַּשָּׁמַיִם תָּמִיד יִרְאוּ
אֶת־פְּנֵי אָבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמָיִם׃ 11 כִּי בָא בֶן־הָאָדָם לְהוֹשִׁיעַ
אֶת־הָאוֹבֵד׃ 12 מָה־נִּרְאָה לָכֶם אִם יִהְיוּ לְאִישׁ פַּלְמוֹנִי
מֵאָה צֹאן וְתָעֲתָה אַחַת מֵהֵן הֲלֹא יַעֲזֹב אֶת־הַתִּשְׁעִים
וְתֵשַׁע עַל־הֶהָרִים וְיֵלֵךְ לְבַקֵּשׁ אֶת־הַתֹּעָה׃ 13 וַיְהִי־אִם
יִמְצָאֶנָּה אָמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי יִשְׂמַח עָלֶיהָ יוֹתֵר
מִתִּשְׁעִים וְתֵשַׁע אֲשֶׁר לֹא תָעוּ׃ 14 כֵּן לֹא יֵשׁ רָצוֹן לִפְנֵי
אֲבִיכֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם לַאֲבוֹד גַּם אֶחָד מִן הַצְּעִירִים הָאֵלֶּה׃
15 וְאִם יֶחֱטָא בְךָ אָחִיךָ לֵךְ וְהוֹכִיחֶנּוּ אִתְּךָ
וְעִמּוֹ לְבַדּוֹ וְאִם יִשְׁמָעֶךָ הוֹתַרְתָּה אֶת־
אָחִיךָ׃ 16 וְאִם לֹא יִשְׁמַע קַח אֵלֶיךָ עוֹד
אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם כִּי עַל פִּי שְׁנַיִם אוֹ שְׁלוֹשִׁים
עֵדִים יָקוּם כָּל־דָּבָר׃ 17 וְאִם לֹא יִשְׁמַע
אֱמֹר

תהל׳ לד׳ ז׳ או ח׳ Ps. 34. 7, sive 8.

ויקר׳ יט׳ יז׳ Lev. 19. 17.

דבר׳ יט׳ טו׳ ויז׳ ו במד׳ לה׳ ל׳ Deut. 19. 15. & 17. 6. Num. 35. 30.

אֶל־תַּלְמִידֶיךָ וְלֹא יָכְלוּ לְרַפֵּא אוֹתוֹ ׃ 17 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמַר
הַדּוֹר סוֹרֵר וְעִקֵּשׁ עַד־מָתַי אֶהְיֶה עִמָּכֶם וְעַד מָה אֶסְבֹּל
אֶתְכֶם הֲבִיאוּהוּ פֹּה אֵלָי ׃ 18 וַיִּגְעַר בּוֹ יֵשׁוּעַ וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ
הַשָּׂטָן וְנִרְפָּא הַנַּעַר מִשָּׁעָה הַהִיא ׃ 19 אָז־קָרְבוּ תַלְמִידִים
אֶל־יֵשׁוּעַ בִּלְבַדּוֹ לֵאמֹר לָמָה אֲנַחְנוּ לֹא יָכֹלְנוּ לְהוֹצִיאוֹ ׃
20 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם עַל־כִּי לֹא מַאֲמִינִים אַתֶּם כִּי
בֶּאֱמֶת אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם אִם יֶשׁ־לָכֶם אֱמוּנָה כְּמוֹ גַרְעִין
חַרְדָּל תֹּאמְרוּ לְהַר הַזֶּה עֲבוֹר מִפֹּה שָׁמָּה וְיַעֲבֹר וְכָל דָּבָר
לֹא יִמָּנֵעַ מִכֶּם ׃ 21 וּמִין הַזֶּה אֵינֶנּוּ יֻשְׁלַךְ כִּי־אִם בִּתְפִלָּה
וּבַצּוֹם ׃ 22 וְכַאֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ בַּגָּלִיל אָמַר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ
יֵשׁ־עָתִיד בֶּן־הָאָדָם לְהִמָּסֵר בִּידֵי הָאָדָם ׃ 23 וְיַהַרְגוּהוּ
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם וַיִּתְעַצְּבוּ מְאֹד ׃ 24 וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ אֶל־
כְּפַר־נַחוּם קָרְבוּ אֶל־כֵּיפָה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָקְחוּ אֶת־
דַּרְכְּמֹנִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַמְלַמֶּדְכֶם הֲלֹא מְשַׁלֵּם אֶת־
דַּרְכְּמוֹנִים ׃ 25 וַיֹּאמֶר גַּם וְכַאֲשֶׁר בָּא אֶל־הַבַּיִת קִדְּמוֹ
יֵשׁוּעַ לֵאמֹר מַה נִּרְאָה לְךָ שִׁמְעוֹן מַלְכֵי הָאָרֶץ מִמִּי יִקְחוּ
מַס אוֹ־תְרוּמָה מִבְּנֵיהֶם אוֹ מִן־הַנָּכְרִיִּים ׃ 26 וַיֹּאמֶר לוֹ
כֵּיפָה מִן־הַנָּכְרִיִּים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לָכֵן חָפְשִׁים הָיוּ
הַבָּנִים ׃ 27 וּלְמַעַן אֲשֶׁר לֹא נַכְעִיסֵם לֵךְ אֶל־הַיָּם וּשְׁלַח
מְצוּדָה וְקַח אֶת־הַדָּג אֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹן יַעֲלֶה וְתִפְתַּח אֶת־
פִּיהוּ וְתִמְצָא לַשֵּׁר אוֹתוֹ תִּקַּח וְתִתֵּן לָהֶם בַּעֲבוּרִי וּבַעֲבוּרֶךָ ׃

יח CAP. XVIII.

1 בְּשָׁעָה הַהִיא קָרְבוּ הַתַּלְמִידִים אֶל־יֵשׁוּעַ לֵאמֹר לָכֵן מִי
גָּדוֹל יִהְיֶה בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם ׃ 2 וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ לְנַעַר
וַיַּעֲמִידֵהוּ בְּתוֹכָם ׃ 3 וַיֹּאמֶר אָמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם אִם לֹא
תִתְהַפְּכוּ וִתְהְיוּ כְּמוֹ הַנְּעָרִים אֵינְכֶם תָּבוֹאוּ בְּמַלְכוּת
הַשָּׁמָיִם ׃

הזאת נשאותיך כי־התחננת לי : 33 הלא חשוה גם לך
לחנן על־אשר עבד אחיך הוא וכאשר אנכי חננתי עליך :
34 ויחר אף אדניו וימסר אותו לענשים עד כי ישלם
כל־משאותיו : 35 וככה אבי אשר בשמים יעשה לכם
אם לא תשאו איש לאחיו מלבבכם את־שגיאותם :

יט CAP. XIX.

1 ויהי כאשר כלה ישוע את־הדברים האלה ויסע
מגליל ויבא אל־גבולי יהודה לעבר הירדן : 2 וילכו
אחריו עם רב וירפאם שם : 3 ויגשו אליו המפרשים
וינסוהו ויאמרו לו הלא יוכל איש לשלח את־אשתו
בעבור כל־דבר : 4 והוא ענה ויאמר
בראשית א כז Gen. 1. 27. להם הלא קראתם כי הברא מראשית
זכר ונקבה עשה אותם : 5 ויאמר על־
בראשית ב כד תהלים מה י יא Gen. 2. 24. Psal. 45. 10, 11. כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק
באשתו והיו שניהם לבשר אחד : 6 ועתה
אינכם שנים כי־אם בשר אחד היו ואשר
חבר אלהים אדם לא יפרד : 7 ויאמרו
דברים כד א Deut. 24. 1. לו ולמה משה צוה להנתן ספר כריתות
ולשלח אותה : 8 ויאמר להם כי־משה בעבור מגנת
לבבם הניח לשלחכם את־נשיכם אך מראשית לא היה
כן : 9 ואני אומר לכם כל־אשר ישלח את־אשתו כי־
אם על־תזנות ויקח אחרת נאף הוא ואשר יקח משלחת
מנאף : 10 ויאמרו אליו תלמידיו אם כן יש דבר האדם
את־האשה לא טוב להתחתן : 11 והוא אמר אליהם
כלכם לא יכילו את־הדבר הזה כי־אם אשר נתן להם :
12 כי היו סריסים אשר מבטן האם נולדו כן והיו סריסים
אשר

אמר לעדה ואם גם ימאן לשמוע את־העדה יהי לך
כמו גוי ובעל עברה : 18 אמן אומר לכם כל אשר תאסרו
על־הארץ גם בשמים אסורים המה וכל אשר תתירו על־
הארץ גם בשמים מתרים המה : 19 וגם עוד אמן אומר
לכם אם שנים מכם יאותו להם בארץ על־כל־דבר אשר
ישאלו יהיה להם מאת אבי אשר בשמים : 20 כי־בכל־
מקום אשר שנים או שלושה יקהלו שמה בשמי שם אני
בתוכם : 21 אז קרב אליו כיפה ויאמר אדני כמה פעמים
יחטא בי אחי ואסלח לו העד־שבע פעמים : 22 ויאמר
אליו ישוע אינני אומר לך שבע פעמים כי־אם שבעים
שבע פעמים : 23 ועל־כן נדמתה מלכות השמים לאדם
מלך אשר רצה לעשות חשבון עם עבדיו : 24 ובהחלו
לעשות חשבון הגש אליו אחד אשר חיב לו רבוא
ככרים : 25 וכאשר לא היה לו לשלם צוה אותו אדניו
למכר ואת־אשתו והבנים וכל אשר לו ולשלם : 26 ויפל
העבד על הארץ ויתחנן לו לאמר אדני ארך אפך עלי
וכל אשלם לך : 27 ויכמרו רחמי הארון על־העבד ההוא
וינתר אותו ואת־משאה נשא לו : 28 ויצא העבד ההוא
וימצא אחד מעבדי־אדניו אשר חיב לו מאה מעות ויאחז
אותו ויחנק לאמר שלם לי את־אשר חויב את : 29 ויכרע
העבד אדניו אל־רגליו ויתחנן אליו לאמר הארך אפך
עלי וכל אשלם לך : 30 והוא לא אבה כי־אם הלך וישלך
אותו בבית הסהר עד־כי ישלם את־משאה : 31 ויראו
עבדי אדניו את־אשר נעשו ויתעצבו מאד ויבאו ויבארו
לאדניהם כל־הדברים האלה : 32 ויקרא אותו אליו
אדניו ויאמר לו העבד בליעל הנה את־כל־המשאה

ויאמר אליו הנה אנחנו עזבנו את־כל אשר לנו ונלך
אחריך ומה יהיה לנו : 28 ויאמר ישוע אליהם אמן אני
אומר לכם כי־אתם אשר הלכתם אחרי בחליפה אם ישב
בן־אדם על־כסא כבודו תשבו גם אתם על־שתי עשרה
כסאות ותשפטו את־שני עשר שבטי ישראל : 29 וכל
אשר יעזב את־בית או אחים או אחיות או אב או אם
או אשה או בנים או שדות בעבור שמי מאה בעבור אחד
יקח ואת־חיי כל־עולמים יירש : 30 ורבים יהיו ראשונים
אשר היו אחרונים ואחרנים אשר היו ראשונים :

כ CAP. XX.

1 כי נדמתה מלכות השמים לאדם בעל הבית אשר יצא
משכים בבקר לשכר פועלים אל־כרמו : 2 וכאשר יאת
לפעלים בזוזה ליום וישלח אותם לכרמו : 3 ויצא בשעה
השלישית וירא אחרים עומדים בשוק ובטלים : 4 ויאמר
אליהם לכו גם אתם לכרמי ואשר צדקה היא אתן לכם :
5 וכאשר הלכו עוד יצא כשעה הששית ותשעית ויעש
כמו־כן : 6 וכעשתי עשרה שעה יצא וימצא אחרים
עומדים בטלים ויאמר להם מה פה עומדים אתם כל־
היום בטלים : 7 אמרו לו כי איש לא שכר אותנו אמר
אליהם לכו גם אתם בכרמי ואשר צדקה היא תקחו :
8 וכאשר היה ערב אמר אדון הכרם לאיש אשר נצב
על־הכרם קרא לפועלים ותן להם את־השכר החל
מאחרונים עד־הראשונים : 9 והאלה אשר כשעה עשתי
עשרה באו איש איש את־זוזתו לקחו : 10 ויבואו
הראשונים ויחשבו כי יותר מאלה לקחתם ויקחו גם
המה איש את־זוזו : 11 וכאשר לקחו הלינו על־בעל־

אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ מִן הָאֲנָשִׁים וְהָיוּ סָרִיסִים אֲשֶׁר סֵרְסוּ לְנַפְשָׁם
בַּעֲבוּר מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר יוּכַל לְהָכִיל יָכִיל : 13 אָז
הִגִּשׁוּ אֵלָיו יְלָדִים לָשִׂים עֲלֵיהֶם אֶת־יָדַיִם וּלְהִתְפַּלֵּל
וְהַתַּלְמִידִים גָּעֲרוּ אוֹתָם : 14 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הַנִּיחוּ אֶת־
הַיְלָדִים וְאַל־תִּמְנְעוּ אוֹתָם לָבוֹא אֵלַי כִּי־אֲשֶׁר כָּאֵלֶּה יֵשׁ
לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם : 15 וְכַאֲשֶׁר שָׂם עֲלֵיהֶם אֶת־יָדַיִם
וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם : 16 וְהִנֵּה אֶחָד קָרַב וַיֹּאמֶר לוֹ רַבִּי טוֹב מַה־
טוֹב אֶעֱשֶׂה לִהְיוֹת לִי חַיֵּי עוֹלָם : 17 וְהוּא אָמַר לוֹ מַה
קוֹרֵא לִי טוֹב גַּם אֶחָד לֹא טוֹב כִּי־אִם אֱלֹהִים לְבַדּוֹ
וְאִם תַּחְפֹּץ לָבוֹא אֶל־הַחַיִּים שְׁמֹר אֶת־הַמִּצְוֹת :
שמו׳ כ׳ יג׳ דבר׳ 18 וַיֹּאמֶר לוֹ וּמַה אֵלֶּה הֵם וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ
ה׳ יז׳ Exod. 20. זֹאת לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאָף לֹא תִגְנֹב לֹא
13. Deut. 5. 17. תַעֲנֶה עֵד שָׁקֶר : 19 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־
אִמֶּךָ וְאָהַבְתָּ אֶת קְרֹבְךָ כָּמוֹךָ : 20 וַיֹּאמֶר לוֹ הַבָּחוּר
כָּל־אֵלֶּה שָׁמַרְתִּי מִנְּעוּרַי מַה עוֹד יֶחְסַר־לִי : 21 וַיֹּאמֶר
לוֹ יֵשׁוּעַ אִם תֹּאבֶה לִהְיוֹת תָּמִים לֵךְ־לְךָ וּמְכֹר אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר לְךָ וְתֵן לָאֶבְיוֹנִים וְיִהְיֶה לְךָ אוֹצָר בַּשָּׁמַיִם וְאָז לְךָ
בּוֹא תָבוֹא אַחֲרָי : 22 וְכִשְׁמוֹעַ הַבָּחוּר אֶת־הַדָּבָר הָלַךְ
אֶת־דַּרְכּוֹ נֶעֱצָב כִּי־הָיָה לוֹ מִקְנֶה רָב : 23 וְיֵשׁוּעַ אָמַר
אֶל־תַּלְמִידָיו אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי יֵעָצֵל עָשִׁיר לָבוֹא
אֶל־מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם : 24 וְעוֹד אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם קַל הוּא
לַעֲבוֹר הַגָּמָל בְּעַד חוּר הַמַּחַט מִבּוֹא אֶת־עָשִׁיר אֶל־
מַלְכוּת אֱלֹהִים : 25 וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ תַלְמִידָיו אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה נִבְהֲלוּ מְאֹד לֵאמֹר וּמִי יוּכַל לְהִוָּשֵׁעַ : 26 וַיַּבֵּט
יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶת־הָאֲנָשִׁים זֹאת לֹא תוּכַל לִהְיוֹת
אֲבָל אֶת־הָאֱלֹהִים כֹּל תּוּכַלְנָה לִהְיוֹת : 27 אָז עָנָה כֵּיפָא
וַיֹּאמֶר

28 כאשר גם הוא בן האדם לא בא להשרת כי אם
לשרת ולתת את נפשו פדיון לרבים : 29 ויצאו מן
יריחו וילכו אחריו עם רב : 30 והנה שני עורים ישבו
אל הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו
אדונינו בן דוד : 31 והעם גערו אותם להשות והמה
יותר צעקו לאמר חננו אדנינו בן דוד : 32 ויעמד ישוע
ויקרא להם ויאמר מה תרצו לעשותי לכם : 33 ויאמרו
לו אדני אשר תפקחנה עינינו : 34 ויחן אותם ישוע ויגע
בעיניהם ומיד ראו עיניהם וילכו אחריו :

כא CAP. XXI.

1 וכאשר קרבו לירושלים ויבואו אל בית פאגי אל הר
הזיתים אז שלח ישוע שנים תלמידים : 2 ויאמר להם
לכו אל הטירה אשר לפניכם ומיד תמצאו את אתון
אסורה ועיר אתה התירו והגישו אלי : 3 ואם איש
יאמר לכם מאומה אמרו כי אדני יצטרך בם ומיד ישלח
אותם : 4 וכל זאת היתה להמלא שנאמר על הנביא
לאמר : 5 אמרו לבת ציון הנה מלכך
יבוא עני ורוכב על חמור ועל עיר בן
אתונת : 6 וילכו התלמידים ויעשו כאשר
צוה אותם ישוע : 7 ויגישו את אתון ואת העיר וישימו
עליהם את בגדיהם וירכב עליהם : 8 ורבים מן העם
הציעו את בגדותם בדרך ואחרים כרתו את ענפים מן
העצים ויציעו בדרך : 9 והעם אשר
הלכים לפניו ואחריו קראו לאמר
הושיע נא לבן דוד ברוך הבא בשם
יהוה הושיע נא בעליונות : 10 וכאשר בא אל ירושלים
ותרעש

ישע סב יא זכר ט ט
Isa. 62. 11, Zach. 9. 9.

תהל קיח כה כו
Psal. 118, 25, 26.

הבית: 12 לאמר כי־האלה האחרונים אחת שעה פעלו
ותשוה אותם לנו אשר את־משאת היום ואת־החם
נשאנו: 13 ויען ויאמר לאחד מהם רעי אינני עושה
לך חמס הלא בזוה תאות לי: 14 קח אשר לך ולך כי
רציתי לאחרון הזה לתת כמו לך: 15 או הלא אוכל
לעשות את־אשר ארצה בעניני או אם עינך תרוע כי־אני
מטיב הוא: 16 ככה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים
אחרונים כי רבים נקראו ומעטים נבחרו: 17 ויעל ישוע
אל־ירושלם ויקח את־שנים עשר תלמידים בסתר בדרך
ויאמר להם: 18 הנה אנחנו עולים ירושלימה ובן־
האדם ימסר לשרי הכהנים ולסופרים ויחיבוהו למות:
19 וימסרוהו לגוים להליץ להוסר ולתלות וביום השלישי
יקום: 20 אז קרבה אליו אם בני זבדי עם־בניה ותשתחו
לו לשאול שאלתה ממנו: 21 ויאמר אליה מה שאלתך
ותאמר לו אמר אשר ישבו שני בני האלה אחד לימינך
ואחד לשמאלך במלכותך: 22 ויען ישוע ויאמר לא
ידעתם מה־תשאלו התוכלו לשתות את־הכום אשר אני
אשתה ולהטבל בטבילה אשר אני בה אטבל ויאמרו
אליו נוכל: 23 ויאמר להם את־כוסי תשתוה ובטבילה
אשר אני אטבל תטבלו אך לשבת לימיני ולשמאלי איננו
לי לתת כי־אם אשר נכון להם מאבי: 24 וישמעו
העשרה ויכעסו על־שני־האחים: 25 וישוע קרא אותם
אליו ויאמר הלא תדעו כי־שרי הגוים ימשלו בהם
והגדולים ישלטו עליהם: 26 וככה לא יהיה ביניכם כי־
אם אשר יחפוץ להיות בכם גדול יהי־משרתכם:
27 ואשר יחפוץ־בכם להיות הראשון יהי־עבדכם:

אחד אשר אם תאמרו לי גם אני אמר לכם במה שלטון
אלוה עשיתי׃ 25 הטבילות יוחנן מאין היא אם מן
השמים או מן האנשים והם חשבו בנפשם לאמר אם
נאמר מן השמים יאמר לנו ולמה לא האמנתם לו׃
26 ואם נאמר מן האנשים נירא את העם כי בעיני כלם
היה יוחנן כנביא׃ 27 ויענו לישוע ויאמרו לא ידענו
ויאמר גם הוא אליהם וגם אני לא אמר לכם במה שלטון
עשיתי האלה׃ 28 ומה נראה לכם אדם היה לו שני
בנים ויגש אל הראשון ויאמר בני לך היום ופעל בכרמי׃
29 והוא ענה ויאמר לא אעשה ואחרי כן ישוב וילך׃
30 ויגש אל השני ויאמר כמה והוא ענה ויאמר אלך
ארני ולא הלך׃ 31 מי משנים האלה עשה רצון אביו
אמרו לו הראשון ויאמר אליהם ישוע אמן אני אומר
לכם כי בעלי עבירה וזונות ילכו לפניכם במלכות
אלהים׃ 32 כי בא אליכם יוחנן בדרך הצדקה ולא
האמנתם לו ובעלי עבירה והזונות האמינו לו ואתם
ראיתם ולא עשיתם תשובה אחרי כן להאמין לו׃
33 אחר משל שמעו אדם פלמוני היה
בעל הבית אשר נטע כרם ומשוכה הקיף
לו וגם יקב חצב בו ויבן מגדל בתוכו
וימסר אותו לכרמים וילך לגור׃ 34 ויקרב עת הבציר
וישלח את עבדיו אל הכורמים לקחת את פריו׃
35 ויאחזו הכרמים את עבדיו את אחד מהם הכו אחד
הרגו ואחד סקלו׃ 36 עוד שלח עבדים אחרים רבים
מראשונים ויעשו להם כמו כן׃ 37 ולאחרון שלח אליהם
את בנו לאמר אולי ייראו את בני׃ 38 והכרמים כאשר
ראו

ישע׳ ה׳ א׳ ה׳ ירמ׳ ב׳ כא
Ifa. 5, 1, 5. Jer. 2, 21.

ותרעש כל־העיר לאמר מי־זה הוא : 11 והעם אמרו זה
הוא ישוע הנביא מן נצרת הגליל : 12 ויבוא ישוע אל־
היכל אלהים ויגרש כל־מוכרים וקונים בהיכל ואת־
שלחנות השלחנים הפך ואת־מושבות המכרים את־
ישע' נו' ז' ירמ' היונים : 13 ויאמר להם נכתב כי־ביתי
ז' יא' Isa. 56. 7. בית התפלה יקרא ואתם עשיתם אותו
Jer. 7. 11. למערת פריצים : 14 ויקרבו אליו עורים
ופסחים בהיכל וירפא אותם : 15 וכאשר ראו שרי־
הכהנים וסופרים את־הפלאות אשר עשה ואת־
הנערים קוראים בהיכל לאמר הושע נא לבן־דוד ויכעסו :
תהל' ח' ב' או 16 ויאמרו אליו הלא־תשמע את אשר
ג' Psal. 8. 2, seu האלה אומרים וישוע אמר אליהם אף
3. הלא קראתם כי מפי עוללים ויונקים
יסדת עז : 17 ויעזב אותם ויצא לחוץ העיר אל־בית־
עניה וילן שם : 18 וישב בבקר אל־העיר וירעב : 19 וירא
תאנה אחת על־הדרך ויבא אליה ולא מאומה מצא בה
כי־אם העלים לבדם ויאמר לה לא עוד ממך פרי יהיה
לעולם ותיבש פתאם התאנה : 20 ויראו התלמידים
ויתמהו לאמר איך פתאום יבשה התאנה : 21 ויען ישוע
ויאמר להם אמן אני אומר לכם אם תהיה לכם אמונה
ולא תסתפקו אין זאת לבד בתאנה תעשו כי־אם להר
הזה תאמרו הנשא והשתלך בים ויהיה : 22 וכל־אשר
תשאלו בתפלה מאמינים תקחו : 23 וכאשר בא אל־
ההיכל ובלמדו נגשו אליו שרי הכהנים וזקני העם לאמר
במה שלטון אתה עשה האלה ומי נתן לך את־שלטון
הזה : 24 ויען ישוע ויאמר להם אשאלכם גם אני דבר
אחד

היא והקרואים לא היו שוים : 9 לכן לכו לכם אל־
תוצאות דרכים וכל אשר תמצאו קראו אל־החתנה :
10 ויצאו העבדים האלה על־הדרכים ויאספו כל־אשר
מצאו גם רעים וגם טובים ותמלא החתנה ביושבים
במסבה : 11 ויבא המלך לראות את־היושבים וירא שם
אדם ואינו מלבש לבוש חתנה : 12 ויאמר לו רעי איך
באת הלם ואין לך לבוש חתנה והוא נאלם : 13 אז אמר
המלך למשרתים אסרו ידיו ורגליו שאוהו ושלכו לחשך
החיצון שם יהיה בכי וחירוק שנים : 14 כי רבים היו
קרואים ומעטים נבחרים : 15 אז הלכו המפרשים ויועצו
איך ילכדוהו בדבר : 16 וישלחו אליו את־תלמידיהם עם
עבדי הירודס לאמר רבי ידענו כי איש אמונים אתה
ואת דרך אלהים באמת תלמד ולא תשעה אל־כל־איש
כי לא תשא את־פני־האדם : 17 לכן אמר לנו מה נראה
לך היכשר לתת מס לקיסר אם לא : 18 וכי ידע ישוע
את־רעתם אמר למה תנסוני החנפים : 19 הראוני את־
טבע המס והמה הגישו לו זוז אחד : 20 ויאמר אליהם
ישוע למי יש־הצלם הזה והכתבת : 21 אמרו לו לקיסר
אז אמר להם לכן תנו לקיסר אשר לקיסר ולאלהים
אשר לאלהים : 22 וכאשר שמעו תמהו ויעזבוהו וילכו :
23 ביום ההוא קרבו אליו צדוקים אשר אומרים כי לא
תהיה תקומה וישאלו לו : 24 לאמר רבי
משה אמר אם איש ימות ולא היה לו בן
יקח אחיו אשת המת לו לאשה להקים לאחיו זרע :
25 ויהיו אתנו שבעה אחים והראשון לקח אשה ומת בלי
זרע ויעזב את־אשתו לאחיו : 26 וכן גם השני וגם

דבר׳ כה ה׳
Deut. 25.5.

השלישי

ראו את הבן אמרו בקרבם זה הוא יורש הכרם נהרגהו
ונאחזה את ירשתו: 39 ויאחזו אותו ויוציאוהו לחוץ הכרם
ויהרגוהו: 40 ועתה בבוא אדון הכרם מה יעשה
לכורמים: 41 אמרו לו את הרעים ברעה יאבדם ואת
כרמו ישכיר לכורמים אחרים אשר ישיבו לו פרי
לעתותם: 42 ויאמר אליהם ישוע הלא
קראתם בכתובים אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת
בעינינו: 43 על כן אומר אני לכם כי תוסר מכם מלכות
אלהים ויתן לגוי עשה פריה: 44 והאשר
יפול על האבן הזאת ישבר וכל אשר
תפול עליו תשחק אותו: 45 ובשמוע
שרי הכהנים והפרושים את משליו
הבינו כי עליהם מדבר: 46 ויבקשו לאחז אתו וייראו
את ההמון כי כנביא היה להם:

תהל׳ קי״ח כב Psal.118.22.

זכרי׳ יב ג דני׳ ב לד ומד מה Zach.12.3. Dan.2.34, & 44, 45.

כב CAP. XXII.

1 ויען ישוע ועוד אמר אליהם במשלים לאמר:
2 נדמתה מלכות השמים לאדם מלך אשר עשה חתנה
לבנו: 3 וישלח עבדיו לקרא קרואים אל החתנה ולא
אבו לבוא: 4 עוד שלח עבדים אחרים לאמר אמרו
לקרואים הנה בריתי הכינותי שורי ומריאי נטבחו וכלם
נכונים בואו אל החתנה: 5 והמה מאסו וילכו אחד אל
שדהו אשר היה לו לבדו ואחד אל סחרו: 6 ושארים
אחזו את עבדיו ובעשק הרגום: 7 וישמע המלך ויחר
אפו וישלח צבאותיו ויאבד את הרוצחים האלה ואת
עירם שרף באש: 8 אז אמר אל עבדיו החתנה אך נכונה
היא

כג CAP. XXIII.

1 אָז דִּבֶּר יֵשׁוּעַ אֶל־הָעָם וְאֶל־תַּלְמִידָיו׃ 2 לֵאמֹר עַל־
מוֹשַׁב מֹשֶׁה יָשְׁבוּ הַסּוֹפְרִים וְהַמְּפָרְשִׁים׃ 3 וְכָל אֲשֶׁר
יֹאמְרוּ לָכֶם לִשְׁמֹר שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אַךְ כְּמַעֲשֵׂיהֶם אַל תַּעֲשׂוּ
כִּי־יֹאמְרוּ וְלֹא־יַעֲשׂוּ׃ 4 כִּי יִקְשְׁרוּ מַשָּׂאוֹת כְּבֵדוֹת וְסַבָּלִים
וְיָשִׂימוּ עַל־שִׁכְמֵי הָאֲנָשִׁים וּבְאֶצְבָּעָם לֹא יֹאבוּ לְהָנִיעַ
אוֹתָם׃ 5 כִּי כָל־מַעֲשֵׂיהֶם עוֹשִׂים רַק
לְהֵרָאוֹת לָאֲנָשִׁים כִּי יַרְחִיבוּ אֶת־
טוֹטְפוֹתָם וְיַגְדִּילוּ כַּנְפוֹת כְּסוּיוֹתָם׃
6 וְאָהֲבוּ מְסִבּוֹת רִאשׁוֹנוֹת בְּמִשְׁתֵּי־
הָעֶרֶב וְאֶת־מוֹשָׁבוֹת רִאשׁוֹנוֹת בָּעֵדוֹת׃ 7 וְאֶת־בְּרָכוֹת
בַּשּׁוּק וּלְהִקָּרֵא מֵאֲנָשִׁים רַבִּי רַבִּי׃ 8 וְאַתֶּם אַל־תִּקָּרְאוּ
רַבִּי כִּי־אֶחָד הוּא לְבַדּוֹ רַבִּי וּמְלַמֶּדְכֶם הַמָּשִׁיחַ וְכֻלְּכֶם
אַחִים אַתֶּם׃ 9 וְגַם לְאָב לֹא תִקְרְאוּ לָכֶם
עַל־הָאָרֶץ כִּי־אֶחָד הוּא אֲבִיכֶם אֲשֶׁר
בַּשָּׁמָיִם׃ 10 וְלֹא־תִקָּרְאוּ מְלַמְּדִים כִּי אֶחָד הוּא מְלַמֶּדְכֶם
הַמָּשִׁיחַ׃ 11 וַאֲשֶׁר גָּדוֹל בָּכֶם יְהִי־מְשָׁרֶתְכֶם׃ 12 כִּי כָל־
אֲשֶׁר יִתְרוֹמֵם יֻשְׁפַּל וַאֲשֶׁר יִשְׁתַּפֵּל יָרוּם׃ 13 אוֹי לָכֶם
הַסּוֹפְרִים וְהַמְּפָרְשִׁים הַחֲנֵפִים כִּי־תֹאכְלוּ אֶת־בָּתֵּי
הָאַלְמָנוֹת וּבַעֲלִילוֹת הַדְּבָרִים תַּאֲרִיכוּ תְּפִלּוֹת עַל־כֵּן
תִּקְחוּ מִשְׁפָּט יוֹתֵר׃ 14 אוֹי לָכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַמְּפָרְשִׁים
הַחֲנֵפִים כִּי־תִסְגְּרוּ אֶת־מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לִפְנֵי־הָאֲנָשִׁים
כִּי־אַתֶּם לֹא תָבֹאוּ בָהּ וְהַבָּאִים לֹא תַנִּיחוּ לָבוֹא׃ 15 אוֹי
לָכֶם סוֹפְרִים וּמְפָרְשִׁים הַחֲנֵפִים כִּי־תְסַבּוּ הַיָּם וְיַבָּשָׁה
לַעֲשׂוֹת גֵּר אֶחָד וְאִם־נַעֲשָׂה תַעֲשׂוּ אוֹתוֹ בֶּן־גֵּיהִנֹּם
כִּפְלַיִם עֲלֵיכֶם׃ 16 אוֹי לָכֶם מְנַהִיגִים עִוְרִים אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ

במד׳ טו׳ לח׳ דבר׳ ו׳ ח׳ וכב׳ יב׳ Num. 15. 38. Deut.6.8.& 22.12.

מלא׳ א׳ ו׳ Mal. 1.6.

הַשְׁלִישִׁי עַד הַשְּׁבִיעִי : 27 וְאַחֲרֵי כֻּלָּם מֵתָה אִשָּׁה גַם
הִיא : 28 וּבַתְּקוּמָה לְמִי מִן הַשִּׁבְעָה תִּהְיֶה הָאִשָּׁה כִּי
כֻלָּם הָיוּ בַעֲלֶיהָ : 29 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תּוֹעִים
אַתֶּם אֵינְכֶם יוֹדְעִים גַּם אֶת־מִכְתָּבִים וְגַם לֹא אֶת־גְּבוּרַת
אֱלֹהִים : 32 כִּי בִתְקוּמָה לֹא יִתְחַתְּנוּ וְלֹא תְאֹרַשְׂנָה כִּי אִם
כְּמוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם יִהְיוּ : 31 וְעַל־תְּקוּמַת הַמֵּתִים
הֲלֹא קְרָאתֶם אֶת־אֲשֶׁר נֶאֱמַר לָכֶם מִן־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר :
שמו׳ ג׳ ו׳ Exod. 3.6. 32 אֲנִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב וֵאלֹהִים אֵינֶנּוּ אֱלֹהֵי הַמֵּתִים כִּי־
אִם הַחַיִּים : 33 וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ הָעָם תָּמְהוּ עַל־תַּלְמוּדוֹ :
34 וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ הַמְפָרְשִׁים כִּי־הֶחֱשָׁה אֶת־צְדוּקִים נוֹסְדוּ
יַחַד : 35 וַיִּשְׁאַל אֶחָד מֵהֶם וּמְלַמֵּד הוּא מְנַסֶּה אוֹתוֹ
וַיֹּאמַר : 36 רַבִּי אֵיזוֹ מִצְוָה גְּדוֹלָה הִיא בַּתּוֹרָה :
דבר׳ ו׳ ה׳ וי״ב Deut. 6. 5. & 10. 12. 37 וְיֵשׁוּעַ אָמַר לוֹ תֶּאֱהַב אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדֶךָ : 38 זוֹאת יֵשׁ רִאשׁוֹנָה וּגְדוֹלָה
ויקר׳ יט יח Lev. 19. 18. מִצְוָה : 39 וְהַשֵּׁנִית תְּשׁוּוֶה לָהּ תֶּאֱהַב אֶת
רֵעֲךָ כָּמוֹךָ : 40 בִּשְׁתֵּי מִצְוֹת הָאֵלֶּה כָּל
הַתּוֹרָה וְגַם הַנְּבִיאִים כֻּלָּם תְּלוּיִם : 41 וְכַאֲשֶׁר נִקְבְּצוּ
הַמְפָרְשִׁים שָׁאַל לָהֶם יֵשׁוּעַ : 42 לֵאמֹר מַה נִּרְאָה לָכֶם
עַל־הַמָּשִׁיחַ בֶּן לְמִי יֵשׁ הוּא וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְדָוִד : 43 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם וְאֵיךְ דָּוִד בְּרוּחַ קוֹרֵא לוֹ אֲדוֹנוֹ לֵאמֹר :
תהל׳ ק׳ א׳ Psal. 110. 1. 44 נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד
אָשִׁית אוֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ : 45 וְאִם דָּוִד
קוֹרֵא לוֹ אָדוֹן הֵיךְ בְּנוֹ הוּא : 46 וְאִישׁ לֹא יוּכַל לְהָשִׁיב לוֹ
דָּבָר וְאִישׁ לֹא הָיָה מִיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר מְלָאוֹ לִבּוֹ לִשְׁאוֹל לוֹ
עוֹד מְאוּמָה :

הַנְּבִיאִים אַתֶּם׃ 32 וְגַם אַתֶּם מַלְאוּ מִדּוֹת אֲבוֹתֵיכֶם׃
33 נְחָשִׁים צֶאֱצָאֵי הָאֶפְעֶה אֵיךְ תִּבְרְחוּ מִמִּשְׁפַּט גֵּיהִנֹּם׃ 34 לָכֵן
הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וַחֲכָמִים וְסוֹפְרִים
וּמֵהֶמָּה תַּהַרְגוּ וְתִתְלוּ מֵהֶם תַּכּוּ בַּשּׁוֹטִים בַּעֲדַתְכֶם
וְתִרְדְּפוּם מֵעִיר לָעִיר׃ 35 לְמַעַן יָבוֹא
עֲלֵיכֶם כָּל־דָּם נָקִי אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ עַל־הָאָרֶץ
מִדְּמֵי הֶבֶל הַצַּדִּיק עַד־דַּם זְכַרְיָהוּ בֶּן־
בֶּרֶכְיָהוּ אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם בֵּין הַהֵיכָל וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ׃ 36 אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי יָבוֹאוּ כָּל־הָאֵלֶּה עַל־
דּוֹר הַזֶּה׃ 37 יְרוּשָׁלַיִם יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר תַּהַרְגִי אֶת־הַנְּבִיאִים
וְתִסְקְלִי אֹתָם אֲשֶׁר נִשְׁלְחוּ אֵלַיִךְ כַּמָּה פְעָמִים רָצִיתִי
לְקַבֵּץ אֶת־בָּנַיִךְ כַּאֲשֶׁר מְקַבְּצָה תַּרְנְגוֹלֶת אֶפְרוֹחֶיהָ תַּחַת
כְּנָפַיִם וְלֹא אֲבִית׃ 38 הִנֵּה יֵעָזֵב לָכֶם בֵּיתְכֶם שׁוֹמֵם׃
39 וַאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי־לֹא־תִרְאוּנִי מֵעַתָּה עַד כִּי־תֹאמְרוּ
בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה׃

בראׄ ד׳ ח
דה״ב כד כב
Gen. 4. 8, 2. Par. 24. 22.

כד CAP. XXIV.

1 וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ מִן־הַהֵיכָל וַיִּקְרְבוּ תַלְמִידָיו לְהַרְאוֹת
אוֹתוֹ אֶת־בִּנְיָנֵי הַהֵיכָל׃ 2 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ הֲתִרְאוּ כָּל־
הָאֵלֶּה אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם לֹא תֵעָזֵב פֹּה אֶבֶן עַל־אֶבֶן
אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁבֵר׃ 3 וּבְשִׁבְתּוֹ עַל־הַר הַזֵּיתִים נִגְּשׁוּ אֵלָיו
תַּלְמִידָיו לְבַדּוֹ לֵאמֹר אֱמֹר לָנוּ מָתַי יִהְיוּ הָאֵלֶּה וּמָה אוֹת
בִּיאָתְךָ וְתַכְלִית הָעוֹלָם׃ 4 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם רְאוּ פֶּן
יַשִּׁיאֲכֶם אִישׁ׃ 5 כִּי רַבִּים יָבוֹאוּ בִּשְׁמִי לֵאמֹר אֲנִי הַמָּשִׁיחַ
וְלְרַבִּים יַתְעוּ׃ 6 כִּי תִשְׁמְעוּ מִלְחָמוֹת וּשְׁמוּעוֹת הַמִּלְחָמוֹת
רְאוּ פֶּן־תִּבָּהֲלוּ כִּי צָרִיךְ לְהֵעָשׂוֹת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אַךְ
עַד־הֵנָּה לֹא בָא קֵץ׃ 7 כִּי־יָקוּם גּוֹי עַל־גּוֹי וּמַמְלָכָה

עַל־

כָּל־אֲשֶׁר יִשָּׁבַע בְּהֵיכָל אֵינוֹ מְאוּמָה וַאֲשֶׁר יִשָּׁבַע בִּזְהַב
הַהֵיכָל הוּא נֶחְבָּל ׃ 17 נְבָלִים וְעִוְרִים מַה גָּדוֹל הוּא אִם
הַזָּהָב אוֹ הַהֵיכָל אֲשֶׁר יְקַדֵּשׁ אֶת־הַזָּהָב ׃ 18 וַאֲשֶׁר יִשָּׁבַע
בַּמִּזְבֵּחַ אֵינֶנּוּ מְאוּמָה וַאֲשֶׁר יִשָּׁבַע בְּמַתָּנָה אֲשֶׁר עָלָיו
נֶחְבָּל הוּא ׃ 19 נְבָלִים וְעִוְרִים וּמָה גָּדוֹל אִם־הַמַּתָּנָה
אוֹ הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר יְקַדֵּשׁ אֶת־הַמַּתָּנָה ׃ 20 הַנִּשְׁבַּע בַּמִּזְבֵּחַ
מלב׳ א׳ח׳ יג׳ דהב׳ יִשָּׁבַע בְּאוֹתוֹ וּבְכֻלָּם אֲשֶׁר עָלָיו ׃ 21 וַאֲשֶׁר
ו׳ ב׳ נִשְׁבַּע בְּהֵיכָל יִשָּׁבַע בְּאוֹתוֹ וּבְיוֹשֵׁב בּוֹ ׃ 1 Reg. 8. 13.
22 2 Par. 16. 2. וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע בַּשָּׁמַיִם יִשָּׁבַע בְּכִסֵּא
אֱלֹהִים וּבְאוֹתוֹ אֲשֶׁר יוֹשֵׁב עָלָיו ׃ 23 אוֹי לָכֶם סוֹפְרִים
וּמְפָרְשִׁים הַחֲנֵפִים כִּי־תְעַשְּׂרוּ אֶת־מִנְתָּא שֶׁבֶת וְכַמּוֹן
וַעֲזַבְתֶּם אֶת־אֲשֶׁר יוֹתֵר בַּתּוֹרָה אֶת־מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
וֶאֱמוּנָה אֵלֶּה הִצְטָרְכוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵלֶּה לֹא לַעֲזוֹב׃ 24 מַנְהִיגִים
עִוְרִים אֲשֶׁר תְּזַקְּקוּ אֶת־בַּקָּא וְתִבְלְעוּ אֶת־גָּמָל ׃ 25 אוֹי
לָכֶם סוֹפְרִים וּמְפָרְשִׁים הַחֲנֵפִים כִּי־תְטַהֲרוּ אֶת־אֲשֶׁר
לַחוּץ הַכּוֹס וְהַקְּעָרָה וּמִבַּיִת מְלֵאִים אַתֶּם גְּזֵלָה וְטֻמְאָה ׃
26 הַמְפָרֵשׁ עִוֵּר טַהֵר בָּרִאשׁוֹן אֶת־אֲשֶׁר מִבַּיִת לַכּוֹס
וְלַקְּעָרָה וְגַם זֶה אֲשֶׁר בַּחוּץ טָהוֹר יִהְיֶה ׃ 27 אוֹי לָכֶם
סוֹפְרִים וּמְפָרְשִׁים הַחֲנֵפִים כִּי־דוֹמִים אַתֶּם לִקְבָרִים
מְלֻבָּנִים אֲשֶׁר מִחוּץ נִרְאוּ הֲדוּרִים וּבְתוֹכָם מְלֵאוּ עַצְמוֹת
הַמֵּתִים וְכָל־טֻמְאָה ׃ 28 כָּכָה גַם אַתֶּם מִחוּץ תֵּרָאוּ
לַאֲנָשִׁים כְּמוֹ צַדִּיקִים וּבְתוֹכְכֶם מְלֵאתֶם חֹנֶף וְחָמָס ׃
29 אוֹי לָכֶם סוֹפְרִים וּמְפָרְשִׁים הַחֲנֵפִים כִּי־בְנִיתֶם אֶת־
קִבְרֵי הַנְּבִיאִים וַתְעַדְּנוּ אֶת־קְבוּרוֹת צַדִּיקִים ׃ 30 וְתֹאמְרוּ
אִם הָיִינוּ בִּימֵי אֲבוֹתֵינוּ וְלֹא הָיִינוּ חַבְרֵיהֶם בְּדַם הַנְּבִיאִים׃
31 אֲבָל עֵדִים אַתֶּם עֲלֵיכֶם כִּי־בְנֵיהֶם אֲשֶׁר הָרְגוּ אֶת־
הַנְּבִיאִים

הָאֵלֶּה יֶחְשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וּלְבָנָה
לֹא תִתֵּן אוֹרָהּ וְכוֹכָבִים יִפְּלוּ
מִן הַשָּׁמַיִם וּגְבוּרוֹת הַשָּׁמַיִם
יִמּוֹטוּ׃ 30 וְאָז תֵּרָאֶה הָנֵס
בֶּן־הָאָדָם בַּשָּׁמַיִם וְאָז יִסְפְּדוּ

ישעי׳ יג׳ י׳ יחזק׳ לב׳ ז׳ יואל׳ ב׳ לא׳ וג׳ טו׳ Isa. 13. 10. Ezech. 32. 7. Joel 2. 31. & 3. 15.

דני׳ ז׳ יג׳ זכר׳ יב׳ יא׳ Dan. 7. 13. Zach. 12. 11.

כָּל־שִׁבְטֵי הָאָרֶץ וְיִרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם בָּא בְּעַנְנֵי הַשָּׁמַיִם
בְּחַיִל וּבְכָבוֹד רָב׃ 31 וְיִשְׁלַח אֶת־מַלְאָכָיו בְּשׁוֹפָר וְקוֹל
גָּדוֹל וְיַאַסְפוּ אֶת־בְּחִירָיו מֵאַרְבַּע רוּחוֹת מִמְּרוֹמֵי הַשָּׁמַיִם
עַד קְצוֹתָם׃ 32 בַּתְּאֵנָה לִמְדוּ אֶת־הַמָּשָׁל אִם עַתָּה עֲנָפָהּ
יִהְיֶה רַךְ וְהֶעָלִים יִצְמְחוּ יְדַעְתֶּם כִּי קָרֵב הַקָּיִץ׃ 33 כָּכָה
גַּם אַתֶּם אִם תִּרְאוּ כָל־הָאֵלֶּה דְּעוּ כִּי קָרוֹב הוּא
בִּדְלָתָיִם׃ 34 אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר דּוֹר הַזֶּה
עַד אֲשֶׁר כָּל־הָאֵלֶּה יִהְיוּ׃ 35 שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַעַבְרוּ וּדְבָרַי
לֹא יַעֲבֹרוּ׃ 36 וְעַל־הַיּוֹם הַהוּא וְעַל־הַשָּׁעָה אִישׁ לֹא
יוֹדֵעַ וְגַם אֵינָם מַלְאֲכֵי הַשָּׁמַיִם כִּי־אִם אָבִי לְבַדּוֹ׃ 37 כִּי
כַּאֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי נֹחַ כֵּן תִּהְיֶה בִּיאַת בֶּן־הָאָדָם׃ 38 כִּי
כַּאֲשֶׁר הָיוּ בְּיָמִים הָהֵם לִפְנֵי הַמַּבּוּל אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים
וּמִתְחַתְּנִים וְנוֹתְנִים לַחֲתֻנָּה עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר בּוֹ נֹחַ בָּא
אֶל־הַתֵּבָה׃ 39 וְלֹא יָדְעוּ עַד כִּי בָא
הַמַּבּוּל וַיִּשָּׂא כֻּלָּם וְכֵן יִהְיֶה בִּיאַת בֶּן־

ברא׳ ז׳ ד׳ ה׳ Gen. 7. 4, 5.

הָאָדָם׃ 40 אָז שְׁנַיִם יִהְיוּ בַּשָּׂדֶה אֶחָד יִלָּקַח וְאַחֵר יֵעָזֵב׃
41 שְׁתַּיִם טוֹחֲנוֹת בְּרֵחַיִם אַחַת תִּלָּקַח וַאֲחֶרֶת תֵּעָזֵב (שְׁנַיִם
בְּעֶרֶשׂ אֶחָד אֶחָד יִלָּקַח וְאַחֵר יֵעָזֵב)׃ 42 לָכֵן שִׁקְדוּ כִּי
לֹא יְדַעְתֶּם בְּאֵיזוּ שָׁעָה אֲדוֹנֵיכֶם יָבוֹא׃ 43 וּדְעוּ זֹאת
אִם יָדַע בַּעַל־הַבַּיִת בְּאֵיזוּ אַשְׁמוּרָה הַגַּנָּב יָבוֹא וְאוּלָם
יִשְׁקֹד וְלֹא יַנִּיחַ לַחְתֹּר אֶת־בֵּיתוֹ׃ 44 עַל־כֵּן גַּם אַתֶּם
תִּהְיוּ

עַל־מַמְלָכָה וְיִהְיֶה דֶּבֶר רָעָב וָרַעַשׁ בְּכָל־מְקוֹמוֹת ׃ 8 וְכָל
אֵלֶּה רֵאשִׁית הַחֲבָלִים ׃ 9 אָז יַסְגִּירוּ אֶתְכֶם בַּצָּרָה וְיַהַרְגוּ
אֶתְכֶם וְתִשָּׂנְאוּ לְכָל־הַגּוֹיִם בַּעֲבוּר שְׁמִי ׃ 10 וְאָז יִכָּשְׁלוּ
רַבִּים וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַסְגִּירוּ וּבִלְבָבָם יִשְׂנָאוּ ׃ 11 וְרַבִּים
נְבִיאֵי שֶׁקֶר יָקוּמוּ וְיַתְעוּ רַבִּים ׃ 12 וְכִי יִרְבֶּה פֶּשַׁע תָּפוּג
אַהֲבַת רַבִּים ׃ 13 וַאֲשֶׁר יְיַחֵל עַד עֵת קֵץ הוּא יִוָּשֵׁעַ ׃
14 וְתִקָּרֵא־זֹאת בְּשׂוֹרַת הַמַּמְלָכָה בְּכָל־תֵּבֵל לְעֵדוּת לְכָל־
הַגּוֹיִם וְאָז תָּבוֹא הַתַּכְלִית ׃ 15 וְאִם
תִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם הַנֶּאֱמַר בְּדָנִיֵּאל
הַנָּבִיא הָעוֹמֵד בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר קוֹרֵא יָבִין ׃ 16 אָז
אֲשֶׁר יִהְיוּ בִיהוּדָה יָנוּסוּ אֶל־הֶהָרִים ׃ 17 וַאֲשֶׁר עַל הַגַּג
לֹא יֵרֵד לָקַחַת מְאוּמָה מִן־בֵּיתוֹ ׃ 18 וַאֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לֹא
יִתְהַפֵּךְ לָקַחַת אֶת־בְּגָדָיו ׃ 19 וְאוֹי לְהָרוֹת וּלְמֵינִיקוֹת
בַּיָּמִים הָהֵמָּה ׃ 20 וְאַתֶּם תִּתְפַּלְלוּ פֶּן־יְהִי־מְנוּסְכֶם בָּחֹרֶף
אוֹ בְשַׁבָּת ׃ 21 כִּי אָז תִּהְיֶה צָרָה גְדוֹלָה כַּאֲשֶׁר לֹא הָיְתָה
מֵרֵאשִׁית הָעוֹלָם עַד־עַתָּה וְעוֹד לֹא תִהְיֶה ׃ 22 וְאִם לֹא
קָצְרוּ הַיָּמִים הָאֵלֶּה לֹא יִוָּשַׁע כָּל־בָּשָׂר אַךְ בַּעֲבוּר
הַבְּחִירִים יִקָּצְרוּ הַיָּמִים הָאֵלֶּה ׃ 23 אָז אִם אִישׁ יֹאמַר
לָכֶם הִנֵּה פֹה הַמָּשִׁיחַ אוֹ בָזֶה לֹא תַאֲמִינוּ ׃ 24 כִּי יָקוּמוּ
מְשִׁיחֵי שֶׁקֶר וּנְבִיאֵי שֶׁקֶר וְיִתְּנוּ אוֹתוֹת גְּדוֹלוֹת וּמוֹפְתִים
לְהַטְעוֹת אִם יוּכַל גַּם אֶת־הַבְּחִירִים ׃ 25 הִנֵּה קְדַמְתִּי
לֵאמֹר לָכֶם ׃ 26 לָכֵן אִם יֹאמְרוּ לָכֶם הִנֵּה בַמִּדְבָּר הוּא
אַל־תֵּצְאוּ הִנֵּה בַחֲדָרִים אַל־תַּאֲמִינוּ ׃ 27 כִּי־כְמוֹ
בָרָק יֵצֵא מִמִּזְרָח וְנִרְאָה עַד־מַעֲרָב כֵּן־תִּהְיֶה בִּיאַת
בֶּן־הָאָדָם ׃ 28 וּבְכָל מָקוֹם אֲשֶׁר תִּהְיֶה הַנְּבֵלָה
שָׁמָּה יֵאָסְפוּ הַנְּשָׁרִים ׃ 29 וּפִתְאֹם אַחַר צָרַת הַיָּמִים
הָאֵלֶּה

דני׳ ט׳ כו׳ Dan. 9.27.

בן האדם יבוא : 14 כי כמו אדם הולך לגור קרא לעבדיו
ויתן להם את רכושו : 15 ולאחד מהם נתן חמש ככרים
ולאחר שתים ולאחר אחת איש איש לחילו ויסע מהר :
16 וילך זה אשר חמש ככרים לקח ויסחר בהן ויקן חמש
ככרים אחרות : 17 וכן אשר לקח שתים קנה גם הוא
עוד שתים אחרות : 18 ואשר אחת לקח הלך וחפר בארץ
ויטמן את כסף אדניו : 19 ויהי אחרי עתות רבות וישוב
אדון העבדים האלה ויעש אתם חשבון : 20 ויקרב זה אשר
חמש ככרים לקח ויקרב עוד חמש ככרים לאמר אדני
חמש ככרים נתתה לי הנה עוד חמש ככרים בצעתי
עליהם : 21 ויאמר אליו אדניו האח עבד טוב ונאמן על
מעטים היית נאמן על רבים אפקידך בא אל שמחת
אדניך : 22 ויקרב גם זה אשר שתים ככרים לקח ויאמר
אדני שתים ככרים נתתה לי הנה עוד שתים ככרים
בצעתי עליהם : 23 ויאמר לו אדניו האח עבד טוב ונאמן
על מעטים היית נאמן על רבים אפקידך בא אל
שמחת אדניך : 24 ויקרב גם זה אשר אחת ככר לקח
ויאמר אדני ידעתי כי איש קשה אתה קוצר אשר שם לא
זרעת ומאסף אשר שם לא פזרת : 25 ויראתי והלכתי
וטמנתי את ככרך בארץ הנה אשר לך : 26 ויען אדניו
ויאמר לו עבד רע ועצל ידעת כי אקצור אשר שם לא
זרעתי ואאסף אשר שם לא פזרתי : 27 לכן צריך היית
להרית את כספי לשלחנים ואם אבא אקח את אשר לי
בתרבית : 28 על כן שאו ממנו את הככר ותנו אשר
עשר ככרים לו : 29 כי לכל אשר יש לו ינתן לו וישפע
ולאשר איננו דבר גם זה אשר לו יקח ממנו : 30 ואת

תִּהְיוּ עֲתִידִים כִּי בָּא בְּשָׁעָה אֲשֶׁר אֵינְכֶם חוֹשְׁבִים יָבוֹא
בֶּן־הָאָדָם ׃ 45 וּמִי יֵשׁ עֶבֶד נֶאֱמָן וּמַשְׂכִּיל אֲשֶׁר הֵשִׂימוֹ
אֲדוֹנָיו עַל־בְּנֵי בֵיתוֹ לָתֵת לָהֶם מָזוֹן בְּעִתּוֹ ׃ 46 אַשְׁרֵי הָעֶבֶד
הַהוּא אֲשֶׁר בְּבוֹא אֲדוֹנָיו יִמְצָאֵהוּ עֹשֶׂה כֵּן ׃ 47 אָמֵן אֲנִי
אֹמֵר לָכֶם כִּי עַל־כָּל־רְכוּשׁוֹ יְשִׂימֶנּוּ ׃ 48 וְאִם יֹאמַר
הָעֶבֶד הָרָע הַזֶּה בְּלִבּוֹ יְאַחֵר אֲדֹנִי לָבוֹא ׃ 49 וַיָּחֵל לְהַכּוֹת
אֶת־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְגַם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת עִם הַשִּׁכּוֹרִים ׃
50 יָבוֹא אֲדוֹן הָעֶבֶד הַהוּא בְּיוֹם אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ חוֹשֵׁב
וּבְשָׁעָה אֲשֶׁר לֹא יוֹדֵעַ ׃ 51 וִינַתֵּחַ אוֹתוֹ וְאֶת־חֶלְקוֹ יָשִׂים
עִם הַחֲנֵפִים שָׁם יִהְיֶה בְּכִי וַחֲרוֹק שִׁנָּיִם ׃

כה CAP. XXV.

1 אָז תִּדְמֶה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְעֶשֶׂר בְּתוּלוֹת אֲשֶׁר לָקְחוּ
אֶת־לַפִּידֵיהֶן וַתֵּצֶאנָה לִקְרַאת הֶחָתָן ׃ 2 וְחָמֵשׁ מֵהֶן הָיוּ
מַשְׂכִּילוֹת וְחָמֵשׁ כְּסִילוֹת ׃ 3 אֲשֶׁר כְּסִילוֹת הֵנָּה בְּקַחְתָּן
אֶת־לַפִּידֵיהֶן לֹא לָקְחוּ אִתָּנָה שָׁמֶן ׃ 4 וְהַמַּשְׂכִּילוֹת לָקְחוּ
שֶׁמֶן בִּכְלֵיהֶן עִם לַפִּידֵיהֶן ׃ 5 וְכַאֲשֶׁר אֵחַר הֶחָתָן נָמוּ
וַיִּשְׁנוּ כֻלָּנָה ׃ 6 וּבַחֲצוֹת לַיְלָה הָיְתָה זְעָקָה הִנֵּה הֶחָתָן
בָּא צֶאנָה לִקְרָאתוֹ ׃ 7 אָז קָמוּ כָּל־בְּתוּלוֹת הָאֵלֶּה וְהֵכִינוּ
אֶת־לַפִּידֵיהֶן ׃ 8 וְהַכְּסִילוֹת אָמְרוּ אֶל־הַמַּשְׂכִּילוֹת תֵּנָּה
לָנוּ מִשַּׁמְנְכֶן כִּי לַפִּידֵינוּ כָּבוּ ׃ 9 וַתַּעֲנֶינָה הַמַּשְׂכִּילוֹת
לֵאמֹר פֶּן יַסְפִּיק לָנוּ וְלָכֶן לֵכְנָה אֶל־הַמּוֹכְרוֹת וּקְנֶינָה
לָכֶן ׃ 10 וּבְלֶכְתָּן לִקְנוֹת בָּא הֶחָתָן וַאֲשֶׁר מוּכָנוֹת הֵנָּה
בָּאוּ עִמּוֹ אֶל־הַחֲתֻנָּה וַיִּסָּגֵר הַפָּתַח ׃ 11 וְאַחֲרוֹן בָּאוּ גַּם
שְׁאָר בְּתוּלוֹת לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ אֲדֹנֵינוּ פְּתַח לָנוּ ׃ 12 וְהוּא
יַעֲנֶה לֵאמֹר אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם לֹא יְדַעְתִּי אֶתְכֶן ׃
עַל־כֵּן שִׁקְדוּ כִּי לֹא יְדַעְתֶּם אֶת־יוֹם וְאֶת־שָׁעָה אֲשֶׁר בָּא
בֶּן־

46 וְיֵלְכוּ אֵלֶּה אֶל־עֹנֶשׁ הָעוֹלָם וְצַדִּיקִים דני׳ יב׳ ב׳ Dan. 12. 2.
לְחַיֵּי עוֹלָם׃

כו CAP. XXVI.

1 וַיְהִי־כַּאֲשֶׁר כִּלָּה יֵשׁוּעַ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אָמַר אֶל־
תַּלְמִידָיו׃ 2 יְדַעְתֶּם כִּי אַחַר יוֹמַיִם יְהִי הַפֶּסַח וּבֶן־הָאָדָם
יִמָּסֵר לְהִצָּלֵב׃ 3 אָז נִקְהֲלוּ שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְסוֹפְרִים וְזִקְנֵי
הָעָם אֶל־חֲצַר כֹּהֵן הַגָּדוֹל הַנִּקְרָא קַיָּפָא׃ 4 וַיִּוָּעֲצוּ לִתְפֹּשׂ
אֶת־יֵשׁוּעַ בְּמִרְמָה וּלְהָרְגוֹ׃ 5 וַיֹּאמְרוּ אַל־בְּיוֹם הֶחָג פֶּן־
תִּהְיֶה מְהוּמָה בָּעָם׃ 6 וְכַאֲשֶׁר הָיָה יֵשׁוּעַ בְּבֵית־עֲנָיָה
בְּבֵית שִׁמְעוֹן הַמְּצוֹרָע׃ 7 נִגְּשָׁה אֵלָיו אִשָּׁה וּבְיָדָהּ פַּךְ
בַּהַט שֶׁמֶן יָקָר מְאֹד וַתִּשְׁפֹּךְ עַל רֹאשׁוֹ בְשִׁבְתּוֹ׃ 8 וַיִּרְאוּ
הַתַּלְמִידִים וַיִּכְעֲסוּ לֵאמֹר עַל־מָה הָאֲבֵדָה הַזֹּאת׃ 9 כִּי
יָכֹל הַשֶּׁמֶן הַזֶּה לְהִמָּכֵר בְּרָב וּלְהִנָּתֵן לָאֶבְיוֹנִים׃ 10 וַיֵּדַע
יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תַלְאוּ אֶת־הָאִשָּׁה כִּי מַעֲשֶׂה
טוֹב פָּעֲלָה בִּי׃ 11 כִּי בְכָל־עֵת אֶבְיוֹנִים דבר׳ טו׳ יא׳
יִהְיוּ עִמָּכֶם וַאֲנִי לֹא בְכָל עֵת אֶהְיֶה Deut. 15. 11.
עִמָּכֶם׃ 12 הִיא שָׁלְכָה אֶת־הַשֶּׁמֶן הַזֶּה עַל־גּוּפִי לְקָבְרֵנִי
עָשְׂתָה׃ 13 אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּקָּרֵא
שָׁם אֶת־הַבְּשׂוֹרָה הַזֹּאת בְּכָל הָאָרֶץ יֵאָמֵר גַּם אֶת אֲשֶׁר
עָשְׂתָה וְזֹאת לְזִכְרוֹנָהּ׃ 14 אָז הָלַךְ אֶחָד מִשְּׁנֵים עָשָׂר
הַנִּקְרָא יְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹתִי אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים׃ 15 וַיֹּאמַר
מַה תִּרְצוּ לָתֶת־לִי וַאֲנִי אַסְגִּירֶנּוּ לָכֶם וְהֵמָּה נָקְבוּ לוֹ
שְׁלֹשִׁים כָּסֶף׃ 16 וּמֵאָז בִּקֵּשׁ עִתּוֹ לְהַסְגִּיר אוֹתוֹ׃ 17 וּבְיוֹם
אֶחָד לַמַּצּוֹת קָרְבוּ הַתַּלְמִידִים אֶל־יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיפֹה
תִּרְצֶה וְנָכִין לְךָ לֶאֱכֹל אֶת־הַפָּסַח׃ 18 וַיֹּאמֶר לְכוּ אֶל־
הָעִיר לַפְּלֹמוֹנִי וְאִמְרוּ לוֹ הַמְלַמֵּד אוֹמֵר עִתִּי קְרוֹבָה הִיא
אִתְּךָ

עֶבֶד בְּלִיַּעַל הַשְׁלִיכוּ לְחֹשֶׁךְ הַחִיצוֹן שָׁם יִהְיֶה בְּכִי וְחִירוּק
שִׁנַּיִם : 31 וְכַאֲשֶׁר יָבוֹא בֶּן־הָאָדָם בִּכְבוֹדוֹ וְכָל־מַלְאָכִים
הַקְּדוֹשִׁים אִתּוֹ אָז יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ : 32 וְיִקָּהֲלוּ לְפָנָיו
כָּל־הַגּוֹיִם וְיַפְרִיד אוֹתָם אֵלֶּה מֵאֵלֶּה כְּמוֹ רוֹעֶה יַפְרִיד
אֶת־כְּבָשִׂים מֵאֶת־גְּדָיִים : 33 וְיַצֵּג אֶת־כְּבָשִׂים אֶל־יְמִינוֹ
וְאֶת־גְּדָיִים אֶל־הַשְּׂמֹאל : 34 וְאָז יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ לָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אֶל יְמִינוֹ לְכוּ בְּרוּכֵי אָבִי וּרְשׁוּ אֶת־מַמְלָכָה הַמּוּכָנָה לָכֶם
מֵרֵאשִׁית הָעוֹלָם : 35 כִּי רָעַבְתִּי וַתִּתְּנוּ
לִי לֶאֱכֹל צָמֵאתִי וַתַּשְׁקוּנִי גֵּר הָיִיתִי
וַתַּאַסְפוּנִי : 36 עֵירוֹם הָיִיתִי וַתְּכַסּוּנִי
ישעיה נח ז יחזק יח ז Isa. 58. 7. Ezech. 18. 7.
חָלִיתִי וַתִּפְקְדוּנִי בְּבֵית סֹהַר הָיִיתִי וַתָּבֹאוּ אֵלָי : 37 אָז
יַעֲנוּ לוֹ הַצַּדִּיקִים לֵאמֹר אֲדֹנִי מָתַי רְאִינוּךָ רָעֵב וַנַּאֲכִילֶךָ
אוֹ צָמֵא וַנַּשְׁקֶךָ : 38 וּמָתַי רְאִינוּךָ גֵּר וַנַּאַסְפֶךָ אוֹ עֵרוֹם
וַנְּכַסֶּךָ : 39 אוֹ מָתַי רְאִינוּךָ חוֹלֶה אוֹ־בְּבֵית הַסֹּהַר וַנָּבֹא
אֵלֶיךָ : 40 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם
כָּל־אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לְאֶחָד מֵאַחַי הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה לִי
עֲשִׂיתֶם : 41 וְאָז יֹאמַר גַּם לָאֵלֶּה אֲשֶׁר
לִשְׂמֹאל סוּרוּ מִמֶּנִּי הָאֲרוּרִים אֶל־אֵשׁ
כָּל־עוֹלָמִים אֲשֶׁר הוּכָנָה לְשָׂטָן וּלְמַלְאָכָיו :
תהל' ו ח או ט Psal. 6. 8. sive 9.
42 כִּי רָעַבְתִּי וְלֹא נְתַתֶּם לִי לֶאֱכֹל צָמֵאתִי וְלֹא הִשְׁקִיתוּנִי :
43 גֵּר הָיִיתִי וְלֹא אֲסַפְתּוּנִי עֵירוֹם וְלֹא כִסִּיתוּנִי חוֹלֶה
וּבְבֵית אֲסוּרִים וְלֹא פְקַדְתּוּנִי : 44 אָז יַעֲנוּ אוֹתוֹ גַּם הֵמָּה
לֵאמֹר אֲדֹנִי מָתַי רְאִינוּךָ רָעֵב אוֹ צָמֵא אוֹ גֵּר אוֹ עֵרוֹם
אוֹ חוֹלֶה אוֹ בַמִּשְׁמָרָה וְלֹא שֵׁרַתְנוּךָ : 45 אָז
יַעֲנֶה לָהֶם לֵאמֹר אָמֵן אוֹמֵר לָכֶם כָּל אֲשֶׁר לֹא
עֲשִׂיתֶם לְאַחַד מִמְּעַטִּים הָאֵלֶּה וְגַם לִי לֹא עֲשִׂיתֶם :
46 וְיֵלְכוּ

למגרש הנקרא גית־שמנים ויאמר לתלמידיו שבו בזה
עד־כי אלך ואתפלל שם : 37 ויקח את־כיפה ואת־שני
בני־זבדי והחל להתעצב ולהתחרד : 38 אז אמר אליהם
השתוחחה נפשי עד־מות התעוררו פה ושקדו עמי :
39 ויעבר מעט ויפל על־פניו ויתפלל לאמר אבי אם יוכל
להיות יעבר הכוס הזאת ממני אבל לא כרצוני כי אם
כרצונך : 40 ויבא אל־תלמידיו וימצאם ישנים ויאמר
אל־כיפה איככה לא יכלתם שעה אחת לשקד עמי :
41 שקדו והתפללו פן־תבואו במסה אולם רוח שוקדת
אבל הבשר חלש : 42 עוד שנית הלך ויתפלל לאמר
אבי אם לא יוכל זאת הכוס לעבר ממני כי אם אשתה
אותה יהי־רצונך : 43 ויבא וימצאם עוד שנית ישנים כי
היו עיניהם כבדות : 44 ויעזב אותם וילך עוד ויתפלל
שלישית לאמר את־הדבר ההוא : 45 אז בא אל־תלמידיו
ויאמר להם שנו עתה ונוחו הנה קרבה השעה ובן־
האדם מסגר בידי חטאים : 46 קומו ונלכה הנה קרב
אשר יסגירני : 47 עוד הוא מדבר והנה יהודה אחד מן־
שנים עשר בא ואתו המון רב עם חרבות ורמחים
מראשי־הכהנים ומזקני העם : 48 ואשר הסגירו נתן
להם אות לאמר את־אשר אשק זה הוא תפשוהו :
49 ומיד נגש אל־ישוע ויאמר שלום לך רבי וישק לו :
50 וישוע אמר לו רעה על־מה באת אז קרבו וישלחו
את־ידים על־ישוע ויאחזו בו : 51 והנה אחד מאלה אשר
היו את־ישוע שלח את־ידו וירק את־חרבו ויך את־עבד
כהן הגדול ויכרת את־אזנו : 52 אז אמר
לו ישוע השב את־חרבך אל־מקומה כי

ברא׳ ט׳ ו׳ Gen. 9.6.

כל־

אתך אעשה את הפסח עם תלמידו : 19 ויעשו התלמידים
כאשר צוה אותם ישוע ויכינו את הפסח : 20 ויהי ערב
ויסמך עם שנים עשר : 21 וכאשר אכלו אמר אמן אני
אומר לכם כי אחד מכם ימסרני : 22 ויעצבו מאד
ויחלו איש איש מהם לאמר אליו האם אני הוא אדני :
23 ויען ויאמר אשר טובל אתי את ידו בקערה הוא
תהל' מ' ז' או ימסרני : 24 ואכן בן האדם ילך כאשר
ח' Psal. 40. 7. נכתב עליו ואוי לאדם ההוא אשר בו
seu 8. בן האדם ימסר טוב היה לו אשר לא
נולד האדם ההוא : 25 ויען יהודה אשר מסר אותו ויאמר
האם אני הוא רבי ויאמר לו אתה אמרת : 26 וכאשר אכלו
לקח ישוע את הלחם ויברך ויפרם ויתן לתלמידיו ויאמר
קחו ואכלו זה הוא גופי : 27 ויקח את הכוס ויברך ויתן
להם לאמר שתו ממנו כלכם : 28 כי זה הוא דמי דם
הברית החדשה אשר על רבים נשפך לכפור עונים :
29 ואני אומר לכם כי מעתה אינני שותה מענב הגפן
הזאת עד היום ההוא אשר אשתהו אתכם חדש במלכות
אבי : 30 וכאשר השתבחו יצאו אל הר הזיתים :
זכר' יג' ז' Zech. 31 אז אמר להם ישוע כלכם תכשלו בי
13. 7. בלילה הזה כי נכתב הך את הרעה
ותפוצינה הצאן : 32 ואחרי שקמתי אלך לפניכם בגלילה :
33 ויען כיפה ויאמר לו אם גם כלם יכשלו בך אני לעולם
לא אכשל : 34 ויאמר לו ישוע אמן אני אומר לך כי
בזה הלילה בטרם יקרא תרנגול שלש פעמים תכחשני :
35 ויאמר לו כיפה ואם צרכי למות אתך לא אכחשך
וגברה גם תלמידיו כלם אמרו : 36 אז בא אתם ישוע
למגרש

68 לֵאמֹר הִנָּבֵא לָנוּ הַמָּשִׁיחַ מִי וֶהוּ אֲשֶׁר הִכָּה אֹתְךָ ׃
69 וְכֵיפָה בַחוּץ יָשַׁב בֶּחָצֵר וַתִּגַּשׁ אֵלָיו שִׁפְחָה אַחַת לֵאמֹר
וְאַתְּ הָיִית עִם יֵשׁוּעַ הַגְּלִילִי ׃ 70 וְהוּא כִחֵשׁ לְעֵינֵי כֻלָּם
לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי מַה תֹּאמֵרִי ׃ 71 וַיֵּצֵא הַפֶּתְחָה וַתִּרְאֵהוּ
אַחֶרֶת וַתֹּאמֶר לַאֲשֶׁר הָיוּ שָׁם גַּם זֶה הָיָה אֶת־יֵשׁוּעַ
הַנָּצְרִי ׃ 72 וְגַם בַּפַּעַם הַזֹּאת כִּחֵשׁ בִּשְׁבוּעָה כִּי־לֹא יָדַעְתִּי
אֶת־אֱנוֹשׁ ׃ 73 וְאַחַר מְעַט קָרְבוּ הָעוֹמְדִים שָׁם וַיֹּאמְרוּ
לְכֵיפָה בֶּאֱמֶת גַּם אַתָּה מֵהֶמָּה הוּא כִּי־לְשׁוֹנְךָ מוֹדִיעֶךָ ׃
74 אָז הֵחֵל לְאַלּוֹת לְנַפְשׁוֹ וּלְהִשָּׁבֵעַ כִּי לֹא יָדַעְתִּי אֶת־
אֱנוֹשׁ וּבְכֶהֶף קָרָא תַרְנְגוֹל ׃ 75 וַיִּזְכֹּר כֵּיפָה אֶת־דְּבַר
יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיו כִּי בְטֶרֶם יִקְרָא תַרְנְגֹל שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
תְּכַחֲשֵׁנִי וַיֵּצֵא לַחוּץ וַיֵּבְךְּ בִּמְרִירוּת ׃

כז CAP. XXVII.

1 וַיְהִי־בֹקֶר וַיִּוָּעֲצוּ וְנוֹסְדוּ יַחַד כָּל־הַכֹּהֲנִים וְזִקְנֵי הָעָם
עַל־יֵשׁוּעַ לַהֲמִיתוֹ ׃ 2 וַיַּאַסְרוּהוּ וַיּוֹלִיכוּהוּ וַיַּסְגִּירוּהוּ
לְפוֹנְטִיוּשׁ פִּילָטוּס הַפָּקִיד ׃ 3 אָז רָאָה יְהוּדָה אֲשֶׁר מְסָרוֹ
כִּי נִגְזַר וַיִּנָּחֵם וַיָּשֶׁב אֶת שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף לַכֹּהֲנִים וְלַזְּקֵנִים ׃
4 לֵאמֹר חָטָאתִי בְּמָסְרִי דַּם נָקִי וְהֵם אָמְרוּ מָה אֵלֵינוּ אַתָּ
תִּרְאֶה ׃ 5 וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־הַכְּסָפִים אֶל־הַהֵיכָל וַיִּפֶן וַיֵּלֶךְ
וַיֵּחָנֵק ׃ 6 וְהַכֹּהֲנִים לָקְחוּ אֶת־הַכְּסָפִים לֵאמֹר לֹא שָׁוֶה
לְהַשְׁלִיךְ אוֹתָם אֶל־בֵּית קָרְבָּן כִּי שְׂכַר־דָּמִים הוּא ׃
7 וַיִּוָּעֲצוּ עֵצָה וַיִּקְנוּ בָהֶם אֶת־חֶלְקַת הַיּוֹצֵר לִקְבוּרַת
הַגֵּרִים ׃ 8 וְעַל־כֵּן נִקְרְאָה הַחֶלְקָה הַהִיא חֶלְקַת דָּם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה ׃ 9 אָז נִמְלָא אֲשֶׁר נֶאֱמַר זכר׳ יא׳ יב׳ יג׳
(בִּזְכַרְיָהוּ) הַנָּבִיא לֵאמֹר וַיִּקְחוּ שְׁלוֹשִׁים Zechar. 11. 12, 13.
הַכֶּסֶף אֶדֶר הַיְקָר אֲשֶׁר יָקַרְתִּי מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל ׃ 10 וַיִּתְּנוּ
אוֹתָם

כָּל־אֲשֶׁר יִקְחוּ אֶת־חֶרֶב בְּחֶרֶב יָמוּתוּ׃ 53 אוֹ תַחְשׁוֹב כִּי
לֹא אוּכַל עַתָּה לִשְׁאוֹל מֵאָבִי לְהָקִים לִי יוֹתֵר מִשְּׁנֵים
עָשָׂר לִגְיוֹנֵי מַלְאָכִים׃ 54 וְאֵיךְ יִמָּלְאוּן — ישע׳ נג׳ י׳ Isa.
הַכְּתָבִים כִּי כֵן יִצְטָרֵךְ לְהֵעָשׂוֹת׃ 55 וּבָהּ — 53. 10.
בְּשָׁעָה אָמַר יֵשׁוּעַ לַכִּיתוֹת כַּאֲשֶׁר אֶל־פָּרִיץ יְצָאתֶם
בַּחֲרָבוֹת וּרְמָחִים לִתְפּוֹשׂ אוֹתִי בְּכָל־יוֹם עִמָּכֶם יָשַׁבְתִּי
מְלַמֵּד בְּהֵיכָל וְלֹא אֲחַזְתֶּם אוֹתִי׃ 56 וְכָל־זֹאת הָיְתָה
אֲשֶׁר יִמָּלְאוּ מִכְתְּבֵי הַנְּבִיאִים אָז תַלְמִידָיו כֻּלָּם יַעַזְבוּהוּ
וַיִּבְרָחוּ׃ 57 וְהֵמָּה אָחֲזוּ אֶת־יֵשׁוּעַ וַיּוֹלִיכוּ אֶל־קַיָּפָא כֹּהֵן
גָּדוֹל אֲשֶׁר שָׁם הַסּוֹפְרִים וְהַזְּקֵנִים נֶאֱסָפוּ׃ 58 וְכֵיפָה דָּלַק
אַחֲרָיו מֵרָחוֹק עַד־חֲצַר כֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּבֹא בֵּיתָה וַיֵּשֶׁב עִם
הַמְשָׁרְתִים לִרְאוֹת אֶת־הַקֵּץ׃ 59 וְשָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהַזְּקֵנִים
וְכָל־הָעֵדָה בִּקְשׁוּ עֵד שֶׁקֶר עַל־יֵשׁוּעַ לַהֲמִיתוֹ׃ 60 וְלֹא
מָצְאוּ וַיִּקְרְבוּ עֵדֵי־שֶׁקֶר רַבִּים וְלֹא מָצָאוּ וְאַחֲרוֹן קָרְבוּ
שְׁנֵי עֵדֵי שֶׁקֶר׃ 61 וַיֹּאמְרוּ זֶה אָמַר כִּי אוּכַל לַהֲרֹס אֶת־
הֵיכַל יְהוָה וּבִשְׁלֹשֶׁת יָמִים לִבְנוֹת אוֹתוֹ׃ 62 וַיָּקָם כֹּהֵן
גָּדוֹל וַיֹּאמֶר לוֹ הַאֵינְךָ תַעֲנֶה לַאֲשֶׁר אֵלֶּה מְעִידִים עָלֶיךָ׃
63 וְיֵשׁוּעַ שָׁתַק וַיַּעַן כֹּהֵן גָּדוֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַשְׁבִּיעֲךָ בֵּאלֹהֵי
הַחַיִּים אֲשֶׁר תֹּאמַר לָנוּ אִם אַתָּה הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בֶּן־אֱלֹהִים
הוּא׃ 64 וַיֹּאמֶר לוֹ יֵשׁוּעַ אַתָּה אָמַרְתָּ וְאָכֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם
מֵעַתָּה תִרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם יוֹשֵׁב מִימִין הַגְּבוּרָה וּבָא
בְּעַנְנֵי הַשָּׁמַיִם׃ 65 אָז קָרַע הַכֹּהֵן גָּדוֹל אֶת־בְּגָדָיו לֵאמֹר
כִּי־גִדֵּף עַל־מַה נִצְטָרֵךְ עוֹד לְעֵדִים הִנֵּה עַתָּה שְׁמַעְתֶּם
אֶת־גִּדּוּפוֹ׃ 66 מַה נִּרְאָה לָכֶם וְהֵמָּה עָנוּ לֵאמֹר מִשְׁפַּט
מָוֶת לוֹ׃ 67 אָז יָרְקוּ בְּפָנָיו וַיַּכּוּהוּ — ישע׳ נ׳ ו׳ Isa.
בָּאֶגְרֹף וּקְצָתָם שִׁלְּחוּ אֶת־יְדֵיהֶם בְּאַפּוֹ׃ — 50. 6.

וישימוה על־ראשו וקנה בימינו ויכרעו ברכים לפניו
ויליצוהו לאמר שלום לך מלך היהודים : 30 וירק ירקו
בו ויקחו את־הקנה ויכו אל־ראשו : 31 וכאשר הליעגו
לו הפשיטוהו את־מעיל וילבישו אותו את־בגדיו ויוליכו
אותו להתלות: 32 וכאשר יצאו מצאו איש קירני ושמו שמעון
ואותו נגשו לשאת את־תוו : 33 ויבואו אל־מקום הנאמר
גלגלתא אשר מתרגם מקום גלגלת: 34 ויתנו לו לשתות
חמץ עם ראש מחול ובטעמו ימאן לשתות :
35 וכאשר תלוהו חלקו את־בגדיו ויפילו תהל' כב' יח'
גורל להמלא שנאמר בנביא יחלקו או יט' Psal. 22,
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל : 18, seu 19,
36 וישבו ויטרוהו שם : 37 וישימו מעל־לראשו את־דינו
הנכתב זה הוא ישוע מלך היהודים : 38 אז נתלו אותו §.
שנים פריצים אחד מימין ואחד משמאל : 39 והעוברים
גדפו אותו ומניעים ראשיהם : 40 לאמר האח ההורס
את־ההיכל ובשלשת ימים תבנהו הושיעך אם־בן אלהים
את רדה מן התו : 41 וגם כן הכהנים יליעגו אותו עם
הסופרים וזקנים ומפרשים לאמר : 42 לאחרים הושיע
ולנפשו לא יוכל להושיע אם־מלך ישראל הוא ירד עתה
מן הצליב ונאמין בו : 43 בטח על־אלהים תהל' כב' ח'
יצילהו עת אם חפץ בו כי־אמר כי־בן או ט' Psal. 22. 8,
אלהים אני : 44 וגם כזאת הפריצים seu 9.
אשר נתלו עמו חרפוהו : 45 ומשעה הששית היה חשך על־
כל־הארץ עד־שעה התשיעית : 46 וכשעה תהל' כב' א'
התשיעית קרא ישוע בקול גדול לאמר Psal. 22. 1.
אלי אלי למה שבקתני וזהו אלי אלי למה עזבתני :

אותם לחלקת היוצר כאשר צוני יהוה׃ 11 וישוע עמד
לפני הפקיד וישאל לו הפקיד לאמר האתה מלך היהודים
הוא וישוע אמר לו אתה אומר׃ 12 וכאשר הלשינו אותו
הכהנים והזקנים איננו יענה דבר׃ 13 אז אמר לו פילטוס
הלא תשמע כמה עדות יענו עליך׃ 14 ולא ענה לו גם
על־דבר אחד ויתמה הפקיד מאד׃ 15 וביום החג הועיד
הפקיד לפטר לעם מאסירים אחד אשר רצו בו׃ 16 ויהי
להם אסיר פריץ ושמו בר־אבא׃ 17 וכאשר נאספו המה
אמר להם פילטוס את־מי תרצו ואפטר לכם אם בר־
אבא או ישוע הנאמר המשיח׃ 18 כי־ידע כי בשנאתם
מסרו אותו׃ 19 ובשבתו על־הבמה שלחה אליו אשתו
לאמר אל יהי לך עסק את־הצדיק הזה כי רבות עניתי
היום בחלום בעבורו׃ 20 וראשי הכהנים וזקנים פתו
את־העם לשאול על־בר־אבא ולאבד את־ישוע׃ 21 ויען
הפקיד ויאמר אליהם את־מי תרצו משנים האלה לפטר
לכם והם אמרו את־בר־אבא׃ 22 ויאמר להם פילטוס
ומה־אעשה לישוע אשר נאמר משיח ויאמרו לו כלם
יתלה׃ 23 והפקיד אמר ומה רעה עשה והמה עוד־יותר
קראו לאמר יתלה׃ 24 וכאשר ראה פילטוס כי לא יסכן
כי־אם יותר מהומה תעשה לקח מים ויכבס את־ידים
לפני העם לאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו׃
25 ויען כל־העם ויאמר דמו עלינו ועל־בנינו׃ 26 אז פטר
להם את־בר־אבא ואת־ישוע יסר בשוטים ומסרהו
להתלות׃ 27 אז הרצים הנצבים על־הפקיד לקחו את־
ישוע אל־בית דין ויקהילו אליו את־כל־החבל׃ 28 ויפשיטו
אותו ויעטוהו במעיל השני׃ 29 ויסבבו עטרת מקוצים
וישימוה

להנצר את הקבר עד יום השלישי פן יבואו תלמידיו
בלילה ויגנבוהו ויאמרו לעם כי קם הוא ממתים ויהי
תעתוע אחרון רע מראשון : 65 ויאמר אליהם פילטוס
הנכם משמרת לכו והעזו כאשר ידעתם : 66 והמה הלכו
ויעזו את הקבר ויחתמו את האבן עם משמרת :

כח CAP. XXVIII.

1 ובערב השבת אשר יאיר אל אחד השבת באה מרים
המגדלנית ואחרת מרים לראות את הקבר : 2 והנה
רעש היה גדול כי מלאך יהוה ירד משמים ויגש ויגלל
את האבן מפתח הקבר וישב עליה : 3 ויהי מראהו כמו
ברק ובגדו לבן כמו שלג : 4 ומן יראתו נבהלו השומרים
ויהיו כמתים : 5 ויען המלאך ויאמר לנשים אל תיראנה
אתנה כי ידעתי כי את ישוע התלוי תבקשנה : 6 איננו
פה כי הקיץ כאשר אמר באנה וראינה את המקום אשר
הושם אדני שמה : 7 ובמהרה לכנה ואמרנה לתלמידיו
כי קם ממתים והנה ילך לפניכן בגליל ושם תראינה
אותו והנה אמרתי לכנה : 8 ותצאנה במהרה מן הקבר
ביראה ובשמחה גדולה ותרצנה להגיד לתלמידיו :
9 וכאשר הלכו להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה להן
לאמר שלום לכן והנה נגשו ותפשו את רגליו ותשתחוינה
לו : 10 אז אמר להן ישוע אל תיראנה לכנה והגדנה
לאחי אשר ילכו גלילה ושם יראוני : 11 וכאשר הלכו
הנה הנה קצת משומרים באו אל העיר ויגידו לראשי
הכהנים את כל אשר נעשו : 12 ויאספו הזקנים ויועצו
ויתנו כסף לרב לאנשי מלחמה : 13 לאמר אמרו כי
תלמידיו באו בלילה ויגנבוהו בשכבנו : 14 ואם תשמע

47 וּקְצָת הָאֲנָשִׁים הָעוֹמְדִים שָׁם כְּשָׁמְעָם אָמְרוּ כִּי־אֶת־
אֵלִיָּהוּ קוֹרֵא זֶה : 48 וּפִתְאֹם רָץ אֶחָד
מֵהֶם וַיִּקַּח אֶת־סְפוֹג וַיְמַלֵּא אוֹתוֹ בַּחֹמֶץ
וַיָּשֶׂם עַל־קָנֶה וַיַּשְׁקֵהוּ : 49 וַאֲחֵרִים
אָמְרוּ הֶרֶף וְנִרְאֶה אִם יָבוֹא אֵלִיָּה לְהַצִּילֵנוּ : 50 וְיֵשׁוּעַ
עוֹד קוֹרֵא בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּגְוַע : 51 וְהִנֵּה
הַפָּרֹכֶת הַהֵיכָל נִקְרְעָה לִשְׁנַיִם מִמַּעַל עַד
לְמַטָּה וְהָאָרֶץ רָעָשָׁה וְהַסְּלָעִים נִקְרָעוּ : 52 וְהַקְּבָרִים
נִפְתָּחוּ וְגוּפוֹת רַבּוֹת הַקְּדוֹשִׁים מִיְּשֵׁנֵי אַדְמַת עָפָר הֵקִיצוּ :
53 וַיֵּצְאוּ מִקִּבְרֵיהֶם אַחַר תְּקוּמָתוֹ וּבָאוּ אֶל־עִיר הַקֹּדֶשׁ
וְנִרְאוּ לָרַבִּים : 54 וְגַם שַׂר הַמֵּאָה וַאֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ לִשְׁמֹר
אֶת־יֵשׁוּעַ כַּאֲשֶׁר רָאוּ אֶת־הָרַעַשׁ וְאֶת־אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ יָרְאוּ
עַד־מְאֹד לֵאמֹר בֶּאֱמֶת בֶּן־אֱלֹהִים הָיָה הַזֶּה : 55 וַתִּהְיֶינָה
שָׁם נָשִׁים רַבּוֹת מֵרָחוֹק רוֹאוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ אַחֲרֵי יֵשׁוּעַ
מִגָּלִיל לְשָׁרֵת לוֹ : 56 אֲשֶׁר בָּהֶן הָיְתָה מִרְיָם הַמַּגְדָּלְנִית
וּמִרְיָם לְיַעֲקֹב וְאֵם יוֹסֵה וְאֵם בְּנֵי זַבְדִּי : 57 וְכַאֲשֶׁר הָיָה
עֶרֶב בָּא אִישׁ עָשִׁיר מִן־הָרָמָתַיִם וּשְׁמוֹ יוֹסֵף אֲשֶׁר גַּם הוּא
הָיָה תַּלְמִיד יֵשׁוּעַ : 38 וְהוּא נָגַשׁ אֶל־פִּילָטוֹס וַיִּשְׁאַל אֶת
גּוּף יֵשׁוּעַ אָז פִּילָטוֹס צִוָּה לְהִנָּתֵן לוֹ אֶת־הַגּוּף : 59 וַיִּקַּח
יוֹסֵף אֶת־הַגּוּף וַיַּעֲטֹף אוֹתוֹ בְּסָדִין טָהוֹר : 60 וַיָּשֶׂם אוֹתוֹ
בְּקִבְרוֹ חָדָשׁ אֲשֶׁר חָצַב בַּסֶּלַע וַיְגַלֵּל אֶבֶן גְּדוֹלָה עַל־פֶּתַח
הַקֶּבֶר וַיֵּלֵךְ : 61 וַתְּהִי־שָׁם מִרְיָם הַמַּגְדָּלְנִית וַאֲחֶרֶת מִרְיָם
יוֹשְׁבוֹת לְמוּל הַקָּבֶר : 62 וּבְיוֹם אַחֵר אֲשֶׁר הוּא אַחַר
בְּדִיקַת הֶחָמֵץ נֶאֶסְפוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַמְפָרְשִׁים אֶל־
פִּילָטוֹס : 63 לֵאמֹר אֲדֹנִי זָכַרְנוּ כִּי מַתְעֶה הַהוּא אָמַר
בְּעוֹדֶנּוּ חַי אַחַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים אָקוּם : 64 וְעַל כֵּן צַוֵּה
לְהִבָּצֵר

תהל' סט כא או כב Psal. 69. 21, sive 22.

דה'ב ג יד 2 Par. 3. 14.

חַטָּאִים׃ 5 וַיֵּצְאוּ אֵלָיו כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה וַאֲשֶׁר־בִּירוּשָׁלַיִם
וַיִּטָּבְלוּ מִמֶּנּוּ כֻלָּם בַּיַּרְדֵּן הַנָּהָר מִתְוַדִּים אֶת־חַטֹּאתָם׃
6 וַיְהִי־יוֹחָנָן בַּעַל שֵׂעָר כִּי־לְבוּשׁוֹ מִשַּׂעֲרוֹת גְּמַלִּים וְאֵזוֹר עוֹר אָזוּר בְּמָתְנָיו וְאָכְלוֹ ויקר׳ יא׳ כב׳ Lev. 11. 22.
אַרְבֶּה וּדְבַשׁ הַיָּעַר׃ 7 וַיִּקְרָא לֵאמֹר בָּא אַחֲרַי הַגִּבּוֹר מִמֶּנִּי
וַאֲנִי קָטֹנְתִּי מִשּׁוֹחַ וּמִפַּתֵּחַ אֶת שְׂרוֹךְ נַעֲלָיו׃ 8 כִּי אֲנִי טָבַל
אֶתְכֶם בַּמַּיִם וְהוּא יִטְבֹּל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 9 וַיְהִי־
בַּיָּמִים הָהֵם וַיָּבוֹא יֵשׁוּעַ מִן־נְצֶרֶת הַגָּלִיל וַיִּטָּבֵל מִן־
יוֹחָנָן בַּיַּרְדֵּן׃ 10 וּפִתְאֹם עָלָה מִמַּיִם וַיַּרְא וְהִנֵּה נִבְקָעִים
הַשָּׁמַיִם וְרוּחַ כְּמוֹ יוֹנָה יוֹרֶדֶת עָלָיו׃ 11 וַיְהִי־קוֹל מִשָּׁמַיִם
אַתָּה הוּא בְּנִי יְדִידִי אֲשֶׁר בּוֹ רָצִיתִי׃ 12 וְגַם פִּתְאוֹם הִשְׁלִיכָה
אוֹתוֹ רוּחַ אֶל־הַמִּדְבָּר׃ 13 וַיְהִי שָׁם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים יוֹם
לְהִנָּסוֹת מִן־הַשָּׂטָן וַיְהִי־עִם הַבְּהֵמוֹת וְהַמַּלְאָכִים שֵׁרְתוּהוּ׃
14 וְכַאֲשֶׁר נִמְסַר יוֹחָנָן בָּא יֵשׁוּעַ בַּגָּלִילָה מְבַשֵּׂר אֶת־
בְּשׂוֹרַת מַלְכוּת אֱלֹהִים׃ 15 לֵאמֹר כִּי נִמְלְאָה הָעֵת
וְתִקְרַב מַלְכוּת אֱלֹהִים שׁוּבוּ אֶל־יְהוָה וְהַאֲמִינוּ לִבְשׂוֹרָה׃
16 וַיִּתְהַלֵּךְ בִּשְׂפַת יַם הַגָּלִיל וַיַּרְא אֶת שִׁמְעוֹן וְאֶת אַנְדְרֵאָס
אֲחִי שִׁמְעוֹן שֹׁלְכִים אֶת־רִשְׁתֵּם בַּיָּם כִּי דַיָּגִים הֵמָּה׃
17 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ בֹּאוּ אַחֲרַי לִהְיוֹת דַּיָּגֵי אֲנָשִׁים׃
18 וּפִתְאֹם עָזְבוּ אֶת־רִשְׁתוֹתָם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו׃ 19 וַיִּתְהַלֵּךְ
מִשָּׁם מְעַט וַיַּרְא אֶת יַעֲקֹב הַזְּבְדִי וְיוֹחָנָן אָחִיו וְהֵמָּה בָּאֳנִיָּה
וַיְכוֹנְנוּ אֶת־הָרְשָׁתִים׃ 20 וּפִתְאֹם קָרָא אוֹתָם וַיַּעַזְבוּ אֶת־
אֲבִיהֶם אֶת־זֶבֶד בָּאֳנִיָּה עִם שְׂכָרִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו׃ 21 וַיִּקְרְבוּ
אֶל־כְּפַר־נַחוּם וּמִיַּד בַּשַּׁבָּתוֹת בָּא אֶל־הָעֵדָה וַיְלַמֵּד׃
22 וַיֶּחֶרְדוּ עַל־תַּלְמוּדוֹ כִּי הָיָה מְלַמֵּד אוֹתָם כְּמוֹ שִׁלְטוֹן
לוֹ וְלֹא כְּמוֹ הַסּוֹפְרִים׃ 23 וַיְהִי־בַעֲדָתָם אֱנוֹשׁ בְּרוּחַ
טֻמְאָה

וְזֹאת מִן הַפָּקִיד אֲנַחְנוּ נְפַתֶּה אוֹתוֹ וְנַבְטִיחַ אֶתְכֶם׃
15 וְהֵמָּה לָקְחוּ אֶת־הַכֶּסֶף וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר לֻמְּדוּ וְנִשְׁמְעָה
דִּבָּה זֹאת בֵּין יְהוּדִים עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 16 וְעַשְׁתֵּי עָשָׂר
תַּלְמִידִים הָלְכוּ אֶל־גְּלִילָה עַל־הָהָר אֲשֶׁר יִעֲדוּ לָהֶם
יֵשׁוּעַ׃ 17 וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וּקְצָתָם סָפֵקוּ׃ 18 וַיִּגַּשׁ
יֵשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר נִתַּן לִי כָּל־שִׁלְטוֹן בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ (וְכַאֲשֶׁר שְׁלָחַנִי אָבִי כָּכָה אָנֹכִי שׁוֹלֵחַ אֶתְכֶם)׃
19 עַל־כֵּן לְכוּ וְלַמְּדוּ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְטַבְּלוּ אוֹתָם בְּשֵׁם
הָאָב וְהַבֵּן וְהָרוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 20 וְלַמְּדוּ אוֹתָם לִשְׁמֹר אֶת־
כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְהִנֵּה אֲנִי עִמָּכֶם הוּא כָּל־הַיָּמִים
עַד־תַּכְלִית הָעוֹלָם אָמֵן׃

תמה ונשלמה בשורה טובה ותורת ישוע המשיח
הנכתבה על ידי מתי המבשר׃

בְּשׂוֹרַת הָאֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כְּפִי מַרְקוֹס הַמְּבַשֵּׂר׃

א CAP. I.

1 רֵאשִׁית הַבְּשׂוֹרַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֶּן־אֱלֹהִים׃
2 כַּאֲשֶׁר נִכְתַּב בַּנְּבִיאִים הִנְנִי שׁוֹלֵחַ — Mal. 3. 1. מלא׳ ג׳ א׳
מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וּפִנָּה דַּרְכְּךָ לְפָנֶיךָ׃
3 קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פַּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה — Isa. 40. 3. ישע׳ מ׳ ג׳
יַשְּׁרוּ בָעֲרָבָה מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ׃ 4 הָיָה
יוֹחָנָן טוֹבֵל בַּמִּדְבָּר וְקוֹרֵא טְבִילַת הַתְּשׁוּבָה לִסְלִיחַת
חֲטָאִים׃

עַל־טָהֳרָתְךָ אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה לְעֵדוּת לָהֶם׃ 45 וְהוּא יָצָא
וַיָּחֶל לִקְרֹא כֻּלָּם וּלְהַשְׁמִיעַ אֶת הַדָּבָר כֵּן אֲשֶׁר לֹא יוּכַל
יֵשׁוּעַ לַהֲלֹךְ עוֹד בְּגָלוּי אֶל־הָעִיר כִּי־אִם בַּחוּץ בִּמְקוֹמוֹת
הַמִּדְבָּר לִהְיוֹתוֹ כִּי בָאוּ אֵלָיו מִכָּל מְקוֹמוֹת׃

ב CAP. II.

1 וְעוֹדֶנּוּ בָּא בִכְפַר נַחוּם לְיָמִים וְכַאֲשֶׁר נִשְׁמַע כִּי־בַבַּיִת
הוּא׃ 2 וּפִתְאֹם נִקְהֲלוּ רַבִּים כֵּן אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לָשֵׂאת
אוֹתָם גַּם לֹא הֶחָצֵר לִפְנֵי הַדֶּלֶת וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֶת־הַדָּבָר׃
3 וּבָאוּ אֵלָיו נֹשְׂאֵי אֶת־נְשׁוּל אֵיבָרִים וְהוּא נִשָּׂא בְאַרְבָּעִים׃
4 וְכִי לֹא יוּכְלוּ לִקְרֹב אֵלָיו בַּעֲבוּר הַקָּהָל עָלוּ עַל־הַגָּג
וַיָּסִירוּ אֶת־הַמִּכְסֶה אֲשֶׁר הָיָה שָׁם וַיִּכְרוּ וַיּוֹרִידוּ אֶת־הָעֶרֶשׂ
אֲשֶׁר בָּהּ הַנְּשׁוּל אֵבָרִים שָׁכַב׃ 5 וַיַּרְא יֵשׁוּעַ אֶת־אֱמוּנָתָם
וַיֹּאמֶר לִנְשׁוּל אֵבָרִים בְּנִי נִשְׂאוּ לְךָ פְּשָׁעֶיךָ׃ 6 וַיִּהְיוּ
אֲחָדִים מִן־הַסּוֹפְרִים שָׁם יוֹשְׁבִים וְחוֹשְׁבִים בִּלְבוֹתָם׃
7 מַה זֶּה כָּכָה מְדַבֵּר גִּדּוּפוֹת מִי־יוּכַל
לָשֵׂאת פְּשָׁעִים כִּי אִם אֱלֹהִים לְבַדּוֹ׃
8 וּפִתְאֹם יָדַע יֵשׁוּעַ בְּרוּחוֹ כִּי כָכָה חָשְׁבוּ
בְנַפְשָׁם וַיֹּאמֶר לָהֶם מַה זֹּאת חֲשַׁבְתֶּם בִּלְבוֹתֵיכֶם׃ 9 מָה
יִפְשַׁק לֵאמֹר לִנְשׁוּל אֵבָרִים נִשְׂאוּ לְךָ הַפְּשָׁעִים אוֹ לֵאמֹר
קוּם וְשָׂא עַרְשְׂךָ וַהֲלֹךְ׃ 10 וַאֲשֶׁר תֵּדְעוּ כִּי־שִׁלְטוֹן יֶשׁ־
לְבֶן־הָאָדָם לָשֵׂאת עַל־הָאָרֶץ אֶת־פְּשָׁעִים אָמַר לִנְשׁוּל
אֵבָרִים׃ 11 אוֹמֵר אֲנִי לְךָ קוּם וְשָׂא אֶת־עַרְשְׂךָ וָלֵךְ
לְבֵיתֶךָ׃ 12 וַיָּקָם בְּרֶגַע וַיִּשָּׂא אֶת־עַרְשׁוֹ וַיֵּצֵא לִפְנֵי כֻלָּם
וַיֶּחֶרְדוּ כֻלָּם וַיְכַבְּדוּ אֶת־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר כִּי־בְכָל עִתּוֹתֵינוּ
כָּזֹאת לֹא רָאִינוּ׃ 13 וַיֵּצֵא עוֹד אֶל־שְׂפַת הַיָּם וְכָל הַקָּהָל
בָּא אֵלָיו וַיְלַמְּדֵם׃ 14 וַיַּעֲבֹר וַיַּרְא אֶת־לֵוִי הָאַלְפִי יוֹשֵׁב

איו יד ד ישע מג כה
Job. 14. 4. Isa. 43. 25.

עַל־

טְמֵאָה וַיִּקְרָא : 24 לֵאמֹר מַה לָּנוּ וָלָךְ יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי בָּאתָ
לְאַבֵּד אֹתָנוּ יְדַעְתִּיךָ מִי אַתָּה קְדוֹשׁ אֱלֹהִים : 25 וַיִּגְעַר בּוֹ
יֵשׁוּעַ לֵאמֹר חֲסֹם וּצְאִי מִמֶּנּוּ : 26 וְכַאֲשֶׁר מֵרְטָה אוֹתוֹ
הָרוּחַ טְמֵאָה וַתִּזְעַק זְעָקָה גְּדוֹלָה וַתֵּצֵא מִמֶּנּוּ : 27 וְנִבְעֲתוּ
כֻּלָּם לִשְׁאוֹל בֵּינֵיהֶם לֵאמֹר מַה־זֶּה הוּא מַה לִּמּוּד הֶחָדָשׁ
הַזֶּה כִּי בְשִׁלְטוֹן גַּם לְרוּחוֹת טְמֵאוֹת מְצַוֶּה וְשׁוֹמְעוֹת בּוֹ :
28 וַתֵּצֵא הַשְּׁמוּעָה הַהִיא פִּתְאֹם בְּכָל כִּכַּר הַגָּלִיל :
29 וְכַאֲשֶׁר יָצְאוּ מִן הָעֵדָה בָּאוּ אֶל־בֵּית שִׁמְעוֹן וְאַנְדְרֵאוּס
עִם יַעֲקֹב וְיוֹחָנָן : 30 וַחֲמוֹת שִׁמְעוֹן חוֹלָה בַחַמָּה וּמִיָּד
דִּבְּרוּ לוֹ עָלֶיהָ : 31 וַיִּקְרַב וַיִּתְמֹךְ בְּיָדָהּ וַיָּקֶם אוֹתָהּ
וַתַּעֲזָבֶנָּה הַחַמָּה פִּתְאֹם וַתְּשָׁרֶת לָהֶם : 32 וַיְהִי־עֶרֶב וּבָא
הַשֶּׁמֶשׁ וַיַּגִּישׁוּ אֵלָיו כָּל־הַחוֹלִים וּבַעֲלֵי שֵׁדִים : 33 וְכָל
הָעִיר הָיְתָה נִקְהָלָה אֶל־הַפָּתַח : 34 וַיְרַפֵּא רַבִּים חוֹלִים
בְּמַחֲלוֹת רַבּוֹת וְשֵׁדִים רַבִּים הוֹצִיא וְכָלָא אֶת־הַשֵּׁדִים
מִדַּבֵּר כִּי־יָדְעוּ אוֹתוֹ : 35 וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיָּקָם וַיֵּצֵא וַיֵּלֶךְ
יֵשׁוּעַ בִּמְקוֹם הַמִּדְבָּר וְשָׁם הִתְפַּלֵּל : 36 וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו
שִׁמְעוֹן וַאֲשֶׁר עִמּוֹ : 37 וְכַאֲשֶׁר מָצְאוּ אוֹתוֹ אָמְרוּ לוֹ כִּי־
כֻלָּם מְבַקְשִׁים אוֹתָךְ : 38 וַיֹּאמֶר לָהֶם נֵלְכָה אֶל־חַוּוֹת
וְעָרִים הַקְּרוֹבוֹת אֲשֶׁר גַּם שָׁם אֶקְרָא כִּי־עַל־זֹאת בָּאתִי :
36 וְהָיָה קוֹרֵא בַעֲדוֹתָם בְּכָל־הַגָּלִיל וּמוֹצִיא אֶת־הַשֵּׁדִים :
40 וַיָּבוֹא אֵלָיו מְצֹרָע וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיִּכְרַע וַיְבָרֵךְ וַיֹּאמַר
לוֹ כִּי אִם תִּרְצֶה תוּכַל לְטַהֲרֵנִי : 41 וּלְיֵשׁוּעַ נִכְמְרוּ רַחֲמָיו
וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ רָצִיתִי הִטָּהֵר : 42 וְכַאֲשֶׁר
אָמַר פִּתְאֹם הָלְכָה מִמֶּנּוּ הַצָּרַעַת וַיִּטָּהֵר : 43 וּכְלָאוֹ פִּתְאֹם
וַיּוֹצִיאוֹ : 44 וַיֹּאמֶר לוֹ רְאֵה פֶּן תֹּאמַר
לְאִישׁ כִּי אִם לֵךְ וְהַגִּיד אוֹתְךָ לַכֹּהֵן וְהַקְרֵב

ויקר׳ יד׳ ב׳ ג׳ Lev. 14. 2, 3.

עַל־

לו לאכל כי־אם לכהנים ויתן גם לאלה אשר אתו היו :
27 ויאמר להם השבת היתה בעבור האדם והאדם לא
בעבור השבת : 28 לכן בן־האדם יש־אדון השבת :

ג CAP. III.

1 ועודנו בא אל־הקהל ויהי־שם אדם אשר לו יד יבשה :
2 וישמרוהו אם בשבתות ירפא אשר ילשינוהו : 3 ויאמר
לאנוש אשר היה לו יד יבשה קום בתוך : 4 ויאמר להם
היש כן להיטיב בשבת או להרע להושיע נפש או להרג
והמה החרישו : 5 ויביטם מסביב בחמה וישתוחח על־
כהות לבבהם ויאמר אל־האיש הטה את־ידך ויט ותושב
ידו בריאה כמו האחרת : 6 ויצאו המפרשים פתאם ועם
עבדי הירודים נועצו עליו איככה יאבדוהו : 7 ויסר ישוע
עם תלמידיו אל־הים ועם רב מגליל באו אחריו
ומיהודה : 8 ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומצור
וצידון עם רב כשמעם כמה עשה באו אליו : 9 ויאמר
לתלמידיו להקריב אליו אניה בעבור העם פן־יונוהו :
10 כי־רפא לרבים כן אשר יפלו עליו להגיע בו כל אשר
נגע למו : 11 ורוחות טמאות אם ראוהו נפלו לפניו
ויזעקו לאמר כי את בן־אלהים הוא : 12 והרבה כלאן פן
תגלינה אותו : 13 ויעל על־ההר ויקרא את אשר רצה
בם ויבאו אליו : 14 ויעש שנים עשר להיות עמו ואשר
ישלחם לבשר : 15 ולהיות להם שלטון לרפאות את־
חליים ולהוציא את־השדים : 16 ולשמעון קרא שמו
כיפה : 17 ואת־יעקב הזבדי ויוחנן אחי יעקב וישם להם
שמות בני רגש זה הוא בני־הרעם : 18 ואנדראוס ופילפוס
ובר־תלמי ומתי ותומה ויעקב בן־חלפי ותדי ושמעון
הקונא :

על־המכס ויאמר לו בוא אחרי ויקם ויבא אחריו ׃
15 ויהי בשבתו בביתו ורבים מבעלי המכס וחטאים ישבו
עם ישוע ועם תלמידיו כי היו רבים אשר באו אחריו ׃
16 והספרים והמפרשים בראותם כי אכל עם בעלי המכס
ועם חטאים אמרו לתלמידיו מה זאת כי עם בעלי המכס
ועם חטאים אוכל ושותה ׃ 17 וישמע ישוע ויאמר להם
הגבורים לא יצטרכו לרופא כי־אם החולים לא באתי
לקרא את־צדיקים כי אם את חטאים לתשובה ׃
18 ותלמידי יוחנן ותלמידי המפרשים צמים היו ובאו
ואמרו לו ולמה תלמידי יוחנן והמפרשים צמים
ותלמידיך אינם צמים ׃ 19 ויאמר להם ישוע לא יוכלו
לצום בני החתנה בעודנו יש החתן אתם בכמה העת יש
אתם החתן לא יוכלו לצום ׃ 20 וימים באים אשר ינשא
מהם החתן ואז יצומו בימים האלה ׃ 21 ואיש לא ישלח
חתיכת בגד הפסול על־שמלה ישנה כי־ישא מלואה
החדש מישן ובדקו רע מקדם יהיה ׃ 22 ואיש לא ישלח
יין חדש בנארת בלים פן ישבר יין החדש את־נארות ויין
ישפך ונארות יאבדון כי־אם יין חדש בנארת חדשים ישלח ׃
23 ויהי כאשר הלך בשבתות בזרועים ויחלו תלמידיו להלך
את־הדרך ויקטפו מלילות בידיהם ׃ 24 והמפרשים אמרו
לו ראה מה עשים בשבת אשר לא שוה להם ׃
25 והוא אמר להם הלא בימיכם קראתם
מה עשה דוד כאשר היה צרכו ורעב
הוא ואשר אתו ׃ 26 איך בא אל־בית
אלהים אל־אביתר (אחימלך) הכהן
ואת לחם הפנים אכל אשר לא שוה
לו

שמ״א כא ו שמו׳
כט לב׳ ויקר׳ ח
לא׳ וכד׳ ט 1 Sam.
21. 6. Exod. 29. 32.
Lev. 8. 31. & 24. 9.

בְּתַלְמוּדוֹ : 3 שִׁמְעוּ הִנֵּה יָצָא הַזּוֹרֵעַ לִזְרוֹעַ : 4 וַיְהִי בִּזְרוֹעַ
וּמִקְצָתוֹ נָפַל אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיָּבוֹאוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיֹּאכְלוּ אוֹתוֹ :
5 וְאַחֵר נָפַל עַל־הַסֶּלַע אֲשֶׁר לֹא הָיָה שָׁם אֶרֶץ רַבָּה
וּפִתְאֹם צָמַח עַל־כִּי לֹא הָיָה לוֹ עֹמֶק הָאָרֶץ : 6 וּבִזְרוֹחַ
הַשֶּׁמֶשׁ נִשְׂרַף וְכִי לֹא הָיָה לוֹ שֹׁרֶשׁ יָבֵשׁ : 7 וְאַחֵר נָפַל
בַּקּוֹצִים וַיַּעֲלוּ הַקּוֹצִים וַיְחַנְּקוּהוּ וּפִרְיוֹ לֹא נָתַן : 8 וְאַחֵר
נָפַל אֶל־הָאָרֶץ טוֹבָה וַיִּתֵּן פְּרִי עוֹלֶה וְצוֹמֵחַ וַיַּעַל אֶחָד
שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד שִׁשִּׁים וְאֶחָד מֵאָה : 9 וַיֹּאמֶר כָּל־אֲשֶׁר לוֹ
אָזְנַיִם לִשְׁמוֹעַ יִשְׁמָע : 10 וְכַאֲשֶׁר הָיָה לְבַדּוֹ שָׁאֲלוּ אוֹתוֹ
אֵלֶּה אֲשֶׁר אִתּוֹ עִם שְׁנֵים עָשָׂר עַל־הַמָּשָׁל : 11 וַיֹּאמֶר לָהֶם
לָכֶם נִתַּן לָדַעַת אֶת־סוֹד מַלְכוּת אֱלֹהִים וְלָאֵלֶּה אֲשֶׁר
בַּחוּץ הֵמָּה בִּמְשָׁלִים כֻּלָּם נִהְיוּ : 12 לְמַעַן ישעׄ וׄ ט Isa.
רָאֹה יִרְאוּ וְלֹא יֵדְעוּ וְשָׁמוֹעַ יִשְׁמְעוּן וְלֹא 6.9.
יָבִינוּ פֶּן־יָשׁוּבוּ וְנִשְׂאוּ לָהֶם הַפְּשָׁעִים : 13 וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹא
יְדַעְתֶּם אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה וְאֵיךְ כָּל־הַמְּשָׁלִים תָּבִינוּ :
14 הַזּוֹרֵעַ זֹרֵעַ אֶת־הַדָּבָר מַזְרִיעַ : 15 וַאֲשֶׁר אֶל־הַדֶּרֶךְ אֵלֶּה
הֵמָּה מָתַי נִזְרַע הַדָּבָר וְאִם שָׁמְעוּ פִּתְאֹם בָּא הַשָּׂטָן וְנָשָׂא
אֶת־הַדָּבָר הַנִּזְרַע בִּלְבוֹתָם : 16 וְכָכָה הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עַל־
הַסֶּלַע נִזְרְעוּ אֲשֶׁר אִם שָׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר פִּתְאוֹם בְּשִׂמְחָה
לָקְחוּ אוֹתוֹ : 17 וְכִי לֹא יֵשׁ לָהֶם שֹׁרֶשׁ בְּנַפְשָׁם כִּי־אִם
לְשָׁעָה לְבַדָּם וְאִם־תָּבוֹא צָרָה אוֹ רְדוּפָה עַל־הַדָּבָר אָז
פִּתְאוֹם יִכָּשֵׁלוּ : 18 וְאֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר בַּקּוֹצִים נִזְרְעוּ כַּאֲשֶׁר
יִשְׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר : 19 וְהַדְּאָגוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִרְמַת
הַהוֹן וּמַחֲמַדֵּי עַיִן עַל־אַחֲרִיתָם יָבוֹאוּ וַיְחַנְּקוּ אֶת־הַדָּבָר
וּפִרְיוֹ לֹא יַעֲשֶׂה : 20 וְאֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עַל אֶרֶץ טוֹבָה נִזְרְעוּ
וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר וַיִּקְחוּ וַיַּעֲשׂוּ פְּרִים אֶחָד שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד

הַקּוּנָא : 19 וִיהוּדָה אִשְׁכַּרְיוֹת אֲשֶׁר גַּם מְסָרוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל־
הַבַּיִת : 20 וַיִּקָּהֵל עוֹד עַם רָב כֵּן אֲשֶׁר לוֹא יוּכְלוּ לֶאֱכֹל
אֶת־הַלָּחֶם : 21 וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ מְיֻדָּעָיו יָצְאוּ לִתְפֹּשׂ אוֹתוֹ
כִּי־אָמְרוּ כִּי נָהַם : 22 וְהַסֹּפְרִים אֲשֶׁר מִירוּשָׁלַיִם יָרְדוּ
וַיֹּאמְרוּ כִּי בַעַל־זְבוּב יֶשׁ לוֹ וּבְשַׂר הַשֵּׁדִים הוֹצִיא אֶת־
הַשֵּׁדִים : 23 וַיִּזְעַק אוֹתָם וַיֹּאמֶר לָהֶם בִּמְשָׁלִים אֵיךְ יוּכַל
הַשָּׂטָן לְהוֹצִיא אֶת־הַשָּׂטָן : 24 וְאִם מַמְלָכָה בְּעַצְמָהּ תִּפָּרֵד
לֹא־תוּכַל לָקוּם הַמַּמְלָכָה הָהִיא : 25 וְאִם בַּיִת עַל־עַצְמוֹ
יִפָּרֵד לֹא יוּכַל לָקוּם הַבַּיִת הַזֶּה : 26 וְאִם הַשָּׂטָן קָם עָלָיו
וְיִפָּרֵד : 27 לֹא יוּכַל לָקוּם כִּי אִם יָסוּף אִישׁ לֹא יוּכַל לָבוֹא
אֶל־בֵּית הַגִּבּוֹר וְלָבֹז אֶת־כֵּלָיו אִם לֹא בָרִאשׁוֹנָה יֶאֱסֹר
אֶת־הַגִּבּוֹר וְאָז אֶת־בֵּיתוֹ יָבֹז : 28 אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי
כָּל־חֲטָאִים יִנָּשְׂאוּ לִבְנֵי אֲנָשִׁים גַּם גִּדּוּפִים אֲשֶׁר יְגַדֵּפוּ :
29 וַאֲשֶׁר יְגַדֵּף אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא תִהְיֶה לוֹ סְלִיחָה
לְעֹלָם כִּי אִם־יֶאְשַׁם לְדִין עוֹלָם : 30 כִּי־אָמְרוּ רוּחַ
טְמֵאָה יֶשׁ־לוֹ : 31 עַל־כֵּן בָּאוּ אִמּוֹ וְאֶחָיו וַיַּעַמְדוּ בַחוּץ
וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו לִקְרֹא לוֹ : 32 וַתֵּשֶׁב מַקְהֵלָה סְבִיבוֹתָיו
וַיֹּאמְרוּ לוֹ הִנֵּה אִמְּךָ וְאַחֶיךָ וְאַחְיוֹתֶיךָ בַּחוּץ בִּקְשׁוּךָ :
33 וַיַּעַן לָהֶם לֵאמֹר מִי אָבִי אוֹ אִמִּי אוֹ אַחַי : 34 וַיַּבֵּט
אוֹתָם אֲשֶׁר אִתּוֹ סָבִיב לוֹ יוֹשְׁבִים לֵאמֹר הִנֵּה אִמִּי
וְהִנָּם אַחַי : 35 כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־רְצוֹן אֱלֹהִים הוּא
אָחִי וְהִיא אֲחוֹתִי וְאִמִּי :

ד CAP. IV.

1 וְעוֹד הֵחֵל לְלַמֵּד אֶל־הַיָּם וַיִּקָּהֵל אֵלָיו עַם רַב כֵּן אֲשֶׁר
יַעֲלֶה אֶל הָאֳנִיָּה לָשֶׁבֶת בַּיָּם וְכָל הָעָם הָיָה עַל־שְׂפַת
הַיָּם עַל הָאָרֶץ : 2 וַיְלַמְּדֵם רַבּוֹת בִּמְשָׁלִים וַיֹּאמֶר לָהֶם
בְּתַלְמוּדוֹ :

כן נאבד : 39 ויקיץ ויגער את־הרוח ויאמר אל־הים דם
החם ותשתק הרוח ותהי שתיקה גדולה : 40 ויאמר להם
מה יראתם ככה איככה לא יש־לכם אמונה : 41 וייראו
יראה גדולה ויאמרו איש אל־רעהו ומי זה הוא כי גם
הרוח והים ישמעו בקולו :

ה CAP. V.

1 ויבאו לעבר הים אל־מדינת הגדריים : 2 ובצאתו
מאניה ומיד קראת לו מקברים אדם ברוח טמאה :
3 לאשר היתה ביתו בקברים ואיש לא יוכל לאסר אותו
בזקים : 4 על־כי פעמים רבים בזקים ובעבותות נאסר
ונסחבו ממנו העבותות והזקים נשברו ואיש לא־יכול
להומנו : 5 ובכל־יום ולילה בהרים ובקברים היה זעק
ומסקל עצמו באבנים : 6 וכראותו את־ישוע מרחוק רץ
וישתחו לו : 7 ויזעק בקול גדול לאמר מה לי ולך ישוע
בן־אלהי העליון אשביעה לך באלהים פן־תשמני :
8 ויאמר לו צאי הרוח טמאה מן־האדם : 9 וישאל לו
מה שמך ויען לאמר לגיון שמי כי רבים אנחנו : 10 ויתחנן
לו הרבה פן־ישלח אותם מחוץ למדינה : 11 ויהי־שם
אל־ההר עדר חזירים גדולה במרעה : 12 ויתחננו לו
כל השדים לאמר הנה אותנו אשר בחזירים האלה נבוא
אנחנו : 13 ויניחם פתאום ישוע ותצאנה רוחות הטמאות
ותבואנה בחזירים ויעבור העדר בעברה אל־הים ויהיו
כמו אלפים ויחנקו בימים : 14 ויברחו רועי החזירים
ויגידו אל־העיר ואל־השדות ויצאו לראות מה זה
הנעשה : 15 ויבואו אל־ישוע ויראו אותו אשר היה בעל
השדים כי ישב לבוש ונבון את אשר היה לו לגיון
ויראו ;

ששים ואחד מאה : 21 ויאמר להם איזה יבוא הנר אם
יושם תחת הסאה או תחת המטה הלא כי־אם על־
המנורה יושם : 22 כי איננו דבר נעלם אשר לא יגלה
ודבר לא נסתר כי־אם לבוא אל־האור : 23 כל־איש
אשר לו אזנים לשמוע ישמע : 24 ויאמר להם ראו
ושמעו במה מדה תמדו ימד לכם ועל־יתר יושם לכם
לשומעים : 25 כי כל־אשר היה לו ינתן לו ואשר איננו לו
דבר גם את־אשר לו יקח ממנו : 26 ויאמר כן היא
המלכות האלהים כי כאשר אדם ישליך זרע אל־הארץ :
27 וישן ויקום לילה ויומם והזרע יצמח ונמשך בלי דעתו :
28 כי בנדבה הארץ תעשה פריה בראשונה את־החציר אז
מלולה ואחר בר מלא במלילה : 29 ואם תשמן הפרי
במהרה ישלח את־המגל כי בא הקציר : 30 ויאמר למי
נדמה את־מלכות אלהים או במה משל נמשילנה :
31 לגרגר החרדל אשר נזרע על־הארץ קטון הוא מכל־
זרעים אשר על־הארץ : 32 ואם יזרע יעלה ויהיה גדול
מכל הירוקים ויעשה סעפות גדולות כן אשר יוכלו
תחת־צלו לשכן עוף השמים : 33 ובמשלים כאלה רבים
אמר להם את־הדבר כאשר יכלו לשמוע : 34 ובלי
משלים לא דבר אליהם ובאשר עם תלמידיו לבדו אז
פתר להם כלם : 35 ויאמר להם ביום ההוא כאשר יהי־
ערב נעבר על־העבר : 36 ויעזבו את־העם ויקחו אותו
כאשר היה באניה ואחרות האניות היו עמו : 37 ותהי־
סערה וסופה גדולה והגלים נפלו על־האניה כן־אשר
עתה תקריב להמלאת : 38 והוא היה באחרית שוכב על־
מראשות ויקימו אותו ויאמרו לו מלמד הלא תוגה לך
כי־

פִּתְאוֹם שׁוֹמֵעַ אֶת־דָּבָר נֶאֱמַר וַיֹּאמֶר לְרַב הָעֵדָה אַל־
תִּירָא לְבַד הַאֲמִין׃ 37 וְלֹא הִנִּיחַ אִישׁ לָבוֹא אַחֲרָיו כִּי
אִם אֶת־כֵּיפָה וְיַעֲקֹב וְיוֹחָנָן אֲחִי יַעֲקֹב׃ 38 וַיָּבוֹאוּ אֶל־
בֵּית רַב הָעֵדָה וַיַּרְא אֶת־מְהוּמָה אֶת־בּוֹכִים וְאֶת־אֹנְקִים
הַרְבֵּה׃ 39 וַיָּבֹא וַיֹּאמֶר לָהֶם מַה תֶּהֱמוּ וְתִבְכּוּ הַנַּעֲרָה
לֹא מֵתָה כִּי־אִם יְשֵׁנָה׃ 40 וַיַּלְעִיגוּ לוֹ וְהוּא הִשְׁלִיכָם
כֻּלָּם וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת־אֲבִי הַנַּעֲרָה וְאֶת־אִמָּהּ וַאֲשֶׁר עִמּוֹ
וַיָּבוֹא אֶל־אֲשֶׁר הוּשְׂמָה הַנַּעֲרָה׃ 41 וַיֶּחֱזַק בְּיַד הַנַּעֲרָה
וַיֹּאמֶר לָהּ טָלִיתָא קוּמִי וְזֶהוּ מְתֻרְגַּם הַנַּעֲרָה אוֹמֵר אֲנִי
לָךְ קוּמִי׃ 42 וּפִתְאֹם קָמָה הַנַּעֲרָה וַתֵּלֶךְ כִּי הָיְתָה כִּשְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיֶּחֶרְדוּ חֲרָדָה גְדוֹלָה׃ 43 וַיְצַו אוֹתָם הַרְבֵּה
מְאֹד פֶּן אִישׁ יֵדַע זֹאת וַיֹּאמֶר לָתֵת לָהּ לֶאֱכֹל׃

ו C A P. VI.

1 וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיָּבֹא אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ וַיָּבוֹאוּ אַחֲרָיו
תַּלְמִידָיו׃ 2 וְכַאֲשֶׁר הָיְתָה הַשַּׁבָּת הֵחֵל בָּעֵדָה לְלַמֵּד
וְרַבִּים שׁוֹמְעִים חָרְדוּ לֵאמֹר מֵאֵיזֶה לְהַלָּז אֵלֶּה וּמָה
הַחָכְמָה אֲשֶׁר נִתְּנָה לוֹ כִּי הַכֹּחוֹת כָּאֵלֶּה בְּיָדָיו נַעֲשׂוּ׃
3 הֲלֹא זֶה הוּא הֶחָרָשׁ בֶּן־מִרְיָם אֲחִי יַעֲקֹב וְיוֹסֵה וִיהוּדָה
וְשִׁמְעוֹן וַהֲלֹא תִהְיֶינָה אַחְיוֹתָיו פֹּה עִמָּנוּ וַיִּכָּשְׁלוּ בוֹ׃
4 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ כִּי לֹא יֶשׁ נָבִיא צָעִיר כִּי אִם בְּאֶרֶץ
מוֹלַדְתּוֹ וּבַאֲחֻוָּתוֹ וּבְבֵיתוֹ׃ 5 וְלֹא יוּכַל שָׁם גַּם אֶחָד כֹּחַ
לַעֲשׂוֹת כִּי אִם לִמְעַטִּים חוֹלִים שָׂם אֶת־יָדָיו עֲלֵיהֶם
וַיִּרְפָּאֵם׃ 6 וַיִּתְמַהּ עַל־חֵסֶר אֱמוּנָתָם וּמִתְהַלֵּךְ בִּבְנוֹת
הֶעָרִים סָבִיב מְלַמֵּד׃ 7 וַיִּקְרָא אֶת־שְׁנֵים עָשָׂר וַיָּחֶל לְשַׁלַּח
אוֹתָם שְׁנַיִם שְׁנַיִם וַיִּתֵּן לָהֶם שִׁלְטוֹן עַל־רוּחוֹת הַטְּמֵאוֹת׃
8 וַיְצַו לָהֶם אֲשֶׁר לֹא יִשְׂאוּ בַּדֶּרֶךְ כִּי־אִם אֶת־מַטֶּה לְבַדּוֹ

וְלֹא

ויראו : 16 ואשר ראו ספרו להם איכה נעשה לבעל
השדים ולחזירים : 17 ויחלו להתחנן לו לצאתו מגבולותם :
18 וכאשר עלה אל־האניה ויתחנן לו בעל השדים להיות
עמו : 19 וישוע לא הניחו כי־אם אמר לו לך לביתך ואל־
מולדתך והגד להם כמה עשה לך יהוה וכי חננך :
20 וילך ויחל לקרא בעשרת ערים כמה עשה לו ישוע
ויתמהו כלם : 21 וכאשר עבר ישוע באניה עוד אל־
העבר ויקהל עם רב אליו ויהי אל־שפת הים : 22 והנה
בא אחד רב הקהלה ושמו יאיר ובראותו נפל אל־
רגליו : 23 ויתחנן לו הרבה לאמר בתי תגוע אך בוא
ושים עליה את־ידיך למען תושע ותחיה : 24 וילך עמו
ויבא אחריו עם רב ויציקו אותו : 25 ואשה אחת היתה
דוה בנדתה שתים עשרה שנה : 26 ורבות סבלה מן
רפאים רבים ותבלע את־כל־אשר לה ולא נרפאה כי
אם על־יתר נרועה : 27 וכאשר שמעה על־ישוע באה
בדרך מאחור ותגע את־בגדו : 28 כי אמרה כי אם אגיע
את־בגדיו ואושע : 29 ופתאום יבש בור דמיה ותדע
בבשרה כי נרפאה מן הדוה : 30 ומיד ידע ישוע בנפשו
כי יצא ממנו כח ויפן בעם ויאמר מי הגיע את־בגדי :
31 ויאמרו לו תלמידיו תראה כי העם הציק אותך ותאמר
מי הגיעני : 32 וירא סביב סביב לראות את־אשר עשתה
זאת : 33 והאשה יראה וחרדה כי יודעת היא אשר נעשה
בה ותבוא ותפל לפניו ותאמר לו כל־אמת : 34 ויאמר
לה בתי אמונתך הושיעתך לכי בשלום והיי שלוה
מדותך : 35 עודנו מדבר באו מבית רב העדה לאמר כי
בתך מתה מה עוד תעמיל את־המלמד : 36 וישוע

24 וַתֵּצֵא וַתֹּאמֶר לְאִמָּהּ מָה אֶשְׁאַל וְהִיא אָמְרָה אֶת־
רֹאשׁ יוֹחָנָן הַטּוֹבֵל׃ 25 וּבָאָה פִּתְאֹם בִּמְהֵרָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
וַתִּשְׁאַל לֵאמֹר שְׁאֵלָתִי הוּא לְהִנָּתֵן לִי מִיַּד עַל הַקְּעָרָה
אֶת־רֹאשׁ יוֹחָנָן הַטֹּבֵל׃ 26 וַיִּשְׁתּוֹחַח מְעַט הַמֶּלֶךְ וּבַעֲבוּר
הַשְּׁבוּעָה וְהַיּוֹשְׁבִים עַל־הַשֻּׁלְחָן לֹא אָבָה לְהָתֵר בָּהּ׃
27 וּמִיָּד שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת רַב טַבָּחִים וַיְצַו לָשֵׂאת אֶת
רֹאשׁוֹ מֵעָלָיו׃ 28 וַיֵּלֶךְ וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁוֹ מֵעָלָיו בְּבֵית הַסֹּהַר׃
וַיַּקְרֵב אֶת רֹאשׁוֹ עַל־הַקְּעָרָה וַיִּתֵּן אוֹתוֹ לַנַּעֲרָה וְהַנַּעֲרָה
נָתְנָה אוֹתוֹ לְאִמָּהּ׃ 29 וַיִּשְׁמְעוּ תַלְמִידָיו וַיָּבוֹאוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת
פִּגְרוֹ וַיָּשִׂימוּ אֶל־הַקָּבֶר׃ 30 וַיִּקָּהֲלוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל־יֵשׁוּעַ
וַיַּגִּידוּ לוֹ אֶת־כֹּל וַאֲשֶׁר עָשׂוּ וַאֲשֶׁר לִמְּדוּ׃ 31 וַיֹּאמֶר לָהֶם
לְכוּ לָכֶם לְבַדְּכֶם אֶל־מְקוֹם מִדְבָּר וְתָנוּחוּ מְעַט כִּי־רַבִּים
הָיוּ הַהוֹלְכִים וְהַשָּׁבִים וְלֹא הָיְתָה לָהֶם עֵת לֶאֱכֹל׃ 32 וַיֵּלְכוּ
אֶל־מְקוֹם מִדְבָּר בָּאֳנִיָּה לְבַדָּם׃ 33 וַיִּרְאוּ אוֹתָם הַהֹלְכִים
וַיֵּדְעוּ אוֹתוֹ רַבִּים וּבְרַגְלֵיהֶם מִכָּל־הֶעָרִים רָצוּ שָׁמָּה
וְהִקְדִּימוּ אוֹתָם וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו׃ 34 וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ וַיַּרְא קָהָל
רָב וְנִכְמְרוּ רַחֲמָיו עֲלֵיהֶם כִּי הָיוּ כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
רוֹעֶה וַיָּחֶל לְלַמְּדָם רַבּוֹת׃ 35 וּבְהַאֲרִיךְ שָׁעוֹת רַבּוֹת וַיִּגְּשׁוּ
אֵלָיו תַּלְמִידָיו לֵאמֹר כִּי חָרֵב הַמָּקוֹם וְעַתָּה הֶאֱרִיכָה
הַשָּׁעָה׃ 36 הַנַּח אוֹתָם לְמַעַן יֵלְכוּ סָבִיב הַשָּׂדוֹת וְהַחֲוֹת
וְיִקְנוּ לָהֶם לֶחֶם כִּי אֵין מְאוּמָה בְּיָדָם אֲשֶׁר יֹאכֵלוּ׃ 37 וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר לָהֶם תְּנוּ לָהֶם אַתֶּם לֶאֱכֹל וַיֹּאמְרוּ לוֹ נֵלֵךְ וְנִקְנֶה
בְּמָאתַיִם זוּזִים לֶחֶם וְנִתֵּן לָהֶם לֶאֱכֹל׃ 38 וַיֹּאמֶר לָהֶם
כַּמָּה כִּכְּרֵי לֶחֶם הָיוּ לָכֶם לְכוּ וּרְאוּ וְכִרְאוֹתָם אָמְרוּ
חָמֵשׁ וּשְׁנֵי דָגִים׃ 39 וַיְצַו אוֹתָם לְשַׁבְּתָם כֻּלָּם שֻׁלְחָנוֹת
שֻׁלְחָנוֹת עַל־עֵשֶׂב דֶּשֶׁא׃ 40 וַיִּפְּלוּ עֲרוּגוֹת עֲרוּגוֹת פֹּה
מֵאָה

ולא צקלון ולא לחם ולא באזור נחשת : 9 כי אם להנעיל
את סנעלים ולא ללבש שתים כתנות : 10 ויאמר להם
אם תבואו ביתה שבו שם עד כי תצאו משם : 11 וכל
אשר לא יקחו אתכם ולא ישמעו אתכם צאו משם
ותנפצו גם את עפר אשר תחת רגליכם לעדות להם
אמן אני אומר לכם נרפת תהיה לסדום ועמורה ביום דין
מעיר הזאת : 12 ויצאו ויקראו לעשותכם תשובה :
13 ושדים רבים הוציאו וימשחו בשמן חולים רבים
וירפאום : 14 וישמע מלך הירודים כי שמו הולך וגדול
ויאמר כי יוחנן המטביל ממתים קם ועל כן פעלו הגבורות
בו : 15 ואחרים אמרו כי אליהו יש הוא ואחרים אמרו
כי הנביא הוא או כאחד הנביאים : 16 וכאשר שמע
הירודס אמר כי אשר נשאתי ראשו מעליו יוחנן זה הוה
הוא קם ממתים : 17 והוא הירודס שלח ויתפש את יוחנן
ויאסר אותו במטרה בעבור הירודית אשת פילפוס אחיו
כי לקחה : 18 ויאמר יוחנן להירודס כי
לא שוה לך לקחת את אשת אחיך :
19 והירודית החרישה לו ותאבה להרת
אותו ולא יכלה : 20 כי הירודס ירא את יוחנן וידע כי
הוא איש צדיק וקדוש ויצרנו ושומע אותו רבות עשה
וחפץ לשמוע אותו : 21 ויהי יום מועד כאשר הירודס
ביום מולדתו עשה משתה לשלישיו ולשרי אלפים
ולסרני הגליל : 22 וכאשר באה בתה בת הירודית
ותרלג ותרצה להירודס וליושבי שלחן ויאמר המלך
לנערה שאלי ממני וכל אשר תשאלי אתן לך : 23 וישבע
לה מה בקשתך ותנתן לך עד חצי המלכותי ותעש :

ויקר' יח' יו' וכ' כא' Lev. 18. 16. & 20. 21.

24 ותצא

ז CAP. VII.

1 ויקהלו אליו המפרשים וקצת הסופרים באו מירושלים:
2 ובאשר ראו כי קצת התלמידים בידים טמאות והו בלי
רחץ אכלו לחם ויזעקו ויתודו : 3 כי־המפרשים וכל־
היהודים אם לא בכף אל־כף ירחצו ידים אינם אוכלים
נוצרים את־גזרת הזקנים : 4 וממשוקים אם לא יטבלו
לא יאכלו ואחרות רבות הנה אשר קבלו לנצר כמו
טבילות הכסות וקסטות ונחשתם ומטות : 5 ואז שאלו
לו המפרשים והסופרים למה תלמידיך לא הלכו בגזרות
הזקנים כי אם לא רחצו ידיהם ואכלו את־הלחם :
6 ויען ויאמר להם היטב נבא ישעיהו
עליכם החנפים כמו נכתב העם הזה
בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני : 7 ותהי יראתם
אותי מצות אנשים מלמדה : 8 כי עזבתם את־מצות
יהוה ותשמרו את־מסרת האנשים את־טבילות הכוסות
וקסטות ואחרות כאלה רבות עשים אתם : 9 ויאמר להם
היטב תבטלו את־מצות אלהים אשר את־גזרותיכם
תשמורו : 10 כי־משה אמר
כבד את־אביך ואת־אמך
ומקלל אביו ואמו מות
יומת : 11 ואתם אומרים אם
יאמר איש לאביו או לאמו קרבן והו מתן אשר ממני
יסכן לך : 12 ועוד לא תניחו אותו לעשת מאומה לאביו
ולאמו : 13 בוגדים בדבר יהוה במסרתכם אשר מסרתם
וכאלה רבות תעשו : 14 ויזעק את־כל־העם ויאמר להם
שמעוני כלכם ובינו : 15 אין דבר לחוץ האדם הבא בקרבו
אשר

ישע' כט' יג Isa. 29. 13.

שמו' כ' יב' וכא' יז' דבר' ה' יו' ויקר' כ' ט' משל' כ' כ' Exod. 20. 12. & 21. 17. Deut. 5. 16. Lev. 20. 9. Prov. 20. 20.

מֵאָה וּמֵאָה וּפֹה חֲמִשִּׁים וַחֲמִשִּׁים׃ 41 וַיִּקַּח אֶת־חֲמֵשֶׁת
לֶחֶם וְאֶת־שְׁנֵי דָגִים וּפָנָה לְמַעְלָה אֶל־הַשָּׁמַיִם וַיְבָרֵךְ
וַיִּשְׁבֹּר אֶת־הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לָשִׂים לִפְנֵיהֶם וְאֶת־
שְׁנֵי הַדָּגִים לְחַלֵּק לְכֻלָּם׃ 42 וַיֹּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׂבָּעוּ׃
43 וַיִּשְׂאוּ פִּתִּים שְׁנֵים עָשָׂר סַלִּים מְלֵאִים וּמִן־הַדָּגִים׃
44 וַיִּהְיוּ הָאֹכְלִים אֶת־הַלֶּחֶם כַּחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ׃
45 וּמַהֵר נָגַשׂ אֶת־תַּלְמִידָיו לַעֲלוֹת אֶל־הָאֳנִיָּה וּלְהַקְדִּים
בְּעֵבֶר בֵּית צַיְדָה עַד כִּי יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם׃ 46 וְכַאֲשֶׁר שִׁלַּח
אוֹתָם עָלָה עַל־הָהָר לְהִתְפַּלֵּל׃ 47 וּבִהְיוֹת הָעֶרֶב הָיְתָה
הָאֳנִיָּה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהוּא לְבַדּוֹ עַל־הָאָרֶץ׃ 48 וַיַּרְא כִּי־
הִשְׁתּוֹמְמוּ בְּהִתְדַּפְּקָם כִּי־הָיְתָה רוּחַ לָהֶם לְהֶפֶךְ
וּכְמִשְׁמֶרֶת הָאַרְבָּעִית הַלַּיְלָה בָּא אֲלֵיהֶם מִתְהַלֵּךְ עַל־הַיָּם
וְאָבָה לַעֲבֹר אוֹתָם׃ 49 וּבִרְאֹתָם אוֹתוֹ מִתְהַלֵּךְ עַל־הַיָּם
חָשְׁבוּ כִּי־מַזִּיק הוּא וַיִּזְעָקוּ׃ 50 כִּי כֻלָּם רָאוּ אוֹתוֹ וַיִּבָּהֲלוּ
וּפִתְאוֹם יְדַבֵּר אִתָּם וַיֹּאמֶר לָהֶם חִזְקוּ אָנֹכִי הוּא אַל־
תִּירָאוּ׃ 51 וַיַּעַל־אֲלֵיהֶם אֶל־הָאֳנִיָּה וַתִּשְׁתֹּק הָרוּחַ
וַיִּשְׁתּוֹמְמוּ מְאֹד מְאֹד בְּנַפְשָׁם וַיִּתְמָהוּ׃ 52 כִּי לֹא הֵבִינוּ
עַל־הַלֶּחֶם כִּי לְבָבָם כָּהָה׃ 53 וַיַּעַבְרוּ וַיָּבוֹאוּ אֶל־אֶרֶץ
כִּנֶּרֶת וַיִּגָּשׁוּ׃ 54 וְכַאֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֳנִיָּה פִּתְאוֹם הִכִּירוּהוּ׃
55 וַיָּרוּצוּ סָבִיב כָּל הַכִּכָּר הַהוּא וַיָּחֵלּוּ לָשֵׂאת עַל־הַמִּטּוֹת
אֶת־כָּל אֲשֶׁר רָעָה בָם וּלְהַקְרִיבָם אֶל אֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּי שָׁם
הוּא׃ 56 וּבְכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר יָצָא שָׁמָּה אֶל־חַוּוֹת אֶל־
עָרִים אֶל־שָׂדוֹת אֶל־שְׁוָקִים יָשִׂימוּ אֶת־הַחוֹלִים וַיִּתְחַנְּנוּ
לוֹ לְהַגִּיעָם לְבַדּוֹ אֶת־כְּנַף שִׂמְלָתוֹ וְכָל־אֲשֶׁר הִגִּיעוּ
לוֹ נוֹשָׁעוּ׃

CAP.

הָעָם לְבַדּוֹ וַיִּתֵּן אֶת־אֶצְבְּעוֹתָיו בְּאָזְנָיו וַיָּרֹק הִגִּיעַ אֶת־
לְשׁוֹנוֹ ׃ 34 וּפָנָה אֶל־הַשָּׁמַיִם וַיֵּאָנַח וַיֹּאמֶר לוֹ אֶתְפַּתַּח זֶה
הוּא הִפָּתֵחַ ׃ 35 וּפִתְאֹם נִפְתְּחוּ אָזְנָיו וַיִּנָּתֵר עֲבוֹת לְשׁוֹנוֹ
וַיְדַבֵּר יָשָׁר ׃ 36 וַיְצַו אוֹתָם פֶּן יֹאמְרוּ לְאִישׁ וְכַאֲשֶׁר מְצַוֶּה
אוֹתָם כֵּן יְבַשְּׂרוּ ׃ 37 וְעַל־יֶתֶר תָּמְהוּ לֵאמֹר הֵיטֵב כָּל־
דְּבָרִים אֶת חֵרְשִׁים עָשָׂה לִשְׁמוֹעַ וְאֶת אִלְּמִים לְדַבֵּר ׃

ח CAP. VIII.

1 וּבַיָּמִים הָאֵלֶּה עַם רַב מְאֹד הָיָה עִמּוֹ וְאֵין מְאוּמָה בִּידֵיהֶם
לֶאֱכֹל וַיִּזְעַק יֵשׁוּעַ אֶת־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם ׃ 2 רִחַמְתִּי
עַל הָעָם כִּי מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם עַד־עַתָּה יְדוּרוּן עִמִּי וְאֵין
מְאוּמָה בִּידֵיהֶם אֲשֶׁר יֹאכֵלוּ ׃ 3 וְאִם אֲנִיחֵם צָמִים אֶל־
בֵּיתָם יִגְעוּ בַּדֶּרֶךְ כִּי קְצָתָם מֵרָחוֹק בָּאוּ ׃ 4 וַיַּעֲנוּ לוֹ
תַּלְמִידָיו מֵאַיִן אִישׁ יוּכַל אֶת הָאֵלֶּה פֹּה לְהַשְׂבִּיעַ לֶחֶם
בַּמִּדְבָּר ׃ 5 וַיִּשְׁאָלֵם כַּמָּה לָכֶם לֶחֶם וַיֹּאמְרוּ שִׁבְעָה ׃
6 וַיְצַו אֶת־הַקָּהָל לִשְׁכַּב עַל־הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֶת־שִׁבְעָה
לֶחֶם וַיְבָרֶךְ וַיִּשְׁבֹּר וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לָשִׂים לִפְנֵיהֶם וַיָּשִׂימוּ
לַקָּהָל ׃ 7 וַיִּהְיוּ לָהֶם דָּגִים מְעַטִּים וַיְבָרֶךְ וַיֹּאמֶר לְהִנָּתֵן
גַּם הֵמָּה ׃ 8 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבָּעוּ וַיִּשְׂאוּ שְׁאֵרִית הַפִּתִּים שִׁבְעָה
סַלִּים ׃ 9 וַיִּהְיוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר אָכְלוּ כְּאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ
וַיַּנַּח אוֹתָם ׃ 10 וּמִיַּד עָלָה אֶל־הָאֳנִיָּה עִם תַּלְמִידָיו וַיָּבוֹא
אֶל־גּוֹרַל דַּלְמָנוּתָא ׃ 11 וַיֵּצְאוּ הַמְּפָרְשִׁים וַיָּחֵלּוּ לְהִתְוַכֵּחַ
עִמּוֹ שֹׁאֲלִים מִמֶּנּוּ אוֹת וּמוֹפֵת מִן־הַשָּׁמַיִם וּמְנַסִּים אוֹתוֹ ׃
12 וַיֵּאָנַח בְּרוּחוֹ וַיֹּאמֶר מָה הַדּוֹר הַזֶּה אוֹת יִשְׁאַל אָמֵן
אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם לֹא תִנָּתֵן לַדּוֹר הַלָּז אוֹת ׃ 13 וַיַּנִּיחֵם וַיָּשָׁב
וַיַּעַל עַל־הָאֳנִיָּה וַיֵּלֶךְ אֶל־הָעֵבֶר ׃ 14 וַיִּשְׁכְּחוּ לָקַחַת
לֶחֶם כִּי לֹא הָיָה אִתָּם כִּי אִם לֶחֶם אֶחָד בָּאֳנִיָּה ׃ 15 וְהִזְהִיר

אשר יוכל לטמא אותו כי אם אשר יצאו ממנו אלה הם
אשר יטמאו את האדם : 16 למי אזנים לשמע ישמע :
17 וכאשר בא לבית מהעם וישאלוהו תלמידיו על המשל :
18 ויאמר להם איך לא מבינים אתם מאומה הלא בנתם
כי כל אשר מחוץ יבוא באדם לא יוכל לטמא אותו :
19 כי לא יבוא אל הלב כי אם אל הבטן ובמחרא יצא
ומטהר כל מאכל : 20 ויאמר כי את אשר מאדם יצא זה
הוא מטמא את האדם : 21 כי מקרב
מלבב האנשים יצאו עשתונות רעות
נאפים תזנות רצחים : 22 גנבות בצעים

ברא ו ה וח כא Gen. 6. 5. & 8. 21.

רשעות מרמה פש עין תלעג ותבלו קללה גדופה בוזה גאות
אולת : 23 כל רעות האלה מקרב יצאו וטמאו את
האדם : 24 ויקם משם וילך אל גבולי צור וצידון ויבוא
אל הבית ולאיש לא אבה להתודע ולא יוכל להתחבא :
25 כי שמעה אשה עליו ולבתה היתה לה רוח טמאה
ותבוא ותפל אל רגליו : 26 ותהי האשה ההיא ארמית
מארם חובה למולדתה ותתחנן לו להוציא את השטן
מבתה : 27 וישוע אמר אליה הנחי בראשונה להשבע
את הבנים כי לא טוב לקחת את הלחם מבנים ולהשליך
לכלבים : 28 ותען ותאמר לו כן אדני וגם הכלבים תחת
השלחן יאכלו מפתי הבנים : 29 ויאמר לה על זה הדבר
לכי כי יצא השטן מבתך : 30 וכאשר הלכה אל ביתה
מצאה כי מוצאת השדה ותשכב בתה על המטה :
31 וישב ויצא מגבולי צור וצידון ויבוא אל הים הגלילה
בתוך גבולות עשרת הערים : 32 ויקריבו אליו אלם
חרש ויתחננו לו לשימו עליו את ידו : 33 ויקחהו מן
העם

לִגְעֹר בּוֹ׃ 33 וַיִּפֶן וַיַּבֵּט אֶת־תַּלְמִידָיו וַיִּגְעַר לְכֵיפָה
לֵאמֹר לֵךְ לְךָ אַחֲרַי הַשָּׂטָן כִּי לֹא תִתְבּוֹנֵן אֶת־אֲשֶׁר
לֵאלֹהִים כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר לַאֲנָשִׁים׃ 34 וַיַּזְעֵק אֶת־הַקָּהָל
עִם תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם כָּל אֲשֶׁר יֹאבֶה לָלֶכֶת אַחֲרַי
יְכַחֵשׁ בְּנַפְשׁוֹ וַיִּשָּׂא אֶת־צְלִיבוֹ וְיָבוֹא אַחֲרָי׃ 35 כִּי אֲשֶׁר
יֹאבֶה לְהוֹשִׁיעַ אֶת־נַפְשׁוֹ יְאַבְּדֶנָּה וַאֲשֶׁר יְאַבֵּד אֶת־נַפְשׁוֹ
לְמַעֲנִי וּלְמַעַן הַבְּשׂוֹרָה הוּא יוֹשִׁיעַ אוֹתָהּ׃ 36 כִּי מָה יִסְכֹּן
אוֹ מַה יוֹעִיל הָאָדָם אִם יִבְצַע אֶת־כָּל־הָעוֹלָם וְיֵעָנֵשׁ
בְּנַפְשׁוֹ׃ 37 אוֹ מַה יִתֵּן אָדָם בְּפִדְיוֹן נַפְשׁוֹ׃ 38 כִּי כָל־
אֲשֶׁר יֵבוֹשׁ בִּי וְאֶת־דְּבָרַי בַּדּוֹר הַזֶּה הַנֹּאֲפִים וְחַטָּאִים וְגַם
בֶּן הָאָדָם יֵבוֹשׁ בּוֹ אִם יָבוֹא בִּכְבוֹד אָבִיו עִם מַלְאָכִים
הַקְּדוֹשִׁים׃

 CAP. IX.

1 וַיֹּאמֶר לָהֶם אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי הוֹיִם אֲנָשִׁים פֹּה
קָמִים אֲשֶׁר הֵם לֹא יִטְעֲמוּ אֶת־הַמָּוֶת עַד אֲשֶׁר יִרְאוּ אֶת־
מַלְכוּת אֱלֹהִים בָּאָה בִגְבוּרָה׃ 2 וְאַחֲרֵי שֵׁשֶׁת יָמִים לָקַח
יֵשׁוּעַ אֶת־כֵּיפָה וְאֶת יַעֲקֹב וְאֶת יוֹחָנָן וַיַּעַל אוֹתָם אֶל־
הַר גָּבוֹהַּ לְבַדָּם וַיִּתְחַלֵּף לִפְנֵיהֶם׃ 3 וּבְגָדָיו נִהְיוּ גְלוּשִׁים
לְבָנִים מְאֹד כְּמוֹ שֶׁלֶג כְּמוֹהֶם הַכֹּבֵס עַל־הָאָרֶץ לֹא יוּכַל
לְהַלְבִּין׃ 4 וַיֵּרָאֶה לָהֶם אֵלִיָּהוּ עִם מֹשֶׁה וַיְדַבְּרוּ עִם יֵשׁוּעַ׃
5 וַיַּעַן כֵּיפָה וַיֹּאמֶר לְיֵשׁוּעַ רַבִּי טוֹב יֵשׁ לִהְיוֹת אוֹתָנוּ פֹּה
וְנַעֲשֶׂה אֹהָלִים שְׁלוֹשָׁה לְךָ אֶחָד וּלְמֹשֶׁה אֶחָד וּלְאֵלִיָּהוּ
אֶחָד׃ 6 כִּי לֹא יָדַע מַה מְדַבֵּר כִּי הָיוּ בְיִרְאָה׃ 7 וַיְהִי
עָנָן סוֹכֵךְ אוֹתָם וַיָּבוֹא קוֹל מֵעָנָן לֵאמֹר זֶה יֵשׁ בְּנִי יְדִידִי
אוֹתוֹ שִׁמְעוּ׃ 8 וּפִתְאֹם הִבִּיטוּ סָבִיב וְאִישׁ לֹא רָאוּ עוֹד
כִּי אִם אֶת־יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ אִתָּם׃ 9 וְכַאֲשֶׁר יָרְדוּ הֵמָּה מִן
הָהָר

אוֹתָם לֵאמֹר רְאוּ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם מִמַּחְמֶצֶת הַפְּרֻשִׁים
וּמֵחֻמְצַת הֵירוֹדֵס ׃ 16 וַיַּחְשְׁבוּ בְנַפְשָׁם לֵאמֹר כִּי לֶחֶם לֹא
יֵשׁ לָנוּ ׃ 17 וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם מַה־תַּחְשְׁבוּ כִּי לֹא
יֵשׁ לָכֶם לֶחֶם הֲלֹא תֵדְעוּ וְלֹא תָבִינוּ עַד עַתָּ יִכְהֶה לְבַבְכֶם ׃
18 עֵינַיִם לָכֶם וְלֹא תִרְאוּ אָזְנַיִם לָכֶם וְלֹא תִשְׁמְעוּ וְלֹא
תִזְכֹּרוּ ׃ 19 כַּאֲשֶׁר חֲמֵשֶׁת לֶחֶם שָׁבַרְתִּי בַּחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים
אִישׁ כַּמָּה סַלִּים מְלֵאִים מִפִּתִּים נְשָׂאתֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁנֵים
עָשָׂר ׃ 20 וְכַאֲשֶׁר אֶת־שִׁבְעָה בְאַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ כַּמָּה
דוּדִים מְלֵאִים מִפִּתִּים נְשָׂאתֶם וַיֹּאמְרוּ שִׁבְעָה ׃ 21 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם וְאֵיכָכָה אֵינְכֶם מְבִינִים דָּבָר ׃ 22 וַיָּבוֹא אֶל־בֵּית
צַיְדָה וַיְבִיאוּ אֵלָיו עִוֵּר וַיִּתְחַנְּנוּ לוֹ לְהַגִּיעַ בּוֹ ׃ 23 וַיַּחֲזֵק
בְּיַד הָעִוֵּר וְהוֹצִיאֵנוּ לַחוּץ הַכֹּפֶר הַפְּרָוִי וַיָּרֹק יָרֹק בְּעֵינָיו
וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־יָדָיו וַיִּשְׁאַל לוֹ הֲתִרְאֶה מָה ׃ 24 וַיַּבֵּט
וַיֹּאמֶר רוֹאֶה אֲנִי אֶת־הָאֲנָשִׁים כִּי כָעֵצִים הֵם מִתְהַלְּכִים ׃
25 אָז יָשׁוּב וַיָּשֶׂם אֶת יָדַיִם עַל־עֵינָיו וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ לְהַבִּיט
וַיְתֻקַּן וַיַּבֵּט כֻּלָּם בָּאֵר הֵיטֵב ׃ 26 וַיְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְבֵיתוֹ
לֵאמֹר אַל תָּבוֹא אֶל־הַכֹּפֶר וְאַל תֹּאמֶר לֶאֱנוֹשׁ בַּכֹּפֶר ׃
27 וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ וְתַלְמִידָיו אֶל־חַוּוֹת קֵסַרְיָא פִּילִפּוֹס וּבְדֶרֶךְ
שָׁאַל לְתַלְמִידָיו לֵאמֹר אֲלֵיהֶם אֶת־מִי אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים כִּי
אֲנִי הוֶֹה ׃ 28 וַיַּעֲנוּ יוֹחָנָן הַטּוֹבֵל וַאֲחֵרִים אֵלִיָּהוּ וַאֲחֵרִים
כִּי אֶחָד מִן־הַנְּבִיאִים אַתָּ ׃ 29 וְהוּא אָמַר לָהֶם וְאַתֶּם אֶת
מִי אוֹמְרִים כִּי אֲנִי הוֶֹה וַיַּעַן כֵּיפָה וַיֹּאמֶר לוֹ אַתָּ הוֶֹה
הַמָּשִׁיחַ ׃ 30 וַיְכַלְאֵם פֶּן יֹאמְרוּ לְאִישׁ עָלָיו ׃ 31 וַיָּחֶל
לְלַמְּדָם כִּי יִצְטָרֵךְ בֶּן־הָאָדָם לִסְבּוֹל רַבּוֹת וּלְהִמָּאֵס מִן
הַזְּקֵנִים וְהַכֹּהֲנִים וְשׁוֹטְרִים וּלְהֵהָרֵג וְאַחַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים
לָקוּם ׃ 32 וְהוֹפִיעַ לְדַבֵּר אֶת הַדָּבָר וַיִּקָּחֵהוּ כֵּיפָה וַיָּחֶל
לִגְעֹר

וְחֵרְשָׁה אֲנִי מְצַוֶּה אוֹתָךְ צְאִי מִמֶּנּוּ וְלֹא עוֹד תָּשׁוּבִי בּוֹ :
26 וַתִּזְעַק וְהַרְבֵּה חָבְטָה אוֹתוֹ וַתֵּצֵא וַיְהִי כְּמוֹ מֵת כֵּן אֲשֶׁר
רַבִּים אָמְרוּ כִּי מֵת הוּא : 27 וְיֵשׁוּעַ אָחַז אוֹתוֹ בְּיָדוֹ
וַיְקִימֶנּוּ וַיָּקוֹם : 28 וְכַאֲשֶׁר בָּא אֶל־הַבַּיִת וַיִּשְׁאֲלוּ לוֹ
תַּלְמִידָיו לְבַדּוֹ כִּי אֲנַחְנוּ לֹא יָכֹלְנוּ לְהוֹצִיאוֹ : 29 וַיֹּאמֶר
לָהֶם זֶה הַדּוֹר אֵינֶנּוּ יוּכַל לָצֵאת כִּי אִם בִּתְפִלָּה וּבְצוֹם :
30 וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם וַיַּעַבְרוּ בַּגָּלִיל וְלֹא אָבָה לְהוֹדִיעָם : 31 וַיְלַמֵּד
אֶת תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם כִּי בֶּן־הָאָדָם יִסָּגֵר בִּידֵי הָאֲנָשִׁים
וִימוֹתְתוּהוּ וְאִם יוּמָת בְּיוֹם שְׁלִישִׁי יָקוּם : 32 וְהֵמָּה לֹא
יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר וַיִּירְאוּ לִשְׁאוֹל לוֹ : 33 וַיָּבוֹא אֶל־כְּפַר
נַחוּם וְכַאֲשֶׁר הָיָה בַּבַּיִת שָׁאַל לָהֶם מַה־בַּדֶּרֶךְ בֵּינֵיכֶם
הִתְוַכַּחְתֶּם : 34 וְהֵמָּה הֶחֱשׁוּ כִּי בֵינֵיהֶם הִתְוַכְּחוּ בַדֶּרֶךְ מִי
גָּדוֹל בָּם : 35 וַיֵּשֶׁב וַיִּזְעַק אֶת־שְׁנֵים עָשָׂר וַיֹּאמֶר לָהֶם
אִם אִישׁ יֹאבֶה לִהְיוֹת הָרִאשׁוֹן יְהִי־אַחֲרוֹן מִכֻּלָּם וּמְשָׁרֵת
כֻּלָּם : 36 וַיִּקַּח אֶת־נַעַר אֶחָד וַיְקִימֶנּוּ בְּתוֹכָם וַיְחַבְּקֵהוּ
וַיֹּאמֶר לָהֶם : 37 כָּל־אֲשֶׁר אֶחָד כַּנְּעָרִים הָאֵלֶּה יִקַּח
בִּשְׁמִי יִקָּחֵנִי וַאֲשֶׁר יִקָּחֵנִי אֵינֶנּוּ יִקָּחֵנִי כִּי־אִם אוֹתוֹ אֲשֶׁר
שְׁלָחָנִי : 38 וַיַּעַן לוֹ יוֹחָנָן לֵאמֹר הַמְלַמֵּד רָאִינוּ אֶחָד אֲשֶׁר
בְּשִׁמְךָ הוֹצִיא אֶת־הַשֵּׁדִים וְלֹא בָא אַחֲרֵינוּ וַנִּמְנָעֶנּוּ כִּי לֹא
בָא אַחֲרֵינוּ : 39 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אַל תִּמְנְעוּ אוֹתוֹ כִּי אִישׁ
לֹא הֹוֶה אֲשֶׁר עֹשֶׂה גְבוּרָה בִּשְׁמִי וְיוּכַל בְּרֶגַע לְהָקֵל
אוֹתִי : 40 כִּי אֲשֶׁר לֹא הֹוֶה קֻבָּלְכֶם חֵלֶף לָכֶם הוּא :
41 וַאֲשֶׁר יַשְׁקֶה אֶתְכֶם אֶת־כּוֹס הַמַּיִם בִּשְׁמִי כִּי לַמָּשִׁיחַ
אַתֶּם אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם לֹא יְאַבֵּד אֶת מַשְׂכֻּרְתּוֹ : 42 וַאֲשֶׁר
יַכְשִׁיל אֶחָד מִן הַקְּטַנִּים הַמַּאֲמִינִים בִּי טוֹב וְיוֹתֵר לוֹ
אֲשֶׁר יוּשַׂם רֵחַיִם וְרֶכֶב הַטַּחֲנָה עַל־צַוָּארוֹ וְיֻשְׁלַךְ אֶל־
הַיָּם :

ההר ויצו אותם פן יספרו אשר ראו כי אם אחר אשר
בן־האדם יקום מתים : 10 ואת הדבר שמרו בנפשם
שאלים מה זאת לקום מתים : 11 וישאלו מלאכי ד ה Mal. 4.5.
לו לאמר כי אמרו הסופרים כי אליהו
צריך לבוא בראשונה : 12 ויען ויאמר ישעי נג ג ד Isa. 53. 3.4.
להם ואליהו יבוא בראשונה וישובב
כלם וכאשר נכתב על־בן־האדם כי־יגע יכה ויענה :
13 אך אמר אני לכם כי גם אליהו בא ויעשו בו כל־אשר
חפצו כמו נכתב עליו : 14 וכאשר בא אל־תלמידיו ראה
קהל רב סביבותם והסופרים מתוכחים עמם : 15 ופתאם
כל הקהל בראותו נבעת וירוצו אליו לשאול־לו לשלום
ולברכנו : 16 וישאל לסופרים מה תתוכחו אליהם :
17 ויען אחד מן הקהל ויאמר המלמד הביאותי את בני
אליך אשר לו רוח אלמה : 18 ואיזה היא תקחנו ותמריצנו
ויגמא ויחרוק שניו וייבש ואמר לתלמידיך להוציא
אותה ולא יכלו : 19 ויען לו ויאמר אוי דור סורר עד־
מתי עמכם אהיה עד־מתי אתאפק לכם הביאוהו אלי :
20 ויביאו אותו אליו וכאשר ראה אותו ופתאם הרוח
מעסה אותו ויפל על־הארץ ויתגולל ומגמא : 21 וישאל
לאביו כמה עת היא אשר זאת נהיתה לו ויאמר מנעוריו :
22 ופעמים רבים רמה אותו גם אל־אש וגם אל־מים
לאבדנו לכן אם מאומה תוכל עזרנו ותרחם עלינו :
23 ויאמר ישוע אליו אם תוכל להאמין כי־כל־יוכל
המאמין : 24 ופתאם זעק אבי הנער בדמעות ויאמר
האמנתי אדני עזרני למועט אמונתי : 25 וירא ישוע כי
רץ העם ויגער ברוח הטמאה ויאמר אליה הרוח אלמה
והחרשה

שנים הם כי אם בשר אחד : 9 ואשר אלהים אחר אותם
אדם לא יפריד : 10 ובבית שבו תלמידיו ושאלו לו על־
הדברים האלה : 11 ויאמר להם אשר יעזב את־אשתו
ויקח אחרת מנאף עליה : 12 ואם אשה תעזב את־אישה
ותקח אחר גם היא מנאפת : 13 ויקריבו לו ילדים להגיע
בם והתלמידים גערו במקריבים : 14 וכאשר ראה ישוע
ועם ואמר להם הניחו את־הילדים לבוא אלי ואל תמנעו
אותם כי אשר כאלה הם יש להם המלכות אלהים :
15 אמן אני אומר לכם כל אשר לא יקבל את מלכות
אלהים כמו הילד לא יבוא בה : 16 ויחבק אותם וישם
את ידים עליהם ויברך אותם : 17 וכאשר יצא בדרך רץ
אחד ויכרע אליו וישאל לו לאמר המלמד טוב מה אעשה
ואירש את־חיי עולם : 18 ויאמר ישוע אליו לאמר מה
תאמר לי טוב איש לא טוב כי אם אחד האלהים :
19 ידעת את־המצות לא תנאף לא שמו׳ כ׳ יג׳
תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא Exod. 20. 13.
תשכיל כבד את־אביך ואת אמך : 20 והוא ענה ואמר לו
מלמד כל־זאת שמרתי מנעורי : 21 וישוע הביטו ונשק
לו ואמר אליו אחת תחסר לך לך ומכרה כל־אשר
לך ותן לאביונים ויהיה לך אוצר בשמים ובוא ושא את־
צליב ולך אחרי : 22 ויכמרו רחמיו על־הדבר הזה וילך
ברוח נכאה כי היה לו קנין רב : 23 ויפן ישוע ויאמר
לתלמידיו איכה יעצלו אלה אשר יש להם קנין רב לבוא
אל־מלכות אלהים : 24 ותלמידים נבעתו על־הדברים
האלה ויען ישוע ויאמר להם בנים איך יעצלו אלה אשר
מבטיחים על־הונם לבוא אל־מלכות אלהים : 25 כי־יקל
לעבר

הַחַיִּים : 43 וְאִם תַּכְשִׁילְךָ יָדְךָ קַצְּצֶהָ כִּי טוֹב לְךָ לָבוֹאֲךָ
קָלוּט אֶל־הַחַיִּים מִהְיוֹת לְךָ יָדַיִם וְלָבוֹא אֶל־גֵּיא הִנּוֹם
ישע' סו' כד אֶל־אֵשׁ לֹא־תִכְבֶּה : 44 אֲשֶׁר שָׁם
Isa. 66. 24. תּוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה :
45 וְאִם רַגְלְךָ תַּכְשִׁילְךָ קַצְּצֶהָ כִּי טוֹב לְךָ לָבוֹא אֶל־
הַחַיִּים פִּסֵּחַ מִהְיוֹת לְךָ רַגְלַיִם וּלְהָשְׁלַךְ אֶל־גֵּיא הִנּוֹם
אֶל־אֵשׁ לֹא תִכְבֶּה : 46 אֲשֶׁר שָׁם תּוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת
וְהָאֵשׁ לֹא תִכְבֶּה : 47 וְאִם עֵינְךָ תַּכְשִׁילְךָ נַקְּרֶנָּה כִּי־טוֹב
לְךָ בְעַיִן אַחַת לָבוֹא אֶל־מַלְכוּת אֱלֹהִים מִהְיוֹת לְךָ
עֵינַיִם וּלְהָשְׁלַךְ אֶל־גֵּיא הִנּוֹם הָאֵשׁ : 48 אֲשֶׁר שָׁם
תּוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאֵשׁ לֹא תִכְבֶּה : 49 כִּי כָל־דָּבָר בָּאֵשׁ
יִמָּלֵחַ וְכָל קָרְבָּן בַּמֶּלַח תִּמָּלֵחַ : 50 טוֹב הַמֶּלַח וְאִם נִמְלַח
הַמֶּלַח בַּמֶּה אוֹתוֹ יְבַשֵּׂם יְהִי־בָכֶם הַמֶּלַח וִיהִי־שָׁלוֹם
בֵּינֵיכֶם :

י CAP. X.

1 וַיָּקָם מִשָּׁם וַיָּבוֹא בִגְבוּלֵי יְהוּדָה לְעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּקָּהֲלוּ
עוֹד מַקְהֵלִים אֵלָיו וּכְפַעַם בְּפַעַם שָׁב וְלִמְּדָם : 2 וַיִּקְרְבוּ
הַפְּרוּשִׁים וַיִּשְׁאָלוּ לוֹ הֲיוּכַל אִישׁ לַעֲזֹב אֶת־אִשְׁתּוֹ
וַיְנַסּוּהוּ : 3 וְהוּא עָנָה וְאָמַר לָהֶם מָה צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה :
דבר' כד' א' 4 וְהֵמָּה אָמְרוּ מֹשֶׁה הִנִּיחַ לִכְתֹּב סֵפֶר
Deut. 24. 1. כְּרִיתוּת וּלְשַׁלֵּחַ : 5 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם
לְמַעַן מְנִיעַת לִבְּכֶם כָּתַב לָכֶם אֶת־הַמִּצְוָה הַזֹּאת :
בראש' א' כז' 6 אֲבָל מֵרֵאשִׁית הַבְּרִיאָה זָכָר וּנְקֵבָה
Gen. 1. 27. בָּרָא אוֹתָם אֱלֹהִים : 7 עַל־כֵּן יַעֲזָב אָדָם
בראש' ב' כד' אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ :
Gen. 2. 24. 8 וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד לָכֵן לֹא עוֹד

מִימִינִי וּמִשְּׂמֹאלִי אֵינֶנּוּ לִי לָתֵת כִּי־אִם אֲשֶׁר הוּכַן לָהֶם׃
41 וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ הָעֲשֶׂרֶת הֵחֵלּוּ לִזְעֹם עַל־יַעֲקֹב וְיוֹחָנָן׃
42 וְיֵשׁוּעַ קָרָא לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְדַעְתֶּם כִּי־הַנִּרְאִים
לָשֹׂר עַל־הַגּוֹיִם יִמְשְׁלוּ בָם וְהַגְּדוֹלִים בָּהֶם יִשְׁלְטוּ
עֲלֵיהֶם׃ 43 וְכָכָה לֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם כִּי־אִם אֲשֶׁר יִרְצֶה
לִהְיוֹת גָּדוֹל בָּכֶם יְהִי־מְשָׁרֶתְכֶם׃ 44 וַאֲשֶׁר יֹאבֶה בָּכֶם
לִהְיוֹת הָרִאשׁוֹן יְהִי־עַבְדְּכֶם׃ 45 כִּי־בֶן־הָאָדָם לֹא בָא
לְהִשָּׁרֵת כִּי אִם לְשָׁרֵת וְלָתֵת אֶת־נַפְשׁוֹ פִּדְיוֹן לָרַבִּים׃
46 וַיָּבֹאוּ אֶל־יְרִיחוֹ וּבְצֵאתוֹ מִירִיחוֹ וְתַלְמִידָיו וְעַם רָב
בֶּן־טִימָי בַּר־טִימָי עִוֵּר יֹשֵׁב בַּדֶּרֶךְ וְשׁוֹאֵל׃ 47 וַיִּשְׁמַע כִּי
יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי הוּא וַיָּחֶל לִזְעֹק וְלֵאמֹר יֵשׁוּעַ בֶּן־דָּוִד חָנֵּנִי׃
48 וַיִּגְעֲרוּ בוֹ רַבִּים לַחֲשׁוֹת וְהוּא יוֹתֵר רַב מְאֹד צָעַק חָנֵּנִי
בֶּן־דָּוִד׃ 49 וְקָם יֵשׁוּעַ וְאָמַר לְהִקָּרֵא לוֹ וַיִּקְרְאוּ לַעִוֵּר
וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲזַק וֶאֱמָץ קוּם קוֹרֵא לָךְ׃ 50 וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־בִּגְדוֹ
מִמֶּנּוּ וַיָּקָם וַיָּבוֹא אֶל־יֵשׁוּעַ׃ 51 וַיַּעַן לוֹ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר מַה
תֹּאבֶה לַעֲשׂוֹתִי לָךְ וְהָעִוֵּר אָמַר לוֹ רַבּוֹנִי אֲשֶׁר אֶרְאֶה׃
52 וְיֵשׁוּעַ אָמַר לוֹ לֵךְ לְךָ אֱמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָתֶךְ וּפִתְאֹם רָאָה
וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי־יֵשׁוּעַ בַּדָּרֶךְ׃

יא CAP. XI.

1 וְכַאֲשֶׁר קָרְבוּ לִירוּשָׁלַיִם אֶל־בֵּית פַּגֵּי וּבֵית עֲנְיָה אֶל־
הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנֵי תַלְמִידָיו׃ 2 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אֶל־
הַטִּירָה אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וּפִתְאֹם כַּאֲשֶׁר תָּבוֹאוּ בָהּ תִּמְצְאוּ
עַיִר אָסוּר אֲשֶׁר עָלָיו אִישׁ לֹא יָשַׁב הַתִּירוּהוּ וְהָבִיאוּ׃
3 וְאִם אִישׁ יֹאמַר לָכֶם מַה תַּעֲשׂוּ זֹאת אִמְרוּ כִּי־לַאדֹנָי
צָרְכוֹ וּמִיַּד יְשַׁלְּחֶנּוּ פֹּה׃ 4 וַיֵּלְכוּ וַיִּמְצְאוּ אֶת־הָעַיִר אָסוּר
אֶל־הַשַּׁעַר לַחוּץ מִשּׁוּק אֶל־אֵם הַדֶּרֶךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים
וַיַּתִּירוּהוּ׃

לַעֲבוֹר הַגָּמָל בְּעַד חוּר הַמַּחַט מִבּוֹא עָשִׁיר אֶל־מַלְכוּת
אֱלֹהִים ׃ 26 וְהֵמָּה נִבְהֲלוּ מְאֹד לֵאמֹר בְּנַפְשָׁם וּמִי־יוּכַל
לְהִוָּשֵׁעַ ׃ 27 וַיַּבִּיטֵם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אֶת הָאֲנָשִׁים לֹא יוּכָל
אֲבָל אֶת־הָאֱלֹהִים כִּי אֶת־הָאֱלֹהִים כָּל־יוּכָל לִהְיוֹת ׃
28 וַיָּחֶל כֵּיפָה לֵאמֹר אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ עָזַבְנוּ כֹּל וַנֵּלֶךְ
אַחֲרֶיךָ ׃ 29 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם אִישׁ
לֹא יֵשׁ אֲשֶׁר עָזַב בַּיִת אוֹ אַחִים אוֹ אֲחָיוֹת אוֹ אָבִיו אוֹ
אִמּוֹ אוֹ אִשָּׁה אוֹ בָּנִים אוֹ שָׂדוֹת לְמַעֲנִי וּלְמַעַן הַבְּשׂוֹרָה ׃
30 אֲשֶׁר לֹא יִקַּח מֵאָה יְדוֹת בָּעֵת הַזֹּאת בָּתִּים וְאַחִים
וְאַחָיוֹת וְאִמּוֹת וּבָנִים וְשָׂדוֹת עִם־רְדִיפָה וּבְעוֹלָם הַבָּא חַיֵּי
עוֹלָם ׃ 31 כִּי־רַבִּים מֵאַחֲרוֹנִים יִהְיוּ הָרִאשׁוֹנִים וּמֵרִאשׁוֹנִים
הָאַחֲרוֹנִים ׃ 32 וַיִּהְיוּ בַּדֶּרֶךְ עוֹלִים אֶל־יְרוּשָׁלַיִם וַיַּקְדִּים
אוֹתָם יֵשׁוּעַ וַיִּבָּהֲלוּ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו וַיִּירָאוּ וַיִּקַּח עוֹד אֶת־
שְׁנֵים עָשָׂר וַיָּחֶל לֵאמֹר אֲלֵיהֶם אֶת אֲשֶׁר עֲתִידִים לְהִקָּרוֹת
לוֹ ׃ 33 כִּי־הִנֵּה עוֹלִים אֲנַחְנוּ יְרוּשָׁלַיְמָה וּבֶן־הָאָדָם
יִמָּסֵר לַכֹּהֲנִים וְלַסּוֹפְרִים וִיחַיְּבוּ רֹאשׁוֹ לַמָּוֶת וְיַסְגִּירוּ
אוֹתוֹ בִּידֵי הַגּוֹיִם ׃ 34 וִילִיצוּהוּ וִייַסְּרוּהוּ וְיָרֹק יָרְקוּ בְּפָנָיו
וִימוֹתְתוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם ׃ 35 וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו יַעֲקֹב
וְיוֹחָנָן בְּנֵי־זַבְדִּי לֵאמֹר הַמְלַמֵּד נֹאבֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָנוּ
אֶת־אֲשֶׁר נִשְׁאַל מִמְּךָ ׃ 36 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה תֹּאבוּ
לַעֲשׂוֹתִי לָכֶם ׃ 37 וַיֹּאמְרוּ לוֹ תֵּן לָנוּ אֲשֶׁר אֶחָד מִמֶּנּוּ
מִימִינְךָ וְאֶחָד מִשְּׂמֹאלְךָ נֵשֵׁב בִּכְבוֹדֶךָ ׃ 38 וְיֵשׁוּעַ אָמַר
לָהֶם לֹא יְדַעְתֶּם מַה שְּׁאֶלְתֶּם הֲתוּכְלוּ לִשְׁתּוֹת אֶת־הַכּוֹס
אֲשֶׁר אֲנִי אֶשְׁתֶּה וּבַטְּבִילָה אֲשֶׁר אֶטָּבֵל תִּטָּבְלוּ ׃ 39 וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו נוּכַל וְיֵשׁוּעַ אָמַר לָהֶם אֶת־הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי אֶשְׁתֶּה
תִּשְׁתּוּיָה וּבַטְּבִילָה אֲשֶׁר אֲנִי אֶטָּבֵל תִּטָּבְלוּ ׃ 40 אֲבָל לָשֶׁבֶת
מִימִינִי

21 וַיִּזְכֹּר כֵּיפָה וַיֹּאמֶר לוֹ רַבִּי רְאֵה הַתְּאֵנָה אֲשֶׁר אָרוֹתָ
יָבֵשָׁה הִיא׃ 22 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם תְּהִי לָכֶם אֱמוּנַת
אֱלֹהִים׃ 23 אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי כָל אֲשֶׁר יֹאמַר לְהַר
הַזֶּה הִנָּשֵׂא וְהֻשְׁלַךְ אֶל־הַיָּם וְלֹא יְמָאֵן בִּלְבָבוֹ כִּי אִם
יַאֲמִין כִּי כָל־אֲשֶׁר יְדַבֵּר יִהְיֶה יִהְיֶה לוֹ כָל אֲשֶׁר יֹאמַר׃
24 עַל־כֵּן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כָּל־אֲשֶׁר בִּתְפִלָּה תִשְׁאָלוּ הַאֲמִינוּ
כִּי־תִקְחוּ וִיהִי לָכֶם׃ 25 וְאִם תְּקוּמוּן לְהִתְפַּלֵּל שְׂאוּ אִם
יֶשׁ־לָכֶם מְאוּמָה עַל־כָּל־אִישׁ לְמַעַן גַּם אֲבִיכֶם אֲשֶׁר
בַּשָּׁמַיִם יִשָּׂא לָכֶם אֶת־פִּשְׁעֵיכֶם׃ 26 וְאִם אַתֶּם לֹא תִשְׂאוּ
גַּם לֹא אֲבִיכֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם יִשָּׂא אֶת־עֲלוֹתֵיכֶם׃ 27 וַיָּבֹאוּ
עוֹד יְרוּשָׁלַיְמָה וּבְהִתְהַלְּכוֹ בַּהֵיכָל בָּאוּ אֵלָיו הַכֹּהֲנִים
וְהַסּוֹפְרִים וְהַזְּקֵנִים׃ 28 וַיֹּאמְרוּ לוֹ בְּמָה שִׁלְטוֹן עָשִׂיתָ
זֹאת וּמִי נָתַן לְךָ אֶת הַשִּׁלְטוֹן הַזֶּה כִּי תַעֲשֶׂה זֹאת׃ 29 וַיַּעַן
יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם אֶשְׁאַל לָכֶם נָא גַּם אֲנִי דָּבָר אֶחָד וְאִם
תַּעֲנוּ לִי גַּם אֲנִי אֹמַר לָכֶם בְּמָה שִׁלְטוֹן עָשִׂיתִי זֹאת׃
30 הַטְּבִילָה יוֹחָנָן הֲמִשָּׁמַיִם הָיְתָה אוֹ מֵאֲנָשִׁים עֲנוּ לִי׃
31 וַיַּחְשְׁבוּ בְנַפְשָׁם לֵאמֹר אִם נֹאמַר מִשָּׁמַיִם יֹאמַר וְלָמָּה
לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בּוֹ׃ 32 אַף אִם נֹאמַר מֵאֲנָשִׁים וַיִּירְאוּ אֶת־
הָעָם כִּי לְכֻלָּם הָיָה יוֹחָנָן כִּי אָמְנָם נָבִיא הוּא׃ 33 וַיַּעֲנוּ
וַיֹּאמְרוּ לְיֵשׁוּעַ לֹא יָדָעְנוּ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם וְגַם אֵינֶנִּי
אֹמֵר לָכֶם בְּמָה שִׁלְטוֹן עוֹשֶׂה אָנֹכִי זֹאת׃

ד CAP. XII.

1 וַיָּחֶל לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בִּמְשָׁלִים כֶּרֶם נָטַע
אָדָם וַיַּקִּיף לוֹ מְשׂוּכָה וְגַם יֶקֶב חָצַב בּוֹ
וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ וַיִּמְסֹר אוֹתוֹ לַכֹּרְמִים
וַיֵּלֶךְ לָגוּר׃ 2 וַיִּשְׁלַח אֶל־הַכּוֹרְמִים בְּעִתּוֹ אֶת־עַבְדּוֹ
לָקַחַת

ישע' ה' א' ירמ' ב' כא
Iſa. 15. 1.
Jer. 2. 21.

ויתירוהו : 5 וקצת האנשים אשר קמים שם אמרו להם
מה עשים אתם כי־תתירו את־העיר : 6 והמה אמרו
להם כאשר צוה ישוע וישלחום : 7 ויוליכו את־העיר אל־
ישוע וישלכו עליו את־בגדיהם וישב עליו : 8 ורבים
הציעו את־בגדותם בדרך ואחרים כרתו ענפים מן־העצים
ויציעו בדרך : 9 וההולכים לפנים ואחור | תהל' קי"ח כה
צעקו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם | כו Psal. 118. 25.
יהוה : 10 ברוכה מלכות דויד אבינו | 26.
הבאה בשם יהוה הושיעה נא במרומים : 11 ויבוא
ישוע ירושלימה ובהיכל ויבט כלם סביב ויהי
כעת ערב ויצא אל־בית־עניה עם שנים עשר : 12 וממחרת
כאשר יצאו מבית עניה ורעב : 13 וירא את־תאנה מרחוק
ויהיו בה עליה ויבוא אליה למצא מה יהי־בה ובבואו
אליה אין מאומה מצא כי־אם את עליה כי־לא היתה
עת התאנים : 14 ויען ישוע ויאמר לה מעת ועד עולם
איש לא יאכל פרי ממך וישמעו תלמידיו : 15 ויבואו
ירושלימה וכאשר בא ישוע בהיכל החל להשליך את־
המוכרים והקונים בהיכל ואת־שלחנות השלוים והלוים
ואת מושבות מוכרי יונים הפך : 16 ולא תניח איש אשר
יעבר כלי בתוך ההיכל : 17 וילמד | ישע' נ"ו ז' ירמ'
ויאמר להם הלא נכתב כי־ביתי בית | ז' י"א Isa. 56. 7.
תפלה יקרא לכל־העמים ואתם | Jer. 7. 11.
עשיתוהו מערת פריצים : 18 וישמעו הסופרים והכהנים
ויבקשו איככה יאבדוהו ויראו אותו כי כל־העם תמהו
על־תלמודו : 19 וכאשר היה ערב יצא אל מחוץ לעיר :
20 ובבקר עברו ויראו את התאנה כי יבשה משרש :

21 ויזכר

כִּי־יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֵן דבר׳ כה׳ ה׳ Deut. 25.5.
אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה
לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ
וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת׃
20 שִׁבְעָה אַחִים הָיוּ וְרִאשׁוֹן לָקַח אִשָּׁה וּמֵת וְזֶרַע
אֵין לוֹ׃ 21 וְהַשֵּׁנִי לְקָחָהּ וַיָּמוֹת וְגַם אֵין לוֹ זֶרַע וְכֵן
הַשְּׁלִישִׁי׃ 22 וַיִּקָּחוּהָ שִׁבְעָה הָאֵלֶּה וְאֵין לָהֶם זֶרַע
וּבָאַחֲרוֹנָה מֵתָה גַם הָאִשָּׁה׃ 23 וּבִתְקוּמָה כַּאֲשֶׁר יְקוּמוּן
לְמִי מֵאֵלֶּה תִהְיֶה הָאִשָּׁה כִּי־לְשִׁבְעָה הָיְתָה לָהֶם לְאִשָּׁה׃
24 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲלֹא לָכֵן תָּעִיתֶם כִּי לֹא יְדַעְתֶּם
אֶת הַכְּתָב וְלֹא אֶת־גְּבוּרַת אֱלֹהִים׃ 25 כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּמוּ
מֵתִים לֹא יִקְחוּ וְלֹא יִבְּמוּ כִּי אִם יִהְיוּ כַּמַּלְאָכִים אֲשֶׁר
בַּשָּׁמַיִם׃ 26 וְעַל־הַמֵּתִים כִּי יָקוּמוּ הֲלֹא Exod. שמו׳ ג׳ ו׳
קְרָאתֶם בְּסֵפֶר מֹשֶׁה לֵאמֹר וַיִּקְרָא אֵלָיו 3.6.
אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 27 אֱלֹהִים לֹא יֶשׁ־אֱלֹהֵי הַמֵּתִים כִּי־
אִם אֱלֹהֵי הַחַיִּים לָכֵן אַתֶּם הַרְבֵּה תְּעִיתֶם׃ 28 וַיִּקְרַב אֶחָד
מִן־הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר שָׁמַע אוֹתָם מִתְוַכְּחִים וַיַּרְא כִּי הֵיטִיב
לַעֲנוֹת לָהֶם וַיִּשְׁאַל לוֹ אֵיזוֹ הִיא מִצְוָה הָרִאשׁוֹנָה עַל
כֻּלָּנָה׃ 29 וַיַּעַן לוֹ יֵשׁוּעַ הַמִּצְוָה הָרִאשׁוֹנָה Deut. דבר׳ ו׳ ד׳
עַל־כֻּלָּנָה זֹאת הִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה 6.4.
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃ 30 וְאָהַבְתָּ אֵת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל
לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ וּבְכָל כֹּחֲךָ זֹאת הַמִּצְוָה
הָרִאשׁוֹנָה׃ 31 וְשֵׁנִית הַשָּׁוָה לָהּ וְזֹאת הִיא ויקר׳ יט׳ יח׳
וְאָהַבְתָּ לַגֵּר אֲשֶׁר אִתָּךְ כָּמוֹךָ גָּדוֹל מֵהֵנָּה Lev. 19.18.
אֵינֶנָּה מִצְוָה הִיא׃ 32 וַיֹּאמֶר לוֹ הַסּוֹפֵר הֵטֵב מְלַמֵּד בֶּאֱמֶת

לָקַחַת מִן הַכּוֹרְמִים מִפְּרִי הַכָּרֶם : 3 וְהֵמָּה לָקְחוּ אוֹתוֹ
וְהִפְשִׁיטוּ וְהִכּוּ וַיְשַׁלְּחוּהוּ רֵיקָם : 4 וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהֶם
עֶבֶד אַחֵר וְגַם אוֹתוֹ סִקְּלוּהוּ וַיַּכּוּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיְשַׁלְּחוּהוּ
בְּבוּזָה : 5 וַיּוֹסֶף לִשְׁלוֹחַ אַחֵר וְגַם אוֹתוֹ הָרְגוּ וַאֲחֵרִים
רַבִּים וּמִקְצָתָם הִכּוּ וּקְצָתָם הָרְגוּ : 6 וְעוֹדֶנּוּ אֶחָד לוֹ
בֶּן־יְדִידוֹ וַיִּשְׁלַח גַּם אוֹתוֹ אֲלֵיהֶם בָּאַחֲרוֹן לֵאמֹר כִּי־יִכָּנְעוּ
מִלִּפְנֵי בְנִי : 7 וְהַכֹּרְמִים הָאֵלֶּה אָמְרוּ בְקִרְבָּם כִּי זֶה הוּא
הַיֹּרֵשׁ לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְלָנוּ תִּהְיֶה הַיְרֻשָּׁה : 8 וַיִּקְחוּ אוֹתוֹ
וַיְמוֹתְתוּהוּ וַיַּשְׁלִיכוּהוּ אֶל־מִחוּץ לַכָּרֶם : 9 וּמַה יַּעֲשֶׂה
אֲדוֹן הַכֶּרֶם יָבוֹא וְאִבַּד אֶת הַכֹּרְמִים וְיִתֵּן אֶת הַכֶּרֶם
תהל' קיח כב לַאֲחֵרִים : 10 הֲלֹא אֶת־כְּתָב הַזֶּה קְרָאתֶם
ישע' כח יו Psal. אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה :
118.22.Isa.28.16. 11 מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת וְהִיא נִפְלָאת
בְּעֵינֵינוּ : 12 וַיְבַקְשׁוּ לֶאֱחֹז אוֹתוֹ וַיִּירְאוּ אֶת־הָעָם כִּי
יָדְעוּ כִּי עֲלֵיהֶם אָמַר אֶת־הַמָּשָׁל וַיַּנִּיחוּהוּ וַיֵּלֵכוּ :
13 וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו אֲנָשִׁים מִפְּרוּשִׁים וְעַבְדֵי הֵירוֹדֵס לְצוֹדֵנוּ
בְּדָבָר : 14 וַיָּבוֹאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַמְלַמֵּד יָדַעְנוּ כִּי־נֶאֱמָן
אַתָּה וְלֹא תִשְׁעֶה אֶל־כָּל אִישׁ כִּי־לֹא תִשָּׂא אֶת־פְּנֵי
הָאֲנָשִׁים כִּי אִם בֶּאֱמֶת תְּלַמֵּד אֶת־דֶּרֶךְ אֱלֹהִים הֲיִכְשַׁר
לְהִנָּתֵן מַס לְקֵיסָר אִם לֹא הֲנִתֵּן אוֹ לֹא נִתֵּן : 15 וּבְדַעְתּוֹ
אֶת חֲנֻפָּתָם אָמַר אֲלֵיהֶם מַה־תְּנַסּוּנִי הָבִיאוּ לִי דִינָר
לִרְאוֹת : 16 וְהֵבִיאוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמִי־הַצֶּלֶם הַזֶּה וְהַכְּתָב
וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְקֵיסָר : 17 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם לָכֵן תְּנוּ
לְקֵיסָר אֲשֶׁר לְקֵיסָר וְלֵאלֹהִים אֲשֶׁר לֵאלֹהִים וַיִּתְמְהוּ עָלָיו :
18 וַיָּבוֹאוּ צְדוּקִים אֵלָיו אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי לֹא יֵשׁ תְּקוּמַת
הַמֵּתִים וַיִּשְׁאָלוּ לוֹ לֵאמֹר : 19 הַמְלַמֵּד מֹשֶׁה כָּתַב לָנוּ
כִּי־

עַל־אֶבֶן עַל־מִכְנָתָהּ אֲשֶׁר לֹא תֵהָרֵס׃ 3 וּבְשִׁבְתּוֹ עַל־הַר
הַזֵּיתִים לְנֶגֶד הַהֵיכָל שָׁאֲלוּ לוֹ בִּלְבָדָם כֵּיפָה וְיַעֲקֹב וְיוֹחָנָן
וְאַנְדְרֵיאוּס׃ 4 אֱמֹר לָנוּ מָתַי יִהְיוּ הָאֵלֶּה וּמַה הָאוֹת כִּי־
יִכְלוּ כָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 5 וְיֵשׁוּעַ עָנָה לָהֶם וַיָּחֶל
לְדַבֵּר רְאוּ פֶּן יַשִּׁיאֲכֶם אִישׁ׃ 6 כִּי־רַבִּים יָבוֹאוּ בִּשְׁמִי
לֵאמֹר כִּי אֲנִי הוּא וְיַתְעוּ לְרַבִּים׃ 7 וְאִם תִּשְׁמְעוּ מִלְחָמוֹת
וּשְׁמוּעוֹת הַמִּלְחָמוֹת אַל תִּבָּהֲלוּ כִּי־צָרִיךְ לִהְיוֹת אַךְ עַד־
הֵנָּה אֵינֶנּוּ הַקֵּץ׃ 8 כִּי יָקוּם גּוֹי עַל־גּוֹי וּמַמְלָכָה עַל־
מַמְלָכָה וְיִהְיֶה רַעַשׁ בְּכָל מְקוֹמוֹת וְיִהְיֶה רָעָב וּמְהוּמָה
רֵאשִׁית הַחֲבָלִים הָאֵלֶּה׃ 9 וְהִשָּׁמְרוּ לְנַפְשְׁכֶם כִּי יַסְגִּירוּ
אֶתְכֶם בְּבָתֵּי הַדִּינִים וּבָעֵדוֹת תֻּכּוּ וְלִפְנֵי נְשִׂיאִים וּמְלָכִים
תּוּקְמוּ לְמַעַן שְׁמִי לְעֵדוּת לָהֶם׃ 10 וּבְכָל הַגּוֹיִם תִּצְטָרֵךְ
בָּרִאשֹׁנָה לְהִקָּרֵא אֶת הַבְּשׂוֹרָה׃ 11 וְכַאֲשֶׁר יוֹלִיכוּ אֶתְכֶם
לִמְסֹר לֹא תַחְשְׁבוּ מַה־תְּדַבְּרוּן וְלֹא תֶהְגוּ כִּי אֲשֶׁר יִנָּתֵן
לָכֶם בָּעֵת הַהִיא אוֹתוֹ דַבֵּרוּ כִּי אֵינְכֶם אַתֶּם אֲשֶׁר מְדַבְּרִים
כִּי־אִם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 12 כִּי יִמְסֹר אָח לְאָחִיו בַּמָּוֶת וְאָב
אֶת־בְּנוֹ וַיִּתְקוֹמְמוּ בָנִים עַל־אֲבוֹתָם וִימוֹתְתוּ אוֹתָם׃
13 וִתְהְיוּ שְׂנוּאִים מִכֻּלָּם לְמַעַן שְׁמִי וַאֲשֶׁר יְיַחֵל עַד־עֵת
קֵץ זֶה יִוָּשֵׁעַ׃ 14 וְאִם־תִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּץ דני׳ ט׳ כ׳ז Dan.
מְשׁוֹמֵם הַנֶּאֱמַר מִדָּנִיֵּאל הַנָּבִיא עוֹמֵד 9.27.
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יֵשׁ לוֹ לַעֲמֹד הַקּוֹרֵא יָבִין אָז אֲשֶׁר
בִּיהוּדָה יָנוּסוּ אֶל־הֶהָרִים׃ 15 וַאֲשֶׁר עַל־הַגָּג לֹא יֵרֵד
אֶל־הַבַּיִת וְלֹא יָבוֹא לָשֵׂאת מְאוּמָה מִבֵּיתוֹ׃ 16 וַאֲשֶׁר
בַּשָּׂדֶה הוּא לֹא יִפְנֶה לְאָחוֹר לָשֵׂאת אֶת־בְּגָדָיו׃ 17 וְאוֹי
לֶהָרוֹת וְלַמֵּינִקוֹת בַּיָּמִים הָאֵלֶּה׃ 18 הִתְפַּלְלוּ פֶּן־תְּהִי
מְנוּסַתְכֶם בַּחֹרֶף׃ 19 כִּי־יִהְיוּ הַיָּמִים הָאֵלֶּה יְמֵי צָרָה

אמרת כי אחד הוא יהוה אלהים ולא יש אחר מבלעדיו:
33 ולאהב אותו מכל־לבב ומכל־מאד ומכל־נפש ומכל־
כח ואהב את־הגר כמו את־נפשו רב הוא על־כל עולות
וזבחים: 34 וירא ישוע כי בחכמה ענה ויאמר לו אינך
רחוק ממלכות אלהים ואיש לא היה עוד אשר מלאו
לבו לשאול לו: 35 ויען ישוע ויאמר בלמדו בהיכל איך
יאמרו הספרים כי־המשיח בן־דוד הוא: 36 והוא דוד
תהל׳ ק׳ א׳ אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב
Psal. 110. 1. לימיני עד־אשית איביך הדם לרגליך:
37 והוא דוד קורא לו אדון ואיככה בנו הוא ורבים
מהעם שמעו אותו בנעם: 38 ויאמר להם בתלמודו
השמרו לכם מן־הסופרים אשר חפצו להתהלך במחלצות
ולשאל לשלומם בשוקים: 39 ומושבים ראשונים בעדות
ומסבות ראשונות במשתי הערב: 40 אשר אכלו את־
בתי האלמנות ובעלילות הדברים יאריכו תפלותם על־
כן יקחו משפט יותר: 41 וישב ישוע לפני הנשכה וירא
איך העם שלך נחשת אל־הלשכה ורבים מעשירים הרבה
שלכו: 42 ותבוא אלמנה אחת ותשלך שנים מנים זה
הוא ריבעה: 43 ויקרא לתלמידיו ויאמר להם אמן אני
אומר לכם כי־האלמנה המשכנה הזאת רב שלכה מכלם
אשר שלכו אל־הנשכה: 44 כי־כלם מיתרם שלכו והיא
מחסרונה את כל־אשר לה שלכה את־כל־מחיתה:

יג CAP. XIII.

1 ובצאתו מן־ההיכל אמר לו אחד מן־התלמידיו המלמד
הנה כמה אבנים וכמה בנינים: 2 ויען ישוע ויאמר לו
הרואה אתה את בנינים האלה הגדולים לא תנח אבן
על־

תַּרְנְגֹל אוֹ־בַבֹּקֶר ׃ 36 פֶּן יָבוֹא וְיִמְצָא אֶתְכֶם יְשֵׁנִים ׃
37 וַאֲשֶׁר אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם לְכֻלָּם אֲמַרְתִּי שְׁקֹדוּ ׃

י״ד CAP. XIV.

1 וְאַחֲרֵי שְׁנֵי יָמִים הָיָה הַפֶּסַח וְהַמַּצּוֹת וַיְבַקְשׁוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַסּוֹפְרִים אֵיךְ יֶאֱחֲזוּהוּ בְּמִרְמָה וִימוֹתְתוּהוּ ׃ 2 וַיֹּאמְרוּ
אַל בֶּחָג פֶּן תְּהִי מְהוּמָה בָּעָם ׃ 3 וְכַאֲשֶׁר הָיָה בְבֵית
עֲנִיָּה בְּבֵית שִׁמְעוֹן הַמְּצוֹרָע בְּשִׁבְתּוֹ בַּשֻּׁלְחָן בָּאָה אִשָּׁה
אֲשֶׁר לָהּ פַּךְ בַּהַט בְּשֶׁם נֵרְדְּ יָקָר־מְאֹד וַתִּשְׁבֹּר אֶת
הַבַּהַט וַתִּשְׁפֹּךְ עַל־רֹאשׁוֹ ׃ 4 וַיִּהְיוּ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר כָּעֲסוּ
בְנַפְשָׁם וַיֹּאמְרוּ עַל־מָה אֲבֵדַת הַבֹּשֶׂם הַזֹּאת נֶעֶשְׂתָה ׃
5 כִּי־יוּכַל לְהִמָּכֵר בְּמוֹ שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף וּלְהִנָּתֵן לָאֶבְיוֹנִים
וַיֶּהֶמוּ עָלֶיהָ ׃ 6 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הַנִּיחוּ אוֹתָהּ מַה תּוֹגִיוּן
אוֹתָהּ מַעֲשֶׂה טוֹב עָשְׂתָה בִּי ׃ 7 אֶבְיוֹנִים תָּמִיד הָיוּ לָכֶם
עִמָּכֶם וְאִם תֹּאבוּ הֵיטִיב תֵּיטִיבוּ לָהֶם אֲבָל אֲנִי לֹא אֶהְיֶה
תָּמִיד עִמָּכֶם ׃ 8 אֲשֶׁר הָיָה לָהּ עָשְׂתָה וַתַּקְדִּים לִמְשֹׁחַ
אֶת־גּוּפִי לִקְבוּרָה ׃ 9 אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת
אֲשֶׁר תִּקָּרֵא הַבְּשׂוֹרָה הַזֹּאת בְּכָל עוֹלָם גַּם אֲשֶׁר עָשְׂתָה
הִיא יְסֻפַּר לְזִכְרוֹנָהּ ׃ 10 וִיהוּדָה סְכַרְיוּטָא אֶחָד מִשְּׁנֵים
עָשָׂר הָלַךְ אֶל־הַכֹּהֲנִים לְהַסְגִּירוֹ בִּידֵיהֶם ׃ 11 וּבְשָׁמְעָם
שָׂמְחוּ וַיִּקְבוּ לוֹ לָתֵת כֶּסֶף וַיְבַקֵּשׁ אֵיךְ בְּעִתּוֹ יַסְגִּירֶנּוּ בְיָדָם ׃
12 וּבַיּוֹם רִאשׁוֹן לַמַּצּוֹת כַּאֲשֶׁר זֹבְחִים אֶת־הַפֶּסַח אָמְרוּ
לוֹ תַלְמִידָיו אַיֵּה תִּרְצֶה נֵלֵךְ וְנָכִין כִּי תֹאכַל אֶת־הַפָּסַח ׃
13 וַיִּשְׁלַח שְׁנֵי תַלְמִידָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אֶל הָעִיר וְיִקְרֶה
לָכֶם אִישׁ נֹשֵׂא נֶבֶל מַיִם וּלְכוּ אַחֲרָיו ׃ 14 וַאֲשֶׁר יָבוֹא שָׁמָּה
אִמְרוּ לְבַעַל הַבַּיִת כִּי אָמַר הַמְלַמֵּד אַיֵּה הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר
אֹכַל שָׁם אֶת הַפֶּסַח עִם־תַלְמִידָי ׃ 15 וְהוּא יַרְאֶה אֶתְכֶם
עֲלִיָּה

ומצוקה כאשר לא היו מראשית הבריאה אשר ברא
אלהים עד עת ולא יהיו לעולם : 20 ואם יהוה לא יקצר
את־הימים לא יושע כל בשר אך למען הבחירים אשר
בחר יקצר את־הימים : 21 ואז אם־איש יאמר לכם הנה
פה המשיח או הנה שם לא תאמינו : 22 כי־יקומו משיחי
שקר ונביאי שקר ויתנו אותות ומופתים להתעות אם
לא בלי יכלת את־הבחירים : 23 ואתם השמרו הנה קדמתי
לאמר לכם כלם : 24 אבל
בימים ההם אחר הצרה
ההיא השמש יחשך וירח
לא יגיה אורו : 25 וכוכבי השמים יהיו נופלים והכחות
אשר בשמים ימוטו : 26 ואז יראו את־בן־האדם לבוא
בעננים עם כוח גדול ועם כבוד : 27 ואז ישלח את־מלאכיו
ויאסף את־בחיריו מארבע רוחות מקצה הארץ עד קצה
השמים : 28 ומתאנה למדו את־המשל אם עת ענפיה
ירכו ועליה דשאו ידעתם כי קרוב הקיץ : 29 ככה גם
אתם אם תראו להעשות את־האלה דעו כי־קרוב הוא
לפתח : 30 אמן אני אומר לכם כי לא יעבר דור הזה
עד־כי יהיו כל־הדברים האלה : 31 השמים והארץ
יעבורו ודברי לא יעבורו : 32 ועל־היום ההוא ועל־
השעה איש לא יודע ולא המלאכים אשר בשמים ולא
הבן כי־אם האב : 33 ראו עורו שקדו והתפללו כי לא
ידעתם מתי תבוא העת : 34 כאשר אדם יגור ויניח את־
ביתו ויתן לעבדיו את־השלטון ולכל איש את־מעשהו
ולשוער צוה לשקד : 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי
יבוא אדון הבית אם בערב או־בחצי הלילה או־במקרא
תרנגל

ישע׳ יג׳ י׳ יחזק׳ לב׳ ז׳ יואל׳ ב׳ לא׳ ג׳ טו׳ Isa. 13. 10. Ezech. 32. 7. Joel 2. 16. 3. 15.

וַיַּעֲקֹב וְיוֹחָנָן אִתּוֹ וַיָּחֶל לְהִבָּעֵת וּלְהָצִיק׃ 34 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מִשְׁתּוֹחֲחָה נַפְשִׁי עַד־מָוֶת הוֹכִילוּ פֹּה וּשְׁקְדוּ עִמִּי׃
35 וַיִּקְדִּים מְעַט וַיִּפֹּל עַל הָאָרֶץ וַיִּתְפַּלֵּל אִם לֹא בִלְיִ יְכֹלֶת
תַּעֲבוֹר נָא מִמֶּנּוּ הַשָּׁעָה׃ 36 וַיֹּאמֶר אַבָּא אָבִי כֹּל תּוּכַל
אַתָּ הַעֲבֵר אֶת־הַכּוֹס הַזֹּאת מִמֶּנִּי אַךְ לֹא אֲשֶׁר אֲנִי רוֹצֶה
כִּי־אִם אֲשֶׁר אַתָּ׃ 37 וַיָּבוֹא וַיִּמְצָאֵם יְשֵׁנִים וַיֹּאמֶר לְכֵיפָה
שִׁמְעוֹן הֲתִישַׁן הֲלֹא יָכֹלְתָּ לְשָׁעָה אֶחָת לִשְׁקֹד׃ 38 שִׁקְדוּ
וְהִתְפַּלְּלוּ פֶּן תָּבוֹאוּ בְּמַסּוֹת כִּי רוּחַ נְדָבָה וּבָשָׂר חַלָּשׁ׃
39 וְעוֹדֶנּוּ הָלַךְ וְהִתְפַּלֵּל אוֹתוֹ הַדָּבָר אֹמֵר׃ 40 וַיָּשָׁב וַיִּמְצָאֵם
עוֹד יְשֵׁנִים כִּי הָיוּ עֵינֵיהֶם כְּבֵדוֹת וְלֹא יָדְעוּ מַה
יַּעֲנוּ לוֹ׃ 41 וַיָּבוֹא שְׁלִישִׁית וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲתִישְׁנוּ עוֹד
וְתִנוּחוּן נִמְנַע בָּאָה הַשָּׁעָה הִנֵּה נִסְגַּר בֶּן־הָאָדָם בִּידֵי
הַחַטָּאִים׃ 42 עוּרוּ וְנֵלְכָה הִנֵּה אֲשֶׁר יַסְגִּירֵנִי קָרֵב׃
43 וּפִתְאֹם בְּדַבְּרוֹ עוֹדֶנּוּ בָא יְהוּדָה אֶחָד מִשְּׁנֵים עָשָׂר
וְעִמּוֹ עַם רָב בַּחֲרָבוֹת וּרְמָחִים מִן־הַכֹּהֲנִים וְסוֹפְרִים
וּזְקֵנִים׃ 44 וְהַמַּסְגִּירוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר אֶת־אֲשֶׁר
אֶשָּׁק זֶה הוּא אוֹתוֹ תִּפְשׂוּהוּ וְהוֹלִיכוּ לָבֶטַח׃ 45 וּבְבוֹאוֹ
בִּמְהֵרָה קָרַב אֵלָיו לֵאמֹר רַבִּי רַבִּי וַיִּשָּׁקֵהוּ׃ 46 וְהֵמָּה
שָׁלְחוּ בוֹ אֶת־יְדֵיהֶם וְאָחֲזוּ בוֹ׃ 47 וְאֶחָד מִן הַקָּמִים
הֵרִיק אֶת־הַחֶרֶב וַיַּךְ אֶת־עֶבֶד כֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּכְרֹת אֶת־
אָזְנוֹ׃ 48 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם כְּמוֹ אֶל־הַפָּרִיץ יְצָאתֶם
בַּחֲרָבוֹת וּרְמָחִים לְתָפְשֵׂנִי׃ 49 בְּכָל־יוֹם הָיִיתִי עִמָּכֶם
בְּהֵיכָל מְלַמֵּד וְלֹא אֲחַזְתּוּנִי אֲבָל לְהִמָּלֵא אֶת־הַכְּתָבִים׃
50 אָז עֲזָבוּהוּ כֻּלָּם וַיָּנוּסוּ׃ 51 וּבָחוּר פַּלְמוֹנִי אֶחָד בָּא אַחֲרָיו
לָבוּשׁ סָדִין עַל־עֵירוֹם וְאַחֲזוּהוּ הַנְּעָרִים׃ 52 וְהוּא עָזַב
אֶת־הַסָּדִין וַיִּבְרַח מֵהֶם עָרוֹם׃ 53 וַיָּבִיאוּ אֶת־יֵשׁוּעַ אֶל־

כֹּהֵן

עֲלִיָּה גְּדוֹלָה יְצוּעָה וּנְכוֹנָה שָׁם הָכִינוּ לָנוּ׃ 16 וַיֵּצְאוּ
תַלְמִידָיו וַיָּבוֹאוּ אֶל־הָעִיר וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָהֶם וַיָּכִינוּ
אֶת־הַפָּסַח׃ 17 וַיְהִי־עֶרֶב וַיָּבוֹא עִם־שְׁנֵים עָשָׂר׃ 18 וְכַאֲשֶׁר
יָשְׁבוּ וְאָכְלוּ אָמַר יֵשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי אֶחָד מִכֶּם
יִמְסְרֵנִי אֲשֶׁר אוֹכֵל אִתִּי׃ 19 וַיָּחֵלּוּ לְהָרִיד בְּשִׂיחָם וְלֵאמֹר
אֵלָיו חַד אֶל־אַחַד אִם אֲנִי וְאַחֵר אִם אֲנֹכִי הוּא׃ 20 וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֶחָד מִשְּׁנֵים עָשָׂר אֲשֶׁר יִטְבֹּל עִמִּי בִּקְעָרָה׃
תהל' מ' ו' ח' 21 אַף כִּי בֶן־הָאָדָם הָלַךְ אֶת־דַּרְכּוֹ כַּאֲשֶׁר
Psal. 40. 7, 8. נִכְתַּב עָלָיו אַךְ אוֹי לָאֱנוֹשׁ הַהוּא אֲשֶׁר
בּוֹ בֶן־הָאָדָם יִמָּסֵר טוֹב הָיָה לוֹ אֲשֶׁר לֹא יֻלַּד אֱנוֹשׁ
הַהוּא׃ 22 וְכַאֲשֶׁר אָכְלוּ לָקַח יֵשׁוּעַ אֶת־הַלֶּחֶם וַיְבָרֶךְ
וַיִּשְׁבֹּר וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאמֶר קְחוּ וֶאֱכֹלוּ זֹאת יֶשׁ גּוּפִי׃ 23 וַיִּקַּח
אֶת־הַכּוֹס וַיְבָרֵךְ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיִּשְׁתּוּ מִמֶּנָּה כֻּלָּם׃ 24 וַיֹּאמֶר
לָהֶם זֹאת יֶשׁ־דָּמִי דַּם בְּרִית הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עַל־רַבִּים
נִשְׁפָּךְ׃ 25 אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי עוֹד לֹא אֶשְׁתֶּה מֵעֵנַב
הַגֶּפֶן עַד־הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר בּוֹ אֶשְׁתֶּנּוּ חָדָשׁ בְּמַלְכוּת אָבִי׃
26 וַיִּתְפַּלְלוּ וַיֵּצְאוּ אֶל־הַר הַזֵּיתִים׃ 27 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ
Zach. זכר' יג' ז' כִּי כֻלְּכֶם תִּכָּשְׁלוּ בִי בַּלַּיְלָה הַזֶּה כִּי־
13. 7. נִכְתַּב הַךְ אֶת־הָרוֹעֶה וּתְפוּצֶינָה הַצֹּאן׃
18 אֲבָל אַחֲרֵי קוּמִי אַקְדִּים אֶתְכֶם בַּגָּלִילָה׃ 29 וְכֵיפָה אָמַר
לוֹ וְאִם־כֻּלָּם יִכָּשְׁלוּ אַךְ אֲנִי לְעוֹלָם לֹא אֶכָּשֵׁל׃ 30 וַיֹּאמֶר
לוֹ יֵשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לְךָ כִּי הַיּוֹם בַּלַּיְלָה הַזֶּה בְּטֶרֶם
יִקְרָא תַרְנְגֹל שֵׁנִית שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תְּכַחֲשֵׁנִי׃ 31 וְהוּא עוֹד
יוֹתֵר אָמַר אִם אֶצְטָרֵךְ לָמוּת עִמְּךָ לֹא אֲכַחֵשׁ אוֹתָךְ וְכָכָה
כֻּלָּם אָמְרוּ׃ 32 וַיָּבוֹאוּ אֶל־מָקוֹם וּשְׁמוֹ גֵיא שְׁמָנִים וַיֹּאמֶר
לְתַלְמִידָיו שְׁבוּ פֹה עַד כִּי אֶתְפַּלֵּל׃ 33 וַיִּקַּח אֶת־כֵּיפָה
וְיַעֲקֹב

אַתָּ וּלְשׁוֹנְךָ שׁוָֹה: 71 וְהוּא הֵחֵל לְאַלּוֹת אֶת־נַפְשׁוֹ וּלְהִשָּׁבֵעַ
כִּי לֹא יָדַעְתִּי אֶת־אֱנוֹשׁ הַזֶּה אֲשֶׁר אוֹמְרִים אַתֶּם: 72 וַיִּקְרָא
תַרְנְגֹל שֵׁנִית וַיִּזָּכֵר כֵּיפָה לְדָבָר אֲשֶׁר אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ כִּי
לִפְנֵי קְרֹא תַרְנְגוֹל שֵׁנִית תְּכַחֲשֵׁנִי שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיָּחֶל
לִבְכּוֹת:

טו CAP. XV.

1 וּבִמְהֵרָה בַּבֹּקֶר וַיִּוָּעֲצוּ וְנוֹסְדוּ יַחַד הַכֹּהֲנִים עִם הַזְּקֵנִים
וְסוֹפְרִים וְכָל־הָעֵדָה וַיַּאַסְרוּ אֶת יֵשׁוּעַ וַיּוֹלִיכוּהוּ וַיַּסְגִּירוּהוּ
בִּידֵי פִּילָטוֹס: 2 וַיִּשְׁאַל לוֹ פִּילָטוֹס הַאַתָּה הוּא מֶלֶךְ
הַיְּהוּדִים וְהוּא עָנָה וַיֹּאמֶר לוֹ אַתָּ אוֹמֵר: 3 וַיְחַיְּבוּ אוֹתוֹ
הַכֹּהֲנִים הַרְבֵּה מְאֹד: 4 וּפִילָטוֹס שָׁב וְשָׁאַל לוֹ לֵאמֹר הֲלֹא
תַעֲנֶה דָּבָר רְאֵה כַּמָּה עֵדוּת יַעֲנוּ עָלֶיךָ: 5 וְעוֹדֶנּוּ יֵשׁוּעַ
לֹא דָבָר אֶחָד עָנָה כֵּן אֲשֶׁר תָּמַהּ פִּילָטוֹס: 6 וּבְיוֹם
הֶחָג הִפְטִיר לָהֶם אֶחָד מֵאֲסִירִים אוֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ: 7 וַיְהִי
אִישׁ וּשְׁמוֹ בַּר־אַבָּא אֶת הַמַּלִּינִים אָסוּר אֲשֶׁר בַּמְּלוּנָה
עָשׂוּ הֶרֶג: 8 וַיִּזְעַק הָעָם וַיָּחֵל לִשְׁאוֹל כַּאֲשֶׁר תָּמִיד עָשָׂה
לָהֶם: 9 וּפִילָטוֹס עָנָה לָהֶם לֵאמֹר אִם תִּרְצוּ אֲפַטֵּר לָכֶם
אֶת־מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים: 10 כִּי־יָדַע כִּי־בְשִׂנְאָה מָסְרוּ אוֹתוֹ
הַכֹּהֲנִים: 11 וְהַכֹּהֲנִים פִּתּוּ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר יוֹתֵר יְפַטֵּר לָהֶם
אֶת־בַּר־אַבָּא: 12 וּפִילָטוֹס עָנָה וְעוֹד אָמַר אֲלֵיהֶם וּמַה
תִּרְצוּ לַעֲשׂוֹתִי לַאֲשֶׁר אוֹמְרִים אַתֶּם כִּי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:
13 וְהֵמָּה יָסְפוּ וַיִּזְעֲקוּ הוֹקִיעֶנּוּ: 14 וּפִילָטוֹס אָמַר לָהֶם וּמָה
רָעָה עָשָׂה וְהֵמָּה עַל־יֶתֶר זָעֲקוּ הוֹקִיעֶנּוּ: 15 וּפִילָטוֹס
רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לָעָם כִּרְצוֹנָם וַיְפַטֵּר אֶת־בַּר־אַבָּא וַיִּתֵּן אֶת
יֵשׁוּעַ לְיַסֵּר בַּשּׁוֹטִים וּלְהוֹקַע: 16 וְהָרָצִים הוֹלִיכוּ אוֹתוֹ
בֶּחָצֵר וְהוּא בֵּית דִּין וַיַּזְעִיקוּ אֶת כָּל־הַחֶבֶל: 17 וַיַּעְדוּהוּ
מְעִיל

כֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקָּהֲלוּ אֵלָיו כָּל־הַכֹּהֲנִים וְהַזְּקֵנִים וְהַסּוֹפְרִים׃
54 וְכֵיפָה מֵרָחוֹק בָּא אַחֲרָיו עַד־מִחוּץ לַחֲצַר כֹּהֵן הַגָּדוֹל
וַיֵּשֶׁב עִם הַמְשָׁרְתִים וּמִתְחַמֵּם הוּא אֶל־הָאֵשׁ׃ 55 וְהַכֹּהֲנִים
וְכָל־הָעֵדָה בִּקְשׁוּ עַל־יֵשׁוּעַ עֵדָה לְמוֹתְתֵהוּ וְלֹא מָצָאוּ׃
56 וְרַבִּים עָנוּ עֵד שֶׁקֶר עָלָיו וְעֵדוּתָם לֹא הָיוּ מִשְׁתַּווֹת׃
57 וּקְצָתָם יָקוּמוּ וַיַּעֲנוּ עֵד שֶׁקֶר עָלָיו לֵאמֹר׃ 58 כִּי אֲנַחְנוּ
שָׁמַעְנוּ בְּאָמְרוֹ כִּי אֲנִי אֶהֱרוֹס אֶת־הַהֵיכָל הַזֶּה שֶׁמַּעֲשֵׂה
יָדַיִם הוּא וּבִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אֶבְנֶה אַחֵר אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מַעֲשֵׂה
יָדַיִם הוּא׃ 59 וְגַם כֵּן לֹא מִשְׁתַּוָּה עֵדוּתָם׃ 60 וַיָּקָם כֹּהֵן
הַגָּדוֹל בְּתוֹכָם וַיִּשְׁאַל לְיֵשׁוּעַ לֵאמֹר הֲלֹא תַעֲנֶה מְאוּמָה
מָה אֵלֶּה מְעִידִים עָלֶיךָ׃ 61 וְהוּא שָׁתַק וּמְאוּמָה לֹא עָנָה
עוֹדֶנּוּ שָׁאַל לוֹ כֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאמֶר לוֹ הַאַתָּה הַמָּשִׁיחַ בֶּן־
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ 62 וְיֵשׁוּעַ אָמַר אֲנִי הוּא וְתִרְאוּ אֶת־
בֶּן־הָאָדָם יוֹשֵׁב לִימִין הַגְּבוּרָה וּבָא בְּעַנְנֵי הַשָּׁמָיִם׃
63 וְכֹהֵן הַגָּדוֹל קָרַע אֶת־כֻּתָּנֹתָיו לֵאמֹר מַה עוֹד נִצְטָרֵךְ
עֵדִים׃ 64 שְׁמַעְתֶּם גִּדּוּפוֹת מַה נִּרְאָה לָכֶם וְהֵמָּה כֻּלָּם
דָּנוּ אוֹתוֹ כִּי־מִשְׁפַּט מָוֶת לוֹ׃ 65 וַיָּחֵלּוּ אֲנָשִׁים לִירוֹק
בְּפָנָיו וַיְכַסּוּ אֶת פָּנָיו וַיַּכּוּהוּ בְּאֶגְרֹף לֵאמֹר אֵלָיו הִנָּבֵא
וְהָעֲבָדִים שָׁלְחוּ אֶת־יְדֵיהֶם בְּאַפּוֹ׃ 66 וְכַאֲשֶׁר הָיָה כֵיפָה
בֶּחָצֵר לְמַטָּה בָּאָה אַחַת מִן אַמְהוֹת כֹּהֵן הַגָּדוֹל׃ 67 וַתֵּרֶא
אֶת־כֵּיפָה כִּי מִתְחַמֵּם הוּא בָּאֵשׁ וַתַּבִּיטֵהוּ לֵאמֹר וְאַתָּה
עִם יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי הָיִיתָה׃ 68 וְהוּא כִחֵשׁ לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי
וְאֵינֶנִּי מֵבִין מַה תֹּאמֵרִי וַיֵּצֵא אֶל מִחוּץ לֶחָצֵר וְתַרְנְגוֹל
קָרָא׃ 69 וְכַאֲשֶׁר רָאֲתָה אוֹתוֹ עוֹד הָאָמָה הֵחֵלָּה לֵאמֹר
לַקָּמִים כִּי זֶה מֵאֵלֶּה הוּא׃ 70 וְהוּא עוֹד כִּחֵשׁ וְאַחַר
מְעַט עוֹד אָמְרוּ לְכֵיפָה הַקָּמִים בֶּאֱמֶת מֵאֵלֶּה אַתְּ כִּי גְלִילִי

וַיָּשֶׂם עַל הַקָּנֶה וַיַּשְׁקֵהוּ לֵאמֹר הַרְפּוּ נִרְאֶה אִם יָבוֹא
אֵלִיָּהוּ וְיוֹרִידֵהוּ׃ 37 וְיֵשׁוּעַ קָרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּגְוַע׃
38 וּפָרֹכֶת הַהֵיכָל נִקְרְעָה לִשְׁנַיִם מִמַּעַל עַד־לְמַטָּה׃
39 וַיַּרְא הַשַּׂר עַל־הַמֵּאָה אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ כִּי כָּכָה
קָרָא וַיִּגְוַע וַיֹּאמֶר בֶּאֱמֶת הָאִישׁ הַזֶּה בֶּן־אֱלֹהִים הָיָה׃
40 וַתִּהְיֶינָה גַּם נָשִׁים מֵרָחוֹק רוֹאוֹת אֲשֶׁר בָּהֶן הָיְתָה
מִרְיָם הַמַּגְדָּלִית וּמִרְיָם אֵם־יַעֲקֹב הַקָּטֹן וְיוֹסֵה וּשְׁלוֹמִית׃
41 אֲשֶׁר גַּם כַּאֲשֶׁר הָיָה בַגָּלִילָה הָלְכוּ אַחֲרָיו וַתְּשָׁרֵתְנָה
אוֹתוֹ וַאֲחֵרוֹת רַבּוֹת וְעָלוּ עִמּוֹ יְרוּשָׁלָיְמָה׃ 42 וְכַאֲשֶׁר
הָיָה עֶרֶב וְנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם בִּהְיוֹת בְּדִיקַת הֶחָמֵץ הַמַּקְדִּימָה
אֶת־הַשַּׁבָּת׃ 43 בָּא יוֹסֵף מִן־הָרָמָתַיִם נִכְבָּד יוֹעֵץ וְהוּא
מְיַחֵל אֶת־מַלְכוּת אֱלֹהִים אֲשֶׁר מְלָאוֹ לִבּוֹ לָבוֹא אֶל־
פִּילָטוֹס וְלִשְׁאוֹל אֶת גְּוִיַּת יֵשׁוּעַ׃ 44 וַיִּתְמַהּ פִּילָטוֹס אִם עַתָּ
מֵת וַיִּקְרָא לְשַׂר מֵאָה וַיִּשְׁאַל לוֹ אִם מִקֶּדֶם מֵת׃
45 וַיֵּדַע מִשַּׂר מֵאָה וַיִּתֵּן אֶת־גְּוִיָּה לְיוֹסֵף׃ 46 וַיִּקֶן סָדִין
וַיּוֹרִידֵהוּ וַיַּעֲטֹף אוֹתוֹ בְּסָדִין וַיָּשֶׂם אוֹתוֹ בְּקֶבֶר אֲשֶׁר חָצוּב
מִסֶּלַע וַיָּגֶל אֶבֶן עַל־פֶּתַח הַקָּבֶר׃ 47 וּמִרְיָם הַמַּגְדָּלִית
וּמִרְיָם לְיוֹסֵה רָאוּ אַיּוֹ מוּשָׂם

יו CAP. XVI.

1 וְכַאֲשֶׁר עָבְרָה הַשַּׁבָּת אָז מִרְיָם הַמַּגְדָּלִית וּמִרְיָם לְיַעֲקֹב
וּשְׁלוֹמִית קָנוּ בְשָׂמִים וְשֶׁמֶן יָקָר לָבוֹא וְלָסוּךְ אוֹתוֹ׃
2 וּמַשְׁכִּים בַּבֹּקֶר בְּאַחַת הַשַּׁבָּתוֹת בָּאוּ אֶל־הַקֶּבֶר כִּזְרוֹחַ
הַשָּׁמֶשׁ׃ 3 וַתֹּאמַרְנָה אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ מִי־יָגֹל לָנוּ אֶת־
הָאֶבֶן מִפֶּתַח הַקָּבֶר׃ 4 וְהִבִּיטוּ וְרָאוּ כִּי נָגֹלָה הָאֶבֶן כִּי־
גְדוֹלָה מְאֹד הִיא׃ 5 וּבְבוֹאָן אֶל־הַקֶּבֶר רָאוּ עֶלֶם יוֹשֵׁב
לִימִין מְכֻסֶּה בַּבֶּגֶד לָבָן וַנִּבְעָתוּ׃ 6 וְהוּא אָמַר לָהֶן אַל
תִּבָּעֲתוּ

מעיל השני ויסבבו עטרת הסנים וישימו עליו: 18 ויחלו
לשאול לשלומו לאמר שלום לך מלך היהודים: 19 ויכו
את ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על־ברכיהם וישתחוו
לו: 20 וכאשר הלעיגו לו הפשיטוהו את־מעיל השני
וילבישו אותו את־בגדיו ויוציאוהו להוקיע אותו: 21 ויגישו
אחד מן העוברים ושמו שמעון הקירני אשר בא מן
השדה והוא אבי אלכסנדרוס ורופוס לשאת את־צליבו:
22 ויוליכוהו אל־גלגלתא מקום והו מתרגם מקום גלגלת:
23 ויתנו לו לשתות יין עם מר ולא לקח: 24 וכאשר
הוקיעוהו חלקו את־בגדיו ויפילו גורל עליהם מי מה־ישא:
25 ותהי שעה השלישית ויוקיעוהו: 26 ויהי דינו נכתב
זה הוא מלך היהודים: 27 ועמו הוקיעו שני פריצים אחד
מימינו ואחד משמאלו: 28 וימלא הכתב
ישע נג יב Isa. 53. 12.
אשר אמר ואת־פשעים נמנה: 29 והעוברים
גדפוהו מניעים ראשיהם ולאמר האח ההרס את־ההיכל
ובשלשת ימים בונה: 30 הושיע לנפשך ורדה מן־הצלב:
31 וככה גם הכהנים ילעיגו איש אל־רעהו עם הסופרים
לאמר לאחרים הושיע ולנפשו לא יוכל להושיע:
32 המשיח המלך ישראל ירד נא עתה מן הצלב ונראה
ונאמין וגם התלויים עמו גדפוהו: 33 וכאשר היתה
שעה הששית היה חשך על־כל־הארץ עד־שעה התשיעית
34 ובשעה התשיעית צעק ישוע בקול
תהל כב א Psal.22.1,2.
גדול לאמר אלוהי אלוהי למה סבקתני
והו מתרגם אלי אלי למה עזבתני: 35 וקצתם העומדים
שם כשמעם אמרו הנה קורא לאליהו:
תהל כט כב או כא Psal. 69. 22. sive 21.
36 וירץ אחד וימלא את ספוג בחמץ
וישם

בשורת אדונינו ישוע המשיח כפי לוקס המבשר׃

א CAP: I.

1 כי־רבים האיצו להכין ספר המעשים הנמלאים
בנו׃ 2 כאשר מסרו לנו אשר מראשית ראו ומשרתי דבר
היו׃ 3 נראה לי את כל־הדברים האלה אשר מכלם
מראשית ראיתי באר הטב לכתב לך בנעימים ידידיה׃
4 אשר תדע את אמת ומכון הדברים האלה אשר למדת׃
5 ויהי־בימי הירודוס מלך יהודה כה־
היה איש ושמו זכריהו ממשמרת בית
אביא ואשתו מבנות אהרון ושמה אלישבע׃ 6 ויהיו
צדיקים שניהם לפני אלהים הולכים בכל־מצות וחקות
יהוה תמימים׃ 7 ולא היה להם בן־כי־אלישבע היתה
עקרה ושניהם זקנים באו בימים׃ 8 ויהי־בכהנו בדברת
משמרתו לפני־יהוה׃ 9 כדרך
כהנה בגורלו להקטיר בא
אל־היכל יהוה׃ 10 וכל־
המון העם היה מתפלל מחוץ בעת קטרת׃ 11 וירא לו
מלאך יהוה עומד מימין המזבח הקטרת׃ 12 ויחרד
זכריהו בראותו ויראה נפלה עליו׃ 13 ויאמר אליו המלאך
אל־תירא זכריהו כי נשמע תפלתך ואשתך אלישבע
תלד לך בן ותקרא שמו יוחנן׃ 14 ותהיה שמחה לך
וגילה

ג דה״א כד י
Par. 24. 10.

שמו ל׳ ז דה״א ו׳ מט׳ ויקר׳ ט״ז י״ז
Exod. 30. 7, 1, Par. 6. 49.
Lev. 16. 17.

תבעתו מבקשות אתם את־ישוע הנצרי אשר תלוהו
קם הוא ואיננו פה הנה המקום אשר שמוהו שמה:
7 אבל לכנה ואמרנה לתלמידיו ולכיפה כי־הוא
מקדים אתכם בגלילה שם תראוהו כאשר אמר לכם:
8 ותצאנה במהרה ותברחנה מן הקבר כי באה עליהן
בעתה וחרדה ולאיש לא אמרו דבר כי יראו: 9 וכאשר
קם ישוע בבקר באחד בשבת נראה בראשנה למרים
המגדלנית אשר ממנה הוציא שבעה שדים: 10 היא
הלכה ותגד לאשר היו עמו אבלים ובוכים: 11 וכאשר
שמעו המה כי־חי הוא וכי נראה מהנה לא האמינו:
12 ואחרי כן כאשר שנים מהם מהלכים והולכים אל־
השדה נראה להם בדמות אחרת: 13 והמה הלכו ויגידו
לאחרים וגם לאלה לא האמינו: 14 ובאחרית כאשר ישבו
עשתי עשרה האלה במסבה נראה להם ויגער את סרת
אמונתם ואת חזקת לבם כי־לאלה אשר ראו אותו כי־קם
הוא לא האמינו: 15 ויאמר להם לכו אל־כל־העולם
וקראו את־הבשורה לכל בריאה: 16 המאמין ונטבל יושע
ואשר איננו מאמין ישפט: 17 ואותות אשר יעשו המאמינים
אלה הן בשמי יוציאו שדים בלשונות חדשות ידברו:
18 נחשים ישאו ואם אסון מה ישתו בלי נזק יהיה:
על־נחלים ישימו את ידיהם וייטבו: 19 ואדנינו ישוע
כאשר דבר אליהם לקח אל־השמים וישב לימין אלהים:
20 והמה יצאו ויבשרו בכל הארץ ויהוה החזיק וידבר
עמים תחתיו באותות הבאות אמן:

תמה ונשלמה בשורה טובה ותורת ישוע המשיח
הנכתבה על ידי מרקוס המבשר:

בשורת

ישוע : 32 והוא יהיה גדול ובן־עליון יקרא ויתן לו יהוה
אלהים את כסא דוד אביו : 33 וימלוך — דני׳ ז׳ יד׳ כז׳
בבית יעקב לעולם ולמלכותו אין קץ : — מיכ׳ ד׳ ז׳ Dan.7.
34 ותאמר מרים אל־המלאך איך תעשה — 14. 27. Mic. 4.7.
זאת כי איש לא ידעתי : 35 ויען המלאך ויאמר לה רוח
הקדש תבוא עליך וגבורת העליון יסך לכי ולכן קדוש
הנולד ממך בן־אלהים יקרא : 36 והנה אלישבע קרובתך
גם היא הרה בן בזקונתה וזה חדש הששי לה אשר
נקראת עקרה : 37 כי לא יהיה מבלתי יכלת לפני יהוה
כל־דבר : 38 ותאמר מרים הנה שפחת יהוה אני יהי לי
כדברך וילך המלאך מעמה : 39 ותקם מרים בימים ההמה
ותלך ההרה בחפזון אל עיר יהודה : 40 ותבוא בבית
זכריהו ותשאל לשלום לאלישבע : 41 ויהי כאשר שמעה
אלישבע את־ברכת מרים וירץ העול בבטנה ותמלא
אלישבע ברוח הקדש : 42 ותזעק בקול גדול ותאמר ברוכה
את בנשים וברוך פרי בטנך : 43 ואיזה לי זאת כי־אם
אדוני באה אלי : 44 כי־הנה בהיות קול ברכתך באזני
וירץ העול בגילה בבטני : 45 ואשריך אשר האמנת כי־
יכלו כל־הדברים אשר דבר יהוה אליך : 46 ותאמר מרים
מגדילה נפשי את־יהוה : 47 ותגל רוחי באלהי ישעי :
48 כי הביט אל־עני אמתו והנה מעתה יאשרוני כל־
הדורות : 49 כי־עשה עמדי גדולות הגבור וקדוש שמו :
50 וחסדו לדור ודור ליראיו : 51 עשה גבורה — ישע׳ נא׳ ט׳ Isa.
בזרועו הפיץ את־הגאים במחשבת — 51. 9.
לבבם : 52 הוריד גבורים מכסאות והרים — שא׳ ב׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳
את־השפלים : 53 רעבים מלא טובות — 1 Sam. 2. 5, 6,7, 8.

ועשירים

וְגִילָה וְרַבִּים יִשְׂמְחוּ עַל־מוֹלַדְתּוֹ׃ 15 כִּי יִהְיֶה גָדוֹל לִפְנֵי
יְהוָה וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וּבְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ יִמָּלֵא בְעוֹדֶנּוּ
בְּבֶטֶן אִמּוֹ׃ 16 וְרַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָשִׁיב אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ 17 וְהוּא יֵלֵךְ לְפָנָיו בְּרוּחַ מלא׳ ד׳ ה׳ או
וּגְבוּרַת אֵלִיָּהוּ וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל־ ו׳ Mal. 4. 5. seu
בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם לְהָכִין לַיהוָה 6.
עַם תָּמִים וְיָשָׁר׃ 18 וַיֹּאמֶר זְכַרְיָהוּ אֶל־הַמַּלְאָךְ בַּמֶּה־
אֵדַע זֹאת כִּי־אֲנִי זָקַנְתִּי וְאִשְׁתִּי זְקֵנָה הִיא בָּאָה בַּיָּמִים׃
19 וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי גַבְרִיאֵל הָעוֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה
וְשֻׁלַּחְתִּי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וּלְבַשֶּׂר לְךָ אֶת־הָאֵלֶּה׃ 20 וְהִנֵּה
תִהְיֶה שׁוֹתֵק וְלֹא תוּכַל לְדַבֵּר עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר יִהְיוּ הָאֵלֶּה
עַל־כִּי לֹא הֶאֱמַנְתָּ לְדִבְרֵי אֲשֶׁר יִמָּלְאוּ בְעִתּוֹ׃ 21 וְהָעָם
הָיָה נִצָּב וּמְיַחֵל עַל־זְכַרְיָהוּ וַיִּתְמְהוּ בְּהַאֲרִיכוֹ בַּהֵיכָל׃
22 וּבְצֵאתוֹ לֹא יָכֹל לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי מַרְאֶה רָאָה
בַהֵיכָל וְהוּא הָיָה קוֹרֵץ לָהֶם וַיְהִי־אִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו׃
23 וַיְהִי־כַּאֲשֶׁר מָלְאוּ יְמֵי כְהֻנָּתוֹ וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ׃ 24 וְאַחַר
הַיָּמִים הָאֵלֶּה הָרְתָה אֱלִישֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַתִּתְחַבֵּא חֲמִשָּׁה
חֳדָשִׁים לֵאמֹר׃ 25 כִּי כָכָה לִי עָשָׂה יְהוָה בְּיָמִים אֲשֶׁר הִבִּיט
לְהָסִיר אֶת־חֶרְפָּתִי בָּאֲנָשִׁים׃ 26 וּבַחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי שֻׁלַּח
הַמַּלְאָךְ גַּבְרִיאֵל מֵאֱלֹהִים אֶל־עִיר גָּלִילָה וּשְׁמָהּ נָצְרַת׃
27 אֶל־הָעַלְמָה הַמְאוֹרָשָׂה לְאִישׁ וּשְׁמוֹ יוֹסֵף מִבֵּית דָּוִד
וְשֵׁם הָעַלְמָה מִרְיָם׃ 28 וַיָּבוֹא הַמַּלְאָךְ אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר שָׁלוֹם
לָךְ מְחֻנָּה יְהוָה עִמָּךְ בְּרוּכָה אַתְּ בַּנָּשִׁים׃ 29 וּבִרְאוֹתָהּ
חָרְדָה עַל־דְּבָרוֹ וַתִּתְחַשֵּׁב מָה זֹאת הַבְּרָכָה׃ 30 וַיֹּאמֶר
הַמַּלְאָךְ אֵלֶיהָ אַל־תִּירְאִי מִרְיָם כִּי מָצָאת חֵן לִפְנֵי אֱלֹהִים׃
31 הִנָּךְ הָרָה וְיוֹלֶדֶת בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ ישע׳ ז׳ יד׳ Isa.
יֵשׁוּעַ׃ 7. 14.

לָנוּ׃ 74 אֲשֶׁר מְצִּלֵיכֶם מִיַּד אוֹיְבֵינוּ בְּלִי יִרְאָה נַעַבְדֶנּוּ׃
75 בְּחֶסֶד וּבְצֶדֶק לְפָנָיו כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ׃
76 וְאַתָּה הַיֶּלֶד נְבִיא הָעֶלְיוֹן תִּקָּרֵא כִּי־
תֵלֵךְ לִפְנֵי יְהוָה לְהָכִין אֶת דְּרָכָיו׃ 77 לָתֵת אֶת דַּעַת יְשׁוּעָה
לְעַמּוֹ בִּסְלִיחַת חַטֹּאותָם׃ 78 בְּרַחֲמֵי חֶסֶד
אֱלֹהֵינוּ בַּאֲשֶׁר פְּקָדָנוּ הַמִּזְרָח מִמָּרוֹם׃
79 לְהָאִיר אֶת־יוֹשְׁבִים בַּחֹשֶׁךְ וּבְצַלְמָוֶת
וּלְיַשֵּׁר אֶת־רַגְלֵינוּ עַל־דֶּרֶךְ שָׁלוֹם׃
80 וְהַיֶּלֶד גָּדַל חָזַק וְאָמַץ בְּרוּחַ וַיְהִי בַּמִּדְבָּר עַד־יוֹם
הֵרָאוֹתוֹ אֶל־יִשְׂרָאֵל׃

מלא׳ ד׳ ה׳
Mal. 4. 5.

זכר׳ ג׳ ח׳ או ט׳
וו׳ יב׳ מלא׳ ד׳ ב׳
Zach. 3.8. sive 9. &
6.12. Mal.4.2.

ב CAP. II.

1 וַיְהִי בַּיָּמִים הָאֵלֶּה וַיֵּצֵא חֹק מִקֵּיסַר אַוְגוּסְטוּס לְהִפָּקֵד
אֶת־כָּל הַתֵּבֵל׃ 2 וְזֶה הַמִּפְקָד הָיָה הָרִאשׁוֹן בִּשְׁלוֹט
קִירֵנְיוּס בָּאָרֶם׃ 3 וַיֵּלְכוּ כֻלָּם לְהִפָּקֵד אִישׁ אִישׁ אֶל־
עִירוֹ׃ 4 וַיַּעַל גַּם יוֹסֵף מִגָּלִיל מֵעִיר נָצֶרֶת
אֶל־יְהוּדָה לְעִיר דָּוִד אֲשֶׁר נִקְרָאָה בֵּית
לֶחֶם יַעַן אֲשֶׁר הָיָה מִבֵּית וּמִמַּטֵּה דָוִד׃ 5 לְהִפָּקֵד עִם
מִרְיָם מְאֹרָשָׂה לוֹ לְאִשָּׁה וְהִיא הָרָה׃ 6 וַיְהִי־בִהְיוֹתָם
שָׁם וַיִּמָּלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת׃ 7 וַתֵּלֶד בְּנָהּ בְּכוֹרָהּ וַתְּחַתְּלֵהוּ
וַתְּשִׁיתֵהוּ בָּאֵבוּס כִּי־לֹא הָיָה לָהֶם מָקוֹם בַּמָּלוֹן׃
8 וַיִּהְיוּ רֹעִים בַּכִּכָּר הַהִיא לֵנִים בַּשָּׂדֶה וְשׁוֹמְרִים אַשְׁמֻרוֹת
לַיְלָה עַל־עֶדְרֵיהֶם׃ 9 וְהִנֵּה מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב אֶצְלָם וּכְבוֹד
יְהוָה נָגַהּ עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב וַיִּירְאוּ יִרְאָה גְדֹלָה׃
10 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַמַּלְאָךְ אַל תִּירְאוּ כִּי־הִנְנִי מְבַשֵּׂר
אֶתְכֶם שִׂמְחָה גְדוֹלָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל הָעָם׃ 11 כִּי־יֻלַּד
לָכֶם הַיּוֹם יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר הוּא מְשִׁיחַ יְהוָה בְּעִיר דָּוִד׃ 12 וְזֹאת

מיכ׳ ה׳ ב׳ Mic.
5. 2.

ועשירים שלח ריקם: 54 לקח
את־ישראל עבדו לזכר
חסדו: 55 כאשר דבר אל־
אבותינו לאברהם ולזרעו
לעולם: 56 ותשב מרים עמה
כשלשה חדשים ותשב אל־ביתה: 57 וימלאו ימי אלישבע
ללדתה ותלד בן: 58 וישמעו שכניה ודודיה כי־הגדיל
יהוה את־חסדו אתה וישמחו עמה: 59 ויהי
ביום השמיני ויבאו למול את־הילד
ויקראו אותו כשם אביו זכריהו: 60 ותען
אמו לאמר לא כן כי־אם יקרא יוחנן: 61 ויאמרו אליה
כי־איננו איש במשפחתך אשר נקרא בשם הזה: 62 ויקרצו
לאביו ומה־ירצה להקרא אותו: 63 וישאל לוח ויכתב
לאמר יוחנן יש־שמו ויתמהו כלם: 64 ופתאם נפתח פיו
ולשונו וידבר ויברך את־יהוה: 65 ותהי יראה על־כל־
שכניו סביב סביב וישמעו כל הדברים האלה בכל הררי
יהודה: 66 וכלם אשר שמעו שמו על־לבבם לאמר ומי
יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו: 67 וזכריהו אביו
נמלא ברוח הקדש ויתנבא לאמר: 68 ברוך יהוה אלהי
ישראל כי־פקד ויעש פדות לעמו: 69 ויקם לנו קרן
ישועה בבית דוד עבדו: 70 כאשר דבר
בפי־נביאים הקדושים אשר מעולם
המה: 71 את־ישועה מאויבינו ומיד־כל
שנאינו: 72 לעשות חסד עם אבותינו
ולזכור ברית קדשו: 73 את־השבועה
אשר נשבע לאברהם אבינו (לתת
לנו:)

ברא׳ יז׳ יט׳ וכב׳ טז׳ יז׳ יח׳ ישע׳ ל׳ יח׳ ומא׳ ח׳ ירמ׳ לא׳ ג׳ כ׳ תהל׳ קלב׳ י׳ יא׳ יב׳ Gen. 17. 19. & 22. 15, 16, 17. Isa. 30. 18. & 41. 8. Jer. 31. 3, 20. Psal. 132. 10, 11, 12.

ברא׳ יז׳ ט׳ יא׳ יב׳ Gen. 17. 9, 10, 11, 12.

תהל׳ קלב׳ יז׳ ירמ׳ כג׳ ו׳ ול׳ י׳ Psal. 132. 17, 18. Jer. 23. 6. & 30. 10.

ברא׳ כב׳ יו׳ ירמ׳ לא׳ לג׳ לד׳ Gen. 22. 16. Jer. 31. 33. 34.

אֶת־הַיֶּלֶד יֵשׁוּעַ לַעֲשׂוֹתָם עַל־דִּבְרַת הַתּוֹרָה עָלָיו׃
28 וְהוּא לָקַח אוֹתוֹ עַל־זְרוֹעָיו וַיְבָרֶךְ אֶת יְהוָֹה
וַיֹּאמַר׃ 29 עַתָּה תְּשַׁלַּח אֶת־עַבְדְּךָ אֲדֹנָי כִּדְבָרְךָ בְּשָׁלוֹם׃
30 כִּי רָאוּ עֵינַי אֶת יְשׁוּעָתְךָ׃ 31 אֲשֶׁר הֲכִינוֹתָ לִפְנֵי כָל־הָעַמִּים׃
32 אוֹר לְהָאִיר אֶת־הַגּוֹיִם וְלִכְבוֹד עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל׃ 33 וַיְהִי־
יוֹסֵף וְאִמּוֹ תּוֹמְהִים עַל־הַמְדֻבָּרִים עָלָיו׃ 34 וַיְבָרְכֵמוֹ
שִׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר אֶל־מִרְיָם אִמּוֹ הִנֵּה זֶה — ישע׳ ח׳ יד׳ טו׳
הוּשַׂם לְמַפָּלָה וְלִתְקוּמַת רַבִּים בְּיִשְׂרָאֵל — Isa. 8. 14. 15.
וּלְאוֹת מְדָיְנִים׃ 35 וְאֶת נַפְשֵׁךְ יַעֲבֹר חֶרֶב לְהִגָּלוֹת
מַחֲשָׁבוֹת מִלְּבּוֹת רַבִּים׃ 36 וַתְּהִי־חַנָּה נְבִיאָה בַּת־
פְּנוּאֵל מִמַּטֵּה אָשֵׁר וְהִיא בָאָה בְּיָמִים רַבִּים כִּי־חָיְתָה
אֶת־אִישָׁהּ שֶׁבַע שָׁנִים מִבְּתוּלֶיהָ׃ 37 וְהִיא אַלְמָנָה
כְּאַרְבַּע וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְלֹא סָרָה מִן־הַהֵיכָל וַתְּשָׁרֶת
בַּצּוֹמוֹת וּתְפִלּוֹת יוֹמָם וָלָיְלָה׃ 38 וְהִיא קָרְבָה בָּעֵת
הַהִיא וַתּוֹדֶה לַיהוָֹה וַתְּדַבֵּר עָלָיו עִם כֻּלָּם אֲשֶׁר יְחַלּוּ
לִפְדוּת בִּירוּשָׁלָיִם׃ 39 וּבְכַלּוֹתָם כֻּלָּם כְּתוֹרַת יְהוָֹה
וַיָּשׁוּבוּ גָלִילָה אֶל־עִירָם נָצְרֶת׃ 40 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
וַיֶּאֱמַץ בְּרוּחַ מָלֵא חָכְמָה וּתְחִנַּת אֱלֹהִים הָיְתָה עָלָיו׃
41 וַיֵּלְכוּ אָבִיו וְאִמּוֹ שָׁנָה — שמו׳ כג׳ טו׳ יו׳ יז׳ ולד׳ יז׳
בְשָׁנָה יְרוּשָׁלַיְמָה לְחַג — Exod. 23. 15, 16, 17. דבר׳ יו׳ א׳
הַפָּסַח׃ 42 וּבִהְיוֹתוֹ בֶן־ — & 34. 17. Deut. 16. 1.
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָלוּ אֶל־יְרוּשָׁלַיִם כְּמִנְהַג הֶחָג׃
43 וּבְכַלּוֹת הַיָּמִים בְּשׁוּבָם הִתְעוֹדֵד יֵשׁוּעַ הַיֶּלֶד־בִּירוּשָׁלַיִם
וְלֹא יָדְעוּ יוֹסֵף וְאִמּוֹ׃ 44 כִּי־חָשְׁבוּ לִהְיוֹתוֹ בָּאֹרְחָה
וּבָאוּ כְּדֶרֶךְ יוֹם וַיְבַקְשׁוּהוּ בַּדּוֹדִים וּבַמְיֻדָּעִים׃
45 וְכַאֲשֶׁר לֹא מְצָאוּהוּ שָׁבוּ יְרוּשָׁלַיְמָה וַיְבַקְשׁוּהוּ׃ 46 וַיְהִי־
אַחַר

לָכֶם הָאוֹת תִּמְצְאוּ יֶלֶד מְחֻתָּל מוּשָׂם בָּאֵבוּס : 13 וּפִתְאֹם
הָיָה עִם הַמַּלְאָךְ רֹב צְבָא הַשָּׁמַיִם הַמְהַלְלִים אֶת
יְהוָה לֵאמֹר : 14 כָּבוֹד בַּמְּרוֹמִים לֵאלֹהִים וּבָאָרֶץ שָׁלוֹם
וּבַאֲנָשִׁים רָצוֹן : 15 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר עָלוּ מֵאִתָּם הַמַּלְאָכִים
הַשָּׁמַיְמָה וְאַנְשֵׁי מִקְנֶה אָמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ נֵלֲכָה נָּא
עַד־בֵּית־לֶחֶם וְנִרְאֶה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַנַּעֲשָׂה אֶת־אֲשֶׁר
יְהוָה הוֹדִיעַ לָנוּ : 16 וַיֵּלְכוּ בְחִפָּזוֹן וַיִּמְצְאוּ אֶת־הָאֵם וְאֶת
יוֹסֵף וְאֶת־הַיֶּלֶד מוּשָׂם בָּאֵבוּס : 17 וּבִרְאוֹתָם הוֹדִיעוּ
עַל־הַדָּבָר הַמְדֻבָּר אֲלֵיהֶם עַל־הַיֶּלֶד הַזֶּה : 18 וְכֻלָּם אֲשֶׁר
שָׁמְעוּ תָּמְהוּ עַל־אֲשֶׁר דֻּבְּרוּ אֲלֵיהֶם מִן־הָרוֹעִים : 19 וּמִרְיָם
נָצְרָה אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתֶּהְגֶּה בִּלְבָבָהּ : 20 וַיָּשׁוּבוּ
הָרוֹעִים וַיְכַבְּדוּ וַיְשַׁבְּחוּ אֶת־יְהוָה עַל־כֻּלָּם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְרָאוּ
כַּאֲשֶׁר דֻּבַּר אֲלֵיהֶם : 21 וְכַאֲשֶׁר נִמְלְאוּ — בר״א י״ז י״ב
שְׁמֹנַת יָמִים לְהִמּוֹל אֶת־הַיֶּלֶד וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ — ויקר י״ב ג׳
יֵשׁוּעַ הַנִּקְרָא מִן־הַמַּלְאָךְ בְּטֶרֶם הֹרָה הוּא — Gen.17.12. Levit. 12.3.
בַּבָּטֶן : 22 וּבִמְלֹאת יְמֵי טָהֳרָתָהּ כְּתוֹרַת — ויקר י״ב ו׳ Lev. 12. 6.
מֹשֶׁה הֱבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלַיְמָה לְהַקְרִיב לִפְנֵי
יְהוָה : 23 כַּאֲשֶׁר נִכְתַּב בְּתוֹרַת יְהוָה — שמו׳ י״ג ב׳ במד׳
כִּי־כָל־זָכָר פֶּטֶר רֶחֶם קָדוֹשׁ לַיהוָה יִקָּרֵא : — ח׳ ט״ז Exo. 13. 2. Num.8.16.
24 וְלָתֵת מִנְחָה כַּאֲשֶׁר נֶאֱמַר בְּתוֹרַת — ויקר׳ י״ב ח׳ Lev.
יְהוָה שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה : — 12. 8.
25 וְהִנֵּה הָיָה אָדָם בִּירוּשָׁלַיִם וּשְׁמוֹ שִׁמְעוֹן וְאִישׁ צַדִּיק
וִירֵא אֱלֹהִים הוּא וּמְיַחֵל אֶל־נֶחָמַת יִשְׂרָאֵל וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
הָיְתָה עָלָיו : 26 וַתְּהִי לוֹ מַעֲנֶה מֵרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא
לִרְאוֹתוֹ אֶת־הַמָּוֶת בְּטֶרֶם רָאָה אֶת־מְשִׁיחַ יְהוָה :
27 וַיָּבוֹא בְרוּחַ אֶל־הַהֵיכָל וּבְהָבִיא אָבִיו וְאִמּוֹ
אֶת־

אבינו כי־אומר אני לכם כי־יוכל יהוה מאבנים האלה
להקים בנים לאברהם : 9 כי־עתה הגרזן אל־שרש
העצים הושם לכן כל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יכרת
ובאש ישלך : 10 וישאלו לו המקהלים לאמר ומה נעשה :
11 ויען־ויאמר להם אשר יש לו שתי כתנות יתן לו
אשר איננו לו ואשר יש לו אכל כמו כן יעשה : 12 ויבואו
גם בעלי מכס להטבל ויאמרו אליו המלמד אנחנו מה
נעשה : 13 ויאמר אליהם אל תרבו לעשות על־חק
אשר הושם לכם : 14 וישאלו לו גם אנשי מלחמה לאמר
ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם לאיש לא תדכאוהו
ולאיש לא תעשקוהו והכילו בצידתכם : 15 וישברו העם
ויחשבו כלם בלבבם על־יוחנן פן הוא יהי־המשיח :
16 ויען יוחנן ויאמר לכלם אני טובל במים אך יבוא
אחר גדול ממני לאשר קטנתי לפתח את־שרוך נעליו
הוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש : 17 ובידו הנפה
וטהר את־גרנו ואסף את־חטה במאבוסו וחשש יבער
באש לא תכבה : 18 ורבות אחרות הוא מלמד ומבשר
את־העם : 19 והירודס שר מארבעה כאשר הוכח
ממנו על־הירודית אשת אחיו פילפוס ועל כל רעות
אשר עשה הירודס : 20 ויוסף גם זאת על־כל ויכלא
את־יוחנן במטרה : 21 ויהי בטבלו את־כל־העם
ויטבל גם ישוע ובהתפללו נפתחו השמים : 22 ותרד
רוח הקדש בדמות גופת היונה עליו
ויהי קול משמים את בני ידידי בך רציתי :
ישעׁ מב א Isa, 42, 1.
23 והוא ישוע היה כשלשים שנה להחל ויחשב כמוהו
בן־יוסף בן־הלי : 24 בן־מטתת בן־לוי בן־מלכי בן־יאני

בן

אחר שלשת ימים מצאוהו בהיכל יושב בתוך המלמדים
שומע אותם ושואל להם : 47 ויתמהו כלם אשר שמעוהו
ועל־תבונתו ועל־מענותיו : 48 וכאשר ראו אותו תמהו
ותאמר אליו אמו לאמר בני מה־זאת עשית לנו הנה
אביך ואני במרת רוח בקשנוך : 49 ויאמר אליהם למה
תבקשונני הלא ידעתם כי־צרכי להיות באלה אשר
לאבי המה : 50 והמה לא בנו את־הדבר אשר דבר
אליהם : 51 וירד עמם ויבוא בנצרת וידם להם ואמו
נצרה את כל הדברים האלה בלבבה : 52 ויצעד ישוע
בקומה ובחכמה ובחנה לפני יהוה ואנשים :

ג · CAP. III.

1 ובחמש עשרה שנה למלכות טיבריוס קיסר בהפקד
פנטיוס פילטוס ליהודה בהיות הירודס שר מרבע על־
הגליל ופילפוס אחיו שר מרבע על־ איטוריא ובמדינת
טרכונא ולוסניא שר רביעי על־ אבילנא : 2 בהיות
כהנים גדולים חנן וקיפא היה דבר יהוה על־יוחנן בן־
זכריהו במדבר : 3 ויבוא בכל ככר הירדן ויקרא את
טבילת תשובה לסליחת חטאים : 4 כאשר נכתב בספר
Isa. ישע מ ג דברי ישעיהו הנביא לאמר קול קורא
40.3. במדבר פני דרך יהוה ישרו בערבה
מסלה לאלהינו : 5 כל־גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו
והיה העקוב למישור והרכסים לבקעה : 6 ונגלה
כבד יהוה וראו כל בשר יחדיו כי־פי־יהוה דבר :
7 ויאמר לעם היוצא אליו להטבל ממנו צאצאי אפעים
מי הגיד לכם לברוח מחרון אף הבא : 8 לכן עשו פריות
שוות לתשובה ואל תחלו לאמר בנפשכם אברהם יש־
אבינו

לֵךְ לְךָ אַחֲרַי הַשָּׂטָן כִּי נִכְתַּב אֶת־ דבר' ו' יג' וי' כ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד לְבַדּוֹ: Deut. 6. 13. & 10.
9 וַיּוֹלִיכֵהוּ בִירוּשָׁלַיִם וַיְקִימֵהוּ עַל־פִּנַּת 20.
הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר לוֹ אִם בֶּן־אֱלֹהִים אַתָּה הִתְנַפֵּל מִפֹּה
לְמַטָּה: 10 כִּי־נִכְתַּב כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה תהל' צא' יא'
לָךְ לִשְׁמָרְךָ: 11 וְכִי עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ Psal. 91. 11.
פֶּן תִּגּוֹף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: 12 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר דבר' ו' יו' Deut.
לוֹ יֵשׁוּעַ כִּי נֶאֱמַר לֹא תְנַסֶּה אֶת־ 6. 16.
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 13 וְכַאֲשֶׁר כִּלָּה הַשָּׂטָן אֶת כָּל־מַסּוֹתָיו חָדַל
מִמֶּנּוּ לָעֵת: 14 וַיָּשָׁב יֵשׁוּעַ בִּגְבוּרַת הָרוּחַ גָּלִילָה וּשְׁמוּעָתוֹ
יָצְאָה אֶל־כָּל מְדִינָה: 15 וְהוּא הָיָה מְלַמֵּד בַּעֲדוֹתָם וְנִכְבַּד
מִכֻּלָּם: 16 וַיָּבוֹא בְנָצֶרֶת אֲשֶׁר שָׁם הָיָה אָמוּן וַיָּבוֹא כְדַרְכּוֹ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת אֶל־הָעֵדָה וַיָּקָם לִקְרֹא: 17 וַיִּנָּתֶן לוֹ סֵפֶר יְשַׁעְיָה
הַנָּבִיא וַיִּפְתַּח אֶת הַסֵּפֶר וַיִּמְצָא אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁם נִכְתָּב:
18 רוּחַ אֲדֹנָי יֱהוִה עָלָי יַעַן מָשַׁח יְהוָה אוֹתִי ישע' סא' א'
לְבַשֵּׂר עֲנָוִים שְׁלָחַנִי לַחֲבֹשׁ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב: Isa. 61. 1.
19 לִקְרֹא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים פְּקַח קוֹחַ לִקְרֹא שְׁנַת
רָצוֹן לַיהוָה: 20 וַיָּגֶל אֶת־הַסֵּפֶר וַיִּתֵּן לַמְשָׁרֵת וַיֵּשֶׁב
וְעֵינֵי כֻלָּם בָּעֵדָה הָיוּ מַבִּיטוֹת אֵלָיו: 21 וַיָּחֶל לְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם כִּי הַיּוֹם נִמְלָא הַכְּתָב הַזֶּה בְּאָזְנֵיכֶם: 22 וְכֻלָּם
הֵעִידוּ לוֹ וְתָמְהוּ עַל־דִּבְרֵי חֵן אֲשֶׁר הוֹלְכִים מִפִּיו וַיֹּאמְרוּ
הֲלֹא זֶה הוּא בֶּן־יוֹסֵף: 23 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמְנָם
תֹּאמְרוּ לִי אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה הָרוֹפֵא רְפָא אֶת נַפְשֶׁךָ כְּמָה
שֶׁשָּׁמַעְנוּ עָשִׂיתָ בִּכְפַר נַחוּם עֲשֵׂה גַּם פֹּה בִּמְכוֹרָתֶיךָ:
24 וַיֹּאמֶר אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם כִּי נָבִיא לֹא נִרְצָה
בִּמְכוֹרָתוֹ: 25 אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם בֶּאֱמֶת רַבּוֹת אַלְמָנוֹת הָיוּ

בֶּן־יוֹסֵף : 25 בֶּן־מַתִּתְיָא בֶן־אָמוֹץ בֶּן־נַחוּם בֶּן־חֶסְלִי
בֶּן־נַגָּי: 26 בֶּן־מָאַת בֶּן־מַטַּת בֶּן־שִׁמְעִי בֶּן־יוֹסֵף בֶּן־
יְהוּדָה : 27 בֶּן־יוֹחָנָן בֶּן־רֵסָא בֶּן־זְרוּבָבֶל בֶּן־
שְׁאַלְתִּיאֵל בֶּן־נֵרִי : 28 בֶּן־מַלְכִּי בֶּן־אַדִּי בֶּן־קוֹסָם בֶּן־אֶלְמוֹדָד
בֶּן־עֵיר: 29 בֶּן־יוֹסֵא בֶּן־אֱלִיעֶזֶר בֶּן־יוֹרָם בֶּן־מַתִּתְיָא
בֶּן־לֵוִי: 30 בֶּן־שִׁמְעוֹן בֶּן־יְהוּדָה בֶּן־יוֹסֵף בֶּן־יוֹנָם בֶּן־
אֶלְיָקִים: 31 בֶּן־מַלְיָא בֶּן־מַאנִי בֶּן־מַטְּתָא בֶּן־נָתָן בֶּן־דָּוִד: 32 בֶּן־
יִשַׁי בֶּן־עוֹבֵד בֶּן־בֹּעַז בֶּן־שַׂלְמוֹן בֶּן־נַחְשׁוֹן : 33 בֶּן־עַמִּינָדָב בֶּן־
רָם בֶּן־חֶצְרוֹן בֶּן־פֶּרֶץ בֶּן־יְהוּדָה: 34 בֶּן־יַעֲקֹב בֶּן־יִצְחָק בֶּן־
אַבְרָהָם בֶּן־תֶּרַח בֶּן־נָחוֹר : 35 בֶּן־סְרוּג בֶּן־רְעוּ בֶּן־
פֶּלֶג בֶּן־עֵבֶר בֶּן־שָׁלַח: 36 בֶּן־קֵינָן בֶּן־אַרְפַּכְשַׁד בֶּן־שֵׁם
בֶּן־נוֹחַ בֶּן־לָמֶךְ : 37 בֶּן־מְתוּשֶׁלַח בֶּן־חֲנוֹךְ בֶּן־יֶרֶד בֶּן־
מַהֲלַלְאֵל בֶּן־קֵינָן : 38 בֶּן־אֱנוֹשׁ בֶּן־שֵׁת בֶּן־אָדָם אֲשֶׁר
מֵאֱלֹהִים

CAP. IV. ד

1 וְיֵשׁוּעַ מָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הָפַךְ מִן הַיַּרְדֵּן וַיֵּלֶךְ בָּרוּחַ
אֶל־הַמִּדְבָּר : 2 אַרְבָּעִים יוֹם לְהִנָּסוֹת מִן הַשָּׂטָן וְלֹא אָכַל
מְאוּמָה בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבִכְלוֹתָם אָז רָעֵב : 3 וַיֹּאמֶר לוֹ
הַשָּׂטָן אִם בֶּן אֱלֹהִים אַתָּה אֱמֹר לָאֶבֶן הַזֹּאת וּתְהִי־לָחֶם :
Deut. 8. 3. דבר׳ ח ג 4 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אֵלָיו לֵאמֹר נִכְתַּב כִּי לֹא
עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־
מוֹצָא פִּי יְהוָה : 5 וַיּוֹלִיכֵהוּ הַשָּׂטָן עַל־הַר־גָּבוֹהַּ וַיַּרְאֵהוּ
אֶת־כָּל מַמְלְכוֹת הַתֵּבֵל בְּשֶׁצֶף עֵת : 6 וַיֹּאמֶר לוֹ הַשָּׂטָן
אֶתְּנָה לְךָ אֶת־כָּל־שִׁלְטוֹן הַזֹּאת וְאֶת כְּבוֹדָם כִּי לִי נִתְּנוּ
וְלַאֲשֶׁר חָפַצְתִּי נוֹתֵן אֲנִי אוֹתוֹ : 7 וְאַתָּה אִם תִּשְׁתַּחֲוֶה
וְתִסְגּוֹד לִי יִהְיוּ לְךָ כֻּלָּם : 8 וַיַּעַן לוֹ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ
לֵךְ

42 וּבַבֹּקֶר הַיּוֹם יָצָא וַיֵּלֶךְ אֶל־מְקוֹם צִיָּה וְהָעָם בִּקְשׁוּהוּ
וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו וַיֹּאחֲזוּהוּ פֶּן־יֵלֵךְ מֵעִמָּם׃ 43 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
כִּי יֵשׁ צָרְכִּי גַּם לְעָרִים אֲחֵרוֹת לְבַשֵּׂר אֶת־מַלְכוּת
אֱלֹהִים כִּי לְזֹאת שְׁלַחְתִּי׃ 44 וְהָיָה קוֹרֵא בְּעֵדוֹת
הַגָּלִיל׃

ה CAP. V.

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נָהַר אֵלָיו עַם רַב לִשְׁמוֹעַ אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים
וְהוּא עֹמֵד אֶל־יַם כִּנֶּרֶת 2 וַיַּרְא שְׁתֵּי אֳנִיּוֹת קָמוֹת עַל־
יַד הַיָּם וְהַדַּוָּגִים יָרְדוּ מֵהֶן וַיִּרְחֲצוּ אֶת הָרֶשֶׁת׃ 3 וַיַּעַל־
בְּאַחַת הָאֳנִיּוֹת אֲשֶׁר הָיְתָה לְשִׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ לְהוֹבִילָהּ
מְעַט מֵאֶת הָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב וַיְלַמֵּד אֶת הָעָם מֵאֳנִיָּה׃ 4 וּכְכַלּוֹתוֹ
לְדַבֵּר אָמַר אֶל־שִׁמְעוֹן הוֹבִיל אֶל־הָעֹמֶק וְזֵרוּ אֶת־רִשְׁתְּכֶם
לְדוּגָה׃ 5 וַיַּעַן שִׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ רַבִּי בְּכָל הַלַּיְלָה נֶחֱלַשְׁנוּ
וּמְאוּמָה לֹא אָחַזְנוּ אֲבָל עַל־דְּבָרְךָ אֱזָרֶה אֶת הָרֶשֶׁת׃
6 וּבַעֲשׂוֹתָם כִּדְבָרוֹ סָגְרוּ הֲמוֹן דָּגִים רָב וַתִּקָּרַע רִשְׁתָּם׃
7 וַיִּקְרְצוּ לְחַבְרֵיהֶם שֶׁבָּאֳנִיָּה אַחֶרֶת לָבוֹא וּלְעָזְרָם וַיָּבוֹאוּ
וַיְמַלְאוּ אֶת שְׁתֵּי אֳנִיּוֹתָם כֵּן אֲשֶׁר קְרוֹבוֹת הֵנָּה לְהִטָּבֵל׃
8 וַיַּרְא שִׁמְעוֹן כֵּיפָה וַיִּפֹּל אֶל־רַגְלֵי יֵשׁוּעַ לֵאמֹר צֵא
מֵאִתִּי כִּי אִישׁ חַטָּא אָנֹכִי אֲדֹנִי׃ 9 כִּי יִרְאָה וָרַעַד בָּא
עָלָיו וּבְכֻלָּם וְהִכְסִמוּ פַּלָּצוּת עַל־הַדּוּגַת הַדָּגִים אֲשֶׁר דִּיגוּ׃
10 וְכָכָה גַּם עַל־יַעֲקֹב וְיוֹחָנָן בְּנֵי זַבְדִּי אֲשֶׁר הָיוּ חַבְרֵי
שִׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־שִׁמְעוֹן אַל־תִּירָא כִּי מֵעַתָּה תִּהְיֶה
מְדַיֵּג לַאֲנָשִׁים׃ 11 וַיּוֹבִילוּ אֶת־אֳנִיּוֹת אֶל־הָאָרֶץ וַיַּעַזְבוּ
אֶת־כֹּל אֲשֶׁר לָהֶם וַיָּבוֹאוּ אַחֲרָיו׃ 12 וַיְהִי־בִּהְיוֹתוֹ בְּאַחַת
הֶעָרִים וְהִנֵּה אִישׁ מָלֵא צוֹרַעַת וְכַאֲשֶׁר רָאָה אֶת־יֵשׁוּעַ
נָפַל עַל־פָּנָיו וַיִּתְחַנֵּן לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנִי אִם תִּרְצֶה תוּכַל
לְרַפְּאֵנִי׃

בימי אליהו בישראל בהעצר השמים שלש שנים וששה
חדשים כאשר היה רעב גדול על־כל־הארץ : 26 ולא
אל־אשה מהן שלח אליהו כי אם בצרפת אשר לצידון
אל־אשה אלמנה : 27 ורבים מצורעים היו מלכ׳ ב׳ ה
בימי אלישע הנביא בישראל ואיש מהם 2 Reg.5.
לא טהר כי אם נעמן הארמי : 28 וימלאו כלם אשר בעדה
חמה וכעס בשמעם את הדברים האלה : 29 ויקומו
וישליכוהו אל־מחוץ לעיר ויוליכוהו עד־סעיף ההר אשר
עליו נבנתה עירם לשמטנו : 30 והוא עבר בתוכם מביניהם
וילך : 31 ויבוא אל־כפר נחום עיר הגליל והיה מלמדם
בשבת ; 32 ויתמהו על־תלמודו כי־בגבורה היה דברו :
33 ובעדה היה אנוש אשר לו רוח שד טמא ויצעק בקול
גדול ; 34 לאמר הרף מה לנו ולך ישוע הנצרי באתה
לאבדנו ידעתיך מי אתה הקדוש אלהים : 35 ויגער בו
ישוע לאמר חסם וצא ממנו וישליכהו השד בתוך ויצא
ממנו ולא רצצו : 36 ויראה נרעד בא בכלם ויתכסמו
פלצות ויאמרו איש אל־רעהו לאמר מה זה הדבר כי
בשלטון וגבורה מצוה את רוחות טמאות ויצאו : 37 ויצא
שמועתו בכל מקום המדינה : 38 ויקם ויצא מן העדה
ויבוא בבית שמעון וחמות שמעון חלתה בדלקת גדולה
ויבעיון אותו עליה : 39 ויעמד עליה ויגער בדלקת
ותעזבנה וברגע קמה ותשרת אותם : 40 וכאשר בא השמש
כלם אשר היו להם חולים במחלות חליפות הביאו אותם
אליו והוא על־איש שם ידיו וירפאם : 41 ויצאו גם שדים
מרבים זעקים לאמר כי את הוא המשיח בן־אלהים
ויכלאם ולא הניחם לדבר כי ידעו כי־הוא המשיח :

42 ובבקר

28 וַיַּעֲזֹב כֹּל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו׃ 29 וַיַּעַשׂ לוֹ לֵוִי
בְּבֵיתוֹ מִשְׁתֶּה גָּדוֹל וַיְהִי קָהָל רָב מִבַּעֲלֵי מֶכֶס וּמֵאֲחֵרִים
אֲשֶׁר יוֹשְׁבִים הָיוּ עִמּוֹ בִּמְסִבָּה׃ 30 וַיִּלּוֹנוּ הַסּוֹפְרִים
וְהַמְפָרְשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֶל־תַּלְמִידָיו לָמָּה עִם בַּעֲלֵי מֶכֶס וְעִם
חַטָּאִים תֹּאכְלוּ וְתִשְׁתּוּ׃ 31 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא
צְרִכוּ אַבִּירִים לְרֹפֵא כִּי אִם הַחוֹלִים׃ 32 לֹא בָאתִי לִקְרֹא
צַדִּיקִים כִּי אִם חַטָּאִים לִתְשׁוּבָה׃ 33 וְהֵמָּה אָמְרוּ אֵלָיו
לָמָּה תַּלְמִידֵי יוֹחָנָן הִרְבּוּ לָצוּם וְהִתְפַּלְּלוּ וְכָכָה גַּם
תַּלְמִידֵי הַמְפָרְשִׁים וְתַלְמִידֶיךָ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים׃ 34 וְהוּא
אָמַר אֲלֵיהֶם לֹא תוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת בְּנֵי הַחֲתֻנָּה בְּעוֹדֶנּוּ הֶחָתָן
עִמָּם אֲשֶׁר יָצוּמוּ׃ 35 וְיָמִים בָּאִים אִם יִנָּשֵׂא הֶחָתָן
מֵאִתָּם אָז יָצוּמוּ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה׃ 36 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶת־
הַמָּשָׁל כִּי אִישׁ לֹא יִכְרֹת מַחְבֶּרֶת מִבֶּגֶד חָדָשׁ וְיַשְׁלִיךְ
בַּבֶּגֶד יָשָׁן פֶּן הֶחָדָשׁ יִפְלַח וְלַיָּשָׁן לֹא יִשְׁוֶה מֵחָדָשׁ׃
37 וְאִישׁ לֹא יַשְׁלִיךְ יַיִן חָדָשׁ בְּנֹאדוֹת יְשָׁנוֹת פֶּן יְבַקַּע יַיִן
חָדָשׁ אֶת־הַנֹּאדוֹת וְהוּא יִשָּׁפֵךְ וְנֹאדוֹת תֹּאבֵדוּ׃ 38 כִּי־אִם
יַיִן חָדָשׁ בְּנֹאדוֹת חֲדָשׁוֹת יְשֻׁלַּךְ וּשְׁנֵיהֶם יִנָּצֵרוּ׃ 39 וְאִישׁ
אִישׁ שׁוֹתֶה יַיִן יָשָׁן מְהֵרָה אֵינֶנּוּ מִתְאַוֶּה חָדָשׁ כִּי אִם
אוֹמֵר הַיָּשָׁן טוֹב מֵחָדָשׁ׃

CAP. VI. ו

וַיְהִי־בְּשַׁבָּת הַשֵּׁנִית בְּלֶכְתּוֹ בַּזֵּרוּעִים וַיִּקְטְפוּ תַלְמִידָיו
אֶת־מְלִילוֹת וַיִּפְרְכוּ בִּידֵיהֶם וַיֹּאכֵלוּ׃ 2 וַאֲנָשִׁים
מִפְּרוּשִׁים אָמְרוּ לָהֶם מַה תַּעֲשׂוּ אֲשֶׁר לֹא יִכְשַׁר לַעֲשׂוֹת
בַּשַּׁבָּת׃ 3 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲלֹא זֹאת קְרָאתֶם אֲשֶׁר
עָשָׂה דָוִד כַּאֲשֶׁר רָעֵב הוּא וַאֲשֶׁר אִתּוֹ הָיוּ׃ 4 כַּאֲשֶׁר בָּא

לְרַפְּאֵנִי׃ 13 וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּגַּע בּוֹ לֵאמֹר רוֹצֶה אֲנִי הִטָּהֵר
Lev. ויקר׳ יד ד וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ בְּרֶגַע וַיִּטְהַר׃ 14 וְהוּא צִוָּה
14. 4. אוֹתוֹ לֹא לֵאמֹר לְאִישׁ אֶחָד כִּי אִם לֵךְ
הַרְאֵה אוֹתְךָ לַכֹּהֵן וְהַקְרֵב עַל־טָהֳרָתְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה לְעֵדוּת לָהֶם׃ 15 וְשֵׁמְעוֹ הוֹלֵךְ וְגָדוֹל וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו
עַמִּים רַבִּים לִשְׁמוֹעַ וּלְהֵרָפֵא מִמֶּנּוּ מִמַּחֲלֻאֵיהֶם׃
16 וְהוּא הִתְגַּנֵּב בַּמִּדְבָּר לְהִתְפַּלֵּל׃ 17 וַיְהִי־בְּאַחַד הַיָּמִים
וְהוּא הָיָה מְלַמֵּד וַיִּהְיוּ יוֹשְׁבִים הַמְּפָרְשִׁים וּמְלַמְּדֵי הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר בָּאוּ מִכָּל־עָיְרוֹת הַגָּלִיל וִיהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וּגְבוּרַת
יְהוָה הָיְתָה לְרַפֵּא אוֹתָם׃ 18 וְהִנֵּה אֲנָשִׁים נָשְׂאוּ אֶת־אִישׁ
אֲשֶׁר הָיָה נְשׁוּל אֵבָרִים וַיְבַקְשׁוּ לַעֲלוֹתוֹ וּלְשִׂימוֹ לְפָנָיו׃
19 וְכַאֲשֶׁר לֹא מָצְאוּ אֵיכָכָה יַעֲלוּהוּ מִקָּהָל וַיַּעֲלוּ עַל־
הַגָּג וַיּוֹרִידוּהוּ בַּאֲשְׁשׁוּרוֹת עִם עַרְשׂוֹ בַּתָּוֶךְ לִפְנֵי יֵשׁוּעַ׃
20 וְכִי רָאָה אֱמוּנָתָם אָמַר לוֹ הָאָדָם נִשְׂאוּ לְךָ חַטֹּאתֶיךָ׃
21 וְהַסּוֹפְרִים וְהַמְּפָרְשִׁים הֵחֵלּוּ לְחַשֵּׁב לֵאמֹר מִי זֶה הוּא
אֲשֶׁר מְמַלֵּל גִּדּוּפוֹת מִי יָכוֹל לָשֵׂאת חַטֹּאת כִּי אִם אֱלֹהִים
לְבַדּוֹ׃ 22 וְכִי־יוֹדֵעַ יֵשׁוּעַ אֶת־מַחְשְׁבוֹתָם עָנָה וְאָמַר אֲלֵיהֶם
מָה תְּחַשְּׁבוּ בִּלְבַבְכֶם׃ 23 מַה יֵקַל לְדַבֵּר נִשְׂאוּ לְךָ
חַטֹּאתֶיךָ אוֹ לְדַבֵּר קוּם וְהַלֵּךְ׃ 24 וּלְמַעַן תֵּדְעוּ כִּי־לְבֶן
הָאָדָם יֶשׁ לוֹ שִׁלְטוֹן עַל־הָאָרֶץ לָשֵׂאת חֲטָאִים וַיֹּאמֶר
לַנְּשׁוּל אֵבָרִים אוֹמֵר אֲנֹכִי לְךָ קוּם וְשָׂא מִטָּתְךָ וָלֵךְ אֶל־
בֵּיתֶךָ׃ 25 וַיָּקָם בְּרֶגַע לִפְנֵיהֶם וַיִּשָּׂא אֶת־מִטָּתוֹ אֲשֶׁר שָׁכַב
עָלֶיהָ וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ מְכַבֵּד וּמְהַלֵּל אֶת יְהוָה׃ 26 וַחֲרָדָה
הֶחֱזִיקָתַם כֻּלָּם וַיְכַבְּדוּ אֶת־יְהוָה וַיִּמָּלְאוּ בְיִרְאָה לֵאמֹר
כִּי הַיּוֹם רָאִינוּ פְלָאוֹת׃ 27 וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא וַיַּרְא בַּעַל
מֶכֶס וּשְׁמוֹ לֵוִי יוֹשֵׁב אֶל־הַמֶּכֶס וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ אַחֲרָי׃

כי כח ממנו יצא ורפא כלם : 20 והוא נשא עיניו על־
תלמידיו לאמר אשרי האביונים כי לכם הוא מלכות
אלהים : 21 אשרי הרעבים עתה כי ישעׂ סה יג
ישבעו אשרי הבוכים עתה כי־תצחקו : Isa. 65. וסא ג ז
22 אשריכם אם ישנאו אתכם האנשים אם 13. & 61. 3.7.
יפרידו אתכם ויחרפו וישליכו את־שמכם כמו־רע למען
בן־האדם : 23 שמחו ביום ההוא וגילו הנה שכרכם רב
בשמים וגם כאלה עשו לנביאים אבותם : 24 אבל אוי
לכם לעשירים כי קבלתם תנחומותיכם : Am. 6. עמוׂ ו א
25 אוי לכם הנמלאים כי תרעבו אוי 1.
לכם המצחקים כי־תאבלו ותבכו : Isa. ישעׂ סה יג
26 אוי לכם אם יאמרו אנשים כי טובים 65. 13.
אתם וכזאת עשו לנביאי שקר אבותם : 27 כי אתם
לכם אומר אני אשר שומעים אהבו את אויביכם היטיבו
לשונאיכם : 28 ברכו לאורריכם והתפללו בעבור עושקיכם :
29 אם יכה איש על־הלחי אחת הקרב לו גם את־ה
אחרת ואם ישא ממך איש את בגדך ואת־הכתנת לא
תכלא ממנו : 30 לכל שואל ממך תן לו ומנושא אשר
לך לא תגש ממנו : 31 וכמו תרצו אשר יעשו לכם
האנשים גם אתם עשו להם כמו כן : 32 ואם תאהבו
את־אהביכם תחנת מה יהיה לכם כי גם חטאים
אוהבים את־אוהביהם : 33 ואם תיטיבון למטיביכם
תחנת מה יהיה לכם כי־גם החטאים את זאת
עשו : 34 ואם תלוו לאלה אשר תקוו דברׂ טו ח
לקחת תחנת מה יהיה לכם כי גם Deut. 15. 8.
החטאים ילוו לחטאים לעשותם גם כן : 35 לכן אהבו
את

שמ״א כא ו
שמו׳ כט לג
ויקר׳ ח לא
כד ט
1 Sam. 21.
6. Exod. 29. 33.
Lev. 8. 31. 24. 9.

אל־בית יהוה ויקח את־לחם הפנים
ויאכל ויתן גם לאשר עמו אשר לא שוה
להם לאכל כי אם לכהנים לבדם :
5 ויאמר להם כי בן־האדם הוא גם
אדון השבת : 6 ויהי בשבת אחרת
בבואו אל־העדה ללמד ויהי שם
אדם ויד ימינו היתה יבשה : 7 וינצרו הסופרים
והפרושים אם הוא גם ירפא בשבת אשר ימצאו
אודות לחיבנו : 8 והוא ידע את־מחשבותם ויאמר
לאיש אשר היתה לו יד יבשה קום ועמד בתוך ויקם
ויעמד : 9 ויאמר ישוע אליהם שואל אנכי לכם מה
יכשר בשבת אם להטיב או להרע להושיע נפש או
לאבד : 10 ויביטם כלם סביב ויאמר לאיש נטה את
ידך ויעש כן ותושב ידו בריאה כמו אחרת : 11 והמה
נמלאו באולת וידברו איש אל־רעהו מה יעשון לישוע :
12 ויהי בימים האלה ויצא אל־ההר להתפלל ויהי
מתעודד בתפלת אלהים כל הלילה : 13 ויהי יום
ויקרא את־תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר קראם
שליחים : 14 את שמעון אשר קראו כיפה ואנדריאוס
אחיו ויעקב ויוחנן ופילפוס ובר־תלמי : 15 ומתי ותומה
ויעקב האלפי ושמעון הנקרא הקנאי : 16 יהודה ליעקב
ויהודה איש־שכריות אשר נהיה המוסר : 17 וירד עמם
ויעמוד במקום ערבה וקהל תלמידיו והמון רב העם
מכל יהודה וירושלים ושפת ים צור וצידון : 18 אשר
באו לשמוע אותו ולהרפא מחליהם ואשר מאלצים
מרוחות הטמאות וירפאו : 19 וכל־העם בקש להגיעו

כי

וּפִתְאֹם נָפַל וַיְהִי מַפֶּלֶת הַבַּיִת הַהוּא גְּדוֹלָה׃

ז CAP. VII.

1 וְכַאֲשֶׁר כִּלָּה אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵי הָעָם וַיָּבוֹא
אֶל־כְּפַר נַחוּם׃ 2 וְעֶבֶד שַׂר מֵאָה פְּלוֹנִי הָיָה בְּחָלְיוֹ
וְקָרוֹב לָמוּת אֲשֶׁר הָיָה לוֹ יָקָר׃ 3 וּבְשָׁמְעוֹ עַל יֵשׁוּעַ שָׁלַח
אֵלָיו אֶת זִקְנֵי הַיְּהוּדִים לִשְׁאוֹל מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר יָבוֹא וִירַפֵּא
אֶת־עַבְדּוֹ׃ 4 וּבְבוֹאָם אֶל־יֵשׁוּעַ נָהֲמוּ אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד לֵאמֹר
כִּי שָׁוֶה הוּא אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לוֹ זֹאת׃ 5 כִּי אוֹהֵב אֶת עַמֵּנוּ
וְאֶת בֵּית הָעֵדָה הוּא בָנָה לָנוּ׃ 6 וְיֵשׁוּעַ הָלַךְ אִתָּם
וְכַאֲשֶׁר הוּא לֹא רָחוֹק הָיָה מִן־הַבַּיִת אָז שַׂר מֵאָה שָׁלַח
אֵלָיו אֲחָדִים מֵרֵעָיו לֵאמֹר לוֹ אֲדֹנָי אַל תִּיגַע כִּי־קָטֹנְתִּי
מִבֹּאֲךָ תַּחַת גַּגִּי׃ 7 עַל־כֵּן אֲנִי לֹא שִׁוִּיתִי לָבוֹא אֵלֶיךָ
כִּי אִם אֱמֹר נָא בְדָבָר וְיֵרָפֵא עַבְדִּי׃ 8 וְגַם אֲנִי אָדָם
תַּחַת שִׁלְטוֹן מוֹשְׁלִים וְהָיוּ תַחְתַּי אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְאִם
אוֹמֵר אֲנִי לָזֶה לֵךְ וְהוֹלֵךְ וּלְאַחֵר בּוֹא וָבָא וּלְעַבְדִּי עֲשֵׂה
זֹאת וְעֹשֶׂה הוּא׃ 9 וְכַאֲשֶׁר שָׁמַע זֹאת יֵשׁוּעַ תָּמַהּ עָלָיו
וַיִּפֶן וַיֹּאמֶר לָעָם אֲשֶׁר בָּא אַחֲרָיו אוֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם כִּי
לֹא בְּיִשְׂרָאֵל מָצָאתִי כָּזֹאת אֱמוּנָה׃ 10 וַיָּשׁוּבוּ הַשְּׁלִיחִים
בַּבַּיִת וַיִּמְצְאוּ אֶת־עֶבֶד הַחוֹלֶה כִּי־נִרְפָּא מֵחָלְיוֹ׃
11 וַיְהִי בְּיוֹם אַחֵר וַיֵּלֶךְ לְעִיר וּשְׁמָהּ נָעִים וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ
אֲחָדִים תַּלְמִידָיו וְקָהָל רָב׃ 12 וְכַאֲשֶׁר הִקְרִיב לְפֶתַח הָעִיר
וְהִנֵּה נָשְׂאוּ מֵת בֶּן־יָחִיד לְאִמּוֹ וְהִיא אַלְמָנָה וְעַם רַב מִן
הָעִיר עִמָּהּ׃ 13 וְכַאֲשֶׁר רָאָה אוֹתָהּ הָאָדוֹן נִכְמְרוּ רַחֲמָיו
עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר לָהּ אַל תִּבְכִּי׃ 14 וַיִּקְרַב וַיִּגַּע בָּאָרוֹן וְהַנֹּשְׂאִים
עָמְדוּ וַיֹּאמֶר עֶלֶם אוֹמֵר אֲנִי לְךָ קוּמָה׃ 15 וַיָּקָם וַיֵּשֶׁב
הַמֵּת וַיָּחֶל לְדַבֵּר וַיִּתֵּן אוֹתוֹ לְאִמּוֹ׃ 16 וַתָּבוֹא יִרְאָה עַל־
כֻּלָּם

אֶת אוֹיְבֵיכֶם וְהֵיטִיבוּ וְהַלְווּ וְאַל תַּחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיכֶם
וִיהִי לָכֶם שְׂכַרְכֶם רַב וִתְהְיוּ בְּנֵי עֶלְיוֹן כִּי הוּא טוֹב וּמֵיטִיב
עַל־בְּנֵי־בְלִיַּעַל וְעַל־מְרֵעִים ׃ 36 לָכֵן הֱיוּ רַחוּמִים
כַּאֲשֶׁר אֲבִיכֶם רַחוּם הוּא ׃ 37 וְאַל תָּדִינוּ וְלֹא
תִדוֹנוּ אַל תְּחַיְּבוּ וְלֹא תִשָּׁפְטוּ שְׂאוּ וְיִנָּשֵׂא לָכֶם ׃
38 תְּנוּ וְיִנָּתֵן לָכֶם מִדָּה טוֹבָה נְכוֹתָה נְמוּטָה וּנְצוּפָה
יִתְּנוּ בְּחֵיקְכֶם כִּי בְּאֵיזוֹ מִדָּה אֲשֶׁר תָּמֹדּוּ אַף יִמַּד לָכֶם׃
39 וַיֹּאמֶר לָהֶם אֶת־הַמָּשָׁל הֲיוּכַל עִוֵּר לְהוֹלִיךְ אֶת הָעִוֵּר
הֲלֹא שְׁנֵיהֶם יִפְּלוּ בַשָּׁחַת׃ 40 לֹא יֵשׁ תַּלְמִיד עַל־מְלַמְּדוֹ
וְשָׁלֵם הוּא כָּל אֲשֶׁר שָׁוֶה לִמְלַמְּדוֹ ׃ 41 וּמָה תִּרְאֶה אֶת־
חֲשַׁשׁ אֲשֶׁר בְּעֵין אָחִיךָ וְאֶת קוֹרָה בְּעֵין נַפְשְׁךָ לֹא תָבִין ׃
42 אוֹ־אֵיךְ תוּכַל לֵאמֹר לְאָחִיךָ אָחִי הֶרֶף אַשְׁלִיךְ אֶת־
חֲשַׁשׁ מֵאֵת עֵינְךָ וְאַתָּה לֹא רוֹאֶה אֶת־קוֹרָה בְּעֵינֶךָ הֶחָנֵף
הַשְׁלֵךְ בָּרִאשׁוֹנָה אֶת־קוֹרָה מֵעֵינְךָ וְאָז תִּרְאֶה לְהַשְׁלִיךְ
אֶת חֲשַׁשׁ אֲשֶׁר בְּעֵין אָחִיךָ ׃ 43 כִּי עֵץ טוֹב אֵינֶנּוּ עוֹשֶׂה פְּרִי
רָע וְעֵץ רָע אֵינֶנּוּ עוֹשֶׂה פְּרִי טוֹב ׃ 44 כָּל עֵץ יִוָּדַע מִפִּרְיוֹ
וּמִקּוֹצִים לֹא יֶאֶסְפוּ תְאֵנִים וּמִסְּנֶה לֹא יִבְצְרוּ עֲנָבִים ׃
45 אָדָם טוֹב מֵאוֹצַר לִבּוֹ טוֹב עוֹשֶׂה טוֹב וְאָדָם רָע מֵאוֹצַר
לִבּוֹ רָע עוֹשֶׂה רָעָה כִּי מִיֶּתֶר לִבּוֹ יְדַבֵּר פִּיו ׃ 46 מַה תִּקְרְאוּ
לִי אָדוֹן אָדוֹן וְאֵינְכֶם עוֹשִׂים אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר ׃ 47 כָּל־
אֲשֶׁר בָּא אֵלַי וְשׁוֹמֵעַ אֶת־דְּבָרַי וְעוֹשֶׂה אוֹתָם אַגִּיד לָכֶם
לְמִי דוֹמֶה הוּא ׃ 48 דוֹמֶה הוּא לְאָדָם בּוֹנֶה הַבַּיִת אֲשֶׁר
חָפַר וְהֶעֱמִיק וַיָּשֶׂם יְסוֹדוֹ עַל־הַסֶּלַע וְכַאֲשֶׁר בָּא הַשֶּׁטֶף
וַיִּגּוֹף הַנַּחַל עַל־הַבַּיִת הַזֶּה וְלֹא יָכֹל לַהֲמִיטוֹ כִּי יֻסַּד
הִיא עַל־הַסָּלַע ׃ 49 וַאֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ וְאֵינֶנּוּ עוֹשֶׂה דוֹמֶה
הוּא לְאָדָם הַבּוֹנֶה בֵיתוֹ עַל־אֶרֶץ בְּלִי יְסוֹד וַיִּגּוֹף הַנַּחַל
וּפִתְאֹם

וְסוֹפְרֵי תוֹרָה עֲצַת יְהוָה נָאֲצוּ עַל־נַפְשָׁם וְלֹא נִטְבְּלוּ
מִמֶּנּוּ׃ 31 וַיֹּאמֶר הָאָדוֹן וּלְמִי אֲדַמֶּה אֶת־אַנְשֵׁי דוֹר הַזֶּה
וּלְמִי דוֹמִים הֵמָּה׃ 32 דּוֹמִים הֵמָּה לַיְלָדִים הַיּוֹשְׁבִים
בַּשּׁוּק וְהַקּוֹרְאִים וְעוֹנִים חַד־אֶל־אֶחָד לֵאמֹר חִלַּלְנוּ
לָכֶם וְלֹא דְלַגְתֶּם קוֹנַנּוּ לָכֶם וְלֹא סְפַדְתֶּם׃ 33 כִּי־
בָּא יוֹחָנָן הַטֹּבֵל וְלֹא אָכַל לֶחֶם וְיַיִן לֹא שָׁתָה וַתֹּאמְרוּ
כִּי יֶשׁ לוֹ הַשָּׂטָן׃ 34 בָּא גַם בֶּן־הָאָדָם אוֹכֵל וְשׁוֹתֶה
וְאוֹמְרִים אַתֶּם הִנֵּה אִישׁ זוֹלֵל וְסוֹבֵא וְרֵעֶה בַּעֲלֵי מֶכֶס
וְחַטָּאִים הוּא׃ 35 וְתִצְדַּק הַחָכְמָה מִכָּל בְּנוֹתֶיהָ׃
36 וַיָּבוֹא אֶחָד מִפְּרוּשִׁים וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ לֶאֱכֹל לֶחֶם עִמּוֹ
וַיַּעַל אֶל־בֵּית־הַמְּפָרֵשׁ וַיָּסֹב׃ 37 וְהִנֵּה אִשָּׁה הָיְתָה
בָּעִיר וְהִיא חַטָּאָה וְכַאֲשֶׁר יָדְעָה כִּי־סַב בְּבֵית הַמְּפָרֵשׁ
סָבְלָה פַּךְ בַּהַט בֹּשֶׂם׃ 38 וַתָּקָם אֶל־רַגְלָיו מֵאָחוֹר
בּוֹכִיָּה וַתָּחֶל לְהַרְווֹת אֶת־רַגְלָיו בְּדִמְעוֹת וַתְּקַלְקֵל
בְּשַׂעֲרוֹת רֹאשָׁהּ וַתִּשַּׁק אֶת־רַגְלָיו וַתָּסֶךְ בַּבֹּשֶׂם׃
39 וְכַאֲשֶׁר רָאָה הַמְּפָרֵשׁ אֲשֶׁר קָרָא אוֹתוֹ אָמַר בְּקִרְבּוֹ
לֵאמֹר זֶה אִם נָבִיא הוּא גַם יֵדַע מִי־זֹאת וּמַה שְׁמוּעָתָהּ
אֲשֶׁר מַגִּיעָה בּוֹ כִּי־חַטָּאָה הִיא׃ 40 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו שִׁמְעוֹן יֶשׁ־לִי מַה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְהוּא אָמַר דַּבֵּר רַבִּי
(וַיֹּאמֶר לוֹ יֵשׁוּעַ)׃ 41 שְׁנֵי אַנְשֵׁי תְּבָכִים הָיוּ לַמַּלְוֶה פְּלוֹנִי
אֶחָד נֹשֶׁה בּוֹ דִּינָרִים חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַחֵר חֲמִשִּׁים׃
42 וְכַאֲשֶׁר לֹא הָיָה לָהֶם לְשַׁלֵּם חָנַן אוֹתָם שְׁנֵיהֶם
וּמִי־מֵהֶם אָמַר יוֹתֵר יֶאֱהַב אוֹתוֹ׃ 43 וַיַּעַן שִׁמְעוֹן
וַיֹּאמֶר שֹׁבֵר אָנֹכִי כִּי זֶה אֲשֶׁר חָנַן אוֹתוֹ רָב וַיֹּאמֶר לוֹ
יִשַּׁרְתָּה לָדִין׃ 44 וַיִּפֶן אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר לְשִׁמְעוֹן הֲרוֹאֶה
אַתָּה אֶת־הָאִשָּׁה בָּאתִי לְבֵיתְךָ וּמַיִם עַל־רַגְלַי לֹא נָתַתָּה

כלם ויכבדו את־יהוה לאמר כי נביא גדול קם בנו וכי
פקד יהוה את־עמו : 17 ויצא הדבר ההוא בכל־יהודה עליו
ובכל הככר : 18 ויגידו ליוחנן המלאכיו על־כל־הדברים
האלה : 19 ויקרא יוחנן לשני תלמידיו וישלחם אל־ישוע
לאמר האתה הוא הבא או לאחר ניחלנו : 20 וכאשר באו
האנשים אליו אז אמרו יוחנן הטבל שלחנו אליך לאמר
האתה הוא הבא או לאחר ניחלנו : 21 וביום ההוא
רפא לרבים מחליים ומנגעים ומשדים רעים
ועורים רבים אשר חנן אותם בראי : 22 ויען ישוע
ישעי׳ כט יח ויאמר להם לכו והגידו ליוחנן אשר
וסא א Isa. 29, רואים ושומעים אתם כי־עורים
18 & 61. 1. רואים פסחים הלכים מצורעים נטהרים
חרשים שומעים מתים קמים אביונים מתבשרים :
23 ואשרי האיש אשר לא יכשל בי : 24 וילכו מלאכי
יוחנן ויחל לדבר אל־העם על־יוחנן מה יצאתם
במדבר לראות הקנה אשר מרוח ינוד במים : 25 או
מה יצאתם לראות אם את האדם לבוש בגדים רכים
הנה אשר בבגדי אדר ובעדן המה בבתי מלכים היו :
26 או מה יצאתם לראות אם את־הנביא אמנם
אומר אני לכם גם יותר מנביא הוא : 27 כי זה
מלאכי ג א Mal. הוא אשר נכתב עליו הנה אנכי שולח
3. 1. את מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך :
28 כי אומר אנכי לכם כי־בילידי נשים לא קם נביא
גדול מן יוחנן הטבל ואשר קטון במלכות אלהים גדול
הוא ממנו : 29 וכל העם שומע ובעלי מכס צדקו
את־יהוה ויטבלו בטבילת יוחנן : 30 והמפרשים
וסופרי

בִּמְשָׁלִים לְמַעַן רָאוֹה לֹא יִרְאוּ וְשָׁמוֹעַ לֹא יָבִינוּ׃ 11 וְזֹאת
מוֹרֶה הַמָּשָׁל הַזֶּרַע דְּבַר יְהוָה הוּא׃ 12 וַאֲשֶׁר עַל־הַדֶּרֶךְ
הֵמָּה הָיוּ הַשּׁוֹמְעִים וְאָז בָּא הַשָּׂטָן וְנָשָׂא אֶת־הַדָּבָר
מִלְּבוֹתָם פֶּן יַאֲמִינוּ וְיִוָּשֵׁעוּ׃ 13 וַאֲשֶׁר עַל־הַסֶּלַע הֵמָּה
אִם שׁוֹמְעִים בְּשִׂמְחָה מְקַבְּלִים אֶת־הַדָּבָר וְלֹא יֶשׁ
לָהֶם שֹׁרֶשׁ עַל־כֵּן לָעֵת מַאֲמִינִים וּלְעִתּוֹת בַּצָּרָה יִמְרֹדוּ׃
14 וַאֲשֶׁר נָפַל בַּקּוֹצִים אֵלֶּה הֵם הַשּׁוֹמְעִים וּמִדַּאֲגוֹת הֶהָמוֹן
וּבְעֶדְנַת הַחַיִּים הוֹלְכִים וְיֵחָנְקוּ וּפִרְיָמוֹ לֹא יַעֲשׂוּ׃ 15 וַאֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ טוֹבָה אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר בְּלֵב טוֹב וְשַׁפִּיר שׁוֹמְעִים אֶת
הַדָּבָר וְאֹחֲזִים וְיַעֲשׂוּ פְּרִי בְּדוּמִיָּה׃ 16 אִישׁ לֹא יַבְעִיר
לַפִּיד וִיכַסֶּה אוֹתוֹ בַּכְּלִי אוֹ יְשִׂימֶנּוּ תַּחַת הֶעָרֶשׂ כִּי אִם
יָשִׂים עַל־מְנוֹרָה עַל־אֲשֶׁר יָבוֹאוּ יִרְאוּ אֶת הָאוֹר׃ 17 כִּי־
אֵינֶנּוּ דָּבָר טָמוּן אֲשֶׁר לֹא יִגָּלֶה וְאֵינֶנּוּ נִסְתָּר אֲשֶׁר לֹא
יִוָּדֵעַ וְאֶל־גָּלוּי יָבוֹא׃ 18 וּרְאוּ אֵיכָכָה תִשְׁמָעוּ כִּי לַאֲשֶׁר
יֶשׁ לוֹ יִנָּתֵן לוֹ וְלַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ לוֹ מְאוּמָה גַּם אוֹתוֹ אֲשֶׁר
שׁוֹבֵר לִהְיוֹת לוֹ תִנָּשֵׂא מִמֶּנּוּ׃ 19 וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו אִמּוֹ וְאֶחָיו
וְלֹא יָכְלוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ בַּעֲבוּר הָעָם׃ 20 וַיֻּגַּד לוֹ לֵאמֹר
אִמְּךָ וְאַחֶיךָ קָמִים בַּחוּץ וּרְצוֹנָם הִיא לִרְאוֹת אוֹתָךְ׃ 21 וַיַּעַן
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִמִּי וְאַחַי אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר שׁוֹמְעִים אֶת־
דְּבַר אֱלֹהִים וְיַעֲשׂוּ אוֹתוֹ׃ 22 וַיְהִי־בְּאַחַד הַיָּמִים וַיַּעַל־
עַל־הָאֳנִיָּה וְעִמּוֹ תַלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נַעֲבֹר נָא עַל־
עֵבֶר הַיָּם וַיַּעֲלוּ׃ 23 וְכַאֲשֶׁר רָדוּ וַיֵּרָדֵם וַתֵּרֶד סוּפַת רוּחַ
אֶל־הַיָּם וַיִּמָּלְאוּ וַיִּשָּׁטֵפוּ׃ 24 וַיִּקְרְבוּ וַיָּעִירוּ אוֹתוֹ לֵאמֹר
רַבֵּינוּ רַבֵּינוּ נֹאבֵד וְהוּא קָם וַיִּגְעַר בְּרוּחַ וּבְסַעֲרַת מַיִם
וַיִּשְׁתְּקוּ וַתְּהִי־שְׁלֵוָה׃ 25 וַיֹּאמֶר לָהֶם אַיֵּה אֱמוּנַתְכֶם וַיִּירְאוּ
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וּמִי זֶה הוּא כִּי־גַם לְרוּחוֹת מְצַוֶּה
וְלַמַּיִם

והיא בדמעות הרותה את־רגלי ובשערי ראשה תקלקל :
45 נשיקה לא נתת לי והיא מאחר באה לא נטשה. לנשק
את־רגלי : 46 בשמן ראשי לא משחת והיא סכה את־
רגלי בבשם : 47 על־כן אומר לך אנכי כי־נשאו לה
חטאת רבות לכן אהבה רב ולאשר נשא מעט גם הוא
אוהב מעט : 48 ויאמר אליה נשאו לך חטאתיך : 49 ויחלו
היושבים במסבה לאמר בנפשם מי־זה הוא אשר גם
ישא עוונות : 50 ויאמר אל־האשה אמונתך הושיעתך
לכי בשלום :

CAP. VIII. ח

1 ויהי־אחרי הדברים האלה וילך בערים וטירות ויקרא
ויבשר את־מלכות אלהים והשנים עשר היו עמו :
2 וקצת הנשים אשר היו מרפאות מן־רוחות רעות ומן
מחליים מרים הנקראה מגדלנית אשר ממנה שבעה
שדים יצאו : 3 ויוחנה אשת כוזה בעל בית הירודס
ושושנה ואחרות רבות אשר שרתו אותו מנכסיהן :
4 וכאשר נקהל עם רב כי־מכל־הערים באו אליו אמר
במשל : 5 יצא הזורע לזרוע את־זרעו ובזרעו אחד נפל
על־הדרך ונרמס ועוף השמים אכלוהו : 6 ואחר נפל
על־הסלע ויצמח וייבש כי־לא היה לו שמץ משמן אז
יובל : 7 ואחר נפל בתוך הקוצים ויעלו עמו הקוצים
ויחנקוהו : 8 ואחר נפל על־ארץ טובה ויצמח ויעש פרי
מאה באחד וכאשר דבר האלה ויקרא אשר לו אזנים
לשמוע ישמע : 9 וישאלו לו תלמידיו לאמר מה יורה
10. ישע ו ט המשל הזה : 10 ויאמר לכם נתן לדעת
6.9. את־סודות מלכות אלהים ולאחרים
בכשלים

רב העדה היה ויפל אל־רגלי ישוע וישאל ממנו לבוא
לביתו : 42 כי בת יחידה היא היתה לו כשתים עשרה
שנה והיא קרובה למות ובלכתו עמו קהל רב הציקוהו :
43 ואשה היתה דוה בנדתה משתים עשרה שנה אשר
היא בלעה את־כל־קנינה את־הרופאים ולא־יכלה להרפא
מכל־איש : 44 ותבוא מאחור ותגע לכנף בגדו ובי נע
קם זוב דמה : 45 ויאמר ישוע מי־הגיעני ובכחשם
כלם אמר כיפה ואשר עמו המלמד העם רב הציקו
וצוררו אותך ואמרת מי־הגיע בי : 46 ויאמר ישוע הגיעני
פלמוני כי מריח אנכי כי חיל יצא ממני: 47 וכאשר ראתה
האשה כי איננה לטה ותבוא בחרדה ותפול אל־רגליו
ותגד לו לפני כל־העם אודותיה על־מה הגיעה בו ואיך
נרפאה ברגע : 48 והוא אמר אליה חזקי ואמצי בתי
אמונתך הושיעתך לכי בשלום : 49 עודנו מדבר הוא
ובא אחד מבית רב העדה לאמר לו כי מתה בתך אל־
תוגע את המלמד : 50 וכאשר שמע ישוע ענה לו לאמר
אל תירא האמן לבדך ותושע : 51 וכאשר בא אל־הבית
איש לא הניח לבוא כי אם את־כיפה ויוחנן ויעקוב
ואת־אבי הנערה ואת־אמה : 52 ויבכו כלם ויתגודדו
עליה והוא אמר אל תבכו איננה מתה כי אם ישנה :
53 וילעיגו לו יודעים כי מתה : 54 והוא השליכם כלם
חוצה ויחזק בידה ויקרא לאמר טליתא קומי :
55 ותשב רוחה ותקם ברגע ויצו להנתן לה לאכל :
56 ויתמהו אביה ואמה ויצו אותם פן־יאמרו לאנש
אחד את־אשר נעשה :

CAP.

וְלַמַּיִם וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו׃ 26 וַיֵּרְדוּ וַיָּבוֹאוּ אֶל־מְדִינַת הַגְּדֵרִים
אֲשֶׁר הִיא אֶל־מוּל הַגָּלִיל׃ 27 וַיֵּצֵא אֶל־הָאָרֶץ וַיִּפְגַּע
בּוֹ אִישׁ אֶחָד מִן־הָעִיר אֲשֶׁר הָיוּ לוֹ שֵׁדִים מֵעִתִּים רַבּוֹת
וּבֶגֶד לֹא לָבוּשׁ וּבְבַיִת לֹא עָמַד כִּי אִם בַּקְּבָרִים׃ 28 וְכַאֲשֶׁר
רָאָה אֶת־יֵשׁוּעַ וַיִּצְעַק וַיִּפּוֹל אֶל־רַגְלָיו וּבְקוֹל גָּדוֹל אָמַר
מַה־לִּי וָלָךְ יֵשׁוּעַ בֶּן־אֵל־עֶלְיוֹן אַל־נָא תְּשַׁטֵּנִי׃ 29 וַיְצַו
אֶת־רוּחַ הַטֻּמְאָה לָצֵאת מִן־הָאָדָם כִּי־בְעִתּוֹת רַבּוֹת
חֲתָפוֹ וַיִּלְכְּדוּהוּ בַּחֹחִים וַיַּאַסְרוּהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיִּתְּנוּ אוֹתוֹ
בְּמַטָּרָה וַיְשַׁבֵּר אֶת הַזִּקִּים וַיּוֹלִיכֵהוּ הַשָּׂטָן בַּמִּדְבָּר׃
30 וַיִּשְׁאַל לוֹ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר מַה שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לְגִיוֹן כִּי שֵׁדִים
רַבִּים בָּאוּ בוֹ׃ 31 וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ פֶּן יְצַוֶּה אוֹתָם לַהֲלֹךְ
אֶל־תְּהוֹם׃ 32 וַיְהִי שָׁם עֵדֶר חֲזִירִים רַבִּים הָרוֹעִים בָּהָר
וַיִּתְחַנְּנוּ אֵלָיו לְצַוּוֹתוֹ אוֹתָם לָבוֹא בָּאֵלֶּה וַיְצַו לָהֶם׃
33 וּבְצֵאתָם מִן־הָאָדָם בָּאוּ אֶל־הַחֲזִירִים וַיֵּהָלֵךְ הָעֵדֶר
בְּסַחַף אֶל־הַיָּם וַיֵּחָנְקוּ׃ 34 וַיִּרְאוּ הָרוֹעִים אֶת־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
וַיָּנוּסוּ וַיָּבוֹאוּ וַיַּגִּידוּ בָּעִיר וּבַשָּׂדוֹת׃ 35 וַיֵּצְאוּ לִרְאוֹת אֶת־
אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיָּבוֹאוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּמְצְאוּ כִּי יָשַׁב הָאָדָם הַהוּא
אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ הַשֵּׁדִים יָצְאוּ לָבוּשׁ וְנָבוֹן הוּא לְרַגְלֵי יֵשׁוּעַ
וַיִּירָאוּ׃ 36 וַיַּגִּידוּ לָהֶם אֲשֶׁר רָאוּ אֵיךְ נוֹשַׁע בַּעַל שֵׁד
37 וַיִּשְׁאֲלוּ אוֹתוֹ כָּל־קְהַל כִּכַּר הַגְּדֵרִים לָלֶכְתּוֹ מֵעִמָּם כִּי
יִרְאָה גְדוֹלָה בָּאָה עֲלֵיהֶם וַיַּעַל עַל־הַסְּפִינָה וַיָּשָׁב
מֵאִתָּם׃ 38 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יָצְאוּ הַשֵּׁדִים בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
לִהְיוֹתוֹ עִמּוֹ וַיְשַׁלְּחֵהוּ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר׃ 39 שׁוּב אֶל־בֵּיתֶךָ
וְסַפֵּר כַּמָּה עָשָׂה לְךָ אֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ בָּעִיר כֻּלָּהּ קוֹרֵא כַּמָּה
עָשָׂה לוֹ יֵשׁוּעַ׃ 40 וַיְהִי־כַאֲשֶׁר שָׁב יֵשׁוּעַ וַיְקַבְּלֵהוּ הָעָם
כִּי כֻלָּם מְיַחֲלִים אוֹתוֹ׃ 41 וְהִנֵּה בָּא אִישׁ וּשְׁמוֹ יָאִיר וְהוּא

וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו הוֹשִׁיבוּ אוֹתָם עַל־מוֹשָׁבָם
חֲמִשִּׁים כְּאֶחָד : 15 וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֵּשְׁבוּ כֻלָּם : 16 וַיִּקַּח
אֶת־חֲמֵשֶׁת לֶחֶם וְאֶת־שְׁנֵי־דָגִים וַיַּבֵּט אֶל־הַשָּׁמַיִם
וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וַיִּשְׁבֹּר וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לָשִׂים לָעָם : 17 וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׂבְּעוּ כֻלָּם וַיִּנָּשְׂאוּ שְׁנֵים עָשָׂר סַלִּים מִיֶּתֶר הַפִּתִּים :
18 וַיְהִי־בִּהְיוֹתוֹ מִתְפַּלֵּל לְבַדּוֹ וַיִּהְיוּ עִמּוֹ תַלְמִידָיו וַיִּשְׁאַל
לָהֶם לֵאמֹר אֶת־מִי־אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים לִהְיוֹתִי : 19 וַיַּעֲנוּ
וַיֹּאמְרוּ אֶת־יוֹחָנָן הַטֹּבֵל וַאֲחֵרִים אֶת־אֵלִיָּהוּ וַאֲחֵרִים
כִּי נָבִיא אֶחָד מִן הַקַּדְמֹנִים קָם : 20 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
וְאַתֶּם אֶת־מִי תֹאמְרוּ לִהְיוֹתִי וַיַּעַן כֵּיפָה אֶת־מָשִׁיחַ
יְהוָה : 21 וַיִּגְעַר לָהֶם וַיְצַו אוֹתָם פֶּן יֹאמְרוּ זֹאת לְאִישׁ
אֶחָד : 22 כִּי יִצְטָרֵךְ בֶּן הָאָדָם לִסְבֹּל רַבּוֹת וּלְהִמָּאֵס
מִן־הַזְּקֵנִים וְשָׂרֵי הַכֹּהֲנִים לְהֵהָרֵג וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לָקוּם :
23 וַיֹּאמֶר אֶל־כֻּלָּם אִם אִישׁ רוֹצֶה לָבוֹא אַחֲרַי יְכַחֵשׁ
לְנַפְשׁוֹ וְיִשָּׂא אֶת־צְלָבוֹ יוֹמָם וְיָבוֹא אַחֲרָי : 24 כִּי אֲשֶׁר
יִרְצֶה לְהוֹשִׁיעַ אֶת־נַפְשׁוֹ יְאַבְּדֶנָּה וַאֲשֶׁר יְאַבֵּד אֶת־
נַפְשׁוֹ לְמַעֲנִי הוּא יוֹשִׁיעֶנָּה : 25 וּמַה יוֹעִיל הָאָדָם
אַף כִּי־יִבְצַע אֶת כָּל הָעוֹלָם אִם יְאַבֵּד אֶת־
נַפְשׁוֹ אוֹ אִם־יֵעָנֵשׁ : 26 כִּי־אֲשֶׁר יְבִישֵׁנִי וּדְבָרַי גַּם
בֶּן־הָאָדָם יְבִישֶׁנּוּ אִם יָבוֹא בִּכְבוֹדוֹ וּבִכְבוֹד אָבִיו
וּמַלְאָכִים הַקְּדוֹשִׁים : 27 אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם בֶּאֱמֶת הוֹוִים
פֹּה אֲנָשִׁים קָמִים אֲשֶׁר לֹא יִטְעֲמוּ אֶת־הַמָּוֶת עַד
כִּי־יִרְאוּ אֶת מַלְכוּת אֱלֹהִים : 28 וַיְהִי־אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה כִּשְׁמוֹנָה יָמִים וַיִּקַּח אֶת־כֵּיפָה וְיוֹחָנָן וְיַעֲקֹב
וַיַּעַל־עַל הָהָר לְהִתְפַּלֵּל : 29 וַיְהִי בְּהִתְפַּלְלוֹ קָרַן עוֹר
פָּנָיו וּבְגָדָיו הִלְבִּינוּ כְּמוֹ בָּרָק : 30 וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים
דִּבְּרוּ

ט CAP. IX.

1 וַיַּצְעֵק אֶת־שְׁנֵים עָשָׂר תַּלְמִדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם יְכֹלֶת
וְשִׁלְטוֹן עַל־כָּל־הַשֵּׁדִים וּלְרַפֵּא אֶת־מַחֲלָיִים :
2 וַיְשַׁלְּחֵם לִקְרֹא אֶת־מַלְכוּת אֱלֹהִים וּלְרַפֵּא
אֶת־הַחוֹלִים : 3 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַל־תִּשְׂאוּ מְאוּמָה
אֶל־הַדֶּרֶךְ וְלֹא מַטּוֹת וְלֹא צִקָּלוֹן וְלֹא לֶחֶם וְלֹא כֶסֶף וְלֹא
כְּאֶחָד שְׁתֵּים כֻּתָּנוֹת תִּהְיֶנָה לָכֶם : 4 וּבְבַיִת אֲשֶׁר תָּבוֹאוּ
בָּהּ שָׁם תְּעוֹדְדוּ וּמִשָּׁם תֵּצְאוּ : 5 וַאֲשֶׁר לֹא יְקַבְּלוּ אֶתְכֶם
תֵּצְאוּ מֵעִיר הַהִיא וְגַם הִתְנַעֲרוּ מֵעָפָר רַגְלֵיכֶם לְעֵדוּת
עֲלֵיהֶם : 6 וַיֵּצְאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַטִּירוֹת וַיְבַשְּׂרוּ וַיְרַפְּאוּ
בְּכָל־מְקוֹמוֹת : 7 וַיִּשְׁמַע הֵירוֹדֵס נָשִׂיא אֶחָד מֵאַרְבָּעָה
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּתְמַהּ כִּי נֶאֱמַר מִקְצָתָם
כִּי־יוֹחָנָן קָם מִמֵּתִים : 8 וּמִקְצָתָם כִּי־אֵלִיָּהוּ נִרְאָה קְצָתָם
כִּי־אֶחָד מִנְּבִיאִים הַקַּדְמוֹנִים קָם : 9 וַיֹּאמֶר הֵירוֹדֵס מֵעַל־
יוֹחָנָן נָשָׂאתִי רֹאשׁוֹ וּמִי זֶה הוּא אֲשֶׁר עָלָיו שׁוֹמֵעַ אָנֹכִי
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיְבַקֵּשׁ לִרְאוֹת אוֹתוֹ : 10 וַיָּשׁוּבוּ הַשְּׁלוּחִים
וַיְסַפְּרוּ לוֹ כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּקָּחֵם וַיּוֹלִיכֵם לְבַדָּם אֶל־מְקוֹם
חָרְבַּת־עִיר הַנִּקְרָאָה בֵּית צַיְדָה : 11 וַיִּוָּדַע לָעָם וַיָּבוֹאוּ
אַחֲרָיו וַיְקַבְּלֵם וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם עַל־מַלְכוּת אֱלֹהִים וַאֲשֶׁר
צָרְכָם רְפָאָם : 12 וְכַאֲשֶׁר רָפָה הַיּוֹם לַעֲרוֹב בַּחֲנוֹת הַיּוֹם
אָז־בָּאוּ שְׁנֵים עָשָׂר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַנַּח אֶת־הָעָם לָלֶכֶת
אֶל־הַטִּירוֹת וְשָׂדוֹת אֲשֶׁר מִסָּבִיב וְיָלִינוּ וְיִמְצְאוּ לָהֶם
אֹכֶל כִּי פֹּה בְּמָקוֹם חָרְבָה הוֹיִים אֲנַחְנוּ : 13 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם תְּנוּ אַתֶּם לָהֶם לֶאֱכוֹל וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹתָרִים לָנוּ
כִּי אִם חֲמֵשֶׁת כִּכְּרוֹת לֶחֶם וּשְׁנֵי דָגִים כִּי אִם נֵלֵךְ וְנִשְׁבֹּר
שֶׁבֶר לְכָל־הָעָם הַזֶּה : 14 וַיִּהְיוּ כַּחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ

וַיֹּאמֶר

בָּהֶם מִי־הוּא גָּדוֹל בָּהֶם : 47 וְכַאֲשֶׁר יָדַע יֵשׁוּעַ אֶת־
מַחְשְׁבוֹת לְבוֹתָם וַיֶּאֱחוֹז אֶת־הַיֶּלֶד וַיְקִימֵנוּ אֶצְלוֹ :
48 וַיֹּאמֶר לָהֶם כָּל אֲשֶׁר יְקַבֵּל אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה בִּשְׁמִי
יְקַבְּלֵנִי וַאֲשֶׁר יְקַבְּלֵנִי יְקַבֵּל אוֹתוֹ אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי כִּי אֲשֶׁר
קָטוֹן הוּא בְּכֻלְּכֶם זֶה גָּדוֹל הוּא מִכֻּלָּם : 49 וַיַּעַן יוֹחָנָן
וַיֹּאמַר רַבִּי יָדַעְנוּ אִישׁ אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ הוֹצִיא אֶת־הַשֵּׁדִים
וַנְּכַלְאֶנּוּ כִּי־לֹא בָא עִמָּנוּ : 50 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אַל־
תִּכְלָאוּ כִּי אֲשֶׁר לֹא לְקֻבְלֵנוּ הֲלֹךְ לָנוּ הוּא : 51 וַיְהִי־
בְּהִמָּלֵאת יְמֵי עֲלוֹתוֹ וַיְתַקֵּן אֶת־פָּנָיו לָהֲלֹךְ אֶל־יְרוּשָׁלַיִם :
52 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים לְפָנָיו וַיֵּלְכוּ וַיָּבוֹאוּ עַל־טִירַת שׁוֹמְרוֹן
לְהָכִין לוֹ : 53 וְלֹא קִבְּלוּ אוֹתוֹ כִּי־פָנָיו תִּקֵּן לָלֶכֶת
יְרוּשָׁלַיְמָה : 54 וְכַאֲשֶׁר רָאוּ תַּלְמִידָיו יַעֲקֹב וְיוֹחָנָן אָמְרוּ
אֲדוֹנֵנוּ אִם תִּרְצֶה נֹאמַר לָרֶדֶת אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וּלְאַבְּדָם
כַּאֲשֶׁר גַּם אֵלִיָּהוּ עָשָׂה : 55 וַיִּפֶן וַיִּגְעַר בָּם לֵאמֹר לֹא
יְדַעְתֶּם לְמִי־רוּחַ אַתֶּם : 56 כִּי בֶן־הָאָדָם לֹא בָא
לְאַבֵּד נַפְשׁוֹת הָאֲנָשִׁים כִּי־אִם לְהוֹשִׁיעַ וַיֵּלְכוּ אֶל־
טִירָה אַחֶרֶת : 57 וַיְהִי בְּלֶכְתָּם בַּדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר אֶחָד אֵלָיו
אֵלֵךְ אַחֲרֶיךָ בַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ אֲדֹנִי : 58 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ
לַשּׁוּעָלִים הָיוּ לָהֶם מַחֲבֹאִים וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם קִנֵּיהֶם
וּלְבֶן־הָאָדָם אֵינֶנּוּ לוֹ אֲשֶׁר יָשִׂים שָׁמָּה אֶת רֹאשׁוֹ :
59 וַיֹּאמֶר אֶל־אַחֵר בּוֹא אַחֲרַי וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הַנִּיחֵנִי לַהֲלוֹךְ
בָּרִאשׁוֹנָה וְלִקְבֹּר אֶת־אָבִי : 60 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הַנַּח
לַמֵּתִים לִקְבֹּר אֶת־הַמֵּתֵיהֶם וְאַתָּה לֵךְ לְךָ וּבַשֵּׂר
אֶת־מַלְכוּת אֱלֹהִים : 61 וַיֹּאמֶר גַּם אַחֵר אֵלֵךְ אַחֲרֶיךָ
אֲדֹנִי אַךְ הַנִּיחֵנִי נָא בָּרִאשׁוֹנָה לְשַׁלֵּם לַאֲשֶׁר בְּבֵיתִי :
62 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁלַח יָדוֹ לָאֵת וּפוֹנֶה

דברו עמו אשר הם משה ואליהו : 31 ויראו בכבוד
וידברו את־מוצאו אשר עתיד הוא למלאת בירושלים :
32 וכיפה ואשר עמו היו כבדים בשנה ויעידו ויראו את־
כבודו ואת־שני אנשים העמדים אליו : 33 ויהי
בהפרדם ממנו אמר כיפה אל־ישוע המורה טוב יש־
להיות אותנו פה נעשה נא שלשת אהלים לך אחד
ולמשה אחד ולאליהו אחה ואיננו יודע מה מדבר הוא :
34 וכאשר הוא מדבר את־הדברים האלה נהיה הענן
ויסך אותם וייראו בבואם בענן : 35 ויהי קול מענן
לאמר זה הוא בני ידידי אותו שמעו : 36 ובהיות הקול
נמצא ישוע לבדו ויחשו ולאיש לא הגידו בימים ההם
דבר מאלה אשר ראו : 37 ויהי־ביום אחר ברדתם מן
ההר ויקר אליו קהל רב : 38 והנה איש מן העם זעק
לאמר אנא רבי הביטה נא אל־בני כי־יחידי יש הוא :
39 והנה הרוח תקחנו ובפתע יצעק ותמריצנו עם חלאה
ובקשיות תפרד ממנו ומדכאה אותו : 40 ושאלתי
מתלמידיך להוציאו ולא יכלו : 41 ויען־ישוע ויאמר
אוי דור סורר ושובב עד מה אהיה עמכם להתאפק לכם
הביאה פה את־בנך ידידך : 42 ובקרובו אליו וירטשהו
השד וימעסהו ויגער ישוע ברוח הטמאה וירפא את־
הנער ויתנהו לאביו : 43 ויבהלו כלם על־גדלת יהוה
ויתמהו על־כלם אשר עשה ויאמר אל־תלמידיו :
44 שימו אתם את־הדברים האלה אל־אזניכם כי בן
האדם יש־עתיד להנתן בידי האנשים : 45 והמה
לא בנו את־הדבר הזה והיה מכסה מהם פן ידעוהו
ויראו לשאל לו. על־הדבר הזה : 46 ותעל־מחשבה
בהם

אליכם ישמע אלי ואשר יניא אתכם יניאני ואשר יניאני
יניא את־אשר שלחני : 17 וישובו השבעים עם שמחה
לאמר אדני גם השדים נרפו לנו בשמך : 18 ויאמר
אליהם ראיתי את־השטן כמו ברק נופל מן השמים :
19 הנה נותן אנכי לכם את־שלטון לדרך על־הנחשים
ועקרבים ועל כל־גבורת האויב ומאומה לא יניק אתכם :
20 אבל בזאת אל־תשמחו כי־הרוחות נרפו לכם
שמחו כי־שמותיכם נכתבו בשמים : 21 ובשעה ההיא
עלץ ישוע ברוח ויאמר אודה לך אבי אדון שמים וארץ
כי הסתרת את האלה מחכמים ונבונים ותגל־אותם
לעללים אף אבי כי כן נרצה לפניך : 22 ויפן אל־
תלמידיו ויאמר אליהם) כלם נתנו לי מאבי ואיש לא
יודע מי יש הבן כי־אם האב ומי־יש־האב כי אם הבן
ואשר לו ירצה הבן־לגלות : 23 ויפן אל־תלמידיו ויאמר
לבדם אשרי העינים אשר ראו את־אשר אתם רואים :
24 כי־אומר אני כי־נביאים ומלכים רבים חפצו לראות
את אשר אתם רואים ולא ראו ולשמוע את אשר אתם
שומעים ולא שמעו : 25 והנה רב בתורה אחד קם ומנסה
אותו לאמר התורה מה אעשה ואנחול את־חיי־עולם :
26 ויאמר אליו מה נכתב בתורה איככה קורא אתה :
27 ויען ויאמר תאהב את־יהוה אלהיך Deut. 6.5. דבר ו'ה'
בכל־לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך
ואת־קרובך כמוך : 28 ויאמר לו היטב ענית עשה זאת
ותחיה : 29 והוא אבה להצטדק ויאמר אל־ישוע
ומי יש־קרובי : 30 ויען ישוע ויאמר אדם פלוני ירד
מיר שלים אל־יריחו ויפול בידי הפריצים ויפשיטוהו

לְאָחוֹר לֹא יִכְשַׁר אֶל־מַלְכוּת אֱלֹהִים:

CAP. X. י

1 וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּבְחַר אֲדֹנָי שִׁבְעִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁלָחֵם שְׁנַיִם שְׁנַיִם לְפָנָיו בְּכָל עִיר וּמָקוֹם אֲשֶׁר עָתִיד
הוּא לָבוֹא שָׁמָּה: 2 וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם הַקָּצִיר רַב וְהַפֹּעֲלִים
מְעַטִּים לָכֵן הִתְחַנְּנוּ לַאֲדוֹן הַקָּצִיר לִשְׁלוֹחַ אֶת הַפּוֹעֲלִים
לִקְצִירוֹ: 3 לְכוּ הִנֵּה אָנֹכִי שׁוֹלֵחַ אֶתְכֶם כִּטְלָאִים בְּתוֹךְ
הַזְּאֵבִים: 4 אַל־תִּשְׂאוּ כִיס וְלֹא צִקְלוֹן מלכ׳ ב ד׳ כט
וְלֹא נְעָלִים וּלְכָל אִישׁ בַּדֶּרֶךְ לֹא תִשְׁאֲלוּ 2 Reg.4.29.
לִשְׁלוֹמוֹ: 5 בְּכָל בַּיִת אֲשֶׁר תָּבוֹאוּ בוֹ בַּתְּחִלָּה אִמְרוּ
שָׁלוֹם לַבַּיִת הַזֶּה: 6 וְאִם יִהְיֶה שָׁם בֶּן־הַשָּׁלוֹם אָרְיָנוּחַ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם וְאִם אַיִן עֲלֵיכֶם יָשׁוּב: 7 וְתַאֲרִיכוּ
בַּבַּיִת הַהוּא וְתֹאכְלוּ וְתִשְׁתּוּ אֲשֶׁר אִתָּם דבר׳ כד׳ יד׳
כִּי הַפּוֹעֵל יִשְׁוֶה לִשְׂכָרוֹ אַל־תֵּלְכוּ Deut.24.14.
מִבַּיְתָה לְבַיְתָה: 8 וּבְכָל עִיר אֲשֶׁר תָּבוֹאוּ בָּהּ וִיקַבְּלוּ
אֶתְכֶם אִכְלוּ אֵת אֲשֶׁר יוּשְׂמוּ לִפְנֵיכֶם: 9 וְרַפְאוּ אֶת־
מַחֲלִיִים אֲשֶׁר בָּהּ וְאִמְרוּ לָהֶם קָרְבָה אֲלֵיכֶם מַלְכוּת
אֱלֹהִים: 10 וּבְכָל עִיר אֲשֶׁר תָּבוֹאוּ בָהּ וְלֹא יְקַבְּלוּ אֶתְכֶם
צְאוּ אֶל־חוּצוֹתָם וְאִמְרוּ: 11 גַּם אֶת עָפָר אֲשֶׁר דָּבַק בָּנוּ
מֵעִירְכֶם נְנַפֵּץ עֲלֵיכֶם אַךְ זֹאת דְּעוּ כִּי קָרְבָה אֲלֵיכֶם
מַלְכוּת אֱלֹהִים: 12 כִּי־אוֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם כִּי לִסְדוֹם בַּיּוֹם
הַהוּא יֵקַל מֵעִיר הַהִיא: 13 אוֹי לָךְ כּוֹרָזִין אוֹי לָךְ בֵּית
צַיְדָה כִּי אִם בְּצוֹר וּבְצִידוֹן נַעֲשׂוּ הַגְּבוּרוֹת אֲשֶׁר בָּכֶם
נַעֲשׂוּ לְפָנִים בְּשַׂק וּבְעָפָר יוֹשְׁבִים שָׁבוּ: 14 לָכֵן לְצוֹר
וּלְצִידוֹן יֵקַל בְּיוֹם דִּין מִכֶּם: 15 וְאַתְּ כְּפַר־נַחוּם אֲשֶׁר עַד־
הַשָּׁמַיִם רוֹמַמְתְּ עַד־שְׁאוֹל תּוּרְדִי: 16 כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁמַע
אֲלֵיכֶם

נשא לכל־חובינו ואל תביאנו במסה כי אם הצילנו
מרעה: 5 ויאמר אליהם מי יש בכם אשר לו רע
ויבוא אליו בחצית הלילה ויאמר לו רעי הלוה
לי שלשת ככרות לחם ; 6 כי־רעי בא מדרך אלי
ומאומה לא יש־בידי אשר אשים לפניו : 7 והוא
מבית ענה ואמר אל תוגיעני עת הגיפו הדלתות
וילדי אתי במטה המה לא אוכל לקום ולתת לך :
8 אומר אני לכם אם לא יקום ויתן לו על־כי־יש רעהו
ויקום ויתן לו כל צרכו על־כי־איש עז פנים הוא : 9 ואני
אומר לכם שאלו וינתן לכם בקשו ותמצאו דפקו ויפתח
לכם : 10 כי־כל־אשר שואל לוקח ואשר מבקש
מוצא ולדופק יפתח : 11 כי־מי־בכם אשר ישאל מאביו
לחם ויתן לו אבן או־ישאל דגה ויתן לו נחש תחתנה :
12 או אם ישאל ביצה ויתן לו עקרב : 13 לכן אם
אתם אשר רעים הווים תדעו לתת מתנות טובות לבניכם
כמה יותר אבי מן השמים יתן את־רוח־הקדש לאשר
ישאלוהו : 14 והיה מוציא את־שד והוא אלם ויהי כאשר
יצא וידבר האלם ויתמהו ההמון : 15 וקצתם אמרו
בבעל זבוב ראש השדים הוציא את־השדים ;
16 ואחרים מנסים אות ממנו בקשו מן השמים :
17 ובדעתו את מחשבותם אמר אליהם כל ממלכה אשר
בנפשה נפרסה תשומם ובית על־ביתה יפול : 18 ואם
גם השטן נפרס בנפשו איך תקום מלכותו כי אמרתם
כי־בבעל זבוב אוציאה את־השדים : 19 ואם
אנכי בבעל זבוב מוציא את־השדים במה־מוציאים
אותם בניכם על־כן שופטיכם יהיו־המה ; 20 ואם

באצבע

ויפתהו וילכו ויעזבוהו כמו מת הוא : 31 ויקר כי־כהן
פלוני ירד בדרך ההוא וירא אותו ויעבר : 32 גם כן הלוי
בבואו אל־מקום ההוא וירא ויעבר : 33 ושומרוני אחד
הולך לדרכו בא אליו ובראותו נכמרו רחמיו : 34 ויקרב
ויחבש את־פצעיו שופך בם יין ושמן וירכיבהו על־חמורו
ויוליכהו במלון ויסכן לו : 35 וביום השני בצאתו השליך
שני דינרים ויתן לבעל המלון ויאמר אליו סכון לו וכל
אשר תותיר לרפות בשובי אשיב לך : 36 ומי־משלשת
האלה נראה לך כי־קרוב הוא לאשר נפל בידי הפריצים :
37 והוא אמר זה הוא אשר עשה חסד עמו ויאמר לו
ישוע לך ועשה גם־כן : 38 ויהי בלכתם ויבוא בטירה
אחת ואשה ושמה מרתא קבלתו בביתה : 39 ואחות
היתה לה הנקראה מרים אשר היא ישבה אל־רגלי
ישוע ותשמע את־דבריו : 40 ומרתא מתהלכה היה על־
כל־השרת ותקם ותאמר ארני הלא יסכן לך כי־אחותי
תעזבני לבדי לשרת אמר נא אליה לעזרני : 41 ויען ישוע
ויאמר לה מרתא מרתא מרדת ומארת הרבה מאד :
42 אך אחת היא צריכה מרים בחרה לה מנה טובה אשר
לא תלקח ממנה :

יא CAP. XI.

1 ויהי בהיותו במקום פלוני להתפלל וכאשר כלה אמר
אחד מתלמידיו אליו ארני למדנו להתפלל כאשר גם
יוחנן למד את־תלמידיו : 2 ויאמר אליהם אם תתפללו
אמרו אבינו אשר בשמים יקדש שמך תבוא מלכותך יהי־
רצונך כאשר בשמים וכן בארץ : 3 את־לחמנו דבר
יום תן לנו יום יום : 4 שא לנו את־חטאתינו וגם אנחנו
נשא

כִּי אִם עַל־הַמְּנוֹרָה לְמַעַן אֵלֶּה אֲשֶׁר יָבוֹאוּ יִרְאוּ אֶת־
הַנֹּגַהּ׃ 34 נֵר הַגּוּפָה יֶשׁ הָעַיִן וְאִם עֵינְךָ תַּמָּה הִיא כָּל
גּוּפְתְךָ נְאוֹרָה וְאִם רָעָה הִיא גַּם כָּל גּוּפָתְךָ נֶחֱשָׁכָה׃
35 לָכֵן רְאֵה פֶּן הָאוֹר אֲשֶׁר בְּךָ חֹשֶׁךְ יִהְיֶה׃ 36 וְאִם הַגּוּפָה
נְאוֹרָה כֻּלָּהּ וְלֹא יֶשׁ בָּהּ חֵלֶק בְּחֹשֶׁךְ אָז כֻּלָּהּ נְאוֹרָה
תִּהְיֶה וּכְמוֹ נֵר בְּנָגְהוֹ יָאִיר אוֹתְךָ׃ 37 וּבְדַבְּרוֹ שָׁאַל
מִמֶּנּוּ מְפָרֵשׁ אֶחָד לִסְעֹד לִבּוֹ עִמּוֹ וַיָּבוֹא וַיֵּשֵׁב׃ 38 וְהַמְפָרֵשׁ
רָאָה וַיִּתַּמַּה כִּי לֹא בָרִאשׁוֹנָה נִטְבַּל בַּמַּיִם לִפְנֵי־
הַסְּעוּדָה׃ 39 וְאָדוֹן אָמַר אֵלָיו הַמְפָרְשִׁים אַתֶּם עַתָּה
אֶת אֲשֶׁר מִחוּץ לַכּוֹס וְלַקְּעָרָה תְּטַהֲרוּ וַאֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
מָלֵא גְזֵלָה וְרָעָה׃ 40 הַכְּסִילִים הֲלֹא הָעֹשֶׂה אֶת הַחוּץ
גַּם עָשָׂה אֶת־הַקֶּרֶב׃ 41 אַךְ תְּנוּ לִצְדָקָה אֶת אֲשֶׁר יֶשׁ
בִּידֵיכֶם וְהִנֵּה כָל־דְּבָרִים טְהוֹרִים יִהְיוּ לָכֶם׃ 42 אֲבָל אוֹי
לָכֶם הַמְפָרְשִׁים כִּי־תְעַשְּׂרוּ אֶת־מֶנְתָּא מְחוּל וְכָל־יֶרֶק
וְתַעַבְרוּ אֶת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת אֱלֹהִים אֵלֶּה יִצְטָרֵךְ לַעֲשׂוֹת
וְאֵלֶּה לֹא לַעֲזֹב׃ 43 אוֹי לָכֶם הַמְפָרְשִׁים כִּי־אֲהַבְתֶּם
אֶת־מוֹשָׁבוֹת רִאשׁוֹנוֹת בָּעֵדוֹת וְאֶת בִּרְכוֹת בַּשְּׁוָקִים׃
44 אוֹי לָכֶם הַסּוֹפְרִים וְהַמְפָרְשִׁים הַחֲנֵפִים כִּי־אַתֶּם כְּמוֹ
קְבָרִים הַנִּסְתָּרִים וַאֲנָשִׁים הוֹלְכִים עֲלֵיהֶם וְאֵינָם יוֹדְעִים׃
45 וַיַּעַן אֶחָד מִן הַסּוֹפְרִים וַיֹּאמֶר לוֹ מְלַמְּדֵנוּ בְּדַבֶּרְךָ אֶת
הָאֵלֶּה מְגַדְּפֵנוּ׃ 46 וַיֹּאמֶר וְאַתֶּם הַסּוֹפְרִים אוֹי לָכֶם
כִּי־תַטְעֲנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּשׂוֹכוֹת וּבִסְבָלוֹת וְאַתֶּם
בְּאַחַת אֶצְבְּעוֹתֵיכֶם לֹא תִגְּעוּ אֶת־הַשּׂוֹכוֹת׃ 47 אוֹי לָכֶם
כִּי בְנִיתֶם אֶת־קִבְרֵי הַנְּבִיאִים וַאֲבוֹתֵיכֶם הֲרָגוּם׃
אֱמְנָם מְעִידִים אַתֶּם כִּי־רְצִיתֶם בְּמַעֲשֵׂי אֲבוֹתֵיכֶם כִּי
הֵמָּה הֲרָגוּם וְאַתֶּם בּוֹנִים אֶת־קִבְרֵיהֶם 49 עַל־כֵּן חָכְמַת
אֱלֹהִים

בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים מוֹצִיא אָנֹכִי אֶת הַשֵּׁדִים אַךְ בָּאָה
אֲלֵיכֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם ׃ 21 אִם גִּבּוֹר חַיִל נָטַר אֶת־
עֲוֶרְתוֹ בְּשָׁלוֹם יִהְיוּ כָל־קִנְיָנָיו ׃ 22 וְאִם יָבוֹא חָזָק מִמֶּנּוּ
וְגָבַר עָלָיו אָז יִשָּׂא מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל נְשָׁקוֹ אֲשֶׁר בָּטַח עָלָיו
וְאֶת־חֲלִיצוֹתָיו חָלֵק ׃ 23 וַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ עִמִּי לְקָבְלִי הוּא
וַאֲשֶׁר לֹא יֶאֱסֹף עִמִּי יְפַזֵּר ׃ 24 וְאִם רוּחַ טְמֵאָה יֵצֵא מִן
הָאָדָם וְיִתְהַלֵּךְ בַּצִּיּוֹת וּבַחֲרָבוֹת וַיְבַקֵּשׁ מְנוּחָה וְלֹא יִמְצָא
יֹאמַר אָשׁוּב לְבֵיתִי אֲשֶׁר יָצָאתִי מִשָּׁם ׃ 25 וּבְבוֹאוֹ יִמְצָא
אוֹתוֹ מְטֻאטָא בְּמַטְאֲטֵא וּמְטֹהָר ׃ 26 אָז יָבוֹא וַיִּקַּח אֵלָיו
שֶׁבַע רוּחוֹת אֲחֵרוֹת רָעוֹת מִמֶּנָּה וּבְבוֹאָן שָׁכְנוּ שָׁם
וִיהִיוּ הָאַחֲרוֹנוֹת הָאָדָם הַהוּא רָעוֹת מֵרִאשׁוֹנוֹת ׃
27 וַיְהִי בְּדַבְּרוֹ אֶת־הָאֵלֶּה וַתָּרֶם אִשָּׁה אַחַת אֶת־
קוֹלָהּ בָּעָם וַתֹּאמֶר לוֹ אַשְׁרֵי הַבֶּטֶן אֲשֶׁר עֲמָסַתְךָ וְרֶחֶם
אֲשֶׁר נְשָׂאַתְךָ וְדַדִּים אֲשֶׁר יָנַקְתָּ ׃ 28 וְהוּא אָמַר אַף
כִּי־אַשְׁרֵי הָאֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים וְשָׁמְרוּ ׃
29 וַיִּקָּהֲלוּ הָעָם וַיָּחֶל לְדַבֵּר הַדּוֹר הַזֶּה יונ׳ א׳ יז׳ או ב
רַע הוּא מְבַקֵּשׁ אוֹת וְאוֹת לֹא יִנָּתֶן לוֹ א Jon. 1. 17.
כִּי־אִם אוֹת יוֹנָה הַנָּבִיא ׃ 30 כִּי־כַּאֲשֶׁר sive 2. 1.
הָיָה יוֹנָה אוֹת לְנִינְוֵה כֵּן יִהְיֶה בֶּן־הָאָדָם לַדּוֹר הַזֶּה ׃
31 מַלְכַּת נֶגֶב תָּקוּם בַּמִּשְׁפָּט עִם אַנְשֵׁי מלכ׳א י׳ א
דּוֹר הַזֶּה וְתַשְׁפִּטֵנּוּ כִּי־בָאָה מֵאַפְסֵי 1. Reg. 10. 1.
הָאָרֶץ לִשְׁמוֹעַ אֶת־חָכְמַת שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה דה׳א ט׳ א 1.
יוֹתֵר מִשְּׁלֹמֹה פֹּה ׃ 32 אַנְשֵׁי נִינְוֵה יָקוּמוּ Par. 9. 1.
בְּיוֹם דִּין עִם דּוֹר הַזֶּה וְיַשְׁפִּטוּהוּ כִּי־שָׁבוּ יונ׳ ג׳ ה Jon. 3.
מֵרָעָתָם בְּמִקְרָא יוֹנָה וְהִנֵּה יוֹתֵר מִיּוֹנָה 5.
פֹּה ׃ 33 אִישׁ לֹא יַבְעֵר נֵר וְיָשִׂים בַּמִּסְתָּר אוֹ תַחַת הַסְּאָה
כִּי

מרבים צפורים אתם : 8 אומר אני לכם כל־אשר יודני
לפני האנשים ובן־האדם יודנו לפני מלאכי אלהים :
9 ואשר יכחשני לפני האנשים יכחש הוא לפני מלאכי
אלהים : 10 וכל אשר יאמר דבר על־בן האדם ינשא לו
ואשר יגדף את־רוח הקדש לא ינשא לו : 11 וכאשר
יקריבו אתכם אל־בעלי אספות וכנשת הגדולה לפני
ראשי אבות ושליטים לא תדאגו איך ומה תענו או מה
תדברון : 12 כי רוח הקדש תלמד אתכם בשעה ההיא
את כל צרככם לדבר : 13 ויאמר אליו אחד מן־העם רבי
אמר לאחי לחלק אתי את־נחלתו : 14 ויאמר אליו
האדם מי־הקימני שופט או מחלק עליכם : 15 ויאמר
אליהם ראו והשמרו מבצע כי איש לא חי על־יתרו
ומקניינו : 16 ויאמר את־המשל אליהם איש עשיר היה
ושדהו עשה פרי רב : 17 ויחשב בנפשו לאמר מה אעשה
כי לא יש לי מקום אשר אספה את־פריי שמה :
18 ויאמר זאת אעשה אהרס את־אסמי וגדלים מהמה
אבנה ואאסף שמה את כל־תנובותי וטובותי : 19 ואמר
לנפשי הנפש יש לך כל־טובות אשר הושמו לשנים רבים
נוחי אכלי שתי התענגי : 20 ויאמר אלהים אליו הנבל
בלילה הזה ינגשון נפשך ממך וכל אלה אשר ערכת למי
המה : 21 כן כל אשר אוצר לנפשו ולא באלהים
עשיר הוא : 22 ויאמר אל־תלמידיו
על־כן אומר אנכי לכם אל־תדאגו
לנפשכם מה תאכלו ולא לגופה מה
תלבשו : 23 הנפש יותרת מן־האכל וגופה יותרת מן־
הבגד : 24 צפו את־הערבים כי לא זרעו ולא קצרו ולא

תהל'נה כב'או כג Ps. 55. 22. seu 23.

יש

אֱלֹהִים אָמְרָה לָהּ אֶשְׁלַח אֲלֵיהֶם נְבִיאִים וּמַלְאָכִים
וְיִרְדְּפוּ וְיַהַרְגוּ מֵהֵמָּה : 50 לְמַעַן יְבֻקַּשׁ דַּם כָּל־הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ מִבְּרִיאַת הָעוֹלָם מִדּוֹר הַזֶּה ; 51 מִדְּמֵי
הֶבֶל עַד־דְּמֵי זְכַרְיָהוּ אֲשֶׁר נֶהֱרַג בֵּין הַמִּזְבֵּחַ
וּבֵין הַהֵיכָל אָמְנָם אוֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם יְבֻקַּשׁ
מִדּוֹר הַזֶּה : 52 אוֹי לָכֶם מְלַמְּדֵי הַתּוֹרָה כִּי־
נְשָׂאתֶם אֶת־מַפְתֵּחַ הַבִּינָה אַתֶּם לֹא

בראד ח׳ר׳ה׳ב
כד כ׳כא׳ Gen.
4. 8. 2. Par. 24.
20, 21.

תָבוֹאוּ בָהּ וְאֶת אֲשֶׁר חֲפֵצִים לָבוֹא תִּכְלָאוּ : 53 וְכַאֲשֶׁר
מְדַבֵּר הוּא אֲלֵיהֶם אֶת־הָאֵלֶּה וַיָּחֵלּוּ הַסּוֹפְרִים
וְהַמְפָרְשִׁים לִזְעוֹם עַד־מְאֹד וּלְשַׁתּוֹם פִּיו עַל־דְּבָרִים
רַבִּים : 54 בְּשֶׁלִּי מְאָרְבִים לוֹ וּמְבַקְשִׁים לָצוּד מְאוּמָה
מִפִּיו וּלְחַיְּבֵנוּ :

יב CAP. XII.

1 וְכַאֲשֶׁר נִקְהֲלוּ רִבְבוֹת הָעָם בֵּן אֲשֶׁר יִרְמְסוּ אִישׁ אֶת־
רֵעֵהוּ וַיָּחֶל לְדַבֵּר אֶל־תַּלְמִידָיו בָּרִאשׁוֹנָה הִשָּׁמְרוּ
לְנַפְשְׁכֶם מֵחָמֵץ הַמְפָרְשִׁים אֲשֶׁר הִיא חֲנֻפָּה : 2 כִּי־
דָבָר לֹא נִכְסָה אֲשֶׁר לֹא יִגָּלֶה וְאֵינֶנּוּ נִסְתָּר אֲשֶׁר לֹא
יִוָּדֵעַ : 3 לָכֵן כָּל־אֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ אֲמַרְתֶּם בָּאוֹר יִשָּׁמְעוּ
וַאֲשֶׁר אֶל־הָאֹזֶן דִּבַּרְתֶּם בַּחֲדָרִים יִקָּרֵא עַל־הַגַּגּוֹת :
4 וְאָמַרְתִּי לָכֶם לְרֵעַי אַל תִּירְאוּ מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר הוֹרְגִים
אֶת־הַגּוּף וְאַחֲרֵי־כֵן לֹא יֶשׁ לָהֶם יוֹתֵר מְאוּמָה לַעֲשׂוֹת :
5 וְאַרְאֶה אֶתְכֶם אֶת־מִי תִּירָאוּן יִרְאוּ אֶת־אֲשֶׁר יֶשׁ־
לוֹ שִׁלְטוֹן אַחֲרֵי הֶרֶג לְהַשְׁלִיךְ אֶל־גֵּי־הִנּוֹם אָמְנָם אוֹמֵר
אָנֹכִי לָכֶם אוֹתוֹ תִּירָאוּ : 6 הֲלֹא חֲמֵשֶׁת צִפּוֹרִים נִמְכְּרוּ
בִּשְׁנֵי אִסָּרִים וְאֶחָד מֵהֶם לֹא יִשָּׁכַח לִפְנֵי אֱלֹהִים : 7 וְגַם
הַשַּׂעֲרֵי רָאשֵׁיכֶם כֻּלָּם נִמְנוּ לָכֵן אַל תִּירָאוּ כִּי־יוֹתְרִים

מֵרַבִּים

לֹא תַחְשְׁבוּ בוֹא יָבוֹא בֶּן־הָאָדָם׃ 41 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֵּיפָה
אֲדֹנֵנוּ הַאֵלֵינוּ אָמַרְתָּ אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה אוֹ־גַם אֶל־כֻּלָּם׃
42 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָכֵן כָּל בַּעַל בַּיִת נֶאֱמָן וְנָבוֹן אֲשֶׁר יַפְקִידֶנּוּ
הָאָדוֹן עַל־עֲבֹדָתוֹ לָתֵת דְּבַר שָׁנָה בְּעִתּוֹ׃ 43 אַשְׁרֵי
הָעֶבֶד הַהוּא אֲשֶׁר בְּבוֹא אֲדוֹנָיו יִמְצָאֶנּוּ לַעֲשׂוֹת כֵּן׃
44 בֶּאֱמֶת אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי־עַל־כָּל־רְכוּשׁוֹ יַפְקִידֶנּוּ׃
45 וְאִם יֹאמַר הָעֶבֶד הַהוּא בְּלִבּוֹ מַאֲרִיךְ אֲדוֹנִי לָבוֹא וְיָחֵל
לְהַכּוֹת אֶת עֲבָדִים וַאֲמָהוֹת לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכֹּר׃
46 אָז יָבוֹא אֲדוֹן הָעֶבֶד הַהוּא בְּיוֹם אֲשֶׁר לֹא יְחַשֵּׁב
וּבַשָּׁעָה אֲשֶׁר לֹא יֵדָע וִיחַלֵּק אוֹתוֹ וְחֶלְקוֹ יָשִׂים עִם
הַבּוֹגְדִים׃ 47 כִּי־עֶבֶד הַיּוֹדֵעַ אֶת רְצוֹן אֲדוֹנָיו וְלֹא יָכִין
וְלֹא יַעֲשֶׂה כִּרְצוֹנוֹ יַפְשִׁיטוּהוּ עַד־מְאֹד׃ 48 וַאֲשֶׁר לֹא
יָדַע וְיַעֲשֶׂה דְּבַר בֶּן־הַכּוֹת יַפְשִׁיטוּהוּ מְעַט וְכָל אֲשֶׁר נִתַּן
לוֹ רַבָּה וְרַבָּה תְּבֻקַּשׁ מִמֶּנּוּ וַאֲשֶׁר הִפְקִידוּ לוֹ רַבָּה וְיוֹתֵר
יְבַקְשׁוּן מִמֶּנּוּ׃ 49 אֵשׁ בָּאתִי לִרְמוֹת עַל־הָאָרֶץ וּמִי יִתֵּן
כִּי מֵעַתָּה תוּקַד׃ 50 טְבִילָה יֵשׁ לִי לְהִטָּבֵל בָּהּ וְאֵיךְ
תְּאַלְצֵנִי נַפְשִׁי עַד־כִּי־תִכְלֶה׃ 51 חֲשַׁבְתֶּם כִּי בָאתִי
לִשְׁלֹחַ אֶת־הַשָּׁלוֹם בָּאָרֶץ לֹא כֵן אוֹמֵר לָכֶם כִּי אִם אֶת־
הַפְּלֻגּוֹת׃ 52 כִּי מֵעַתָּה יִהְיוּ חֲמִשָּׁה בְּבַיִת אֶחָד נִפְלָגִים
שְׁלוֹשָׁה עַל־שְׁנַיִם וּשְׁנַיִם עַל־שְׁלוֹשָׁה׃ 53 כִּי יִפָּלֵג אָב
עַל בְּנוֹ וּבֵן עַל־אָבִיו אֵם עַל־בִּתָּהּ וּבַת עַל־אִמָּהּ חָמוֹת עַל־
כַּלָּתָהּ וְכַלָּה עַל־חֲמוֹתָהּ׃ 54 וַיֹּאמֶר לַהֲמוֹנִים אִם
תִּרְאוּ אֶת־הֶעָנָן לַעֲלוֹת מִמַּעֲרָב אָז תֹּאמְרוּ יָבוֹא הַגֶּשֶׁם
וַיְהִי כֵּן׃ 55 וְאִם מִדָּרוֹם נֹשְׁבָה תֹאמְרוּ כִּי שָׁרָב יִהְיֶה וַיְהִי׃
56 הַחֲנֵפִים אֶת־פְּנֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ תֵּדְעוּ לְהַכִּיר וְאֶת־
הָעֵת הַזֹּאת אֵיךְ לֹא תַכִּירוּ׃ 57 עַל־מָה גַם מִנַּפְשְׁכֶם לֹא

יֵשׁ לָהֶם אָסָם וּמַאֲבוּס וֵאלֹהִים רוֹעֶה אוֹתָם כַּמָּה וְיוֹתֵר
אַתֶּם הַיְקָרִים מִן הָעוֹף: 25 וּמִי מִכֶּם אִם יִדְאַג וְיוּכַל לָשִׁית
עַל קוֹמָתוֹ אַמָּה אֶחָת: 26 וְאִם אֶת־הַקָּטֹן לֹא יוּכַל מַה
עַל־אֲחֵרִים יִדְאַג: 27 הַשְׂכִּילוּ אֶת־שׁוֹשַׁנִּים אֵיכָכָה יִרְבּוּ
אֵינָם לוֹאִים וְאֵינָם טוֹוִים וְאוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי גַם
שְׁלֹמֹה בְּכָל כְּבוֹדוֹ לֹא הָיָה מְסֻלָּא כַּאֲשֶׁר אֶחָד מֵהֵמָּה:
28 וְאִם אֱלֹהִים אֶת־חֲצִיר הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר הַיּוֹם עֹמֵד וּלְמָחָר
אֶל־הַתַּנּוּר יֻשְׁלַךְ כָּכָה יַלְבִּישׁ כַּמָּה יוֹתֵר אֶתְכֶם אוֹי קְטַנֵּי
אֱמוּנָה: 29 וְאַתֶּם אַל־תְּבַקְשׁוּ מַה תֹּאכְלוּ אוֹ־מַה
תִּשְׁתּוּ וְאַל תִּרְמוּ: 30 כִּי כָל־הָאֵלֶּה גּוֹיֵי הָעוֹלָם בִּקְשׁוּ
וַאֲבִיכֶם יוֹדֵעַ כִּי־לְצָרְכְּכֶם הֵמָּה: 31 לָכֵן בַּקְּשׁוּ אֶת־
מַלְכוּת אֱלֹהִים וְנוֹסְפוּ לָכֶם כָּל־הָאֵלֶּה: 32 אַל תִּירָא
נָוֶה הַקָּטֹן כִּי־רָצָה אֲבִיכֶם לָתֵת לָכֶם אֶת הַמַּמְלָכָה:
33 מִכְרוּ אֶת־קִנְיְנֵיכֶם וּתְנוּ צְדָקָה עֲשׂוּ לְנַפְשְׁכֶם כִּיסִים
אֲשֶׁר לֹא יִבְלוּ וְאוֹצָר לֹא יַעֲבֹר בַּשָּׁמַיִם אֲשֶׁר שָׁמָּה
גַּנָּב לֹא יִקְרַב וְסָס לֹא יְאַבֵּד: 34 כִּי אַיֵּה אוֹצַרְכֶם וְשָׁם
הוּא לְבַבְכֶם: 35 יִהְיוּ מָתְנֵיכֶם חֲגוּרִים וְנֵרוֹתֵיכֶם נְאוֹרוֹת:
36 וִהְיוּ דוֹמִים לַאֲנָשִׁים הַמְקַוִּים לַאֲדוֹנֵיהֶם אִם יִפְנֶה
מִן הַחֲתֻנָּה וְיָבוֹא וְיִדְפֹּק בְּרֶגַע יִפְתְּחוּ לוֹ: 37 אַשְׁרֵי
הָעֲבָדִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אִם יָבוֹא הָאָדוֹן יִמְצָא אוֹתָם
שׁוֹקְדִים אָמֵן אוֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם כִּי־יַחְגּוֹר אֶת־מָתְנָיו וְהוֹשִׁיב
אוֹתָם בִּמְסִבָּה וְיַעֲבֹר וִישָׁרְתֵם: 38 וְאִם יָבוֹא בְּאַשְׁמוּרָה
הַשֵּׁנִית אוֹ־אִם יָבוֹא בְּאַשְׁמוּרָה הַשְּׁלִישִׁית וְיִמְצָא כֵן
אַשְׁרֵי הָעֲבָדִים הָאֵלֶּה: 39 וּדְעוּ זֹאת כִּי־אִם יֵדַע בַּעַל
הַבַּיִת אֶת־הַשָּׁעָה אֲשֶׁר בָּהּ יָבוֹא הַגַּנָּב אַךְ שָׁקֹד יִשְׁקֹד וְלֹא
יִתֵּן לַחְתֹּר אֶת־בֵּיתוֹ: 40 וְאַתֶּם הֱיוּ עֲתִידִים כִּי בַשָּׁעָה אֲשֶׁר
לֹא

13 וַיָּשֶׂם עָלֶיהָ אֶת יָדָיו וּמִיָּד הִזְדַּקְּפָה וַתְּכַבֵּד אֶת־
הָאֱלֹהִים׃ 14 וַיַּעַן רַב הָעֵדָה וַיִּכְעַס כִּי־בְיוֹם הַשַּׁבָּת
רִפֵּא יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָעָם שֵׁשֶׁת יָמִים הָיוּ בַּאֲשֶׁר וְצָרִיךְ
לִפְעוֹל וּבָאֵלֶּה בּוֹאוּ וְרָפְאוּ וְלֹא בְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ 15 וַיַּעַן לוֹ
הָאָדוֹן וַיֹּאמֶר הַחֲנֵפִים אִישׁ לֹא יֶשׁ בָּכֶם אֲשֶׁר בַּשַּׁבָּת לֹא
יְנַתֵּר אֶת שׁוֹרוֹ אוֹ חֲמוֹרוֹ מֵאֵבוּס וְיוֹלִיכֵהוּ לְהַשְׁקוֹת׃
16 וְאֶת בַּת אַבְרָהָם הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲסָרָהּ הַשָּׂטָן הִנֵּה שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֵינֶנָּה צְרִיכָה לְהִתָּרֵה מֵאֵסוּר הַזֶּה בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ 17 וּבְדַבְּרוֹ אֶת־הַדְּבָרִים וַיֵּבוֹשׁוּ כָל־מְקוֹמְמָיו
וַיִּשְׂמַח כָּל־הָעָם עַל־כָּל־הַנִּכְבָּדוֹת הַנַּעֲשׂוּ בְיָדוֹ׃
18 וַיֹּאמֶר לְמִי־דוֹמָה הִיא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וּלְמִי
אֲדַמֶּה אוֹתָהּ׃ 19 נִדְמְתָה לְגַרְעִין חַרְדָּל אֲשֶׁר לְקָחוֹ אָדָם
וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־גַּנָּתוֹ וַיִּרֶב וַיְהִי לָעֵץ גָּדוֹל וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
יִשְׁכְּנוּ בַעֲנָפָיו׃ 20 וְעוֹד אָמַר לְמִי אֲדַמֶּה אֶת־מַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם׃ 21 נִדְמְתָה לְחָמֵץ אֲשֶׁר תִּקָּחֶנּוּ אִשָּׁה וְטָמְנָה
אוֹתוֹ בִּשְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת עַד־כִּי־יֶחְמַץ כֻּלּוֹ׃
וַיִּתְהַלֵּךְ בֶּעָרִים וְטִירוֹת וַיְלַמֵּד וַיֶּאֱרַח יְרוּשָׁלַיְמָה׃
23 וְאִישׁ אֶחָד אָמַר אֵלָיו אֲדֹנִי אִם מְעַטִּים הַנּוֹשָׁעִים
וַיֹּאמֶר אֵלָיו׃ 24 בִּקְשׁוּ לָבוֹא בַּפֶּתַח אָטוּם כִּי רַבִּים
אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם יְבַקְשׁוּ לָבוֹא וְלֹא יוּכָלוּ כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם
בַּעַל הַבַּיִת וְיִסְגּוֹר אֶת־הַשַּׁעַר וְתָחֵלּוּ לָקוּם בַּחוּץ וְלִדְפֹּק
הַפְּתָחָה לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ אֲדֹנֵינוּ פְּתַח לָנוּ וְעָנָה וְאָמַר לָכֶם
לֹא יָדַעְתִּי אֶתְכֶם אֵי מִזֶּה אַתֶּם׃ 26 אָז תָּחֵלּוּ לֵאמֹר
אָכַלְנוּ לְפָנֶיךָ וְשָׁתִינוּ וּבִרְחוֹבוֹתֵינוּ לִמַּדְתָּה׃ 27 וַיֹּאמַר
תהל' ו'ח' או ט' אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם לֹא יְדַעְתִּיכֶם אֵי מִזֶּה אַתֶּם
Ps. 6. 8. ove 9. סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי־עָוֶל׃ 28 שָׁם

יִהְיֶה

תְּרִינוּ צֶדֶק׃ 58 כִּי כַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ עִם יְרִיבְךָ אֶל־הַנָּשִׂיא בַּדֶּרֶךְ
תֵּן־פְּעֻלָּה לְהִתְפָּרֵק מִמֶּנּוּ פֶּן־יַסְגִּירְךָ אֶל־יְדֵי הַשּׁוֹפֵט
וְהַשֹּׁפֵט יַסְגִּירְךָ בִּידֵי הַנּוֹגֵשׂ וְהַנּוֹגֵשׂ יְשַׁלֵּחֲךָ אֶל־הַמַּטָּרָה׃
59 אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לְךָ לֹא תֵצֵא מִשָּׁם עַד כִּי־תְשַׁלֵּם
אֶת מְנִית אַחֲרוֹנָה׃

CAP. XIII. יג

1 וַיִּהְיוּ עִמּוֹ אֲנָשִׁים בָּעֵת הַהִיא וַיַּגִּידוּ לוֹ עַל־הַגְּלִילִים
אֲשֶׁר דָּמָם חִלֵּט פִּילָטוֹס עִם זִבְחֵיהֶם׃ 2 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲתַחְשְׁבוּ כִּי־הַגְּלִילִים הָאֵלֶּה מִכָּל־
הַגְּלִילִים חַטָּאִים הָיוּ כִּי־כָאֵלֶּה נֶחְלוּ וְפַסּוּ מִבְּנֵי־אָדָם׃
3 לֹא כֵן כִּי אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם אִם לֹא תָשׁוּבוּ מֵרָעַת
כֻּלְּכֶם כְּמוֹהֶם תֹּאבֵדוּ׃ 4 אוֹ־שְׁמוֹנָה עָשָׂר הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
עֲלֵיהֶם נָפַל הַמִּגְדָּל בְּשִׁלֹחַ וַיְמִיתֵם תַּחְשְׁבוּ כִּי־הֵמָּה
לְבַדָּם חוֹבִים הָיוּ עַל־כָּל־הָאֲנָשִׁים הַיּוֹשְׁבִים
בִּירוּשָׁלַיִם׃ 5 לֹא כֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם אִם לֹא תָשׁוּבוּ
כֻּלְּכֶם כְּמוֹהֶם תֹּאבֵדוּ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה הָיָה
אִישׁ וּתְאֵנָה לוֹ בְכַרְמוֹ שְׁתוּלָה וַיָּבוֹא לְבַקֵּשׁ פְּרִי בָהּ
וְלֹא מָצָא׃ 7 וַיֹּאמֶר אֶל־הַכֹּרֵם הִנֵּה שָׁלוֹשׁ שָׁנִים
בָּאתִי לְבַקֵּשׁ פְּרִי בִתְאֵנָה הַזֹּאת וְלֹא מָצָאתִי אֲכָרְתֶנָּה
וְלָמָּה תְרַטֵּה אֶת הָאָרֶץ׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַכֹּרֵם אֲדֹנִי
הַנַּח אוֹתָהּ אַךְ הַשָּׁנָה הַזֹּאת עַד־כִּי אֶכְרֶה סְבִיבוֹתֶיהָ
וַאֲזַבְּלֶנָּה׃ 9 אִם תַּעֲשֶׂה פְּרִי וְאִם לֹא אָז תִּכְרְתֶנּוּ׃ 10 וְהָיָה
מְלַמֵּד בְּאַחַת הָעֵדוֹתָם בַּשַּׁבָּת׃ 11 וְהִנֵּה אִשָּׁה הָיְתָה
אֲשֶׁר לָהּ רוּחַ חֲלוּשָׁה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְהָיְתָה
כְּפוּפָה וְלֹא יָכְלָה לְהַבִּיט לְמַעְלָה בְּכָל־עֵת׃ 12 וַיַּרְא אוֹתָהּ
יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא לָהּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הָאִשָּׁה תֵּרָפְאִי מֵחָלְיֵךְ׃

13 וַיָּשֶׂם

אֶת־הַמָּשָׁל כִּרְאוֹתוֹ כִּי מוֹשָׁבוֹת־רִאשׁוֹנוֹת בָּחָרוּ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם ׃ 8 כַּאֲשֶׁר תִּקָּרֵא מֵאִישׁ אֶל־הַחֲתֻנָּה אַל־תֵּשֵׁב
אֶל־מוֹשָׁב הָרִאשׁוֹן פֶּן יְהִי נִכְבָּד מִמְּךָ קָרוּא מִמֶּנּוּ ׃
9 וְיָבוֹא אֲשֶׁר קָרָא אֹתְךָ וְאוֹתוֹ וְיֹאמַר אֵלֶיךָ תֶּן־לְהַלָּז
מָקוֹם וְאָז תָּחֵל עִם כְּלִמָּה מָקוֹם הַתַּחְתִּי לְקַבֵּל ׃
Pro. מִשְׁלֵ' כה ז 10 כִּי אִם קָרוּא אַתָּה לֵךְ וְשָׁכַב בְּמָקוֹם
25.7. אַחֲרוֹן אֲשֶׁר אִם יָבוֹא אֲשֶׁר קָרָא לְךָ
יֹאמַר אֵלֶיךָ רֵעִי עֲלֵה לְמַעְלָה אָז יִהְיֶה לְךָ כָּבוֹד לִפְנֵי
הַיּוֹשְׁבִים בִּמְסִבָּה ׃ 11 כִּי־כָל־הַמִּתְעַלֶּה יֻשְׁפַּל וְהַמִּשְׁתַּפֵּל
יְעֻלֶּה ׃ 12 וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר קָרָא אוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה מִשְׁתֶּה
אוֹ מַרְוֵחַ לֹא תִקְרָא אֶת־רֵעֶיךָ וְלֹא אֶת־אַחֶיךָ וְלֹא אֶת
דּוֹרֶיךָ וְלֹא אֶת־קְרֹבֶיךָ עֲשִׁירִים פֶּן־גַּם הֵמָּה יָשׁוּבוּ וְיִקְרְאוּ
אוֹתְךָ וִיהִי לְךָ שִׁלּוּם ׃ 13 כִּי אִם־תַּעֲשֶׂה מַרְוֵחַ קְרָא אֶת
הָאֶבְיוֹנִם וַעֲנִיִּים וּפִסְחִים וְעִוְרִים ׃ 14 וְאַשְׁרֶיךָ כִּי לֹא
יֶשׁ־לָהֶם לְשַׁלֵּם לְךָ וִישֻׁלַּם לְךָ בִּקִימַת הַצַּדִּיקִים ׃ 15 וְכַאֲשֶׁר
שָׁמַע אַחַד הַיֹּשְׁבִם בִּמְסִבָּה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אָמַר
אֵלָיו אַשְׁרֵי הָאֹכֵל לֶחֶם בְּמַלְכוּת אֱלֹהִים ׃ 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אָדָם אֶחָד עָשָׂה מִשְׁתֶּה גָּדוֹל וַיִּקְרָא רַבִּים ׃ 17 וַיִּשְׁלַח אֶת
עַבְדּוֹ לְעֵת הַמִּשְׁתֶּה לֵאמֹר לַקְּרוּאִים בּוֹאוּ כִּי עַתָּה נְכוֹנִים
כָּל־דְּבָרִים ׃ 18 וַיָּחֵלּוּ מֵאֶחָד עַד־כֻּלָּם לְהִתְחַנֵּן
הָרִאשׁוֹן אָמַר לוֹ אֶת־שָׂדֶה קָנִיתִי וְיֶשׁ צָרְכִּי לָצֵאת וְלִרְאוֹת
אוֹתוֹ שׁוֹאֵל אֲנִי מִמְּךָ חַנֵּן עָלָי ׃ 19 וְאַחֵר אָמַר חֲמֵשֶׁת
צִמְדֵי בָקָר קָנִיתִי וְאֵלֵךְ לִבְחוֹן אוֹתָם שׁוֹאֵל אָנֹכִי מִמֶּךָּ
חַנֵּן עָלָי ׃ 20 וְאַחֵר אָמַר אֶת אִשָּׁה לָקַחְתִּי וְלָכֵן לֹא אוּכַל
לָבוֹא ׃ 21 וַיָּשָׁב הָעֶבֶד הַהוּא וַיַּגֵּד לַאֲדֹנָיו אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אָז חָרָה בְאַפּוֹ בַּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר לְעַבְדּוֹ צֵא מַהֵר
אֶל־

יִהְיֶה בְּכִי וְחִירוּק שִׁנַּיִם אִם תִּרְאוּ אֶת־אַבְרָהָם וְיִצְחָק
וְיַעֲקֹב וְכָל־הַנְּבִיאִים בְּמַלְכוּת אֱלֹהִים וְאֶתְכֶם יַשְׁלִיכוּ
חוּצָה׃ 29 וְיָבוֹאוּ מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב וּמִצָּפוֹן וּמִנֶּגֶב וְיֵשְׁבוּ
בְּמַלְכוּת אֱלֹהִים׃ 30 וְהִנֵּה הָיוּ הָאַחֲרוֹנִים שֶׁיִּהְיוּ רִאשׁוֹנִים
וְהָיוּ הָרִאשׁוֹנִים שֶׁיִּהְיוּ אַחֲרוֹנִים׃ 31 וּבַיּוֹם הַהוּא בָּאוּ
אֲנָשִׁים מִפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו צֵא וָלֵךְ מִפֹּה כִּי־הֵירוֹדֵס
מְבַקֵּשׁ לְהָרְגֶךָ׃ 32 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ וְאִמְרוּ לַשּׁוּעָל הַזֶּה
הִנֵּה מוֹצִיא אָנֹכִי אֶת־הַשֵּׁדִים וּרְפוּאוֹת אֲנִי מְכַלֶּה הַיּוֹם
וּמָחָר וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי אֲכֻלֶּה׃ 33 אַךְ יֵשׁ צְרָכַי הַיּוֹם וּמָחָר
וּמִמָּחֳרָת לַהֲלֹךְ כִּי לֹא יוּכַל לֶאֱבֹד הַנָּבִיא מִחוּץ
יְרוּשָׁלָיִם׃ 34 יְרוּשָׁלַיִם יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר הוֹרְגָה אֶת־
הַנְּבִיאִים וְסוֹקְלָה אֶת־הַשְּׁלוּחִים אֵלַיִךְ כַּמָּה פְעָמִים
רָצִיתִי לְקַהֵל אֶת־בָּנַיִךְ כַּאֲשֶׁר תַּרְנְגֹלֶת קֹהֶלָה אֶת־
אֶפְרוֹחֶיהָ תַּחַת כְּנָפֶיהָ וְלֹא רְצִיתֶם׃ 35 הִנֵּה
יֵעָזֵב לָכֶם בֵּיתְכֶם חֲרֵבָה כִּי אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי
לֹא תִרְאוּ אוֹתִי עַד־כִּי יָבוֹא אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ בָּרוּךְ הַבָּא
בְּשֵׁם יְהוָה׃

יד CAP. XIV.

1 וַיְהִי בְּבוֹאוֹ אֶל־בֵּית אַחַד רֹאשׁ הַמְפָרְשִׁים בְּשַׁבָּת
לֶאֱכֹל לֶחֶם וְהֵמָּה הָיוּ נוֹטְרִים עָלָיו׃ 2 וְהִנֵּה אֱנוֹשׁ
אֶחָד חוֹלֶה חֲלִיו בְּמֵימָיו הָיָה לְפָנָיו׃ 3 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֶל־הַמּוֹרִים וְאֶל־הַמְפָרְשִׁים לֵאמֹר אִם יִשְׁוֶה לְרַפֵּא
בַּשַּׁבָּת׃ 4 וְהֵמָּה הֶחֱשׁוּ וַיִּקָּחֵהוּ וַיְרַפֵּא אוֹתוֹ וַיְנִיחֵהוּ׃
5 וַיַּעַן־וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמִי־מִכֶּם חֲמוֹרוֹ אוֹ־שׁוֹרוֹ יִפּוֹל
בַּבּוֹר וְלֹא בְרֶגַע יַמְשֶׁה אוֹתוֹ בּוֹ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ 6 וְלֹא
יָכְלוּ לְהָשִׁיב לוֹ דָבָר עַל הָאֵלֶּה׃ 7 וַיְדַבֵּר אֶל־הַקְּרוּאִים
אֶת־

את־החטאים ואוכל עמהם ׃ 3 ויאמר אליהם את־
המשל הזה לאמר ׃ 4 למי אדם מכם היו לו מאה
צאן ויאבד מהם שה אחד הלא יעזב את־התשעים
ותשע במדבר וילך אחר האובד עד־כי ימצאנו ׃ 5 ואם
ימצא ישים על־כתפיו ושומח ׃ 6 ובבואו אל־ביתו
יזעק את־רעיו ואת קרוביו לאמר אליהם שמחו אתי
כי־מצאתי את־שיי האובד ׃ 7 אומר אני לכם כי כן
שמחה תהיה בשמים על־חטא אחד השב מרעתו
מתשעים ותשעה צדיקים אשר אינם מצטרכים לתשובה ׃
8 או אשה למי יהיו לה זוזים עשרה אם תאבד זוזה
אחת והיא לא תבער נרה ומטאטה במטאטא את־ביתה
ותבקש בלהג עד־כי תמצא ׃ 9 ואם תמצא אז תזעק את
רעותיה וקרובותיה לאמר שמחנה אתי כי מצאתי
את־הזוזה אשר אבדתי ׃ 10 כן אומר אני לכם שמחה
תהיה לפני מלאכי אלהים על־החטא השב מרעה ׃
11 ויאמר לאדם אחד היה לו שני־בנים ׃ 12 ויאמר
הקטון בהם לאביו אבי תן לי את־חלקתי אשר תבוא לי
סביתך ויחלק להם את קנינו ׃ 13 ואחרי ימים לא רבים
ויאסף כלם בן־הקטון וילך אל־ארץ רחוקה ושם
הביל את־כל־קנינו פי־סובא וזולל הוא ׃ 14 וכאשר
בלע את כל־אשר לו ויהי רעב חזק בארץ ההיא והוא
החל לחסר ׃ 15 וילך וידבק לאיש עירני בארץ ההיא
וישלח אותו אל־שרותיו לרעות את החזירים ׃ 16 ויתאו
למלאת את־בטנו מן חרבות אשר אכלו החזירים ואיש
לא נתן לו ׃ 17 ויבוא אל נפשו ויאמר כמה שכירי אבי
יותרים לחם ואני אובד ברעב ׃ 18 אקום ואלך אל אבי

אֶל־הַשְּׁוָקִים וּפְרָזוֹת הָעִיר וְהָבִיא פֹּה אֶת־הָאֶבְיוֹנִים
וַעֲנִיִּים וְעִוְרִים וּפִסְחִים׃ 22 וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד אֲדֹנִי נַעֲשָׂה
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ וְעוֹד נִשְׁאַר מָקוֹם׃ 23 וַיֹּאמֶר אָדוֹן אֶל־
הָעֶבֶד צֵא אֶל־הַדְּרָכִים וְאֶל־הַגְּדֵרוֹת וּפְצַר בָּם וְיָסוּרוּ
אֵלַי אֲשֶׁר יִמָּלֵא בֵיתִי׃ 24 אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי אִישׁ מִן
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַקְּרוּאִים לֹא יִטְעַם אֶת־מִשְׁתִּי׃
25 וַיֵּלְכוּ עִם רַב עִמּוֹ וַיִּפֶן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם׃ 26 אִם אִישׁ
יָבוֹא אֵלַי וְלֹא יִשְׂנָא אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
וּבָנָיו וְאֶחָיו וְאַחְיוֹתָיו וְגַם אֶת־נַפְשׁוֹ לֹא יוּכַל לִהְיוֹת
תַּלְמִידִי׃ 27 וַאֲשֶׁר לֹא יִסְבּוֹל אֶת־צְלִיבוֹ וְיָבוֹא אַחֲרַי
לֹא יוּכַל לִהְיוֹת תַּלְמִידִי׃ 28 כִּי מִי מִכֶּם הָרוֹצֶה
לִבְנוֹת אֶת הַמִּגְדָּל הֲלֹא בָרִאשׁוֹנָה יוֹשֵׁב וִיחַשֵּׁב אֶת־
הוֹצְאוֹתָיו אִם יֶשׁ־לוֹ לְכַלּוֹת׃ 29 פֶּן יָשִׂים יְסוֹדָתוֹ וְלֹא
יוּכַל לְכַלּוֹת וְכָל־הָרוֹאִים יָחֵלּוּ לְהַלְעִיג בּוֹ׃ 30 לֵאמֹר
כִּי זֶה הָאָדָם הֵחֵל לִבְנוֹת וְלֹא יָכֹל לְכַלּוֹת׃ 31 אוֹ־מִי־
הַמֶּלֶךְ הוֹלֵךְ לְהִלָּחֵם עִם מֶלֶךְ אַחֵר הֲלֹא יוֹשֵׁב בָּרִאשׁוֹנָה
וּמִתְיָעֵץ אִם יוּכַל בִּרְבָבָה לִקְרַב לַאֲשֶׁר בְּרִבּוֹתַיִם יָבוֹא
עָלָיו׃ 32 וְאִם לֹא עוֹדֶנּוּ רָחוֹק מִמֶּנּוּ יִשְׁלַח מְלִיצִים
לִשְׁאוֹל לוֹ עַל־הַשָּׁלוֹם׃ 33 כֵּן כָּל מִכֶּם אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב כָּל
קִנְיָנוֹ לֹא יוּכַל לִהְיוֹת תַּלְמִידִי׃ 34 טוֹב הַמֶּלַח וְאִם יִתָּפֵל
בַּמֶּה יִמָּלֵחַ׃ 35 לֹא אֶל־הָאָרֶץ וְלֹא אֶל־מַדְמֵן
נָכוֹן כִּי אִם יַשְׁלִיכוּ אוֹתוֹ חוּצָה אֲשֶׁר לוֹ אָזְנַיִם
לִשְׁמוֹעַ יִשְׁמָע׃

טו CAP. XV.

1 וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו כָּל־בַּעֲלֵי הַמֶּכֶס וְחַטָּאִים לִשְׁמוֹעַ אוֹתוֹ׃
2 וַיִּלּוֹנוּ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים לֵאמֹר כִּי זֶה מְקַבֵּל
אֶת־

בֵּיתִי כִּי לֹא תוּכַל עוֹד לִהְיוֹת מֶשֶׁק בֵּיתִי׃ 3 וַיֹּאמֶר מֶשֶׁק
הַבַּיִת מָה אֶעֱשֶׂה כִּי אֲדוֹנִי יִשָּׂא מֶשֶׁק בֵּיתוֹ מִמֶּנִּי לִכְרוֹת
לֹא אוּכַל לִשְׁאוֹל לֶחֶם אֶתְבּוֹשֵׁשׁ׃ 4 יָדַעְתִּי מָה אֶעֱשֶׂה
כִּי אִם תִּנָּשֵׂא מֶשֶׁק הַבַּיִת מִמֶּנִּי יִקְחוּ אוֹתִי בְּבָתֵּיהֶם׃
5 וַיִּקְרָא לְאִישׁ כָּל־אֶחָד מִן־אַנְשֵׁי תִּכְכֵי אֲדוֹנָיו לְבַדּוֹ
וַיֹּאמֶר לָרִאשׁוֹן כַּמָּה נֶחְבַּלְתָּ לַאֲדֹנִי׃ 6 וְהוּא אָמַר מֵאָה
בַּתִּים שֶׁמֶן וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח אֶת־כְּתָבְךָ וְשֵׁב בִּמְהֵרָה וּכְתַב
חֲמִשִּׁים׃ 7 וּמֵאָז אָמַר לְאַחֵר וְאַתָּה כַּמָּה נֶחְבַּלְתָּ וְהוּא אָמַר
מֵאָה כֹּרִים חִטָּה וַיֹּאמֶר לוֹ קַח אֶת כְּתָבְךָ וּכְתֹב שְׁמֹנִים׃
8 וַיְשַׁבַּח אָדוֹן אֶת־מֶשֶׁק הַבַּיִת בְּלִיַּעַל כִּי בְחָכְמָה עָשָׂה
כִּי בְנֵי עוֹלָם הַזֶּה חֲכָמִים הֵמָּה מִבְּנֵי אוֹר בְּדוֹרוֹתָם׃
9 וַאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם עֲשׂוּ לָכֶם רֵעִים מֵהָמוֹן עָוֶל לְמַעַן־
אִם־תֶּחְסְרוּ יִקְחוּ אֶתְכֶם בְּאָהֳלֵי עוֹלָם׃ 10 הַנֶּאֱמָן
בַּקָּטוֹן וְגַם בַּגָּדוֹל נֶאֱמָן הוּא וַאֲשֶׁר מְעַוֵּל בַּקָּטוֹן גַּם מְעַוֵּל
בַּגָּדוֹל׃ 11 וְאִם בֶּהָמוֹן עָוֶל לֹא תִהְיוּ אֱמוּנִים מִי־יַאֲמִין
לָכֶם אֶת אֱמוּנָה׃ 12 וְאִם בַּאֲחֶרֶת לֹא הֱיִיתֶם אֱמוּנִים
מִי יִתֵּן לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר לָכֶם הִיא׃ 13 עֶבֶד לֹא יוּכַל
לַעֲבֹד לִשְׁנֵי אֲדוֹנִים כִּי־אִם אֶת־אֶחָד יִשְׂנָא וְאֶת אַחֵר
יֶאֱהַב אוֹ לְאֶחָד יִדְבַּק וְאֶת אַחֵר יִתְעַתֵּעַ לֹא תוּכְלוּ
לֵאלֹהִים לַעֲבֹד וּלְהָמוֹן׃ 14 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־כָּל הָאֵלֶּה
הַמְפָרְשִׁים אֲשֶׁר אֹהֲבֵי כֶסֶף הֵמָּה וַיְנָאֲצוּהוּ׃ 15 וַיֹּאמֶר
לָהֶם אַתֶּם הֱוִים הַמִּצְטַדְּקִים לְנַפְשְׁכֶם לִפְנֵי הָאֲנָשִׁים
וֵאלֹהִים יוֹדֵעַ לִבּוֹתֵיכֶם כִּי כָל־רוּם בָּאֲנָשִׁים שִׁקּוּץ
הוּא לִפְנֵי אֱלֹהִים׃ 16 הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים עַד־יוֹחָנָן וּמֵאָז־
מַלְכוּת אֱלֹהִים מְבֻשָּׂר וְכָל־אִישׁ יַחְטֹף בָּהּ׃ 17 כִּי קַל הוּא
לַעֲבֹר שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנְּפוֹל חִירֶק אֶחָד מִתּוֹרָה׃ 18 כָּל

ואומר אליו אבי חטאתי בשמים ולפניך : 19 וצעיר אנכי
מהקרא בנך עשה אותי כאשר אחד שכיריך ; 20 ויקם
ויבוא אל אביו ועודנו רחוק ממנו ראה אותו אביו ויכמרו
רחמיו וירץ ויפל על־צואריו וישק לו : 21 ויאמר אליו
הבן אבי חטאתי בשמים ולפניך ואינני שוה להקרא בנך :
22 ויאמר האב אל־עבדיו הוציאו הקריבו את־האדרת
הראשנה והלבישו אותו ותנו את־טבעה על־ידו ונעלים
על־רגליו : 23 קחו לכם את בן־בקר רך וטוב ומהרו
לעשות אותו ונאכל לחם ונסעד לבנו ונשמח : 24 כי־
בני־הזה מת היה ויחי ואובד היה ונמצא ויחלו לשמוח :
25 ויהי־בנו הגדול בשדה וכאשר בא קרב אל הבית
וישמע את קול כנור ומחול : 26 ויקרא לאחד מן
הנערים וישאל מה זה הדבר : 27 ויאמר לו כי אחיך
בא וישחט אביך את־בן־בקר רך וטוב כי שלו אותו קבל :
28 ויחר אפו ולא אבה לעלות ואביו יצא אליו וישאל ממנו :
29 ויען לאביו הנה כמה שנים עבדתי אותך ובכל־עת
מצותך לא עברתי ולי לא נתת גדי לשמח עם רעי :
30 וכאשר בא בנך הזה אשר בלע את־קנינו עם הזונות
ותשחט לו את־העגל הבריא : 31 והוא אמר לו בני את
בכל עת עמי הנה וכל אשר לי לך הוא : 32 יש צרכך
לשמוח ולגיל כי אחיך הזה מת היה ויחי ואובד הוא
וימצא :

יו CAP. XVI.

1 ויאמר אל־תלמידיו אדם אחד היה עשיר אשר לו משק
הבית ודבתו באה־אליו כי הזיל את־קנינו : 2 ויקרא לו
ויאמר אליו מה זאת שומע אני עליך תן חשבון על־משק
ביתי

מכשל ואוי לו אשר בו יבוא ׃ 2 טוב לו אשר רכב
החמור יתלה על־צוארו וישלך אל הים מהכשיל אחד
הצעירים האלה ׃ 3 השמרו לכם אם יחטא ויקר יט יז
בך אחיך ותגער בו ואם ישוב מרעתו Lev. 19. 17.
ותשא לו ׃ 4 ואם שבע פעמים ביום יחטא בך
ושבע פעמים ביום ישוב אליך לאמר נחמתי ותשא לו ׃
5 ויאמרו התלמידים אל־האדון הוסיף לנו את־אמונה ׃
6 ויאמר אדני אם יש לכם אמונה כמו גרגר החרדל
ותאמרו לשקמה הזאת שרשי והשתלי בים ותשמע לכם ׃
7 מי מכם יש לו עבד חרש או־רועה אשר אם יבוא
מן השדה יאמר לו בכתף לך וסעד לבך פת לחם ׃
8 הלא יאמר אליו הכן אשר אוכל בערב וחגור מתניך
ושרתני עד־כי אוכל ואשתה ומאחרי כן תאכל ותשתה
גם אתה ׃ 9 אם יקדם פני עבד ההוא בתודה כי־עשה
את־אשר צוה הוא לא מדמה אנכי ׃ 10 כן גם אתם אם
עשיתם כל אשר צוו להם אמרו כי־עבדים נאלחים
אנחנו כי־את־אשר חובים אנחנו לעשות עשינו ׃ 11 ויהי
בלכתו ירושלימה ויעבר בתוך שומרון וגלילה ׃ 12 ובבואו
אל טירה אחת ויקראו לו עשרה אנשים מצורעים
אשר עמדו מרחוק ׃ 13 והמה נשאו את קולם לאמר ישוע
רבינו חננו ׃ 14 ובראותם אמר אליהם ויקר יד ב Lev.
לכו והראו את נפשכם לכהנים ויהי 14. 2.
בלכתם ויטהרו ׃ 15 ואחד מהם כאשר ראה כי־נרפא
הוא וישב בקול גדול ויכבד את־האלהים ׃ 16 ויפל
על־פניו אל־רגליו להודות לו והוא היה שומרוני ׃
17 ויען ישוע ויאמר הלא עשרה אנשים הטהרו והתשעה
איים

אשה ישוב את־אשתו ויקח אחרת־נאף וכל אשר יקח אשה
גרושה מאישה מנאף הוא : 19 אדם אחד היה עשיר
לבוש ארגמן ותולעת שני ומטיב לב בכל־יום עד־מאד :
20 ויהי איש מסכן־ושמו לאעזר אשר השלך אל־שעריו
ויהי בו שחין אבעבעות פורח : 21 ויתאו לשבע משבבים
אשר נפלו משלחן העשיר וגם הכלבים באו ולקקו את־
שחין אבעבעותיו : 22 ויהי במות המסכן וינשא מן־
המלאכים בחיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר :
23 ובהיותו בשאול בשממות וישא עיניו וירא את־אברהם
מרחוק ולאעזר בחיקו : 24 ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני
ושלח את־לאעזר לטבל את ראש אצבעו במים ויבליג
את־לשוני כי־מענה אנכי בלהבה הזאת : 25 ויאמר
אברהם בני זכר כי־לקחת אתה את־טובותיך בחייך
ולאעזר להפך את רעותיו ועתה הוא נחם ואתה כואב :
26 ועל־כל זאת בינינו וביניכם תהום רבה הושמה ואשר
חפצו לעבר מפה אליכם לא יוכלו ומשם אינם אלינו
יעברו : 27 ויאמר ושואל אנכי ממך אבי אשר תשלח
אותו אל־בית אבי : 28 כי היו לי חמשת אחים אשר יעיד
להם פן גם המה יבואו במקום שממה הזאת : 29 ויאמר
לו אברהם יש להם משה והנביאים אותם ישמעו :
30 והוא אמר לא כן אבי אברהם כי אם איש ממתים
יבוא אליהם אז ישובו מרעתם : 31 ויאמר לו אם
למשה ולנביאים לא ישמעו ולא אם איש ממתים יקום
יאמינו :

יז CAP. XVII.

1 ויאמר אל־תלמידיו בלתי יכלת היא אשר לא יבוא
מכשל

יִהְיוּ בַשָּׂדֶה אֶחָד יִלָּקַח וְאַחֵר יֵעָזֵב ׃) 37 וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ אַיֵּה אֲדֹנֵינוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַיֵּה הַפֶּגֶר וְשָׁמָּה יֵאָסֵף
הַנָּשֶׁר ׃

יח CAP. XVIII.

1 וַיֹּאמֶר אֶת־הַמָּשָׁל אֲלֵיהֶם כִּי יִצְטָרֵךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל־עֵת
וְלֹא לְמָאֵן ׃ 2 לֵאמֹר שׁוֹפֵט אֶחָד הָיָה בְעִיר אַחַת אֶת יְהֹוָה
לֹא יָרֵא וְאֶת־הָאָדָם לֹא חוֹפֵר ׃ 3 וַתְּהִי־אַלְמָנָה בְּעִיר
הַהִיא וַתָּבוֹא אֵלָיו לֵאמֹר נְקוֹם נִקְמָתִי מִצּוֹרְרִי ׃ 4 וְלֹא
אָבָה לָעֵת וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר בְּלִבּוֹ אַף כִּי אֶת־אֱלֹהִים לֹא
יָרֵא אָנֹכִי וְאֶת־הָאָדָם לֹא חוֹפֵר ׃ 5 אַךְ כִּי תוֹגִיעֵנִי
הָאַלְמָנָה הַזֹּאת אֶנָּקְמֶנָּה פֶּן תָּבוֹא לָנֶצַח וּתְמַהֲרֵנִי ׃
6 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי שִׁמְעוּ מַה הַשֹּׁפֵט הָעָוֶל אוֹמֵר ׃ 7 וֵאלֹהִים
הֲלֹא יַעֲשֶׂה נִקְמַת הַבְּחִירָיו אֲשֶׁר צוֹעֲקִים אֵלָיו יוֹמָם וָלָיְלָה
וְאֶרֶךְ אַפַּיִם הוּא יִהְיֶה עֲלֵיהֶם ׃ 8 אָמְנָם אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם
כִּי יַעֲשֶׂה נִקְמָתָם בִּמְהֵרָה לָכֵן אִם יָבוֹא בֶן־הָאָדָם אַךְ יִמְצָא
אֱמוּנָה עַל־הָאָרֶץ ׃ 9 וַיֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַבְטִיחוּ
אֶת־נַפְשָׁם כִּי־צַדִּיקִים הֵמָּה וַיִּבְזוּ לַאֲחֵרִים אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה ׃
10 שְׁנֵי אֲנָשִׁים עָלוּ אֶל־הַהֵיכָל לְהִתְפַּלֵּל הָאֶחָד הַמְפָרֵשׁ
הוּא וְאַחֵר בַּעַל הַמֶּכֶס ׃ 11 הַמְפָרֵשׁ עָמַד וּלְנַפְשׁוֹ מִתְפַּלֵּל
הָאֵלֶּה אֱלֹהַי אוֹדֶה לְּךָ כִּי־לֹא הֹוֶה אָנֹכִי כַּאֲשֶׁר הָאֲנָשִׁים
אֲחֵרִים בּוֹזִים עוֹשְׁקִים מְנָאֲפִים אוֹ־כְּמוֹ בַּעַל הַמֶּכֶס הַלָּז ׃
12 צַמְתִּי פַּעֲמַיִם בַּשַּׁבָּתוֹת וּמַעֲשֵׂר אֲנִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָנָה
אָנֹכִי ׃ 13 וּבַעַל מֶכֶס קָם מֵרָחוֹק וְגַם לֹא אָבָה לָשֵׂאת אֶת
עֵינָיו אֶל־הַשָּׁמַיִם כִּי אִם תּוֹפֵף עַל־חָצֵהוּ לֵאמֹר אֱלֹהַי
חַטָּא אֲנִי חָנֵּנִי ׃ 14 אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי יָרַד זֶה נִצְדָּק
אֶל־בֵּיתוֹ מִן הַהוּא כִּי כָל־הַמִּתְרוֹמֵם יָשְׁפַל וְהַמִּשְׁתַּפֵּל יָרוּם ׃
וַיַּקְרִיבוּ

אים : 18 הלא נמצאו לשוב ולתת כבוד לאלהים
כי־אם זר הלז : 19 ויאמר לו קום ולך אמונתך הושיעתך :
20 וישאל מן הפרשים מתי תבוא מלכות אלהים
ויען להם ויאמר לא תבוא מלכות אלהים בנצרה :
21 ולא יאמרו הנה פה או־הנה שם כי־הנה מלכות
אלהים בקרבכם היא : 22 ויאמר אל־תלמידיו יבואו
הימים ותתאוו לראות אחד ימי־בן־האדם ולא תראו :
23 ויאמרו לכם הנה פה או הנה שם אל־תלכו ואל־
תבואו אחריהם : 24 כי־כאשר ברק יברק וכל־אשר
מתחת השמים מקצה השמים ועד קצהו יזהיר כן־יהיה
בן־האדם ביומו : 25 ובטרם יצטרך הוא לסבל רבות
ולהמאס מדור הזה : 26 וכאשר היה בימי נח ככה יהיה
Gen. ברא׳ ז׳ ה׳ בימי בן־האדם : 27 אכלו שתו התחתנו
7. 5. נתנו ולקחו להם נשים מכל אשר בחרו
עד עצם היום הזה אשר בא נח אל־התבה ויבוא
המבול ויאבד כלם : 28 וכמו כן כאשר היה בימי לוט
אכלו שתו קנו מכרו שתלו בנו : 29 וביום ההוא אשר יצא
ברא׳ יט׳ כד׳ לוט מסדום המטיר יהוה אש וגפרית מן
Gen. 19. 24. השמים ויאבדם כלם : 30 כמו כן יהיה
ביום אשר יגלה בן־האדם : 31 ביום ההוא אשר
יהיה על־הגג וכליו בבית אל־ירד לשאת אותם ואשר
בשדה כמו כן אל ישוב לאחור : 32 זכרו לאשת לוט :
33 כי אשר יבקש להושיע את־נפשו יאבדנה ואשר יאבד
אותה יחיה אותה : 34 אומר אני לכם בלילה ההוא יהיו
שנים על־המטה אחת אחד ילקח ואחר יעזב : 25 שתים
תהיו טוחנות יחד אחת תלקח ואחרת תעזב : 36) שנים
יהיו

אליהם הנה אנחנו עולים ירושלימה ותמלאנה
כל הנכתבות בנביאים על בן האדם : 32 כי ינתן בידי
הגוים וילוצוהו ויגדפוהו וירוק ירקו בפניו : 33 וייסרוהו
בשוטים ויהרגוהו וביום השלישי יקום מטתים : 34 והמה
לא אחת מהן הבינו ויהי הדבר הזה נכסה מהמה ולא
ידעו את המדברים : 35 ויהי בקרובו אל יריחו ויושב
עור אחד אל הדרך ושואל : 36 ובשמעו את קול המון
עובר וישאל מה תהי זאת : 37 ויגידו לו כי ישוע הנצרי
עובר : 38 ויצעק ישוע בן דוד חנני : 39 וההולכים לפניו
גערו בו לחשותו והוא קרא יותר מאד בן דוד חנני :
40 ויעמד ישוע ויצו להוליך אותו אליו ובקרובו שאל לו :
41 לאמר מה תרצה אעשה לך והוא אמר אדני אשר
אראה : 42 ויאמר אליו ישוע ראה אמונתך הושיעתך :
43 ופתאם ראה ובא אחריו מכבד אלהים וכל העם הרואה
נתן כבוד לאלהים :

יט CAP. XIX.

1 וכאשר בא ישוע ועבר את יריחו : 2 והנה איש ושמו
נקרא זכי והוא היה רב בעלי המכס וזה הוא עשיר
מאד : 3 ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני
ההמון כי קומתו צעיר הוא : 4 והקדים לרוץ ויעל על
שקם לראות אותו כי שם עתיד היה לעבור : 5 ובבואו
אל המקום וישא עיניו ישוע וירא אותו ויאמר אליו
זכי מהר לרדת כי היום יש לי להאריך בביתך : 6 וימהר
לרדת ויקבל אותו בשמחה: 7 ובראותם כלם ילונו לאמר
כי אל איש חטא בא ללין : 8 ויעמד זכי ויאמר אל האדון
הנה את חצי כל קניני אדני נתן אנכי למשכנים ואם

15 ויקריבו אליו את־הילודים לנגעו בם וכאשר ראו
התלמידים ויגערו בם׃ 16 ויצעק אותם ישוע לאמר הניחו
את־הילודים לבוא אלי ואל תכלאום כי לאלה אשר
כמוהם יש־מלכות השמים׃ 17 אמן אומר אני לכם כל־אשר
לא יקבל את מלכות השמים כמו ילוד גם לא יבוא בה׃
18 וישאל לו אחד מן הראשונים לאמר המלמד טוב מה
אעשה ואירש את־חיי עולם׃ 19 ויאמר אליו ישוע מה
תקרא לי טוב ואיש לא טוב כי־אם אחד אלהים לבדו׃
Exo. שמו׳ כ׳ יג׳ 20 ידעת את המצות לא תנאף לא תרצח
20.20. לא תגנב לא תענה עד שקר כבד את
אביך ואת אמך׃ 21 והוא אמר כל־אלה שמרתי מנעורי׃
22 וכאשר שמע את־הדברים האלה אמר אליו עוד אחת
תחסר לך מכור את־כל אשר לך ותן למסכנים ויהי־לך
אוצר בשמים ולך הלך ובוא אחרי׃ 23 ובשמעו את הדברים
האלה נתשתוחח נפשו כי עשיר היה מאד׃ 24 וכאשר
ראה ישוע כי השתוחחה נפשו אמר איך עצלו האלה
אשר יש להם הון רב לבוא במלכות אלהים׃ 25 כי נקל
לעבור הגמל בשער חור המחט מבוא עשיר במלכות
אלהים׃ 26 ויאמרו השומעים ומי־יוכל להושע׃ 27 והוא
אמר אשר לא־יוכלו להיות עם האנשים יוכלו להיות את
אלהים׃ 28 ויאמר כיפה הנה אנחנו עזבנו את־כל
ונבוא אחריך׃ 29 והוא אמר אליהם אמן אני אומר
לכם כי איש לא חוה אשר עזב בית או אב ואם או
אחים או אשה או־בנים בעבור מלכות אלהים׃
30 אשר לא יקח הרבה מאד בעת הזאת ובעולם הבא
את־חיי עולם׃ 31 ויקח את שנים עשר ויאמר
אליהם

אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ יִנָּתֵן לוֹ וּמִמֶּנּוּ אֲשֶׁר אֵין מְאוּמָה לוֹ וְגַם
זֹאת אֲשֶׁר לוֹ תִּלָּקַח מִמֶּנּוּ׃ 27 אַךְ אֶת אוֹיְבַי הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר לֹא אָבוּ לְמָלְכִי עֲלֵיהֶם הָבִיאוּ פֹּה וְתַבְחְקוּם
לְפָנָי׃ 28 וְכַאֲשֶׁר אָמַר הָאֵלֶּה הִקְדִּים לַהֲלֹךְ וַיַּעַל־
יְרוּשָׁלַיְמָה׃ 29 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרְבוּ אֶל־בֵּית פָּאגֵא וּבֵית
עֲנִיָּה אֶל הָהָר הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנֵי תַלְמִידָיו׃
30 לֵאמֹר לְכוּ אֶל־הַטִּירָה אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וְכַאֲשֶׁר תָּבוֹאוּ בָהּ
תִּמְצְאוּ עַיִר בֶּן־אֲתוֹנוֹת אָסוּר אֲשֶׁר עָלָיו בְּכָל־עֵת אִישׁ
לֹא יָשַׁב הַתִּירוּהוּ וְהָבִיאוּ פֹּה׃ 31 וְאִם אִישׁ יִשְׁאַל לָכֶם
לָמָּה מַתִּירִים אַתֶּם וְכָכָה תֹאמְרוּ לוֹ כִּי־אֲדֹנָי יִצְטָרֵךְ לוֹ׃
32 וַיֵּלְכוּ הַנִּשְׁלָחִים וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָהֶם׃ 33 וְכַאֲשֶׁר
הִתִּירוּ אֶת הָעַיִר וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָיו אֲלֵיהֶם עַל־מַה תַּתִּירוּ אֶת־
הָעַיִר׃ 34 וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָי יִצְטָרֵךְ לוֹ׃ 35 וַיָּבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל־
יֵשׁוּעַ וַיִּרְמוּ אֶת־בִּגְדָיו עַל־הָעַיִר וַיַּרְכִּיבוּ אֶת־יֵשׁוּעַ׃
36 וּבְלֶכְתּוֹ הִצִּיעוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם בַּדָּרֶךְ׃ 37 וּבְקָרוֹבוֹ אֶל־
מוֹרַד הַר הַזֵּיתִים הֵחֵלּוּ כָּל־הֲמוֹן הַתַּלְמִידִים לִשְׂמֹחַ
וּלְהַלֵּל אֶת־הָאֱלֹהִים בְּקוֹל גָּדוֹל עַל־כָּל־הַגְּבוּרוֹת אֲשֶׁר
רָאוּ בְעֵינֵיהֶם׃ 38 לֵאמֹר בָּרוּךְ הַמֶּלֶךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה שָׁלוֹם
בַּשָּׁמַיִם וְכָבוֹד בַּמְּרוֹמִים׃ 39 וּקְצַת הַמְּפְרָשִׁים מֵהָמוֹן אָמְרוּ
אֵלָיו הַמְלַמֵּד גְּעַר בְּתַלְמִידֶיךָ׃ 40 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם אוֹמֵר אֲנִי
לָכֶם כִּי־אִם הָאֵלֶּה יֶחֱשׁוּ וַאֲבָנִים תִּצְעַקְנָה׃ 41 וְכַאֲשֶׁר
קָרַב בִּרְאוֹתוֹ אֶת־הָעִיר בָּכָה עָלֶיהָ׃ 42 לֵאמֹר אִם תֵּדְעִי
אַתְּ גַּם בְּיוֹם הַזֶּה אֶת־אֲשֶׁר לִשְׁלוֹמֵךְ וְעַתָּה נִסְתַּר
מֵעֵינָיִךְ׃ 43 כִּי־יָמִים בָּאִים עָלַיִךְ וּבָאוּ אֹיְבַיִךְ וְשָׁפְכוּ
עָלַיִךְ סוֹלְלָה וּבָנוּ עָלַיִךְ דָּיֵק סָבִיב וְצָרוּ עָלַיִךְ מִכָּל
מְקוֹמִים׃ 44 וְיִנַפְּצוּ אוֹתָךְ וְאֶת־בָּנַיִךְ בָּךְ וְלֹא יַשְׁאִירוּ
בָךְ׃

בְּמָאוּמָה בְּצַעְתִּי לָאִישׁ אָשִׁיב בְּאַרְבַּעְתָּיִם׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יֵשׁוּעַ כִּי הַיּוֹם נֶעֶשְׂתָה יְשׁוּעָה לַבַּיִת הַזֶּה בַּעֲבוּר כֵּן גַּם זֶה
בֶּן־אַבְרָהָם הוּא׃ 10 כִּי בָּא בֶן־הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וּלְהוֹשִׁיעַ
אֶת־הָאֹבֵד׃ 11 וּבְשָׁמְעָם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיּוֹסֶף
וַיֹּאמֶר אֶת־הַמָּשָׁל בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב לִירוּשָׁלַיִם וְחָשְׁבוּ הֵמָּה
כִּי־בְרֶגַע תְּהִי־לְהִגָּלוֹת מַלְכוּת אֱלֹהִים׃ 12 וַיֹּאמֶר
אִישׁ אֶחָד וּבֶן־חוֹרִים הוּא הָלַךְ בְּאֶרֶץ רְחוֹקָה לָקַחַת לוֹ
מַמְלָכָה וְלָשׁוּב׃ 13 וַיִּקְרָא לַעֲשֶׂרֶת עֲבָדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם
עֲשֶׂרֶת מָנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סַחֲרוּ בָהֶם עַד כִּי־אָשׁוּב׃
14 וּבְנֵי עִירוֹ שְׂנֵאוּהוּ וַיִּשְׁלְחוּ צִירִים אַחֲרָיו לֵאמֹר לֹא
יִמְלֹךְ זֶה עָלֵינוּ׃ 15 וַיְהִי־בְשׁוּבוֹ מִקַּחְתּוֹ אֶת־הַמַּלְכוּת
וַיֹּאמֶר לְהַזְעִיק אֵלָיו אֶת־עֲבָדָיו לַאֲשֶׁר נָתַן אֶת הַכֶּסֶף
לְדַעְתּוֹ כָּל־אִישׁ מַה סָחַר׃ 16 וַיָּבֹא הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר אֲדֹנִי
מָנְתְךָ עֲשֶׂרֶת מָנִים הוֹתִיר׃ 17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֶאָח עֶבֶד
טוֹב כִּי בְקָטוֹן נֶאֱמָן הָיִיתָ יְהִי־לְךָ שִׁלְטוֹן עַל־עָרִים עֶשֶׂר׃
18 וַיָּבֹא הַשֵּׁנִי לֵאמֹר אֲדֹנִי מָנְתְךָ עָשְׂתָה חֲמֵשֶׁת מָנִים׃
19 וַיֹּאמֶר לְהַלָּז וְאַתָּה הֱיֵה עַל־חָמֵשׁ עָרִים׃ 20 וְאַחֵר
בָּא לֵאמֹר אֲדֹנִי הִנֵּה הַמָּנֶה אֲשֶׁר הָיְתָה לִּי מוּשָׂם בַּסָּדִין׃
21 כִּי יָרֵאתִי אוֹתְךָ כִּי־אִישׁ עַז פָּנִים אַתָּה תִּשָּׂא אֲשֶׁר לֹא
שַׂמְתָּ וְתִקְצוֹר אֲשֶׁר לֹא זָרַעְתָּ׃ 22 וַיֹּאמֶר לוֹ מִפִּיךָ אֶשְׁפּוֹט
אוֹתְךָ הָעֶבֶד בְּלִיַּעַל יָדַעְתָּ כִּי אֲנִי אִישׁ עַז פָּנִים הוּא נוֹשֵׂא
אֲשֶׁר לֹא שַׂמְתִּי וְקוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא זָרַעְתִּי׃ 23 וְלָמָּה לֹא
נָתַתָּ כַּסְפִּי עַל־הַשֻּׁלְחָן וּבָאתִי וְלָקַחְתִּי אוֹתוֹ עִם תַּרְבִּית׃
24 וְלָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָמְדוּ לְפָנָיו אָמַר תִּשְׂאוּ מִמֶּנּוּ אֶת־הַמָּנֶה
וּתְנוּ לְהַלָּז אֲשֶׁר הָיוּ לוֹ עֲשֶׂרֶת מָנִים׃ 25 וַיֹּאמְרוּ לוֹ
אֲדֹנֵינוּ הָיוּ לוֹ עֲשֶׂרֶת מָנִים׃ 26 אוֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם כִּי־כָּל
אֲשֶׁר

לחוץ: 13 ויאמר בעל הכרם מה־אעשה אשלח את־בני ידידי
אולי אותו ייראו ויכלמו: 14 וכאשר ראו אותו האכרים
ויתחשבו בנפשם לאמר זה היורש הבה נהרג אותו ולנו
תהיה ירשתו: 15 וישליכוהו מחוץ לכרם וימיתהו ומה
יעשה להם בעל הכרם: 16 יבוא ויאבד את־האכרים
האלה ויתן את־הכרם לאחרים ובשמעם אמרו חלילה
לנו: 17 ויביטם לאמר ומה יש זה הנכתב — תהל׳ קיח כב
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: — Psal. 118. 22.
18 כל־אשר יפול על־האבן הזאת ישבר — ישע׳ כח יו׳ Isa.
כי כל־אשר תפול עליו האבן תמחה ותדק — 28. 16.
אותו: 18 ויבקשו הכהנים והספרים לשלח עליו את־
ידים בשעה ההיא ויראו כי ידעו כי אליהם אמר את־
המשל הזה: 20 ובמרמה שלחו מארבים אשר בשלי
כמו שלומים יצטדקו לצודד אותו בדבר ולהסגיר אותו
בידי המשרה ושלטון הפקיד: 21 וישאלו לו לאמר
המלמד ידענו כי־בישר תדבר ומלמד ולא תשא את־
פני האנשים כי אם באמת תלמד את־דרך יהוה:
22 היכשר לנו לתת מס לקיסר אם לא: 23 וכי־ידע
מרמתם אמר אליהם למה תנסוני: 94 הראוני דינר
למי־יש הצלם והכתב ויענו ויאמרו לקיסר: 25 והוא
אמר אליהם לכן תנו לקיסר אשר לקיסר ולאלהים אשר
לאלהים: 29 ולא יוכלו להכלים את־דברו לפני העם
ויתמהו על־מענתו ויחשון: 27 ויקרבו אנשי הצדוקים
אשר אמרו כי־איננה קימת המתים
ויִשאלו לו: 28 לאמר רבינו משה כתב — דבר׳ כה ה
לנו אם איש ימות ולא היה לו בן־ — Deut. 25. 5.

יקח

בך אבן על־אבן על־כי לא ידעת את־עת פקדתך : 45 ובבואו
בהיכל החל להשליך את־הקונים ואת־המכרים בו :
46 ויאמר אליהם נכתב כי ביתי בית — ישע נו ז ירם
תפלה ואתם עשיתוהו למערת הפריצים : — ז יא Isa. 56. 7.
47 ויהי־מלמד יום יום בהיכל ושרי — Jer. 7. 11.
הכהנים וסופרים והראשונים בעם בקשו לאבדנו :
48 ולא מצאו מאומה אשר יעשו לו כי־כל־העם תלואים
היו בו לשמוע אותו :

כ CAP. XX.

1 ויהי־באחד הימים האלה בלמדו את־העם בהיכל
ובבשרו ויקומו שרי הכהנים והספרים עם הזקנים :
2 ויאמרו אליו לאמר אמר לנו במה־שלטון עשה את
את־האלה או־מי־זה הוא אשר נתן לך את שלטון הזאת :
3 ויען־ויאמר אליהם אשאלה נא לכם גם אני דבר אחד
ותאמרו לי : 4 הטבילה יוחנן המשמים היתה או־
מאנשים : 5 והמה מתחשבים בנפשם אמרו כי־אם נאמר
משמים או יאמר ולמה לא האמנתם בו : 6 ואם נאמר
מאנשים כל־העם יסקלון אותנו כי מאמינים כלם כי
יוחנן נביא הוא : 7 ויענו לא ידענו : 8 ויאמר להם
ישוע וגם אני לא אומר לכם במה שלטון עשה אנכי את
האלה : 9 ויחל אל־העם לדבר את־ — ישע ה ט ירם
המשל הזה אדם נטע את־הכרם — ב כא Isa. 5. 9.
וימסר אותו לאכרים ויגר רבות עתים : — Jer. 2. 21.
10 ובעתו שלח אל־האכרים את־עבדו לתת לו מפרי הכרם
והאכרים הכוהו וריק שלחוהו : 11 ויוסף לשלוח עבד
אחר והמה גם אותו הכו והבישו ושלחוהו ריק :
12 ויוסף וישלח את־השלישי והמה גם פצעוהו וישליכוהו
לחוץ :

כא CAP. XXI.

1 וַיַּבֵּט יֵשׁוּעַ וַיַּרְא אֶת־הָעֲשִׁירִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ מַתְּנוֹתָם
לְבֵית גָּנָז׃ 2 וַיַּרְא גַּם אֶת־אַלְמָנָה אַחַת מִסְכֵּנָה לְהַשְׁלִיךְ
שָׁמָּה שְׁנֵי־מָנִין׃ 3 וַיֹּאמֶר אָמְנָם אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי
הָאַלְמָנָה הַזֹּאת הַמִּסְכֵּנָה רַב מִכֻּלָּם הִשְׁלִיכָה׃ 4 כִּי כָל־
הָאֵלֶּה מִיִּתְרָם הִשְׁלִיכוּ אֶל־קָרְבְּנֵי אֱלֹהִים וְזֹאת מִמַּחְסוֹרֶיהָ
כָּל קִנְיָנֶיהָ אֲשֶׁר לָהּ הִשְׁלִיכָה׃ 5 וְכַאֲשֶׁר אָמְרוּ אֲנָשִׁים עַל־
הַהֵיכָל כִּי בַּאֲבָנִים יְקָרִים וּבְקָרְבָּנִים נֶעְדָּה אָז אָמַר׃
6 אֵת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רוֹאִים אַתֶּם יָמִים בָּאִים אֲשֶׁר בָּם
לֹא תֵעָזֵב אֶבֶן עַל־אֶבֶן אֲשֶׁר לֹא תֵהָרֵס׃ 7 וַיִּשְׁאָלוּ לוֹ
לֵאמֹר רַבֵּינוּ וּמָתַי יִהְיוּ הָאֵלֶּה וּמָה הָאוֹת אֲשֶׁר עֲתִידִים
לִהְיוֹת הָאֵלֶּה׃ 8 וְהוּא אָמַר רְאוּ פֶּן־תִּנָּשְׂאוּ כִּי רַבִּים
יָבוֹאוּ בִשְׁמִי לֵאמֹר כִּי אֲנִי הוּא וְהָעֵת קָרוֹב עַל־כֵּן לֹא
תֵלְכוּ אַחֲרֵיהֶם׃ 9 וְכַאֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ מִלְחָמוֹת וּמְרוּחוֹת
אַל־תֵּחָרְדוּ כִּי עֲתִידִים לִהְיוֹת הָאֵלֶּה בָּרִאשֹׁנָה אַךְ אֵינֶנּוּ
הַקֵּץ בְּרֶגַע׃ 10 אָז אָמַר אֲלֵיהֶם יָקוּם גּוֹי עַל־גּוֹי וּמַמְלָכָה
עַל־מַמְלָכָה׃ 11 גַּם רַעַשׁ גָּדוֹל בְּכָל־מְקוֹמוֹת וְדֶבֶר וְרָעָב
יִהְיוּ וּמוֹפְתִים וְאוֹתוֹת וְנוֹרָאוֹת מִשָּׁמַיִם יִהְיוּ׃ 12 וְלִפְנֵי
כָּל הָאֵלֶּה יִשְׁלְחוּ אֲלֵיכֶם אֶת־יְדֵיהֶם וְיִרְדְּפוּ אֶתְכֶם וְיַסְגִּירוּ
אֶתְכֶם בִּידֵי הָעֵדָה וּבְמַטָּרוֹת וְיוֹלִיכוּ אֶתְכֶם אֶל־הַמְּלָכִים
וּנְשִׂיאִים בַּעֲבוּר שְׁמִי׃ 13 וְזֹאת תִּהְיֶה לָכֶם לְעֵדוּת׃ 14 לָכֵן
שִׂימוּ עַל־לְבַבְכֶם אַל תַּקְדִּימוּ לַחְשֹׁב מַה תַּעֲנוּן׃ 15 כִּי
אָנֹכִי אֶתֵּן לָכֶם אֶת־פֶּה וְחָכְמָה אֲשֶׁר לֹא יוּכְלוּ לְדַבֵּר
וְלָקוּם בָּהּ כָּל־הַקָּמִים עֲלֵיכֶם׃ 16 כִּי תִמָּסְרוּ גַּם מֵאֲבוֹתֵיכֶם
וְדוֹדִים וְרֵעִים וְאַחִים וּמִקְצַתְכֶם יָמִיתוּ׃ 17 וִתְהְיוּ שְׂנוּאִים
מִכֻּלָּם בַּעֲבוּר שְׁמִי׃ 18 וּמִשַּׂעֲרוֹת רָאשֵׁכֶם אַרְצָה לֹא
תִפּוֹל

וַיִּקַּח אָחִיו אֶשֶׁת הַמֵּת לוֹ לְאִשָּׁה וְיָקִים לְאָחִיו זָרַע׃
29 וַיִּהְיוּ שִׁבְעָה אַחִים וְהָרִאשׁוֹן לָקַח אִשָּׁה וּמֵת בְּלִי זָרַע׃
30 וַיִּקַּח הַשֵּׁנִי אֶת־הָאִשָּׁה וְגַם הוּא מֵת בְּלִי זָרַע׃
31 וְהַשְּׁלִישִׁי לָקַח אוֹתָהּ וְגַם כֵּן הַשִּׁבְעָה לֹא עָזְבוּ בָנִים
וַיָּמוּתוּ׃ 32 וְאַחֲרֵי כֻלָּם וַתָּמָת הָאִשָּׁה גַם הִיא׃ 33 וּבִתְקוּמַת
הַמֵּתִים לְמִי מֵהֶם תִּהְיֶה הָאִשָּׁה כִּי־לְשִׁבְעָה הָיְתָה
לְאִשָּׁה׃ 34 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ בְּנֵי עוֹלָם הַזֶּה לֹקְחִים
וְנֹתְנִים לָהֶם נָשִׁים׃ 35 וַאֲשֶׁר יִשְׁווּ לְעוֹלָם הַבָּא לַעֲמֹד
בְּגוֹרָלָם בִּתְקוּמַת הַמֵּתִים לֹא יִקְחוּ וְלֹא יִתְּנוּ לָהֶם נָשִׁים׃
36 כִּי עוֹד לֹא יוּכְלוּ לָמוּת וְכַמַּלְאָכִים יִהְיוּ וּבְנֵי אֱלֹהִים
יִהְיוּ אֲשֶׁר בְּנֵי תְקוּמָה הֵמָּה׃ 37 וְכִי יָקוּמוּ הַמֵּתִים גַּם
Exo. 3. 6. שמו׳ ג׳ ו׳ מוֹשֶׁה בָדַק כַּאֲשֶׁר מִתּוֹךְ הַסְּנֶה
אָמַר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי יִצְחָק
וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 38 וַיהוָה אֵינֶנּוּ אֱלֹהֵי הַמֵּתִים כִּי־אִם
הַחַיִּים כִּי־כֻלָּם חָיוּ לוֹ׃ 39 וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַסְּפָרִים וַיֹּאמְרוּ
רַבֵּינוּ הֵטַבְתָּ לְהָשִׁיב׃ 40 וְעוֹד לֹא נִמְצָא אִישׁ אֲשֶׁר
מְלָאוֹ לִבּוֹ לִשְׁאֹל לוֹ דָּבָר אֶחָד׃ 41 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ
יֹאמְרוּן אֶת־הַמָּשִׁיחַ לִהְיוֹתוֹ בֶּן־דָּוִד׃ 42 וְהוּא דָוִד אוֹמֵר
Psa. 110. 1. תהל׳ ק׳ א׳ בְּסֵפֶר תְּהִלִּים נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי
שֵׁב לִימִינִי׃ 43 עַד־אָשִׁית אוֹיְבֶיךָ
הֲדוֹם רַגְלֶיךָ׃ 44 וְכִי־קְרָאוֹ דָוִד לַאֲדוֹן וְאֵיכָכָה בְנוֹ
הוּא׃ 45 וּבִשְׁמוֹעַ כָּל־הָעָם אָמַר לְתַלְמִידָיו׃ 46 הִשָּׁמְרוּ
לָכֶם מִן הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר חָפְצָם לְהִתְהַלֵּךְ בְּאַדָּרוֹת וְאֹהֲבוּ
אֶת־הַבְּרָכוֹת בַּשְּׁוָקִים וְאֶת־מוֹשָׁבוֹת רִאשׁוֹנוֹת בָּעֵדוֹת
וְאֶת־מְקוֹמוֹת רִאשׁוֹנוֹת בִּמְסִבָּה בְּמִשְׁתֵּי הָעֶרֶב׃ 47 אֲשֶׁר
יֹאכְלוּ אֶת־בָּתֵּי הָאַלְמָנוֹת וּבַעֲלִילוֹת הַדְּבָרִים יַאֲרִיכוּ
תְּפִלּוֹתָם וְהֵמָּה מִשְׁפָּט יוֹתֵר יִקְחוּ׃

עת והתפללו למען תזכו לברוח מפני כל־העתידים
להיות ולעמוד לפני בן־האדם׃ 37 ויהי יומם מלמד
בהיכל ובלילה יוצא וילן בהר הנקרא הר הזיתים׃
38 וכל־העם השכימו בבקר ויבואו אליו בהיכל לשמע
אותו׃

כב CAP. XXII.

1 ויקרב חג המצות אשר נקרא חג הפסח׃ 2 ויבקשו שרי
הכהנים והסופרים איככה יהרגוהו ויראו את־העם׃
3 ויבוא השטן ביהודה אשר נקרא איש־כריות והוא
מספר שנים עשר׃ 4 וילך וימלל לשרי הכהנים ולסגנים
כאשר־יסגירנו בידיהם׃ 5 וישמחו ונקבו לו כסף לתת׃
6 ויתודה ויבקש עתו למסר אותו מידיהם בלי מהומה׃
7 ובא יום המצות אשר בו צריך לזבוח את הפסח׃
8 וישלח את־כיפה ויוחנן לאמר לכו הכינו לנו את־הפסח
אשר נאכל׃ 9 והמה אמרו אליו איה תרצה נכין׃
10 והוא אמר אליהם הנה כאשר תבואו אתם אל־
העיר יקרה לכם אדם וכדו על־שכמו לכו אחריו אל־
הבית אשר הוא יבוא שמה׃ 11 ואמרו לבעל הבית
המלמד אמר לך איו המלון אשר שם את־הפסח עם
תלמידי אוכלה׃ 12 והוא יגיד לכם עליה גדולה יצועה
שם הכינו׃ 13 וילכו וימצאו כאשר אמר להם ויכינו
את־הפסח׃ 14 וכאשר באה השעה וישב ושנים עשר
תלמידיו אתו׃ 15 ויאמר אליהם התאוה אויתי את־
פסח הזה לאכל עמכם לפני ענותי׃ 16 כי אומר אני לכם
כי עוד לא אוכל ממנו עד כי־ימלא במלכות אלהים׃
17 ויקח את־הכוס ויברך לאמר קחו זאת ופלגו ביניכם׃

תפול אחת: 19 בתקותכם תקנו את נפשיכם: 20 וכאשר
תראו כי־ירושלים במצור היא סביב דני׳ ט׳ כו׳ Dan.
אז תדעו כי־קרבה שממתה: 21 אז 9.27.
אשר ביהודה יהיו ינוסו על־ההרים ואשר בתוכה ימלטו
ואשר בשדות אל־ישובו בה: 22 כי ימי נקמה המה
למלאת כלם הנכתבים: 23 אוי להרות ולמיניקות בימים
האלה כי־תהיה צרה ומצוקה גדולה על־הארץ וחרון
אף על־העם הזה: 24 ונפלו בפי־חרב ונשבו בכל גוים
וירושלים תהיה מבוסה מן־הגוים עד כי תמלאנה עתות
הגוים: 25 ותהיינה אותות בשמש ישעי׳ יג׳ י׳ יחזק׳
ובלבנה ובכוכבים ובארץ מצוקת הגוים לב׳ ז׳ יואל ג׳ טו׳
חשך צר ואור חשך בעריפיה ונהם Isa. 13. 10. Ezech.
עליו כנהמת הים ובועת גליו: 26 ירגעו 32.7. Joel. 3. 15.
האנשים מיראה ומחרדה על־אשר יבואו בתבל
כי־חיל השמים ימוטו: 27 ואז יראו את בן־האדם
בא בענן עם כח וכבוד רב: 28 ובהחל להיות כל־האלה
אז הביטו ושאו ראשיכם בעבור כי קרובה פדותכם:
29 ויאמר להם את המשל הביטו את־התאנה וכל־העצים:
30 כאשר יורים אז ראה תדעו מהם כי עת קרוב הקציר:
31 ככה גם אתם כאשר תראו להיות האלה תדעו כי קרובה
היא מלכות אלהיכם: 32 אמן אומר אני לכם כי
לא יעבור דור הזה עד־כי כלם נהיו: 33 השמים והארץ
יעברו ודברי לא יעבורו: 34 לכן השמרו בנפשכם פן
תכבדו לבבכם בוללה סבא שכרון ובדאגת העולם הזה
ופתאם יבוא עליכם היום ההוא: 35 כי־כמו מוקש
יבוא על־כל־יושבי פני־כל־הארץ: 36 לכן שקדו בכל
עת

וּבְלִי נְעָלִים הֶחָסֵר לָכֶם מְאוּמָה וַיֹּאמְרוּ אֵין מְאוּמָה׃
36 וַיֹּאמֶר לָהֶם אֲבָל עַתָּה אֲשֶׁר לוֹ כִּיס יִקָּחֶנּוּ וּכְמוֹ כֵן
צִקְלוֹן וְלַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ לוֹ יִמְכֹּר אֶת־בִּגְדוֹ וְיִקְנֶה חָרֶב׃ 37 כִּי
אוֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם כִּי עוֹדֶנּוּ זֶה הַנִּכְתָּב
יִצְטָרֵךְ לְכַלּוֹת בִּי זֶה הוּא וְאֶת־ ישע׳ נג׳ יב׳ Isa. 53. 12.
פּוֹשְׁעִים נִמְנָה כִּי כֹל אֲשֶׁר נִכְתְּבוּ עָלַי
יִכְלוּ׃ 38 וְהֵמָּה אָמְרוּ אֲדֹנֵינוּ הִנֵּה שְׁתֵּי חֲרָבוֹת וַיֹּאמֶר
לָהֶם שָׂדַי׃ 39 וַיֵּצֵא וַיֵּלֶךְ כְּדַרְכּוֹ עַל־הַר הַזֵּיתִים וַיֵּלְכוּ
אַחֲרָיו גַּם תַּלְמִידָיו׃ 40 וּבִהְיוֹתוֹ עַל־הַמָּקוֹם אָמַר לָהֶם
הִתְפַּלְּלוּ פֶּן־תָּבוֹאוּ בְּמַסָּה׃ 41 וְהוּא סָר מֵהֶם כְּמִטַּחֲוֵי־
אֶבֶן וַיִּכְרַע עַל־בִּרְכָּיו וַיִּתְפַּלֵּל׃ 42 לֵאמֹר אָבִי אִם תִּרְצֶה
לְהַעֲבִיר אֶת־הַכּוֹס הַזֹּאת מֵעָלַי אַךְ לֹא רְצוֹנִי כִּי־אִם
רְצוֹנְךָ תִּהְיֶה׃ 43 וַיֵּרָאֶה אֵלָיו מַלְאָךְ מִשָּׁמַיִם הַמַּבְלִיג
אוֹתוֹ׃ 44 וּבִהְיוֹתוֹ בִּדְאָגָה הִתְפַּלֵּל לָנֶצַח וַתְּהִי זֵעָתוֹ כְּמוֹ
רְסִיסֵי־דָם הַיּוֹרְדִים עַל־הָאָרֶץ׃ 45 וַיָּקָם מִתְּפִלָּה וַיָּבוֹא
אֶל־תַּלְמִידָיו וַיִּמְצָאֵם יְשֵׁנִים מִתּוּגָה׃ 46 וַיֹּאמֶר לָהֶם
מַה תִּישְׁנוּ קוּמוּ וְהִתְפַּלְּלוּ פֶּן־תָּבוֹאוּ בְּמַסָּה׃ 47 עוֹדֶנּוּ
מְדַבֵּר וְהִנֵּה הֶהָמוֹן וְהַנִּקְרָא יְהוּדָה אֶחָד מִשְּׁנֵים עָשָׂר
הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם וַיִּקְרַב אֶל־יֵשׁוּעַ וַיְנַשְּׁקֵהוּ (כִּי אֶת־הָאוֹת
הַזֶּה נָתַן לָהֶם אֲשֶׁר אֶשָּׁקֶנּוּ זֶה הוּא)׃ 48 וְיֵשׁוּעַ אָמַר לוֹ
יְהוּדָה בִּנְשִׁיקָה תִּמְסֹר אֶת־בֶּן־הָאָדָם׃ 49 וְכַאֲשֶׁר רָאוּ
אֵלֶּה אֲשֶׁר עִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר תֵּעָשֶׂינָה אָמְרוּ לוֹ אֲדֹנִי אִם נַכֶּה
בֶּחָרֶב׃ 50 וְאַחַד מֵהֶם הִכָּה אֶת־עֶבֶד כֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיְקַצֵּץ
אֶת־אָזְנוֹ הַיְמָנִית׃ 51 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ עַד הֵנָּה
וַיִּגַּע בְּאָזְנוֹ וַיִּרְפָּא אוֹתוֹ׃ 52 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים
וְאֶל שָׂרֵי מֵאָה פְּקוּדֵי הַחַיִל סְגָנֵי הַהֵיכָל וְזִקְנִים כְּמוֹ אֶל־

18 כי אומר אני לכם כי אינני שותה מענב הכרם עד כי
מלכות אלהים תבוא: 19 ויקח את הלחם ויברך ויפרס
ויתן להם לאמר זאת יש גופתי אשר עליהם נתן זאת
עשו לזכרוני: 20 וכמו כן את הכוס אחר אכלם לאמר
זה הכוס ברית חדשה בדמי אשר עליכם נשפך: 21 אך
הנה יד המוסר אותי אתי על השלחן:
22 ובן האדם הולך כמו נגזר אבל אוי
לאנוש ההוא אשר בו ימסר: 23 והמה
החלו לשאל איש לרעהו ומי זה הוא
מהמה העתיד לעשות זאת: 24 ויהי ריב בינהם מי
בהם יראה להיות גדול: 25 והוא אמר אליהם מלכי
הגוים משלו להם ושליטיהם חנונים יקראו: 26 ואתם
לא כן כי אם הגדול בכם יהי כמו הקטון והנשיא כמו
משרת: 27 ומי גדול אם היושב או אם המשרת
הלא היושב ואני הנה בתוכם כמו המשרת: 28 ואתם
הוים המעודדים עמי בנסותי: 29 ואני אשים לכם
באשר שם לי אבי את ממלכה: 30 אשר תאכלו ותשתו
על שלחני במלכותי ותשבו על כסאות ותשפטו את
שנים עשר שבטי ישראל: 31 ויאמר אדון שמעון שמעון
הנה השטן בקש להניף אתכם כמו את החטה: 32 ואני
התחננתי עליך אשר לא תאפס אמונתך ואתה אם תשוב
קומם את אחיך: 33 והוא אמר לו אדני עתיד
אני לבוא עמך גם במשמרה גם במות: 34 והוא
אמר אומר אני לך כיפה לא יקרא היום תרנגל
בטרם שלש פעמים תכחש כי לא ידעני: 35 ויאמר
אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי כים בלי צקלון
ובלי

תהל׳ מ׳ ז׳ ח׳ ומא׳ ט׳ או׳ י׳
Psal. 40.7,8.& 41.9, Ica 10.

CAP. XXIII. יח

1 ויקם כל־קהלם ויוליכוהו אל־פילטוס : 2 ויחלו
לחיב אותו לאמר את־זה מצאנו כי מתעה את־הגוי
וכלא לתת את־מס לקיסר לאמר על־נפשו כי משיח
המלך הוא : 3 ופילטוס שאל לו לאמר האת הוא מלך
היהודים והוא ענה ואמר לו את אומר : 4 פילטוס אמר
אל שרי הכהנים ואל הקהל אינני מצא אודות באנוש הזה :
5 וחסרה העיזו לאמר כי המב את־העם מלמד בכל־
יהודה מחל מגלילה עד־הנה : 6 ופילטוס בשמע
את־הגליל שאל אם איש גלילי הוא : 7 וידע כי משלטון
הרודס הוא וישלחנו אל־הירודס אשר בימים ההם גם
הוא היה בירושלים : 8 והירודס רואה את־ישוע שמח
מאד כי יצרה לראותו מעת רבה בעבור כי שמע רבות
ממנו ויאמר עוד לראות להעשות אות ממנו : 9 וישאל לו
בדברים רבים והוא לא אחד ענה לו : 10 ויקומו שרי הכהנים
והסופרים יחד וילשינו אותו : 11 ויליצנו הירודס עם
אנשי מלחמה אשר אתו וכאשר הליצוהו ויכסהו בגד
לבן וישלחהו אל־פילטוס : 12 וביום ההוא פילטוס
והירודס התרועעו ולפנים שנאת חמס היתה ביניהם :
13 ופילטוס מועק את־שרי הכהנים ואת הנשיאים ואת־
העם : 14 אמר אליהם הקרבתם אלי את אנוש הזה
כמו מתעה את־העם והנה אני לפניכם חקרתיו
ואודות לא מצאתי באדם הזה על־אשר תלשינוהו אלי :
15 וגם לא הירודס כי שלחתי אתכם אליו והנה איננו
מעשהו גם אחד כי־משפט מות לו : 16 לכן איסרנו
ואפטר : 17 כי־הצטרך לפטר להם אחד בחג : 18 ויצעקו
כלם

הַפָּרִיץ יְצָאתֶם אֵלַי בַּחֲרָבוֹת וּבָעֵצִים : 53 כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
הָיִיתִי עִמָּכֶם בַּהֵיכָל וְלֹא שְׁלַחְתֶּם אֶת־הַיָּדַיִם בִּי אֲבָל וְזֹאת
הִיא הָעֵת וְשִׁלְטוֹן הַחֹשֶׁךְ : 54 וַיֹּאחֲזוּהוּ וַיּוֹלִיכוּ וַיּוֹלִיכוּהוּ
בְּבֵית כֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכֵיפָא בָּא אַחֲרֵיהֶם מֵרָחוֹק : 55 וּבְבַעֲרָם
אֶת־הָאֵשׁ בְּתוֹךְ הֶחָצֵר וּבְשִׁבְתָּם סָבִיב וַיֵּשֶׁב כֵּיפָא גַּם
הוּא בְּתוֹכָם : 56 וַתֵּרֶא אוֹתוֹ אָמָה אַחַת בְּשִׁבְתּוֹ אֶל־הָאוֹר
וַתַּבִּיטֶנּוּ לֵאמֹר וְזֶה הוּא עִמּוֹ הָיָה : 57 וְהוּא כִּחֲשֵׁהוּ
לֵאמֹר הָאִשָּׁה לֹא יְדַעְתִּיו : 58 וְאַחַר מְעַט רוֹאֶה הָיָה אוֹתוֹ
אַחֵר לֵאמֹר וְאַתָּה מֵהֶם הֹוֶה וְכֵיפָא אָמַר הָאָדָם לֹא הֹוֶה
אָנֹכִי : 59 וְאַחַר שָׁעָה אַחַת אַחֵר פְּלֹמוֹנִי הֵעִיז לֵאמֹר בֶּאֱמֶת
זֶה עִמּוֹ הָיָה וְגַם גְּלִילִי הוּא : 60 וַיֹּאמֶר כֵּיפָא לֹא יָדַעְתִּי
מַה תְּדַבֵּר וּפִתְאֹם בְּעוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וַיִּקְרָא תַרְנְגֹל : 61 וַיִּפֶן
אֲדֹנָי וַיַּבִּיט אֶת־כֵּיפָא וַיִּזְכֹּר כֵּיפָא אֶת דְּבַר אֲדֹנָי אֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלָיו כִּי בְּטֶרֶם יִקְרָא תַרְנְגֹל תְּכַחֲשֵׁנִי שָׁלֹשׁ פְּעָמִים :
62 וְכֵיפָא יָצָא לַחוּץ וַיֵּבְךְּ בִּמְרִירוּת : 63 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
אֲחָזוּ אֶת־יֵשׁוּעַ הֶלִיצוּהוּ מַכִּים בְּפָנִים : 64 וַיְחַפּוּהוּ וַיַּכּוּ
אֶת־פָּנָיו וַיִּשְׁאֲלוּ לוֹ לֵאמֹר הִנָּבֵא מִי הוּא אֲשֶׁר מַכֶּה
אוֹתְךָ : 65 וְגִדּוּפוֹת אֲחֵרוֹת רַבּוֹת אָמְרוּ אֵלָיו : 66 וַיְהִי
בֹקֶר וַיִּקָּהֲלוּ זִקְנֵי הָעָם וְשָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיּוֹלִיכוּהוּ
בַּעֲדָתָם : 67 לֵאמֹר אִם אַתָּה הַמָּשִׁיחַ אֱמֹר לָנוּ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם אִם אֹמַר אֲנִי לָכֶם לֹא תַאֲמִינוּ : 68 וְאִם אֶשְׁאַל
לֹא תַעֲנוּ לִי וְלֹא תְפַטְּרוּ : 69 מֵעַתָּה יְהִי בֶן־הָאָדָם יוֹשֵׁב
מִימִין גְּבוּרַת אֱלֹהִים : 70 וַיֹּאמְרוּ כֻלָּם וְאַף אַתָּה הֹוֶה בֶּן־
הָאֱלֹהִים וְהוּא אָמַר אֲלֵיהֶם אַתֶּם אוֹמְרִים כִּי אֲנִי הֹוֶה :
71 וְהֵמָּה אָמְרוּ מַה עוֹד נִצְטָרֵךְ עֵדוּת כִּי אֲנַחְנוּ שָׁמַעְנוּ
מִפִּיו :

גַּם לְנַפְשׁוֹ אִם זֶה הוּא הַמָּשִׁיחַ בְּחִיר אֱלֹהִים : 36 וַיְלִיצֻהוּ
גַּם אַנְשֵׁי מִלְחָמָה בְּבוֹאָם לְהַקְרִיב לוֹ חֹמֶץ : 37 לֵאמֹר
אִם מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים אַתָּה הוֹשַׁע לְנַפְשֶׁךָ : 38 וַיְהִי־גַם הַכְּתָב
נִכְתָּב עָלָיו בְּאוֹתִיּוֹת יְוָנִיּוֹת רְהוֹמִיּוֹת וְעִבְרִיּוֹת זֶה הוּא מֶלֶךְ
הַיְּהוּדִים : 39 וְאֶחָד מִפֹּעֲלֵי עָוֶל הַתְּלוּיִים גִּדְּפֵהוּ לֵאמֹר
אִם הַמָּשִׁיחַ אַתָּה הוֹשַׁע לְנַפְשְׁךָ וְלָנוּ : 40 וַיַּעַן הָאַחֵר וַיִּגְעַר
בּוֹ לֵאמֹר הֲלֹא תִירָא אֶת־הָאֱלֹהִים כִּי בְּאוֹתוֹ הַמִּשְׁפָּט
אַתָּה : 41 וַאֲנַחְנוּ בִּצְדָקָה כִּי־צִדְקַת מַעֲשֵׂינוּ לָקַחְנוּ וְהוּא
אַחַת לֹא עָשָׂה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה : 42 וַיֹּאמֶר לְיֵשׁוּעַ
זָכְרֵנִי אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר תָּבוֹא בְּמַלְכוּתֶךָ : 43 וַיֹּאמֶר לוֹ יֵשׁוּעַ
אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ הַיּוֹם תִּהְיֶה אִתִּי בְּגַן־עֵדֶן : 44 וַיְהִי־כְשָׁעָה
הַשִּׁשִּׁית וַתְּהִי־חֲשֵׁכָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ עַד־שָׁעָה הַתְּשִׁיעִית :
45 וַיֶּחְשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וְנִקְרָעָה הַפָּרֹכֶת הָהֵיכָל בְּתָוֶךְ : 46 וַיִּצְעַק
יֵשׁוּעַ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמֶר אָבִי בְּיָדֶיךָ אַפְקִיד תהל׳ לא׳ ה׳ או
רוּחִי וּבְאָמְרוֹ אֶת הָאֵלֶּה וַיִּגְוַע : Psa.31.5. seu.6. ו׳
47 וְכַאֲשֶׁר רָאָה שַׂר מֵאָה אֶת־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיְכַבֵּד
אֱלֹהִים לֵאמֹר בֶּאֱמֶת הָאָדָם הַזֶּה צַדִּיק הָיָה :
48 וּמַקְהֵלִים כֻּלָּם אֲשֶׁר בָּאוּ וְעוֹדְדוּ יַחַד עַל מַחֲזֶה
הַזֶּה חוֹזִים אֶת־אֲשֶׁר נַעֲשׂוֹת מְתוֹפְפִים עַל־לִבְבֵיהֶם
וַיָּשׁוּבוּ : 49 וַיַּעַמְדוּ כָּל־מְיֻדָּעָיו מֵרָחוֹק וְהַנָּשִׁים אֲשֶׁר
הָלְכוּ אַחֲרָיו מִגָּלִיל לִרְאוֹת אֶת הָאֵלֶּה : 50 וְהִנֵּה אִישׁ
וּשְׁמוֹ יוֹסֵף וְיוֹעֵץ הוּא אִישׁ טוֹב וְצַדִּיק : 51 זֶה לֹא יָשַׁב
בַּעֲצָתָם וּבִמְזִמָּתָם (מִן הָרָמָתַיִם עִיר יְהוּדָה) אֲשֶׁר גַּם הוּא
קִוָּה אֶת־מַלְכוּת אֱלֹהִים : 52 זֶה קָרַב אֶל־פִּילָטוֹס
וַיִּשְׁאַל אֶת פֶּגֶר יֵשׁוּעַ : 53 וַיּוֹרִידוּ וַיַּעַטְף אוֹתוֹ בְּסָדִין
וַיִּתֵּן אוֹתוֹ בְּקֶבֶר חָצוּב אֲשֶׁר בּוֹ בְּכָל־עֵת אִישׁ לֹא הוּשָׂם :

כלם יחד לאמר שא־נשא את־הללו ופטר לנו את־בר־
אבא : 19 אשר על־תלונה הנעשה בעיר ועל־רצח השלך
במטרה : 20 וישב פילטוס וימלל אליהם רוצה לפטר
את־ישוע : 21 והמה צעקו לאמר תלה תלהו : 22 והוא
שלש לאמר אליהם ומה רעה עשה הלזה אינני משפט
מות מצאתי בו לכן איסרנו בשוטים ואפטר אותו :
23 והמה נצחו בקולות גדולים שואלים ממנו להתלותו
ויתחזקו קולותם וקולות שרי הכהנים : 24 ופילטוס
חרה החרה לו לדין את־שאלתם : 25 ויפטר להם את־
אשר בתלונה ורצח השלך במטרה אשר שאלו ואת ישוע
נתן לתאותם : 26 וכאשר הוליכוהו ויאחזו בשמעון
הקירי בבואו משדה וישימו עליו את־צליבה לסבול אחרי־
ישוע : 27 וילכו אחריו המון עם רב ונשים אשר
התנודדו ובכו אותו : 28 ויפן־אליהן ישוע לאמר
בנות ירושלים אל־תבכינה עלי כי־אם עליכן בכינה
ועל־בניכן : 29 כי הנה ימים באים אשר בהם יאמרו
אשרי העקרות ובטנים אשר לא ילדו והדים אשר לא
היניקון : 30 ואמרו להרים כסונו ישע ב׳ יט׳
ולגבעות נפלו עלינו : 31 לכן אם בעץ הוש׳ י׳ ח Isa.2.
רטוב יעשו את־האלה וביבש מה יעשה : 19.Hos.10.8.
32 ויוליכו גם שני פועלי עול אחרים אתו להתלות :
33 וכאשר באו אל־המקום אשר נקרא גלגלת ויתלוהו
שמה ואת פועלי עול אחד מימינו ואחד משמאלו :
34 וישוע אמר אבי אנא סלח נא להם כי־לא יודעים מה
עושים ובחלקם את־בגדיו הפילו גורל : 35 ויעמד העם
ראה וילעגו הנשיאים ביניהם לאמר הושיע לאחרים יושיע
גם

17 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מְמַלְלִים
אַתֶּם אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הוֹלְכִים וְנוּגִים אַתֶּם׃ 18 וַיַּעַן־אֶחָד
וּשְׁמוֹ קְלֵיוֹפָּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַאַתָּה לְבַדְּךָ נָכְרִי בִּירוּשָׁלַיִם
וְלֹא יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בָהּ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה׃ 19 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם מָה הֵמָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶת עַל־יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי אֲשֶׁר
הָיָה אִישׁ נָבִיא גִּבּוֹר כֹּחַ בְּמַעֲשֶׂה וּבְדָבָר לִפְנֵי אֱלֹהִים
וְכָל־הָעָם׃ 20 אֵיכָכָה מְסָרוּהוּ שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וּנְשִׂיאֵינוּ
אֶל־מִשְׁפַּט מָוֶת וַיִּתְלוּהוּ׃ 21 וַאֲנַחְנוּ בָטַחְנוּ כִּי־הוּא הָיָה
עָתִיד לְהַפְרִיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יוֹם
הַזֶּה יוֹם שְׁלִישִׁי הוּא מֵאֲשֶׁר נַעֲשׂוּ הָאֵלֶּה׃ 22 וְגַם מִקְצַת
הַנָּשִׁים מִמֶּנּוּ הֶחֱרִידוּ אוֹתָנוּ אֲשֶׁר הִשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר אֶל־
הַקָּבֶר׃ 23 וְלֹא מָצְאוּ אֶת־גְּוִיָּתוֹ וּבָאוּ לֵאמֹר כִּי מַרְאֵה
הַמַּלְאָכִים רָאוּ אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי חַי הוּא׃ 24 וַיֵּלְכוּ אֲנָשִׁים
מִמֶּנּוּ אֶל־הַקֶּבֶר וַיִּמְצְאוּ כֵן כַּאֲשֶׁר הַנָּשִׁים אָמְרוּ וְאוֹתוֹ
לֹא רָאוּ׃ 25 וְהוּא אָמַר אֲלֵיהֶם הַכְּסִילִים וּכְבֵדֵי לֵבָב
לְהַאֲמִין בְּכֹל אֲשֶׁר דִּבְּרוּ הַנְּבִיאִים׃ 26 הֲלֹא הִצְטָרֵךְ
הַמָּשִׁיחַ לְעֻנּוֹת וְלָבוֹא לִכְבוֹדוֹ׃ 27 וַיָּחֶל מִמֹּשֶׁה וּמִכֹּל
הַנְּבִיאִים וַיְבָאֵר לָהֶם אֶת־כָּל־הַכְּתוּבִים עָלָיו׃ 28 וַיִּקְרְבוּ
אֶל־הַטִּירָה אֲשֶׁר הָלְכוּ שָׁמָּה וְהוּא הִבְטִיחָם לָלֶכֶת
הָלְאָה׃ 29 וַיִּבְצְרוּ בוֹ לֵאמֹר עוּדְדָה נָא אִתָּנוּ כִּי הָיָה
עֶרֶב וְנָטָה הַיּוֹם וַיָּבוֹא בַּמָּלוֹן לָלִין אִתָּם׃ 30 וַיְהִי־בְּשִׁבְתּוֹ
אִתָּם וַיִּקַּח אֶת־הַלֶּחֶם וַיְבָרֶךְ וַיִּשְׁבֹּר וַיִּתֵּן לָהֶם׃ 31 וַיִּפָּקְחוּ
עֵינֵיהֶם וַיֵּדְעוּ אוֹתוֹ וְהוּא הָלַךְ מֵעֵינֵיהֶם׃ 32 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ הֲלֹא בֹעֵר הָיָה לְבָבֵנוּ בְּקִרְבֵּנוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר אֵלֵינוּ
בַּדֶּרֶךְ וְכַאֲשֶׁר בֵּאֵר לָנוּ אֶת־הַכְּתָבִים׃ 33 וַיָּקוּמוּ בָהּ
בְּשָׁעָה וַיָּשׁוּבוּ יְרוּשָׁלַיְמָה וַיִּמְצְאוּ אֶת־עַשְׁתֵּי עָשָׂר וַאֲשֶׁר
אִתָּם

54 ויהי יום פריקת החמץ הנוגעת בשבת ושבת נגהה
בה : 55 והנשים אשר הלכו אחריו מגליל באו וראו את
הקבר ואיככה הושם פגרו : 56 והתהפכו והכינו את־
הבשמים ואת־המור ובשבת שבתו כמצוה :

כד CAP. XXIV.

1 ובאחד לשבת השכימו בבקר ובאו אל־הקבר נושאות
את־הבשמים אשר הכינו ונשים אשר עמהן : 2 ומצאו
את־האבן נגלולה מקבר : 3 ובבואנה בקבר לא מצאו
את־גוית אדון ישוע : 4 ויהי בהתבהלן על זאת והנה שני
אנשים קמו עליהם בבגדים מבריקים : 5 ובהיותן ביראה
והפנו את־פניהם לארץ אמר אליהן מה מבקשות אתנה
את־החי עם המתים : 6 איננו פה כי אם קם זכרנה
מה דבר אליכן בעודנו בגליל : 7 לאמר כי יצטרך
בן־האדם להמסר בידי האנשים חטאים ולהתלות וביום
השלישי לקום : 8 ותזכרנה את־דבריו : 9 ותתהפכנה מן
הקבר ותגדנה כל־הדברים האלה לעשתי עשר ולאחרים
כלם : 10 ותהיו מגדלנית מרים ויוחנה ומרים ליעקב
ואחרות עמן אשר אמרו אל־התלמידים את האלה :
11 ונראו בעיניהם כמו יצר כסילות דבריהן ולא האמינו
להם : 12 ויקם כיפה וירץ אל־הקבר וישגיח וירא את־
אטון מושם לבדו וילך ויתמה בנפשו את־העשוי : 13 והנה
שנים מהמה היו מהלכים ביום ההוא אל־טירה אחת
והיא רחוקה מירושלים כברות ששים ושמה עמאוס :
14 והמה מללו איש אל־אחיו על־כל־הקורות האלה :
15 ויהי־במללם ובבעותם איש לאיש ויקרב ישוע גם
הוא ויתהלך אתם : 16 ועיניהם הכו בסנורים מדעתו :

בְּשׂוֹרַת הָאֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כְּפִי יוֹחָנָן הַמְּבַשֵּׂר ׃

א CAP. I.

1 בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר וְהַדָּבָר הָיָה אֶת־הָאֱלֹהִים וֵאלֹהִים
הָיָה הַדָּבָר ׃ 2 וְזֶה הָיָה בְּרֵאשִׁית אֵצֶל הָאֱלֹהִים ׃ 3 כֹּל
נַעֲשׂוּ בוֹ וּבִלְעָדָיו אַף אֶחָת לֹא נֶעֶשְׂתָה אֲשֶׁר נַעֲשָׂתָה ׃
4 בּוֹ הָיוּ הַחַיִּים וְהַחַיִּים הָיוּ אוֹר הָאֲנָשִׁים ׃ 5 וְהָאוֹר בַּחֹשֶׁךְ
הֵאִיר וְהַחֹשֶׁךְ לֹא קִבְּלֵנוּ ׃ 6 הָיָה אִישׁ שָׁלוּחַ מֵאֱלֹהִים וּשְׁמוֹ
יוֹחָנָן ׃ 7 וְזֶה בָּא לְעֵדוּת לְהָעֵד עַל־הָאוֹר לְמַעַן כֻּלָּם
יַאֲמִינוּ בְיָדוֹ ׃ 8 וְזֶה לֹא הָיָה הָאוֹר כִּי אִם אֲשֶׁר יָעֵד עַל־
הָאוֹר ׃ 9 כִּי הָיָה הָאוֹר נֶאֱמָן אֲשֶׁר מֵאִיר אֶת־כָּל־הָאָדָם
הַבָּא בָּעוֹלָם ׃ 10 בָּעוֹלָם הָיָה וְהָעוֹלָם בְּיָדוֹ נַעֲשָׂה וְהָעוֹלָם
לֹא יְדָעוֹ ׃ 11 אֶל־חֲנִיכָיו בָּא וַחֲנִיכָיו לֹא קִבְּלוּהוּ ׃ 12 וְכַמָּה
קִבְּלוּהוּ נָתַן לָהֶם אֶת־שִׁלְטוֹן לִהְיוֹת בְּנֵי־אֱלֹהִים
לַמַּאֲמִינִים בִּשְׁמוֹ ׃ 13 אֲשֶׁר לֹא מִדָּמִים וְלֹא מֵאֲבִיּוֹנַת
הַבָּשָׂר וְלֹא מֵרְצוֹן הָאִישׁ כִּי מֵאֱלֹהִים יֻלָּדוּ ׃ 14 וְהַדָּבָר
הָיָה בָּשָׂר וְשָׁכַן עִמָּנוּ וְרָאִינִי אֶת־כְּבוֹדוֹ כְּמוֹ כְבוֹד הַיָּחִיד
נוֹלָד מֵאָב מָלֵא חֶסֶד וֶאֱמֶת ׃ 15 יוֹחָנָן הֵעִיד עָלָיו וַיִּצְעַק
לֵאמֹר זֶה הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲשֶׁר אַחֲרַי בָּא וּלְפָנַי הָיָה כִּי־
רִאשׁוֹן מִמֶּנִּי הָיָה ׃ 16 וּמִמְּלוֹאָהּ כֻּלָּנוּ לָקַחְנוּ חִנָּם חֵן עַל־חֵן ׃
17 כִּי־הַתּוֹרָה בְּמֹשֶׁה נִתְּנָה הַחֵן וְהָאֱמֶת בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
הָיְתָה ׃ 18 אֶת־אֱלֹהִים אִישׁ לֹא רָאָה בְּכָל־עֵת בֶּן־
הַיָּחִיד

אַתֶּם נִקְהָלִים יָחַד׃ 34 הָאֹמְרִים כִּי בֶאֱמֶת קָם הָאָדוֹן
וְנִרְאָה לְשִׁמְעוֹן׃ 35 וְהֵמָּה סִפְּרוּ אֶת אֲשֶׁר קָרָה לָהֶם
בַּדֶּרֶךְ וְאֵיךְ נוֹדַע לָהֶם בִּשְׁבִרַת הַלָּחֶם׃ 36 וּבְדַבְּרָם אֶת־
הָאֵלֶּה וְהוּא יֵשׁוּעַ קָם בְּתוֹכָם לֵאמֹר אֲלֵיהֶם שָׁלוֹם לָכֶם׃
37 וַיֶּחֶרְדוּ וַיִּבָּהֲלוּ חוֹשְׁבִים לִרְאוֹתָם אֶת־רוּחַ׃ 38 וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם מַה תִּבָּהֲלוּ וְלָמָּה מַחֲשָׁבוֹת עוֹלוֹת בְּלִבּוֹתֵיכֶם׃
39 רְאוּ אֶת יָדַי וְאֶת רַגְלַי כִּי בֶאֱמֶת אֲנִי הוּא הַגִּיעוּ הֲמִישׁוּ
כִּי לְרוּחַ אֵין לָהּ בָּשָׂר וַעֲצָמִים כְּמוֹ רֹאִים אַתֶּם כִּי לִי
הֵמָּה׃ 40 וּבְדַבְּרוֹ אֶת־הָאֵלֶּה וַיַּרְא אוֹתָם אֶת־יָדַיִם וְאֶת־
רַגְלָיִם׃ 41 וּבְעוֹדָם לֹא מַאֲמִינִים מִשִּׂמְחָה גְדוֹלָה
וּמִתְמַהִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲיֵשׁ־לָכֶם מָה אֹכֶל פֹּה׃
42 וַיִּתְּנוּ לוֹ פַּת־דָּג אֶשְׁדָּג וּדְבַשׁ נֹפֶת צוּפִים׃ 43 וַיִּקַּח
לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכַל׃ 44 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּעוֹדֶנִּי הָיִיתִי עִמָּכֶם כִּי צָרִיךְ לְהִמָּלֵא אֶת־
כָּל־אֲשֶׁר נִכְתָּבוֹת בְּתוֹרַת מֹשֶׁה בַּנְּבִיאִים וּבִתְהִלִּים עָלָי׃
45 אָז־פָּתַר לָהֶם אֶת תְּבוּנָה לְהָבִין אֶת־הַכְּתָבִים׃
46 וַיֹּאמֶר לָהֶם כִּי כֹה נִכְתַּב וְכֵן צָרִיךְ לְעֻנּוֹת־הַמָּשִׁיחַ
וְלָקוּם מִמֵּתִים בַּיּוֹם שְׁלִישִׁי׃ 47 וּלְהִקָּרֵא בִשְׁמוֹ־אֶת־
תְּשׁוּבָה וּסְלִיחַת חֲטָאִים בְּכָל־הַגּוֹיִם וּלְהָחֵל מִירוּשָׁלַיִם׃
48 וְאַתֶּם הוֹיִם עֵדִים לָאֵלֶּה׃ 49 וְהִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֶת־
מַאֲמַר אָבִי עֲלֵיכֶם וְאַתֶּם שְׁבוּ בָּעִיר יְרוּשָׁלַיִם עַד־כִּי
תִּלָּבְשׁוּ עֹז כֹּחַ וּגְבוּרָה מִמְּרוֹמִים׃ 50 וַיּוֹצִיאֵם לַחוּץ עַד־
בֵּית עֲנִיָּה וַיִּשָּׂא אֶת יָדָיו וַיְבָרֶךְ אוֹתָם׃ 51 וַיְהִי־בְּבָרְכוֹ
אוֹתָם וַיִּפָּרֵד מֵהֶם וַיַּעַל־אֶל־הַשָּׁמַיִם׃ 52 וְהֵמָּה הִשְׁתַּחֲווּ
לוֹ וַיָּשׁוּבוּ אֶל־יְרוּשָׁלַיִם עִם שִׂמְחָה גְדוֹלָה׃ 53 וַיִּהְיוּ תָמִיד
בַּהֵיכָל מְשַׁבְּחִים וּמְבָרְכִים אֶת־אֱלֹהִים אָמֵן׃

תמה ונשלמה בשורה טובה ותורת ישוע המשיח
הנכתבה על ידי לוקס המבשר׃

קָם יוֹחָנָן וּשְׁנֵי תַלְמִידָיו עִמּוֹ: 36 וּבִרְאוֹתוֹ אֶת יֵשׁוּעַ
מִתְהַלֵּךְ אָמַר הִנֵּה זֶה הוּא כֶּבֶשׂ אֱלֹהִים: 37 וַיִּשְׁמְעוּ שְׁנֵי
תַלְמִידָיו בְּדַבְּרוֹ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו: 38 וַיִּפֶן יֵשׁוּעַ וְכַאֲשֶׁר רָאָה
אוֹתָם כִּי־הָלְכוּ אַחֲרָיו אָמַר אֲלֵיהֶם מַה תְּבַקְשׁוּן וְהֵמָּה
אָמְרוּ אֵלָיו רַבִּי (זֶה הוּא מְתֻרְגָּם מְלַמֵּד) אַיֵּה תֶּאֱרָךְ
לָךְ: 39 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בּוֹאוּ וּרְאוּ וַיָּבוֹאוּ וַיִּרְאוּ אַיּוֹ שׁוֹכֵן
וַיְעוֹרְדוּ עִמּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וַיְהִי כְּשָׁעָה הָעֲשִׂירִית:
40 וְאַנְדְּרֵאוּס אֲחִי שִׁמְעוֹן כֵּיפָה הָיָה אֶחָד מִשְּׁנַיִם אֲשֶׁר
שָׁמְעוּ מִן־יוֹחָנָן וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו: 41 וַיִּמְצָא הוּא בָּרִאשׁוֹנָה
אֶת־אָחִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָצָאנוּ אֶת מְשִׁיחָא (זֶה הוּא
מְתֻרְגָּם אֶת־הַמָּשִׁיחַ:) 42 וַיּוֹלִיךְ אוֹתוֹ אֶל־יֵשׁוּעַ וְכַאֲשֶׁר
הִבִּיט אוֹתוֹ יֵשׁוּעַ אָמַר אַתָּה הוּא שִׁמְעוֹן בַּר־יוֹנָה אַתָּה
תִּקָּרֵא כֵּיפָה (הַמְתֻרְגָּם סָלַע:) 43 וּמִמָּחֳרָת אָבָה
לָצֵאת גָּלִילָה וַיִּמְצָא אֶת־פִּילִפּוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ בּוֹא
אַחֲרַי: 44 וַיְהִי פִּילִפּוֹס מִבֵּית צַיְדָה מֵעִיר אַנְדְּרֵאוּס
וְכֵיפָה: 45 וַיִּמְצָא פִּילִפּוֹס
אֶת־נְתַנְאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ אֲשֶׁר
כָּתַב עָלָיו מֹשֶׁה בַּתּוֹרָה
וְהַנְּבִיאִים מָצָאנוּ אֶת יֵשׁוּעַ
בֶּן־יוֹסֵף מִנָּצֶרֶת:
46 וַיֹּאמֶר אֵלָיו נְתַנְאֵל
הֲמִן נָצֶרֶת יוּכַל מַה־טּוֹב לִהְיוֹת וַיֹּאמֶר לוֹ פִּילִפּוֹס בּוֹא
וּרְאֵה: 37 וַיַּרְא יֵשׁוּעַ אֶת־נְתַנְאֵל לָבוֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר עָלָיו
הִנֵּה בֶּאֱמֶת בֶּן־יִשְׂרָאֵל הוּא אֲשֶׁר לֹא מִרְמָה בוֹ:
48 וַיֹּאמֶר אֵלָיו נְתַנְאֵל אֵי מִזֶּה יְדַעְתָּנִי וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו בְּטֶרֶם קָרָא לְךָ פִּילִפּוֹס בְּעוֹדְךָ תַּחַת הַתְּאֵנָה
יְדַעְתִּיךָ:

בראׁ ג׳ טו׳ ומט׳ י׳ דבר״ יח׳ יח׳
ישע״ מ׳ יא׳ ירמ׳ כג׳ ה׳ ו׳ ולג׳ טו׳
יחזק״ לד׳ כג׳ ולז׳ כד׳ דני׳ ט׳ כד׳
Gen. 3. 15. & 49. 10. Deut. 18. 18.
Isa. 40. 11. Jer. 23. 5. EZech. 34
23. & 37. 24. Dan. 9. 24.

היחיד אשר הוה בחיק אביו הוא ספר : 19 וזאת היא
העדות יוחנן כאשר שלחו היהודים מירושלים את
הכהנים ואת הלוים לשאול לו אתה מי הוה : 20 ויתודה
ולא כחש ויתודה כי־אינני המשיח : 21 וישאלו לו ומה
אם אליהו אתה ויאמר לא הוה אני הנביא אתה ויען
לא : 22 ויאמרו אליו ומי אתה אשר מענה נתן לאלה
אשר שלחו אותנו מה תאמר על־נפשך : 23 ויאמר אני קול
Isa. ישע׳ מ׳ ג׳ קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר אמר
40. 3. ישעיה הנביא : 24 והשלוחים היו
מפרושים : 25 וישאלו לו ויאמרו אליו ולמה טובל את
אם לא המשיח ולא אליהו ולא הנביא את : 26 ויען להם
לאמר אני טובל במים ובתוככם קם אשר אתם לא
יודעים אותו ; 27 הוא יש הבא אחרי אשר לפני היה
ואני לא שוה לו אשר אפתח את־שרוך נעליו :
28 והדברים האלה נעשו בבית עניה לעבר הירדן אשר
שם טובל יוחנן : 29 וליום מחר ראה יוחנן את־ישוע
כי בא אליו ויאמר הנה הכבש אלהים הנשא את־
חטאת העולם : 30 זה הוה אשר אני דברתי עליו אחרי
יבוא איש אשר לפני היה כי ראשון ממני היה :
31 ואני לא ידעתיו אבל אשר יגלה לישראל על־
כן באתי אני לטבל במים : 32 והעיד יוחנן לאמר כי
ראיתי את־רוח יורדת כמו יונה משמים ותרחף עליו :
33 ואני לא ידעתיו כי־אם השולח אותי לטבול במים
הוא אמר אלי באשר תראה את־הרוח יורדת ומרחפת
עליו זה הוא הטובל ברוח הקדש : 34 ואני ראיתי
והעידותי כי זה הוא בן־האלהים : 35 וממחרת עודנו
קם

צֹאנָה וַאֲלָפִים וְיוֹנִים וְאֶת־מִתְעָרְבִים יוֹשְׁבִים : 15 וַיַּעַשׂ
לוֹ שׁוֹט מֵחֲבָלִים וַיַּשְׁלֵךְ כֻּלָּם מֵהֵיכָל וְגַם אֶת־צֹאנָה וּשְׁוָרִים
וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת־אֲגוֹרוֹת הַמִּתְעָרְבִים וְשֻׁלְחֲנוֹתָם הָפַךְ :
16 וְלַמּוֹכְרִים אֶת־הַיּוֹנִים אָמַר שְׂאוּ אֶת־הָאֵלֶּה מִפֹּה
וְאַל תַּעֲשׂוּ אֶת־בֵּית אָבִי לְבֵית סָחַר : תהל" סט ט'
17 וַיִּזְכְּרוּ תַלְמִידָיו כִּי־נִכְתָּב הָיָה קִנְאַת Ps.69.9.
בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי : 18 וַיַּעֲנוּ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָה אוֹת
תַּרְאֶה אוֹתָנוּ כִּי־אֶת־הָאֵלֶּה עֹשֶׂה אַתָּה : 19 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ
הַתִּירוּ אֶת־הַהֵיכָל הַזֶּה וּבִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אֲקִימֶנּוּ : 20 וַיֹּאמְרוּ
הַיְּהוּדִים אַרְבָּעִים וְשֵׁשׁ שָׁנִים נִבְנָה הַהֵיכָל הַזֶּה וְאַתָּה
בִּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תְּקִימֶנּוּ : 21 וְהוּא אָמַר עַל־הֵיכַל גְּוִיָּתוֹ :
22 וְכַאֲשֶׁר קָם מִמֵּתִים וַיִּזְכְּרוּ תַלְמִידָיו כִּי זֹאת אָמַר אֲלֵיהֶם
וַיַּאֲמִינוּ לַכְּתָב וְלַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֵּר יֵשׁוּעַ : 23 וְכַאֲשֶׁר הָיָה
בִּירוּשָׁלַיִם בַּפֶּסַח בֶּחָג רַבִּים הֶאֱמִינוּ בִשְׁמוֹ בִּרְאוֹתָם אֶת־
הָאוֹתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה : 24 וְיֵשׁוּעַ לֹא הֶאֱמִין אֶת־נַפְשׁוֹ
לָהֶם עַל־כִּי הוּא יָדַע אוֹתָם כֻּלָּם : 25 עַל־כֵּן לֹא
הָיָה צָרְכוֹ אֲשֶׁר יָעִיד אִישׁ עַל־הָאָדָם כִּי הוּא יָדַע מָה
הָיָה בָאָדָם

ג CAP. III.

1 וַיְהִי־אִישׁ מִפְּרוּשִׁים וּשְׁמוֹ נִקְדֵּם וְהוּא רַב הַיְּהוּדִים :
2 וְהוּא בָא אֶל־יֵשׁוּעַ בַּלַּיְלָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי יָדַעְנוּ כִּי
מֵאֱלֹהִים בָּאתָ מְלַמֵּד כִּי אִישׁ לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת־
הָאוֹתוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה אִם־לֹא יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמּוֹ :
3 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָךְ אִם אִישׁ
לֹא יִוָּלֵד מִלְמַעְלָה לֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת־מַלְכוּת אֱלֹהִים :
4 וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִקְדֵּם אֵיךְ יוּכַל אָדָם לְהִוָּלֵד וְזָקֵן הוּא
אִם

49 יָדַעְתִּיךָ : 49 וַיַּעַן נְתַנְאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ רַבִּי אַתָּה הוּא בֶן־
הָאֱלֹהִים אַתָּה הוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : 50 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו כִּי אָמַרְתִּי לְךָ רְאִיתִיךָ מִתַּחַת הַתְּאֵנָה וְהֶאֱמַנְתָּ
גְּדוֹלִים מֵהֵמָּה תִּרְאֶה : 51 וַיֹּאמֶר לוֹ אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר לָכֶם
מֵעַתָּה תִּרְאוּ אֶת־הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים וְאֶת־מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים
עוֹלִים וְיוֹרְדִים עַל־בֶּן־הָאָדָם :

CAP. II. ב

1 וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הָיְתָה חֲתֻנָּה בְּקָנֶה עִיר הַגָּלִיל וַתְּהִי־
אֵם יֵשׁוּעַ שָׁם : 2 וַיִּקָּרֵא גַּם יֵשׁוּעַ וְתַלְמִידָיו אֶל־
הַחֲתֻנָּה : 3 וּבְחָסֵר יַיִן אָמְרָה אֵם יֵשׁוּעַ אֵלָיו יַיִן אֵינֶנּוּ
לָהֶם : 4 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵלֶיהָ מַה לִּי וָלָךְ הָאִשָּׁה עַד־עַתָּה
לֹא בָאָה עִתִּי : 5 וַתֹּאמֶר אִמּוֹ לַמְשָׁרְתִים אֶת־אֲשֶׁר
יֹאמַר לָכֶם עֲשׂוּ : 6 וַיִּהְיוּ שָׁם שֵׁשׁ אַגָּנוֹת אֶבֶן מוּשָׂמוֹת
כְּטָהֳרַת הַיְהוּדִים מְכִילוֹת אִשָּׁה אִשָּׁה שְׁתַּיִם אוֹ שָׁלֹשׁ
פּוּרוֹת : 7 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ מַלְאוּ אֶת־הָאַגָּנוֹת בַּמַּיִם
וַיְמַלְאוּ אוֹתָן עַד־לְמַעְלָה : 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שַׁאֲבוּ עַתָּה
וְהָבִיאוּ לְבַעַל הַמִּשְׁתֶּה וַיָּבִיאוּ : 9 וְכַאֲשֶׁר טָעַם בַּעַל
הַמִּשְׁתֶּה אֶת־הַמַּיִם הַנִּהְיוּ יַיִן וְלֹא יָדַע מֵאַיִן הָיָה
וְהַמְשָׁרְתִים יָדְעוּ אֲשֶׁר שָׁאֲבוּ אֶת־הַמַּיִם וַיִּקְרָא בַעַל הַמִּשְׁתֶּה
לֶחָתָן : 10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל־אִישׁ בָּרִאשׁוֹנָה יַיִן טוֹב שָׂם
וְכַאֲשֶׁר שָׁכְרוּ אָז אֶת־הַצָּעִיר וְאַתָּה נָצַרְתָּה אֶת־יַיִן הַטּוֹב
עַד־עַתָּה : 11 זֹאת עָשָׂה יֵשׁוּעַ תְּחִלַּת אוֹתוֹתָיו בְּקָנֶה
הַגָּלִיל וַיְגַל אֶת־כְּבוֹדוֹ וַיַּאֲמִינוּ בוֹ תַלְמִידָיו : 12 וְאַחֲרֵי
כֵן־יָרַד לִכְפַר נָחוּם הוּא וְאִמּוֹ וְאֶחָיו וְתַלְמִידָיו וְשָׁם הָיוּ
יָמִים לֹא רַבִּים : 13 וְקָרוֹב הָיָה פֶּסַח הַיְהוּדִים וַיַּעַל
יֵשׁוּעַ אֶל־יְרוּשָׁלַיִם : 14 וַיִּמְצָא בַּהֵיכָל אֶת־הַמּוֹכְרִים אֶת־

צֹנֶה

את־החשך יותר מהאור כי רעים היו מעשיהם ׃ 20 כי־
כל־אשר רעות עשה שנא את־האור ולא בא אל־האור
פן־יוכחון מעשיהם ׃ 21 ואשר עשה את־אמת בא אל־
האור להגלות את־מעשיו כי־באלהים נעשו ׃ 23 ואחרי־
כן בא ישוע ותלמידיו בארץ יהודה ושם התהלך אתם
ויטבל ׃ 23 ויוחנן היה טובל בעינון הקרוב לשלים
כי מים רבים היו שם ויבואו ויטבלו ׃ 24 כי בעת ההיא
יוחנן עוד לא היה משלך במטרה ׃ 25 ויהי־ריב בין תלמידי
יוחנן ובין היהודים על־הטהרה ׃ 26 ויבואו אל־יוחנן
ויאמרו אליו רבי אשר היה אתך בעבר הירדן לאשר אתה
העידות הנה הוא טובל וכלם באו אליו ׃ 27 ויען יוחנן
ויאמר לא יוכל אדם לקחת לו את־כל־דבר אם לא
נתן לו משמים ׃ 28 אתם תהיו עדי כי־אמרתי לא הוה
אני המשיח כי אם מלאכו לפניו ׃ 29 לאשר יש הכלה
חתן הוא ורע החתן העמד ושומע אותו שמוח ישמח
בעבור קול החתן וזאת שמחתי נמלאה ׃ 30 צרכו יש
לפרות להלוך ולגדול וצרכי להמעט ולהקטן ׃ 31 אשר
ממעל בא על־כל הוה ואשר מארץ הוא מארץ יש הוא
וגם מארץ מדבר ואשר משמים בא על־כל הוה ׃
32 ואשר ראה ושמע אותו מעיד הוא ואת עדותיו איש
לא מקבל ׃ 33 כל־אשר מקבל את־עדותיו נחתום כי יהוה
נאמן הוא ׃ 34 כי אשר שלחו האלהים את־דברי יהוה
מדבר כי איננו במדה נותן יהוה את הרוח ׃ 35 האב אהב
את הבן וכל נתן בידו ׃ 36 המאמין בבן יהיו לו חיי עולם
ואשר איננו מאמין לא יראה את החיים כי אם חרון
אף יהוה ידום עליו ׃

אִם שֵׁנִית יוּכַל לָבוֹא בְּבֶטֶן אִמּוֹ וּלְהִוָּלֵד: 5 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אָמֵן
אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָךְ אִם אִישׁ לֹא יִוָּלֵד מִמַּיִם וּמֵרוּחַ לֹא
יוּכַל לָבוֹא אֶל־מַלְכוּת אֱלֹהִים : 6 אֲשֶׁר נוֹלַד מִבָּשָׂר
בָּשָׂר הוּא וַאֲשֶׁר נוֹלַד מֵרוּחַ רוּחַ הוּא : 7 אַל־תִּתְמַהּ
כִּי אָמַרְתִּי צָרִיךְ לְהִוָּלֵד אֶתְכֶם מִלְמַעְלָה : 8 הָרוּחַ אַיֵּה
תְּאַוֶּה נוֹשֶׁבָה הִיא וְאֶת־קוֹלוֹ תִשְׁמַע תהל׳ קלד׳ ז׳
אֲבָל לֹא יָדַעְתָּה מֵאַיִן תָּבוֹא וְאָנָה תֵּלֵךְ Pſ.134.7.
כֵּן יֵשׁ כָּל־הַנּוֹלָד מִן־הָרוּחַ : 9 וַיַּעַן נַקְדִּימוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ
אֵיכָכָה הָאֵלֶּה יוּכְלוּ לִהְיוֹת : 10 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הַאַתָּה הוֹרֶה הַמְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֵלֶּה לֹא יָדַעְתָּה :
11 אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָךְ כִּי אֶת־אֲשֶׁר יָדַעְנוּ אוֹמְרִים
אֲנַחְנוּ וְאֶת־אֲשֶׁר רָאִינוּ מְעִידִים אֲנַחְנוּ וְאֶת־עֵדוּתֵינוּ לֹא
מְקַבְּלִים אַתֶּם : 12 אִם אֶת־אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה אָמַרְתִּי
לָכֶם וְלֹא מַאֲמִינִים אַתֶּם אֵיךְ אִם אוֹמֵר לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר
עַל־שְׁמֵי שָׁמַיִם תַּאֲמִינוּ : 13 וְאִישׁ לֹא אֶחָד עָלָה אֶל־
הַשָּׁמַיִם כִּי אִם אֲשֶׁר מִשָּׁמַיִם יָרַד זֶה הוּא בֶּן־הָאָדָם אֲשֶׁר
בַּשָּׁמַיִם הוֹוֶה : 14 וְכַאֲשֶׁר מֹשֶׁה שָׂם במד׳ כא׳ ט׳
אֶת־שָׂרָף עַל נֵס בַּמִּדְבָּר כֵּן צָרִיךְ לְהִנָּשֵׂא Num.21.9.
אֶת־בֶּן־הָאָדָם : 15 אֲשֶׁר כָּל־הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא יֹאבַד כִּי־אִם
יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם : 16 כִּי־כֵן אָהַב אֱלֹהִים אֶת־הָעוֹלָם
אֲשֶׁר אֶת־בְּנוֹ יְחִידוֹ נָתַן לְמַעַן־כָּל־הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא יֹאבֵד
כִּי אִם יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם : 17 כִּי לֹא שָׁלַח אֱלֹהִים אֶת־
בְּנוֹ בָּעוֹלָם לִשְׁפּוֹט אֶת־הָעוֹלָם כִּי אִם לְהוֹשִׁיעַ בּוֹ אֶת
הָעוֹלָם : 18 הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא יִשָּׁפֵט וַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מַאֲמִין
גַּם עַתָּה נִשְׁפָּט כִּי לֹא הֶאֱמִין בְּשֵׁם־הַיָּחִיד בֶּן־אֱלֹהִים :
19 וְזֶה הוּא הַמִּשְׁפָּט כִּי הָאוֹר בָּא בָעוֹלָם וְאָהֲבוּ הָאֲנָשִׁים
אֶת־

קְרָא לְאִישֵׁךְ וּבוֹאִי פֹּה ׃ 17 וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר אֵינֶנּוּ יֶשׁ
לִי אִישׁ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ הֵיטֵב עָנִית כִּי אֵינֶנּוּ יֶשׁ לִי
אִישׁ ׃ 18 חֲמֵשֶׁת אֲנָשִׁים הָיוּ לָךְ וְעַתָּה אֲשֶׁר לָךְ אֵינֶנּוּ יֶשׁ
אִישֵׁךְ זֹאת בֶּאֱמֶת אָמַרְתְּ ׃ 19 וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה אֲדֹנָי
רוֹאֶה אֲנִי כִּי נָבִיא אַתָּ ׃ 20 אֲבוֹתֵינוּ בָּהָר הַזֶּה הִשְׁתַּחֲווּ
וְאַתֶּם אוֹמְרִים כִּי־בִירוּשָׁלַיִם הוֶה דבר׳ יב׳ ו׳ Deut.
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר צָרִיךְ לְהִשְׁתַּחֲווֹת׃ 21 וַיֹּאמֶר 12.6.
לָהּ יֵשׁוּעַ הָאִשָּׁה הַאֲמֵן לִי כִּי תָבוֹא הָעֵת כַּאֲשֶׁר לֹא בָהָר
הַזֶּה וְלֹא בִירוּשָׁלַיִם יִשְׁתַּחֲווּ לָאָב ׃ 22 אַתֶּם מִשְׁתַּחֲוִים
לַאֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים מלכ׳ ב׳ יז׳ כט׳
לַאֲשֶׁר יָדַעְנוּ כִּי־הַיְשׁוּעָה מִיְּהוּדִים הִיא׃ 2 Reg.17.29.
23 כִּי אִם תָּבוֹא הָעֵת וְעַתָּה הוָה כַּאֲשֶׁר מִשְׁתַּחֲוֵי אֱמוּנִים
יִשְׁתַּחֲווּ לָאָב בְּרוּחַ וּבֶאֱמֶת וְגַם הָאָב אֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִים
כָּאֵלֶּה מְבַקֵּשׁ׃ 24 הָאֱלֹהִים רוּחַ הוּא וַאֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲווּ לוֹ יֶשׁ
צָרְכָּם לְהִשְׁתַּחֲווֹת לוֹ בְּרוּחַ וֶאֱמֶת ׃ 25 וַתֹּאמֶר לוֹ הָאִשָּׁה
יָדַעְתִּי כִּי מְשִׁיחָא יָבוֹא הַנֶּאֱמָר הַמָּשִׁיחַ כַּאֲשֶׁר יָבוֹא הוּא
יַגִּיד לָנוּ אֶת־כֹּל ׃ 26 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ אֲנִי הוּא הַדֹּבֵר
אֵלָיִךְ ׃ 27 וְעַל־זֶה הַדָּבָר בָּאוּ תַלְמִידָיו וַיִּתְמְהוּ כִּי עִם־
הָאִשָּׁה מְדַבֵּר הוּא וְאִישׁ לֹא אָמַר אֵלָיו מַה־מְּבַקֵּשׁ אוֹ
מַה־מְּדַבֵּר אַתָּ עִמָּהּ׃ 28 וַתַּעֲזֹב הָאִשָּׁה אֶת־כַּדָּהּ וַתֵּלֶךְ אֶל־
הָעִיר וַתֹּאמֶר לָאֲנָשִׁים ׃ 29 לְכוּ וּרְאוּ אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר
אָמַר לִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אִם לֹא זֶה הוּא הַמָּשִׁיחַ ׃
30 וַיֵּצְאוּ מִן־הָעִיר וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו ׃ 31 וּבֵין עֵת הַהִיא שָׁאֲלוּ
מִמֶּנּוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבִּי אֱכֹל ׃ 32 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֶשׁ־לִי
אֹכֶל לֶאֱכֹל אֲשֶׁר אַתֶּם לֹא יְדַעְתֶּם ׃ 33 וַיְדַבְּרוּ הַתַּלְמִידִים
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וּמִי־הֵבִיא לוֹ לֶאֱכֹל ׃ 34 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

ד CAP. IV.

1 וְכַאֲשֶׁר יָדַע יֵשׁוּעַ כִּי שָׁמְעוּ הַפְּרוּשִׁים כִּי־יֵשׁוּעַ עֹשֶׂה
רַבִּים תַּלְמִידִים מִן יוֹחָנָן וְכִי טוֹבֵל׃ 2 אַף כִּי יֵשׁוּעַ בְּיָדוֹ
אֵינֶנּוּ טוֹבֵל כִּי אִם תַּלְמִידָיו׃ 3 וַיַּעֲזֹב אֶת־אֶרֶץ יְהוּדָה
וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ גָּלִילָה׃ 4 וַיְהִי־צָרְכוֹ לַעֲבוֹר בְּשׁוֹמְרוֹן׃
5 וַיָּבוֹא בְּעִיר שׁוֹמְרוֹן הַנִּקְרָאָה שִׁיכוֹר
הַקְּרוֹבָה לְמִגְרַשׁ לִשְׁכֶם אֶחָד אֲשֶׁר נָתַן
יַעֲקֹב לְיוֹסֵף בְּנוֹ׃ 6 וַיְהִי שָׁם בְּאֵר יַעֲקוֹב
וְיֵשׁוּעַ יָעֵף מִמַּהֲלָךְ וַיֵּשֶׁב כֵּן אֶל־הַבְּאֵר

בראש׳ לג׳ יט׳ ומח׳ כב׳ יוש׳ כד׳ לב׳ Gen. 33. 19. & 48. 22. Josh. 24. 32.

וַתְּהִי־כַּשָּׁעָה הַשִּׁשִּׁית׃ 7 וַתָּבוֹא אִשָּׁה מִשּׁוֹמְרוֹן לִשְׁאֹב
מַיִם וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ תְּנִי לִי לִשְׁתּוֹת׃ 8 וְתַלְמִידָיו
הָלְכוּ הָעִירָה לִקְנוֹת אֹכֶל׃ 9 וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה
שׁוֹמְרוֹנִית אֵיךְ אַתָּה יְהוּדִי הוֶֹה מִמֶּנִּי שׁוֹאֵל לִשְׁתּוֹת אֲשֶׁר
אֲנִי אִשָּׁה שׁוֹמְרוֹנִית כִּי אֵינָם מִשְׁתַּנִּים מִתְעָרְבִים
וּמִתְהַלְּכִים יְהוּדִים אֶת־שׁוֹמְרוֹנִים׃ 10 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֵלֶיהָ אִם תֵּדְעִי אֶת־תְּחִנַּת אֱלֹהִים וּמִי־זֶה הוּא אֲשֶׁר
אוֹמֵר לָךְ תֵּן לִי לִשְׁתּוֹת וְאַתְּ תִּשְׁאֲלִי מִמֶּנּוּ וְיִתֵּן לָךְ מַיִם
חַיִּים׃ 11 וַתֹּאמֶר לוֹ הָאִשָּׁה אֲדֹנִי לֹא יֶשׁ לְךָ דְּלִי וְהַבְּאֵר
עָמוֹק הוּא וּמֵאַיִן יִהְיוּ לָךְ מֵימֵי הַחַיִּים׃ 12 הַאַתָּה גָּדוֹל
מֵאָבִינוּ יַעֲקֹב אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ אֶת־הַבְּאֵר וְהוּא מִמֶּנּוּ שָׁתָה
וּבָנָיו וְחַיּוֹתָיו׃ 13 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהּ כָּל־אֲשֶׁר שׁוֹתֶה
מִמַּיִם הָאֵלֶּה יָשׁוּב יִצְמָא׃ 14 וַאֲשֶׁר יִשְׁתֶּה מִמַּיִם אֲשֶׁר
אֲנִי אֶתֵּן לוֹ לֹא יִצְמָא לְעוֹלָם כִּי אִם הַמַּיִם אֲשֶׁר
אֶתֵּן לוֹ יִהְיוּ בוֹ בְּאֵר מַיִם מַבּוּעִים לְחַיֵּי־עוֹלָם׃ 15 וַתֹּאמֶר
אֵלָיו הָאִשָּׁה אֲדֹנִי תֵּן לִי אֶת הַמַּיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא
אֶצְמָא וְלֹא אָבוֹא פֹּה לִשְׁאֹב׃ 16 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ לְכִי
קְרָא

בִּנְךָ חַי וַיַּאֲמֵן הָאִישׁ בַּדָּבָר אֲשֶׁר אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ׃
51 וּבְרִדְתּוֹ וַיִּקְרְאוּ לוֹ עֲבָדָיו וַיַּגִּידוּ לֵאמֹר כִּי בִנְךָ חָי׃
52 וַיַּחְקֹר מֵהֶם אֶת־הַשָּׁעָה אֲשֶׁר בָּהּ נִרְפָּא לוֹ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו כִּי תְמוֹל כְּשָׁעָה הַשְּׁבִיעִית עָזְבָה אוֹתוֹ הַקַּדַּחַת׃
53 וַיֵּדַע הָאָב כִּי הָיָה בַּשָּׁעָה הַהִיא אֲשֶׁר בָּהּ אָמַר אֵלָיו
יֵשׁוּעַ כִּי בִנְךָ חַי וַיַּאֲמֵן הוּא וְכָל־בֵּיתוֹ׃ 54 וְזֶה אוֹת שֵׁנִי
אֲשֶׁר עוֹדֶנּוּ עָשָׂה יֵשׁוּעַ בְּבוֹאוֹ מִיהוּדָה בַּגָּלִיל׃

ה CAP. V.

ויקר' כג' ב' ה' Lev. 23.2, 5. דבר' יו' א' Deut 16.1.

1 וְאַחֲרֵי כֵן חַג יְהוּדִים וַיַּעַל יֵשׁוּעַ אֶל־
יְרוּשָׁלַיִם׃ 2 וְיֵשׁ בִּירוּשָׁלַיִם אֶל־שַׁעַר
הַצֹּאן בְּרֵכָה אֲשֶׁר עִבְרִית נִקְרָאָה בֵּית
חַסְדָּא אֲשֶׁר לָהּ חֲמִשָּׁה אוּלָמִים׃ 3 בְּאֵלֶּה שָׁכַב הָמוֹן רַב
הַחוֹלִים עִוְרִים פִּסְחִים יְבֵשִׁים וּמְקַוִּים אֶת־תְּנוּעַת הַמַּיִם׃
4 כִּי מַלְאָךְ בְּעִתּוֹ יָרַד בַּבְּרֵכָה וַיִּרְפֹּשׂ אֶת־הַמַּיִם וַאֲשֶׁר
רִאשׁוֹן יָרַד אַחֲרֵי מִרְפַּשׂ הַמַּיִם נִגְהָה וְנִרְפָּא מִכָּל־מַחֲלָה
אֲשֶׁר חָלָה׃ 5 וַיְהִי שָׁם אֱנוֹשׁ אֶחָד וְהוּא שְׁלֹשִׁים
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה הָיָה בְּמַחֲלָתוֹ׃ 6 אוֹתוֹ רָאָה יֵשׁוּעַ כִּי יָשַׁב
וַיֵּדַע כִּי עַד עַתָּה רַבּוֹת עִתִּים הָיוּ לוֹ אָמַר אֵלָיו הֲתֹאבֶה
לְהֵרָפֵא מִמַּחֲלָתֶךָ׃ 7 וַיַּעַן לוֹ הַחוֹלֶה אֲדֹנִי אִישׁ לֹא יֶשׁ
לִי אֲשֶׁר אִם נִרְפְּשׂוּ הַמַּיִם יַשְׁלִיכֵנִי בַּבְּרֵכָה אֲשֶׁר בָּהּ אִם
אָבוֹא אָנֹכִי אַחֵר לְפָנַי יוֹרֵד׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ קוּם וּשָׂא אֶת־
מִטָּתְךָ וְהַלֵּךְ׃ 9 וּבְרֶגַע נִהְיָה שָׁלֵו הָאָדָם הַהוּא וַיִּשָּׂא
אֶת־מִטָּתוֹ וַיְהַלֵּךְ וַתְּהִי שַׁבָּת בַּיּוֹם הַהוּא׃ 10 וַיֹּאמְרוּ
הַיְּהוּדִים לַנִּרְפָּא שַׁבָּת הִיא לֹא יִשְׁוֶה לְךָ
לָשֵׂאת אֶת־הַמִּטָּה׃ 11 וַיַּעַן לָהֶם אֲשֶׁר
רְפָאַנִי הוּא אָמַר לִי שָׂא אֶת־מִטָּתְךָ וְהַלֵּךְ׃

שמו' כ' יא' ירמ' יו' כא' Exod. 20. Jer. 17. 21.

וַיִּשְׁאֲלוּ

ישוע אכלי זה הוא אשר אעשה את־רצון אבי אשר שלחני
ואשר אכלה את־מעשהו : 35 הלא אתם אומרים כי עוד
שלשה חדשים ויבוא הקציר הנה אני אמר לכם שאו
עיניכם וראו את־הארצות כי לבנות הנה אל־הקציר עתה :
36 והקוצר שכרו יקח ויאסף פרי לחיי עולם אשר גם
הזורע ישמח יחדו וגם הקוצר : 37 כי בזאת יש דבר
אמת כי אחר יש הזורע ואחר הקוצר : 38 אני שלחתי
אתכם לקצר אשר שם אינכם יגעתם אחרים יגעו ואתם
ביגיעתם תבואו : 39 ומעיר ההיא שומרונים רבים
האמינו בו בעבור דבר האשה המעידה כי אמר לי את
כל אשר עשיתי : 40 וכאשר באו אליו השומרונים שאלו
ממנו להיותו עמהם ויהי שם ליומים : 41 ורבים
מראשונים האמינו בו בעבור דברו : 42 ולאשה אמרו
לא מאמינים אנחנו בעבור מלתך כי אם אנחנו שמענו
וידענו כי זה הוא באמת מושיע העולם המשיח :
43 וביום השלישי יצא משם וילך גלילה : 44 והוא ישוע
העיד כי לנביא בארץ מולדתו ובעירו לא יש־לו כבוד :
45 וכאשר בא בגליל קבלו אותו הגליליים כי ראו את־
כל אשר עשה בירושלים בחג וגם המה באו אל־
החג : 46 וישב ויבוא ישוע אל־קנה הגליל אשר שם
עשה יין ממים ויהי איש עבד המלך ובנו חלה בכפר
נחום : 47 וזה שומע כי ישוע בא מיהודה בגליל וילך
אליו וישאל ממנו אשר ירד וירפא את־בנו כי עתיד
היה למות : 48 ויאמר ישוע אליו אם אינכם אותות
ומופתים רואים לא תאמינו : 49 ויאמר אליו עבד המלך
אדני רדה נא בטרם ימות בני : 50 ויאמר לו ישוע לך

בנה

27 וַיִּתֵּן לוֹ שִׁלְטוֹן גַּם לַעֲשׂוֹתוֹ מִשְׁפָּט כִּי בֶן־הָאָדָם
הוּא׃ 28 אַל תִּתַּמְּהוּ עַל־זֹאת כִּי תָבוֹא עֵת אֲשֶׁר בָּהּ יְשֵׁנֵי
אַדְמַת עָפָר יִשְׁמְעוּ אֶת־קוֹלוֹ׃ 29 וְיָקִיצוּ דני׳ יב׳ ב׳
אֵלֶּה אֲשֶׁר אֶת־טוֹבוֹת עָשׂוּ לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה Dan.12.2.
אֲשֶׁר אֶת־רָעוֹת עָשׂוּ לַחֲרָפוֹת לְדִרְאוֹן עוֹלָם׃ 30 לֹא אוּכַל
אָנֹכִי לַעֲשׂוֹת מִנַּפְשִׁי מְאוּמָה כַּאֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ אֲנִי שׁוֹפֵט אָנִי
וּמִשְׁפָּטִי צְדָקָה הוּא כִּי אֵינֶנִּי מְבַקֵּשׁ אֶת־רְצוֹנִי כִּי אִם
אֶת־רְצוֹן אָבִי אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי׃ 31 אִם אֲנִי מֵעִיד עַל־נַפְשִׁי
עֵדוּתִי אֵינָם אֱמֶת׃ 32 כִּי אַחֵר הוּא הַמֵּעִיד עָלַי וְיָדַעְתִּי כִּי
עֵדוּתָיו אֲשֶׁר מֵעִיד עָלַי אֱמֶת הֵנָּה׃ 33 אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם
אֱלֵי יוֹחָנָן וְהוּא הֵעִיד לָאֱמֶת׃ 34 וַאֲנִי אֵינֶנִּי מֵאֱנוֹשׁ מְקַבֵּל
עֵדוּת אֲבָל מְדַבֵּר אֲנִי אֶת־הָאֵלֶּה אֲשֶׁר תִּוָּשְׁעוּ אַתֶּם׃
35 הוּא הָיָה הַנֵּר בּוֹעֵר וּמֵאִיר וְאַתֶּם אֲבִיתֶם לָעֵת לָגִיל
בְּאוֹרוֹ׃ 36 וַאֲנִי יֶשׁ לִי עֵדוּת גְּדוֹלָה מִיּוֹחָנָן כִּי הַמַּעֲשִׂים
אֲשֶׁר נָתַן לִי הָאָב לְכַלּוֹת אוֹתָם הֵמָּה הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר
עוֹשֶׂה אָנֹכִי הֵעִידוּ עָלַי כִּי הָאָב שְׁלָחַנִי׃ 37 וְהָאָב אֲשֶׁר
שְׁלָחַנִי הוּא הֵעִיד עָלַי וְקוֹלוֹ בְּכָל־עִתּוֹת דבר׳ ד׳ יב׳ Deut.
לֹא שְׁמַעְתֶּם וּתְמוּנָתוֹ לֹא רְאִיתֶם׃ 4.12.
38 וּדְבָרוֹ אֵינֶנּוּ יֶשׁ מִתְעוֹדֵד בָּכֶם כִּי אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ הוּא אַתֶּם
לֹא מַאֲמִינִים בּוֹ׃ 39 חִקְרוּ אֶת־הַכְּתָבִים כִּי חוֹשְׁבִים
אַתֶּם לִהְיוֹת לָכֶם בָּהֶם אֶת־חַיֵּי עוֹלָם וְהֵמָּה הָיוּ הַמְּעִידִים
עָלַי׃ 40 וְלֹא תֹאבוּ לָבוֹא אֵלַי לִהְיוֹת לָכֶם חַיִּים׃
41 אֶת־כָּבוֹד מֵאֲנָשִׁים אֵינֶנִּי מְקַבֵּל׃ 42 כִּי אִם יָדַעְתִּי
אֶתְכֶם כִּי אַהֲבַת אֱלֹהִים לֹא יֶשׁ בָּכֶם׃ 43 אֲנִי בָּאתִי
בְּשֵׁם אָבִי וְאֵינְכֶם מְקַבְּלִים אוֹתִי וְאִם אַחֵר יָבוֹא בְּשֵׁם
נַפְשׁוֹ אוֹתוֹ תִּקָּחוּ׃ 44 אֵיךְ תּוּכְלוּ אַתֶּם לְהַאֲמִין בְּשְׂאֵתְכֶם
כָּבוֹד

12 וַיִּשְׁאֲלוּ לוֹ מִי וָזֶה הוּא הָאָדָם הָאוֹמֵר לְךָ שָׂא אֶת־מִטָּתְךָ
וְהָלֵךְ׃ 13 וְהַנִּרְפָּא לֹא יָדַע מִי הוּא כִּי יֵשׁוּעַ סָר מִן הָעָם
אֲשֶׁר הָיָה בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ 14 וְאַחֲרֵי כֵן מְצָאוֹ יֵשׁוּעַ בַּהֵיכָל
וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה נִרְפֵּאתָ אַל־תֶּחֱטָא עוֹד פֶּן תִּקְרְךָ מְאוּמָה
רָעָה מִמֶּנָּה׃ 15 וַיֵּלֶךְ הָאָדָם וַיַּגֵּד לִיהוּדִים כִּי יֵשׁוּעַ
הוּא אֲשֶׁר רְפָאָנוּ׃ 16 וְעַל־כֵּן רָדְפוּ יְהוּדִים אֶת־יֵשׁוּעַ
וַיְבַקְשׁוּ לַהֲרֹג אוֹתוֹ כִּי עָשָׂה אֶת־הָאֵלֶּה בַּשַּׁבָּת׃
17 וְיֵשׁוּעַ עָנָה לָהֶם אָבִי עַד עַתָּה פּוֹעֵל וְאָנֹכִי אֶפְעָל׃
18 וּבַעֲבוּר זֹאת יוֹתֵר בִּקְשׁוּ יְהוּדִים לַהֲרוֹג אוֹתוֹ לֹא לְבַד
כִּי חִלֵּל אֶת הַשַּׁבָּת כִּי אִם כִּי אָמַר כִּי אֱלֹהִים אָבִיו וְגַם
הִשְׁוָה לְנַפְשׁוֹ לֵאלֹהִים׃ 19 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם
אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם לֹא יוּכַל הַבֵּן לַעֲשׂוֹת מִנַּפְשׁוֹ
דָּבָר אֶחָד אִם לֹא יִרְאֶה אֶת־הָאָב כִּי עָשָׂה אוֹתוֹ וַאֲשֶׁר
הוּא עוֹשֶׂה אֵלֶּה גַּם הַבֵּן כָּמוֹהוּ עוֹשֶׂה׃ 20 הָאָב אוֹהֵב אֶת
הַבֵּן וְכָל מַרְאֵה אוֹתוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה וּמַעֲשִׂים גְּדוֹלִים
מֵאֵלֶּה יַרְאֶה אוֹתוֹ אֲשֶׁר אַתֶּם תִּתְמָהוּ׃ 21 וְכַאֲשֶׁר הָאָב
יָקִים אֶת־הַמֵּתִים וִיחַיֶּה כֵּן גַּם הַבֵּן אֶת אֲשֶׁר יֹאבֶה יְחַיֶּה׃
22 וְהָאָב אֶת־אִישׁ לֹא שׁוֹפֵט כִּי כָל־מִשְׁפָּט נָתַן לַבֵּן׃
23 אֲשֶׁר כֻּלָּם יְכַבְּדוּ אֶת־הַבֵּן כַּאֲשֶׁר מְכַבְּדִים אֶת־הָאָב וַאֲשֶׁר
אֵינֶנּוּ מְכַבֵּד אֶת־הַבֵּן גַּם לֹא מְכַבֵּד אֶת־הָאָב אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ׃
24 אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי כָל אֲשֶׁר אֶת־דְּבָרִי שׁוֹמֵעַ
וּמַאֲמִין לַאֲשֶׁר שְׁלָחַנִי יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם וּבְמִשְׁפָּט אֵינֶנּוּ
בָּא כִּי אִם יַעֲלֶה מִמָּוֶת אֶל־הַחַיִּים׃ 25 אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר
אֲנִי לָכֶם כִּי תָבוֹא הָעֵת וְעַתָּה הִיא אֲשֶׁר בָּהּ הַמֵּתִים יִשְׁמְעוּ
אֶת קוֹל בֶּן־אֱלֹהִים וְהַשֹּׁמְעִים יִחְיוּ׃ 26 כִּי כַּאֲשֶׁר לָאָב הָיוּ
לוֹ חַיִּים בְּנַפְשׁוֹ כֵּן נָתַן לַבֵּן לִהְיוֹת לוֹ חַיִּים בְּנַפְשׁוֹ׃

27 וַיִּתֵּן

מֵחֲמִשָּׁה לֶחֶם שְׂעֹרִים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ לָאוֹכְלִים: 14 וְהָאֲנָשִׁים
כַּאֲשֶׁר רָאוּ אֶת־הָאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ אָמְרוּ כִּי זֶה הוּא
בֶּאֱמֶת הַנָּבִיא הַבָּא אֶל־הָעוֹלָם: 15 וְיֵשׁוּעַ יוֹדֵעַ כִּי־
עֲתִידִים לָבוֹא וְלַחְטוֹף אוֹתוֹ אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ וַיִּגֶר
לוֹ מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשֶׁב אֶל־הָהָר הוּא לְבַדּוֹ: 16 וַיְהִי עֶרֶב וַיֵּרְדוּ
תַלְמִידָיו אֶל־הַיָּם: 17 וּבַעֲלוֹתָם אֶל־הָאֳנִיָּה בָּאוּ לְעֵבֶר
הַיָּם אֶל־כְּפַר נַחוּם וַיְהִי חֹשֶׁךְ וְעוֹדֶנּוּ לֹא בָא אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ:
18 וַתֵּשֶׁב רוּחַ גְּדוֹלָה וְהַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר: 19 וַיַּחְתְּרוּ כִּבְרַת
הָאָרֶץ עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אוֹ שְׁלוֹשִׁים וַיִּרְאוּ אֶת־יֵשׁוּעַ מְהַלֵּךְ
עַל הַיָּם וְקָרֵב לָאֳנִיָּה וַיִּירָאוּ: 20 וְהוּא אָמַר אֲלֵיהֶם אֲנִי
הוּא אַל תִּירָאוּ: 21 וַיֹּאבוּ לָקַחַת אוֹתוֹ בָּאֳנִיָּה וּפִתְאוֹם
נִהְיְתָה הָאֳנִיָּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵלֶיהָ הָלָכוּ: 22 וּמִמָּחֳרָת
הֶהָמוֹן אֲשֶׁר קָם לְעֵבֶר הַיָּם רוֹאֶה כִּי אֳנִיָּה אַחֶרֶת לֹא
הָיְתָה שָׁם כִּי אִם אֶחָת הִיא אֲשֶׁר בָּהּ עָלוּ תַלְמִידָיו וְכִי
יֵשׁוּעַ לֹא בָא עִם תַּלְמִידָיו בָּאֳנִיָּה כִּי אִם תַּלְמִידָיו
לְבַדָּם הָלָכוּ: 23 וָאֳנִיּוֹת אֲחֵרוֹת בָּאוּ מִטִּבֶרְיוֹס קְרוֹבוֹת
לַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ אָכְלוּ אֶת־הַלֶּחֶם בְּבָרְכוֹ אֲדֹנָי: 24 וְכַאֲשֶׁר
רָאָה הֶהָמוֹן כִּי יֵשׁוּעַ לֹא הָיָה שָׁם וְלֹא תַלְמִידָיו וַיַּעֲלוּ
עַל־הָאֳנִיּוֹת וַיָּבוֹאוּ בִּכְפַר נַחוּם מְבַקְשִׁים אֶת־יֵשׁוּעַ:
25 וְכַאֲשֶׁר מָצְאוּ אוֹתוֹ בְּעֵבֶר הַיָּם אָמְרוּ לוֹ רַבִּי מָתַי בָּאתָ
הֵנָּה: 26 וַיַּעַן לָהֶם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי
לָכֶם אַתֶּם מְבַקְשִׁים אוֹתִי לֹא כִּי רְאִיתֶם אוֹתוֹת כִּי־אִם כִּי
אֲכַלְתֶּם מִן־הַלֶּחֶם וּשְׂבַעְתֶּם: 27 פַּעֲלוּ לֹא אֶת־אֹכֶל
הָאֹבֵד כִּי־אִם אֶת־אֹכֶל הַקָּם לְחַיֵּי עוֹלָם אֶת אֲשֶׁר בֶּן־הָאָדָם
יִתֵּן לָכֶם כִּי אוֹתוֹ הָאָב חָתַם הָאֱלֹהִים: 28 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מַה נַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נִפְעַל אֶת־מַעֲשֵׂי אֱלֹהִים: 29 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ

כבוד איש מאחיו ואת־הכבוד אשר מאלהים לבדו
אינכם מבקשים : 45 אל־תחשבו כי אני אחיב אתכם
לפני. אבי יש אחד המחיב אתכם משה אשר עליו בוטחים
אתם : 46 ואם מאמינים אתם
למשה ותאמינו גם בי כי
עלי כתב הוא : 47 ואם לכתביו
אינכם מאמינים איך לדברי תאמינו :

בראׁ ג׳ טו׳ כב׳ יח׳ ומט׳ י׳ דבר׳ יח׳ טו׳ Gen,3.15. 22. 18. & 49. 10.Deut.18.15.

CAP. VI. ו

1 ואחרי־כן הלך ישוע לעבר הים הגליל והוא ים טיבריוס:
2 וילך אחריו עם רב כי ראו את־אותותיו אשר עשה
על־החולים: 3 ויעל ישוע על־ההר וישב שם עם תלמידיו:
4 ויקרב הפסח החג־היהודים : 5 וישא
עיניו ישוע ובראותו כי עם רב בא אליו
אמר אל־פילפוס אימזה נקנה לחם אשר יאכלו המה:
6 וזאת אמר אליהם כי מנסה אותו והוא ידע מה היה
עתיד לעשות : 7 ויען לו פילפוס מאתים דינרים לחם
איננו דים אשר איש איש מהם מעט מעט יקח: 8 אמר
לו אחד התלמידיו אנדראוס אחי שמעון כיפה : 9 יש
פה נער אחד אשר לו חמשה לחם שעורים ושני דגים
אבל מה אלה בהמון כזה : 10 ויאמר ישוע עשו את
האנשים לשבת ויהי עשב רב במקום ויפלו האנשים
במספר כחמשת אלפים איש: 11 ויקח ישוע את־הלחם
ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים ליושבים במסבה
וכמו כן מן־הדגים כמה אבו : 12 וכאשר שבעו אמר
לתלמידיו אספו את־הפתים אשר נשארו פן תאבד
מאומה : 13 ויאספו וימלאו שנים עשר סלי הפתים

ויקר׳ כג׳ ב׳ ה׳ Lev.23.2,5.

מחמשה

אֲקִימֶנּוּ בְּיוֹם אַחֲרוֹן : 45 נִכְתָּב הָיָה
בַּנְּבִיאִים וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָה לָכֵן כָּל־
שׁוֹמֵעַ מִן הָאָב וְלוֹמֵד בָּא אֵלָי : 46 לֹא
כִּי אֶת־הָאָב אִישׁ רָאָה כִּי אִם הַהֹוֶה מֵאֱלֹהִים הוּא
רָאָה אֶת־הָאָב : 47 אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם
הַמַּאֲמִין בִּי יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם : 48 אֲנִי הוּא לֶחֶם
הַחַיִּים : 49 אֲבוֹתֵיכֶם אָכְלוּ אֶת־הַמָּן בַּמִּדְבָּר וַיָּמוּתוּ :
50 זֶה הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר מִשָּׁמַיִם יָרַד
לְמַעַן כָּל־אֲשֶׁר יֹאכַל מִמֶּנּוּ לֹא יָמוּת :
51 אֲנִי הוּא הַלֶּחֶם חַי אֲשֶׁר מִשָּׁמַיִם יָרַדְתִּי אִם אִישׁ יֹאכַל
מִן הַלֶּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אֲנִי אֶתֵּן
בְּשָׂרִי הוּא אֲשֶׁר אֲנִי אֶתֵּן עַל־חַיֵּי הָעוֹלָם : 52 וַיָּרִיבוּ
הַיְּהוּדִים בֵּינֵיהֶם לֵאמֹר אֵיךְ יוּכַל הַלָּז לָתֵת לָנוּ אֶת־
בְּשָׂרוֹ לֶאֱכֹל : 53 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי
לָכֶם אִם לֹא יֹאכְלוּ אֶת־בְּשַׂר בֶּן־הָאָדָם וְאִם לֹא תִשְׁתּוּ
אֶת־דָּמוֹ לֹא יִהְיוּ לָכֶם בְּעַצְמְכֶם הַחַיִּים : 54 הָאֹכֵל אֶת־
בְּשָׂרִי וְהַשֹּׁתֶה אֶת־דָּמִי יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם וַאֲנִי אֲקִימֶנּוּ
בְּיוֹם אַחֲרוֹן : 55 כִּי בְשָׂרִי בֶּאֱמֶת אֹכֶל הוּא וְדָמִי בֶּאֱמֶת
שִׁתִּי הוּא : 56 הָאוֹכֵל אֶת־בְּשָׂרִי וְהַשֹּׁתֶה אֶת־דָּמִי וְהוּא
בִּי וַאֲנִי אֶהְיֶה בוֹ : 57 כַּאֲשֶׁר שְׁלָחַנִי אָבִי הֶחָי כֵּן אֲנִי חַי
בַּעֲבוּר הָאָב וַאֲשֶׁר אוֹכֵל אוֹתִי גַּם הוּא יִחְיֶה בַּעֲבוּרִי :
58 זֶה הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר מִשָּׁמַיִם יָרַד לֹא כַּאֲשֶׁר אָכְלוּ
אֲבוֹתֵיכֶם אֶת־הַמָּן וַיָּמוּתוּ כָּל אֲשֶׁר יֹאכֵל אֶת־הַלֶּחֶם
הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם : 59 וְאֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אָמַר בָּעֵדָה
בְּלַמְּדוֹ בִּכְפַר נַחוּם : 60 וְרַבִּים מִתַּלְמִידָיו שֹׁמְעִים אָמְרוּ
קָשֶׁה הוּא הַדָּבָר הַזֶּה מִי יוּכַל לִשְׁמוֹעַ אוֹתוֹ : 61 וְיֵשׁוּעַ

ישע׳ נ״ד י״ג ירמ׳ ל״א ל״ג
Isa. 54. 13. Jer. 31. 33.

שמו׳ יו׳ יג׳ טו׳
Exod. 16. 13. 15.

וַיֹּאמֶר לָהֶם זֶה הוּא מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים אֲשֶׁר תַּאֲמִינוּ בְּאוֹתוֹ
אֲשֶׁר שָׁלַח הוּא׃ 30 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמַה־תַּעֲשֶׂה אוֹת
אֲשֶׁר נִרְאֶה וְנַאֲמִין מַה־פּוֹעֵל אָתָּה׃
31 אֲבוֹתֵינוּ אָכְלוּ אֶת־הַמָּן בַּמִּדְבָּר כַּאֲשֶׁר
נִכְתָּב לֶחֶם מִשָּׁמַיִם נָתַן לָהֶם לֶאֱכֹל׃
32 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר
לָכֶם מֹשֶׁה לֹא נָתַן לָכֶם אֶת־הַלֶּחֶם

שמו׳ יו ד׳ יד׳ במד׳ יא׳ ז׳ תהל׳ עח׳ כד׳ Exod.16. 4, 14. Num. 11.7. Pſ.78.24.

מִשָּׁמַיִם כִּי־אִם אָבִי נוֹתֵן לָכֶם אֶת־לֶחֶם נֶאֱמָן מִן־
הַשָּׁמַיִם׃ 33 כִּי לֶחֶם אֱלֹהִים זֶה הוּא אֲשֶׁר יוֹרֵד
מִשָּׁמַיִם וְנוֹתֵן אֶת־הַחַיִּים לָעוֹלָם׃ 34 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנִי
תֵּן לָנוּ בְּכָל עֵת אֶת־הַלֶּחֶם הַזֶּה׃ 35 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ
אֲנִי הוּא הַלֶּחֶם הַחַיִּים כָּל־אֲשֶׁר בָּא אֵלַי לֹא יִרְעַב
וַאֲשֶׁר מַאֲמִין בִּי לֹא יִצְמָא לְעוֹלָם׃ 36 אֲבָל אָמַרְתִּי לָכֶם
גַּם־כִּי רְאִיתוּנִי וְאֵינְכֶם מַאֲמִינִים׃ 37 כָּל־אֲשֶׁר נָתַן לִי
הָאָב יָבוֹא אֵלַי וַאֲשֶׁר יָבוֹא אֵלַי אֵינֶנִּי מַשְׁלִיךְ אוֹתוֹ לַחוּץ׃
38 כִּי יָרַדְתִּי מִשָּׁמַיִם לֹא אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה אֶת־רְצוֹנִי כִּי אִם
אֶת־רְצוֹנוֹ אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי׃ 39 זֹאת הִיא רְצוֹן אָבִי אֲשֶׁר
שְׁלָחַנִי לְמַעַן כֹּל אֲשֶׁר נְתָנוֹ לִי לֹא אֹבַד מִמֶּנּוּ כִּי אִם
אֲקִימֶנּוּ בְּיוֹם אַחֲרוֹן׃ 40 וְזֹאת הִיא רְצוֹנוֹ אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי
אֲשֶׁר כָּל־הָרוֹאֶה אֶת־הַבֵּן וּמַאֲמִין בּוֹ יִהְיוּ לוֹ חַיֵּי עוֹלָם
וַאֲקִימֶנּוּ אֲנֹכִי בְּיוֹם אַחֲרוֹן׃ 41 וַיִּלוֹנוּ עָלָיו הַיְּהוּדִים כִּי
אָמַר אֲנִי הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר יָרַדְתִּי מִשָּׁמַיִם׃ 42 וַיֹּאמְרוּ
הֲלֹא זֶה הוּא יֵשׁוּעַ בֶּן־יוֹסֵף אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יָדַעְנוּ אֶת־אָבִיו
וְאִמּוֹ וְאֵיכָכָה יֹאמַר זֶה כִּי מִשָּׁמַיִם יָרַדְתִּי׃ 43 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ
וַיֹּאמֶר לָהֶם אַל־תִּלּוֹנוּ אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ׃ 44 אִישׁ לֹא
יוּכַל לָבוֹא אֵלַי אִם לֹא אָבִי אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי יִמְשְׁכֵהוּ וַאֲנִי
אֲקִימֶנּוּ

בוֹ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ עִתִּי לֹא בָאָה וְעִתְּכֶם בְּכָל־
עִתּוֹת עֲתִידָה הִיא׃ 7 הָעוֹלָם לֹא יוּכַל לִשְׂנֹא אֶתְכֶם
וְאוֹתִי שֹׂנֵא הוּא כִּי אֲנִי מֵעִיד עָלָיו כִּי מַעֲשָׂיו רָעִים הֵמָּה׃
8 אַתֶּם תַּעֲלוּ אֶל־חַג הַזֶּה וַאֲנִי עַד פֹּה אֵינֶנִּי אֶעֱלֶה אֶל־
חַג הַזֶּה כִּי עִתִּי עַד עַתָּה לֹא נִמְלָאָה׃ 9 וּבְדַבְּרוֹ אֶת־
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲלֵיהֶם וַיְקַוֶּה לָעֵת בַּגָּלִיל׃ 10 וְכַאֲשֶׁר
עָלוּ אֶחָיו אָז גַּם הוּא עָלָה אֶל־הֶחָג לֹא בְגָלוּי כִּי־
אִם אֵיךְ בַּלָּט׃ 11 וְהַיְּהוּדִים בִּקְשׁוּ אוֹתוֹ בֶּחָג וַיֹּאמְרוּ אַיּוֹ׃
12 וּתְלוּנָה גְדוֹלָה הָיְתָה עָלָיו בָּעָם כִּי אֲחֵרִים אָמְרוּ כִּי
טוֹב הוּא וַאֲחֵרִים אוֹמְרִים לֹא כִּי אִם מַתְעֶה הָעָם הוּא׃
13 וְאִישׁ לֹא הוֹפִיעַ לְדַבֵּר עָלָיו בַּעֲבוּר יִרְאַת הַיְּהוּדִים׃
14 וּבַחֲצִית הֶחָג עָלָה יֵשׁוּעַ אֶל־הַהֵיכָל וְלִמֵּד׃ 15 וַיִּתְמְהוּ
הַיְּהוּדִים לֵאמֹר אֵיכָכָה זֶה יוֹדֵעַ סְפָרִים וְלֹא לְמוּד
הוּא׃ 16 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ לָהֶם וַיֹּאמֶר לִקְחִי אֵינֶנָּה לִי הִיא־כִּי־
אִם לוֹ אֲשֶׁר שְׁלָחָנִי׃ 17 אִם אִישׁ יֹאבֶה לַעֲשׂוֹת אֶת־
רְצוֹנוֹ יֵדַע עַל־הַלֶּקַח אִם מֵאֱלֹהִים הִיא אוֹ אִם אֲנִי
מִנַּפְשִׁי מְדַבֵּר׃ 18 כָּל־אֲשֶׁר מִנַּפְשׁוֹ מְדַבֵּר אֶת־כְּבוֹד
נַפְשׁוֹ מְבַקֵּשׁ וַאֲשֶׁר מְבַקֵּשׁ אֶת־כְּבוֹד הַשֹּׁלֵחַ אוֹתוֹ
זֶה הוּא יָשָׁר וְאֵינֶנָּה עַוְלָתָה בוֹ׃ 19 הֲלֹא שמו׳ כ׳ יט כ׳
מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַתּוֹרָה וְאִישׁ Exod. 20 וכר׳ ג׳
מִכֶּם לֹא עֹשֶׂה אֶת־הַתּוֹרָה לָמָּה 19. 20. & 24. 3
תְּבַקְשׁוּ לְהָרְגֵנִי׃ 20 וַיַּעַן הֶהָמוֹן וַיֹּאמֶר שֵׁד לְךָ מִי יְבַקֵּשׁ
לְהָרְגֶךָ׃ 21 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶחָד מַעֲשֶׂה עָשִׂיתִי
וְכֻלְּכֶם מִתַּמְּהִים׃ 22 עַל־כֵּן מֹשֶׁה נָתַן ויקר׳ יב׳ ג׳
לָכֶם אֶת־הַמּוּלָה לֹא כִּי־מִמֹּשֶׁה הִיא כִּי־ ברא׳ יז׳ י׳ Lev
אִם מֵאָבוֹת וּבַשַּׁבָּת מַלְתֶּם אֶת־הָאָדָם׃ 12. 3. Gen. 17. 10.

ברעתו בנפשו כי־מלינים על־זאת תלמידיו אמר להם
הזאת תכשילכם : 62 ואם־תראו את־בן־האדם לעלות
שמה אין בראשונה היה : 63 הרוח היא אשר תחיה
והבשר איננו מועיל מאומה הדברים אשר אני מדבר
אליכם רוח וחיים המה : 64 אבל הווים מכם אנשים
אשר אינם מאמינים כי ידע ישוע מקדם את־אשר אינם
מאמינים ומי זה הוא אשר ימסר אותו : 65 ויאמר לכן
אמרתי לכם כי איש לא יוכל לבוא אלי אם לא נתן לו
יהיה מאבי : 66 ובעבור דבר הזה רבים מתלמידיו הלכו
לאחור ועוד לא הלכו עמו : 67 ויאמר אל־שנים עשר
הלא גם אתם תאבו להלך מפני : 68 ויען לו שמעון כיפה
אדני אל־מי נהלך דברי חיי עולם הוים לך : 69 ואנחנו
מאמינים וידענו כי אתה הוה המשיח בן אל־חי : 70 ויען
לכם ישוע הלא אני בחרתי אתכם שנים עשר ואחד
מכם מכליש הוא ; 71 וידבר על־יהודה בן־שמעון איש
כריות כי זה הוא אשר עתיד היה למסור אותו והוא
היה אחד משנים עשר :

ז CAP. VII.

1 ויהלך ישוע אחרי הדברים האלה בגליל כי לא
אבה להלך ביהודה כי בקשו היהודים להרגו : 2 וקרוב
ויקר׳ כג לד היה החג היהודים חג הסכות : 3 ויאמרו
Lev. 23. 34. אליו אחיו שנה את דרכך מפה ולך
לך ביהודה למען גם תלמידיך יראו את־פעליך אשר
פעל אתה : 4 כי איש לא עושה מאומה בסתר אשר
מבקש הוא להופיע אם את־הדברים האלה תעשה
או תגלה את־נפשך לעולם : 5 כי גם אחיו לא האמינו
בו :

וַיִּצְעַק לֵאמֹר הוֹי כָּל־צָמֵא לְכוּ אֵלַי וּשְׁתוּ׃ 38 כָּל־
אֲשֶׁר מַאֲמִין בִּי כַּאֲשֶׁר אָמַר הַכְּתָב
נַהֲרֵי מַיִם חַיִּים מִבִּטְנוֹ יִזּוֹלוּ׃
39 וְזֹאת אָמַר עַל־הָרוּחַ אֲשֶׁר
עֲתִידִים הָיוּ לָקַחַת אוֹתָהּ הַמַּאֲמִינִים
בּוֹ כִּי עֲדֶן לֹא נִתְּנָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כִּי יֵשׁוּעַ עֲדֶנָה
לֹא נֶאְדָּר׃ 40 וְרַבִּים מִן־הָעָם שׁוֹמְעִים אֶת־הַדָּבָר אָמְרוּ
זֶה הוּא בֶּאֱמֶת הַנָּבִיא׃ 41 וַאֲחֵרִים אָמְרוּ זֶה הוּא הַמָּשִׁיחַ
אֲחֵרִים אָמְרוּ הֲמִן־הַגָּלִיל יָבוֹא הַמָּשִׁיחַ׃ 42 הֲלֹא
הַכְּתָב אָמַר כִּי־מִזֶּרַע דָּוִד וּמִבֵּית לֶחֶם
אֶפְרָתָה אֲשֶׁר שָׁם הָיָה דָוִד יָבוֹא הַמָּשִׁיחַ׃
43 וַתְּהִי מַצָּה וּמְרִיבָה בָּעָם עָלָיו׃ 44 וּמִקְצָתָם אָבוּ
לְתָפְשׂוֹ אֲבָל אִישׁ לֹא שָׁלַח בּוֹ אֶת־יָדַיִם׃ 45 וַיָּבֹאוּ
הַמְשָׁרְתִים אֶל־שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ
לָהֶם הָאֵלֶּה לָמָּה לֹא הוֹלַכְתּוּהוּ׃ 46 וַיַּעֲנוּ הַמְשָׁרְתִים
בְּכָל־עִתּוֹתֵינוּ אִישׁ לֹא דִבֵּר כָּזֶה הָאָדָם׃ 47 וַיַּעֲנוּ לָהֶם
הַמְּפָרְשִׁים הֲגַם אַתֶּם נִתְעֵיתֶם׃ 48 הֲגַם אִישׁ מִנְּשִׂיאִים
אוֹ מִפְּרוּשִׁים הֶאֱמִין בּוֹ׃ 49 כִּי אִם הֶהָמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר
לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַתּוֹרָה הָאֲרוּרִים הֵמָּה׃ 50 אוֹמֵר נָקִי־דֵם
אֲלֵיהֶם הַבָּא בַּלַּיְלָה אֵלָיו אֶחָד הוּא מֵהֶמָּה׃ 51 הֲתִשְׁפּוֹט
תּוֹרָתֵנוּ אֶת־הָאָדָם אִם לֹא תִשְׁמַע
בְּטֶרֶם מִמֶּנּוּ וְתֵדַע מַה־עָשָׂה׃ 52 וַיַּעֲנוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲגַם אַתָּה מִגָּלִיל הוּא חַקֵּר
וּרְאֵה כִּי נָבִיא מִגָּלִיל לֹא קָם׃ 53 וַיָּשׁוּבוּ אִישׁ אֶל־
בֵּיתוֹ׃

דבר׳ יח׳ טו ישע׳ נה׳ א׳ יואל׳ ב׳ כח׳ Deut.18.15. Isa.55.1. Joel.2.28.

מיכ׳ ה׳ ב׳ Mich. 5.2.

דבר׳ יז׳ ח׳ ויט׳ טו׳ Deut. 17.8. & 19.15.

CAP.

23 אם יקח אדם את המולה בשבת ולא מחללה תורת
משה ולמה תחרו כי את כליל האדם רפאתי בשבת:
24 אל תשפטו למראה עיניכם כי אם משפט צדק
תשפטו: 25 ויאמרו אחדים מאנשי ירושלים הלא זה
הוא אשר מבקשים להרגו: 26 והנה בבטחון מדבר ואיש
אחד לא אומר לו דבר אולי באמת ידעו הנשיאים כי
זה הוא המשיח: 27 אך את הלז ידענו אימזה הוא
והמשיח אם יבוא איש לא ידע אימזה יבוא: 28 ויצעק
ישוע בהיכל מלמד ולאמר וגם אותי יודעים אתם מאין
אני הוה ואני מממני לא באתי כי אם יש נאמן אשר שלחני
אשר אתם אינכם יודעים אותו: 29 ואנכי ידעתיו (ואם
אומר כי אינני יודע אותו אהיה כמוכם כזב כי אם ידעתיו)
כי ממנו הוה אני והוא שלחני: 30 ויבקשו לתפשנו
ואיש לא שלח את ידו בו כי לא באה עתו: 31 ורבים
מהעם האמינו בו ויאמרו כי המשיח אם יבוא היעשה
אותות רבים מאשר הוא עשה: 32 וכאשר שמעו
הפרושים כי הגה העם עליו את הדברים האלה
וישלחו הפרושים ושרי הכוהנים את המשרתים
לתפשנו: 33 ויאמר ישוע עוד עת מעט עמכם אנכי ואלך
אל אשר שלחני: 34 תבקשונני ולא תמצאו ובאשר אני
הוה אתם לא תוכלו לבוא שמה: 35 ויאמרו היהודים
איש אל רעהו אנה זה עתיד ללכת כי אנחנו לא
נמצאנו הלגלילת הגוים עתיד ללכת וללמד את הגוים:
36 מה זה הדבר אשר אמר תבקשונני ולא תמצאו ובאשר
אני הוה אתם לא תוכלו לבוא שמה: ויקר׳ כג מו לו
37 וביום אחרון הגדול בחג קם ישוע Lev.23.27,36. 1

ויצעק

אִישׁ : 16 וְאִם אֶשְׁפּוֹט אָנֹכִי אָז מִשְׁפָּטִי צְדָקָה הוּא
כִּי אֵינֶנִּי לְבַדִּי הוֹוֶה כִּי אִם אֲנִי וְאָבִי אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי :
דבר' יז ו ויט טו 17 וְאָכֵן בְּתוֹרַתְכֶם נִכְתָּב כִּי עַל־פִּי שְׁנַיִם
Deut.17.6.&19.15. עֵדִים יָקוּם דָּבָר : 18 אֲנִי הוּא אֲשֶׁר
מֵעִיד עַל־נַפְשִׁי וְהָאָב אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי גַּם הוּא מֵעִיד עָלָי :
19 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיּוֹ אָבִיךָ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ גַּם לֹא אוֹתִי יְדַעְתֶּם
וְגַם לֹא אֶת־אָבִי וְאִם תֵּדְעוּ אוֹתִי וְאַף אֶת־אָבִי תֵּדָעוּן :
20 וְאֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֵּר יֵשׁוּעַ בְּבֵית גֶּנֶז בְּמַלְּמְדוֹ בַּהֵיכָל
וְאִישׁ לֹא תְפָשׂוֹ כִּי עוֹד לֹא בָאָה עִתּוֹ : 21 וַיָּשָׁב וַיֹּאמֶר
לָהֶם יֵשׁוּעַ אֲנִי הוֹלֵךְ וִיבַקְשׁוּנִי וּבְחַטַּאתְכֶם תְּמוּתוּן
וְאָנָה אֲנִי אֵלֵךְ אַתֶּם לֹא תוּכְלוּ לָבוֹא שָׁמָּה : 22 וַיֹּאמְרוּ
הַיְּהוּדִים הֲיַהֲרֹג אֶת־נַפְשׁוֹ כִּי־אוֹמֵר הוּא אָנָה אֲנִי אֵלֵךְ
אַתֶּם לֹא תוּכְלוּ לָבוֹא שָׁמָּה : 23 וַיֹּאמֶר לָהֶם
אַתֶּם מִלְּמַטָּה וַאֲנִי מִלְמַעְלָה אַתֶּם מֵעוֹלָם הַזֶּה וַאֲנִי
לֹא מֵעוֹלָם הַזֶּה : 24 לָכֵן אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי תְמוּתוּן
בְּחַטֹּאתֵיכֶם כִּי אִם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי אֲנִי הוּא תְּמוּתוּן
בְּחַטֹּאתֵיכֶם : 25 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַתָּה מִי הוּא וַיֹּאמֶר לָהֶם
יֵשׁוּעַ אֲנִי רִאשׁוֹן הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם : 26 רַבּוֹת הָיוּ לִי לְדַבֵּר
וְלִשְׁפּוֹט עֲלֵיכֶם כִּי אִם אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי נֶאֱמָן הוּא וַאֲשֶׁר
שָׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ אֵלֶּה מְדַבֵּר אֲנִי אֶל־הָעוֹלָם : 27 וְלֹא
יָדְעוּ כִּי עַל־הָאָב דִּבֵּר אֲלֵיהֶם : 28 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ
אִם תָּרִימוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם אָז תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי הוּא וּמִמֶּנִּי
מְאוּמָה לֹא עוֹשֶׂה אֲנִי כִּי אִם כַּאֲשֶׁר לִמְּדַנִי אָבִי אֵלֶּה
מְדַבֵּר אָנֹכִי : 29 וַאֲשֶׁר שְׁלָחַנִי עִמִּי הוּא לֹא עֲזָבַנִי לְבַדִּי
אָבִי כִּי אֲנִי אֶת־רְצוֹנוֹ עוֹשֶׂה בְּכָל־עֵת : 30 וּבְדַבְּרוֹ אֶת־
הָאֵלֶּה רַבִּים הֶאֱמִינוּ בוֹ : 31 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר

ח CAP. VIII.

1 וישוע הלך אל־הר הזיתים : 2 ובבקר שב ובא אל־
ההיכל וכל־העם בא אליו וישב וילמדם : 3 והסופרים
והפרושים הוליכו אליו את־אשה הנתפשה בנאופים
ויקימוה בתוכם: 4 לאמר אליו המלמד את־אשה הזאת
Lev. ויקר׳ כ׳ י׳ מצאנו כי־נאוף נאפת : 5 ובתורה משה
20.10. צוה אותנו להסקל כאלה ואתה מה
תאמר עליה: 6 וזאת אמרו מנסים אותו אשר יוכלון
לחיבנו ויקד ישוע למטה ויכתב באצבעו אל־הארץ לאיש
Deut. דבר׳ יז ז׳ לא מסכין: 7 ובנצחם לשאול לו ויקם
17.7. ויאמר אליהם אשר בלי חטאות בכם
ישליך בראשונה את־אבנו עליה : 8 וישב ויקד למטה
ויכתב אל־הארץ: 9 ובשמעם ובהוכיחם מדעם יצאו אחד
אחר אחד מחלים מזקנים עד־האחרונים וישאר ישוע
לבדו והאשה בתוך היא : 10 ויקם ישוע וכאשר אנוש
לא ראה כי אם את־האשה לבדה ויאמר אליה
איה המחיביך האלה האיננו פה איש הגזר עליך :
11 ותאמר גם לא אחד אדני ויאמר אליה ואני לא אגזר
עליך לכי ומעת שמרי דרכיך מחטוא עוד: 12 ויוסף ישוע
וידבר לאמר אני הוא אור העולם כל־אשר בא אחרי
לא יהלך בחשך כי אם יהיה לו אור החיים : 13 ויאמרו
אליו המפרשים את מעיד על־נפשך עדותיך לא אמת
הנה: 14 ויען ישוע ויאמר אליהם אם אני מעיד על־
נפשי אמת היא עדותי כי ידעתי מאין באתי ולאין אלך
ואתם לא ידעתם מאין בא אני ולאין הולך אנכי : 15 כי
אתם שופטים כדרך הבשר ואני אינני שופט את־כל־
איש:

מֵאֱלֹהִים הוּא אֶת־דִּבְרֵי אֱלֹהִים שׁוֹמֵעַ עַל־כֵּן אַתֶּם
אֵינְכֶם שׁוֹמְעִים כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא הֱוִים אַתֶּם : 48 וַיַּעֲנוּ
הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲלֹא הֵיטֵב אוֹמְרִים אֲנַחְנוּ כִּי
שׁוֹמְרוֹנִי אַתָּה וְיֵשׁ לְךָ הַשָּׂטָן : 49 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אֵינֶנּוּ יֵשׁ לִי
הַשָּׂטָן כִּי אִם מְכַבֵּד אָנֹכִי אֶת־אָבִי וְאַתֶּם תַּכְלִימוּנִי :
50 כִּי אֲנִי לֹא מְבַקֵּשׁ אֶת־כְּבוֹדִי יֵשׁ אֶחָד הַמְבַקֵּשׁ וְשׁוֹפֵט :
51 אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם אִם אִישׁ יִצּוֹר אֶת דְּבָרַי
לֹא יִטְעַם מָוֶת לְעוֹלָם : 52 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים מֵעַתָּה
יָדַעְנוּ כִּי יֵשׁ לְךָ הַשָּׂטָן אַבְרָהָם מֵת וְהַנְּבִיאִים וְאַתָּה אוֹמֵר
אִם אִישׁ יִצּוֹר אֶת־דְּבָרַי לֹא יִטְעַם מָוֶת לְעוֹלָם : 53 הַאַתָּה
גָּדוֹל מֵאָבִינוּ אַבְרָהָם אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים מֵתוּ אֶת־מִי
תַעֲשֶׂה אֶת־נַפְשְׁךָ : 54 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אִם אֲנִי אֲכַבֵּד אֶת־נַפְשִׁי
אֶז כְּבוֹדִי אֵינֶנּוּ מְאוּמָה יֵשׁ אָבִי הַמְכַבְּדֵנִי אֲשֶׁר אוֹמְרִים
אַתֶּם כִּי אֱלֹהֵיכֶם הוּא : 55 וְלֹא יְדַעְתּוּהוּ וַאֲנִי יְדַעְתִּיו וְאִם
אֹמַר כִּי לֹא יְדַעְתִּיו אֶהְיֶה כְּמוֹכֶם כּוֹזֵב כִּי־אִם יְדַעְתִּיו
וְאֶת־דְּבָרוֹ נָצַרְתִּי : 56 אַבְרָהָם אֲבִיכֶם עָלַץ לִרְאוֹת
אֶת־יוֹמִי וַיַּרְא וַיִּשְׂמַח : 57 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים בֶּן
חֲמִשִּׁים שָׁנָה עוֹדְךָ לֹא הָיִיתָ וְאֶת־אַבְרָהָם רָאִיתָ :
58 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם בְּטֶרֶם יִהְיֶה
אַבְרָהָם אֲנִי הֹוֶה : 59 וַיִּשְׂאוּ אֲבָנִים לְהַשְׁלִיךְ עָלָיו וְיֵשׁוּעַ
הִתְחַבֵּא וַיֵּצֵא מִן־הַהֵיכָל וַיֵּצֵא בְּתוֹכָם וְכָכָה עָבַר :

 CAP. IX.

1 וְכַאֲשֶׁר עָבַר רָאָה אֶת־אֱנוֹשׁ עִוֵּר מִבֶּטֶן אִמּוֹ : 2 וַיִּשְׁאָלוּ
לוֹ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבִּי מִי חָטָא אִם זֶה אוֹ יוֹלְדָיו כִּי עִוֵּר
נוֹלַד הוּא : 3 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אֵינֶנּוּ זֶה חָטָא וְאֵינָם יוֹלְדָיו
כִּי אִם אֲשֶׁר יֵרָאוּ מַעֲשֵׂי־אֱלֹהִים בּוֹ : 4 יֵשׁ צָרְכִּי לִפְעֹל אֶת

האמינו בו אם תעמדו בדברי באמת תלמידי הוים אתם׃
32 ותדעו את־האמת והאמת תפריע אתכם׃ 33 ויענו
לו זרע אברהם אנחנו ולאיש לא עבדנו בכל־עת ואיככה
תאמר כי תפרעו׃ 34 ויען להם ישוע אמן אמן אומר אני
לכם כי כל אשר עשה את־חטאה עבד החטאה הוא׃
35 והעבד לא יעמד בבית לעולם והבן יהוא לעולם׃
36 ואם הבן יפריע אתכם באמת בני חורים אתם׃
37 ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים
להרגני כי לא תוכלו להכיל את־דברי׃ 38 אני את אשר
ראיתי את־אבי מדבר ואתם את־אשר ראיתם מאביכם
עושים׃ 39 ויענו ויאמרו לו אבינו אברהם הוא ויאמר
להם ישוע אם בני אברהם אתם גם את־מעשי אברהם
תעשון׃ 40 ועתה מבקשים אתם להרגני את האדם אשר
דברתי לכם את־אמת אשר שמעתי מאלהים וזאת לא
עשה אברהם׃ 41 אתם עושים את־מעשי אביכם
ויאמרו אליו אנחנו מתזנות לא נולדנו אב אחד לנו
אלהים׃ 42 ויאמר להם ישוע אם אלהים אביכם אף
תאהבונני כי אני מאלהים יצאתי ובאתי ולא ממני באתי
כי־אם הוא שלחני׃ 43 על־כן את מלתי לא יודעים אתם
כי לא תוכלו לשמוע את־דברי׃ 44 אתם מאביכם השטן
הוים ואת־מאויי אביכם תתאוו לעשות הוא מרצח
האדם מראשית ובאמת לא קם כי איננה בו האמת
כאשר מדבר את־הכזב מנפשו מדבר הוא כי כוזב הוא
ואבי־הכזבים׃ 45 ואני כי את אמת מדבר אינכם
מאמינים לי׃ 46 מי־מכם יוכיחני על־החטאה ואם
את־אמת אני אומר למה לא תאמינו לי׃ 47 כל אשר

מאלהים

או מי פקח את־עיניו אנחנו לא ידענו יש לו דורו שאלו
לו והוא חלף נפשו ידבר : 22 ואלה דברו יולדיו כי
יראו את־היהודים כי מאו נסכו־היהודים אשר־אם איש
יתודה כי המשיח הוא ישלך מעדתם : 23 על־כן אמרו
יולדיו כי דורו לו אותו תשאלו : 24 ויקראו שנית לאיש
אשר היה עור ויאמרו אליו שים נא כבוד ליהוה ותן
לו תודה יודעים אנחנו כי־האדם הזה חטא הוא :
25 ויען ויאמר אם חטא הוא לא ידעתי אחד ידעתי כי עור
הייתי ומעתה רואה אנכי : 26 ויאמרו לו עודנו מה־
עשה לך איך פקח את־עיניך : 27 ויען להם גם עתה אמרתי
לכם ולא שמעתם מה זאת עודכם תאבו לשמוע הגם
אתם תאבו להיות תלמידיו : 28 ויריבוהו ויאמרו אתה
תהי־תלמידו ואנחנו תלמידי משה נהיה : 29 אנחנו
ידענו כי אלהים דבר אל־משה ואת הלז לא ידענו
מאין הוא : 30 ויען האנוש ויאמר להם וזאת היא נפלאת
בעיני כי אתם לא ידעתם מאין הוא ופקח את־עיני :
31 ידענו כי אלהים איננו שומע את־החטאים כי אם
את ירא אלהים והעושה את רצונו אותו שומע :
32 מעולם לא נשמע כי פקח איש עיני עור נולד : 33 אם
זה אתנו מאלהים לא יוכל לעשות מאומה : 34 ויענו
ויאמרו לו בחטאות אתה נולדת כלך ואתה תלמדנו
וישליכוהו החוצה : 35 וישמע ישוע כי השליכוהו החוצה
וכאשר מצאו אמר לו האתה מאמין בבן־אלהים : 36 ויען
ההוא ויאמר ומי זה הוא אדני אשר אאמין בו : 37 ויאמר
לו ישוע וראית אותו והמדבר אליך זה הוא : 38 והוא
אמר מאמין אני אדני וישתחו לו : 39 ויאמר ישוע למשפט

אנכי

פעליו אשר שלחני בשודנו יום יבוא לילה אשר איש
לא יוכל לפעל : 5 בהיותי בעולם אור העולם אנכי :
6 וכאשר דבר את האלה ירק ארצה ועשה את טיט מן
הרק וימשח את הטיט על עיני העור : 7 ויאמר לו לך
ורחץ בברכת שילוחא המתרגם השלח וילך וירחץ ויבוא
ורואה הוא : 8 והקרבים והראים אותו בראשונה כי עור
היה אמרו הלא זה הוא היושב ושואל : 9 אחרים אמרו
כי זה הוא ואחרים כי דומה לו והוא אמר כי אני הוא :
10 ויאמרו אליו איככה נפקחו עיניך : 11 והוא ענה ואמר
אדם הנקרא ישוע עשה טיט וימשח את עיני ויאמר
לי לך לך אל ברכת השלח ורחץ והלכתי ורחצתי ושוב
ראיתי : 12 ויאמרו אליו איו ויאמר לא ידעתי : 13 ויוליכוהו
אל הפרשים את אשר מלפנים עור : 14 ותהי
שבת כאשר עשה ישוע את הטיט ופקח את עיניו :
15 וישובו וישאלו לו הפרושים איך שב לראות ויאמר
להם את הטיט שים לי על עיני וארחץ ורואה אנכי :
16 ויאמרו אנשים מפרושים זה האדם איננו מאלהים
כי איננו נצר את השבת ואחרים אמרו איך יוכל איש
חטא את אותות כאלה לעשות ותהי מפלגה בם :
17 וישובו ויאמרו לעור את מה תאמר עליו כי פקח את
עיניך והוא אמר כי נביא הוא : 18 ולא האמינו היהודים
עליו כי עור היה ושב לראות עד אשר קראו ליולדיו
אשר שב וראה : 19 וישאלו להם לאמר הזה הוא
בנכם לאשר אומרים אתם כי עור נולד ואיך עתה רואה
הוא : 20 ויענו להם יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא
בננו וכי עור נולד : 21 ואיככה עתה רואה לא ידענו

אוֹתָם וִיפַזֵּר אֶת הַצֹּאן : 13 וְהַשָּׂכִיר בּוֹרֵחַ כִּי שָׂכִיר הוּא
וְאֵינֶנּוּ סוֹכֵן לַצֹּאן : 14 אֲנִי הוּא רוֹעֶה הַטּוֹב וְיָדַעְתִּי אֶת־
צֹאנִי וְנוֹדַעְתִּי מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר לִי : 15 אֵיכָכָה יוֹדֵעַ אוֹתִי הָאָב
כָּכָה יוֹדֵעַ אָנֹכִי אֶת־הָאָב וְאֶת־נַפְשִׁי מֵשִׂים אָנֹכִי חֵלֶף
הַצֹּאן : 16 וְצֹאן אֲחֵרִים הָיוּ לִי אֲשֶׁר יחזק לז כב E-
אֵינָם מִמִּכְלָה הַזֹּאת וְצָרְכִי לְהוֹלִיךְ zech.37.22.
אוֹתָם וְאֶת־קוֹלִי יִשְׁמָעוּ וִיהְיֶה צֹאנָה אֶחָד וְרוֹעֶה אֶחָד :
17 עַל־כֵּן הָאָב אֹהֵב אוֹתִי כִּי אֲנִי מֵשִׂים ישע נג ז Isa.
אֶת־נַפְשִׁי אֲשֶׁר אָשׁוּב אֶקָּחֶנָּה : 18 אִישׁ 53.7.
לֹא יִשָּׂאֶנָּה מִמֶּנִּי כִּי אִם אֲנִי מֵשִׂים אוֹתָהּ מִמֶּנִּי כִּי יֶשׁ
לִי הַשִּׁלְטוֹן לָשִׂים אוֹתָהּ מִמֶּנִּי וְיֶשׁ לִי שִׁלְטוֹן לָשׁוּב
וְלַקַחַת אוֹתָהּ וְאֶת־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לָקַחְתִּי מֵאָבִי :
19 וַתְּהִי עוֹד מְרִיבָה בַּיְּהוּדִים עַל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :
20 וַיֹּאמְרוּ רַבִּים מֵהֶם יֶשׁ לוֹ הַשָּׂטָן וּמְשֻׁגָּע הוּא מַה־תִּשְׁמְעוּ
אוֹתוֹ : 21 וַאֲחֵרִים אָמְרוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֵינָם דִּבְרֵי הָאִישׁ
אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ הַשָּׂטָן הֲיוּכַל הַשָּׂטָן לִפְקֹחַ אֶת־עֵינֵי הָעִוְרִים :
22 וַתְּהִי־חֲנֻכָּה בִּירוּשָׁלַיִם וּסְתָו הָיָה : 23 וַיְהַלֵּךְ יֵשׁוּעַ
בַּהֵיכָל בְּאוּלָם שְׁלוֹמֹה : 24 וַיְסֹבּוּהוּ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו עַד־מָתַי תִּשָּׂא אֶת־נַפְשֵׁנוּ אִם אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ
דַּבֵּר לָנוּ בְּבִטָּחוֹן : 25 וַיַּעַן לָהֶם יֵשׁוּעַ אָמַרְתִּי לָכֶם וְאֵינְכֶם
מַאֲמִינִים הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה בְּשֵׁם אָבִי אֵלֶּה
מְעִידִים עָלָי : 26 אֲבָל אַתֶּם לֹא מַאֲמִינִים כִּי אֵינְכֶם
מִצֹּאנִי כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם : 27 צֹאנִי שׁוֹמְעִים אֶת־קוֹלִי וַאֲנִי
יוֹדֵעַ אוֹתָם וּבָאִים אַחֲרָי : 28 וַאֲנִי נוֹתֵן לָהֶם אֶת־חַיֵּי עוֹלָם
וְלֹא יֹאבְדוּ לְעוֹלָם וְאִישׁ לֹא יִטְרֹף אוֹתָם מִיָּדִי : 29 אָבִי
אֲשֶׁר נָתַן לִי עַל כֹּל גָּדוֹל הוּא וְאִישׁ לֹא יוּכַל לִטְרֹף מִיַּד־
אָבִי

אָנֹכִי אֶל הָעוֹלָם הַזֶּה בָּאתִי אֲשֶׁר יִרְאוּ הָאֵינָם רֹאִים
וְהָרוֹאִים עִוְרִים יֵעָשׂוּ ׃ 40 וּמִקְצָת הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ
עִמּוֹ שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲגַם אֲנַחְנוּ
עִוְרִים הוּיִם ׃ 41 וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ אִם עִוְרִים אַתֶּם לֹא
תִהְיֶה לָכֶם חַטָּאָה וְעַתָּה אֲמַרְתֶּם כִּי רָאִינוּ לָכֵן חַטַּאתְכֶם
עֲלֵיכֶם ׃

י CAP. X.

1 אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם אֲשֶׁר לֹא בָא בַּשַּׁעַר מִכְלַת
הַצֹּאן כִּי אִם עוֹלֶה בְּמָקוֹם אַחֵר זֶה גַּנָּב וּפָרִיץ הוּא ׃
2 וַאֲשֶׁר בָּא בַּשַּׁעַר רוֹעֵה הַצֹּאן הוּא ׃ 3 וְהַשּׁוֹעֵר פּוֹתֵחַ לוֹ
וְהַצֹּאן שָׁמְעוּ אֶת־קוֹלוֹ וְהוּא קוֹרֵא אֶת־צֹאנוֹ בִּשְׁמוֹתָם
וּמוֹצִיאָם ׃ 4 וּבְהוֹצִיאוֹ אֶת־צֹאנוֹ הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְהַצֹּאן
הָלְכוּ אַחֲרָיו כִּי־יָדְעוּ אֶת־קוֹלוֹ ׃ 5 וְאַחֲרֵי הַנָּכְרִי אֵינָם
בָּאִים כִּי אִם יָנוּסוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא יוֹדְעִים אֶת־קוֹל
הַנָּכְרִים ׃ 6 אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ וְהֵמָּה לֹא
יָדְעוּ מָה הָיוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם ׃ 7 וַיָּשָׁב וַיֹּאמֶר לָהֶם
יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי אֲנִי הוּא שַׁעַר הַצֹּאן ׃
8 כֻּלָּם הַבָּאִים (לְפָנַי) גַּנָּבִים וּפָרִיצִים הֵמָּה לָכֵן לֹא
שְׁמָעוּם הַצֹּאן ׃ 9 אֲנִי הוּא הַשַּׁעַר אִם אִישׁ בִּי יָבוֹא יִוָּשֵׁעַ
וְיָבוֹא וְיֵצֵא וּמַרְעֶה יִמְצָא ׃ 10 הַגַּנָּב אֵינֶנּוּ בָא כִּי־אִם
אֲשֶׁר יִגְנֹב וְיִטְבַּח וִיאַבֵּד אֲנִי בָאתִי אֲשֶׁר יִהְיוּ לָהֶם הַחַיִּים
וְלִהְיוֹת לָהֶם יֶתֶר ׃ 11 אֲנִי הוּא רוֹעֶה הַטּוֹב רוֹעֶה הַטּוֹב
שָׂם אֶת נַפְשׁוֹ חֵלֶף הַצֹּאן ׃ 12 וְהַשָּׂכִיר
וַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ רוֹעֶה אֲשֶׁר לֹא הָיוּ לוֹ
הַצֹּאן אִם יִרְאֶה אֶת־הַזְּאֵב כִּי בָא
וַיַּעֲזֹב אֶת־הַצֹּאן וַיִּבְרַח וְהַזְּאֵב יִטְרֹף

ישעׄ מׄ יאׄ יחזקׄ לדׄ
כגׄ ולזׄ כד Isa. 40.
11. Ezech. 34. 23. &
37. 24.

אוֹתָם

יכבד בן־אלהים בה׃ 5 כי־אהב ישוע את־מרתה ואחותה
ואת־לועזר׃ 6 וכאשר שמע כי חולה הוא אז אחר
במקום אשר היה בו ביומים׃ 7 ואחרי־כן אמר לתלמידיו
נשובה ונלכה אל־ארץ יהודה׃ 8 ויאמרו לו תלמידיו
רבי גם עת בקשו היהודים לרגום אותך ותשוב תלך
שמה׃ 9 ויען ישוע הלא שתים עשרה שעות היום הנה
אם איש מהלך ביום איננו כושל כי את אור העלם רואה׃
10 ואם איש מהלך בלילה אז כושל כי האור איננו בו׃
11 את־האלה דבר ואחרי־כן אמר אליהם לועזר מרענו
שכב כי־אם אלך להקים אותו׃ 12 ויאמרו תלמידיו
אדני אם שוכב יושע׃ 13 כי־אמר ישוע על מותו והמה
חשבו כי על־שכבת השנה אמר׃ 14 ואז הופיע ישוע
לדבר אליהם כי לועזר מת׃ 15 ושומח אנכי עליכם
כי־תאמינו כי לא הייתי שם אבל נלך אליו׃ 16 ויאמר
תאומא הנאמר תואם לחבריו לתלמידים נלכה גם
אנחנו למות אתו׃ 87 וכאשר בא ישוע מצאו כי ארבעת
ימים היה בקבר׃ 18 ובית עניה קרובה היא אצל
ירושלים כחמש עשרה כברות׃ 19 ורבים מיהודים באו
אל־מרתה ואל־מרים לנחמן על־לועזר אחיהן׃
20 וכאשר שמעה מרתה כי בא ישוע נקרתה לו ומרים
בבית ישבה׃ 21 ותאמר מרתה אל־ישוע אדני אם
היית פה ואחי לא מת׃ 22 אך גם עת ידעתי כי כל־
אשר תשאל מאלהים יתן לך יהוה׃ 23 ויאמר אליה
ישוע יקום אחיך׃ 24 ותאמר לו מרתה ידעתי כי יקום
בתקומה ביום אחרון׃ 25 ויאמר לה ישוע אני הוה
התקומה והחיים המאמין בי גם כי ימות יחיה׃ 26 וכל

אָבִי׃ 30 אֲנִי וְאָבִי אֶחָד אֲנָחְנוּ׃ 31 וַיָּשׁוּבוּ הַיְּהוּדִים וַיִּשְׂאוּ
אֶת־אֲבָנִים לִרְגֹּם אוֹתוֹ׃ 32 וַיַּעַן לָהֶם יֵשׁוּעַ מַעֲשִׂים טוֹבִים
רַבִּים הִגַּדְתִּי לָכֶם מֵאָבִי עַל־מָה מִמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה
תִּרְגְּמוּנִי׃ 33 וַיַּעֲנוּ לוֹ הַיְּהוּדִים לֵאמֹר עַל־מַעֲשֶׂה טוֹב
לֹא נִרְגֹּם אוֹתְךָ כִּי אִם עַל־גִּדּוּפִים וְכִי אַתָּה אָדָם הוּא
Ps. תהל׳ פב ו וְעוֹשֶׂה אֶת־נַפְשְׁךָ לֵאלֹהִים׃ 34 וַיֹּאמֶר
82. 6. לָהֶם יֵשׁוּעַ הֲלֹא נִכְתַּב בְּתוֹרַתְכֶם אֲנִי
אָמַרְתִּי כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם׃ 35 אִם לָאֵלֶּה אָמַר אֱלֹהִים אֲשֶׁר
אֲלֵיהֶם הָיָה דְּבַר אֱלֹהִים וְלֹא יוּכַל הַכָּתוּב לְהִתְבַּל׃
36 וְאוֹתוֹ אֲשֶׁר קִדֵּשׁ הָאָב וְשָׁלַח אֶל־הָעוֹלָם אוֹמְרִים אַתֶּם
כִּי מְגַדֵּף אַתָּה כִּי אָמַרְתִּי בֶּן־אֱלֹהִים אָנֹכִי׃ 37 וְאִם אֵינֶנִּי
עוֹשֶׂה אֶת־מַעֲשֵׂי אָבִי לֹא תַאֲמִינוּ לִי׃ 38 וְאִם עוֹשֶׂה אֲנִי
וְגַם אֵינְכֶם מַאֲמִינִים לִי אַךְ הַאֲמִינוּ לַמַּעֲשִׂים לְמַעַן
תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ כִּי אָבִי בִּי הוּא וַאֲנִי בּוֹ׃ 39 וַיְבַקְשׁוּ עוֹדֵיהֶם
לִתְפּוֹשׂ אוֹתוֹ וַיֵּצֵא מִיְּדֵיהֶם׃ 40 וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ לְעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ הָיָה יוֹחָנָן בָּרִאשׁוֹנָה טוֹבֵל וַיֵּאָתֵר
שָׁם׃ 41 וְרַבִּים בָּאוּ אֵלָיו וְאָמְרוּ כִּי יוֹחָנָן אוֹת לֹא אַחַת
עָשָׂה וְכָל־אֲשֶׁר אָמַר יוֹחָנָן עַל־הַלָּזֶה אֱמֶת הוּא׃ 42 וַיַּאֲמִינוּ
רַבִּים בּוֹ שָׁם׃

יא CAP. XI.

1 וַיְהִי אִישׁ חוֹלֶה חָלְיוֹ לוֹעֶזֶר מִבֵּית עַנְיָה מִטִּירַת מִרְיָם
וּמַרְתָּה אֲחוֹתָהּ׃ 2 וְהָיְתָה מִרְיָם הַהִיא הַמְּסִיכָה אֶת־אָדוֹן
בַּשֶּׁמֶן וּמְקַלְקְלָה אֶת־רַגְלָיו בְּשַׂעֲרֵי רֹאשָׁהּ אֲשֶׁר אָחִיהָ
לוֹעֶזֶר חוֹלֶה׃ 3 וַתִּשְׁלַחְנָה הָאֲחָיוֹת אֵלָיו לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ
רְאֵה זֶה אֲשֶׁר אֲהַבְתּוֹ חוֹלֶה׃ 4 וּבְשָׁמְעוֹ אָמַר יֵשׁוּעַ
הַחֲלָשָׁה הַזֹּאת אֵינֶנָּה לַמָּוֶת כִּי אִם אֶל־כְּבוֹד אֱלֹהִים וַאֲשֶׁר
יְכֻבַּד

אָמַר אֶת־הָאֵלֶּה צָעַק בְּקוֹל גָּדוֹל לוּעָזֶר בֹּא הַחוּצָה׃
44 וַיֵּצֵא הַמֵּת וְהוּא אָסוּר בְּרַגְלָיו וּבְיָדָיו בְּמַרְבַדִּים
וְעַל־פָּנָיו צָנוּף בְּמַסְוֶה וַיֹּאמֶר לָהֶם יֵשׁוּעַ הַתִּירוּהוּ וְהַנִּיחוּ
לָלֶכֶת׃ 45 וְרַבִּים מִיְּהוּדִים הַבָּאִים אֶל־מָרְתָא בִּרְאוֹתָם
כַּמָּה עָשָׂה יֵשׁוּעַ הֶאֱמִינוּ בוֹ׃ 46 וַאֲנָשִׁים מֵהֵמָּה הָלְכוּ
אֶל־הַפְּרוּשִׁים וַיְסַפְּרוּ לָהֶם אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ׃
47 וַיִּקָּהֲלוּ שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהַמְפֹרָשִׁים אֶת־הָעֵדָה וַיֹּאמְרוּ
מַה־נַּעֲשֶׂה כִּי הָאָדָם הַזֶּה אוֹתוֹת רַבּוֹת עֹשֶׂה׃ 48 וְאִם
נַנִּיחֶנּוּ כָּכָה כֻּלָּם יַאֲמִינוּ בוֹ וְיָבוֹאוּ הָרוֹמִים וְיִקְחוּ אֶת
מְקוֹמֵנוּ וְגַם אֶת עַמֵּנוּ׃ 49 וְאֶחָד מֵהֶם וּשְׁמוֹ קַיָּפָא וְכֹהֵן
הַגָּדוֹל הוּא בַּשָּׁנָה הַהִיא אָמַר לָהֶם אַתֶּם אֵינְכֶם יוֹדְעִים
מְאוּמָה׃ 50 וְאֵינְכֶם מִתְחַשְּׁבִים כִּי מוֹעִיל לָנוּ לָמוּת
אָדָם אֶחָד עַל־הָעָם מֵאֲבֹד כָּל־הָעָם׃ 51 וְזֹאת לֹא
אָמַר מִנַּפְשׁוֹ כִּי אִם בִּהְיוֹתוֹ כֹּהֵן גָּדוֹל בַּשָּׁנָה הַהִיא עַל־
כֵּן נִבָּא כִּי יֵשׁוּעַ הָיָה עָתִיד לָמוּת עַל־הָעָם׃ 52 וְלֹא עַל־
הָעָם לְבַדּוֹ כִּי אִם אֲשֶׁר אֶת־בְּנֵי אֱלֹהִים הַנְּפוּצִים יֶאֱסֹף
לְאֶחָת׃ 53 וּמִיּוֹם הַהוּא הִתְיַעֲצוּ לְהָרְגוֹ׃ 54 וְיֵשׁוּעַ עוֹד
לֹא הוֹפִיעַ לְהִלֵּךְ בַּיְּהוּדִים כִּי אִם הָלַךְ מִשָּׁם אֶל־
מָקוֹם הַקָּרוֹב לַמִּדְבָּר אֶל־עִיר הַנִּקְרָאָה אֶפְרַיִם וְשָׁם
הִתְהַלֵּךְ אֶת־תַּלְמִידָיו׃ 55 וַיִּקְרַב פֶּסַח הַיְּהוּדִים וַיַּעֲלוּ
רַבִּים מִמְּקוֹמָם יְרוּשָׁלַיְמָה לִפְנֵי הַפֶּסַח לְקַדֵּשׁ אֶת־נַפְשָׁם׃
56 וַיְבַקְשׁוּ אֶת־יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הַקָּמִים
בְּהֵיכָל מַה נִּרְאָה לָכֶם כִּי אֵינֶנּוּ בָא אֶל־הֶחָג׃ 57 כִּי שָׂרֵי
הַכֹּהֲנִים וְהַמְפֹרָשִׁים נָתְנוּ מִצְוָה אֲשֶׁר אִם יֵדַע אִישׁ אַיּוֹ
הוּא יַגִּיד לִתְפּוֹשׂ אוֹתוֹ׃

החי ומאמין בי לא ימות לעולם התאמיני זאת: 27 ותאמר
אליו אמנם אדני אני האמנתי כי אתה הוא המשיח
בן־האלהים הבא אל־העולם : 28 וכאשר אמרה
את־האלה ותלך ותקרא למרים אחותה חרש ובלאט
לאמר המלמד היה פה וקורא לך : 29 והיא בשמעה
קמה מהרה ובאה אליו : 30 ועוד לא בא ישוע אל־
העירה כי אם עודנו היה במקום באשר קרתה לו
מרתה : 31 והיהודים אשר היו אתה בבית וינחמו
אותה בראותם את־מרים כי מהרה קמה ויצאה וילכו
אחריה לאמר כי תלך אל־הקבר לבכות שם : 32 ומרים
בבואה אל־אשר היה שם ישוע וראה אותו נפלה
אל־רגליו ותאמר אליו אדני אם היית פה לא מת אחי :
33 וישוע כאשר ראה אותה כי בוכיה ואת־היהודים אשר
באו אתה כי בוכים המה זעם ברוחו וישתוחח בנפשו :
34 ויאמר איו המקום אשר שמתוהו שמה ויאמרו לו
בוא וראה : 35 ויבך ישוע : 36 ויאמרו יהודים ראה איך
אהבו : 37 ואנשים מהמה אמרו הלא יכול זה הפקח את
עיני העור לעשות פן־גם ימות הזה : 38 וישוע עודנו
זועם בנפשו ובא אל־הקבר ותהי מערה ואבן הושמה
עליה : 39 ויאמר ישוע שאו את־האבן אומרה לו אחות המת
מרתה אדני גם עת בואש כי יום רביעי הוא : 40 אומר לה
ישוע הלא אמרתי לך אם תאמיני כי תראי את־כבוד
אלהים: 41 וישאו את־האבן אשר הושם שם המת וישוע
נשא עיניו למעלה לאמר אבי אודה לך כי שמעתני :
42 ואני ידעתי כי בכל־עת תשמעני אבל בעבור העם
העומד סביב אמרתי למען יאמינו כי אתה שלחתני : 43 וכאשר
אמר

הָאֵלֶּה לֹא יָדְעוּ תַלְמִידָיו בָּרִאשֹׁנָה אֲבָל אַחַר כִּי נֶאְדַּר
יֵשׁוּעַ אָז זָכְרוּ כִּי עָלָיו נִכְתְּבוּ אֲשֶׁר עָשׂוּ לוֹ הָאֵלֶּה :
17 וַיָּעַד הָעָם אֲשֶׁר הָיָה עִמּוֹ כַּאֲשֶׁר קָרָא אֶת־לוֹעָזֶר
מִן הַקֶּבֶר וַהֲקִיצֵנוּ מִמֵּתִים : 18 וְעַל־כֵּן בָּא הָעָם לִקְרָאתוֹ
כִּי שָׁמַע כִּי הוּא עָשָׂה אֶת־הָאוֹת הַזֶּה : 19 וְהַפְּרוּשִׁים
אָמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ רְאוּ כִּי לֹא תוֹעִילוּ מְאוּמָה הִנֵּה
הָעוֹלָם הָלַךְ אַחֲרָיו : 20 וַיִּהְיוּ אַנְשֵׁי יְוָנִים מִן־הָעוֹלִים
לְהִתְפַּלֵּל בֶּחָג : 21 וְהֵמָּה קָרְבוּ אֶל־פִילִפּוֹס אֲשֶׁר הוּא
מִבֵּית צַיְדָה הַגָּלִילִי וַיִּשְׁאֲלוּ מִמֶּנּוּ לֵאמֹר אֲדֹנִי מִתְאַוִּים
אֲנַחְנוּ לִרְאוֹת אֶת־יֵשׁוּעַ : 22 בָּא פִילִפּוֹס וְאָמַר לְאַנְדְּרֵיאוֹס
וְעוֹד אַנְדְּרֵיאוֹס וּפִילִפּוֹס אָמְרוּ לְיֵשׁוּעַ : 23 וַיַּעַן לָהֶם יֵשׁוּעַ
לֵאמֹר בָּאָה הַשָּׁעָה אֲשֶׁר נֶאְדַּר בֶּן־הָאָדָם : 24 אָמֵן אָמֵן
אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם אִם גַּרְגַּר הַדָּגָן לֹא יִפּוֹל אֶל־הָאָרֶץ וְיָמוּת
לְבַדּוֹ יִהְיֶה וְאִם יָמוּת פְּרִי רַב יַעֲשֶׂה : 25 הָאוֹהֵב אֶת־
נַפְשׁוֹ יְאַבְּדֶנָּה וְהַשֹּׂנֵא אֶת־נַפְשׁוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה אֶל־חַיֵּי־
עוֹלָם יִשְׁמְרֶנָּה : 26 אִם אִישׁ יְשָׁרֵת אוֹתִי יָבוֹא אַחֲרַי
וְאֵיה אֲנִי אֶהְיֶה וְשָׁם גַּם מְשָׁרְתִי יִהְיֶה וְאִם אִישׁ יְשָׁרֵת אוֹתִי
יְכַבְּדֶנּוּ הָאָב : 27 עַתָּה נַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וַאֲנִי מָה
אוֹמַר אָבִי הוֹשִׁיעֵנִי מִשָּׁעָה הַזֹּאת אַךְ עַל זֹאת בָּאתִי אֶל־
הַשָּׁעָה הַזֹּאת : 28 אָבִי הַאְדֵּר אֶת־שְׁמֶךָ וַיָּבוֹא קוֹל
מִשָּׁמַיִם וְהֶאְדַּרְתִּי וַאֲשׁוּב אַאְדִּיר : 29 וְהָעָם הַקָּם וְשׁוֹמֵעַ
אָמַר כִּי רַעַם הָיָה וַאֲחֵרִים אָמְרוּ כִּי מַלְאָךְ דִּבֶּר אֵלָיו :
30 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא בַעֲבוּרִי הָיָה הַקּוֹל הַזֶּה כִּי אִם
בַּעֲבוּרְכֶם : 31 עַתָּה מִשְׁפַּט הָעוֹלָם הוּא עַתָּה נְשִׂיא הָעוֹלָם
הַזֶּה מֻשְׁלַךְ הַחוּצָה : 32 וַאֲנִי בְּהִנָּשְׂאִי מִן־הָאָרֶץ כֻּלָּם
אֶמְשֹׁךְ אֵלָי : 33 וְזֹאת אָמַר מְחַוֶּה בְּמָה־מָּוֶת עָתִיד
הָיָה

יב CAP. XII.

1 וַיֵּשׁוּעַ שֵׁשֶׁת יָמִים לִפְנֵי־הַפֶּסַח בָּא אֶל־בֵּית־עַנְיָה אֲשֶׁר
שָׁם הָיָה לָעָזָר הַמֵּת אֲשֶׁר הֱקִיצָנוּ מִמֵּתִים׃ 2 וַיַּעֲשׂוּ
לוֹ מִשְׁתֶּה הָעֶרֶב וּמַרְתָּה מְשָׁרְתָה וְלָעָזָר הָיָה אֶחָד
מִיּוֹשְׁבִים בַּמְּסִבָּה׃ 3 וּמִרְיָם לָקְחָה מִשְׁקַל שֶׁמֶן נֵרְדְּ רֹאשׁ
יְקַר מְאֹד וַתִּמְשַׁח אֶת־רַגְלֵי יֵשׁוּעַ וַתְּקַלְקֵל בִּשְׂעָרֶיהָ אֶת־
רַגְלָיו וְכָל־הַבַּיִת נִמְלָא מֵרֵיחַ הַבֹּשֶׂם׃ 4 וַיֹּאמֶר אֶחָד
מִתַּלְמִידָיו יְהוּדָה בֶּן־שִׁמְעוֹן אִישׁ־קְרִיּוֹת הֶעָתִיד לִמְסוֹר
אוֹתוֹ׃ 5 לָמָּה הַשֶּׁמֶן הַזֶּה לֹא נִמְכַּר בִּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
שְׁקָלִים כֶּסֶף וְנִתַּן לָאֶבְיוֹנִים׃ 6 וְזֹאת אָמַר לֹא כִּי עַל־
הָאֶבְיוֹנִים יָשִׂיחַ לוֹ כִּי־אִם כִּי גַנָּב הוּא וְהַכִּיס הָיָה
לוֹ וְהַמֻּשְׁלָכִים בּוֹ סָבָלָם׃ 7 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הַנִּיחָה לָהּ
אֶל־יוֹם קְבוּרָתִי נָצְרָה זֹאת׃ 8 הָאֶבְיוֹנִים תָּמִיד יִהְיוּ לָכֶם
עִמָּכֶם וַאֲנִי לֹא אֶהְיֶה עִמָּכֶם תָּמִיד׃ 9 וַיֵּדַע עַם רָב מִן
הַיְּהוּדִים כִּי שָׁם הוּא וַיָּבוֹאוּ לֹא בַּעֲבוּר יֵשׁוּעַ לְבַד
כִּי־אִם אֲשֶׁר גַּם יִרְאוּ אֶת־לָעָזָר אֲשֶׁר הֱקִיצוֹ מִמֵּתִים׃
10 וַיִּוָּעֲצוּ שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים לַהֲרֹג גַּם אֶת־לָעָזָר׃ 11 כִּי־
רַבִּים מִיְּהוּדִים בַּעֲבוּרוֹ הָלְכוּ וְהֶאֱמִינוּ בְּיֵשׁוּעַ׃ 12 וּבְיוֹם
מָחָר עַם רָב הַבָּא אֶל־הֶחָג בְּשָׁמְעָם כִּי בָא יֵשׁוּעַ
יְרוּשָׁלַיְמָה׃ 13 וַיִּקְחוּ אֶת־עַנְפֵי־תְמָרִים וַיֵּצְאוּ לִקְרָאתוֹ
וַיִּצְעֲקוּ הוֹשַׁע נָא בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
14 וַיִּמְצָא יֵשׁוּעַ אֶת־הָעַיִר וַיֵּשֶׁב עָלָיו כְּמוֹ נִכְתָּב׃ 15 גִּילִי
Zech. זכר׳ ט׳ ט׳ מְאֹד בַּת צִיּוֹן הָרִיעִי בַּת יְרוּשָׁלַיִם הִנֵּה
9. 9. מַלְכֵּךְ יָבוֹא לָךְ צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא עָנִי
וְרוֹכֵב עַל־חֲמוֹר וְעַל־עַיִר בֶּן־אֲתוֹנוֹת׃ 16 וְאֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה

יְנִיאֵנִי וְלֹא יִקַּח אֶת־דְּבָרַי יֵשׁ לוֹ שׁוֹפֵט אֲשֶׁר שְׁפָטוֹ הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי הוּא יִשְׁפְּטֶנּוּ בְּיוֹם אַחֲרוֹן׃ 49 כִּי אֲנִי מִנַּפְשִׁי
לֹא־דִבַּרְתִּי כִּי אִם אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי אָבִי הוּא צִוָּה אוֹתִי מָה
אֹמַר וּמַה אֲדַבֵּר׃ 50 וְיָדַעְתִּי כִּי מִצְוָתוֹ חַיֵּי עוֹלָם הִיא
לָכֵן כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר כַּאֲשֶׁר אָמַר לִי הָאָב כֹּה מְדַבֵּר
אָנֹכִי׃

יג CAP. XIII.

1 וְלִפְנֵי חַג הַפֶּסַח יוֹדֵעַ יֵשׁוּעַ כִּי בָאָה עִתּוֹ לַעֲבֹר מֵעוֹלָם
הַזֶּה אֶל־הָאָב כַּאֲשֶׁר אָהַב אוֹתָם אֲשֶׁר לוֹ בָעוֹלָם כֵּן
אֲהֵבָם עַד עֵת קֵץ׃ 2 וְהָיָה מִשְׁתֵּה הָעֶרֶב וְגַם הַשָּׂטָן
הִשְׁלִיךְ בְּלֵב יְהוּדָה בֶּן־שִׁמְעוֹן אִישׁ־קְרִיּוֹת לִמְסֹר אוֹתוֹ׃
3 וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ כִּי כָל־דְּבָרִים נָתַן לוֹ אָבִיו בְּיָדָיו וְכִי מֵאֱלֹהִים
יָצָא וְאֶל־יְהוָה יֵלֵךְ׃ 4 וַיָּקָם מִן הַמִּשְׁתֶּה וַיָּשֶׂם
אֶת־בְּגָדָיו מֵעָלָיו וַיִּקַּח בֶּגֶד הַפִּשְׁתִּים וַיַּחְגֹּר בְּמָתְנָיו׃
5 וְאַחֲרֵי כֵן שָׁלַח מַיִם בְּסִיר רַחְצוֹ וַיָּחֶל לִרְחֹץ אֶת־
רַגְלֵי־הַתַּלְמִידִים וּלְקַלְקֵל בְּבֶגֶד הַפִּשְׁתִּים אֲשֶׁר חָגוּר בּוֹ׃
6 וּבְבוֹאוֹ אֶל־שִׁמְעוֹן כֵּיפָה אָז אָמַר לוֹ כֵּיפָה אֲדֹנִי הַאַתָּה
תִּרְחַץ אֶת־רַגְלָי׃ 7 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵת אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה עַתָּה לֹא יָדַעְתָּ אֲבָל אַחֲרֵי כֵן תֵּדַע׃ 8 וַיֹּאמֶר
לוֹ כֵּיפָה לֹא תִרְחַץ אֶת־רַגְלַי לְעוֹלָם וַיַּעַן לוֹ יֵשׁוּעַ אִם
אֲנִי לֹא אֶרְחַץ אוֹתְךָ לֹא יִהְיֶה לְּךָ חֵלֶק עִמִּי׃ 9 אוֹמֵר
לוֹ שִׁמְעוֹן כֵּיפָה אֲדֹנִי לֹא אֶת־רַגְלַיִם לְבַד כִּי אִם גַּם
אֶת־יָדַיִם וְאֶת־רֹאשׁ׃ 10 אוֹמֵר לוֹ יֵשׁוּעַ הַנִּרְחָץ לֹא
יִצְטָרֵךְ כִּי אִם לִרְחֹץ אֶת־רַגְלַיִם וְכֻלּוֹ טָהוֹר וְאַתֶּם
טְהֹרִים הוִים אַךְ לֹא כֻלְּכֶם׃ 11 כִּי יָדַע אֶת־רְכִילוֹ
עַל־כֵּן אָמַר לֹא כֻלְּכֶם טְהוֹרִים הוִים׃ 12 וְכַאֲשֶׁר רָחַץ אֶת־
רַגְלֵיהֶם

תהל׳ פט׳ ל׳ ול״ז הָיָה לָמוּת׃ 34 וַיַּעַן לוֹ הָעָם אֲנַחְנוּ
וקי״ו ישע׳ ט׳ ו׳ שָׁמַעְנוּ מִן־הַתּוֹרָה כִּי הַמָּשִׁיחַ יָקוּם
יחזק׳ לז׳ כה׳ Pſ. לְעוֹלָם וְאֵיךְ תֹּאמַר צָרִיךְ לְהִנָּשֵׂא אֶת־בֶּן
89.36.37. & 110. הָאָדָם מִי זֶה הוּא בֶּן־הָאָדָם׃ 35 וַיֹּאמֶר
4. Iſa. 9. 7. Ezech. 37. 25. לָהֶם יֵשׁוּעַ עוֹד מְעַט עֵת הָאוֹר עִמָּכֶם
הוּא הַלְכוּ בִּהְיוֹת לָכֶם הָאוֹר פֶּן תֹּאחֵז אֶתְכֶם
הַחֲשׁוֹכָה וְהַהוֹלֵךְ בְּחֹשֶׁךְ אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ אֵיכָה הוֹלֵךְ׃ 36 בְּעוֹדֶנּוּ
יֶשׁ לָכֶם הָאוֹר הֶאֱמִינוּ בָאוֹר וּבְנֵי הָאוֹר תִּהְיוּ וְאֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ וַיִּתְחַבֵּא מֵהֶם׃ 37 וְאַף
כִּי אֶת־כָּל הָאוֹתוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה לִפְנֵיהֶם וְלֹא הֶאֱמִינוּ בוֹ׃
Iſa. ישע׳ נג׳ א׳ 38 אֲשֶׁר יִמָּלֵא דְּבַר יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא הָאֹמֵר
53.1. אֲדֹנָי מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה
עַל־מִי נִגְלָתָה׃ 39 עַל־כֵּן לֹא יָכְלוּ לְהַאֲמִין כִּי עוֹדֶנּוּ
Iſa. ישע׳ ו׳ ט׳ י׳ אָמַר יְשַׁעְיָהוּ׃ 40 הַשְׁמֵן לֵב הָעָם הַזֶּה
6.9.10. וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן יִרְאֶה בְעֵינָיו
וּבְאָזְנָיו יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ יָבִין וָשָׁב וְרָפָא לוֹ׃ 41 אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אָמַר יְשַׁעְיָהוּ בִּרְאוֹתוֹ אֶת־כְּבוֹדוֹ וַיְדַבֵּר עָלָיו׃
42 וּכְמוֹ כֵן רַבִּים הַנְּשִׂיאִים הֶאֱמִינוּ בוֹ אֲבָל מִפְּנֵי
הַמְפָרְשִׁים לֹא הִתְוַדּוּ פֶּן יְשֻׁלְּכוּ מֵעֲדָתָם׃ 43 כִּי אָהֲבוּ
אֶת־כְּבוֹד הָאֲנָשִׁים יוֹתֵר מִכְּבוֹד אֱלֹהִים׃ 44 וַיִּזְעַק יֵשׁוּעַ
וַיֹּאמַר הַמַּאֲמִין בִּי אֵינֶנּוּ מַאֲמִין בִּי כִּי אִם בְּאוֹתוֹ אֲשֶׁר
שְׁלָחָנִי׃ 45 וַאֲשֶׁר רוֹאֶה אוֹתִי רוֹאֶה אוֹתוֹ אֲשֶׁר שְׁלָחָנִי׃
46 אֲנֹכִי הוּא הָאוֹר אֲשֶׁר בָּאתִי אֶל־הָעוֹלָם לְמַעַן כָּל
הַמַּאֲמִין בִּי לֹא יַעֲמֹד בַּחֹשֶׁךְ׃ 47 וְאִם אִישׁ יִשְׁמַע אֶת־
דְּבָרַי וְלֹא יַאֲמִין אֲנִי לֹא שׁוֹפֵט אוֹתוֹ כִּי לֹא בָאתִי לִשְׁפּוֹט
אֶת־הָעוֹלָם כִּי אִם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־הָעוֹלָם׃ 48 וַאֲשֶׁר

אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ קְנֵה אֶת־אֲשֶׁר צְרַכְנוּ אֶל הֶחָג אוֹ לְתִתּוֹ
מְאוּמָה לָאֶבְיוֹנִים׃ 30 וּבְקַחְתּוֹ אֶת־הַפַּת בִּמְהֵרָה יָצָא
וַיְהִי לָיְלָה׃ 31 וְכַאֲשֶׁר יָצָא אָמַר יֵשׁוּעַ עַתָּה נֶאְדַּר בֶּן־
הָאָדָם וֵאלֹהִים נֶאְדַּר בּוֹ׃ 32 אִם הָאֱלֹהִים נֶאְדַּר בּוֹ גַּם
הָאֱלֹהִים יַאְדִּיר אוֹתוֹ בְּנַפְשׁוֹ וּפִתְאֹם יַאְדִּיר אוֹתוֹ׃ 33 בָּנַי
עוֹדֶנִּי מְעַט עִמָּכֶם הֹוֶה תְּבַקְשׁוּנִי וְכַאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לַיְהוּדִים
כִּי בַּאֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ אַתֶּם לֹא תוּכְלוּ לָבוֹא שָׁמָּה וְאוֹמֵר
אֲנִי לָכֶם עַתָּה׃ 34 אֶת־מִצְוָה חֲדָשָׁה נוֹתֵן ויקרא יט יח Lev. 19. 18.
אֲנִי לָכֶם אֶהֱבוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר
אָהַבְתִּי אֶתְכֶם כֵּן אֶהֱבוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃ 35 בְּזֹאת יֵדְעוּ
כֻּלָּם כִּי תַלְמִידַי אַתֶּם אִם אַהֲבָה תִּהְיֶה לָכֶם בֵּינֵיכֶם׃
36 וַיֹּאמֶר לוֹ שִׁמְעוֹן כֵּיפָה אֲדוֹנָי אָנָה תֵלֵךְ וַיַּעַן לוֹ יֵשׁוּעַ
אָנָה אֲנִי הוֹלֵךְ עַתָּה לֹא תוּכַל לָבוֹא אַחֲרַי אַךְ מֵאַחֲרֵי־כֵן
תָּבוֹא אַחֲרָי׃ 37 וַיֹּאמֶר לוֹ כֵּיפָה אֲדֹנִי לָמָּה לֹא אוּכַל
לָבוֹא אַחֲרֶיךָ גַּם עַתָּה אֶת־נַפְשִׁי אָשִׂים עָלֶיךָ׃ 38 וַיַּעַן
לוֹ יֵשׁוּעַ הַאֶת־נַפְשְׁךָ תָּשִׂים עָלַי אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לְךָ
לֹא יִקְרָא תַרְנְגוֹל עַד כִּי תְכַחֲשֵׁנִי שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים׃

יד CAP. XIV.

1 וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו אַל־יִשְׁתּוֹמֵם לְבַבְכֶם אִם תַּאֲמִינוּ
בֵּאלֹהִים גַּם תַּאֲמִינוּ בִּי׃ 2 בְּבֵית אָבִי מְעוֹנוֹת רַבּוֹת הֵנָּה
וְאִם לֹא אָמַרְתִּי לָכֶם אֵלֵךְ לְהָבִין לָכֶם אֶת־הַמָּקוֹם׃
3 וְאִם הָלַכְתִּי וַהֲבִינוֹתִי לָכֶם אֶת־הַמָּקוֹם אָשׁוּב אָבוֹא
וְאֶקַּח אֶתְכֶם אֵלַי אֲשֶׁר אַתֶּם תִּהְיוּן אֵיפֹה אֲנִי
הֹוֶה שָׁם׃ 4 וְאָנָה אֲנִי הוֹלֵךְ יוֹדְעִים אַתֶּם
וְאֶת־הַדֶּרֶךְ יוֹדְעִים אַתֶּם׃ 5 וַיֹּאמֶר לוֹ תְאוֹמָה אֲדֹנִי
לֹא יָדַעְנוּ אָנָה תֵלֵךְ וְאֵיךְ נוּכַל לָדַעַת אֶת־הַדֶּרֶךְ׃

רגליהם ויקח את־בגדיו וישב אל־המסבה
ויאמר להם דעו מה עשיתי לכם: 13 אתם קראתוני
מלמד ואדני והיטב תאמרו כי אני הוא: 14 ואם אני
רחצתי את־רגליכם האדון והמלמד ואתם חובים איש
לרעהו לרחץ את־רגלים: 15 כי דמיון נתתי לכם אשר
גם אתם תעשו כאשר עשיתי לכם: 16 אמן אמן אומר
אני לכם העבד איננו גדול מאדוניו והשלוח איננו גדול
מאשר שלחו: 17 אם את־האלה ידעתם אשריכם אם
תעשו אותם: 18 אינני על־כלכם אומר
תהל׳ מא׳ ט׳ או
Ps. 41. 9. Seu 19 כי ידעתי אותם אשר בחרתי כי אם אשר
ימלא הכתב האכל לחמי הגדיל עלי עקב: 19 מעתה
אומר אני לכם בטרם יהיה אשר אם יהיה תאמינו
כי אני הוא: 20 אמן אמן אומר אנכי לכם אשר יקח אותו
אשר אני אשלח יקחני ואשר יקחני יקח אותו אשר שלחני:
21 וכאשר אמר ישוע את־הדברים האלה נבהל ברוחו
והעיד ויאמר אמן אמן אומר אני לכם כי אחד מכם
ימסרני: 22 ויביטו התלמידים איש אל־רעהו ואינם
יודעים על־מי אמר: 23 ויהי־אחד מתלמידיו במסבה
יושב בחיק ישוע ואותו אהב ישוע: 24 ויקרץ לו שמעון
כיפה לשאול מי זה הוא אשר אמר עליו: 25 ויפול הוא
אל חזה ישוע ויאמר לו אדני מי זה הוא: 26 ויען ישוע זה
הוא לאשר אתן את־פת טבול ויטבל את־הפת ויתן
ליהודה בן־שמעון איש־קריות: 27 ואחר הפת אז בא
בו השטן ויאמר אליו ישוע אשר תעשה עשה מהרה:
28 וזאת איש מיושבים במסבה לא הבין אל־מה אמר
לו: 29 ואנשים מהם חשבו בהיות ליהודה הכיס כי
אמר

אֵינֶנּוּ הָאִישׁ־כְּרִיּוֹת אֲדֹנָי וּמָה זֹּאת כִּי אַתָּה עָתִיד לְגַלּוֹת
לָנוּ אֶת־נַפְשְׁךָ וְלֹא לָעוֹלָם ׃ 23 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לוֹ אִם
אִישׁ אוֹהֵב אוֹתִי אֶת־דְּבָרִי יִצּוֹר וְאָבִי יֶאֱהַב אוֹתוֹ וְנָבוֹא
אֵלָיו וְאִתּוֹ מָעוֹן נַעֲשֶׂה ׃ 24 אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ אוֹהֵב אוֹתִי אֶת־
דְּבָרַי לֹא יִצּוֹר וְהַדָּבָר אֲשֶׁר אַתֶּם שׁוֹמְעִים אוֹתוֹ אֵינֶנּוּ לִי כִּי
אִם לְאָבִי אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי ׃ 25 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי
אֲלֵיכֶם בְּעוֹדֶנִּי עִמָּכֶם׃ 26 וְהַמְנַחֵם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁלַח
אוֹתוֹ הָאָב בִּשְׁמִי הוּא יְלַמֶּדְכֶם כֻּלָּם וְיַזְכִּיר לָכֶם אֶת־
כָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָכֶם ׃ 27 אֶת שָׁלוֹם עֹזֵב אֲנִי עִמָּכֶם
אֶת שְׁלֹמִי נוֹתֵן אָנֹכִי לָכֶם לֹא אֵיכָכָה הָעוֹלָם נוֹתֵן
אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם אַל־יִשְׁתּוֹחֵחַ לְבַבְכֶם וְלֹא יִירָא׃ 28 שְׁמַעְתֶּם
כִּי אֲנִי אָמַרְתִּי לָכֶם אֲנִי הוֹלֵךְ וְאָבוֹא אֲלֵיכֶם אִם תֶּאֱהָבוּנַנִי
אַף תִּשְׂמְחוּ כִּי אָמַרְתִּי הוֹלֵךְ אָנֹכִי אֶל־הָאָב כִּי אָבִי גָדוֹל
מִמֶּנִּי הוּא ׃ 29 וְעַתָּה אָמַרְתִּי לָכֶם בְּטֶרֶם יֵעָשֶׂה אֲשֶׁר אִם
יֵעָשֶׂה תַּאֲמִינוּ ׃ 30 עוֹד לֹא רַבּוֹת אֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם כִּי בָא
נְשִׂיא הָעוֹלָם וּבִי לֹא הָיָה לוֹ מְאוּמָה ׃ 31 אֲבָל לְמַעַן
יֵדַע הָעוֹלָם כִּי אוֹהֵב אָנֹכִי אֶת־הָאָב וְכִי עוֹשֶׂה אָנֹכִי
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אוֹתִי לָכֵן קוּמוּ נֵלְכָה מִפֹּה ׃

טו CAP. XV.

1 אָנֹכִי הוּא הַגֶּפֶן אֱמֶת וְאָבִי הוּא הַכּוֹרֵם ׃ 2 כָּל זְמוֹרָה
בִּי אֲשֶׁר אֵינֶנָּה עֹשָׂה פְּרִי יִשָּׂאֶנָּה וְכָל אֲשֶׁר עֹשָׂה פְּרִי
יְטַהֲרֶנָּה לַעֲשׂוֹת פְּרִי רָב׃ 3 וּמֵעַתָּה טְהוֹרִים אַתֶּם בַּעֲבוּר
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם ׃ 4 דִּבְקוּ עִמִּי וַאֲנִי עִמָּכֶם
כַּאֲשֶׁר הַזְּמוֹרָה אֵינֶנָּה תוּכַל לַעֲשׂוֹת פִּרְיָהּ מִמֶּנָּה אִם לֹא
תִדְבַּק בַּגֶּפֶן כֵּן גַּם לֹא אַתֶּם אִם לֹא עִמִּי תִדְבָּקוּן ׃ 5 אֲנִי
הוּא הַגֶּפֶן וְאַתֶּם הַזְּמוֹרוֹת הַדֹּבֵק בִּי וַאֲנִי בוֹ הוּא יַעֲשֶׂה

6 וַיֹּאמֶר לוֹ יֵשׁוּעַ אָנֹכִי הוּא הַדֶּרֶךְ וְהָאֱמֶת וְהַחַיִּים אִישׁ
לֹא יָבוֹא אֶל־הָאָב כִּי אִם בִּי ׃ 7 אִם יְדַעְתּוּנִי וְגַם אֶת־
אָבִי יְדַעְתֶּם וּמֵעַתָּה יוֹדְעִים אוֹתוֹ וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ ׃ 8 אוֹמֵר
לוֹ פִּילִפּוֹס אֲדֹנָי הַגֵּד לָנוּ אֶת־הָאָב וְתַגִּיעַ נַפְשֵׁנוּ אֶת־
דַּיֵּנוּ ׃ 9 אוֹמֵר לוֹ יֵשׁוּעַ כָּל־הַיָּמִים הָאֵלֶּה הָיָה אָנֹכִי
עִמָּכֶם וְלֹא יְדַעְתָּנִי פִּילִפֵּא הָרוֹאֶה אוֹתִי רָאָה אֶת־הָאָב
וְאֵיךְ תֹּאמַר הַגִּידָה לָּנוּ אֶת־הָאָב ׃ 10 הַאֵינְךָ מַאֲמִן כִּי
אֲנִי בָּאָב וְהָאָב בִּי הוּא הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֲלֵיכֶם
מִנַּפְשִׁי אֵינֶנִּי מְדַבֵּר הָאָב אֲשֶׁר בִּי הֹוֶה הוּא עֹשֶׂה אֶת־
הַמַּעֲשִׂים ׃ 11 הַאֲמִינוּ לִי כִּי אָנֹכִי בָּאָב וְהָאָב בִּי הוּא וְאִם
לֹא עַל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה הַאֲמִינוּ לִי ׃ 12 אָמֵן אָמֵן
אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם הַמַּאֲמִין בִּי אֶת־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
גַּם הוּא יַעֲשֶׂה וּגְדוֹלִים מֵהֵמָּה יַעֲשֶׂה כִּי אֲנִי אֶל־
אָבִי הֹלֵךְ ׃ 13 וְכָל־אֲשֶׁר תִּשְׁאֲלוּ בִשְׁמִי אוֹתוֹ אֶעֱשֶׂה אֲשֶׁר
יֶאְדַּר הָאָב בַּבֵּן ׃ 14 אִם מְאוּמָה תִּשְׁאֲלוּ בִּשְׁמִי אֶעֱשֶׂה
אָנֹכִי ׃ 15 אִם אַתֶּם אוֹהֲבִים אוֹתִי גַּם אֶת־מִצְוֹתַי נְצוֹרוּ ׃
16 וַאֲנִי אֶשְׁאַל מִן־הָאָב וְיִתֵּן לָכֶם אֶת־מְנַחֵם אַחֵר אֲשֶׁר
יִהְיֶה עִמָּכֶם לְעוֹלָם ׃ 17 אֶת רוּחַ אֱמֶת אֲשֶׁר הָעוֹלָם לֹא
יוּכַל לָקַחַת אוֹתוֹ כִּי אֵינֶנּוּ רוֹאֶה אוֹתוֹ וְלֹא יוֹדֵעַ אוֹתוֹ
וְאַתֶּם יוֹדְעִים אוֹתוֹ כִּי עִמָּכֶם מְטוֹדֵד וּבָכֶם הֹוֶה ׃ 18 לֹא
אֶעֱזֹב אֶתְכֶם יְתוֹמִים אָבוֹא אֲלֵיכֶם ׃ 19 עוֹד מְעַט הוּא
וְהָעוֹלָם עוֹד לֹא יִרְאֵנִי אַךְ אַתֶּם תִּרְאוּנִי כִּי חַי אֲנִי וְאַתֶּם
תִּחְיוּ ׃ 20 וּבַיּוֹם הַהוּא תֵּדְעוּן אַתֶּם כִּי אֲנִי בְּאָבִי וְאַתֶּם
בִּי וַאֲנִי בָּכֶם ׃ 21 לַאֲשֶׁר הָיוּ לוֹ הַמִּצְוֹתַי וַאֲשֶׁר נוֹצֵר
אוֹתָנָה זֶה הוּא הָאוֹהֵב אוֹתִי וְהָאוֹהֵב אוֹתִי יֶאֱהַב מֵאָבִי
וַאֲנִי אֹהַב אוֹתוֹ וַאֲגַלֶּה לוֹ אֶת־נַפְשִׁי ׃ 22 אוֹמֵר לוֹ יְהוּדָה
אֵינֶנּוּ

בַּעֲבוּר שְׁמִי כִּי אֵינָם יוֹדְעִים אוֹתוֹ אֲשֶׁר שְׁלָחָנִי׃ 22 אִם לֹא
בָאתִי וְדִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם חַטָּאָה לֹא הָיְתָה לָהֶם וְעַתָּה
לֹא יֶשׁ לָהֶם עֲלִילָה לְהִתְעוֹלֵל עַל־רִשְׁעָתָם׃ 23 כָּל־מְשַׂנְאִי
מְשַׂנֵּא אֶת־אָבִי הוּא׃ 24 אִם אֶת־מִפְעָלוֹת לֹא עָשִׂיתִי בָכֶם
אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ אַחֵר לֹא עָשָׂה חַטָּאָה אֵינֶנָּה לָהֶם וְעַתָּה
רָאוּ וּשְׂנֵאוּנִי וְאֶת אָבִי׃ 25 אֲבָל אֲשֶׁר תהל׳ כה יט
יִמָּלֵא הַדָּבָר הַנִּכְתָּב בְּתוֹרָתָם וְשִׂנְאַת Ps. 25.19.
חִנָּם שְׂנֵאוּנִי׃ 26 וְכַאֲשֶׁר יָבוֹא הַמְנַחֵם אֲשֶׁר אֲנִי אֶשְׁלַח
לָכֶם מֵאָבִי אֶת־רוּחַ אֱמֶת אֲשֶׁר מִן הָאָב יוֹצֵא הוּא יָעִיד
עָלָי׃ 27 וְגַם אַתֶּם תְּעִידוּן כִּי מֵרֵאשִׁית הֱיִיתֶם עִמִּי׃

יו CAP. XVI.

1 אֶת־הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי לָכֶם פֶּן־תִּכָּשֵׁלוּ׃ 2 מֵעֵדָתָם יַשְׁלִיכוּ
אֶתְכֶם וְגַם בָּאָה הָעֵת אֲשֶׁר כָּל־הַהֹרֵג אֶתְכֶם יַחְשֹׁב
לְהַקְרִיב קָרְבָּן לֵאלֹהִים׃ 3 וְאֶת הָאֵלֶּה יַעֲשׂוּ לָכֶם כִּי לֹא
יָדְעוּ אֶת־הָאָב וְלֹא אוֹתִי׃ 4 לָכֵן דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת־
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אִם תָּבוֹא הָעֵת תִּזְכְּרוּ לָמוֹ כִּי אֲנִי אָמַרְתִּי
לָכֶם וְאֶת הָאֵלֶּה מֵרֵאשִׁית לֹא אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי עִמָּכֶם
הָיִיתִי׃ 5 וְעַתָּה הוֹלֵךְ אָנֹכִי אֶל־אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי וְאִישׁ מִכֶּם
לֹא שׁוֹאֵל לִי אָנָה הוֹלֵךְ אַתָּה׃ 6 אֲבָל כִּי־אֶת־הָאֵלֶּה
דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם וַיִּמָּלֵא לִבַּבְכֶם בָּאֵבֶל׃ 7 אַךְ אֲנִי אֶת־הָאֱמֶת
מְדַבֵּר אֲלֵיכֶם מוֹעִיל לָכֶם אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ וְאִם אֵינֶנִּי הוֹלֵךְ
גַּם הַמְנַחֵם לֹא יָבוֹא אֲלֵיכֶם וְאִם אֵהֵלֵךְ אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֲלֵיכֶם׃
8 וּבְבוֹאוֹ יוֹכִיחַ אֶת־הָעוֹלָם עַל־הַחַטָּאָה וְעַל־הַצְּדָקָה
וְעַל־הַמִּשְׁפָּט׃ 9 עַל־הַחַטָּאָה כִּי אֵינָם מַאֲמִינִים בִּי׃
10 וְעַל־הַצְּדָקָה כִּי אֶל־אָבִי הוֹלֵךְ אָנֹכִי וְעוֹד לֹא תִרְאוּנִי׃
11 וְעַל־הַמִּשְׁפָּט כִּי נְשִׂיא הָעוֹלָם הַזֶּה נִשְׁפָּט׃ 12 עוֹד
רַבּוֹת

פְּרִי רָב כִּי מִבַּלְעָדַי לֹא תוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת מְאוּמָה:
6 אִם אִישׁ לֹא דָבֵק בִּי יֻשְׁלַךְ הַחוּצָה כַּזְּמוֹרָה וְתִיבַשׁ
יֶאֶסְפוּהָ וּבָאֵשׁ יַשְׁלִיכוּהָ לְבָעֵר: 7 אִם תִּדְבְּקוּ בִּי וּדְבָרַי
יִהְיוּ בָכֶם וְכָל־אֲשֶׁר תֹּאבוּ תִּשְׁאֲלוּ וְיִהְיֶה לָכֶם: 8 בְּזֹאת
נֶאְדַּר אָבִי אִם פְּרִי רַב תַּעֲשׂוּ וְתַלְמִידַי תִּהְיוּ: 9 כַּאֲשֶׁר
אֲהֵבַנִי הָאָב כֵּן אֲנֹכִי אָהַבְתִּי אֶתְכֶם דִּבְקוּ בְּאַהֲבָתִי:
10 אִם מִצְוֹתַי תִּצְּרוּ תִדְבְּקוּ בְּאַהֲבָתִי כַּאֲשֶׁר אֲנִי נָצַרְתִּי אֶת־
מִצְוֹת אָבִי וְדָבֵק בְּאַהֲבָתוֹ: 11 וְאֶת הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּדְבַּק בָּכֶם שִׂמְחָתִי וְשִׂמְחַתְכֶם תִּמָּלֵא: 12 וְזֹאת
הִיא הַמִּצְוָתִי אֲשֶׁר תְּאֶהֱבוּן אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר אֲנִי
אָהַבְתִּי אֶתְכֶם: 13 אַהֲבָה גְּדוֹלָה עַל־זֹאת לְאִישׁ לֹא
הָיְתָה לוֹ כִּי אִם אֲשֶׁר יָשִׂים אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ עַל־רֵעָיו:
14 אַתֶּם רֵעַי הוּיִם אִם תַּעֲשׂוּן כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם:
15 עוֹד אֵינֶנִּי קוֹרֵא לָכֶם עֲבָדִים כִּי עֶבֶד אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ מָה
עֹשֶׂה אֲדֹנָיו כִּי אִם אָמַרְתִּי בִּי רֵעַי אַתֶּם כִּי כֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי
מֵאָבִי הוֹדַעְתִּיכֶם: 16 אַתֶּם לֹא בְחַרְתֶּם בִּי כִּי אִם אֲנִי
בָּחַרְתִּי בָּכֶם וְשַׂמְתִּי אֶתְכֶם לַהֲלוֹךְ וְלִגְדּוֹל וְלַעֲשׂוֹת פְּרִי
וּפִרְיְכֶם יָקוּם לְמַעַן כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁאֲלוּ מִן הָאָב בִּשְׁמִי
יִתֵּן לָכֶם: 17 אֶת הָאֵלֶּה מְצַוֶּה אֲנִי לָכֶם אֲשֶׁר תְּאֶהֱבוּ
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ: 18 אִם יִשְׂנָא אֶתְכֶם הָעוֹלָם דְּעוּ כִּי
לִפְנֵיכֶם שְׂנֵאַנִי: 19 אִם מִן־הָעוֹלָם הֱיִיתֶם וְגַם הָעוֹלָם
אָהַב אֶת־אֲשֶׁר לוֹ וְכִי מִן־הָעוֹלָם לֹא הוּיִם אַתֶּם כִּי אִם
אֲנִי בָּחַרְתִּי בָּכֶם מִן הָעוֹלָם עַל כֵּן שֹׂנֵא אֶתְכֶם הָעוֹלָם:
20 וְזִכְרוּ לַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי אָמַרְתִּי לָכֶם הָעֶבֶד אֵינֶנּוּ גָּדוֹל
מֵאֲדֹנָיו אִם אֹתִי רָדְפוּ וְגַם אֶתְכֶם יִרְדְּפוּ אִם אֶת־דְּבָרַי נָצְרוּ
וְגַם אֶת־דִּבְרֵיכֶם יִצְּרוּ: 21 אֲבָל אֶת־כָּל הָאֵלֶּה יַעֲשׂוּ לָכֶם
בַּעֲבוּר

אוֹמֵר לָכֶם כִּי אָנֹכִי אֶשְׁאַל מֵאָבִי עֲלֵיכֶם׃ 27 כִּי הוּא הָאָב
אוֹהֵב אֶתְכֶם כִּי אַתֶּם אֲהַבְתּוּנִי וְהֶאֱמַנְתֶּם כִּי אֲנִי מֵאֱלֹהִים
יָצָאתִי׃ 28 יָצָאתִי מִן־הָאָב וּבָאתִי אֶל־הָעוֹלָם וְאָשׁוּב
וְאֶעֱזֹב אֶת־הָעוֹלָם וְאֵלֵךְ אֶל־הָאָב׃ 29 אוֹמְרִים לוֹ תַלְמִידָיו
הִנֵּה עַתָּה תוֹפִיעַ לְדַבֵּר וּמָשָׁל אֶחָד לֹא תֹאמֵר׃ 30 עַתָּה
יָדַעְנוּ כִּי כָל יָדַעְתָּ וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהִשָּׁאֵל מֵאִישׁ אֶחָד בְּזֹאת
מַאֲמִינִים אֲנַחְנוּ כִּי מֵאֱלֹהִים יָצָאתָה׃ 31 וַיַּעַן לָהֶם
יֵשׁוּעַ עַתָּה מַאֲמִינִים אַתֶּם׃ 32 הִנֵּה בָאָה הָעֵת וְעַתָּה בָּאָה
וְתִפָּצוּן אִישׁ אֶל־אֲשֶׁר לוֹ וְאוֹתִי לְבַדִּי תַעַזְבוּנִי וַאֲנִי אֵינֶנִּי
לְבַדִּי כִּי הָאָב עִמִּי הוּא׃ 33 אֶת־הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם
לְהְיוֹת לָכֶם שָׁלוֹם בִּי בָּעוֹלָם יֶשׁ לָכֶם צָרָה כִּי אִם
חִזְקוּ וְיֶאֱמַץ לִבְּכֶם כִּי אֲנִי שָׂרִיתִי עִם הָעוֹלָם וָאוּכָל׃

יז CAP. XVII.

1 אֶת־הָאֵלֶּה דִּבֶּר יֵשׁוּעַ וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו אֶל־הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמַר אָבִי בָּאָה הַשָּׁעָה הַאֲדִיר אֶת־בִּנְךָ וְגַם בִּנְךָ יַאְדִּיר
אוֹתָךְ׃ 2 כַּאֲשֶׁר נָתַתָּ לוֹ שִׁלְטוֹן עַל־כָּל־הַבָּשָׂר לְתִתּוֹ
לְכֻלָּם אֲשֶׁר נָתַתָּ לוֹ אֶת־חַיֵּי עוֹלָם׃ 3 וְאֵלֶּה הֵם חַיֵּי
עוֹלָם אֲשֶׁר יֵדְעוּ אוֹתָךְ כִּי אַתָּ לְבַדְּךָ אֱלֹהֵי אֱמֶת וַאֲשֶׁר
שְׁלַחְתָּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 4 אֲנִי הֶאֱדַרְתִּי אוֹתְךָ עַל־הָאָרֶץ
אֶת־הַפֹּעַל אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי לִפְעוֹל כִּלֵּיתִי׃ 5 וְעַתָּה הַאֲדִירֵנִי
אַתָּ אָבִי אִתָּךְ בְּכָבוֹד אֲשֶׁר הָיָה לִי אִתְּךָ מֵאָז מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם
בְּטֶרֶם הָטְבַּע הָעוֹלָם׃ 6 הוֹדַעְתִּי אֶת־שִׁמְךָ לַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
נָתַתָּ לִי מִן־הָעוֹלָם לְךָ הָיוּ וְנָתַתָּ לִי אוֹתָם וְאֶת־
דְּבָרְךָ נָצָרוּ׃ 7 עַתָּ יֵדְעוּ כִּי כֻלָּם אֲשֶׁר נְתַתָּה לִי מִמְּךָ
הוֹיִם׃ 8 כִּי אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי נָתַתִּי לָהֶם
וְהֵמָּה קִבְּלוּ וְיָדְעוּ בֶּאֱמֶת כִּי מִמְּךָ יָצָאתִי וְהֶאֱמִינוּ כִּי אַתָּ
שְׁלַחְתָּנִי׃

רַבּוֹת הָיוּ לִי לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם כִּי־אִם עַתָּה לֹא תוּכְלוּ לָשֵׂאת׃
13 וּבְבוֹא רוּחַ הָאֱמֶת יוֹלִיךְ אֶתְכֶם בְּכָל־אֱמֶת כִּי לֹא
יְדַבֵּר מִנַּפְשׁוֹ כִּי אִם כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁמַע יְדַבֵּר וְאֶת־הָאוֹתִיּוֹת
לְאָחוֹר יַגִּיד לָכֶם׃ 14 הוּא יַאְדִּיר אוֹתִי כִּי מֵאֱלֹהַּ אֲשֶׁר
לִי יִקַּח וְיוֹדִיעַ לָכֶם׃ 15 כֹּל אֲשֶׁר לְאָבִי לִי הוּא עַל־כֵּן
אָמַרְתִּי כִּי מֵאֱלֹהַּ אֲשֶׁר לִי יִקַּח וְיוֹדִיעַ לָכֶם׃ 16 בְּשֶׁצֶף
אַסְתִּיר פָּנַי מִכֶּם וְלֹא תִרְאוּנִי וְעוֹד בְּרֶגַע קָטֹן תִּרְאוּנִי כִּי
הוֹלֵךְ אֲנִי אֶל־הָאָב׃ 17 וַיֹּאמְרוּ תַלְמִידָיו אִישׁ לְרֵעֵהוּ מַה
זֹּאת הַמְדַבֵּר אֵלֵינוּ בְּשֶׁצֶף לֹא תִרְאוּנִי וְעוֹד בְּרֶגַע קָטֹן
תִּרְאוּנִי וְכִי אֲנִי הוֹלֵךְ אֶל־הָאָב׃ 18 וַיֹּאמְרוּ זֹאת מַה
הִיא אֲשֶׁר אוֹמֵר הוּא בְּשֶׁצֶף אוֹ בְּרֶגַע לֹא יָדַעְנוּ מַה
מְדַבֵּר הוּא׃ 19 וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ כִּי אָבוּ לִשְׁאוֹל לוֹ וַיֹּאמֶר לָהֶם
עַל־זֹאת תְּבַקְשׁוּן אִישׁ מֵרֵעֵהוּ כִּי אָמַרְתִּי בְּשֶׁצֶף לֹא
תִרְאוּנִי וְעוֹד בְּרֶגַע תִּרְאוּנִי׃ 20 אָמֵן אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם
כִּי תִבְכּוּ וְתִתְנוּ אַתֶּם וְהָעוֹלָם יִשְׂמַח וְאַתֶּם תִּתְאַבְּלוּ
וְאֶבְלְכֶם לְשִׂמְחָה יֵהָפֵךְ׃ 21 הָאִשָּׁה אִם תֵּלֵד מִתְאַבְּלָה כִּי
בָאָה עִתָּהּ וְכַאֲשֶׁר יָלְדָה אֶת־הַיֶּלֶד עוֹד לֹא תִזְכֹּר לַחֶבֶל
עַל שִׂמְחָתָהּ כִּי נוֹלַד אָדָם אֶל־הָעוֹלָם׃ 22 וְעַתָּה מִתְאַבְּלִים
אַתֶּם וְאָכֵן אָשׁוּב אֶרְאֶה אֶתְכֶם וְיִשְׂמַח לְבַבְכֶם וְאֶת
שִׂמְחַתְכֶם אִישׁ לֹא יִשָּׂא מִכֶּם׃ 23 וּבַיּוֹם הַהוּא לֹא
תִשְׁאֲלוּ לִי מְאוּמָה אָמֵן אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי כָל־אֲשֶׁר
תִּשְׁאֲלוּ מִן־הָאָב בִּשְׁמִי יִתֵּן לָכֶם׃ 24 עַד עַתָּה לֹא שְׁאֶלְתֶּם
מְאוּמָה בִּשְׁמִי שַׁאֲלוּ וְתִקְחוּ אֲשֶׁר שִׂמְחַתְכֶם תְּהִי שְׁלֵמָה׃
25 אֶת־הָאֵלֶּה בִּמְשָׁלִים דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם אַךְ תָּבוֹא הָעֵת
אֲשֶׁר בָּהּ עוֹד לֹא בִמְשָׁלִים אֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם כִּי־אִם אוֹפִיעַ
לְהַגִּיד לָכֶם עַל־אָבִי׃ 26 בַּיּוֹם הַהוּא בִּשְׁמִי תִשְׁאֲלוּ וְאֵינֶנִּי
אוֹמֵר

יְדַעְתִּיךָ וְהָאֵלֶּה יָדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁלַחְתָּנִי : 26 וְהוֹדַעְתִּי לָהֶם
אֶת־שִׁמְךָ וְאוֹדִיעַ אֲשֶׁר תְּהִי בָם הָאַהֲבָה אֲשֶׁר אֲהַבְתָּנִי
וַאֲנִי בָם :

CAP. XVIII. יח

1 אֶת־הָאֵלֶּה אָמַר יֵשׁוּעַ וַיֵּצֵא עִם
שמ׳ ב׳ טו׳ כג
תַּלְמִידָיו לְעֵבֶר הַנַּחַל קִדְרוֹן אֲשֶׁר שָׁם
2. Sam. 15. 23.
הָיָה הַגַּן אֲשֶׁר בּוֹ בָּא הוּא וְתַלְמִידָיו : 2 וִיהוּדָה הַמּוֹסְרוֹ
יָדַע אֶת־הַמָּקוֹם כִּי פְּעָמִים רַבּוֹת נוֹעַד יֵשׁוּעַ שָׁמָּה
עִם תַּלְמִידָיו : 3 וִיהוּדָה לָקַח אֶת־הַחֶבֶל וְאֶת מְשָׁרְתֵי
הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים וַיָּבוֹא שָׁמָּה עִם נֵרוֹת לַפִּידוֹת וְהַצָּן :
4 וְיֵשׁוּעַ יוֹדֵעַ אֶת־כָּל אֲשֶׁר יִקְרוּהוּ יָצָא וְאָמַר לָהֶם אֶת־
מִי תְבַקְשׁוּן : 5 וַיַּעֲנוּ לוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי אוֹמֵר לָהֶם
יֵשׁוּעַ אֲנִי הוּא וְעָמַד גַּם יְהוּדָה הַמּוֹסְרוֹ אִתָּם : 6 וּבְאָמְרוֹ
לָהֶם כִּי אֲנִי הוּא וַיֵּלְכוּ לְאָחוֹר וַיִּפְּלוּ אַרְצָה : 7 וַיָּשָׁב
וַיִּשְׁאַל לָהֶם אֶת־מִי תְבַקְשׁוּ וְהֵמָּה אָמְרוּ אֶת־יֵשׁוּעַ
הַנָּצְרִי : 8 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי אֲנִי הוּא וְאִם אוֹתִי
תְבַקְשׁוּנִי הַנִּיחוּ אֶת־הָאֵלֶּה לַהֲלֹךְ דַּרְכָּם : 9 אֲשֶׁר יִמָּלֵא
הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַר כִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי אִישׁ לֹא אֶחָד
אִבַּדְתִּי מֵהֵמָּה : 10 וּלְשִׁמְעוֹן כֵּיפָה הָיְתָה לוֹ חֶרֶב וַיִּקַּח
אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלְפָהּ מִתַּעְרָהּ וַיַּךְ אֶת־עֶבֶד כֹּהֵן הַגָּדוֹל
וַיִּכְרֹת בָּהּ אֶת־אָזְנוֹ הַיְמָנִית וְשֵׁם עֶבֶד הַהוּא מֶלֶךְ :
11 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ לְכֵיפָה שְׁלַח אֶת־חַרְבְּךָ אֶל־תַּעְרָהּ
הֲלֹא אֶשְׁתֶּה אֶת־הַכּוֹס אֲשֶׁר נָתַן לִי הָאָב : 12 וְהַחֶבֶל
וְשַׂר־אֶלֶף וּמְשָׁרְתֵי הַיְהוּדִים תָּפְשׂוּ אֶת־יֵשׁוּעַ וַיַּאַסְרוּהוּ :
13 וַיּוֹלִיכוּהוּ אֶל חָנָן בָּרִאשׁוֹנָה כִּי הָיָה חָמִי קַיָּפָא אֲשֶׁר
הוּא כֹּהֵן גָּדוֹל בַּשָּׁנָה הַהִיא : 14 וְקַיָּפָא הָיָה הוּא הַיֹּעֵץ

שלחתני : 9 אני שואל עליהם אינני שואל על
העולם כי אם על־האלה אשר נתת לי כי לך המה :
10 וכל אשר לי לך הוא ואשר לך לי הוא ונאדרתי בהם :
11 ועוד אינני הוה בעולם והמה הוים בעולם ואני בא
אליך אבי הקדוש נצרה אותם בשמך אשר נתת לי
להיותם אחת כמונו : 12 בהיותי עמם בעולם נצרתי
אותם בשמך את־אשר נתת לי שמרתי תהל' קט ו'ז'ח
ואיש מהם לא אבד כי אם בן־האבדה Ps. 109. 6, 7, 8.
אשר ימלא הכתב : 13 ועתה בא אני אליך ואת־האלה אני
מדבר בעולם אשר תהי להם שמחתי שלמה בהם : 14 אני
נתתי להם את־דברך והעולם שנא אותם כי אינם מן העולם
כאשר גם אני אינני מן־העולם : 15 אינני שואל אני ממך
אשר תשאם מן־העולם כי אם אשר תצור אותם
מרעה : 16 מן־העולם אינם כמוני אינני מן־העולם :
17 קדשמו באמתך אמרתך אמת היא : 18 כאשר שלחתני
אל־העולם כמוני שלחתי אותם אל־העולם : 19 ועליהם אני
מקדש את־נפשי אשר המה מקדשים הוים באמת :
20 אינני שאל על־האלה לבדם כי גם על־אשר יאמינו
בי בדברם : 21 למען כלם אחת יהיו כמוך אבי בי ואני
בך וגם המה בנו אחת יהיו והעולם יאמין כי את שלחתני :
22 ואני את־הכבוד אשר נתת לי נתתי להם ויהיו אחת
כמו אחת הוים אנחנו : 23 אני בם ואת בי ויכלו באחת
וידע העולם כי את שלחתני ואהבתם כאשר אהבתני :
24 אבי אשר נתת לי רציתי להיותם עמדי אשר אני הוה
שמה לראות את־כבודי אשר נתת לי כי אהבתני בטרם
הטבעו מוסדי ארץ : 25 אבי צדיק והעולם לא ידעך ואני
ידעתיך

ויאמרו לו אם זה איננו מרע ועושה פשע לא הסגרנו
אותו בידיך : 31 ויאמר אליהם פילטוס ואתם קחו אותו
וכתורתכם שפטוהו ויאמרו לו היהודים את־אנוש גם
אחד לא נוכל למותת: 32 להפלא את־הדבר אשר אמר
ישוע בהודיעו במה מות עתיד היה למות : 33 ויבוא
פילטוס אל־בית דין ויקרא לישוע ויאמר אליו
האתה מלך היהודים הוא : 34 ויען לו ישוע המנפשך
אתה ואת מדבר או אמרו לך אחרים עלי : 35 ויען
פילטוס אם אני יהודי הוא עמך ושרי הכהנים הסגירו
אותך בידי מה עשית : 36 ויען ישוע מלכותי איננה
מן העולם הזה אם מלכותי מעולם הזה היא גם משרתי
הכו אשר לא נתתי ליהודים ועת מלכותי איננה מפה :
37 ויאמר לו פילטוס ואכן מלך אתה הוה ויאמר ישוע אתה
אומר כי מלך אני הוה אני לזאת נולדתי ואל־זאת באתי
אל־העולם אשר אעיד לאמת כל אשר הוה מאמת
שומע לקולי : 38 ויאמר לו פילטוס מה היא אמת וכאשר
אמר ואת שב ויצא אל־היהודים ויאמר אליהם משפט
מות גם אחד אינני מוצא באנוש הזה : 39 יש תעודה
נהם אשר אפטר לכם את־אחד בפסח ואם תאבו אפטר
לכם את־מלך היהודים : 40 ויזעקו שנית כלם לאמר אל
נא אותו כי אם את בראבא ובראבא היה פריץ :

יט CAP. XIX.

1 ואז לקח פילטוס את־ישוע ויסר אותו בשוטים : 2 ואנשי
מלחמה סבכו את־עטרת מסנים ושמוה על־ראשו ובגד
הארגמן הלבישוהו : 3 ויאמרו שלום לך מלך היהודים
ויכוהו על־הלחי : 4 וישב פילטוס ויצא לחוץ ויאמר

ליהודים כי יועיל לאבד אדם אחד על העם : 15 וילך
שמעון אחרי ישוע וגם תלמיד אחר והתלמיד ההוא היה
מידע לכהן גדול ויבוא עם ישוע אל חצר כהן גדול :
16 וכיפה עמד אל השער בחוץ ויצא התלמיד האחר אשר
נודע לכהן גדול ויאמר לשוער ויוליך את כיפה :
17 ותאמר שפחה השוערת לכיפה הלא גם את מתלמידי
האנוש הזה והוא אמר איננו הוא : 18 ויעמדו
העבדים והמשרתים ויבערו את גחלים כי קרה היא
ויתחממו ויהי כיפה עמם עומד ומתחמם : 19 וכהן גדול
שאל לישוע על תלמידיו ועל למודו : 20 ויען לו ישוע
אנכי הופעתי לדבר לעולם אנכי בכל עת למדתי בעזרה
ובהיכל אשר שם בכל עת היהודים נועדו ובסתר לא
דברתי מאומה : 21 מה תשאל לי שאל לשומעים מה
דברתי להם הנה המה ידעו את אשר דברתי אנכי :
22 ובדברו את האלה ויקרב אחד מן המשרתים ויך את
ישוע על הלחי לאמר הככה תענה לכהן גדול : 23 ויען
לו ישוע אם הרעותי לענות העיד על הרעה ואם
היטבותי למה הכיתני : 24 וישלחהו חנן אסור אל קיפא
כהן הגדול : 25 ושמעון היה עומד ומתחמם ויאמרו
אליו הלא גם אתה אחד מתלמידיו ויכחש ויאמר איננו
הוא : 26 ויאמר אחד מעבדי כהן הגדול דודו לאשר כרת
כיפה את אזנו הלא ראיתיך בגן עמו : 27 וישב ויכחש
כיפה וברגע קרא תרנגל : 28 ואחרי כן הוליכו את ישוע
מקיפא אל בית דין ויהי בקר והמה לא עלו אל
בית דין פן יטמאון מאכול את הפסח : 29 ויצא פילטוס
אליהם ויאמר מה פשע תשאו על אנוש הזה : 30 ויענו

וְעִמּוֹ שְׁנֵי אֲחֵרִים אֶחָד פֹּא וְאֶחָד פֹּה וּבְתוֹכָם אֶת־יֵשׁוּעַ׃
19 וַיִּכְתֹּב פִּילָטוֹס כְּתָב עַל־הַלּוּחַ וַיָּשֶׂם עַל־הַתְּלִי וַיְהִי
נִכְתָּב יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים׃ 20 וְרַבִּים מִיְּהוּדִים
קָרְאוּ אֶת־הַכְּתָב כִּי קָרוֹב הָיָה הַמָּקוֹם הַהוּא לָעִיר אֲשֶׁר
שָׁם הוּקַע יֵשׁוּעַ וַיְהִי־נִכְתָּב עִבְרִית יְוָנִית וּרְהוֹמִית׃
21 וַיֹּאמְרוּ כֹּהֲנֵי הַיְּהוּדִים אֶל־פִּילָטוֹס אַל־תִּכְתֹּב מֶלֶךְ
הַיְּהוּדִים כִּי אִם כִּי אָמַר הוּא כִּי אֲנִי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים׃
22 וַיַּעַן פִּילָטוֹס כָּתַבְתִּי אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי׃ 23 וְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה
כַּאֲשֶׁר הוֹקִיעוּ אֶת־יֵשׁוּעַ לָקְחוּ אֶת־בְּגָדָיו וַיַּעֲשׂוּ אַרְבָּעָה
חֲלָקִים לְאִישׁ אִישׁ מִלְחָמָה חֵלֶק אֶחָד וְאֶת־הַכֻּתֹּנֶת
וַתְּהִי־הַכֻּתֹּנֶת בְּלִי חוּט מִמַּעְלָה עַד־לְמַטָּה כֻּלָּהּ אֲרוּגָה׃
24 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ אַל־נָא תהל׳ כב׳ יח׳ או
נִקְרָעֶנָּה כִּי אִם נַפִּיל עָלֶיהָ גוֹרָל לְמִי יט׳ Ps.22. 18. seu
הִיא לְמַעַן יִמָּלֵא הַכְּתָב לֵאמֹר יְחַלְּקוּ 19.
בְגָדַי לָהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל וְזֹאת עָשׂוּ אַנְשֵׁי
מִלְחָמָה׃ 25 וְעָמְדוּ אֶל־הַצְּלָב יֵשׁוּעַ אִמּוֹ וַאֲחוֹת אִמּוֹ
מִרְיָם לְקְלֵיוֹפָּא וּמִרְיָם מִגְדְּלְנִית׃ 26 וְיֵשׁוּעַ בִּרְאוֹתוֹ אֶת־
אִמּוֹ וְאֶת הַתַּלְמִיד אֲשֶׁר אֲהֵבוֹ הָעוֹמֵד אֵלֶיהָ אָמַר לְאִמּוֹ
אִשָּׁה הִנֵּה בְנֵךְ׃ 27 וּמֵאָז אָמַר אֶל־הַתַּלְמִיד הִנֵּה אִמֶּךָ
וּמִשָּׁעָה הַהִיא לְקָחָהּ הַתַּלְמִיד הַהוּא אֵלָיו׃ 28 וְאַחֲרֵי־
כֵן יָדַע יֵשׁוּעַ כִּי מֵעַתָּה כָּלוּ כָּל־הַדְּבָרִים לְהִמָּלֵא אֶת־
הַכְּתָב וַיֹּאמֶר צָמֵאתִי׃ 29 וּכְלִי אֶחָד הוּשָׂם תהל׳ סט׳ כב׳
מָלֵא חוֹמֶץ וְהֵמָּה מִלְאוּ סְפוֹג בַּחֹמֶץ Ps.69.22.
סָבִיב בְּאֵזוֹב וַיַּקְרִיבוּ לוֹ אֶל־הַפֶּה׃ 30 וּבְקַחְתּוֹ אֶת־הַחֹמֶץ
אָמַר יֵשׁוּעַ כָּלָה וּמַטֵּה רֹאשׁ נָתַן אֶת־רוּחוֹ׃ 31 וְהַיְּהוּדִים
פֶּן יִדְבְּקוּ הַפְּגָרִים עַל־הַצְּלָב בַּשַּׁבָּת אֲשֶׁר הִיא בְּרִיקַת

לָהֶם הִנְנִי מוֹלִיךְ לָכֶם אוֹתוֹ הַחוּצָה אֲשֶׁר תֵּדְעוּ כִּי בוֹ
מִשְׁפַּט מָוֶת גַּם לֹא אֶחָד מָצָא אָנֹכִי׃ 5 וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ לַחוּץ נֹשֵׂא
אֶת־עֲטֶרֶת הַסְּנֶה וּבֶגֶד הָאַרְגָּמָן וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה הָאָדָם׃
6 וְכַאֲשֶׁר רָאוּהוּ שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהַמְשָׁרְתִים צָעֲקוּ לֵאמֹר
הוֹקִיעַ הוֹקִיעֶנּוּ אָמַר לָהֶם פִּילָטוֹס וּקְחוּהוּ אַתֶּם וְהוֹקִיעוּ
כִּי אֲנִי לֹא מָצָא בוֹ מִשְׁפַּט הַמָּוֶת׃ 7 וַיַּעֲנוּ לוֹ הַיְהוּדִים
יֶשׁ דָּת מִצְוָה וְתוֹרָה לָנוּ וּכְתוֹרָתֵנוּ צָרְכוּ לָמוּת כִּי אֶת־
נַפְשׁוֹ לְבֶן־עָשָׂה אֱלֹהִים׃ 8 וְכַאֲשֶׁר שָׁמַע פִּילָטוֹס אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה יוֹתֵר יָרֵא׃ 9 וַיָּשָׁב וַיַּעַל אֶל־בֵּית דִּין וַיֹּאמֶר
לְיֵשׁוּעַ מֵאַיִן הוּא אַתָּה וְיֵשׁוּעַ לֹא נָתַן לוֹ מַעֲנֶה׃ 10 וַיֹּאמֶר
לוֹ פִּילָטוֹס הֲלֹא תְדַבֵּר לִי הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי־יֵשׁ לִי שִׁלְטוֹן
לְהוֹקִיעַ אוֹתְךָ וְכִי יֵשׁ לִי שִׁלְטוֹן לְהַתִּיר אוֹתָךְ׃ 11 וַיַּעַן
יֵשׁוּעַ לֹא תְהִי לְךָ שִׁלְטוֹן גַּם אַחַת עָלַי אִם לֹא נִתְּנָה הִיא
לְךָ מִמַּעְלָה עַל־כֵּן אֲשֶׁר הִסְגִּיר אוֹתִי בְּיָדֶיךָ חַטָּאָה גְדוֹלָה
לוֹ מִמְּךָ׃ 12 וּמֵאָז בִּקֵּשׁ פִּילָטוֹס לְהַתִּיר אוֹתוֹ וְיְהוּדִים
צָעֲקוּ לֵאמֹר אִם תַּתִּיר אֶת־הַלָּז אֵינְךָ אוֹהֵב הַקֵּיסָר כִּי
כָל־אֲשֶׁר עוֹשֶׂה נַפְשׁוֹ לְמֶלֶךְ מוֹרֶה וְנָסוֹג אָחוֹר מִן הַקֵּיסָר׃
13 וְכַאֲשֶׁר שָׁמַע פִּילָטוֹס אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הוֹלִיךְ אֶת־יֵשׁוּעַ
לַחוּץ וַיֵּשֶׁב עַל־הַבָּמָה בְּמָקוֹם הַנִּקְרָא לִיטוֹסְטְרוֹטוֹן
וְעִבְרִית גַּבְהָתָה׃ 14 וַתְּהִי־בְדִיקַת הֶחָמֵץ עֶרֶב לִפְנֵי
הַשַּׁבָּת וּכְשָׁעָה (הַשִּׁשִּׁית) וַיֹּאמֶר לַיְהוּדִים הִנֵּה מַלְכְּכֶם׃
15 וַיִּזְעֲקוּ שָׂא נְשָׂא הוֹקִיעֶנּוּ אָמַר לָהֶם פִּילָטוֹס הַאֶת־
מַלְכְּכֶם אוֹקִיעַ וַיַּעֲנוּ שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים אֵינֶנּוּ יֵשׁ לָנוּ הַמֶּלֶךְ
כִּי אִם הַקֵּיסָר׃ 16 וְאָז נָתְנוּ לָהֶם לְהוֹקִעַ וַיִּקְחוּ אֶת־
יֵשׁוּעַ וַיּוֹלִיכוּהוּ׃ 17 וַיִּסְבֹּל אֶת־צְלִיבוֹ וַיֵּצֵא אֶל־מְקוֹם
גֻּלְגֹּלֶת הַנֶּאֱמַר עִבְרִית גָּלְגַלְתָּא׃ 18 אֲשֶׁר שָׁם הוֹקִיעוּהוּ
וְעִמּוֹ

ישוע ותאמר להם נשאו את־האדון מקבר ולא ידענו
איכה שמוהו : 3 ויצא כיפה ותלמיד האחר ויבואו אל־
הקבר : 4 וירוצו שניהם כאחד ותלמיד האחר הקדים
לרוץ מכיפה ובא בראשונה אל־הקבר : 5 וישגיח וירא
את־אטון כי הושם אך לא בא אל־הקבר : 6 ויבוא
שמעון כיפה הבא אחריו ובא אל־הקבר וירא את־אטון
מושם : 7 והמספיה אשר היה על־ראשו איננו הושם עם
האטון כי אם לבדו מגולל במקום אחד : 8 ואז בא אל־
קבר גם תלמיד אחר אשר ראשון בא אל־הקבר וירא
והאמין : 9 כי עוד לא ידעו את־הכתב כי צרכו לקום
מתים : 10 והתלמידים שבו וילכו אל־מקומם : 11 ומרים
עמדה אל־הקבר בוכיה בחוץ ובבכותה השגיחה אל־
הקבר : 12 ותרא שני מלאכים בחורים יושבים אחד אל
ראש ואחד אל־רגלים אשר שם הושמה גוית ישוע :
13 ויאמרו אליה אשה מה־תבכי אומרה להם כי נשאו
את־ארני ואינני יודעה באשר שמו אותו שמה : 14 ובאמרה
את־האלה פנתה אחור ותרא את־ישוע כי עומד ולא
ידעה כי ישוע הוא : 15 אומר לה ישוע אשה מה בוכיה
אתי ואת־מי מבקשה והיא חשבה כי הבולם הוא
ותאמר לו ארני אם אתה סבלתו משם אמר לי איכה
שמת אותו ואני אשאנו : 16 אומר לה ישוע מרים והיא
הפכה אומרה לו רבוני הנאמר המלמד : 17 אומר לה ישוע
אל־תגעי בי כי עודני לא עליתי אל־אבי לכי אל־אחי ואמרי
להם אעלה אל־אבי ואל־אביכם ואל־אלי ואל־אלהיכם :
18 ותבוא מרים מגדלנית ותבשר את־התלמידים כי ראתה
את־ארני ואת־האלה דבר אליה : 19 ויהי ערב ביום ההוא
באחד

חָמֵץ עֶרֶב לִפְנֵי הַשַּׁבָּת כִּי הַשַּׁבָּת הַהִיא יוֹם גָּדוֹל הוּא
וַיִּשְׁאֲלוּ מִפִּילָטוֹס לְהַשְׁבֵּר אֶת־שׁוֹקֵיהֶם וְלָקַחַת: 32 וַיָּבוֹאוּ
אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְאֶת־שׁוֹקֵי הָרִאשׁוֹן שָׁבְרוּ וְגַם לְאַחֵר אֲשֶׁר
הוּקַע עִמּוֹ: 33 וּבְבוֹאָם אֶל־יֵשׁוּעַ כַּאֲשֶׁר רָאוּ כִּי עַתָּה
מֵת הוּא לֹא שָׁבְרוּ אֶת־שׁוֹקָיו: 34 אַךְ אֶחָד מֵאַנְשֵׁי מִלְחָמָה
בַּחֲנִיתוֹ דָּקַר אֶת צִדְּתוֹ וַיֵּצֵא דָם וָמַיִם: 35 וַאֲשֶׁר רָאָה
הֵעִיד וְעֵדוּתוֹ אֱמֶת הִיא וְהוּא יוֹדֵעַ כִּי אֶת אֱמֶת אוֹמֵר לְמַעַן
אַתֶּם תַּאֲמִינוּ: 36 וַיִּהְיוּ הָאֵלֶּה — שמו׳ יב׳ מו׳ במד׳
אֲשֶׁר יִמָּלֵא הַכָּתוּב וְעֶצֶם לֹא — ט׳ יב׳ Ex. 12.46, Num. 9.
תִשְׁבְּרוּ בוֹ: 37 וְעוֹד כָּתוּב אַחֵר — 12.
אוֹמֵר וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר דָּקָרוּ: — זכר׳ יב׳ י׳ Zach. 12.
38 וְאַחֲרֵי כֵן שָׁאַל מִפִּילָטוֹס יוֹסֵף — 10.
מֵהָרָמָתַיִם אֲשֶׁר הוּא תַלְמִיד יֵשׁוּעַ בַּסֵּתֶר בַּעֲבוּר יִרְאַת
הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת־גְּוִיַּת יֵשׁוּעַ וַיַּנִּיחַ פִּילָטוֹס וַיָּבֹא
וַיִּשָּׂא אֶת־גְּוִיַּת יֵשׁוּעַ: 39 וַיָּבוֹא גַּם נִקִּידָם הַבָּא אֶל־יֵשׁוּעַ
בַּלַּיְלָה בָּרִאשׁוֹנָה וַיָּבִיא חֲנֻטֵי מֹר וַאֲהָלִים כְּמוֹ מֵאָה מָנִים
בַּמִּשְׁקָל: 40 וַיִּקְחוּ אֶת־גְּוִיַּת יֵשׁוּעַ וַיַּאַסְרוּהָ בְּאֵטוּן
וַיַּחַנְטוּהוּ עִם הַבְּשָׂמִים כְּתוֹעֲדַת הַיְּהוּדִים: 41 וַתְּהִי גַּן
בַּמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר בּוֹ הוּקַע יֵשׁוּעַ וּבַגַּן קֶבֶר חָדָשׁ אֲשֶׁר
בּוֹ בְּכָל עֵת אִישׁ לֹא הוּשָׂם: 42 וְשָׁמָּה בַּעֲבוּר בְּדִיקַת
הֶחָמֵץ עֶרֶב הַפְּקֻדִּים אֶת שַׁבַּת הַיְּהוּדִים וְכִי קָרוֹב הָיָה
הַקֶּבֶר שָׂמוּ אֶת־יֵשׁוּעַ:

כ CAP. XX.

1 וּבְאֶחָד בַּשַּׁבָּת בַּבֹּקֶר בְּעוֹדֶנּוּ חֹשֶׁךְ בָּאָה מִרְיָם הַמִּגְדָּלְנִית
אֶל־הַקֶּבֶר וַתֵּרָא אֶת הָאֶבֶן כִּי נִגְלָה מִן הַקָּבֶר: 2 וַתָּרָץ
וַתָּבוֹא אֶל־שִׁמְעוֹן כֵּיפָא וְאֶל־תַּלְמִיד אַחֵר אֲשֶׁר אֲהֵבוֹ
יֵשׁוּעַ

טיבריום ונגלה דורש : 2 היו כאחד שמעון כיפה ותומה
הנאמר תאם ונתנאל מקנה הגליל ובני זבדי ושני תלמידים
אחרים : 3 אומר להם שמעון כיפה אלך לדוג אומרים
לו נבוא גם אנחנו אתך ויצאו ויעלו אל־האניה ברגע
ובלילה ההוא מאומה לא תפשו : 4 ויהי־בקר ויקם
ישוע בשפת הים והתלמידים לא ידעו כי ישוע הוא ;
5 ויאמר להם ישוע בנים היש לכם מאומה לאכול ויענו
לא ; 6 ויאמר להם פרשו מכמרת אל־צדת ימינית
האניה ותמצאון ויפרשו ועוד לא יכלו למשך אותה
מרב הדגים ; 7 ויאמר התלמיד ההוא אשר אהבו ישוע
לכיפה האדון הוא ושמעון כיפה בשמעו כי האדון הוא
ויחגור את־מעילו על־מתניו כי ערום הוא וישליך את־
נפשו בים : 8 ותלמידים אחרים באו באניה כי אינם
רחוקים מן־הארץ כי אם כמו מאתים אמה בארך משכים
את־מכמרת הדגים : 9 וכאשר ירדו אל־הארץ ראו גחלים
מושמים ודגה מושמה ולחם : 10 ויאמר להם ישוע הביאו
פה מן הדגים אשר תפשתם עתה : 11 ויעל שמעון כיפה
וימשך את חרמו על־הארץ מלא דגים גדולים מאה
חמשים ושלשה ואף כי גדולים המה אך לא נקרע החרם :
12 ויאמר להם ישוע הוי לכו סעדו לבכם ומתלמידים איש
לא היה אשר מלאו לבו לשאל לו מי אתה כי ידעו כי
אדני הוא ; 13 ויבוא ישוע ויקח את־הלחם ויתן להם
וכמו כן את־הדגה : 14 וזה שלוש פעמים נראה ישוע
לתלמידיו אחרי שקם מתים : 15 וכאשר סעדו את־לבם
אמר ישוע לשמעון כיפה שמעון בר יונה האוהב אותי
יותר מן האלה אומר לו אף־כי אדני אתה יודע כי אוהב

באחר בשבת והשערים אשר שם נקהלו התלמידים על־
יראת היהודים סגורים המה ויבוא ישוע ויקם בתוכם
ויאמר להם שלום לכם : 20 ובאמרו את זאת הראה אותם
את ידים ואת צדתו וישמחו התלמידים בראותם את האדון :
21 ויוסף ישוע ויאמר להם שלום לכם כאשר שלחני האב
ככה אני שולח אתכם : 22 ובאמרו את זאת ויפיח בהם
ויאמר אליהם קחו את־רוח הקדש : 23 כל־האנשים
אשר תשאו להם את־חטאתם תנשאנה להם ואשר תצרו
תנצרנה ; 24 ותומה אחד משנים עשר הנאמר תואם לא
היה אתם כאשר בא ישוע : 25 ויאמרו לו התלמידים
האחרים ראינו את האדון והוא אמר אליהם אם לא
אראה בידיו את־קצב היתדות ואשלח את־אצבעי
בקצב היתדות ואשלח את־ידי בצדו לא אאמין ; 26 ואחרי
ימים שמונה עוד שבו תלמידיו והיו פנימה ותומה
אתם ויבוא ישוע ושערים סגורים ויקם בתוכם ויאמר
שלום לכם : 27 ואז אמר לתומה שא את אצבעך
הפה וראה את ידי ונשא את־ידך ושלח אל־צדתי ואל
תהי לא־מאמין כי אם נאמן : 28 ויען תומה ויאמר
לו האדני ואלהי ; 29 אומר לו ישוע כי־ראיתני (תומה)
האמנת אשרי אשר אינם רואים ומאמינים ; 30 ואף אותות
גדולות אחרות עשה ישוע לפני תלמידיו אשר לא נכתבו
בספר הזה ; 31 והאלה נכתבו אשר תאמינו כי ישוע
הוא המשיח בן־אלהים ואשר המאמינים בשמו יהיו
לכם חיי עולם

כא CAP, XXI.

1 ואחרי־כן ישוע עוד הודיע נפשו לתלמידיו על־ים
טיבריוס

פעלי השליחים על־ידי לוקס מבשר הקדוש :

א CAP. I.

1 את־מאמר הראשון על־כלם ידידיה ידידי אשר
החל ישוע לעשות וללמד כליתי : 2 עד־היום אשר בו
צוה לתלמידים אשר בחר בם ברוח הקדש ולקח: 3 ואשר
להם הקים את־נפשו חי אחר בעותיו וממרוריו באותות
רבות ארבעים יום נראה אליהם ואומר את אשר על־
מלכות אלהים : 4 ובהקהלם צוה אותם לא למוש
מירושלים כי אם להתעודד ולקוות את־מלאכות אבי
אשר שמעתוה ממני : 5 כי יוחנן טבל במים ואתם תטבלו
ברוח הקדש אחרי ימים לא רבים : 6 לכן אלה אשר
נקהלו יחד שאלו לו לאמר ארני באיזה עת תקים את־
מלכות ישראל : 7 ויאמר להם לא נאוה לכם לדעת זמנים
ועתים אשר שם האב לבדו בשלטונו : 8 כי־אם תקחו
את גבורת רוח הקדש התבא אליכם ממרום ותהיו עדי
גם בירושלים וגם בכל־יהודה ושומרון ועד קצוי הארץ :
9 וכאשר אמר את האלה בראותם נשא ונעלה וענן לקחו
מעיניהם : 10 ובהביטם אל־השמים בעלותו והנה שני
אנשים קמו אליהם בבגדים לבנים : 11 והמה אמרו
אנשי הגליל מה עומדים אתם ומביטים אל־השמים זה
ישוע העלה מכם אל־השמים כה יבוא כאשר חזיתוהו
לעלות

אֲנֹכִי אוֹתָךְ אוֹמֵר לוֹ רְעֵה אֶת צֹאנִי: 16 וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר לוֹ
שֵׁנִית שִׁמְעוֹן בַּר יוֹנָה הַאוֹהֵב אוֹתִי אוֹמֵר לוֹ אַף כִּי אֲדֹנִי
אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אוֹהֵב אֲנֹכִי אוֹתָךְ אוֹמֵר לוֹ רְעֵה אֶת־צֹאנִי:
17 אוֹמֵר לוֹ שְׁלִישִׁית שִׁמְעוֹן יוֹנָה הַאוֹהֵב אוֹתִי וַיֵּעָצֵב
כֵּיפָה כִּי אָמַר לוֹ שְׁלִישִׁית הַאוֹהֵב אוֹתִי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנִי
אַתָּה כָּל־יָדַעְתָּ אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ אוֹמֵר לוֹ יֵשׁוּעַ
רְעֵה אֶת־צֹאנִי: 18 אָמֵן אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָךְ בִּהְיוֹתְךָ בָּחוּר
אָזַרְתָּ מָתְנֶיךָ וְהִתְהַלַּכְתָּ אֵיכֹה אָבִיתָ וְאִם תִּזְקַן תּוֹקִיעַ
אֶת־יָדֶיךָ וְאַחֵר יֶאֱזוֹר אוֹתָךְ וְיֹלִיךְ אֶל־אֲשֶׁר לֹא תֹאבֶה:
19 וְזֹאת אָמַר לְהַגִּיד בְּמַה מָּוֶת יְכַבֵּד אֶת אֱלֹהִים וְכַאֲשֶׁר
אָמַר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אָמַר לוֹ בּוֹא אַחֲרַי: 20 וַיִּתְהַפֵּךְ
כֵּיפָה וַיַּרְא אֶת־הַתַּלְמִיד אֲשֶׁר אֲהֵבוֹ יֵשׁוּעַ כִּי בָא אַחֲרָיו
וַאֲשֶׁר יָשַׁב בִּמְסִבָּה עַל חֵיקוֹ וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מִי זֶה הוּא
הַמּוֹסֵר אוֹתָךְ: 21 אוֹתוֹ רָאָה כֵּיפָה וְאָמַר לְיֵשׁוּעַ אֲדֹנִי
וְזֶה הוּא מַה: 22 אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ אִם אֶרְצֶה לְקַוּוֹתוֹ עַד
כִּי אָבוֹא מָה אֵלֶיךָ אַתָּה בּוֹא אַחֲרָי: 23 וַיֵּצֵא הַדָּבָר הַזֶּה
בַּתַּלְמִידִים כִּי הַתַּלְמִיד הַהוּא אֵינֶנּוּ מֵת וְיֵשׁוּעַ לֹא אָמַר
לוֹ כִּי אֵינֶנּוּ מֵת כִּי אִם אִם אֶרְצֶה לְקַוּוֹתוֹ עַד כִּי אָבוֹא
מָה אֵלֶיךָ: 24 זֶה הוּא הַתַּלְמִיד הַמֵּעִיד עַל־הָאֵלֶּה וְכָתַב
אֶת הָאֵלֶּה וְיָדַעְנוּ כִּי אֱמֶת הִיא עֵדוּתוֹ: 25 וְהָיוּ גַּם
אוֹתוֹת אֲחֵרוֹת רַבּוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אִם יִכְתֹּב
אֹתָן אַחַת אֶל־אַחַת אוֹמֵר אֲנִי כִּי כָּל־הָעוֹלָם לֹא יָכִיל אֶת
הַסְּפָרִים הַיּוּכְלוּ לְהִכָּתֵב אָמֵן:

תמה ונשלמה בשורה טובה ותורת ישוע המשיח
הנכתבה על ידי יוחנן המבשר:

השלח מאשר סר יהודה ללכת למקומו : 26 ויתנו
גורלם ויפול הגורל על־מתיא ותמנה את־עשתי עשר
תלמידים :

ב CAP. II

1 ובהמלא את־יום החמשים יום ויהיו כלם נקהלים
יחדו : 2 ותהי־פתאם משמים שאון כמו רוח קדים
עזה ותמלא את־כל־הבית אשר ישבו בה : 3 ונראו
להם לשונות נפלגות כמו אש כי ישב על איש איש מהמה :
4 וימלאו כלם ברוח הקדש ויחלו לדבר בלשונות אחרות
כאשר נתן להם הרוח להביע : 5 ויהיו בירושלים שוכנים
יהודים אנשים חסידים מכל־הגוים אשר תחת השמים :
6 וכאשר נהיה קול הזה ויקהל רב העם ותתבלע חכמתם
כי שמעו איש איש כי בלשונו מדברים המה : 7 ויבהלו
ויתמהו כלם לאמר איש אל־רעהו הנה הלא אלה
המדברים כלם גלילים המה : 8 ואיככה אנחנו שומעים
איש איש באותה הלשון אשר נולדנו בה : 9 אנשי פרת
ומדי ועילם והשוכנים בארם נהרים ביהודה וכפתור אלסי
ואסיא : 10 ופרוגיא ופמפיליה מצרים וגבולי פוט אשר
אל קיר וגרים מרומה : 11 יהודים ותושבים כרתים וערבים
אנחנו שומעים אותם למלל בלשונותינו את־גדלות
אלהים : 12 ויבהלו כלם וישאלו איש לרעהו לאמר ומה
זאת להיות : 13 ואחרים מלעיגים בם לאמר כי מעסים
שכורים המה : 14 ויקם כיפה עם עשתי עשר וירם את־
קולו ויביע אליהם אנשים אחים ושוכני ירושלים כלכם
יודע לכם והאזינו את־דברי : 15 כי אתם כמו חושבים
אתם שכורים המה כי יש השעה השלישית היא ליום ;

לעלות אל־השמים ׃ 12 אז הפכו אל־ירושלים מהה
הנקרא הר הזיתים אשר קרוב אל־ירושלים דרך השבת׃
13 וכאשר באו אל העיר עלו אל־העליה אשר בה היו
מקוים כיפה ויעקב ויוחנן ואנדראוס פילפוס ותומה בר־
תלמי ומתי יעקב בן־אלפי ושמעון קנאי ויהודה בן
יעקב ׃ 14 כלם האלה היו מעודדים יחדו בתפלת
ובתחנונים עם הנשים ועם מרים אם ישוע ועם אחיו ׃
15 ובימים האלה קם כיפה בתוך התלמידים (ויאמר
ויהי קהל שמות יחדו כמו מאה ועשרים)׃ 16 האנשים
אחי צריך היה להמלא את הכתב הזה ׃ תהל מא ט
אשר מקדם אמרה רוח הקדש בפי דויד Ps.41.9, 10.
על־יהודה אשר היה מדריך אותם אשר תפשו את ישוע׃
17 כי נשא ראשו עמנו וישא את־גורל הכהנה הזאת׃
18 וזה קנה את שדה משכיר רשעה ויחנק ונפרש בתוך
וישפכו כל־מעיו ׃ 19 ויודע לכל שוכני־ירושלים כן אשר
נקרא השדה ההוא בלשונם חקל־דמא זה הוא שדה
חרמם ׃ 20 כי נכתב בספר תהלים תהי תהל סט כה
טירתם נשמה באהליהם אל־יהי יושב וקט ח Ps.69.25.
ופקדתו יקח אחר ׃ 21 לכן צריך מן * 109.8.
האנשים האלה הנקהלים אתנו בכל עת כאשר בא ויצא
בנו אדונינו ישוע ׃ 22 מחל מטבילת יוחנן עד היום אשר
לקח ממנו לעד תקומתו להיות עמנו אחד מן־האלה ׃
23 ויעמידו שני־אנשים את יוסף הנקרא בר־שבא וגם
נקרא צדיק ואת־מתיא ׃ 24 ויתפללו לאמר יהוה אתה
הוא הבוחן לבות כלם הבה תמים והגידה נא את־אחד
אשר בחרת בו משניהם ׃ 25 לקחת את גורל כהנת הזאת
והמשלח

31 הוּא רוֹאֶה מִקֶּדֶם דִּבֶּר עַל־תְּקוּמַת תהל' יו י Psal.
הַמָּשִׁיחַ כִּי לֹא תֵעָזֵב נַפְשׁוֹ לִשְׁאוֹל וּבְשָׂרוֹ 16. 10.
לֹא רָאָה שָׁחַת׃ 32 אֶת־יֵשׁוּעַ הַזֶּה הֵקִיץ יְהוָה וַאֲנַחְנוּ כֻלָּנוּ
עֵדִים׃ 33 וְלִימִין יְהוָה רוֹמָם וְאֶת־מַאֲמַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לוֹקֵחַ
מִן הָאָב וְשָׁפַךְ זֹאת אֲשֶׁר עַתָּ רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים אַתֶּם׃ 34 כִּי
דָוִד לֹא עָלָה אֶל־הַשָּׁמַיִם וְאוֹמֵר הוּא נְאֻם יְהוָה תהל' קי א
לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי׃ 35 עַד אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדוֹם Psal. 110.1.
לְרַגְלֶיךָ׃ 36 לָכֵן בִּנְכוֹנָה יֵדַע כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי גַם לְאָדוֹן וְגַם
לְמָשִׁיחַ עָשָׂה יְהוָה אֶת־יֵשׁוּעַ הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם הוֹקַעְתֶּם אוֹתוֹ׃
37 וּבְשָׁמְעָם נִכְאוּ לֵבָב וַיֹּאמְרוּ אֶל־כֵּיפָה וּלְתַלְמִידִים
אֲחֵרִים מַה־נַּעֲשֶׂה הָאֲנָשִׁים אַחִים׃ 38 וְכֵיפָה אָמַר
אֲלֵיהֶם שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְהִטָּבְלוּ אִישׁ אִישׁ בְּשֵׁם
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְכַפֵּר עֲווֹנוֹת וְתִקְחוּ אֶת־מַתַּת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃
39 כִּי לָכֶם הִיא הַשְּׁבוּעָה וְלִבְנֵיכֶם וּלְכֻלָּם אֲשֶׁר רְחוֹקִים
הֵמָּה כַּמָּה יִקְרָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ 40 וּבִדְבָרִים אֲחֵרִים רַבִּים
הֵעִיד הֵעִיז הֵסִית לֵאמֹר הִוָּשְׁעוּ מִדּוֹר רַע הַזֶּה׃ 41 וְכָל
אִישׁ אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר נְדָבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ קִבְּלוּ
אֶת־דְּבָרוֹ וְנִטְבְּלוּ וְנוֹסְפוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
נָפֶשׁ׃ 42 וַיִּתְעוֹדְדוּ בְּלִמּוּד הַשְּׁלִיחִים בְּחֵבֶר וְשֶׁבֶר הַלֶּחֶם
וּבִתְפִלּוֹת׃ 43 וְיִרְאָה בָּאָה עַל־כָּל־נֶפֶשׁ וְאוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
רַבִּים נַעֲשׂוּ מִן־הַשְּׁלִיחִים׃ 44 וְכֻלָּם אֲשֶׁר מַאֲמִינִים נוֹסְדוּ
יַחַד וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הָיָה לְחָבֵר׃ 45 וְאֶת־מִקְנֵיהֶם
קִנְיָנָם רְכוּשָׁם וְהוֹנָם מָכְרוּ וַיְחַלְּקוּ וַיְמַנּוּ אוֹתָם לְכָל־אִישׁ
כְּצָרְכוֹ׃ 46 וַיִּתְעוֹדְדוּ יַחְדָּו יוֹם יוֹם בְּהֵיכָל שׁוֹבְרִים מִבֵּיתָהּ
לְבֵיתָה אֶת־הַלֶּחֶם סֹעֲדִים אֶת־נַפְשָׁם בְּשִׂמְחָה וְתֹם
לֵבָב׃ 47 מְשַׁבְּחִים אֶת־יְהוָה מוֹדִים מִתְוַדִּים וּמוֹצְאִים
חֵן

16 כִּי אִם זֶה הוּא הַנֶּאֱמַר בְּנָבִיא יוֹאֵל׃ 17 וְהָיָה אַחֲרֵי כֵן
נְאֻם יְהוָה אֶשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־ יואל׳ ב׳ כח
בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם ישעׄ מד׳ ג׳ Joel
חֲלֹמוֹת יַחֲלֹמוּן בַּחוּרֵיכֶם חֶזְיוֹנוֹת יִרְאוּ׃ 2. 28. Isa. 44. 3.
18 וְגַם עַל־הָעֲבָדִים וְעַל־הַשְּׁפָחוֹת בַּיָּמִים הָהֵמָּה אֶשְׁפּוֹךְ
אֶת־רוּחִי וְיִנָּבֵאוּ׃ 19 וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם לְמַעְלָה
וּבָאָרֶץ לְמַטָּה דָּם וָאֵשׁ וְתִמְרוֹת עָשָׁן׃ 20 הַשֶּׁמֶשׁ יֵהָפֵךְ
לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃
21 וְהָיָה כֹּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יוא׳ ב׳ לב׳ Joel.
יִמָּלֵט׃ 22 הָאֲנָשִׁים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ אֶת 2. 32.
דִּבְרֵי אֶת־יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי אִישׁ אֲשֶׁר נִרְאָה מֵאֱלֹהִים אֲלֵיכֶם
בִּגְבוּרוֹת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיָדוֹ בְּתוֹכְכֶם
כַּאֲשֶׁר יוֹדְעִים אַתֶּם׃ 23 אוֹתוֹ אֲשֶׁר בִּגְזֵרַת עֲצַת וְדַעַת
אֱלֹהִים מִקֶּדֶם נָתוּן לְקַחְתֶּם וּבִידֵי רְשָׁעִים הוֹקַעְתֶּם וַהֲרַגְתֶּם׃
24 אוֹתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה הֵקִיץ וַיְנַתֵּר אֶת־חַבְלֵי מָוֶת אֵיכָכָה
בְּלִי יְכוֹלֶת הָיָה לְהֵאָחֵז מִמֶּנּוּ׃ 25 כִּי דָוִד אָמַר עָלָיו
שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־ תהל׳ יו׳ ח Ps.
אֶמּוֹט׃ 26 לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף 16. 8.
בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃ 27 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא
תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃ 28 תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע
שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ׃ 29 הָאֲנָשִׁים אַחִים יֶשׁ צָרְכִּי בְּבִטָּחוֹן
לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם עַל־רֹאשׁ אָבוֹת דָּוִד כִּי מלכ׳ א׳ ב׳ י׳
גַם מֵת וְגַם נִקְבַּר וְקִבְרוֹ אִתָּנוּ עַד הַיּוֹם 1. Reg. 2. 10.
הַזֶּה׃ 30 וּבִהְיוֹתוֹ נָבִיא וּבְדַעְתּוֹ כִּי נִשְׁבַּע תהל׳ קלב׳ יא׳
יְהוָה לוֹ אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי Psal. 132. 11.
בִטְנוֹ כְּבָשָׂר לְהָקִים אֶת־הַמָּשִׁיחַ וְלָשִׁית לְכִסְאוֹ לוֹ׃

הקימנו מטתים ועל־זאת עדים אנחנו׃ 16 ובאמונת שמו
את־הזה אשר רואים אתם ויודעים העיז הכין קים שמו
והאמונה אשר בו נתנה לו את־מתם הזה לפני־כלכם׃
17 ועתה אחי ידעתי כי בשגגה עשיתם כנשיאיכם׃
18 ויהוה אשר הגיד מקדם בפי כל־נביאיו להנגע להכות
ולענות כן־מלא אותם׃ 19 לכן הנחמו ושובו להמחות
את־חטאתיכם׃ 20 אשר אם תבוא עת רוחה חליפתנו
וחיי עולם בהקיץ תמונתו ונשבעה שבע שמחות את־פני
אלהים וישלח אותו אשר מקדם מוכן את־ישוע המשיח׃
21 אשר צרכו את־השמים לקבל עד־עת תכלית ותשובת
כלם אשר דבר אלהים בפי כל־נביאיו הקדושים מעולם׃
22 ומשה אמר לאבותינו כי נביא לכם
מקרבכם יקים יהוה אלהיכם מאחיכם
כמוני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם׃ 23 והיה
האיש אשר לא ישמע אל־הנביא ההוא אנכי אדרוש
מעמו ונכרת מעמו׃ 24 וגם כל־הנביאים משמואל עד־
כלם אשר אחריו דברו והגידו את־הימים האלה׃
25 ואתם הוים בני הנביאים ובני הברית
אשר כרת אלהים את־אבותינו לאמר
אל־אברהם בזרעך יתברכו כל־גויי הארץ׃
26 לכם בראשונה הקים את בנו ישוע
וישלח אותו לברך אתכם בשובכם איש
איש מרעותיכם׃

דבר׳ יח׳ כג׳
Deut. 18. 23.

ברא׳ יב׳ ג׳ וכא׳ יב׳ כב׳ יח׳ וכו׳ ד׳
Gen. 12. 3. & 21. 12. 22. 18. & 26. 4.

ד CAP. IV.

1 ובדברם אל־העם קמו עליהם הכהנים והפקיד על־ההיכל
והצדוקים׃ 2 ונוגים המה על־כי למדו את־העם ובשרו

חן בעיני כל־העם ויהוה הוסיף לעדה יום יום את
הנושעים :

ג CAP. III.

1 ויעלו כיפה ויוחנן יחדיו אל־ההיכל כשעת התפלה
התשיעית : 2 ואיש אחד פסח מבטן אמו מסבל היה
אשר שמו אותו יום יום אל־שער ההיכל הנקרא שפירה
לשאול צדקה מבאים בהיכל ; 3 ובראותו את־כיפה ויוחנן
כי עתידים היו ללכת בהיכל שאל צדקה : 4 ויביטו בו
כיפה עם יוחנן ויאמר הבטו אלינו : 5 והוא יחל אליהם
חשב לקחת מאומה מאתם : 6 ויאמר כיפה כסף וזהב אין
לי ואשר יש לי אותו אתן לך בשם ישוע משיח הנצרי
קום והתהלך : 7 ויאחז אותו ביד ימינו ויקימנו וברגע
העיזו רגליו ועקביו : 8 וירקד ויעמד ויתהלך ויבוא עמהם
בהיכל מתהלך מרקד ומשבח את־יהוה : 9 וירא אותו
כל העם כי מהלך ומשבח את־האלהים ; 10 וידעוהו כי
זה הוא אשר ישב אל־צדקה בשער ההיכל שפירה
וימלאו תמהון וחרדה על־אשר קרהו : 11 והפסח הנרפא
באחזו אותו בכיפה ויוחנן וירץ אליהם כל־העם באולם
הנקרא שלמה נתמהו : 12 ובראות כיפה ענה לעם
האנשים בני־ישראל מה תתמהון על־הזה או מה־תביטו
אלינו כמו אנחנו בכחנו או בצדקתנו עשינו להלך אותו :
13 אלהי־אברהם ויצחק ויעקב אלהי אבותינו האדיר
את־בנו ישוע אשר אתם מסרתם וכחשתם אותו לפני
פילטוס אשר משפט מות לא מצא בו ודנו לנתרנו :
14 ואתם את קדוש וצדיק כחשתם ושאלתם את־איש
מרצח לחננו לכם : 15 ואת־נשיא החיים הרגתם אשר יהוה
הקימנו

הַזֶּה־אֶל־כָּל־אָדָם : 18 וַיִּקְרְאוּ לָהֶם וַיְצַוּוּ אוֹתָם
פֶּן־יַבִּיעוּן גַּם לֹא דָבָר וְלֹא לְלַמְּדָם בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ :
19 וְכֵיפָה וְיוֹחָנָן עָנוּ וְאָמְרוּ אֲלֵיהֶם אִם צְדָקָה הִיא לִפְנֵי
אֱלֹהִים לִשְׁמוֹעַ לָכֶם יוֹתֵר מֵאֱלֹהִים אַתֶּם שְׁפֹטוּ :
20 לֹא נוּכַל אֲנַחְנוּ אֶת אֲשֶׁר רָאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ לֹא לְדַבֵּר :
21 וְהֵמָּה מִתְנַחֲמִים לָהֶם הִתִּירוּם אֵינָם מוֹצְאִים
אֵיכָכָה יִגְעֲרוּ בָם מִפְּנֵי הָעָם כִּי כֻלָּם כִּבְּדוּ אֶת־יְהֹוָה
עַל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂתָה: 22 וְהָאֱנוֹשׁ הַהוּא אֲשֶׁר בּוֹ נַעֲשָׂה הָאוֹת
הַזֶּה הָרְפוּאָה הָיָה בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וְיוֹתֵר: 23 וְהֵמָּה
מֻתָּרִים בָּאוּ אֶל אֲחֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לָהֶם כַּמָּה דִבְּרוּ אֲלֵיהֶם
שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהַזְּקֵנִים : 24 וּבְשָׁמְעָם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
נָשְׂאוּ קוֹלָם יַחַד אֶל־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר יְהֹוָה אַתָּה הוּא
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיָּם
וְכָל־אֲשֶׁר בָּם : 25 אֲשֶׁר בְּפִי דָוִד עַבְדְּךָ Ps. 2. 1. תהל׳ ב׳ א׳
אָמַרְתָּ: לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק:
26 יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל־יְהֹוָה וְעַל
מְשִׁיחוֹ : 27 נוֹסְדוּ אָמְנָם עַל־בֶּן־קָדְשְׁךָ (בְּעִיר הַזֹּאת)
עַל־יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר מְשַׁחְתּוֹ גַּם הֵירוֹדֵס וְגַם פּוֹנְטִיאוּס פִּילָטוּס
עִם הַגּוֹיִם וְעִם עַמֵּי יִשְׂרָאֵל: 28 לַעֲשׂוֹת כָּל־אֲשֶׁר יָדְךָ וַעֲצָתְךָ
שִׁוְּתָה לְהֵעָשׂוֹת : 29 וְעַתָּה יְהֹוָה הַבֵּט אֶל־מִגְעֲרוֹתָם וְתֵן
לַעֲבָדֶיךָ בְּכָל־בִּטָּחוֹן לְדַבֵּר אֶת־דְּבָרֶךָ : 30 בְּאוֹתוֹ הַדָּבָר
לְהַטּוֹת אֶת־יָדְךָ לִרְפוּאָה וְאוֹתוֹת וּמוֹפְתִים לִהְיוֹת בְּשֵׁם
בֶּן־קָדְשְׁךָ יֵשׁוּעַ : 41 וּבְהִתְפַּלְּלָם נָמוֹט הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ
הָיוּ נִקְהָלִים וַיִּמָּלְאוּ כֻלָּם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיְדַבְּרוּ אֶת־דְּבַר
אֱלֹהִים בְּבִטָּחוֹן : 32 וְלַהֲמוֹן הַמַּאֲמִינִים הָיָה לֵבָב אֶחָד
וְנֶפֶשׁ אַחַת וְאִישׁ לֹא אֶחָד אָמַר עַל־הוֹנוֹ כִּי לוֹ לְבַדּוֹ הוּא

בְּיֵשׁוּעַ אֶת־תְּקוּמַת הַמֵּתִים 3 וַיִּשְׁלְחוּ בָהֶם אֶת־יְדֵיהֶם
וַיָּשִׂימוּ אוֹתָם בַּמַּטָּרָה עַד־לְמָחָר כִּי הָעֶרֶב קָרוֹב הוּא׃
4 וְרַבִּים מִן־הַשּׁוֹמְעִים אֶת־הַדָּבָר הֶאֱמִינוּ וַיְהִי מִסְפַּר
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה כַּחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ׃ 5 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיִּקָּהֲלוּ
הַנְּשִׂיאִים הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים בִּירוּשָׁלַיִם׃ 6 וְחַנָּן כֹּהֵן הַגָּדוֹל
וְקַיָּפָא וְיוֹחָנָן וַאֲלֶכְסַנְדְּרוֹס וְכֻלָּם אֲשֶׁר הָיוּ מִדּוֹר שָׂרֵי
הַכֹּהֲנִים׃ 7 וַיָּקִימוּ אוֹתָם בְּתוֹכָם וַיִּשְׁאֲלוּ בְּמָה כֹּחַ אוֹ בְּמַה
שֵּׁם עֲשִׂיתֶם אֶת־הַזֹּאת׃ 8 אָז כֵּיפָה מָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
אָמַר אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂיאֵי הָעָם וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 9 אִם אֲנַחְנוּ
נִשְׁפָּטְנוּ עַל־מַעֲשֵׂה טוֹב אֱנוֹשׁ חַלָּשׁ כַּאֲשֶׁר נוֹשַׁע הַזֶּה׃
10 יִוָּדַע לְכֻלְּכֶם וּלְכָל־עַם־יִשְׂרָאֵל כִּי־בְשֵׁם יֵשׁוּעַ מָשִׁיחַ
הַנָּצְרִי אֲשֶׁר אַתֶּם הוֹקַעְתֶּם אוֹתוֹ וַאֲשֶׁר הֱקִימֵנוּ אֱלֹהִים
מִמֵּתִים בּוֹ בְּכֹחוֹ זֶה הוּא עוֹמֵד לִפְנֵיכֶם
וְנִרְפָּא הוּא׃ 11 זֶה הוּא הָאֶבֶן הַנִּמְאֶסָה
מִמֶּכֶם הַבּוֹנִים וְהָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃
12 וְלֹא יֶשׁ בְּאִישׁ אַחֵר יְשׁוּעָה כִּי שֵׁם

תהל' קיח' כב
ישע' כח' יו
Psal. 118. 22. Isa. 28. 16.

אַחֵר אֵינֶנּוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם נִתָּן לַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בּוֹ צָרְכֵנוּ
לְהִוָּשֵׁעַ אוֹתָנוּ׃ 13 וּבִרְאוֹתָם אֶת בִּטָּחוֹן כֵּיפָה וְיוֹחָנָן
וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנָשִׁים בַּעֲרִים בָּעָם הֵמָּה וְכִי לֹא לָמְדוּ חָכְמָה
וְדַעַת קְדֹשִׁים לֹא יָדְעוּ וַיִּתַּמְּהוּ וַיֵּדְעוּם כִּי הָיוּ עִם יֵשׁוּעַ׃
14 וְרוֹאִים אֶת הָאֱנוֹשׁ אִתָּם עוֹמֵד הַנִּרְפָּא מְאוּמָה לֹא
הָיָה לָהֶם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם׃ 15 וַיְצַוּוּ אוֹתָם לָצֵאת אֶל־
מִחוּץ הָעֵדָה וַיִּתְיַעֲצוּ בֵּינֵיהֶם׃ 16 לֵאמֹר מַה־נַּעֲשֶׂה
לַאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה כִּי גַם אוֹת נוֹדַע נַעֲשָׂה בִּידֵיהֶם לְיוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלַיִם כֻּלָּם מְגֻלֶּה וּלְכַחֵשׁ לֹא נוּכַל׃ 17 אַךְ אֲשֶׁר לֹא
עַל־יֶתֶר יִוָּדַע לָעָם נַחֵם נְתַנְחֵם לָהֶם מִדַּבֵּר בְּשֵׁם
הַזֶּה־

אִשָּׁה׃ 11 וַתְּהִי יִרְאָה גְדוֹלָה עַל־כָּל־הַקָּהָל וְעַל־כָּל־
הַשּׁוֹמְעִים אֶת־הָאֵלֶּה׃ 12 וּבִידֵי הַשְּׁלִיחִים נַעֲשׂוּ אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים בָּעָם וַיִּהְיוּ כְּאֶחָד כֻּלָּם בְּאוּלָם שְׁלֹמֹה׃
13 וּמִן הָאֲחֵרִים אִישׁ לֹא מְלָאוֹ לִבּוֹ לְדַבֵּק בָּהֶם כִּי־
אִם הָעָם הִגְדִּיל אוֹתָם׃ 14 וְיוֹתֵר הוּסַף הֲמוֹן הָאֲנָשִׁים
וְנָשִׁים מַאֲמִינִים בַּיהוָה׃ 15 כֵּן אֲשֶׁר יִשְׂאוּ אֶת־
הַחוֹלִים עַל־חוּצוֹת וַיָּשִׂימוּ עַל־מִטּוֹת וַעֲרָשִׂים
עַל־כִּי יָבוֹא כֵּיפָא וְגַם צִלּוֹ יְכַסֶּה לַאֲחֵרִים מֵהֵמָּה׃
16 וַיָּבוֹא רֹב עָרִים הַקְּרוֹבֹת אֶל־יְרוּשָׁלַיִם נוֹשְׂאִים אֶת
הַחוֹלִים וְהַמּוּזָּקִים מֵרוּחוֹת הַטְּמֵאוֹת אֲשֶׁר נִרְפְּאוּ כֻּלָּם׃
17 וַיָּקָם כֹּהֵן גָּדוֹל וְכֻלָּם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְהִיא חֶבְרַת הַצְּדוּקִים
וַיִּמָּלְאוּ בְקִנְאָה׃ 18 וַיִּשְׁלְחוּ יְדֵיהֶם אֶל־הַשְּׁלִיחִים וַיִּתְּנוּ
אוֹתָם בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה׃ 19 וּמַלְאַךְ יְהוָה בַּלַּיְלָה פָּתַח אֶת־
שַׁעֲרֵי־הַמַּטָּרָה וַיּוֹצִיאֵם לֵאמֹר׃ 20 לְכוּ וְעִמְדוּ וְדַבְּרוּ בַהֵיכָל
לָעָם אֶת כָּל־דִּבְרֵי־חַיִּים הָאֵלֶּה׃ 21 וּבְשָׁמְעָם בָּאוּ
בַבֹּקֶר אֶל־הַהֵיכָל וַיְלַמְּדוּ וְכַאֲשֶׁר בָּא כֹהֵן גָּדוֹל וַאֲשֶׁר
עִמּוֹ הִקְהִילוּ אֶת־הָעֵדָה וְכָל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ
אֶל־הַמַּטָּרָה לְהוֹלִיכָם׃ 22 וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ הַמְשָׁרְתִים לֹא
מְצָאוּם בַּמַּטָּרָה וַיָּשׁוּבוּ וַיַּגִּידוּ׃ 23 לֵאמֹר כִּי גַם אֶת־
הַמַּטָּרָה מָצָאנוּ כִּי סְגוּרָה בְּכָל נְכוֹנָה וְאֶת הַשֹּׁמְרִים
כִּי עוֹמְדִים לִפְנֵי הַשְּׁעָרִים וְכַאֲשֶׁר פָּתַחְנוּ פְּנִימָה אִישׁ לֹא
מָצָאנוּ׃ 24 וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גַּם הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל גַּם הַפָּקִיד הָהֵיכָל וְשָׂרֵי הַכֹּהֲנִים לֹא יָדְעוּ עֲלֵיהֶם
מֶה־הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה׃ 25 וַיָּבֹא פַּלְמוֹנִי וַיַּגֵּד לָהֶם לֵאמֹר
כִּי הִנֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נְתַתֶּם אֶל־הַמַּטָּרָה הָיוּ בַהֵיכָל
עוֹמְדִים וּמְלַמְּדִים אֶת־הָעָם׃ 26 אָז הָלַךְ הַפָּקִיד עִם
מְשָׁרְתָיו

כִּי כָל־הוֹנָם הָיָה לְחָבֵר ׃ 33 וְהַשְּׁלִיחִים נָתְנוּ עֵדוּת עַל־
תְּקוּמַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּכֹחַ גָּדוֹל וּתְחִנָּה גְדוֹלָה הָיְתָה
עַל־כֻּלָּם ׃ 34 וְאִישׁ רָעֵב אֵינֶנּוּ בָּהֶם כִּי כֻלָּם אֲשֶׁר הָיוּ
לָהֶם שְׂדוֹתָם וּבָתֵּיהֶם מָכְרוּם וַיִּשְׂאוּ אֶת־מְחִירָם׃ 35 וַיָּשִׂימוּ
אֶל־רַגְלֵי הַשְּׁלִיחִים וַיִּנָּתֵן לְאִישׁ אִישׁ כְּצָרְכּוֹ וּלְפִי הַטָּף ׃
36 וְיוֹסֵה הַנִּקְרָא בַּר־נַבָּא וְזֶה הוּא מְתֻרְגָּם בֶּן־נֶחָמָה
אֶחָד מִן הַשְּׁלִיחִים הַלֵּוִי מֵאִי־כֶפֶר ׃ 37 וּבִהְיוֹת לוֹ שָׂדֶה
מְכָרוֹ וַיַּקְרִיב אֶת־מְחִירוֹ וַיָּשֶׂם אֶל־רַגְלֵי הַשְּׁלִיחִים ׃

ה CAP. V.

1 וְאִישׁ אֶחָד וּשְׁמוֹ חֲנַנְיָה עִם שַׁפִּירָה אִשְׁתּוֹ מָכַר אֶת־
קִנְיָנוֹ ׃ 2 וַיִּגְנֹב מִמְּחִיר וַיִּטְמֹן וְאִשְׁתּוֹ יוֹדַעַת וַיַּקְרֵב חֶלְקַת
הַמְּחִיר וַיָּשֶׂם אֶל־רַגְלֵי הַשְּׁלִיחִים ׃ 3 וַיֹּאמֶר כֵּיפָה חֲנַנְיָה
לָמָּה מִלֵּא הַשָּׂטָן אֶת־לִבְּךָ לְכַזֵּב לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלִגְנֹב
מִמְּחִיר הַשָּׂדֶה ׃ 4 הֲלֹא לְךָ הוּא הַשָּׂדֶה בְּטֶרֶם מְכַרְתּוֹ
וְכַאֲשֶׁר מְכַרְתּוֹ בְּשִׁלְטוֹנְךָ הוּא עַל מַה שַּׂמְתָּ עַל־לִבְּךָ אֶת
הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה לֹא כִזַּבְתָּ לַאֲנָשִׁים כִּי־אִם לֵאלֹהִים ׃
5 וְכַאֲשֶׁר שָׁמַע חֲנַנְיָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּפֹּל וַיִּגְוַע
וַתְּהִי יִרְאָה גְדוֹלָה עַל־כֻּלָּם הַשּׁוֹמְעִים אֶת־הָאֵלֶּה ׃
6 וַיָּקוּמוּ הַבַּחוּרִים וַיִּגְלְסוּהוּ וַיּוֹצִיאוּהוּ וַיִּקְבְּרוּהוּ ׃ 7 וַיְהִי
כְּעֵת שָׁלֹשׁ שָׁעוֹת וְאִשְׁתּוֹ אֵינֶנָּה יוֹדַעַת מַה נַּעֲשָׂה בָּאָה
הַבַּיְתָה ׃ 8 וַיַּעַן לָהּ כֵּיפָה אִמְרִי לִי אִם בִּמְחִיר כָּמוֹהוּ
נִמְכַּר הַשָּׂדֶה וְהִיא אָמְרָה כֵּן כָּמוֹהוּ ׃ 9 וְכֵיפָה אָמַר
אֵלֶיהָ מַה־זֹּאת יֵאָתֶם בֵּינֵיכֶם לְנַסּוֹת אֶת־רוּחַ יְהוָה
הִנֵּה רַגְלֵי הָאֵלֶּה אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת־אִישֵׁךְ הָיוּ אֶל־הַשַּׁעַר
וְנָשְׂאוּ אוֹתָךְ הַחוּצָה ׃ 10 וַתִּפֹּל בְּרֶגַע אֶל־רַגְלָיו וַתִּגְוַע
וַיָּבוֹאוּ הַבַּחוּרִים וַיִּמְצָאוּהָ מֵתָה וַיּוֹצִיאוּהָ וַיִּקְבְּרוּהָ אֶל־
אִישָׁהּ ׃

שְׂמֵחִים יַעַן בִּיַעַן שֶׁסָּבְלוּ חֶרְפַּת וְשָׂאֲתוּ אוֹתָם עַל־שֵׁם יֵשׁוּעַ׃
42 וְלֹא בָטְלוּ בְּכָל יוֹם בַּהֵיכָל וּבַבַּיִת לְלַמֵּד וּלְבַשֵּׂר
אֶת־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃

ו CAP,VI.

1 וּבַיָּמִים הָהֵם בְּהִרְבּוֹת מִסְפַּר הַתַּלְמִידִים הָיְתָה
תְלוּנַת הַיְּוָנִים עַל־הָעִבְרִים כִּי אַלְמְנוֹתָם נֶעֱלָמוֹת הֵנָּה
בְּשָׁרֵת הַתָּמִיד׃ 2 וַיַּזְעִיקוּ שְׁנֵים עָשָׂר אֶת־רֹב הַתַּלְמִידִים
לֵאמֹר לֹא שָׁוֶה לָנוּ לַעֲזֹב אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים וּלְשָׁרֵת
לַשֻּׁלְחָנוֹת׃ 3 וְאַתֶּם אַחַי תֶּחֱזוּ מִכֶּם אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי
אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בֶצַע הַמְּלֵאִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
וּבְחָכְמָה אֲשֶׁר נָשִׂים וּנְקִים עַל־כָּל־צָרְכֵּנוּ׃ 4 וַאֲנַחְנוּ נְעוֹדֵד
נַפְעֶה בִּתְפִלָּה וּבִכְהֻנַּת הַדָּבָר׃ 5 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי כָל־
הַקָּהָל וַיִּבְחֲרוּ אֶת־סְטֵפָנוֹס אִישׁ מָלֵא אֱמוּנָה וְרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־פִילִפּוֹס וְאֶת־פְּרוֹכוֹרוֹס וְאֶת־נִיקָנוֹר וְאֶת־
תִּימוֹן וְאֶת־פַּרְמֵינָא וְאֶת־נִיקוֹלָאוֹס גֵּר הוּא מֵאַנְטִיוֹכְיָא׃
6 אֶת־הָאֵלֶּה הֵקִימוּ לִפְנֵי הַשְּׁלִיחִים וּמִתְפַּלְּלִים הֵשִׂימוּ
עֲלֵיהֶם אֶת־יָדַיִם׃ 7 וּדְבַר אֱלֹהִים פָּרָה וְרָבָה וּמִסְפַּר
הַתַּלְמִידִים בִּירוּשָׁלַיִם מְאֹד וְקָהָל רָב שׁוֹמְעִים הָיוּ
לֶאֱמוּנָה׃ 8 וּסְטֵפָנוֹס מָלֵא אֱמוּנָה וּגְבוּרָה עָשָׂה אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים בָּעָם׃ 9 וַיָּקוּמוּ אֲנָשִׁים מִן־הָעֵדָה
הַנֶּאֱמֶרֶת לִיבֶרְטִינִים וְקִירֵנִים וַאֲלֶכְסַנְדְּרִים וּמִן קִילִיקִים
וּמִן אַסְיָא הַמִּתְוַכְּחִים עִם סְטֵפָנוֹס׃ 10 וְלֹא יָכְלוּ לַעֲמֹד
לִפְנֵי הַחָכְמָה וְרוּחַ אֲשֶׁר הָיָה מְדַבֵּר בָּהּ׃ 11 אָז הִזְהִירוּ
לַאֲנָשִׁים לֵאמֹר כִּי שָׁמַעְנוּ בְּדַבְּרוֹ דִבְרֵי גִדּוּפִים בְּמֹשֶׁה
וּבֵאלֹהִים׃ 12 וַיַּכְעִיסוּ אֶת־הָעָם וְאֶת־הַזְּקֵנִים וְאֶת־
הַסּוֹפְרִים וַיָּקוּמוּ וַיַּחְטְפוּהוּ וַיּוֹלִיכוּהוּ אֶל־הָעֵדָה׃ 13 וַיָּקִימוּ
עֵדִי

מְשָׁרְתָיו וַיּוֹלִיכוּם בְּלִי כְבֵדוּת כִּי יָרְאוּ אֶת־הָעָם פֶּן־יִסָּקְלוּן׃
27 וּבַהֲבִיאָם הִצִּיגוּם לִפְנֵיהֶם בָּעֵדָה וַיִּשְׁאַל לָהֶם כֹּהֵן
הַגָּדוֹל׃ 28 לֵאמֹר הֲלֹא הַגֵּד הִגַּדְנוּ לָהֶם מִלַּמֵּד בְּשֵׁם
הַזֶּה וְהִנֵּה מִלֵּאתֶם אֶת־יְרוּשָׁלַיִם בְּתַלְמוּדֵיכֶם וְתֹאבוּ
לְהָבִיא עָלֵינוּ אֶת־דְּמֵי הָאָדָם הַזֶּה׃ 29 וַיַּעַן כֵּיפָה
וְהַשְּׁלִיחִים וַיֹּאמְרוּ שָׁוֶה לָנוּ לִשְׁמֹעַ לֵאלֹהִים יוֹתֵר
מֵאֲנָשִׁים׃ 30 יְהוָה אֱלֹהֵי־אֲבוֹתֵינוּ הֵקִים אֶת־יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר
אַתֶּם הֲרַגְתֶּם בְּהוֹקִיעֲנוּ עַל־הָעֵץ׃ 31 אוֹתוֹ הֵרִים אֱלֹהִים
לְנָשִׂיא וּלְמוֹשִׁיעַ לִימִינוֹ לָתֵת תְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל וּסְלִיחַת
חֲטָאִים׃ 32 וַאֲנַחְנוּ עֵדִים לַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר נְתָנָהּ אֱלֹהִים לַמַּאֲמִינִים בּוֹ׃ 33 וּבְשָׁמְעָם חָרָה לָהֶם
מְאֹד וְחָפְצוּ לַהֲרֹג אוֹתָם׃ 34 וַיָּקָם מְפָרֵשׁ אֶחָד בָּעֵדָה
וּשְׁמוֹ גַּמְלִיאֵל מְלַמֵּד הַתּוֹרָה אִישׁ נִכְבָּד לְכָל־הָעָם וַיְצַו
לְהָבִיא אֶת־הַשְּׁלִיחִים מְעַט הַחוּצָה׃ 35 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
הָאַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל הִזָּהֲרוּ לְנַפְשֵׁיכֶם עַל־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מַה
יֵשׁ לָכֶם לַעֲשׂוֹת׃ 36 לִפְנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה קָם תּוּדָה לֵאמֹר
עַל־נַפְשׁוֹ כִּי אִישׁ גָּדוֹל הוּא אֲשֶׁר בּוֹ דָּבַק מִסְפַּר הָאֲנָשִׁים
כְּמוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת וְהוּא נִשָּׂא וְכֻלָּם אֲשֶׁר בָּטְחוּ בוֹ נָפוֹצוּ
הֵנַע וְעִוָּה׃ 37 וְאַחֲרָיו קָם יְהוּדָה הַגְּלִילִי בִּימֵי־הַמִּפְקָד
וְהֵסִיר עָם רַב אַחֲרָיו וְהוּא אָבַד וְכֻלָּם אֲשֶׁר בָּטְחוּ עָלָיו
נִפְזָרוּ׃ 38 וְעַתָּה אוֹמֵר אָנֹכִי לָכֶם סוּרוּ מִן הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
וְהַרְפּוּ לָהֶם כִּי אִם הָעֵצָה הַזֹּאת וְאִם הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה
מֵאֲנָשִׁים הוּא יוּפַר׃ 39 וְאִם מֵאֱלֹהִים הוּא לֹא תוּכְלוּ
לְהָפִיר אוֹתוֹ פֶּן־תִּמָּצְאוּ כַּמַּלִּינִים עַל יְהוָה וַיְקַבְּלוּ מִמֶּנּוּ׃
40 וַיִּקְרְאוּ לַשְּׁלִיחִים וַיְיַסְּרוּם בַּשּׁוֹטִים וַיְצַוּוּ לָהֶם מִדַּבֵּר
בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ וַיְנַתְּרוּם׃ 41 וְהֵמָּה הָלְכוּ מֵאֵת־פְּנֵי הָעֵדָה
שְׂמֵחִים

וישימהו לאדון לכל ביתו ומשל בכל־ארץ מצרים׃
11 ויבוא רעב על כל־ארץ מצרים וכנען ומצוקה
גדולה ואבותינו לא מצאו לחם׃ 12 וישמע יעקב כי
היה שבר במצרים וישלח את אבותינו בראשונה׃
13 ובשנית נכר יוסף לאחיו ויודע לפרעה דור יוסף׃
14 וישלח ויביא את־אביו יעקב וכל־משפחתו בשבעים
(וחמש) נפש׃ 15 וירד יעקב מצרימה וימת הוא ואבותינו׃
16 וינשאו אל־שכם וישמו באחזת קבר אשר קנה
אברהם במחיר כסף מעפרון בן־צחר החתי׃ 17 ובקרב
עת־השבועה אשר נשבע אלהים Exod. שמו׳ א׳ ז׳
לאברהם פרה העם ורבה במצרים׃ 1.7.
18 עד אשר קם מלך חדש על־מצרים אשר לא ידע
את־יוסף׃ 19 הוא התחכם לדורנו וירע את־אבותינו
להשליך היארה כל־בן הילוד ולא לחיותם׃ 20 ובעת
ההיא נולד משה והיה ידידיה ויקר Exo. שמו׳ ב׳ ב׳
בעיני יהוה הכלכל שלשה ירחים בבית 2.2.
אביו׃ 21 ובהושמו בסוף על־שפת היאר ותקחהו בת
פרעה ותכלכלהו לה לבן׃ 22 וילמד משה בכל־חכמת
המצרים ויהי יכל בדבריו ובמעשיו׃ 23 ובהמלאו עת
ארבעים שנה ויעל על־לבו לפקד את־אחיו בני ישראל׃
24 וירא בסבלתם וירא איש מצרי שמו׳ ב׳ יב׳ וגו׳
מכה איש עברי מאחיו ויך את־המצרי׃ Exo.2.12,&c.
25 כי חשב כי יבינו אחיכם כי אלהים בידו יתן להם
את־הישועה והמה לא הבינו׃ 26 ויצא ביום השני והנה
שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך׃
27 ואשר הרשיע ברעהו אמר אליו בפרך מי שמך לאיש

עדי שקרים לאמר האדם הזה לא ישבת לדבר דברי־
גדופים על־המקום הקדוש ועל־התורה : 14 כי שמענו
בדברו כי ישוע הנצרי ההוא יהרס את־המקום הזה
וישנה את־העדות אשר נתן לנו משה : 15 ויביטוהו
כלם היושבים בעדה ויראו את־פניו כפני־מלאך
אלהים:

ז CAP. VII.

1 ויאמר כהן גדול אם אמנם כן היו הדברים האלה;
2 והוא אמר האנשים אחינו ואבותינו שמעו אלהי הכבוד
נראה לאבינו אברהם בהיותו בארם נהרים בטרם שבתו
בחרן : 3 ויאמר אליו לך־לך מארצך — ברא׳ יב׳ ג׳ Gen.
וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר — 12.3.
אראך : 4 אז יצא מארץ כשדים וישב בחרן ומשם
כאשר מת אביו העבירנו אל־הארץ הזאת אשר אתם
עתה יושבים בה : 5 ולא נתן לו ירשה בה עד מדרך כף
רגל ויגיד לתת לו אותה לאחזה ולזרעו אחריו ולא היה
לו בן : 6 וכן אמר לו אלהים כי גר — ברא׳ טו׳ יג׳ Gen.
יהיה זרעו בארץ לא להם ועבדום וענו — 15.13.
אותם ארבע מאות שנה : 7 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי־כן יצאו ויעבדוני במקום הזה : 8 ויתן לו
את־ברית המילה וכן הוליד את־יצחק — ברא׳ יז׳ וכב׳ ל
וימל אותו בן־שמנת ימים ויצחק הוליד — וכה׳ כד׳ ותו׳
את־יעקב ויעקב את־שנים עשר ראשי — Gen.17.10. & 22.4.
אבות : 9 וראשי אבות מקנאים ביוסף — & 25.24, &c.
מכרו אותו במצרים ויהי אלהים עמו : 10 ויצילנו מכל־
צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך־מצרים
וישימהו

מצרים לא ידענו מה־היה לו : 41 ויעשו עגל מסכה
בימים ההמה ויעלו עלות ויגישו שלמים לאלהים אחרים
וישמחו במעשי ידיהם : 42 ויהפך יהוה ויתנם לעבר לכל
צבא השמים כמו נכתב בספר הנביאים עמו׳ ה׳ כה׳
הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר Amos 5. 25.
ארבעים שנה בני ישראל : 43 ונשאתם את־סכות
מלככם את־כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם
לכם להשתחוות להם והגליתי אתכם מהלאה לדמשק :
44 אהל מועד היה עם אבותינו במדבר שמו׳ כה׳ מ׳
כאשר חקק המדבר אל־משה לעשותו Exod. 25 וכו׳ א׳
בתבניתם אשר הוא מראה בהר : 40. & 26. 1.
45 אשר קבלוהו אבותינו ויביאוהו את־ישוע באחזת הגוים
אשר הורישם מלפני אבותינו עד־ימי דוד: תהל׳ קלב׳ ה׳
46 אשר מצא חן בעיני יהוה וישאל Psal. 132. 5.
למצא משכן לאלהי מלכ׳א׳ ו׳ א׳ דה״א׳ יז׳ יב׳
יעקב : 47 ושלמה בנה 1. Reg. 6. 1. 1. Par. 17. 12.
בית זבל לו : 48 אבל מלכ׳ א׳ ח׳ כו׳ דה״ב׳ ו׳ יח׳
העליון איננו שוכן 1. Reg. 8. 27. 2. Par. ישע׳ סו׳ א׳
בהיכלים המעשי ידי־ 6, 18. Isa. 66. 1.
אנשים המה כמו אומר הנביא : 49 השמים כסאי והארץ
הדם רגלי אי־זה בית אשר תבנו לי ואי־זה מקום
מנוחתי : 53 את־כל־אלה ידי עשתה : 51 עם קשה
ערף ערלי לב וערלי אזנים אתם תמיד מריתם את־רוח
הקדש ככם כאבותיכם : 52 את־מי מנביאים לא רדפו
אבותיכם ויהרגו אותם אשר נבאו על־בוא הצדיק
הזה אשר אתם מסרתם והרגתם : 53 אשר קבלתם את־

שר ושופט עלינו : 28 הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת
את־המצרי : 29 ויברח משה בדבר הזה ויהי־גר בארץ
מדין אשר שם הוליד את־שני בניו : 30 ובהמלאת עוד
ארבעים שנה נראה אליו במדבר הר סיני מלאך יהוה
בלבת אש מתוך הסנה : 31 וירא והנה הסנה בער באש
והסנה איננו אכל ויאמר משה אסרה נא ואראה את־
המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה ויקרא אליו
אלהים ויאמר : 32 אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל־
האלהים : 33 ויאמר אלהים אליו של נעליך מעל־
רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא :
34 ראה ראיתי את־עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם
וארד להצילם ועתה לכה אשלחך במצרים : 35 את משה
הזה אשר כחשוהו לאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו
אותו שלח אלהים ביד המלאך הנראה לו בסנה לשר
ולשפט : 36 זה הוציא אותם עושה אותות ומופתים
בארץ מצרים ובים סוף ובמדבר ארבעים שנה : 37 זה
Deut. 18. 15. דבר׳ יח׳ טו׳ הוא משה האמר לבני ישראל
נביא מקרבך מאחיך כמוני יקים
לך יהוה אלהיך (אותו שמעו) : 38 זה הוא אשר
היה בעדה במדבר עם המלאך הדבר אליו בהר
סיני את־אבותינו ואשר קבל דברי חיים לתת לנו :
39 לאשר מאנו לשמע אבותינו כי־אם עזבו ופנו בלבבם
מעם יהוה ללכת מצרימה : 40 ויאמרו אל אהרון קום
שמו׳ לב׳ א׳ עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי
Exod. 32. 1. זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים

בָּעִיר הַהִיא עֵת רַבָּה וּמַהֲגָה הוּא וַיַּתְעֶה אֶת עַם שׁוֹמְרוֹן
לֵאמֹר עַל־נַפְשׁוֹ כִּי גָדוֹל הוּא׃ 10 לַאֲשֶׁר הִקְשִׁיבוּ כֻלָּם
מִקָּטוֹן וְעַד־גָּדוֹל לֵאמֹר זֶה הוּא גְּבוּרַת אֱלֹהִים גְּדוֹלָה׃
11 וַיַּקְשִׁיבוּ לוֹ כִּי בְעֵת רַבָּה הִתְעָה אוֹתָם בְּחֲבָרָיו וּבְלָטָיו׃
12 וְכַאֲשֶׁר הֶאֱמִינוּ לְפִילִפּוֹס הַמְבַשֵּׂר עַל־מַלְכוּת אֱלֹהִים
וְעַל־שֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וַיִּטָּבְלוּ הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים׃
13 וְשִׁמְעוֹן גַּם הוּא הֶאֱמִין וַיִּטָּבֵל וְדָבַק בְּפִילִפּוֹס כִּי
בִּרְאוֹתוֹ אֶת־הַכֹּחוֹת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים לְהֵעָשׂוֹת
הִתְמַהּ׃ 14 וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ הַשְּׁלִיחִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם
הֵמָּה כִּי־שׁוֹמְרוֹן קִבְּלָה אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים וַיִּשְׁלְחוּ אֲלֵיהֶם
אֶת־כֵּיפָה וְיוֹחָנָן׃ 15 וְכַאֲשֶׁר יָרְדוּ הֵמָּה הִתְפַּלְלוּ עֲלֵיהֶם
לְקַחְתָּם אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 16 כִּי עוֹד לֹא נָפַל אִישׁ אֶחָד
מֵהֶם נָפַל כִּי אִם לְבַדָּם נִטְבְּלוּ בְּשֵׁם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ
(הַמָּשִׁיחַ׃) 17 אָז שָׂמוּ אֶת־יָדַיִם עֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת־
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 18 וְכַאֲשֶׁר רָאָה שִׁמְעוֹן כִּי בְשִׂים יְדֵי הַשְּׁלִיחִים
נִתַּן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיַּקְרֵב לָהֶם כֶּסֶף׃ 19 לֵאמֹר תְּנוּ גַם לִי
אֶת שִׁלְטוֹן הַזֹּאת לְמַעַן כָּל־אֲשֶׁר אָשִׂים עָלָיו אֶת־יָדַיִם
יִקַּח אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 20 וְכֵיפָה אָמַר אֵלָיו כַּסְפְּךָ יְהִי־לְךָ
לַאֲבַדּוֹן כִּי מַתַּת אֱלֹהִים חָשַׁבְתָּ לִקְנוֹת בַּכָּסֶף׃ 21 לֹא יֵשׁ
לְךָ גוֹרָל בַּדָּבָר הַזֶּה כִּי לְבָבְךָ אֵינֶנּוּ נָכוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים׃
22 לָכֵן שׁוּבָה מֵרָעָתְךָ הַזֹּאת וְהִתְפַּלֵּל אֶל־אֱלֹהִים אוּלַי
תִּנָּשֵׂא לְךָ מַחֲשֶׁבֶת לִבְּךָ׃ 23 כִּי רוֹאֶה אֲנִי כִּי יֵשׁ בְּךָ
שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְחֶלְקְךָ אֶת־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 24 וַיַּעַן
שִׁמְעוֹן וַיֹּאמַר הִתְחַנְּנוּ נָא אַתֶּם עָלַי אֶל־יְהוָה פֶּן יָבוֹא
עָלַי אַחַד הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם׃ 25 וְהֵמָּה כַּאֲשֶׁר הֵעִידוּ
וְדִבְּרוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה שָׁבוּ יְרוּשָׁלַיְמָה וּבְטִירוֹת שׁוֹמְרוֹן
רַבּוֹת

הַתּוֹרָה בְּמַאֲמַר הַמַּלְאָכִים וְלֹא נְצַרְתֶּם׃ 54 וּבְשָׁמְעָם אֶת
הָאֵלֶּה נְשׁוֹרוּ בִלְבוֹתָם וְחָרְקוּ עָלָיו שִׁנֵּימוֹ׃ 55 וּבִהְיוֹתוֹ
מָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיַּבֵּט אֶל־הַשָּׁמַיִם וַיַּרְא אֶת־כְּבוֹד
אֱלֹהִים וְאֶת־יֵשׁוּעַ עוֹמֵד אֶל־יְמִין יְהוָֹה׃ 56 וַיֹּאמֶר הִנֵּה
רוֹאֶה אֲנִי אֶת־הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים וְאֶת־בֶּן־הָאָדָם עוֹמֵד
לִימִין יְהוָֹה׃ 57 וַיִּצְעֲקוּ בְקוֹל גָּדוֹל וַיַּאַטְמוּ אֶת־אָזְנֵיהֶם
וַיִּשְׁאֲגוּ עָלָיו יַחְדָּיו׃ 58 וַיַּשְׁלִיכוּהוּ אֶל־מִחוּץ לָעִיר
וַיִּרְגְּמוּהוּ וְהָעֵדִים שָׂמוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם אֶל־רַגְלֵי הַבָּחוּר
הַנִּקְרָא שָׁאוּל׃ 59 וַיִּרְגְּמוּ אֶת סְטֶפָנוֹס הַמִּתְפַּלֵּל לֵאמֹר
אֲדֹנִי יֵשׁוּעַ קַבֵּל אֶת־רוּחִי׃ 60 וַיִּכְרַע אֶת־בִּרְכָּיו וַיִּקְרָא
בְּאָזְנֵיהֶם קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר אֲדֹנָי אַל־תְּקִימֵם לָהֶם אֶת־
חַטָּאָה הַזֹּאת וְכַאֲשֶׁר אָמַר זֹאת וַיִּשָׁן׃

ח CAP. VIII.

1 וְשָׁאוּל הָיָה מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר יֵאָתוּ בְמוֹתוֹ וַיְהִי בַּיּוֹם
הַהוּא רֶסֶן מַתְעֶה וּרְדוּפָה גְדוֹלָה עַל הַקְּהִלָּה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלַיִם כִּי כֻלָּם נָפוֹצוּ אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה וְשׁוֹמְרוֹן בִּלְבַד
הַתַּלְמִידִים׃ 2 וַיְסַבְּלֻהוּ אַנְשֵׁי־יִרְאֵי אֱלֹהִים וַיַּעֲשׂוּ לוֹ אֵבֶל
וַיִּסְפְּרוּ מִסְפֵּר גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד׃ 3 וְשָׁאוּל בּוֹקֵק אֶת־
הַקְּהִלָּה הוֹלֵךְ מִבַּיְתָה לְבַיְתָה חֹטֵף וּמוֹשֵׁךְ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים
לְהַסְגִּיר בְּמַטָּרָה׃ 4 וְהַנְּפוֹצִים בְּעָבְרָם בִּשְּׂרוּ אֶת־הַדָּבָר׃
5 וּפִילִפּוֹס בְּרִדְתּוֹ אֶל־עִיר שׁוֹמְרוֹן קָרָא לָהֶם אֶת־הַמָּשִׁיחַ׃
6 וַיַּקְשִׁיבוּ הֲמוֹנִים יַחְדָּו לַאֲשֶׁר מְדַבְּרִים מִן פִּילִפּוֹס
בְּשָׁמְעָם וּבִרְאוֹתָם אֶת־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 7 וְרַבִּים
אֲשֶׁר הָיוּ לָהֶם רוּחוֹת טְמֵאוֹת צָעֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וְיָצְאוּ
וּנְשׁוּלֵי אֵבָרִים וְחוֹלִים רַבִּים נִרְפְּאוּ׃ 8 וַתְּהִי שִׂמְחָה
גְדוֹלָה בָּעִיר הַהִיא׃ 9 וְאִישׁ אֶחָד וּשְׁמוֹ שִׁמְעוֹן הַשָּׁכֵן
בָּעִיר

ט CAP. IX.

1 ושאול עודנו יפיח ועם ורצח בתלמידי יהוה ויקרב
לכהן גדול : 2 וישאל ממנו אגרות לדמשק אל־העדות
אשר אם ימצא בדרך ההיא אנשים או נשים ויוליכם
אסורים ירושלימה: 3 ובלכתו ויהי בקרבו לדמשק ופתאם
נתן יהוה ברד ותתהלך אש ארצה משמים : 4 וכאשר נפל
אל־הארץ שמע את־קול אומר שאול שאול מה תרדפני:
5 ויאמר מי את ארני ויהוה אמר אני ישוע אשר תרדפנו
יקשה לך לבעט על־הדרבן : 6 והוא נבהל חרד ופחד
לאמר אדני מה תרצה לעשותי ויאמר יהוה אליו לכן
קום ולך אל־העיר וידבר אליך מה צרכך לעשות :
7 והאנשים הארחים לחברה עמו עמדו נבהלים המה
בשמעם את הקול ואיש אחר לא ראו : 8 ויקם שאול
מן־הארץ ובפקוחו את־עיניו את־איש אחד לא ראה
ויאחזוהו בידיו ויוליכוהו לדמשק : 9 ושלשת ימים לא
ראה ולא אכל ולא שתה: 10 ויהי־תלמיד אחד בדמשק
ושמו חנניה ויאמר יהוה אליו במראה חנניה והוא
אמר הנני ארני : 11 ויאמר אליו יהוה קום ולך אל־
השוק הנקרא ישר ובקש בבית יהודה את־שאול
מעיר תרשיש והנה מתפלל הוא : 12 וירא במראה
את־האיש ושמו חנניה לבוא ולשים עליו את ידו למען
ישוב יראה : 13 ויען חנניה ארני שמעתי מרבים
על־האיש הזה כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים :
14 וכי יש לו שלטון משרי הכהנים לאסור את־כלם
אשר יקראו בשמך : 15 ויאמר יהוה אליו לך כי כלי
מבחור זה הוא לי לסבל את־שמי לפני הגוים ומלכים

ובני

רַבּוֹת בִּשְּׂרוּ׃ 26 וּמַלְאַךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־פִּילְפּוֹס לֵאמֹר
קוּם וָלֵךְ אֶל־הַנֶּגֶב אֶל־דֶּרֶךְ הָעוֹלֶה מִירוּשָׁלַיִם עַזָּתָה וְהִיא
חֳרֵבָה׃ 27 וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וְהִנֵּה אִישׁ כּוּשִׁי סָרִיס שַׁלִּיט קַנְדָּקָה
מַלְכַּת כּוּשׁ אֲשֶׁר הָיָה עַל־כָּל־גִּנְזֶיהָ וּבָא לְהִשְׁתַּחֲוֺת
בִּירוּשָׁלָיִם׃ 28 וַיָּשָׁב וַיֵּשֶׁב עַל־מֶרְכַּבְתּוֹ וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר
יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא׃ 29 וַתֹּאמֶר רוּחַ אֶל־פִּילְפּוֹס קְרַב וּדְבַק
בַּמֶּרְכָּבָה הַזֹּאת׃ 30 וְכַאֲשֶׁר רָץ פִּילְפּוֹס אֶצְלוֹ וַיִּשְׁמַע כִּי
קָרָא בְּסֵפֶר יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר הֲתָבִין אֶת־אֲשֶׁר קוֹרֵא
אַתָּה׃ 31 וְהוּא אָמַר וְאֵיכָכָה אוּכַל אִם אִישׁ לֹא יַזְהִירֵנִי
וַיִּשְׁאַל מִן־פִּילְפּוֹס לַעֲלוֹתוֹ וְלָשֶׁבֶת עִמּוֹ׃ 32 וּפָסוּק הַכְּתָב
Isa. ישע׳ נג׳ ז׳ אֲשֶׁר קְרָאוֹ זֶה הוּא כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל
53. 7. וּכְרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו׃
33 מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לֻקָּח וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ כִּי נִגְזַר
מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נֶגַע לָמוֹ׃ 34 וַיַּעַן הַסָּרִיס
לְפִילְפּוֹס לֵאמֹר שׁוֹאֵל אֲנִי מִמְּךָ אֱמָר־נָא לִי עַל־מִי
מְדַבֵּר הַנָּבִיא אֶת זֹאת אִם עַל נַפְשׁוֹ אוֹ עַל־אִישׁ אַחֵר׃
35 וַיִּפְתַּח פִּילְפּוֹס אֶת־פִּיו וַיָּחֶל מִכְּתָב הַזֶּה וַיְבַשֵּׂר לוֹ אֶת
יֵשׁוּעַ׃ 36 וְכַאֲשֶׁר אָרְכוּ אֶת־דַּרְכָּם בָּאוּ אֶל־הַמַּיִם וַיֹּאמֶר
הַסָּרִיס הִנֵּה הַמַּיִם מַה יִּכְלָה מֵהִטָּבֵל אוֹתִי׃ 37 וַיֹּאמֶר
פִּילְפּוֹס אִם מַאֲמִין אַתָּה בְּכָל־לְבָב יוּכַל לִהְיוֹת וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
מַאֲמִין אֲנִי כִּי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֶּן־אֱלֹהִים הוּא׃ 38 וַיְצַו
לַעֲמֹד אֶת־הַמֶּרְכָּבָה וַיֵּרְדוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־הַמַּיִם גַּם פִּילְפּוֹס
וְהַסָּרִיס וַיִּטְבְּלֵהוּ׃ 39 וּבַעֲלוֹתָם מִן־הַמַּיִם וְרוּחַ אֱלֹהִים
נָשְׂאָה אֶת־פִּילְפּוֹס וְלֹא רָאָהוּ עוֹד הַסָּרִיס וַיֵּלֶךְ אֶת־דַּרְכּוֹ
שׂוֹמֵחַ׃ 40 וּפִילְפּוֹס נִמְצָא בְּאַשְׁדּוֹד וְעָבַר וּבִשֵּׂר אֶת־עָרִים
כֻּלָּן עַד־בּוֹאוֹ אֶל־קֵסַרְיָא׃

CAP.

בתנחומות רוח הקדש : 32 ויהי כי כיפה עבר בכלם ובא
אל־הקדושים היושבי־לוד המה : 33 וימצא שם את־
אנוש אחד ושמו אניא ומשמונה שנים שכב על־ערשו כי
נשול אברים הוא : 34 ויאמר לו כיפה אניא ירפא אותך
ישוע המשיח קום הציעה ורבד ערשך ויקם ברגע :
35 ויראוהו כל־יושבי לוד ושרון אשר שבו אל־יהוה :
36 וביפו היתה תלמידה אחת ושמה טביתא המתרגמה
נאמרת צביה ואת היא מלאה מעשי טובים וצדקות אשר
עשתה : 37 ויהי בימים ההמה וחלתה בחליה ותמת
ורחצוה ושמוה בעליה : 38 וקרובה היא לוד אל־יפו
וכאשר שמעו התלמידים כי כיפה היה בה וישלחו אליו
שני אנשים וישאלו ממנו פן ימאן לבוא אליהם :
39 ויקם כיפה ויבוא אליהם ובבואו העלוהו אל־עליה
ועמדו אליו כל־אלמנות בוכיות מראות את כתנות
ובגדים כמה עשה צביה בעודנה אתנה : 40 והוציא
כיפה את כלם החוצה ויכרע את־ברכיו ויתפלל ויפן
אל־הגופה ויאמר טביתא קומי והיא פקחה עיניה
ובראותה את־כיפה שבה וישבה : 41 ויתן לה את
ידו ויקימנה ויקרא לקדושים ולאלמנות ויקימנה חיה :
42 ויודע הדבר בכל יפו ורבים האמינו ביהוה :
43 ויהי כי ימים רבים מאריך הוא ביפו את־שמעון
הבולך :

י CAP, X.

1 ויהי איש בקסריא ושמו קרניאל ושר מאה הוא מחבל
הנקרא איתליקי : 2 וצדיק וירא אלהים הוא את־כל־
ביתו עשה צדקות רבות לעם ומתפלל אל־אלהים תמיד:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ׃ 16 וַאֲנִי אַרְאֶה אוֹתוֹ כַּמָּה צָרְכוֹ לִסְבּוֹל עַל־
שְׁמִי ׃ 17 וַיֵּלֶךְ חֲנַנְיָה וַיָּבוֹא אֶל־הַבַּיִת וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־
יָדַיִם לֵאמֹר שָׁאוּל אָחִי אֲדֹנִי יֵשׁוּעַ שְׁלָחַנִי אֲשֶׁר נִרְאָה
לְךָ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּאתָ בָהּ לְמַעַן תָּשׁוּב תִּרְאֶה וְתִמָּלֵא
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ ׃ 18 וּפִתְאֹם נָפְלוּ מֵעֵינָיו כְּמוֹ קַשְׂקַשּׂוֹת וַיָּשָׁב
וַיַּרְא בְּרֶגַע וַיָּקָם וַיִּטָּבֵל ׃ 19 וְכַאֲשֶׁר לָקַח אֹכֶל וְסָעַר אֶת־
לִבּוֹ וַיְהִי שָׁאוּל אֶת־הַתַּלְמִידִים אֲשֶׁר בְּדַמֶּשֶׂק יָמִים
אֲחָדִים ׃ 20 וּמִיָּד קָרָא אֶת־הַמָּשִׁיחַ בָּעֵדוֹת כִּי זֶה בֶּן־
אֱלֹהִים הוּא ׃ 21 וַיִּבָּהֲלוּ כָּל־הַשּׁוֹמְעִים וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה
הוּא הָרֹדֵף בִּירוּשָׁלַיִם אוֹתָם אֲשֶׁר קוֹרְאִים בְּשֵׁם הַזֶּה
וַיָּבוֹא הֵפֶּה עַל־אֲשֶׁר יוֹלִיךְ אוֹתָם אֲסוּרִים אֶל־שָׂרֵי
הַכֹּהֲנִים ׃ 22 וְשָׁאוּל עָלָה יֶתֶר הִתְגַּבֵּר וּבִלְבֵּל אֶת־הַיְּהוּדִים
הַיּוֹשְׁבִים בְּדַמֶּשֶׂק וּמוֹרֶה כִּי זֶה הוּא הַמָּשִׁיחַ ׃ 23 וְאַחֲרֵי־
מְלֹאת יָמִים רַבִּים וַיִּוָּעֲצוּ הַיְּהוּדִים לְהָרְגוֹ ׃ 24 וַיִּוָּדַע
לְשָׁאוּל אֶת־מְזִמָּתָם כִּי־נָצְרוּ אֶת שַׁעֲרֵי הָעִיר יוֹמָם וָלַיְלָה
לַהֲרוֹג אוֹתוֹ ׃ 25 וַיִּקְחוּ אוֹתוֹ הַתַּלְמִידִים בַּלַּיְלָה וַיּוֹרִידֻהוּ
בְּחֶבֶל בְּעַד הַחַלּוֹן בַּחוֹמָה ׃ 26 וּבְבוֹא שָׁאוּל יְרוּשָׁלַיְמָה
חָפֵץ לְהִדָּבֵק בְּהַתַּלְמִידִים וַיִּירְאוּ כֻּלָּם מִמֶּנּוּ וְאֵינָם מַאֲמִינִים
כִּי הַתַּלְמִיד הוּא ׃ 27 וּבַרְנַבָּא אָחַז בּוֹ וַיּוֹלִיכֵהוּ אֶל־
הַשְּׁלִיחִים וַיְסַפֵּר לָהֶם אֵיכָכָה בַּדֶּרֶךְ רָאָה אֶת־יְהֹוָה
וְכִי יְדַבֵּר אֵלָיו וְאֵיךְ בְּדַמֶּשֶׂק בְּבִטָּחוֹן הוֹפִיעַ לְדַבֵּר בְּשֵׁם
יֵשׁוּעַ ׃ 28 וַיְהִי אִתָּם בָּא וְיֹצֵא בִּירוּשָׁלַיִם וּבְבִטָּחוֹן מְדַבֵּר
בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ 29 וַיְדַבֵּר וַיִּתְוַכַּח אֶל־הַיְּוָנִים וְהֵמָּה יְבַקְשׁוּ לְהָרְגוֹ ׃
30 וְכַאֲשֶׁר יָדְעוּ הָאַחִים וַיּוֹלִיכֻהוּ אֶל־קֵסַרְיָא וּמִשָּׁם שְׁלָחוּהוּ
טַרְסוּסָה ׃ 31 וְלַקְּהִלּוֹת בְּכָל יְהוּדָה וְגָלִיל וְשׁוֹמְרוֹן הָיָה
לָהֶן שָׁלוֹם נִלְבְּנוּת וְהוֹלְכוֹת בְּיִרְאַת יְהֹוָה וְנִמְלְאוּ
בְּתַנְחוּמוֹת

לכן קום ורדה ולך אתם ולא תנכרם כי אני שלחתי
אותם : 21 וירד כיפה אל־האנשים הנשלחים מקרניאל
ויאמר אליהם הנה אנכי הוא אשר תבקשוהו מה הדבר
על־אשר באתם : 22 ויאמרו קרניאל שר מאה איש צדיק
וירא אלהים לאשר היתה לו עדות מכל־עם גוי היהודים
נראה לו מלאך הקדוש ויאמר להביאך אל־ביתו
ולשמוע דברים מפך : 23 ויקרא להם ויוליכם בסלון וממחרת
קם ויסע אתם ומקצת האחים אשר היו ביפו הלכו עמו :
24 וביום מחר בא בקיסריא וקרניאל מקוה להם ויקרא
את־דודיו ואחות מרעהו : 25 ויהי בבוא כיפה ויקר לו
קרניאל ויפל אל־רגליו וישתחו : 26 וכיפה הקימנו לאמר
קום כי גם אנכי אנוש הוא : 27 ובדברו אליו בא אל־ביתו
וימצא לרבים הנקהלו יחדו שמה : 28 ויאמר אליהם
אתם ידעתם כי תועבה היא לאיש יהודי לדבקה באיש
זר או לקרב אליו והראה אותי אלהים לאנוש לא אמר
לאמר כי חל או טמא הוא : 29 על־כן בלתי יראה
ובבטחון באתי קרוא ושואל אנכי לכם על־מה דבר
קראתם לי : 30 ויאמר קרניאל מיום רביעי עד השעה
הזאת הייתי צם ובשעה התשיעית מתפלל בביתי והנה
איש עמד לפני בבגד חור : 31 ויאמר קרניאל נשמעה
תפלתך וצדקותיך נזכרו לפני־אלהים : 32 לכן שלח אל־
יפו וקרא לשמעון הנקרא כיפה זה הוא ילין בבית שמעון
הגלד אל־שפת הים אשר אם יבוא ודבר אליך :
33 וברגע שלחתי אליך ועתה היטבת כי באת ועת כלנו
לפני אלהים הפה היום אנחנו לשמוע את־כל אשר
צוית מאלהים : 34 ויפתח כיפה את־פיו ויאמר באמת
ידעתי

3 וירא במראה ביפעה כשעת התשיעית היום את־מלאך
אלהים כי בא אליו ואמר לו קרניאל: 4 והוא הביט אליו
ויחרד ויאמר מה זאת אדני ויאמר אליו תפלותיך
וצדקותיך עלו לזכרון לפני יהוה: 5 ועתה שלח אל־יפו
אנשים והביאה אליך את־שמעון אחד הנקרא כיפה:
6 והנה זה הוא מתלונן בבית שמעון הטלד וביתו
אל־שפת הים והוא ידבר אליך מה צריך לעשותך:
7 וכאשר יצא המלאך המדבר אל־קרניאל ויקרא לשני־
חניכיו ולאיש מלחמה ירא אלהים המתחכים לו: 8 ויספר
להם את כל־הדברים האלה וישלחם אל־יפו: 9 וממחרת
כאשר ארחו וקרבו אל־העיר ויעל כיפה על־הגג להתפלל
כשעה הששית: 10 ויהי־כי רעב הוא ואוה לטעם ויכינו
לו אכל ותפול עליו תרדמה: 11 וירא את־השמים כי
נפתחים ויורד עליו כלי אחד כמו אטון גדול אסור בארבע
כנפותיו ומורד על־הארץ: 12 אשר בו היתה כל־החיה
ההלכת על־ארבע והבהמה ורמש וכל שרץ עוף־
השמים: 13 ויהי־קול אליו קום כיפה טבח ואכל:
14 ויאמר כיפה חלילה לי יהוה כי בכל־עתותי כל־
חל וטמא לא אכלתי: 15 וקול עודנו שנית בא אליו כל־
אשר טהר אלהים את לא תחלל: 16 וזאת נהיתה שלוש
פעמים וישב הכלי למעלה ויקח השמימה: 17 וכאשר
התמה כיפה בנפשו מה יהי־המראה אשר ראה והנה
אנשים השלוחים מקרניאל מבקשים ושואלים על־בית
שמעון ויעמדו אל־הפתח: 18 ויקראו וישאלו אם שמעון
הנקרא כיפה שם ילין: 19 וכאשר חשב כיפה על־המראה
אמרה לו רוח הנה שלושה אנשים מבקשים אותך:

20 לכן

יא CAP. XI.

1 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי גם הגוים
קבלו את־דבר אלהים : 2 וכאשר עלה כיפה ירושלימה
התוכחו עמו אלה אשר ממולה הפה : 3 לאמר כי אל־
אנשים לערלים באת ואכלת אתם : 4 ויחל כיפה ויספר
להם כל־הדברים האלה לאמר : 5 אנכי הייתי בעיר
יפו מתפלל ואראה מראה בתרדמה כלי אחד כמו אטון
גדול אסור בארבע כנפותיו יורד מן השמים ויבוא עדי :
6 ואביטנו להשכיל וראיתי את־החיה ההלכת על־ארבע
ואת־הבהמה ורמש וכל שרץ עוף השמים : 7 ואשמע
קול האומר אלי קום כיפה טבח ואכל : 8 ואומר חלילה
לי אדני כי כל חל וטמא בכל עתותי לא בא בפי : 9 ויען
לי קול שנית מן־השמים את־אשר יהוה טהר אתה לא
תחלל : 10 וזאת נהיתה שלוש פעמים ושוב יקחו כלם
השמימה : 11 והנה ברגע שלושה אנשים עמדו אל־
הבית אשר בו הייתי השלוחים אלי מקיסריא : 12 ותאמר
אלי הרוח להלך אתם ולא לנכר ויבואו אתי גם ששה
אחים האלה ותבוא בבית האיש : 13 ויגד לנו איככה
ראה את־המלאך בביתו עומד האומר לו שלח ביפו
את־האנשים והביא אליך את שמעון הנקרא כיפה :
14 אשר ידבר דברים אליך אשר תושע בהם אתה וכל־
ביתך : 15 ובהחל אותי לדבר ויפול רוח הקדש עליהם
כמו גם עלינו בראשית : 16 ואזכר את־דבר יהוה אשר
דבר אך יוחנן טבל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש :
17 ואם השוה אלהים לתת להם את־מתת רוח
הקדש כאשר גם לנו המאמינים באדונינו ישוע המשיח

ומן

דבר׳ י׳ יז׳ ד״ה ב׳ — ידעתי כי יהוה לא נשא פנים הוא׃
יט׳ ז׳ Deut. 10. — 35 כי־אם בכל הגוי אשר ירא אותו ועושה
17. 2. Par. 19.7. — צדקה מקבל לו הוא׃ 36 הדבר הזה
אשר שלח לבני ישראל המבשר את־שלום בישוע
המשיח זה הוא אדני כל׃ 37 אתם ידעתם את־הדבר
אשר נהיה בכל יהודה החל מגליל אחרי טבילה
הקרא יוחנן׃ 38 ואת ישוע הנצרי כאשר משחו אלהים
ברוח הקדש ובכח אשר עבר היטיב ומרפא כל־בעלי
שדים כי אלהים היה עמו׃ 39 ואנחנו עדי כלם אשר עשה
גם בארץ יהודה גם בירושלים ואשר הרגוהו בתלותם
אותו על־העץ׃ 40 אותו הקים יהוה ביום השלישי ונתנו
להופיע׃ 41 לא לכל־העם כי אם לנו לעדיו הבחירי
אלהים אשר אכלנו ושתינו עמו אחרי קומו ממתים׃
42 ויצו לנו לקרא לעם ולהעיד כי הוא נבחר מאלהים
שופט החיים והמתים׃ 43 ולהלז מעידים כל־הנביאים
ירמ׳ לא׳ לד׳ — לקחת בשמו סליחת חטאיהם כלם אשר
מיכ׳ ז׳ יח׳ Jer. — מאמינים בו׃ 44 ועודנו מדבר כיפה את
31. 34. Mic. 7. — הדברים האלה ותפול רוח הקדש על
18. — כלם השומעים את־הדבר׃ 45 ויתמהו
האלה אשר ממולה מאמינים כמה באו עם כיפה כי
גם על־הגוים מתת רוח הקדש נשפכה׃ 46 כי שמעו
אותם לדבר בלשונותם ולגדל את־האלהים או ענה
כיפה׃ 47 היוכל איש לכלא את־המים מהטבל את
האלה אשר לקחו את־רוח הקדש כמו אנחנו׃ 48 ויצו
אותם להטבל בשם ישוע אדנינו או שאלו ממנו
להאריכו אתם ימים או אחדים׃

כי היטיב לעשות בעיני היהודים ויוסף ויתפש את־כיפה
ויהיו ימי־המצות: 4 ובתפשו נתנו במטרה ומסרו לארבעת
רבעי אנשי מלחמה לנצרו חפץ אחרי הפסח להסגירו
בידי העם: 5 וכיפה היה כלוא במטרה ותהי תפלה בחזקה
לנצח מן־הקהלה עליו אל־יהוה: 6 וכאשר הירודס עתיד
היה להוליכו ובלילה ההוא ישן כיפה עם שני אנשי
מלחמה אסור בשני־אזקים והשומרים לפני הפתח נצרו
את־המטרה : 7 והנה מלאך יהוה קם ואור נגה והופיע
את הבית ויך את־צדת כיפה ויעירהו לאמר קום במהרה
ויפלו אזקיו מידיו : 8 ויאמר אליו המלאך חגור במתניך
והנעל בנעליך ויעש כן ויאמר לו התעטף במעילך ולך
אחרי : 9 ויצא וילך אחריו ולא ידע כי אמת היא אשר
נהיתה במלאך כי־אמר לראותו את־המראה: 10 וכאשר
עברו את־משמרת הראשנה ושנית באו אל־שער הברזל
אשר מוליך אל־העיר אשר בנדבה נפתח להם
ובצאתם באו אל־שוק אחד וברגע תתפרק המלאך
מאתו : 11 וכיפה בבואו אל־נפשו אמר עתה ידעתי
באמת כי שלח יהוה את־מלאכו ויפלטני מיד הירודס
ומכל יקהת עם יהודה: 12 ובשיחו בא אל־בית מרים
אם־יוחנן הנקרא מרקוס אשר שם אחים רבים היו
נקהלים ומתפללים : 13 וכאשר דפק כיפה אל־דלת
החצר ותצא נערה לשמוע ושמה רודא: 14 ובדעתה את
קול כיפה משמחה לא פתחה את־השער כי אם רצה
הביתה ותגד כי עומד כיפה לפני השער : 15 והמה
אמרו אליה משגעה את והיא נאומרה כי כן הוא והמה
אמרו מלאכו הוא : 16 וכיפה התעודד לדפק ובפתחם

ראו

וּמָה אֲנִי כִּי אוּכַל לִכְלֹא אֶת־הָאֱלֹהִים׃ 18 וּבְשָׁמְעָם
אֶת־הָאֵלֶּה הֶחֱשׁוּ וַיְכַבְּדוּ אֶת־יְהוָה לֵאמֹר אַךְ גַּם
לַגּוֹיִם נָתַן אֱלֹהִים אֶת־הַתְּשׁוּבָה אֶל־הַחַיִּים׃
19 וְהַנְּפוֹצִים מִצָּרָה וּמְצוּקָה הַנִּהְיָתָה עַל־סְטֶפָנוֹס הָלְכוּ
עַד חוּבָה וְכַפֵּר וְאַנְטְיוֹכְיָא וּלְאֱנוֹשׁ לֹא דִּבְּרוּ אֶת־הַדָּבָר
כִּי אִם לַיְּהוּדִים לְבַדָּם׃ 20 וַיִּהְיוּ אֲנָשִׁים מֵהֶם אַנְשֵׁי־כַפֵּר
וְקִיר אֲשֶׁר בְּבוֹאָם אֶל־אַנְטְיוֹכְיָא דִּבְּרוּ אֶל־הַיְּוָנִים מְבַשְּׂרִים
אֶת־יֵשׁוּעַ אֲדֹנֵינוּ׃ 21 וַתְּהִי עֲלֵיהֶם יַד יְהוָה לְרַפֵּא אוֹתָם
וּמִסְפָּר רַב הַמַּאֲמִינִים שָׁבוּ אֶל־יְהוָה׃ 22 וַיָּבוֹא הַדָּבָר
אֶל־אָזְנֵי הַקְּהִלָּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁלְחוּ לְבַרְנַבָּא
לַעֲבֹר בְּאַנְטְיוֹכְיָא׃ 23 וּבְבוֹאוֹ שָׁמָּה רָאָה אֶת־תְּחִנַּת
אֱלֹהִים וַיִּשְׂמַח וַיָּעַץ אוֹתָם כֻּלָּם לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ
לִבּוֹתָם בַּיהוָה׃ 24 אֲשֶׁר הוּא אִישׁ טוֹב וּמָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
וֶאֱמוּנָה וְנוֹסַף קָהָל גָּדוֹל לַיהוָה׃ 25 וַיֵּצֵא בַרְנַבָּא טַרְסוּסָה
לְבַקֵּשׁ אֶת־שָׁאוּל׃ 26 וְכַאֲשֶׁר מְצָאוֹ הֱבִיאוֹ בְּאַנְטְיוֹכְיָא
וַיְהִי כִּי־כָל־הַשָּׁנָה נוֹסְדוּ יַחַד בִּקְהִלָּה וַיְלַמְּדוּ עָם רָב
וַיִּקָּרְאוּ הַתַּלְמִידִים בְּאַנְטְיוֹכְיָא בָרִאשׁוֹנָה נָצְרִים׃
27 וּבַיָּמִים הָהֵם בָּאוּ מִירוּשָׁלַיִם נְבִיאִים לְאַנְטְיוֹכְיָא׃
28 וַיָּקָם אֶחָד מֵהֶם וּשְׁמוֹ אַחְאָב וַיִּנָּבֵא בְרוּחַ רָעָב גָּדוֹל
לִהְיוֹת עַל־הַתֵּבֵל וְהוּא נִהְיָה בִּימֵי קְלַוְדְּיוֹס הַקֵּיסָר׃
29 וְהַתַּלְמִידִים כְּדֵיכָם נָדְבוּ אִישׁ אִישׁ אֶל־הַשָּׁרֵת לִשְׁלֹחַ
לַאֲחֵיהֶם הַיּוֹשְׁבִים בִּיהוּדָה׃ 30 וַיַּעֲשׂוּ וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־הַזְּקֵנִים
בִּידֵי בַרְנַבָּא וְשָׁאוּל׃

CAP. XII. יב

1 וּבָעֵת הַהִיא שָׁלַח הֵירוֹדֵס הַמֶּלֶךְ אֶת־יָדָיו לְהָרַע אֲחָדִים
מִקְּהִלָּה׃ 2 וַיַּהֲרֹג אֶת־יַעֲקֹב אֲחִי יוֹחָנָן בֶּחָרֶב׃ 3 וּבִרְאוֹתוֹ
כִּי

אלהים בעדות היהודים ויהי יוחנן משרתם ׃ 6 וכאשר
התהלכו בכל־האי עד פפוס וימצאו את מהגה אחד נביא
שקר יהודי ושמו בר־ישוע ׃ 7 אשר היה את סרגיוס
פולוס והוא יועץ גדול ואיש נבון וזה קרא לברנבא
ולשאול ויבקש לשמוע את־דבר אלהים ׃ 8 ויקם
עלידם אלימשיח המהגה כי כן מתרגם שמו מבקש
לשובב את־יועץ הגדול מאמונה ׃ 9 ושאול אשר גם
הוא נקרא פולוס מלא רוח הקדש הביטו ׃ 10 ויאמר
אוי מלא כל־מרמה ותך בן־המכליכם אויב כל־צדק
לא תנוח לשובב את־דרכי יהוה הישרים ׃ 11 ועת הנה
יד יהוה עליך ותהי עור לא רואה את־השמש לעת
ופתאם נפלה עליו אפלה וחשך ויתהלך סביב סביב
ויבקש את־אשר יאחזנו בידו ׃ 12 אז בראות יועץ הגדול
את־אשר נעשה האמין מתמה על־מורת יהוה ׃ 13 וכאשר
פולוס ואשר עמו מפפוס הלכו עד־פרגא עיר פמפוליא אז
נפרד יוחנן מאתם וישב ירושלימה ׃ 14 והמה עברו
מפרגא תבואו באנתיוכיא עיר פיסידיא ויבואו אל־העדה
ביום השבת וישבו ׃ 15 ואחרי מקרא התורה והנביאים
חשלחו שרי העדה אליהם לאמר האנשים אחים אם
יש בכם דבר תנחמים אל־העם דברו ׃ 16 ויקם פולוס
חנף בידו ויאמר אנשי ישראל ויראי יהוה שמעו ׃ 17 יהוה
אלהי עם הזה ישראל בחר באבותינו
ואת העם רומם בגורם בארץ מצרים
ובזרוע נטויה הוציאם ממנו ׃ 18 וכעת
ארבעים שנה קלקל אותם במדבר ׃ 19 ומחה שבעת עמים
בארץ כנען ויחלק להם את־ארצם בגורל ׃ 20 ואחרי כן

שמו׳ א׳ א׳ וי״ג י״ו וגו׳ Exo. 1. 1. & 13. 16. &c.

רָאוּ אוֹתוֹ וַיִּתַּמָּהוּ : 17 וַיָּנֶף לָהֶם בְּיָדוֹ לַחֲשׁוֹת וַיְסַפֵּר
לָהֶם אֵיךְ יְהוָה הוֹצִיאוֹ מִמִּשְׁמָרָה וַיֹּאמֶר הַגִּידוּ לְיַעֲקֹב
וּלְאֶחָיו אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּצֵא וַיֵּלֶךְ אֶל־מָקוֹם אַחֵר :
18 וַיְהִי־בֹקֶר וַחֲרָדָה לֹא קְטַנָּה הָיְתָה בְּאַנְשֵׁי מִלְחָמָה
מַה נִּהְיָה לְכֵיפָא : 19 וְהֵירוֹדֵס כַּאֲשֶׁר יְבַקְשֶׁנּוּ וְלֹא מְצָאוֹ
דָּן אֶת־הַשּׁוֹמְרִים וַיְצַו לִצְפּוֹר וּבְרִדְתּוֹ מִיהוּדָה לְקֵיסַרְיָא
אָרַךְ לוֹ יָמִים: 20 וַיִּרְגַּז הֵירוֹדֵס עַל־צוֹר וְצִידוֹן וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו
יַחְדָּיו וַיְפַתּוּ לְבְלַסְטוֹס סָרִיס פְּטוֹר הַמֶּלֶךְ עַל־צַלְעוֹת
וְתַאֲוֹת וַיִּשְׁאֲלוּ עַל־הַשָּׁלוֹם עַל־כִּי מִחְיַת מְדִינָתָם מִמְּדִינַת
הַמֶּלֶךְ הִיא : 21 וּבְיוֹם מוֹעֵד הֵירוֹדֵס לָבוּשׁ בִּגְדֵי הַמֶּלֶךְ
וַיֵּשֶׁב עַל־הַכִּסֵּא אַל־קוּם מְדַבֵּר אֶל־הָעָם : 22 וַיִּצְעַק
הָעָם כִּי קוֹל אֱלֹהִים הוּא וְלֹא אֲנָשִׁים : 23 וּפִתְאֹם
הִכָּהוּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־כִּי לֹא נָתַן כָּבוֹד לֵאלֹהִים וְתַחְתָּיו
הֻצַּע רִמָּה וּמְכַסָּיו תּוֹלֵעָה וַיִּגְוַע : 24 וּדְבַר יְהוָה פָּרָה
וְרָבָה : 25 וּבַרְנַבָּא וְשָׁאוּל שָׁבוּ מִירוּשָׁלַיִם לְאַנְטְיוֹכְיָא
וּבְשַׁלְּמָם אֶת־הַשָּׁרֵת לָקְחוּ אִתָּם אֶת־יוֹחָנָן הַנִּקְרָא
מַרְקוֹס :

ג׳י CAP. XIII.

1 וַיִּהְיוּ בְקְהִלָּה אֲשֶׁר הָיְתָה בְּאַנְטְיוֹכְיָא אֲנָשִׁים נְבִיאִים
וּמְלַמְּדִים בַּרְנַבָּא וְשִׁמְעוֹן הַנִּקְרָא נִיגֶר וְלוּקִיוֹס מִקִּיר
וּמְנַחֵם אֲשֶׁר מִנְּעוּרָיו גְּדֵלֶנּוּ הֵירוֹדֵס שַׂר רְבִיעִי כָּאָב
וְשָׁאוּל : 2 וּבְשָׁרְתָם לַיהוָה וּבְצוֹמָם אָמַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
הַבְדִּילוּ לִי אֶת־בַּרְנַבָּא וְשָׁאוּל אֶל־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר קְרָאתִים:
3 אָז צָמוּ וְהִתְפַּלְלוּ וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם אֶת־יָדַיִם וַיְשַׁלְּחוּם :
4 וְהֵמָּה שְׁלוּחִים מֵרוּחַ הַקֹּדֶשׁ יָרְדוּ בִּסַלּוּקְיָא וּמִשָּׁם
הָלְכוּ בַּיָּם עַד־כַּפְּרָ: 5 וּבְבוֹאָם לְשַׁלְמִין בִּשְּׂרוּ אֶת־דְּבַר
אֱלֹהִים

דויד הנאמנים: 35 לכן גם במקום אחר אמר Psal.16. תהל׳ יו׳ י׳
כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך 10.
לראות שחת: 36 כי דוד כאשר בדורו שרת את שרתו כרצון
אלהים הלך כדרך כל־הארץ ויגוע ויאסף אל־אבותיו וירא
את־השחת: 37 ואשר הקימנו אלהים לא ראה שחת:
38 וידוע תדעו אנשים אחים כי בו הגד לכם סליחת
עונים וחטאים כלם אשר לא יכלתם בתורת מושה
להצדק מהמה: 39 כל־אשר מאמין בו יצטדק: 40 וראו
פן יבוא עליכם הנאמר בנביאים: 41 ראו בגוים
והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל Hab. חבק׳ א׳ ה׳
בימיכם לא תאמינו כי יספר: 42 ובצאתם 1. 5.
מעדת היהודים וישאלו מהם הגוים לדבר אליהם את
הדברים האלה לשבת אחרת: 43 ותתר העדה ורבים
מיהודים ומגרים יראי אלהים הלכו אחרי פולוס וברנבא
אשר מדברים היו אליהם ויפתום לעמדם בתחנת אלהים:
44 ובשבת הבאה כהקהל את כל העיר לשמוע את־דבר
אלהים: 45 ויהודים בראותם את־המונים וימלאו
בקנאה וימרו ויסוגו למרוד על־פי פולוס ולגדף: 46 אז
פולוס וברנבא אמרו בבטחון צריך הוא לדבר אליכם
בראשונה את־דבר אלהים וכי מאסתוהו ולא תתחשבו
לנפשותיכם שוות לחיי עולם הנה נהפך אל־הגוים: 47 כי
כה צוה אותנו יהוה נתתיך לאור גוים Isa. ישע׳ מט׳ ו׳
להיות ישועתי עד קצה הארץ: 48 וכאשר 49.6.
שמעו הגוים שמחו וישבחו את־דבר יהוה ויאמינו כמה
היו נמנים אל־חיי עולם: 49 ודבר יהוה מתבשר בכל
המדינה: 50 והיהודים הסיתו את־נשי יראות יהוה

כְּאַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה עַד־שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא נָתַן
לָהֶם אֶת־הַשּׁוֹפְטִים ׃ 21 וּמֵאָז אָמְרוּ לָתֵת לָהֶם מֶלֶךְ
וַיִּתֵּן לָהֶם אֱלֹהִים אֶת־שָׁאוּל בֶּן־קִישׁ אִישׁ מִמַּטֵּה בִנְיָמִין
אַרְבָּעִים שָׁנָה ׃ 22 וַיִּמְאַס בּוֹ וַיָּקֶם לָהֶם תהל׳ פט׳ כא׳
אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ וַיָּעַד עָלָיו לֵאמֹר מָצָאתִי ישע׳ יא׳ א׳ Psa.
דָּוִד בֶּן־יִשַׁי אִישׁ כִּלְבָבִי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת 89. 21. Isa. 11. 1.
כָּל־חֲפָצָי ׃ 23 וּמִזַּרְעוֹ כִּדְבַר נְבוּאָה הֵקִים יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל אֶת־יֵשׁוּעַ מוֹשִׁיעַ ׃ 24 וַיְקַדֵּם לִקְרֹא יוֹחָנָן
לִפְנֵי בוֹאוֹ אֶת־טְבִילַת הַתְּשׁוּבָה לְכָל־עַם יִשְׂרָאֵל ׃
25 וְכַאֲשֶׁר כִּלָּה יוֹחָנָן אֶת־מְרוּצוֹ אָמַר אֲשֶׁר תַּחְשְׁבוּ
לִהְיוֹתִי אֵינֶנִּי הוּא כִּי אִם הִנֵּה בָא אַחֲרַי לַאֲשֶׁר אֵינֶנִּי
שָׁוֶה לְפַתֵּחַ אֶת־נַעַל רַגְלָיו ׃ 26 הָאֲנָשִׁים אַחִים בְּנֵי
דוֹרַת אַבְרָהָם וַאֲשֶׁר בָּכֶם יִרְאֵי יְהוָה לָכֶם דְּבַר יְשׁוּעָה
הַזֹּאת נִשְׁלָח ׃ 27 וַאֲשֶׁר יוֹשְׁבִים בִּירוּשָׁלַיִם וּנְשִׂיאֵיהֶם שָׁגְגוּ
בוֹ וְאֶת־קוֹלוֹת הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּכָל־שַׁבָּתוֹת נִקְרָאוּ
בְּדִינָם מִלְאוּ ׃ 28 וְאַף כִּי מִשְׁפַּט מָוֶת אֵינָם מוֹצְאִים
בּוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ מִפִּילָטוֹס לַהוֹקִיעֶנּוּ ׃ 29 וְכַאֲשֶׁר כִּלּוּ כָל־
הַדְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים עָלָיו וַיּוֹרִידוּהוּ מִן־הָעֵץ וַיָּשִׂימוּ אֶל־
הַקָּבֶר ׃ 30 וֵאלֹהִים הֱקִימֶנּוּ מִמֵּתִים ׃ 31 הַנִּרְאָה בְּיָמִים
רַבִּים לַאֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ מִגָּלִיל יְרוּשָׁלַיְמָה לַאֲשֶׁר עֵדִים
הֵמָּה אֶל הָעָם ׃ 32 וַאֲנַחְנוּ מְבַשְּׂרִים אֶתְכֶם אֶת הַמַּאֲמָר
הַנֶּאֱמַר לַאֲבוֹתֵינוּ ׃ 33 כִּי אֱלֹהִים מִלֵּא אוֹתוֹ לָנוּ לִבְנֵיהֶם
בַּהֲקִימוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ כְּמוֹ בְמִזְמוֹר הַשֵּׁנִי תהל׳ ב׳ ז׳ Psa.
נִכְתָּב בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ ׃ 34 וְכִי 2. 7.
הֱקִימֶנּוּ מִמֵּתִים וְעוֹדֶנּוּ לֹא יִרְאֶה שַׁחַת כֵּן ישע׳ נה׳ ג׳ Isa.
אָמַר כִּי אֶכְרְתָה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי 55. 3.
דָוִד

שמעו השליחים ברנבא ופולוס ויקרעו את־בגדותם ויזנקו
בעם ויצעקו : 14 לאמר האנשים מה
תעשו את־הדברים האלה ואנחנו כמוכם
אנשים אנושים ומתים היינו מבשרים
אתכם להשיב מאלילים האלה אל־אלהי חי אשר ברא
את־השמים ואת־הארץ ואת־הים וכל־אשר בם :
15 אשר בדורות הראשונות הניח כל־הגוים ללכת
בדרכיהם : 16 אף כי גם על־נפשו עזב להם עדות
מטיב משמים נותן לנו בעתו גשמי־ברכה ונתן עץ
השדה את־פריו והארץ תתן יבולה ומשביע אכל
ושמחה את־לבותינו : 17 ובדברם את־האלה ויפצרו
בעם וירפום מזבוח להם : 18 ובהאריכם ובלמדם שם
באו יהודים מאנטיוכיא ומאיקנון ויפתו את־העם וירגמו
את־פולוס וימשכוהו אל־מחוץ לעיר ומתחשבים כי מת
הוא : 19 וסבבוהו התלמידים ויקם ויבוא בעיר וממחרת
יצא את ברנבא אל־דרבא : 20 ובבשרם את־העיר הזאת
ובלמדם רבים וישובו אל־ליסטרא ואיקונון ואנטיוכיא :
21 מחזיקים ומאמצים את־נפשות התלמידים מעיצים
אותם לעמד באמונה וכי בצרות רבות צריך לבוא אותנו
אל־מלכות האלהים : 22 ומפקידים להם את־הכהנים
בקהל לקהל התפללו וצמו והפקידום ליהוה אשר
בו האמינו : 23 וכאשר עברו בארץ פיסדיא באו
בפמפוליא : 24 ובדברם את־הדבר בפרגא ירדו
לאתליא : 25 ומשם רדו בים לאנטיוכיה אי־מזה
היו נתונים לחנת אלהים אל־המעשה אשר שלמו :
26 ובבואם ובהקהיל העדה ויגידו כמה עשה אלהים אתם
וכי

בראׄ אׄ אׄ תהלׄ קמוׄ וׄ
Gen.1.1. Ps.146.6.

שוות נכבדות וראשי העיר ותחוללנה רזן מתעה ורדופה
על־פולוס וברנבא וישליכום מגבולותם : 51 והמה
התנערו מעפר וינפצו עפר רגליהם עליהם ויבואו לאיקון:
52 והתלמידים נמלאו שמחה ורוח הקדש :

יד CAP. XIV.

1 ויהי־באיקון בבואם אל־עדת היהודים וידברו כן אשר
יאמינו מיהודים ומיונים המון רב : 2 והיהודים אשר אינם
מאמינים הסיתו והריעו את־נפשות הגוים על־האחים :
3 ועת רבה האריכו מבטיחים על־יהוה המעיד לדבר
חנתו הנותן אותות ומופתים להיות בידיהם : 4 ונפלג
עם העיר כי אחדים היו את־היהודים ואחרים עם
השליחים : 5 וכאשר היה שואת הגוים ויהודים עם
נשיאיהם לגדפם ולסקלם באבנים : 6 ובדעתם נסו אל־
עדי ליקאוניא וליסטרא ודרבא ובכל־הככר ושם היו
מבשרים (וינט כל־ההמון על־למודם ופולוס וברנבא
ארכו להם בליסטרא) : 7 ואיש אחד בליסטרא חולה
ברגליו ישב ופסח הוא מבטן אמו אשר בכל־עתו לא
התהלך : 8 זה שמע את־פולוס בדברו והוא הביט בו
ובראותו כי היתה לו אמונה להושע : 9 ויאמר בקול
גדול אומר אנכי לך בשם אדנינו ישוע המשיח קום על־
רגליך בקוממיות וידלג ויתהלך : 10 וההמונים בראותם
את־אשר עשה פולוס וישאו את־קולם ליקאונית לאמר
האלהים בדמות האנשים ירדו אלינו : 11 ויקראו לברנבא
עליון ולפולוס קראו הרמים על־כי הוא בעל הדבר :
12 וכמר הבעל אשר הוא מחוץ לעירם הקריב שורים
וכתרות אל־השערים את־העם ואבה לזבוח : 13 וכאשר
שמעו

בְּיָדֵיהֶם : 13 וּבְהֶחֱשׁוֹתָם וַיַּעַן יַעֲקֹב לֵאמֹר הָאֲנָשִׁים אַחִים
שִׁמְעוּ אֵלָי : 14 שִׁמְעוֹן בֵּאֵר כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה הָאֱלֹהִים
פָּקַד לָקַחַת מִגּוֹיִם עַם בִּשְׁמוֹ : 15 וּבְזֹאת יֵאָתוּ דִּבְרֵי
הַנְּבִיאִים כְּמוֹ נִכְתָּב : 16 וּבַיּוֹם הַהוּא עמו׳ ט׳ יא׳
אָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת וְגָדַרְתִּי Amos 9. 11.
אֶת־פִּרְצֵיהֶן וַהֲרִסֹתָיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם :
17 לְמַעַן יִירְשׁוּ אֶת־שְׁאֵרִית אֱדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה עֹשֶׂה זֹּאת : 18 נוֹדְעוּ
לֵאלֹהִים מֵעוֹלָם כָּל מִפְעָלָיו : 19 עַל־כֵּן שׁוֹפֵט אָנֹכִי פֶּן
תּוֹגִיוּן אוֹ תַמְרִיצוּן אוֹתָם אֲשֶׁר מִן־הַגּוֹיִם שָׁבוּ אֶל יְהוָה :
20 כִּי אִם לִנְצֹר אֶת־נַפְשָׁם מִטֻּמְאַת הָאֱלִילִים וּמִתַּזְנוּת
מִנֶּחֱנָק וּמִדָּם : 21 כִּי לְמֹשֶׁה הָיוּ לוֹ מִדּוֹרוֹת קַדְמוֹנִיּוֹת
מֵעִיר לָעִיר הַקֹּרְאִים אוֹתוֹ בַּעֲדוֹתָם בְּכָל־שַׁבָּת :
22 וַיִּיטַב בְּעֵינֵי הַשְּׁלִיחִים וְהַזְּקֵנִים אֶת־כָּל הָעֵדָה לִשְׁלוֹחַ
מֵאִתָּם אֲנָשִׁים בְּחִירִים לְאַנְטְיוֹכְיָא עִם פּוֹלוֹס וּבַרְנַבָּא אֶת־
יְהוּדָה הַנִּקְרָא בַּרְשַׁבָּא וְאֶת־שִׁילָא אַנְשֵׁי רָאשֵׁי הָאַחִים :
23 כּוֹתְבִים בְּיָדָם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַשְּׁלִיחִים וְהַזְּקֵנִים
וְהָאַחִים לָאַחִים אֲשֶׁר מִן הַגּוֹיִם בְּאַנְטְיוֹכְיָא וּבַאֲרָם וּבְקִילִיקְיָא
שָׁלוֹם : 24 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כִּי אֲנָשִׁים יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ הִבְהִילוּ
אֶתְכֶם בְּדִבְרֵי־בְלִיַּעַל עֹשֵׂה סֵטִים וְלַהֲפֹךְ אֶת־נַפְשֵׁיכֶם
לֵאמֹר לְהִמּוֹל וְלִשְׁמוֹר אֶת־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר לֹא צִוִּינוּ לָהֶם :
25 וַיִּיטַב בְּעֵינֵי כֻלָּנוּ הַנִּקְהָלִים יַחַד לִשְׁלוֹחַ אֲלֵיכֶם אֲנָשִׁים
בְּחִירִים עִם אֲהוּבֵינוּ בַּרְנַבָּא וּפוֹלוֹס: 26 אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָתְנוּ
אֶת־נַפְשָׁם עַל־שֵׁם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ : 27 וַנִּשְׁלַח
אֶת־יְהוּדָה וְשִׁילָא אֲשֶׁר גַּם הֵמָּה יַגִּידוּ לָהֶם אֶת־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : 28 כִּי טוֹב עַל־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְכָשֵׁר
הַדָּבָר

וְכִי פָּתַח לַגּוֹיִם אֶת־שַׁעַר הָאֱמוּנָה׃ 27 וַיֵּאָרְכוּ לָהֶם
שָׁם הַיָּמִים לֹא מְעַטִּים וַיֵּאָרְכוּ אֶת־הַתַּלְמִידִים׃

טו CAP. XV.

1 וּמִקְצַת הָאֲנָשִׁים הַיּוֹרְדִים מִיהוּדָה לִמְּדוּ אֶת־הָאַחִים אִם
לֹא יִמּוֹלוּ כְּתוֹרַת מֹשֶׁה כִּי לֹא יוּכְלוּ לְהִוָּשֵׁעַ׃ 2 וַתְּהִי
תְלוּנָה וְתוֹכֵחָה לֹא קְטַנָּה לְפַוְלוֹס וּלְבַרְנַבָּא עֲלֵיהֶם
וַיָּקִימוּ לַעֲלוֹת פַּוְלוֹס וּבַרְנַבָּא וַאֲנָשִׁים אֲחֵרִים מֵהֶם
אֶל־הַשְּׁלִיחִים וְהַזְּקֵנִים יְרוּשָׁלַיְמָה עַל־הַבַּקָּשָׁה הַזֹּאת׃
3 וַאֲשֶׁר מְשֻׁלָּחִים מֵעֵדָה עָבְרוּ בְּחוּבָה וְשׁוֹמְרוֹן מְסַפְּרִים
אֶת־תְּשׁוּבַת הַגּוֹיִם וַיַּעֲשׂוּ שִׂמְחָה גְדוֹלָה לָאַחִים כֻּלָּם׃
4 וּבְבוֹאָם יְרוּשָׁלַיְמָה וַיְקֻבְּלוּ מֵעֵדָה וּמִן הַשְּׁלִיחִים
וּמִן הַזְּקֵנִים וַיְסַפְּרוּ כַּמָּה עָשָׂה אֱלֹהִים עִמָּם׃
5 וַיָּקוּמוּ אֲנָשִׁים מִכְּפִירַת הַפְּרוּשִׁים הַמַּאֲמִינִים לֵאמֹר
כִּי צָרִיךְ לְהִמּוֹלָם וּלְצַוּוֹת לִשְׁמוֹר אֶת־תּוֹרַת מוֹשֶׁה׃
6 וַיִּקָּהֲלוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַזְּקֵנִים לִרְאוֹת עַל־הַדָּבָר הַזֶּה׃
7 וְכַאֲשֶׁר הִתְוַכְּחוּ הַרְבֵּה מְאֹד וַיָּקָם כֵּיפָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אֲנָשִׁים אַחִים אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי מִיָּמִים קַדְמוֹנִים אֱלֹהִים
בָּחַר בָּנוּ בְּפִי לִשְׁמוֹעַ הַגּוֹיִם אֶת־דְּבַר הַבְּשׂוֹרָה וּלְהַאֲמִין׃
8 וֵאלֹהִים הַבֹּחֵן לִבּוֹת הֵעִיד בָּם בְּתִתּוֹ לָהֶם אֶת־רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ כְּמוֹ גַם לָכֶם׃ 9 וּמְאוּמָה לֹא הִבְדִּיל בֵּינֵינוּ
וּבֵינֵיהֶם בְּטַהֵר בֶּאֱמוּנָה אֶת־לְבוֹתָם׃ 10 וְעַתָּה מַה תְּנַסּוּ
אֶת־הָאֱלֹהִים לָשִׂים עַל־עַל־צַוַּאר הַתַּלְמִידִים אֲשֶׁר גַּם
אֲבוֹתֵינוּ גַם אֲנַחְנוּ לֹא יָכֹלְנוּ לִסְבּוֹל׃ 11 כִּי אִם בְּתְחִנַּת
אֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ מַאֲמִינִים אֲנַחְנוּ לְהִוָּשֵׁעַ כְּמוֹ גַם
הָאֵלֶּה׃ 12 וַיַּשְׁתֵּק כָּל־הֶהָמוֹן וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־בַּרְנַבָּא וּפַוְלוֹס
הַמְסַפְּרִים כַּמָּה עָשָׂה אֱלֹהִים אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בַּגּוֹיִם
בִּידֵיהֶם׃

בעבור היהודים אשר היו במקומים האלה כי ידעו כלם
כי אביו היה יוני : 4 וכאשר עברו את הערים ויתנו להם
לנצר את־הלמודים אשר נשפטו משליחים וזקנים אשר
בירושלים : 5 והקהלות התחזקו באמונה ונותרו במספר
יום יום : 6 ועברו בארץ פרוגיא וגלטיא נכלאים מרוח
הקדש מדבר את־הדבר באסיא : 7 ובבואם אל־מוסיא
בקשו ללכת משם לביתוניא ולא הניחתם רוח (ישוע :)
8 וכאשר עברו את־מוסיא ירדו לטרואם : 9 ומראה
נראה לפולוס בלילה איש אחד כתי היה עומד מסית
אותו לאמר בוא נא אל־כתים ועזרה לנו: 10 וכאשר ראה
את־המראה ברגע בקשנו לצאת אל־כתים מורים כי
קרא לנו יהוה לבשר אותם: 11 וכאשר הלכנו מן טרואום
במרוץ ישר באנו בסמותראקי וביום מחר לעיר נאפולים:
12 ומשם לפילפוס אשר היא ראשונה בחלק הכתים עיר
מכורות והיינו בה בעיר אורכים לנו ימים אחדים :
13 וביום השבת יצאנו מחוץ לעיר אל־הנהר אשר נראה
כי בית תפלה היתה שם ויושבים דברנו לנשים הנקהלו:
14 ואשה אחת ושמה לודיא מוכרת ארגמן מעיר
טיאתירא יראת אלהים שמעה אשר פתח יהוה לבה
להקשיב למדברים מפולוס: 15 וכאשר נטבלה וכל־ביתה
שאלה לאמר אם תשפטוני כי אשת אמונים אנכי ביהוה
בואו לביתי ועמדו ותפצר בנו : 16 ויהי־כאשר הלכנו
אל־התפלה ותקר לנו נערה אשר לה רוח אוב אשר
פעלה רבה עשתה לאדניו בקסם : 17 והיא הלכה אחרי
פולוס ואחרינו וזעקה לאמר האנשים האלה עבדי אל
עליון המה אשר מגידים לנו את־דרך הישועה : 18 וזאת

הדבר לפנינו מאומה לא יותר לשים עליכם סבל כי אם
את הצריכים האלה: 29 לנצר מזבחי האלילים ומדם ומחנק
ומתזנות (וכל אשר לא תאבו להעשות לנפשכם לאחרים
לא תעשו) ומאלה אם תצרו נפשכם תיטיבון חזקו
ואמצו לבבכם וקוו אל יהוה: 30 וכאשר נשלחו באו
להם לאנטיוכיא ויקהילו את ההמון ויתנו להם את האגרת:
31 ובקראם שמחו בשמחה גדולה על הנחמה: 32 ויהודה
ושילא היו נביאים גם המה לכן בדבר רב נחמו חזקו
ואמצו את האחים: 33 וארכו להם שם הימים וישלחו
בשלום מאחים אל השליחים: 34 וייטב בעיני שילא לארך
לו עמם (ויהודה לבדו הלך ירושלימה:) 35 ופולוס וברנבא
ארכו להם באנטיוכיא מלמדים ומבשרים את אחרים
רבים את דבר אלהים: 36 ומימים אמר פולוס אל ברנבא
נשוב נא ונפקוד את אחינו מכל עיר לעיר אשר בהנה
בשרנו את דבר יהוה מה יעשון: 37 וברנבא אבה לקחת
עמו את יוחנן הנקרא מרקוס: 38 ולפולוס נראה לו
אשר אותו אשר עזבם בפמפיליא ולא בא אתם אל
המעשה לא יקחוהו עמם: 39 ויהי ריב ביניהם כן אשר
נפרד איש מרעהו וברנבא לקח אליו את מרקוס וילך
כפרה: 40 ופולוס בחר לו בשילא ויצא נפקד לחנת
אלהים מן האחים: 41 ועבר בארם וקיליקיא מאמץ את
העדות:

יו CAP. XVI.

1 ויגע בדרבא ולוסטרא והנה תלמיד אחד היה שם
ושמו טימותאוס בן אשה יהודית מאמנת ואביו יוני:
2 ולו הועד מכל אחים אשר בליסטרא ואיקון כי ישר
הוא: 3 אותו אבה פולוס לצאת עמו ויקחהו וימל אותו
בעבור

בֵּיתוֹ מַאֲמִין בַּיהוָה׃ 35 וַיְהִי בֹקֶר וַיִּשְׁלְחוּ הַסְּגָנִים אֶת־
מְשָׁרְתֵיהֶם לֵאמֹר הַתֵּר אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה׃ 36 וַיַּגֵּד
שׁוֹמֵר הַמַּטָּרָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְפוֹלוֹס כִּי שָׁלְחוּ
הַסְּגָנִים לְהַתִּירָם וְעַתָּה צְאוּ. וּלְכוּ בְשָׁלוֹם׃ 37 וּפוֹלוֹס אָמַר
אֲלֵיהֶם הִכּוּ אוֹתָנוּ לִפְנֵי כָל־הָעָם וּנְקִיִּים אֲנַחְנוּ וְגַם
אֲנָשִׁים רְהוֹמִים הָיִינוּ שָׁלְחוּ בַמַּטָּרָה וְעַתָּה בַּלָּט יַשְׁלִיכוּ
אוֹתָנוּ לֹא כֵן כִּי אִם יָבוֹאוּ אִתָּנוּ וְיוֹלִיכוּ אוֹתָנוּ הַחוּצָה׃
38 וְהַמְשָׁרְתִים הִגִּידוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לַסְּגָנִים
וַיִּירְאוּ בְּשָׁמְעָם כִּי רְהוֹמִים הֵמָּה׃ 39 וַיָּבוֹאוּ וַיִּתְחַנְּנוּ
לָהֶם וּבְהוֹצִיאָם שָׁאֲלוּ מֵהֶם לָצֵאת מִן הָעִיר׃ 40 וּבְצֵאתָם
מִן הַמַּטָּרָה בָּאוּ אֶל־לוּדְיָא וּבִרְאוֹתָם אֶת־הָאַחִים נִחֲמוּם
וַיֵּצֵאוּ׃

יז CAP. XVII.

1 וְכַאֲשֶׁר עָבְרוּ בְּאַמְפִיפּוֹלִיס וְאַפֻּלוֹנְיָא בָּאוּ לְתֶסָּלוֹנִיקָא
אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁם עֲדַת הַיְּהוּדִים׃ 2 וּפוֹלוֹס בָּא אֲלֵיהֶם
כְּתְעוּדָתוֹ וּבִשְׁלוֹשֶׁת שַׁבָּתוֹת יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם מִכְּתָבִים׃
3 פּוֹתֵחַ וּמוֹכִיחַ כִּי צָרֹךְ הַמָּשִׁיחַ לְעֻנּוֹת וְלָקוּם מִמֵּתִים
וְכִי זֶה הַמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ הוּא אֲשֶׁר אֲנִי מַגִּיד לָכֶם׃ 4 וּמִקְצָתָם
הֶאֱמִינוּ וְדָבְקוּ בְּפוֹלוֹס וְשִׁילָא וּמִיְּוָנִים יִרְאֵי אֱלֹהִים
הָמוֹן רָב וּמִנָּשִׁים רִאשׁוֹנוֹת לֹא מְעַטּוֹת׃ 5 וִיהוּדִים
אֲשֶׁר אֵינָם מַאֲמִינִים בְּקִנְאָה לָקְחוּ אֲלֵיהֶם חֶבֶל אַנְשֵׁי־
בְלִיַּעַל וַיַּקְהִילוּ וַיָּהֹמּוּ אֶת־כָּל הָעִיר וַיָּקוּמוּ עַל־
בֵּית יָסוֹן וַיְבַקְשׁוּם לְהוֹצִיאָם אֶל־הָעָם׃ 6 וְכַאֲשֶׁר לֹא
מְצָאוּם וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יָסוֹן וּקְצָת הָאַחִים אֶל־נְשִׂיאֵי
הָעִיר וְעֹקִים כִּי הַמְּסִיתִים כָּל־הַתֵּבֵל בָּאוּ גַם הֵנָּה׃
7 וְיָסוֹן קִבֵּל אוֹתָם וְכָל הָאֵלֶּה עַל־מִצְוַת הַקֵּיסָר יַעֲשׂוּ
לֵאמֹר

עָשְׂתָה יָמִים רַבִּים וַיִּכְעַס פּוֹלוֹס וַיִּתְהַפֵּךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָרוּחַ
מְצַוֶּה אָנֹכִי לָךְ בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לָצֵאת מִמֶּנָּה
וַתֵּצֵא בַּשָּׁעָה הַהִיא׃ 19 וּבִרְאוֹת אֲדֹנֶיהָ כִּי עָלְתָה תִקְוַת
פְּעֻלָּתָם וַיִּתְפְּשׂוּ אֶת־פּוֹלוֹס וְשִׁילָא וַיִּמְשְׁכוּם אֶל־הַשּׁוּק
לִפְנֵי הַנְּשִׂיאִים׃ 20 וַיַּצִּיבוּם לִפְנֵי־הַסְּגָנִים לֵאמֹר הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה מְצַמְּתִים אֶת־עִירֵנוּ וִיהוּדִים הֵמָּה׃ 21 וּמַגִּידִים
לָנוּ עֵדָה אֲשֶׁר לֹא נוּכַל לְקַבֵּל וְלַעֲשׂוֹת אוֹתָנָה כִּי רְהוֹמִים
אֲנָחְנוּ׃ 22 וַיָּרָץ הָעָם יַחַד עֲלֵיהֶם וְהַסְּגָנִים קָרְעוּ אֶת־
לְבוּשֵׁיהֶם וַיְצַוּוּ לְיַסְּרָם בַּשְּׁבָטִים׃ 23 וְכַאֲשֶׁר יִסְּרוּם בִּנְגָעִים
רַבִּים וַיַּשְׁלִחוּם בַּמַּטָּרָה וַיְצַוּוּ לַשּׁוֹמֵר לְשָׁמְרָם בְּעֹז׃
24 וְהוּא כַּאֲשֶׁר לָקַח אֶת הַמִּצְוָה כָּזֹאת וַיַּשְׁלִיכָם
בַּמַּטָּרָה הַפְּנִימִית וְאֶת־רַגְלֵיהֶם הֵעִיז בָּעֵץ׃ 25 וּבַחֲצִי
הַלַּיְלָה הִתְפַּלְלוּ פּוֹלוֹס וְשִׁילָא וַיְשַׁבְּחוּ אֱלֹהִים וַיַּקְשִׁיבוּ
לָהֶם הָאֲסוּרִים׃ 26 וּפִתְאֹם הָיָה רַעַשׁ גָּדוֹל כֵּן אֲשֶׁר
נָמוֹטוּ יְסוֹדוֹת הַמַּטָּרָה וַתִּפָּתַחְנָה בְּרֶגַע הַדְּלָתוֹת כֻּלָּנָה
וַאֲזִקֵּי־כֻלָּם לֹא יֻרְתָּקוּ עוֹד׃ 27 וְכַאֲשֶׁר הֵקִיץ שׁוֹמֵר
הַמַּטָּרָה מִשְּׁנָתוֹ וְרָאָה כִּי נִפְתְּחוּ דַּלְתֵי הַמַּטָּרָה וַיָּרֶק חַרְבּוֹ
וַיֹּאמֶר לַהֲרֹג אֶת־נַפְשׁוֹ חוֹשֵׁב כִּי בָרְחוּ הָאֲסוּרִים׃ 28 וַיִּזְעַק
פּוֹלוֹס בְּקוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר אַל־תַּעֲשֶׂה לְנַפְשְׁךָ רָעָה כִּי כֻלָּנוּ
פֹה׃ 29 וַיִּבְעַר לַפִּידִים וַיְדַלֵּג וּבִרְעָדָה גְדוֹלָה נָפַל אֶל־
רַגְלֵי פּוֹלוֹס וְשִׁילָא׃ 30 וַיּוֹצִיאֵם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר אֲדוֹנַי מַה
צָּרְכִי לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר אִוָּשֵׁעַ׃ 31 וְהֵמָּה אָמְרוּ הַאֲמֵן בָּאָדוֹן
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְתִוָּשֵׁעַ אַתָּה וְכָל בֵּיתֶךָ׃ 32 וַיְדַבְּרוּ לוֹ אֶת
דְּבַר יְהוָה וּלְכֻלָּם אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ׃ 33 וַיִּקָּחֵם בְּאוֹתָהּ שְׁעַת
הַלַּיְלָה וַיִּרְחַץ אֶת־נִגְעֵיהֶם וַיִּטָּבֶל הוּא וְכָל בֵּיתוֹ בָּרָגַע׃
34 וַיְבִיאֵם לְבֵיתוֹ וַיָּשֶׂם אֶת־הַשֻּׁלְחָן וַיָּגֶל עִם כָּל־
בֵּיתוֹ

פולוס בתוך אריאוס פגוס ויאמר אנשי אתינא בכל־
דברים רואה אני כי־כמו עבדי־אלילים אתם : 23 כי
בהתהלכי ובהביטי את־בית יראתכם מצאתי את הבמה
אשר בה נכתב לאל לא נודע לכן את־האל אשר
בשגגה יראתם אותו אני מגיד לכם : 24 יהוה אשר
עשה את־העולם וכל אשר בו וזה הוא בראʹ אʹ אʹ
ארון שמים וארץ ובהיכלים אשר מעשי להלʹ נʹ חʹ Gen.
ידים המה איננו שוכן : 25 ובידי אנשים 1. 1. Psa. 50. 8.
לא יעבד ולא יחסר כל טוב הוא נותן לכלם את חיים
ונשמה בכל : 26 ויעש מדמי אדם אחד את־כל בני אדם
לשכון על־פני כל־הארץ קורץ ומבדיל עתות ומועדים
וגבולי מושבותם : 27 לבקש את־יהוה אולי ימשוהו
וימצאו אף כי איננו רחוק הוה מכלנו : 28 כי בו חיינו
צעינו והיינו כמו גם אנשים חכמים מכם אמרו כי מדורו
אנחנו : 29 ואם מדור אלהים אנחנו לא ישוה לנו
לחשב כי לזהב או לכסף או לאבן או למחצב חשב או
למחשבת אדם דומה אלהים הוא: 30 ויעלים אלהים את־
עיניו מעתות השגגה עד היום הזה ועתה מגיד הוא
לאנשים כלם בכל התבל לשוב מרעתם : 31 כי קים יום
אחד אשר בו עתיד לשפוט את־כל התבל בצדק באיש
אשר נסכו את־אמונה לבשר את־כלכם כי הקימנו
ממתים: 32 ובשמעם את־תקומת המתים מקצתם הלעיגו
בו ואחרים אמרו נשמעך עוד על־הדבר הזה: 33 וכן פולוס
יצא מבינהם : 34 וקצת האנשים דבקו בו והאמינו
אשר בכם היה דיוניסיוס אחד השופטים ואשה ושמה
דמרים ואחרים אתם :

CAP.

לֵאמֹר כִּי יֵשׁוּעַ מֶלֶךְ אַחֵר הוּא׃ 8 וַיְהָמּוּ אֶת־הָעָם
וְאֶת־נְשִׂיאֵי הָעִיר בְּשָׁמְעָם אֶת־הָאֵלֶּה׃ 9 וּבְעֵרָב יָסוֹן
אֶת לִבּוֹ וְהָאֲחֵרִים נִיתִּירוּם׃ 10 וְהָאַחִים בִּמְהֵרָה בַּלַּיְלָה
שִׁלְּחוּ אֶת־פַּוְלוּס וְשִׁילָא לִבְרוֹאָה וּבְבוֹאָם שָׁמָּה הָלְכוּ
בַּעֲדַת הַיְּהוּדִים׃ 11 וְהָאֵלֶּה הָיוּ חוֹרִים מֵאֲשֶׁר בְּתֶסָּלוֹנִיקָא
כִּי קִבְּלוּ אֶת הַדָּבָר עִם כָּל־חוּשׁ וְיוֹמָם וָלַיְלָה הֶגוּ
בַּכְּתָבִים אִם יִהְיוּ כֵּן הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 12 וְרַבִּים מֵהֶם
הֶאֱמִינוּ וְנָשִׁים יְוָנִיּוֹת נִכְבָּדוֹת וַאֲנָשִׁים לֹא מְעַטִּים׃
13 וְכַאֲשֶׁר יָדְעוּ הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּתֶסָּלוֹנִיקָא הֵמָּה כִּי בִבְרוֹאָה
נִקְרָא מִפַּוְלוּס דְּבַר יְהוָה וַיָּבוֹאוּ שָׁמָּה וַיְהָמּוּ אֶת־הֲמוֹנִים׃
14 וּמְהֵרָה אָז שִׁלְּחוּ הָאַחִים אֶת־פַּוְלוּס לַהֲלֹךְ אֶל־
הַיָּם וְשִׁילָא וְטִימוֹתְאוֹס עָזְבוּ שָׁם׃ 15 וַאֲשֶׁר הוֹבִילוּ אֶת
פַּוְלוּס הוֹלִיכוּהוּ עַד־אֲתִינוֹס וַיְקַבְּלוּ מִצְוָה אֶל־שִׁילָא
וְטִימוֹתְאוֹס אֲשֶׁר בִּמְהֵרָה יָבוֹאוּ אֵלָיו וַיֵּלֵכוּ׃ 16 וּפַוְלוּס
בְּקַוּוֹתוֹ עֲלֵיהֶם בַּאֲתִינוֹס וַתִּתְמַרְמַר רוּחוֹ בִּרְאוֹתוֹ כִּי עִיר
מְלֵאָה אֱלִילִים הִיא׃ 17 וַיִּתְוַכַּח בָּעֵדָה אֶת־הַיְּהוּדִים
וְיִרְאֵי אֱלֹהִים וּבַשּׁוּק יוֹם יוֹם אֶל־אֲשֶׁר קְרָוּהוּ׃ 18 וּקְצָת
בַּעֲלֵי בִּינָה מֵאֶפִּיקוּרוֹס וְאִסְטוֹאִיקוֹ הִתְוַכְּחוּ עִמּוֹ וּקְצָתָם
אָמְרוּ מַה יֹּאבֶה אִישׁ דְּבָרִים הַזֶּה לֵאמֹר וַאֲחֵרִים אָמְרוּ
נִרְאֶה לָנוּ כִּי מַגִּיד שֵׁדִים חֲדָשִׁים הוּא כִּי אֶת־תְּקוּמַת
יֵשׁוּעַ הִגִּיד לָהֶם׃ 19 וַיֹּאחֲזוּהוּ וַיּוֹלִיכוּהוּ אֶל־בֵּית דִּין
הַנִּקְרָא אַרְיוֹס פָּגוֹס לֵאמֹר הֲנוּכַל לָדַעַת מַה הִיא
תּוֹרָתְךָ חֲדָשָׁה הַזֹּאת הַמְּדֻבָּר מִמֶּךָּ׃ 20 כִּי דְּבָרִים חֲדָשִׁים
מֵבִיא אַתָּה לְאָזְנֵינוּ לָכֵן נֵדַע מַה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
21 וְאַנְשֵׁי אֲתִינָא וְגַם הַגֵּרִים הַגָּרִים בָּהּ כֻּלָּם מְאוּמָה לֹא
קִוּוּ כִּי־אִם לְדַבֵּר וְלִשְׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרִים חֲדָשִׁים׃ 22 וַיַּעֲמֹד
פַּוְלוּס

תורתכם אתם תראו כי אני לא אבה להיות שופט עליהם:
16 ויגרשם אותם מן־הבמה: 17 ויאחזו כל־היונים את־
סוסתנים רב־העדה ויכוהו לפני הבמה וגליון מאומה
לא הסכין לדרכיהם: 18 ופולוס עודנו ארך לו ימים רבים
ונתן את־שלום לאחים וילך בים לארם ועמו פריסקלא
ואקילס גוזז את־ראשו בקנכראוס בעבור כי נדר נדר:
19 ויקר לאפסוס ויעזב אותם שם והוא בא אל־העדה
ויתוכח עם היהודים: 20 וישאלו ממנו לארך לו עמם
לעת ולא אבה: 21 כי אם נתן להם את שלום לאמר יש
צרכי מכל־דבר לעשות את־החג בירושלים ואחרי־כן
אשוב אליכם אם ירצה אלהים ויסע מאפיסוס: 22 ויבוא
בים לקיסריא ויעל וישאל בשלום לבני־העדה וירד
לאנטיוכיא: 23 ובארוך לו ימים ויהלך מחד לאחד
את־גלטיא ופרוגיא מחזק ומאמץ את־התלמידים
כלם: 24 ואיש יהודי ואפלא שמו ודורו מאלכסנדריא
איש דברים ויכול בכתבים בא לאפסוס: 25 וזה היה
מלמד בדרך יהוה וחמרמר ברוח ודבר וילמד בישר על־
אדונינו ישוע והוא יודע לבדו את־טבילת יוחנן: 26 וזה
החל בבטחון לדבר בעדה וכאשר שמעו אותו אקולס
ופריסקלא לקחוהו ובאר היטב פרשו לו את־דרך
יהוה: 27 וכי אבה להלך לאחאיא הקדימו האחים
לכתוב לתלמידים לקבל אותו והוא בבואו שמה עזר
רבה למאמינים בתחנה: 28 כי בתקף הוכיח את־היהודים
בעיני כל־העדה מפיח בכתבים כי ישוע הוא המשיח:

יט CAP: XIX.

1 ויהי בהיות אפלו בקורנתוס כי פולוס התהלך את־
מדינות

יח CAP. XVIII.

1 ואחרי כן יצא פולוס מאתינא ובא לקורנתוס : 2 וימצא
את־איש יהודי ושמו אקולס ודורו מפונטוס אשר אך
בעת ההיא בא מאיטליא ופריסקלא אשתו על־כי צוה
קלודיוס את כל־היהודים לצאתם מרהומה ויקרב
אליהם : 3 וכי בן־אמנותם הוא ויעוב אתם ויפעל כי
באמנותם אורגי־יריעות המה: 4 ויתוכח בעדה בכל שבת
ויוכיח גם ליהודים גם ליונים : 5 וכאשר באו מכתים גם
שילא וגם טימותאוס וצלחה עליו רוח יהוה ויעד ליהודים
כי־ישוע המשיח הוא : 6 ויכלימהו ויחרפו לו ויגדפהו
ויתנער את־בגדיו מעפר ויאמר אליהם יהי דמכם בראשכם
טהור ונקי אנכי מעתה הולך אני אל־הגוים: 7 וילך משם
ויבוא אל־האיש ושמו (טטוס) יוסטוס איש צדיק וירא
אלהים וביתו מאחז לבית העדה : 8 וקריספוס רב
העדה האמין ביהוה עם כל־ביתו וקורינתים רבים
שומעים האמינו ונטבלו : 9 ויאמר יהוה במראה הלילה
לפולוס אל־תירא כי אם דבר בבטחון ואל־תחשה:
10 לכן אני עמך ואיש לא יוכל להרע אותך כי עם רב
היה לי בעיר הזאת : 11 וישב שנה אחת וששה חדשים
מלמד בם את דבר אלהים : 12 ויהי־גליון יועץ גדול
באכאיא ויקומו היהודים בנפש אחת על־פולוס ויוליכוהו
אל־הבמה: 13 לאמר כי על־התורה זה מפתה את
האנשים לירוא אלהים : 14 וכאשר עתיד היה פולוס
לפתוח את־פיו ויאמר גליון אל־היהודים אם דבר רשעה
או פעל עול הוא היהודים כדברתי אקבל אתכם: 15 אבל
אם שאלתכם היא על־הדבר או על־שמות או על־

כן אשר ערומים ופצועים יברחו מבית ההוא : 17 וזאת
נודעה לכל־היהודים ויונים אשר שכנו באפסוס ותפל
יראה גדולה על־כלם ויכבד שם אדנינו ישוע :
18 ורבים מן המאמינים באו מתודים ומגידים את־מעשיהם :
19 ורבים מן המהגים הקריבו את־ספריהם ויבערום לפני
כלם ויחשבו את־מחיריהם וימצאו כי עלה מחירם
לחמש רבבות כסף : 20 כן רבה וגבר דבר יהוה בחזקה :
21 וכאשר נמלאו את־האלה שם פילוס ברוחו לעבר
בכתים ואחאיא ללכת ירושלימה לאמר כאשר הייתי שם
יש צרכי לראות את־רומה : 22 וישלח בכתים את
שני משרתיו את־טימותאוס ואת־ארסטוס והוא יעודד
ימים באסיא : 23 ותהי בעת ההיא מהומה לא קטנה
על־דרך (אלהים) : 24 כי היה איש ושמו דימטריוס
מצרף עושה היכל זהב ארטמיס ויהי לאמנים פעלה
לא קטנה ממנו : 25 ויזעק אותם ואת־כלם אשר מאמנות
הזאת לאמר האנשים ידעתם כי מפעלה הזאת יש לנו
ההון : 26 ורואים ושומעים אתם כי לא לבד באפסוס
כי אם כמעט בכל אסיא פילוס הלז מפתה ומסית עם רב
לאמר כי אינם אלהים אשר בידים נעשו : 27 ולא
לבדו זה החלק דחור ידחה לנפול ולבוא במרתים כי
אם היכל ארטמיס אלהה הגדולה לתהו יחשב ותחל
להרס גדלתה אשר יראו אותה אסיא כלה וכל־התבל :
28 ובשמעם את־הדברים האלה ויחרו להם וימלאו בחמה
כעס ויזעקו לאמר גדולה היא ארטמיס אפסוס :
29 ותמלא כל־העיר במהומה ונוסדו יחד ורגשו על־
בית הקהל וחטפו והוליכו אתם את־גאיוס ואת־

מְדִינוֹת עֶלְיוֹנוֹת וּבָא לְאֶפְסוֹס וַיִּמְצָא קְצָת הַתַּלְמִידִים
2 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם לְקַחוּ הַמַּאֲמִינִים אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶ
וְהֵמָּה אָמְרוּ אֵלָיו אַף אִם תִּהְיֶה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא שָׁמַעְנוּ
3 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּבַמָּה נִטְבַּלְתֶּם וַיֹּאמְרוּ בִּטְבִילַת יוֹחָנָן
4 וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס כִּי יוֹחָנָן טָבַל טְבִילַת תְּשׁוּבָה לֵאמֹ
אֶל־הָעָם לְהַאֲמִין בְּאוֹתוֹ הַבָּא אַחֲרָיו וְזֶה הוּא יֵשׁ
הַמָּשִׁיחַ׃ 5 וּבְשָׁמְעָם נִטְבְּלוּ בְּשֵׁם אֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ׃ 6 וְכַאֲשֶׁ
שָׂם עֲלֵיהֶם פּוֹלוֹס אֶת־יָדַיִם בָּאָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם
וַיְדַבְּרוּ בִּלְשׁוֹנוֹת וַיִּנָּבְאוּ׃ 7 וַיִּהְיוּ הָאֲנָשִׁים כֻּלָּם כִּ
שְׁנֵים עָשָׂר׃ 8 וַיָּבוֹא אֶל־הָעֵדָה וַיָּפִיחַ בְּבִטָּחוֹן כִּשְׁלֹ
חֳדָשִׁים מִתְוַכֵּחַ וּמְפַתֶּה אֲשֶׁר עַל־מַלְכוּת אֱלֹהִים
9 וּמִקְצָתָם הִקְשׁוּ אֶת־לְבוֹתָם וְאֵינָם מַאֲמִינִים וּמְקַלְלִ
אֶת־הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי כָל־הָמוֹן וַיִּפָּרֵד מֵהֶם וַיַּבְדֵּל בֵּין הַתַּלְמִיד
וּבֵינֵיהֶם יוֹם יוֹם מִתְוַכֵּחַ עִמָּם בְּבֵית אִישׁ וּשְׁמוֹ תִירַנּוֹס
10 וַיְהִי אַחֲרֵי שְׁנָתַיִם כִּי כֻלָּם אֲשֶׁר שָׁכְנוּ בְּאַסְיָא שָׁמְ
אֶת־דְּבַר אֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ גַּם יְהוּדִים וְגַם הַיְּוָנִים׃ 11 וַיַּעַ
אֱלֹהִים כֹּחוֹת וּגְבוּרוֹת לֹא קְטַנּוֹת בִּידֵי פּוֹלוֹס׃ 12
אֲשֶׁר עַל־הַחוֹלִים יָבִיאוּ מִגּוּפָתוֹ אֶת־מִטְפָּחוֹת וְשִׁבְ
הַבְּגָדִים וַיֵּרָפְאוּ מִמַּחֲלֻאֵיהֶם וְגַם רוּחוֹת טְמֵאוֹת יָצְאוּ מֵהֶ
13 וַיְנַסּוּ אֲנָשִׁים יְהוּדִים הַמִּתְהַלְּכִים וּמַשְׁבִּיעִים בְּנָקְ
עַל־אֲשֶׁר לָהֶם רוּחוֹת טְמֵאוֹת אֶת־שֵׁם אֲדוֹנֵינוּ יֵשׁ
לֵאמֹר נַשְׁבִּיעֲכֶם בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר פּוֹלוֹס קֹרֵא אוֹתוֹ
14 וַיִּהְיוּ שִׁבְעָה בְּנֵי סְקֵוָא אִישׁ יְהוּדִי וְשַׂר הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁ
עָשׂוּ זֹאת׃ 15 וַתַּעַן הָרוּחַ רָעָה וַתֹּאמֶר אֶת־יֵשׁוּעַ יָדַעְ
וְאֶת־פּוֹלוֹס בַּנְתִּי וְאַתֶּם לְמִי הוּיכֶם׃ 16 וַיְדַלֵּג עֲלֵיהֶם
הָאָדָם אֲשֶׁר הָיְתָה בּוֹ רוּחַ הָרָעָה וַיֵּרֶד גַּם וַיֶּחֱזַק עֲלֵיהֶ

רבים ויבוא ביון : 3 ובהיותו שם שלוש חדשים ויחרישו
היהודים עליו רעה כאשר אבה ללכת בים בארם
ויתיעץ ללכת כתימה : 4 וארחו להם עמו עד אסיא
סופטרוס מברואה ואריסטרכוס וסקונדוס מן־תסלוניקא
וגאיוס מן־דרבא וטימותאוס ומן אסיא טוכיקוס
וטרופימוס : 5 והמה מקדימים קוו אותנו בטרואוס :
6 ואנחנו הלכנו בים אחרי ימי המצות מפילפוס ובאנו
אליהם בטרואוס אחרי חמשת ימים וארכנו לנו שם
שבעת ימים: 7 ובאחד השבת כאשר נקהלו התלמידים
לשבר את־הלחם ויתוכח עמם פולוס עתיד לנסוע במחר
וימשך את־הדבר עד חצי הלילה : 8 והיו לפידות
רבת בעליה אשר בה היינו נקהלים : 6 וישב נער אחד
ושמו אוטיכוס אל־המחזה ותפול עליו תרדמה ובהתוכח
פולוס הרבה מאד נאחז בשנה נפל מפעם השלישי למטה
ונשא מת : 10 וירד פולוס ויפול עליו ויחבקהו לאמר אל־
תשתוחח נפשכם כי נפשו בו : 11 ויעל וישבר את־הלחם
ויטעם וידבר את־דיו עד הבקר וככה נסע : 12 ויוליכו
את־הנער חי וינחמו לא מעט : 13 ואנחנו מקדימים
לעלות באניה הלכנו עד אסון ומשם היינו עתידים
לקבל את־פולוס כי כן־צוה אותנו ועתיד הוא להלך
ברגליו : 14 וכאשר מצא אותנו באסון קבלנוהו ונבוא
למיטולינא: 15 ומשם הלכנו בים וביום הבא פגענו מטול
כיוס וביום אחר אחזנו לסמוס ועמדנו בטרוגליון וביום
הבא באנו למיליטוס: 16 וישם פולוס את לבו לעבר בים
לאפסוס פן יהי לו לארך באסיא כי־הוא נדחף היאיץ
אם לא בלתי יכלת לחג שבעות להיות בירושלים :

אֲרִיסְטַרְכוּס אַנְשֵׁי־כִתִּים אוֹרְחֵי־פּוֹלוֹס׃ 30 וּפּוֹלוֹס אָבָ
לָבוֹא אֶל־הָעָם וְלֹא הִנִּיחוּהוּ הַתַּלְמִידִים׃ 31 וַאֲנָשִׁ
אֲחֵרִים מִנְּשִׂיאֵי אַסְיָא רֵעֵי פּוֹלוֹס שָׁלְחוּ אֵלָיו וְהִתְחַנְּ
לוֹ מִתִּתּוֹ אֶת־נַפְשׁוֹ לְבֵית הַקָּהָל׃ 32 וַאֲחֵרִים זָעֲקוּ עַל
אֲחֵרוֹת וַתֵּהֹם הַקְּהִלָּה וְרַבִּים לֹא יָדְעוּ עַל־מַה נִקְהָל
33 וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־אֲלֶכְסַנְדְּרוֹס מִן־הֶהָמוֹן אֲשֶׁר דְּחוּ
הַיְּהוּדִים וַאֲלֶכְסַנְדְּרוֹס הֵנִיף בְּיָדוֹ וְאָבָה לְהָשִׁיב טַעַם לָעָ
34 וּבְדַעְתָּם כִּי יְהוּדִי הוּא בְּקוֹל אֶחָד כֻּלָּם יַחְדָּו צָעֲ
לִשְׁתֵּי שָׁעוֹת לֵאמֹר גְּדוֹלָה הִיא אַרְטְמִיס׃ 35 וְכַאֲשֶׁר דּוֹמַ
הַסּוֹפֵר אֶת־הָעָם אָמַר הָאֲנָשִׁים אֶפְסוֹס וּמִי הוּא הָאֱנוֹ
אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ כִּי עִיר אֶפְסוֹס עוֹבְדָה הִיא אֶת־אֱלֹהָ
אַרְטְמִיס וְכִי־בַת בַּעַל הִיא׃ 36 וְכִי אִישׁ לֹא יוּכַל הָ
לְדַבֵּר יִשְׁוֶה לָכֶם לְהִדֹּם וּמְאוּמָה לֹא לַעֲשׂוֹת בְּצָדוֹ
37 הוֹלַכְתֶּם אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא בָזְזוּ אֶת־הַהֵיכָ
וְלֹא קִלְּלוּ אֶת־אֱלֹהֵיכֶם׃ 38 וְאִם לְדִימֶטְרִיּוֹס וְלָאֻמָּנ
אֲשֶׁר עִמּוֹ יֶשׁ־לָהֶם דָּבָר עַל־אִישׁ אֶחָד הִנֵּה כִּי נוֹעָ
עֵדוֹת הָיוּ יוֹעֲצִים גְּדוֹלִים הֵמָּה יְדוֹנוּן בֵּינֵיהֶם׃ 39 וְאִ
עַל־אֲחֵרוֹת תְּבַקְשׁוּן בִּמְקוֹם קְהִלָּה הַגְּדוֹלָה כְּחֹק וּמִשְׁ
יִגָּזֵר עֲלֵיהֶן׃ 40 כִּי חוֹוִים אֲנַחְנוּ בְּמָרָתַיִם לְהוֹכִיחֵנוּ הַ
עַל־הַקֶּשֶׁר וְאִישׁ לֹא הוֹוֶה אֲשֶׁר נוּכַל לְהִתְגּוֹלֵל עָלָיו אֶ
הַסִּבָּה וְלָתֵת טַעַם עַל־מְהוּמָה הַזֹּאת וּבְדַבְּרוֹ אֶת־הָאֵ
הִתִּיר אֶת־הַקָּהָל׃

כ CAP. XX.

1 וְכַאֲשֶׁר שָׁבְתָה הַמְּהוּמָה וַיִּזְעַק פּוֹלוֹס אֶת־הַתַּלְמִי
וַיְנַחֲמֵם וַיִּתֵּן לָהֶם אֶת־שָׁלוֹם וַיֵּצֵא וַיֵּלֶךְ בְּתֵימָ
2 וְכַאֲשֶׁר עָבַר בַּחֲלָקִים הָאֵלֶּה וְנִחַם אוֹתָם בִּדְבָרִ
רַ

אפקיד אתכם אחי בידי אלהים ובידי דבר תחנתו היכל
לבנות ולתת לכם את ירשה בקדושים כלם : 33 לכסף
או לזהב או ללבושים מאיש לא נכספתי : 34 אתם
ידעתם כי את צרכי ואשר עמי שרתו ידי האלה : 35 כל
דברים חויתי לכם כי כה שוה לנו לקבל את החלוים
לזכר דברי אדנינו ישוע כי הוא אמר אשרי האיש
המותיר לתת משארת : 36 וכאשר דבר את האלה ויכרע
את ברכיו עם כלם ויתפלל : 37 ויהי בכי גדול
לכלם ויפלו על צואר פולוס ויחבקוהו וינשקוהו :
38 והמר מיתר על הדבר אשר אמר כי עוד לא עתידים
המה לראות את פניו וישלחו אותו אל האניה :

כא CAP. XXI.

1 ויהי כאשר הלכנו ונגזרנו מעיניהם אז במרוץ קו ישר
באנו אל קוא וביום הבא אל רודוס ומשם לפאטרא :
2 וכאשר מצאנו אניה אשר תעבר לחובה עלינו והלכנו :
3 וכאשר הופיע לנו כפר עזבנוהו לשמאל ונלך לארם
ונגע בצור כי שם היתה האניה לנשורת את הנטל :
4 ובאשר מצאנו תלמידים ארכנו לנו שם שבעת ימים
אשר אמרו לפולוס ברוח מעלותו ירושלימה : 5 ויהי כי
מלאנו את הימים האלה ונצא ונלך וישלחו אותנו
כלם עם הנשים והבנים עד מחוץ לעיר ונכרע את
ברכינו בשפת הים ונתפלל : 6 וכאשר נתנו את שלום
איש לאחיו עלינו על האניה והמה שבו אל בתיהם :
7 ואנחנו הלכנו בים ומצור באנו לעכו עיר ונשאל לאחינו
לשלום ונעמד עמהם יום אחד : 8 וממחרת יצאנו ובאנו
לקיסריא ובאנו בבית פילפוס המבשר אשר היה אחד

מן

17 ומִמִּילֵטוֹס שָׁלַח אֶל־אֶפְסוֹס וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הַקְּהִלָּה׃
18 וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ אֵלָיו אָמַר לָהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם מִיּוֹם
הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר עָלִיתִי אֶל־אַסְיָא אֵיכָכָה עִמָּכֶם בְּכָל־
עֵת הָיִיתִי׃ 19 עוֹבֵד אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֲנָוָה וּבְדִמְעוֹת
וּמַסּוֹת רַבּוֹת אֲשֶׁר נִקְרוּ לִי בִמְזִמּוֹת הַיְּהוּדִים׃
20 אֵיךְ כָּל־טוֹב לֹא מָנַעְתִּי מִכֶּם לְהוֹעִיל לָכֶם אֲשֶׁר לֹא
הִגַּדְתִּי וְלִמַּדְתִּי אֶתְכֶם לְעֵינֵי כָל־הָעֵדָה וּמִבַּיְתָה לְבַיְתָה׃
21 מֵעִיד לַיְּהוּדִים וְלַגּוֹיִם אֶת־הַתְּשׁוּבָה אֶל־יְהוָה וְאֶת־
הָאֱמוּנָה בַּאדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 22 וְעַתָּה הִנֵּה אֲנִי אָסוּר
בְּרוּחַ הוֹלֵךְ לִירוּשָׁלַיִם וַאֲשֶׁר יִקְרְאוּ לִי אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ׃ 23 אַךְ
כִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מֵעִיר לְעִיר מְעִידָה עָלַי לֵאמֹר כִּי־אֲזִקִּים
וְצָרוֹת יִהְיוּ לִי׃ 24 אַךְ לֹא יָרֵאתִי מְאוּמָה וְלֹא תֵיקַר
לִי נַפְשִׁי מִפְּנֵי מַכְלוֹת אֶת־מְרוּצִי בְּשִׂמְחָה וְאֶת־שֵׁרוּתִי
אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִן־אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ לְהָעִיד אֶת־בְּשׂוֹרַת הַחֶסֶד
אֱלֹהִים׃ 25 וְעַתָּה אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי עוֹד לֹא תִרְאוּ אֶת־פָּנַי
אַתֶּם כֻּלְּכֶם בַּאֲשֶׁר עָבַרְתִּי מְבַשֵּׂר אֶת־מַלְכוּת אֱלֹהִים׃
26 עַל־כֵּן מֵעִיד אָנֹכִי בָּכֶם בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי נָקִי אֲנִי מִדְּמֵי
כֻלְּכֶם׃ 27 כִּי לֹא מָנַעְתִּי מִכֶּם מֵהַגִּיד לָכֶם אֶת־כָּל־
עֲצַת אֱלֹהִים׃ 28 לָכֵן הִשָּׁמְרוּ לָכֶם וּלְכָל־הַצֹּאן אֲשֶׁר בָּהּ
שָׂמָה אֶתְכֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לִפְקִידִים לִרְעוֹת אֶת־קְהִלַּת
אֲדֹנֵינוּ וֵאלֹהֵינוּ (יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ) אֲשֶׁר הִקְנָה לוֹ בְּדָמוֹ׃
29 וַאֲנִי יָדַעְתִּי זֹאת כִּי יָבוֹאוּ אַחֲרֵי לֶכְתִּי זְאֵבִים טוֹרְפִים
עֲלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָחוּסוּ לַצֹּאן׃ 30 וּמִכֶּם יָקוּמוּ אַנְשֵׁי
בְלִיַּעַל מְדַבְּרִים תַּהְפֻּכוֹת לְהַפֵּךְ אֶת־הַתַּלְמִידִים אַחֲרֵיהֶם׃
31 עַל־כֵּן שִׁקְדוּ וְזִכְרוּ כִּי שָׁלוֹשׁ שָׁנִים יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא
שָׁלִיתִי בְדִמְעוֹת לְהוֹרוֹת אֶת כָּל אִישׁ וְאִישׁ׃ 42 וְעַתָּה
אַפְקִיד

הָאֵלֶּה תִּקַּח אֵלֶיךָ וְהִתְקַדֵּשׁ עִמָּם וְתַסִּיךְ עֲלֵיהֶם נִסְכֵּיהֶם
וִיקָרְחוּ קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וְיֵדְעוּ כֻלָּם כִּי כָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מֵעָלֶיךָ שָׁוְא הֵמָּה וְכִי גַם אַתָּה הֹלֵךְ תִּצֹּר אֶת־
הַתּוֹרָה׃ 25 וּמִגּוֹיִם אֲשֶׁר מַאֲמִינִים כָּתַבְנוּ לָהֶם מַחְשְׁבִים
כִּי לֹא צָרִיךְ לְשָׁמְרָם מְאוּמָה מִדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי אִם לִנְצֹר
לְנַפְשָׁם־מִטֻּמְאַת הָאֱלִילִים מִדָּם מִנֶּחְנָק וּמִתַּזְנוּת׃ 26 אָז
לָקַח פַּוְלוּס אֵלָיו אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמָּם נִקְדַּשׁ הוּא
וַיָּבוֹא לְיוֹם הַבָּא אֶל־הַהֵיכָל מַגִּיד מְלוֹא יְמֵי הַטָּהֳרָה
עַד כִּי תִקָּרֵב עַל־אִישׁ וְאִישׁ מֵהֵמָּה הַקָּרְבָּן׃ 27 וַיְהִי־
לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וִיהוּדִים אֲשֶׁר מֵאַסְיָא רָאוּהוּ בְּהֵיכָל וַיַּסִּיתוּ
אֶת־כָּל הָעָם וַיִּשְׁלְחוּ בוֹ אֶת־יְדֵיהֶם׃ 28 וְזוֹעֲקִים אַנְשֵׁי
יִשְׂרָאֵל עֱזוֹרוּ כִּי זֶה הוּא הָאֱנוֹשׁ אֲשֶׁר עַל־הָעָם וְעַל־
הַתּוֹרָה וְעַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת כֻּלָּם בְּכָל־מְקוֹמִים מְלַמֵּד
וְעוֹרֶנּוּ אֶת־הַגּוֹיִם מוֹלִיךְ בַּהֵיכָל וּמְטַמֵּא אֶת־
מְקוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה׃ 29 כִּי רָאוּ אֶת־טְרוֹפִימוֹס הָאֶפְסִי
בָּעִיר עִמּוֹ אוֹתוֹ חָשְׁבוּ כִּי בְהֵיכָל הוֹלִיכֶנּוּ׃ 30 וַתֵּהוֹם
כָּל־הָעִיר וַתְּהִי מְרוּצַת הָעָם וַיִּתְפְּשׂוּ אֶת־פַּוְלוּס
וַיִּמְשְׁכוּ אוֹתוֹ מִחוּץ לַהֵיכָל וּמְהֵרָה נִסְגְּרוּ הַדְּלָתוֹת׃
31 וּבְבַקְּשָׁם לַהֲמִיתוֹ עָלְתָה הַשְּׁמוּעָה אֶל־שַׂר אֶלֶף הַחֶבֶל
כִּי יְרוּשָׁלַיִם כֻּלָּהּ מְהוּמָה הִיא׃ 32 אֲשֶׁר בִּמְהֵרָה לָקַח
עִמּוֹ אֶת־אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְאֶת־שָׂרֵי מֵאוֹת וַיָּרָץ אֲלֵיהֶם
וּבִרְאוֹתָם אֶת־שַׂר אֶלֶף וְאֶת־אַנְשֵׁי מִלְחָמָה שָׁבְתוּ
מֵהַכּוֹת אֶת־פַּוְלוּס׃ 33 וַיִּקְרַב שַׂר אֶלֶף וַיִּקָּחֵהוּ וַיְצַו
וַיַּאַסְרֵהוּ בִּשְׁנֵי־אֲזִקִּים וַיַּחְקֹר מִי הוּא וּמַה מַעֲשָׂיו׃
34 וַאֲחֵרִים זָעֲקוּ אֶת־אֲחֵרוֹת בָּעָם וְכַאֲשֶׁר לֹא יוּכַל
לָדַעַת אֶת־אֱמֶת בַּעֲבוּר הַמְּלָה וַיְצַו לַהֲבִיאוֹ אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
35 וּבְבוֹאוֹ

סִן הַשִּׁבְעָה אָרַכְנוּ לָנוּ עִמּוֹ : 9 וְהָיוּ לוֹ אַרְבַּע בָּנוֹת
בְּתוּלוֹת מִתְנַבְּאוֹת: 10 וְכַאֲשֶׁר אָרַכְנוּ לָנוּ יָמִים רַבִּים בָּא
אִישׁ אֶחָד מִיהוּדָה וְנָבִיא הוּא וּשְׁמוֹ אֲגַב : 11 וַיָּבוֹא אֵלֵינוּ
וַיִּקַּח אֶת־אֵזוֹר פּוֹלוֹס וַיֶּאֱסוֹר אֶת־רַגְלָיו וְיָדָיו לֵאמֹר כֹּה
אָמְרָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ אֵזוֹר הַזֶּה כָּכָה
יַאַסְרֻהוּ הַיְּהוּדִים בִּירוּשָׁלַיִם וְיַסְגִּירֻהוּ בִּידֵי הַגּוֹיִם : 12 וְכַאֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַנִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ אֲנַחְנוּ וְכֻלָּם
אֲשֶׁר בַּמָּקוֹם הַהוּא מֵעֲלוֹתוֹ יְרוּשָׁלָיְמָה : 13 וַיַּעַן פּוֹלוֹס
מַה־תַּעֲשׂוּ כִּי בוֹכִים אַתֶּם וּמְפַתִּים אֶת לִבִּי וַאֲנִי עָתִיד
הוּא לֹא לְהֵאָסֵר לְבַדִּי כִּי אִם לָמוּת בִּירוּשָׁלַיִם עַל־
שֵׁם יֵשׁוּעַ אֲדֹנֵינוּ : 14 וְכַאֲשֶׁר לֹא יָכֹלְנוּ לְפַתּוֹתֵנוּ נָחְנוּ
לֵאמֹר תְּהִי רְצוֹן יְהוָה : 15 וְאַחֲרֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה נְכוֹנִים
עָלִינוּ יְרוּשָׁלָיְמָה : 16 וַיָּבוֹאוּ עִמָּנוּ גַּם אֲנָשִׁים תַּלְמִידִים
מִקֵּיסַרְיָא הַמּוֹלִיכִים אִתָּם אֶת־מְנַסּוֹן מִכְּפַר אֲשֶׁר עִמּוֹ
לָנוּ וְהוּא תַלְמִיד יָשָׁן: 17 וְכַאֲשֶׁר בָּאנוּ יְרוּשָׁלַיְמָה בְּשִׂמְחָה
גְּדוֹלָה קִבְּלוּ אוֹתָנוּ הָאַחִים : 18 וּלְיוֹם מָחָר בָּא פּוֹלוֹס
עִמָּנוּ אֶל־יַעֲקֹב וַיִּקָּהֲלוּ הַזְּקֵנִים כֻּלָּם : 19 וְכַאֲשֶׁר שָׁאַל
לִשְׁלוֹמָם סִפֵּר לָהֶם מֵחַד לְחַד אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים
בַּגּוֹיִם בְּשָׁרְתוֹ : 20 וְהֵמָּה בְּשָׁמְעָם שִׁבְּחוּ אֶת־הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רוֹאֶה אַתָּה אָחִינוּ כַּמָּה רְבָבוֹת הָיוּ יְהוּדִים
הַמַּאֲמִינִים וְכֻלָּם מְקַנְּאֵי הַתּוֹרָה: 21 וַיִּשְׁמְעוּ עָלֶיךָ כִּי סוֹרִים
מְלַמֵּד אַתָּה מִמֹּשֶׁה אֶת־הַיְּהוּדִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בַּגּוֹיִם
לֵאמֹר לֹא לְהִמּוֹל אֶת־בְּנֵיהֶם וְלֹא כַתְּעוּדָה לְהַלֵּכָם:
22 וּמַה זֹּאת הִיא לָכֵן צָרִיךְ לְהִקָּהֵל אֶת־הֶהָמוֹן כִּי
יִשְׁמְעוּ כִּי בָאתָ : 23 וְלָכֵן עֲשֵׂה אֶת־אֲשֶׁר נֹאמַר לְךָ הָיוּ
לָנוּ אַרְבָּעָה אֲנָשִׁים אֲשֶׁר יֵשׁ עֲלֵיהֶם אֱסָרִם : 24 אוֹתָ
הָאֵלֶּה

אשר אתה רודף אותו : 9 ואשר היו אתי ראו את־האור
ויראו ואת קול המדבר אלי לא שמעו : 10 ואמר מה
אעשה אדני ויאמר יהוה אלי קום ולך אל־דמשק ושם
ידבר אליך על־כלם אשר תצוה לעשות : 11 וכאשר לא
ראיתי מכבוד אור ההוא כי אם אורחי אחזוני בידי
ויוליכוני וכן באתי לדמשק; 12 וחנניה איש חסיד כתורה
והועד הוא מיהודים כלם השוכנים בדמשק : 13 והוא
בא אלי ויעמד עלי לאמר שאול אחי פקח עיניך והביטה
אלי ואני באותה השעה הבטתי אליו : 14 ויאמר
אלי אלהי־אבותינו הפיק אותך לדעת את־רצונו ולראות
את־הצדיק ולשמוע קול מפיו : 15 כי־תהיה עד לו אל־
כל־האנשים על־אשר ראית ושמעת : 16 ועתה מה־תארך
קום והטבל ורחץ מסך את חטאתך וקרא בשם יהוה :
17 ויהי־בשובי ירושלימה ובהתפללי בהיכל כי הייתי
בתרדמה : 18 וראיתי אותו לאמר אלי לך לך בחפזון
מירושלים בעבור כי לא יקבלו את־עדותיך עלי : 19 ואני
אמרתי אדני המה ידעו כי אני מסגיר ומכה אותם מעדה
לעדה המאמינים בך : 20 ובהשפך דמי סטפנוס המעידך
הראשון ואני קמתי ורציתי במותו ושמרתי את־לבושי
הרגיו : 21 ויאמר אלי לכה כי אני אל־הגוים ברחוק
אשלח אותך : 22 וישמעו אליו עד הדבר הזה וירימו
את־קולם לאמר נשא מן הארץ את־האיש כזה הוא
כי־לא ישוה לחיותו : 23 ובזעקם ובהשליכם את־
לבושיהם ובזרותם את־עפר אל־השמים : 24 ויצו שר
אלף להוליכו אל־המחנה אומר ליסרנו בשוטים ולנגעו
ולחקר על־מה אודות ככה צעקו עליו : 25 וכאשר

35 ובבואו אל־המעלות קרה כי יסבלהו אנשי מלחמה
מרב כח העם : 36 ותבוא אחריו המון עם רב צעק
שאהו : 37 ויהי כהחל פולוס לבוא אל־המחנה אמר לשר
אלף אם כשר לפניך לדבר אליך והוא אמר הידעת
יונית : 38 הלא אתה האיש מצרי אשר לפני־הימים
האלה התקשרת והוצאת במדבר את־ארבעת אלפים
איש בליעל : 39 ויאמר פולוס אני איש יהודי מטרסוס
עיר קיליקיא מהללה עירני שואל אני ממך הניחה לי
לדבר אל־העם : 40 ויניחהו ופולוס עומד על־המעלות
החשה לעם בידו ותהי להם דמיה גדולה וידבר אליהם
בלשון עבריה לאמר :

כב CAP. XXII.

1 האנשים אחי ואבותי שמעו נא עת את מענה פי אשר
יש לי אליכם: 2 ובשמעם כי בלשון עבריה מדבר אליהם
עוד יותר החשו ויאמר: 3 איש יהודי אנכי נולד בטרסוס
עיר קיליקיא אמון בעיר הזאת אל־רגלי־גמליאל מלמד
כישר תורת אבותינו הוה מקנא אלהים כמו גם אתם
כלכם ביום הזה : 4 אשר את־דרך הזאת רדפתי עד־
המות אסר ומסגיר אל־המטרות את־האנשים ואת־
הנשים : 5 כאשר גם כהן ראש יעידני והזקנים כלם
אשר מהם לקחתי אגרות אל־האחים ואלך לדמשק
להוליך את־האלה אשר שם היו אסורים ירושלימה
להאשם : 6 ויהי־בלכתי ובקרבי לדמשק כצהרים
ופתאם משמים ברק אור גדול עלי : 7 ואפל ארצה
ואשמע את־קול האומר אלי שאול שאול מה־תרדפני :
8 ואני עניתי מי־אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי
אשר

הצדוקים ונפלג ההמון : 8 כי צדוקים אומרים כי לא יש
תקומה ולא מלאך ולא רוח והמפרשים מחוים את־
שתיהן : 9 ותהי צעקה גדולה ויקומו הסופרים מחלק
הפרושים ויריבו לאמר דבר רע לא מצאנו באדם הזה
ואם רוח דבר אליו או מלאך על־אלהים לא
נלחם : 10 וכאשר היתה מצה גדולה ירא שר אלף
פן־יפשחו את־פולוס ויצו את אנשי־מלחמה
לרדת ולגזל אותו מביניהם ולהוליכו אל־המחנה :
11 ובלילה הבא עמד אצלו יהוה לאמר חזק ואמץ
פולוס כי כאשר העידות עלי בירושלים כן צריך גם
ברומה להעיד : 12 ויהי־בקר ומקצת היהודים קשרו
קשר והחרם החרימו את־נפשם לאמר לא לאכלם
ולא לשתות עד כי יהרגון את־פולוס : 13 ויהיו יותר
מארבעים איש אשר באו באלה הזאת: 14 אשר קרבו אל־
שרי הכהנים ואל־הזקנים לאמר החרם החרמנו את־
נפשנו מאומה לא לטעום עד כי הרגנו את־פולוס :
15 ועת הופיעו אתם להגיד לשר אלף עם העדה אשר
למחרת יוליך אותו אליכם כמו עתידים תהיו לדעת
ולחקר את אמת דבריו ואנחנו בטרם יקרב אליכם
נכונים נהיה להרגו : 16 וישמע בן־אחות פולוס את־
המארב וילך ויבוא במחנה ויגד לפולוס: 17 ויקרא פולוס
לאחד משרי מאות לאמר הוליך נא את־הנער הזה אל־
שר אלף כי יש לו דבר להגיד לו : 18 והוא לקחו
ויוליכו אל־שר אלף ויאמר פולוס האסור קרא לי
ושאל מפני להוליך את־הנער הזה אליך כי יש לו דבר
להגיד לך : 19 ושר אלף אחזו בידו ונהוג לבדד שאל

מְתָחוּהוּ בַשְּׂרוֹכִים אָז אָמַר פּוּלוֹס אֶל־שַׂר מֵאָה הָעוֹמֵד
עָלָיו הֲיִשְׁוֶה לָכֶם אֶת־אִישׁ רְהוֹמִי וְחָפְשִׁי בְּלִי מִשְׁפָּט
לְיַסְּרֵנוּ בַשּׁוֹטִים׃ 26 וְכַאֲשֶׁר שָׁמַע שַׂר מֵאָה קָרַב וְהִגִּיד
לְשַׂר אֶלֶף לֵאמֹר רְאֵה מַה־יֵּשׁ לְךָ לַעֲשׂוֹת כִּי הָאָדָם
הַזֶּה אִישׁ רְהוֹמִי הוּא׃ 27 וַיִּקְרַב שַׂר אֶלֶף וַיֹּאמֶר לוֹ
אֱמוֹר לִי הַאַתָּה רְהוֹמִי וְהוּא אָמַר אָכֵן׃ 28 וַיַּעַן שַׂר אֶלֶף
אָנֹכִי בְּרֹב כֶּסֶף וְזָהָב קָנִיתִי אֶת־חָפְשָׁה הַזֹּאת וּפּוּלוֹס אָמַר
וַאֲנִי נוֹלַדְתִּי בָהּ׃ 29 וּבְרֶגַע רָפוּ מִמֶּנּוּ הָעֲתִידִים הָיוּ
לְנַגְּעֶנּוּ וְשַׂר אֶלֶף יָרֵא בְדַעְתּוֹ כִּי אִישׁ רְהוֹמִי הוּא וְכִי
אֲסָרוֹ׃ 30 וּמִמָּחֳרָת אָבָה לָדַעַת אֶת־אֱמֶת הַדָּבָר וְאֶת־
סִבָּה אֲשֶׁר עָלֶיהָ יְחַיְּבוּהוּ הַיְּהוּדִים וַיַּתִּירֵהוּ מֵאֲסוּרָיו וַיְצַו
לָבוֹא אֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־כָּל־עֲדָתָם וּבְהוֹלִיכוֹ אֶת פּוּלוֹס
הֵקִים אוֹתוֹ בֵּינֵיהֶם׃

כג CAP. XXIII.

1 וַיַּבֵּט פּוּלוֹס בָּעֵדָה וַיֹּאמֶר הָאֲנָשִׁים אַחַי אֲנִי בְּכָל־מַדָּע
טוֹב הִתְהַלַּכְתִּי אֶת־הָאֱלֹהִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 2 וַחֲנַנְיָה
הַכֹּהֵן גָּדוֹל צִוָּה לָעוֹמְדִים אֵלָיו לְהַכּוֹת אוֹתוֹ עַל־הַפֶּה׃
3 אָז פּוּלוֹס אָמַר אֵלָיו יַכְּךָ יְהוָה קִיר הַגִּיר כִּי יָשׁוּב תִּשְׁפְּטֵנִי
בַתּוֹרָה וְעַל־הַתּוֹרָה תְּצַוֶּה לְהַכּוֹתִי׃ 4 וְהָעוֹמְדִים אֶצְלוֹ
אָמְרוּ אֶת־כֹּהֵן רֹאשׁ אֱלֹהִים מְקַלֵּל אַתָּה׃ 5 וַיֹּאמֶר פּוּלוֹס
לֹא יָדַעְתִּי אַחַי כִּי כֹהֵן גָּדוֹל הוּא כִּי שמו׳ כב׳ כח׳
נִכְתַּב אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא עַמְּךָ לֹא Exo.22.28.
תָאֹר׃ 6 וְכִי יָדַע פּוּלוֹס כִּי חֵלֶק אֶחָד הָיָה מִצְּדוּקִים וְחֵלֶק
אַחֵר מִפְּרוּשִׁים וַיִּקְרָא בָּעֵדָה הָאֲנָשִׁים אַחַי אֲנִי מְפָרֵשׁ הוּא
בֶן־הַמְפָרֵשׁ וְעַל־תִּקְוָה וּתְקוּמַת הַמֵּתִים נִדּוֹן אָנֹכִי׃
7 וּבְדַבְּרוֹ אֶת־הָאֵלֶּה הָיְתָה מַצָּה בֵּין־הַפְּרוּשִׁים וּבֵין

להלך עמו וישובו אל־המחנה : 33 ובבואם בקיסריא
ויתנו את־אגרת לנשיא ויעמידו את־פולוס לפניו :
34 והנשיא בקראו את־אגרת ובשאלו מאיזה מדינה הוא
ויבין כי מקיליקיא הוא: 35 ויאמר אשמעך אם גם מחיביך
יבואו ויצו לשמרו בבית דין הורדוס :

כד CAP. XXIV.

1 ויהי מקצה חמשת ימים וירד כהן גדול חנניהו עם
הזקנים ועם טרטלוס איש מליץ אשר הופיעו על־פולוס :
2 ויקראו לו ויחל טרטלוס לחיב לאמר : 3 כאשר ברב
שלום שוכנים אנחנו עליך ומישרים רבים היו לעם הזה
בתבונתך תמיד ובכל מקום קבלנו את טובתך פילכס איש
חמודות עם כל־תודה : 4 ופן אוגיעך ברבים שואל אני
ספק לשמעך אותנו בכחך כתחנתך: 5 מצאנו את האיש
הזה כי לץ הוא קושר קשר על־היהודים כלם בכל־התבל
ומתעה ראש הוא מכפירת הנצרים : 6 ויהן גם הוא
לטמא את־ההיכל אשר תפשנוהו להשפטו בתורתנו :
7 ויבוא לוסים שר אלף ויגזל אותו בכח גדול מידינו
וישלחהו אליך : 8 ומצוה את־מחיביו לבוא אליך אשר
ממנו תוכל לחקר ולדעת על־כל־הדברים האלה אשר
עליהם נחיבנו: 9 ויוסיפו גם היהודים אחרים לאמר כי
כן היו הדברים האלה : 10 ויען פולוס (ברמז לו הנשיא
בעיניו לדבר) בדעתי כי מימים רבים היית שופט את העם
הזה לכן בבטחון אשיב לאויבי דבר על־אודות נפשי :
11 ותוכל לדעת כי אינם יותר משנים עשר ימים מאשר
עליתי להשתחוות בירושלים : 12 ולא מצאוני בהיכל
להתוכח עם כל־איש או לקשר קשר בעם ולא בעדות
ולא

לוֹ מַה־הַדָּבָר אֲשֶׁר יֶשׁ לְךָ לְהַגִּיד לִי׃ 20 וַיֹּאמֶר כִּי
הַיְּהוּדִים נוֹסְדוּ יַחַד לִשְׁאֹל מִמְּךָ אֲשֶׁר לְמָחֳרַת תּוֹלִיךְ
אֶת־פּוֹלוֹס אֶל־הָעֵדָה כְּמוֹ עֲתִידִים הֵמָּה לָדַעַת וּלְחַקֵּר
אֶת־יֹשֶׁר וֶאֱמֶת דְּבָרָיו׃ 21 וְאַתָּה אַל־תַּאֲמִין לָהֶם
כִּי מְאָרְבִים עָלָיו מֵהֶם יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים אִישׁ אֲשֶׁר הֶחֱרִימוּ
אֶת־נַפְשָׁם לֹא לֶאֱכֹל וְלֹא לִשְׁתּוֹת עַד־כִּי יַהַרְגֻהוּ
וְעַתָּה נְכוֹנִים הֵמָּה וִישַׁבְּרוּן מִמְּךָ אֶת־הַמַּאֲמָר׃ 22 וְשַׂר
אֶלֶף הִתִּיר אֶת הָעֶלֶם וַיְצַו אוֹתוֹ מְדַבֵּר לְאִישׁ לֹא אֶחָד
כִּי אֶת־הָאֵלֶּה גִּלִּיתָ לְאָזְנָי׃ 23 וַיִּקְרָא לִשְׁנֵי אַנְשֵׁי שָׂרֵי
מֵאוֹת וַיֹּאמַר הָכִינוּ אֶת־אַנְשֵׁי מִלְחָמָה מָאתַיִם לַהֲלֹךְ
לְקֵיסַרְיָא וְשִׁבְעִים פָּרָשִׁים וּמָאתַיִם נֹשְׂאֵי הַחֲנִיתוֹת מִשָּׁעַת
הַשְּׁלִישִׁית הַלַּיְלָה׃ 24 וְהָכִינוּ אֶת־בְּעִירְכֶם לְהַרְכִּיב אֶת־
פּוֹלוֹס וּלְהַפְלִיטוֹ אֶל־פֵּילִכְס הַפָּקִיד׃ 25 (כִּי יָרֵא פֶּן
יִגְזְלֻהוּ הַיְּהוּדִים וַיַּהַרְגֻהוּ וְהוּא אַחֲרֵי־כֵן יְכֻלַּם כְּמוֹ לָקַח
כֶּסֶף)׃ 26 וַיִּכְתֹּב אִגֶּרֶת וּפַתְשֶׁגֶן הַכְּתָב זֶה הוּא קְלַוְדִּיוֹס
לִיסִיס לְאִישׁ חַיִל וְנָשִׂיא פֵּילִכְס שָׁלוֹם לוֹ לָנֶצַח׃ 27 הָאִישׁ
הַזֶּה נִתְפַּשׂ מִיְּהוּדִים וַעֲתִידִים הֵמָּה לְהָרְגוֹ וָקַמְתִּי עִם
אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וָאֲפַלְּטֵהוּ בְּהִוָּדְעִי כִּי רוֹמִי הוּא׃
28 וּבְבַקְשִׁי לָדַעַת אֶת־אוֹדוֹת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן יְחַיְּבֻהוּ
הֲבִיאוֹתִיו אֶל־עֲדָתָם׃ 29 אֲשֶׁר מְצָאתִיו כִּי יְחַיְּבוּהוּ עַל־
קוּשִׁיּוֹת תּוֹרָתָם וְכִי מִשְׁפַּט מָוֶת אוֹ אֲזִקִּים לֹא יוּכְלוּ
לְהִתְגּוֹלֵל עָלָיו׃ 30 וְכַאֲשֶׁר נִבְדַּק לִי כִּי אֲנָשִׁים מִיְּהוּדִים
עֲתִידִים לֶאֱרֹב עַל־הָאִישׁ הַזֶּה בְּרֶגַע שְׁלַחְתִּיו אֵלֶיךָ
וְהִגַּדְתִּי לַמְחַיְּבִים לְדַבֵּר עַל־מִשְׁפָּטוֹ לְפָנֶיךָ יִשְׁמָרְךָ אֱלֹהִים׃
31 וְאַנְשֵׁי־מִלְחָמָה כַּאֲשֶׁר צֻוּוּ לָקְחוּ אֶת־פּוֹלוֹס וַיּוֹלִיכֻהוּ
בַּלַּיְלָה לְאַנְטִיפַּטְרוֹס׃ 32 וּמִמָּחֳרַת הִנִּיחוּ אֶת־הַפָּרָשִׁים
לַהֲלֹךְ

בְּבַקְּשׁוֹ לְהִתְרַצּוֹת אֶת־תְּחִנָּתוֹ לַיְּהוּדִים וַיַּעֲזֹב אֶת־פַּוְלוֹס
אָסוּר׃

כה CAP. XXV.

1 וּפֶהֶסְטוּס בְּבוֹאוֹ אֶל־הַמְּדִינָה אַחֲרֵי שְׁלֹשֶׁת יָמִים עָלָה
מִקֵּיסַרְיָא אֶל־יְרוּשָׁלָיִם׃ 2 וַיּוֹפִיעוּ לְפָנָיו שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים
וְרָאשֵׁי הַיְּהוּדִים עַל־פַּוְלוֹס וַיִּשְׁאֲלוּ מִמֶּנּוּ׃ 3 מְבַקְשִׁים
אֶת־תְּחִנָּתוֹ עָלָיו לְשַׁלְּחֶנּוּ אֶל־יְרוּשָׁלַיִם וּבְאָרְבָם לְהָרְגוֹ
בַּדֶּרֶךְ׃ 4 וּפֶהֶסְטוּס עָנָה לָהֶם לִנְצֹר אֶת־פַּוְלוֹס בְּקֵיסַרְיָא
וְכִי עָתִיד הוּא בִּמְהֵרָה לָלֶכֶת שָׁמָּה׃ 5 וַאֲשֶׁר יוּכְלוּ בָכֶם
אָמַר לָרֶדֶת עִמָּנוּ אִם יֵשׁ בָּאִישׁ הַזֶּה דְּבַר רִשְׁעָה יְחַיְּבֻהוּ׃
6 וְהוּא אָרַךְ לוֹ אִתָּם יָמִים שְׁמוֹנָה אוֹ עֲשָׂרָה וַיֵּרֶד אֶל־
קֵיסַרְיָא וּמִמָּחֳרָת יוֹשֵׁב עַל־הַבָּמָה וַיְצַו לְהוֹלִיךְ אֶת־
פַּוְלוֹס׃ 7 וּבְהוּבָאוֹ קָמוּ סְבִיבוֹתָיו הַיְּהוּדִים הַבָּאִים
מִירוּשָׁלַיִם מִתְגּוֹלְלִים אוֹדוֹת וְסִבּוֹת רַבּוֹת וּכְבֵדוֹת עַל־
פַּוְלוֹס אֲשֶׁר לֹא יָכְלוּ לְהוֹכִיחוֹ׃ 8 וּבַהֲשִׁיבוֹ דָּבָר כִּי לֹא
עַל־תּוֹרַת הַיְּהוּדִים וְלֹא עַל הַהֵיכָל וְלֹא עַל־קֵיסָר
מְאוּמָה חָטָאתִי׃ 9 וּפֶהֶסְטוּס מְבַקֵּשׁ לְקַדֵּם לַיְּהוּדִים
בִּתְחִנָּתוֹ וַיַּעַן לְפַוְלוֹס לֵאמֹר הֲתֹאבֶה לַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַיְמָה
וְשָׁם לְהִשָּׁפֵט לְפָנַי עַל־הָאֵלֶּה׃ 10 וַיֹּאמֶר פַּוְלוֹס אֶל־כִּסֵּא
הַקֵּיסָר עוֹמֵד אָנֹכִי וְשָׁם אֶשְׁוֶה לְהִשָּׁפֵט עַל־הַיְּהוּדִים לֹא
חָטָאתִי כְּמוֹ גַּם אַתָּה הֵיטֵב יָדַעְתָּה׃ 11 וְאִם רָשַׁעְתִּי
וְעָשִׂיתִי מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וּמִשְׁפַּט מָוֶת לִי אֵינֶנִּי
יָרֵא לָמוּת וְאִם מְאוּמָה לֹא הִיא אֲשֶׁר עָלֶיהָ יְחַיְּבוּנַנִי אִישׁ
לֹא יוּכַל לָתֵת אוֹתִי לָהֶם לְקֵיסָר מִתְפַּלֵּל אָנֹכִי׃ 12 אָז
פֶהֶסְטוּס מְדַבֵּר עִם הָעֵדָה וַיַּעַן לְקֵיסָר הִתְפַּלַּלְתָּ אֶל־הַקֵּיסָר
תֵּלֵךְ׃ 13 וְכַאֲשֶׁר עָבְרוּ יָמִים אֲחָדִים וַיֵּרְדוּ אַגְרִפּוּס הַמֶּלֶךְ

וְלֹא בָעִיר׃ 13 וְלֹא יוּכְלוּ לְהוֹכִיחַ וּלְהִתְחַזֵּק עָלַי בְּדִבְרֵיהֶם
אֲשֶׁר יְחַיְּבוּנִי׃ 14 אַךְ זֹאת מִתְוַדֶּה אָנֹכִי לָךְ כִּי כְדֶרֶךְ אֲשֶׁר
קָרְאוּ לָהּ לִכְפִירָה כֵּן אֲנִי עוֹבֵד לֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַאֲמִין
לְכָלָם הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה וּבַנְּבִיאִים׃ 15 וְיֵשׁ לִי שִׂבְרִי עַל־
יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר גַּם הֵמָּה מְקַוִּים אֵלָיו וְלִהְיוֹת תְּקוּמַת
הַמֵּתִים גַּם צַדִּיקִים וְגַם רְשָׁעִים׃ 16 וּבְזֹאת אֲנִי יָגַעְתִּי
וְיֵשׁ לִי מַדַּע תֹּם וְיֹשֶׁר לִפְנֵי אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים׃ 17 וְאַחֲרֵי
שָׁנִים רַבּוֹת בָּאתִי לַעֲשׂוֹת צְדָקוֹת בְּעַמִּי וְקָרְבָּנוֹת׃ 18 אֲשֶׁר
בָּהֵן מְצָאוּנִי מְטֹהָר בַּהֵיכָל לֹא עִם הָמוֹן וְלֹא בַהֲמֻלָּה׃
19 וִיהוּדִים אֲחָדִים מֵאַסְיָא לַאֲשֶׁר יִשְׁוֶה לִהְיוֹתָם פֹּה
לְפָנֶיךָ וּלְחַיְּבֵנִי אִם תְּהִי־לָהֶם מְאוּמָה עָלַי׃ 20 אוֹ אֵלֶּה
הֵמָּה יֹאמְרוּ אִם רִשְׁעָה מְאוּמָה מָצְאוּ בִּי בְּעָמְדִי בָעֵדָה׃
21 כִּי אִם עַל־קוֹל אֶחָד הַהוּא אֲשֶׁר קָרָאתִי בְּעָמְדִי בְתוֹכָם
כִּי עַל־תְּקוּמַת הַמֵּתִים אֲנִי נִשְׁפַּטְתִּי הַיּוֹם מִכֶּם׃
22 וּפֵילִכְס בְּשָׁמְעוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּאֲרִיכֵם וְאַף כִּי
הֵיטֵב יָדַע אֱמֶת הַדֶּרֶךְ וְאָמַר כַּאֲשֶׁר לוּסִיָס שַׂר אֶלֶף יֵרֵד
אָז אֶחְקֹר בֵּין־דִּבְרֵיכֶם׃ 23 וַיְצַו לְשַׂר מֵאָה לִנְצֹר אֶת־
פּוּלוּס וְלִהְיוֹת לוֹ רְוָחָה וּמִמְּשָׁרְתָיו הַחֲנִיכָיו לְאִישׁ לֹא
לְהִכָּלֵא לָבוֹא אֵלָיו׃ 24 וְאַחֲרֵי יָמִים אֲחָדִים בָּא פֵילִכְס עִם
דְּרוּסִלָּה אִשְׁתּוֹ וְהִיא יְהוּדִיָּה וַיִּקְרָא לְפוּלוּס וַיִּשְׁמַע מִמֶּנּוּ
אֶת־אֱמוּנָה אֲשֶׁר בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 25 וּבְהִתְוַכְּחוֹ עַל־
הַצְּדָקָה עַל־הִתְאַפֵּק וְעַל יוֹם דִּין הֶעָתִיד לָבוֹא וַיֶּחֱרַד
פֵילִכְס וַיַּעַן מֵעַתָּה לֵךְ לְךָ וּבְעִתִּי אֶקְרָא לָךְ׃ 26 כִּי מְקַוֶּה
הוּא לְהִנָּתֵן לוֹ כֶּסֶף וְזָהָב מִפּוּלוּס לְהַתִּירוֹ וְעַל־כֵּן
לִפְעָמִים הֱבִיאוּ אֵלָיו וַיְדַבֵּר עִמּוֹ׃ 27 וַתִּמָּלֵא שְׁנָתַיִם
וַיִּקַּח פָּרְקִיּוֹס פֶּהֶסְטוֹס אֶת־כְּהֻנַּת פֵילִכְס וּפֵילִכְס
בְּבַקְשׁוֹ

נְכוֹנָה לִכְתּוֹב עָלָיו לַאדֹנִי מְיֻשָּׁרִים עַל־כֵּן הֱבִיאוֹתִיו
לִפְנֵיכֶם וּבִמְאֹד לְפָנֶיךָ הַמֶּלֶךְ אַגְרִפָּא אֲשֶׁר אִם כְּבַקָּרַת
אֱמֶת נִבְקַר יֶשׁ לִי לִכְתֹּב דָּבָר׃ 27 כִּי דְּבַר בַּעַר נִרְאָה לִי
לִשְׁלוֹחַ אִישׁ אָסוּר וְלֹא לְהַגִּיד אֶת־אוֹדוֹתָיו׃

כו CAP. XXVI.

1 וְאַגְרִפָּא אָמַר אֶל־פּוֹלוּס נִתַּן לְךָ לְדַבֵּר עַל־אוֹדוֹתֶיךָ
אָז פּוֹלוּס נָטָה אֶת־יָדוֹ וְהֵשִׁיב דָּבָר׃ 2 עַל־כֻּלָּם אֲשֶׁר
חִיְּבְתִּי מִיְּהוּדִים הַמֶּלֶךְ אַגְרִפָּא מְאַשֵּׁר אֲנֹכִי אֶת־נַפְשִׁי כִּי
לְפָנֶיךָ יֶשׁ לִי לְדַבֵּר עַל־אוֹדוֹתַי הַיּוֹם׃ 3 וּבִמְאֹד כִּי יָדַעְתָּ
כָּל־תְּעוּדוֹת וְקוּשְׁיוֹת הַיְּהוּדִים עַל־כֵּן מִתְחַנֵּן אֲנִי לְפָנֶיךָ
לִשְׁמוֹעַ אוֹתִי בְּאֶרֶךְ אַפַּיִם׃ 4 אֶת־חַיַּי מִנְּעוּרַי שֶׁהָיוּ בְּעַמִּי
בִּירוּשָׁלַיִם יָדְעוּ הַיְּהוּדִים כֻּלָּם׃ 5 יוֹדְעִים הֵמָּה מֵעִתּוֹת
רַבּוֹת אִם תֹּאבוּ לְהָעִיד כִּי כְיֹשֶׁר כְּפִירַת עֲבוֹדַת אֱלֹהֵינוּ
חָיִיתִי מְפֹרָשׁ׃ 6 וְעַתָּה עַל־תִּקְוַת הַמַּאֲמָר הַנֶּעֱשָׂתָה
לַאֲבוֹתֵינוּ מֵאֱלֹהִים עוֹמֵד אֲנִי בְּגוֹרָלִי לְהִשָּׁפֵט׃ 7 אֲשֶׁר שְׁנֵי
עָשָׂר שִׁבְטֵינוּ יוֹמָם וָלַיְלָה עוֹבְדִים וּמְשַׂבְּרִים לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ
אֶל־הַתִּקְוָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ הִרְשִׁיעֻנִי הַמֶּלֶךְ אַגְרִפָּא מִיְּהוּדִים׃
8 מַה־עַל־אֱמוּנָה נִשְׁפָּט עִמָּכֶם אִם יְהוָה יָקִיץ אֶת־הַמֵּתִים׃
9 וַאֲנִי חָשַׁבְתִּי בְנַפְשִׁי כִּי צְרִיכִי לַעֲשׂוֹת כָּל־דְּבָרִים עַל־
שֵׁם יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי׃ 10 אֲשֶׁר גַּם עָשִׂיתִי בִּירוּשָׁלַיִם וְרַבִּים
מִקְּדוֹשִׁים הִסְגַּרְתִּי בַּמַּטָּרָה אֶת־שִׁלְטוֹן לוֹקֵחַ מִשָּׂרֵי
הַכֹּהֲנִים וּבְהִנָּשְׂאָם הֶחֱזַקְתִּי אֶת־הַגְּזֵרָה׃ 11 וּבְכָל־הָעֵדוֹת
לִפְעָמִים מַרְשִׁיעַ אוֹתָם הֶעֱנֵיתִי אוֹתָם לְגַדֵּף אֶת־שֵׁם
יֵשׁוּעַ וְעַל־יֶתֶר מִשְׁגָּע עֲלֵיהֶם רָדַפְתִּי אוֹתָם עַד עָרִים
הַחִיצוֹנוֹת׃ 12 וּבְלֶכְתִּי אֶל־דַּמֶּשֶׂק עִם שִׁלְטוֹן וּפְקֻדָּה אֲשֶׁר
לִי מִשָּׂרֵי הַכֹּהֲנִים׃ 13 וַיְהִי בַּצָּהֳרַיִם בַּדֶּרֶךְ רָאִיתִי הַמֶּלֶךְ

וּבְרֶנִיקָא אֶל־קֵיסָרְיָא לִשְׁאֹל לְפֶסְטוֹס לִשְׁלוֹמוֹ: 14 וְכַאֲשֶׁר
אָרְכוּ לָהֶם שָׁם יָמִים רַבִּים וַיַּגֵּר פֶּסְטוֹס לַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי
פּוֹלוֹס לֵאמֹר אִישׁ אֶחָד נֶעֱזַב מִפֵּילִכְס אָסוּר: 15 אֲשֶׁר
עָלָיו בִּהְיוֹתִי בִּירוּשָׁלַיִם הוֹפִיעוּ לְפָנַי שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְזִקְנֵי
הַיְּהוּדִים מְבַקְשִׁים עָלָיו אֶת־מִשְׁפַּט מָוֶת: 16 וְעָנִיתִי לָהֶם
כִּי לֹא יֵשׁ תְּעוּדָה לָרוֹמִים לְתִתָּם אִישׁ אֶל־הָאֲבֵדָה בְּטֶרֶם
לַמְחֻיָּב יִהְיוּ לְפָנָיו הַמְחַיְּבָיו וְיִקַּח לוֹ עֵת וּמָקוֹם לְהָשִׁיב
דָּבָר עַל־אוֹדוֹת נַפְשׁוֹ: 17 וּבְבוֹאָם יַחַד הֵנָּה אֲרוּכָה
מְאוּמָה לֹא עָשִׂיתִי כִּי אִם לְיוֹם הַבָּא יָשַׁבְתִּי עַל־הַבָּמָה
וְצִוִּיתִי לְהוֹלִיךְ אֶת־הָאִישׁ: 18 וַיָּקוּמוּ עָלָיו הַמְחַיְּבָיו וְסִבָּה
אַחַת לֹא נָשְׂאוּ עָלָיו כַּמָּה הֲבִינוֹתִי אָנִי: 19 אַךְ קוּשְׁיוֹת
רַבּוֹת עַל־עֲבוֹדַת אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ לָהֶם עָלָיו וְעַל־אִישׁ יֵשׁוּעַ
הַמֵּת לַאֲשֶׁר נְאֻם פּוֹלוֹס כִּי־חָי: 20 וְכִי נְקוּטוֹתִי עַל־
קוּשְׁיוֹתָם אָמַרְתִּי אִם יֹאבֶה לָלֶכֶת יְרוּשָׁלַיְמָה וְשָׁם לְהִשָּׁפֵט
עַל־הָאֵלֶּה: 21 וּפוֹלוֹס בְּהִתְפַּלְלוֹ לְהִנָּצֵר אֶל־מִשְׁפַּט
הַקֵּיסָר צִוִּיתִי לִנְצוֹר אוֹתוֹ עַד אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֶל הַקֵּיסָר:
22 וַיֹּאמֶר אַגְרִפָּס אֶל־פֶּסְטוֹס גַּם אֲנִי חָפַצְתִּי לִשְׁמוֹעַ
אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה וְהוּא אָמַר מָחָר תִּשְׁמַע אוֹתוֹ: 23 וּלְיוֹם
מָחָר בָּא אַגְרִפָּס וּבֶרְנִיקָא בְּרֹב זָדוֹן וּבְבוֹאָם אֶל־בֵּית דִּין
עִם שָׂרֵי אֲלָפִים וְעִם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר רָאשֵׁי הָעִיר הַזֹּאת
וַיְצַו פֶּסְטוֹס וַיּוּבָא פּוֹלוֹס: 24 וַיֹּאמֶר פֶּסְטוֹס אַגְרִפָּא
הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשִׁים כֻּלְּכֶם אֲשֶׁר אִתָּנוּ עִמָּנוּ הַבִּיטוּ בָּאִישׁ הַזֶּה
אֲשֶׁר עָלָיו כָּל־הֲמוֹן הַיְּהוּדִים נִקְרְאוּ לְפָנַי בִּירוּשָׁלַיִם וּפֹה
צוֹעֲקִים כִּי לֹא יִשְׁוֶה לַחֲיוֹתוֹ עוֹדֶנּוּ: 25 וַאֲנִי מָצָאתִי כִּי
לֹא עָשָׂה רִשְׁעָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ מִשְׁפַּט מָוֶת לוֹ וּבְהִתְפַּלְלוֹ
אֶל־מִשְׁפַּט הַקֵּיסָר שָׁפַטְתִּי לְשַׁלְּחֶנּוּ: 26 כִּי אֵינֶנָּה בְּיָדִי
נְכוֹנָה

אנכי כי מדברים האלה כל סתום לא עממוהו כי זאת
לא נעשתה בסתר : 27 התאמין המלך אגריפא לנביאים
יודע אני כי מאמין אתה : 28 ויאמר אגריפא אל־פולוס
במעט תפתה אותי להיותי לנצרי : 29 ויאמר פולוס יתן
יהוה אשר במעט או ברב את לא לבדך כי אם כלם
השומעים אותי היום יהיו כמוני בלבד האזקים האלה :
30 ובדברו אליו את־האלה קם המלך והפקיד וברניקא
והיושבים אתם : 31 ויסורו וידברו ביניהם לאמר כי
מאומה לא עשה האדם הזה כי משפט מות או אזקים לו :
32 ואגריפא אמר אל־פסטוס יוכל האיש הזה להתר
אם לא התפלל אל־הקיסר :

כז CAP. XXVII.

1 וכאשר נשפט לעבור אותנו באניה אל־איטליא הסגירו
את־פולוס ואת אסורים האחרים לשר מאה ושמו יוליוס
מחבל הקיסר : 2 ונעל אל־אניה אשר היא מעיר
אדרמיטום עתידים להלוך למקומי אסיא ונעבר בהיות
עמנו אריסטרכוס הכתי מתסלוניקא : 3 וליום הבא פגענו
בצידון ויוליוס התהלך את־פולוס ברך וחסד והניחו
ללכת אל־רעיו לבקש רויה רוחה רפאות לשרו ושקוי
לעצמותיו : 4 ומשם הלכנו ועברנו תחת כפר כי היו
לנו הרוחות להפך : 5 והלכנו בים קיליקיא ופמפיליא
ונבוא אל־מורא עיר־ליקיא : 6 ושם מצא שר מאה
את־אניה מאלכשנדריא ההולכת אל־איטליא : 7 וכאשר
ימים רבים יגענו לרדות בים ובדחק באנו לקבל קנידוס
כי הרוח לא הניחה לנו לרדות ונעבר את־קרטא לקבל
סלמונא : 8 וכאשר בדחק העברנו באנו אל־מקום
אחד

משמים את־אור על־זהר השמש נגה עלי ועל כלם
אשר הלכו עמי: 14 וכאשר נפלנו כלנו על־האדמה
שמעתי את־קול המדבר אלי ומדבר הוא בלשון עבריה
שאול שאול מה תרדפני קשה הוא לך לבעט על־הדרבן:
15 ואמר מי אתה אדני והוא אמר אני הוה ישוע אשר אתה
תרדפנו: 16 אך קום ועמדה על־רגליך כי לזאת נראיתי
אליך לקים אותך למשרת ולמעיד אלה אשר ראית ואשר
אראה אליך: 17 רועה אותך מקרב העם והגוים אשר
אשלח אותך אליהם: 18 לפקח עיניהם ולהשיב מחשך
אל־האור ומשלטון השטן אל־אלהים לקחתם שאת
חטאים וגורל בקדושים באמונה אשר בי: 19 על־כן
המלך אגרפא לא הייתי סורר כי אם מאמין למראה
השמים: 20 כי אם בדמשק בראשונה ובירושלים
ובכל ארץ יהודה ולגוים בשרתי את־התשובה לשוב
אל־אלהים ולעשותם מעשים שוים לתשובה: 21 על־
הדברים האלה היהודים תפשוני בהיכל בהוסדם יחד
עלי לקחת נפשי וממו: 22 ובעזרת אלהים עד היום הזה
קמתי מעיד לצעיר ולגדול מאומה לא מוסיף או גרע
על־אשר דברו משה והנביאים להעשותם: 23 כי יגוע
יכה ויענה המשיח וכי ראשון הוא מתקומת המתים
ואור עתיד לבשר אל־העם וכל־הגוים: 24 ובדברו את
הדברים האלה אז פסטוס בקול גדול אמר משגע אתה
פולוס ספרים רבים ידפאונך אל־השגעון: 25 והוא
אמר אינני משגע איש חמודות פסטא כי אם אמרי
דברי אמת תם וישר מפיח אנכי: 26 כי יודע המלך על־
הדברים האלה לכן גם בבטחון דברתי אליו ומתחשב
אנכי

בלבדה האניה: 23 כי עמד אצלי בלילה הזה מלאך
האלהים אשר לו הוה אני ואותו עבדתי: 24 לאמר
אל תירא פולא שוה לך לעמדך לפני הקיסר והנה
חנן אלהים אותך כל־האונים עמך: 25 לכן חזקו האנשים
ויאמץ לבבכם כי האמנתי לאלהים כי כן יהיה כאשר
דבר אלי: 26 כי אל־אי אחד צריך לנפול אותנו: 27 וכאשר
ארבעת עשר לילה היה באנותנו בים הדריוס כחצי
הלילה הבינו המלחים לקרב אליהם ארץ אחת: 28 וירמו
את־צנרת עופרת וימצאו עשרים קומות ועוד מעט הלכו
ושנית רמו. את־עופרת וימצאו חמש עשרה קומות:
29 ויראים אנחנו פן אל־מקומות הסלעים נפול ונשליך
מאחור־האניה. עגות ארבע ויתפללו להיות יום:
30 והמלחים מבקשים לברוח מאניה ויזחו את־הרפסודה
אל־הים אומרים כמו עתידים למשך מראש את־העגות:
31 ויאמר פולוס לשר מאה ולאנשי מלחמה אם
לא יעודדו האלה באניה אתם לא תוכלו להמלט: 32 אז
גזרו אנשי מלחמה את־חבלי רפסודה והניחוה לנפול:
33 ועד אשר עתיד היה להיות בקר ויעץ אותם כלם
לקחת לחם ולסעד לבם לאמר שלושה עשר הוא היום
הזה אשר מקוים אנחנו בלי אכל התעודדתם ומאומה
לא טעום: 34 על־כן מעיז אנכי אתכם לסעד את־
לבותיכם כי זאת תהיה אל־ישועתכם כי אם היו לבני חיל
ולאיש מכם לא יפול משערות ראשיכם ארצה: 35 וכאשר
אמר את־האלה לקח את־הלחם ויודה ליהוה לפני־כלם
וישבר ויחל לאכל: 36 ויהיו טובי־לבב כלם ויסעדו לבותם:
37 ויהי כל־נפש באניה מאתים שבעים ושש: 38 וישבעו
לחם

אֶחָד הַנִּקְרָא אֲגַמִּים טוֹבִים וּקְרוֹבָה אֵלָיו הָיְתָה עִיר
לַאֲסִיָּא׃ 9 וּלְיָמִים רַבִּים כָּעֵת אֲשֶׁר בָּהּ לֹא טוֹב לִרְדּוֹת
בַּיָּם כִּי גַם אָז עָבְרוּ יְמֵי הַצּוֹם יְעָצָם פּוֹלוֹס׃ 10 וַיֹּאמַר
אֲלֵיהֶם הָאֲנָשִׁים רוֹאֶה אֲנִי כִּי לֹא לְבַד בְּרֹב גְּרוּפָה וְעֹנֶשׁ
הַסֵּבֶל וְהָאֳנִיָּה כִּי־אִם בְּאָסוֹן נַפְשֵׁנוּ עֲתִידִים הָיִינוּ לִרְדּוֹת
בַּיָּם 11 וְשַׂר מֵאָה יוֹתֵר הֶאֱמִין לְחוֹבֵל וְלַמַּלָּח מֵאֵלֶּה
הַמְדֻבָּרִים מִפּוֹלוֹס׃ 12 וּבִי אֲגַם הַגַּן לֹא הָיָה לָנוּ לַחֲרֹף
בְּסִתְוֹ לָכֵן רַבִּים מֵהֶם שָׂמוּ לָהֶם עֵצָה לַהֲלֹךְ מִשָּׁם אִם
יוּכְלוּ לִנְגוֹעַ בְּפֵינִכְס וְלַחֲרֹף שָׁמָּה אֶל־אֲגַם קְרֵיטָא עַל־פְּנֵי
דָרוֹם יָמָּה וְצָפוֹנָה׃ 13 וּבִנְשֹׁב רוּחַ הַדָּרוֹם חוֹשְׁבִים
כִּי הֶחֱזִיקוּ אֶת־מִשְׁאֲלוֹת לִבּוֹתָם הָלְכוּ לְאַסּוֹן וַיַּעַבְרוּ
אֶת־קְרֵטָא׃ 14 וְעוֹד מְעַט וַתִּפְגַּע בָּם רוּחַ גְּדוֹלָה הַנִּקְרָאָה
הַקָּדִים מִצָּפוֹן׃ 15 וַנֶּחְטְפָה הָאֳנִיָּה וְלֹא יָכֹלְנוּ לָקוּם לִפְנֵי
הָרוּחַ וּבִידֵי רוּחַ נִתַּנּוּ׃ 16 וַנָּרָץ אֶל־אִי אֶחָד הַנִּקְרָא
קְלָוְדָא בְּדֹחַק יָכֹלְנוּ לֶאֱחֹז אֶת־גָּבִיעַ׃ 17 אוֹתוֹ נָשְׂאוּ
וּבוֹ הֶחֱזִיקוּ וַיְאַזְּרוּ אֶת־הָאֳנִיָּה וַיִּירְאוּ פֶּן יִפְּלוּ בְמַחְתּוֹת
וְחָתוּ אֶת־הַכְּלִי וְכֵן אָנוּ׃ 18 וַיְהִי סַעַר גָּדוֹל וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה
לְהִשָּׁבֵר וּבְיוֹם הַבָּא הֵקַלּוּ אֶת־הָאֳנִיָּה׃ 19 וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
הֵטִלּוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם׃
20 וְהַשֶּׁמֶשׁ וְהַכּוֹכָבִים לְיָמִים רַבִּים לֹא נָגְהוּ וְסַעַר גָּדוֹל
הוּא כֵּן אֲשֶׁר אָבְדָה מֵעֵינֵינוּ כָּל־תִּקְוָה לְהִוָּשַׁע
אוֹתָנוּ׃ 21 וְכַאֲשֶׁר לְיָמִים לֹא אָכְלוּ לֶחֶם אָז קָם
פּוֹלוֹס בְּתוֹכָם לֵאמֹר אוֹי הָאֲנָשִׁים שָׁוֶה לָכֶם לִשְׁמֹעַ
אוֹתִי וְלֹא לִנְסֹעַ מִקְּרִיטָא לִבְצֹעַ גַּם אֶת־הַגְּרוּפָה
הַזֹּאת וְגַם אֶת־הָעֹנֶשׁ׃ 22 וְעַתָּה אִיעָצְכֶם לִהְיוֹתְכֶם
שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵבָב כִּי נֶפֶשׁ כָּל־אִישׁ מִכֶּם לֹא תֹאבַד
בִּלְבַדָּהּ

ויראו נזק מאומה לאלהיות בו ויתהפכו לאמר כי אלהים
הוא: 7 והארץ במקום ההוא היתה לראש האי ושמו
פופליוס אשר מקבל אותנו לשלשת ימים הלין אותנו
ברע כאח: 8 ויהי כי אבי פופליוס בקדחת ובמחלה
מעיו חלוה ישכב וילך פולוס אליו ויתפלל וישם את
ידיו עליו וירפה אותו: 9 וכאשר היתה זאת אז קרבו
האחרים אשר היו להם מחליות באי וירפאו: 10 אשר
גם כבדונו בכבוד גדול ובלכתנו נתנו לנו את צרכנו:
11 ויהי כמשלש חדשים הלכנו בים באניא מאלכסנדריא
אשר היא חרפה באי ואותה התאומים: 12 וכאשר
באנו אל סרקוסא עמדנו שלשת ימים: 13 ומשם סבבנו
ופגענו ברגיון ואחרי יום אחד בנשב רוח דרום ביום
השני באנו אל פוטיאלום: 14 אשר שם מצאנו אחים
וישאלו ממנו לעמד עמם שבעת ימים וכן באנו לרהומה:
15 ומשם האחים שומעים עלינו יצאו לקרתנו עד פהורום
אפיום ועד שלוש קבורת ובראותם פולוס ברך את
יהוה וחזק ואמץ לבו: 16 וכאשר באנו ברהומה אז
הסגיר שר מאה את האסורים בידי שר הצבא ולפולוס
נתנו לעמד לנפשו עם איש מלחמה השומר אותו:
17 ויהי אחרי שלשת ימים ויזעק פולוס את ראשי
היהודים ויבואו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אני
מאומה לא עשיתי על העם או על תעודות אבותינו
אסור מירושלים מסגר בידי רהומים: 18 אשר בשאול לי
אבו להתירני כי משפט מות לא אחד היה בי: 19 וכאשר
דברו עלי היהודים נגשתי לשוע אל הקיסר לא
כמו היה לי דבר לחיב את עמי: 20 ועל הדבר הזה
שאלתי

לֶחֶם וְהֵקַלּוּ אֶת־הָאֳנִיָּה וַיָּטִילוּ אֶת־הַחִטָּה אֶל־הַיָּם׃
39 וַיְהִי־בֹקֶר וְלֹא הִכִּירוּ אֶת־הָאָרֶץ אַךְ חֵיק אֶחָד צָפוּ־
פְלֵסוּ אֲשֶׁר לוֹ שְׂפַת הַיָּם אֲשֶׁר בּוֹ חָשְׁבוּ אִם יוּכְלוּ
לְהַדִּיחָם אֶת־הָאֳנִיָּה׃ 40 וְכַאֲשֶׁר גִּלְּלוּ אֶת־הָעֳגוֹת הִנִּיחוּ
אֳנִיָּה לַיָּם וּכְאֶחָד הִתִּירוּ אֶת־צְמִידֵי הַתַּחְבּוּלָה וְהֵרִימוּ
נֵס גָּדוֹל לָרוּחַ נִשְׁבָּה בּוֹ לִתְקוֹף אֶת־הַיַּבָּשָׁה׃ 41 וּבִנְפוֹל
אוֹתָנוּ אֶל־מְקוֹם מִשְׁפְּתַיִם הִתְקִיפוּ בְתֹקֶף אֶת־הָאֳנִיָּה
וְרֹאשׁ הָאֳנִיָּה נִחֲתָה לַעֲמֹד וְלֹא נָמוֹט אַךְ אֲחוֹרוֹ נִקְרַע
בַּעְיָם הָרוּחַ וְהַגַּלִּים׃ 42 וְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה הִתְיָעֲצוּ לַהֲרֹג
אֶת־הָאֲסוּרִים פֶּן־יִבְרַח אִישׁ מֵהֶם בִּשְׂחוֹתָם׃ 43 וְשַׂר
מֵאָה רָצָה לְהוֹשִׁיעַ אֶת־פּוֹלוֹס מְנָעָם מֵעֲצָתָם וַיְצַו לָאֵלֶּה
אֲשֶׁר יָכְלוּ לִשְׂחוֹת לִרְמוֹת אֶת־נַפְשָׁם בָּרִאשׁוֹנָה בַּיָּם
וּלְהִתְמַלֵּט אֶל־הָאָרֶץ׃ 44 וְאֶת שְׁאֵרִיתָם אֲחֵרִים עַל־
הַדְּלָתוֹת וַאֲחֵרִים עַל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר עַל־אֳנִיָּה וְכֵן נִמְלְטוּ
כֻּלָּם אֶל־הַיַּבָּשָׁה׃

כח CAP. XXVIII.

1 וְכַאֲשֶׁר נִמְלָטוּ אָז יָדְעוּ כִּי מְלִיטִי נִקְרָא הָאִי הַזֶּה וְלֹעֲזִים
יוֹשְׁבֵי־הָאִי חֶסֶד וּצְדָקָה לֹא קְטַנָּה עָשׂוּ אִתָּנוּ׃ 2 כִּי
בָעֲרוּ אֶת־מְדוּרָה וְקִדְּמוּ וְקִבְּלוּ אוֹתָנוּ כֻּלָּנוּ בַּעֲבוּר גֶּצַח
הַמָּטָר וּבַעֲבוּר הַקֹּר׃ 3 וְכַאֲשֶׁר פָּתַל פּוֹלוֹס רֹב קְצָפוֹת וְשָׂם
עַל־הַמְּדוּרָה וַיֵּצֵא אֶפְעֶה מֵחֹם הָאֵשׁ וּמָשַׁשׁ אֶת־יָדוֹ׃
3 וְכַאֲשֶׁר רָאוּ הַלֹּעֲזִים אֶת־הַחַיָּה תְּלוּיָה בְיָדוֹ אָמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ תַּכְלִית רוֹצֵחַ יֵשׁ הָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר אַף כִּי
נִמְלַט מִיָּם הַנְּקָמָה לֹא תַנִּיחַ לַחֲיוֹתוֹ׃ 5 וְהוּא הִתְנַעֵר
אֶת־הַחַיָּה אֶל־הָאֵשׁ וְרָעָה וּבְעָתָה מְאוּמָה לֹא מֵבִין׃
6 וְהֵמָּה חָשְׁבוּ לִצְבוֹתוֹ אוֹ לִנְפוֹל בְּרֶגַע וְלָמוּת וַיְחִילוּ עַד בּוֹשׁ
וַיִּרְאוּ

אגרת פולוס שליח הקדוש אל־רהומים:

א CAP. I.

1 פולוס עבד ישוע המשיח נקרא שליח נפרד אל־
בשורת אלהים: 2 אשר מלפנים הגיד בנביאיו בכתבים
הקדושים: 3 על־בנו הנולד מזרע דויד כבשר: 4 על־בן
אלהים הנודע בגבורת רוח הקדש מתקומת המתים ישוע
משיח אדנינו: 5 אשר בו לקחנו חן ומלאכות ליקהת
האמונה בכל־הגוים על־שמו: 6 אשר בכם הווים גם
אתם נקראי ישוע המשיח: 7 לכלכם אשר אתם ברהומה
לאהובי אלהים לקרואים הקדושים תחנה לכם
ושלום מאלהי אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 8 ובראשונה
מודה אני לאלהי בישוע המשיח על־כלכם כי־אמונתכם
מגדה תשמעת היא בכל־התבל: 9 כי עדי אלהים הוא
אשר אני עובד ברוחי בבשורת בנו־כי־בלתי הפוגה
מזכיר אני את־שמכם: 10 תמיד בתפלותי מתחנן אני
אי מתי אצליח דרכי ברצון אלהים לבוא אליכם:
11 כי מתאוה אני לראות אתכם להשביר לכם מאומה
ממתת הרוח להעיז אתכם: 12 וזאת היא להתנחם
בכם באשר בינינו אמונתכם ובאמונתי: 13 לא אכחד
מכם אחי כי־פעמים רבות שמתי על־לבי לבוא אליכם
ונכלא עד־הנה אשר פרי מאומה יהי־לי בכם כמו גם בגוים
אחרים:

שאלתי מסבכם לראות את פניכם ולדבר אליכם כי
על תקות ישראל אסור אנכי בנחשתים האלה:
21 ויאמרו אליו אנחנו לא ספרים עליך לקחנו מארץ
יהודה ואיש מאחינו לא בא אלינו להגיד או לדבר רעה
מאומה עליך: 22 חפצנו לשמוע מפך מה תבונתך
כי מכפירה הזאת נודע לנו כי בכל מקומות ידבר
עליה: 23 ויועדו לו את־יום ויבואו אליו במלון רבים
לאשר גלה ובאר היטב באר את־מלכות אלהים מעיד
ומפתה אותם את־אשר על־ישוע גם מפשה גם מנביאים
מבקר עד־הערב: 24 ואחדים האמינו למדברים ואחרים
Isa. ישע׳ ו׳ ט׳ לא האמינו: 25 וכאשר לא יאתו ביניהם
6.9. ויעלו באמור פולוס את־דבר אחד כי
היטב אמרה רוח הקדש בישעיהו הנביא אל־אבותינו:
26 לאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל־תבינו
וראו ראו ואל־תדעו: 27 השמן לב העם הזה ואזניו
הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו
יבין ושב ורפא לו: 28 ויודע לכם כי לגוים נשלחה ישועת
אלהים והמה ישמעו: 29 ובאמרו את־הדברים האלה
וילכו היהודים ותהי בקרה גדולה ביניהם: 30 ויעמד
פולוס כלילת שנתים בבית שכירתו ויקבל את־כלם
הבאים אליו: 31 מבשר את־מלכות אלהים ומלמד
את אשר על־ישוע המשיח בכל בטחון ולא יכלא:

תמו ונשלמו דברי ופעלי השליחים הקדושים:

אגרת

אבו לדעת את־אלהים נתן אלהים להם לב סורר
לעשות את־אשר לא ישוה להם : 29 המלאים בכל־
עולה תזנות רשה בצע סורים מלאי־קנאה רצח מריבה
ומרמה ומזמה : 30 מלחשים מלשנים משנאי אלהים
אפיקים גאים הוללים מפיקי רעות ליולדיהם מסוררים :
31 תפלים בוגדים מחסדים זדים אכזרים : 32 אשר
אף כי יודעי צדקת אלהים המה כי־אשר כאלה יעשו
משפט מות יהיה להם לא יעשום לבדם כי־אם גם
ירצו את־עושיהם :

ב CAP. II.

1 על־כן אינך נקי כל־האנוש הדן כי באשר תדין את־אחר
את־נפשך תשפט כי את־האלה אשר עושה את שופט :
2 כי־ידענו כי־משפט אלהים כצדקה הוא עליהם
אשר באלה פועלים : 3 התחשב זאת האדם השופט את
אותם העושים את־הדברים כאלה ואת עושה אותם
כי־את תברח ממשפטי אלהים : 4 או־את־עשר טובתו
ודומיתו וארך אפים תבוז הלא תדע כי־טובת אלהים
מוליך אותך אל־התשובה : 5 ובקשיך וכסרת לבך תאצר
לנפשך חרון אף יהוה ביום אפו בהגלות משפט
צדקת האלהים : 6 אשר יתן לכל־איש Ps. תהל סא יג
כמעשיו : 7 לאלה אשר כתקות מעשה 61. 13.
טוב את־כבוד והדר ולא שחיתה מבקשים את־חיי
עולם : 8 ולאלה אשר ממריבה ולא מאמינים לאמת
כי־אם בוטחים על־עולתה חרון אף יהוה : 9 צרה
ומצוקה על־כל־נפש האנוש הפועל עול ליהודי
בראשונה וליון : 10 וכבוד והדר ושלום לכל־עושה טוב
ליהודי

אֲחֵרִים׃ 14 לַיְּוָנִים וְלַלּוֹעֲזִים לַחֲכָמִים וְלַפְּתָיִים חוֹב אָנֹכִי׃
15 כָּכָה כָּל אֲשֶׁר בִּי נְדָבוֹת הֵנָּה גַּם אֶתְכֶם אֲשֶׁר
בְּרוֹמָה לְבַשֵּׂר׃ 16 כִּי לֹא בֹשְׁתִּי עַל־בְּשׂוֹרַת הַמָּשִׁיחַ
כִּי גְבוּרַת אֱלֹהִים הִיא לִישׁוּעָה לְכָל אֲשֶׁר מַאֲמִין גַּם
לַיְּהוּדִי בָּרִאשׁוֹנָה וְגַם לַיָּוָן׃ 17 כִּי־צִדְקַת אֱלֹהִים בּוֹ
חבק׳ ב׳ ד׳ נִגְלְתָה מֵאֱמוּנָה לֶאֱמוּנָה כַּאֲשֶׁר נִכְתַּב
Hab. 2. 4. וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה׃ 18 כִּי־נִגְלָה אַף
יְהוָה מִשָּׁמַיִם עַל־כָּל רִשְׁעָה וְעַל־כָּל עַוְלַת הָאֲנָשִׁים
הָאֹחֲזִים אֶת־אֱמֶת בְּעַוְלָתָם׃ 19 עַל־כֵּן דַּעַת הָאֱלֹהִים
מְגֻלָּה הִיא בָהֶם כִּי־אֱלֹהִים הוֹפִיעַ לָהֶם׃ 20 כִּי
מִסְתָּרָיו הַמִּבְּרִיאַת הָעוֹלָם הֵמָּה בְּמַעֲשָׂיו נְבוֹנִים נִרְאוּ גַּם
כֹּחוֹ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לוֹ וְגַם אֱלָהוּתוֹ אֲשֶׁר לֹא יוּכְלוּ לְדַבֵּר
עַל־אוֹדוֹתָם׃ 21 לָכֵן בְּדַעְתָּם אֶת־אֱלֹהִים אֵינָם כַּהוֹגֵן
כִּבְּדוּ וְלֹא בֵרֲכוּ אֶת אֱלֹהִים כִּי אִם הָבְלוּ בְּמַחְשְׁבוֹתָם
תֶּחְשַׁךְ לְבַב כְּסִילוּתָם׃ 22 הַנִּרְאִים לִהְיוֹת חֲכָמִים נִכְסָלוּ׃
23 וַיָּמִירוּ אֶת־כְּבוֹד אֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּלִי־תְמוּרָה בְּתַבְנִית
סֶמֶל תְּמוּרַת אָדָם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְשׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב וָרֶמֶשׂ׃
24 עַל־כֵּן גַּם נְתָנָם אֱלֹהִים בְּתַאֲוַת לִבּוֹתָם בַּטֻּמְאָה
לְגָאֵל אֶת־גּוּפוֹתָם בְּנַפְשָׁם׃ 25 אֲשֶׁר הֵמִירוּ אֶת־אֱמֶת
אֱלֹהִים בְּכָזָב וַיִּירְאוּ וַיַּעַבְדוּ אֶת־בְּרִיאָה מִן־הַבּוֹרֵא
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן׃ 26 עַל־כֵּן נְתָנָם
הָאֱלֹהִים בְּמַכְאוֹבוֹת בֹּשֶׁת כִּי־נְשֵׁיהֶם הֵמִירוּ אֶת־דֶּרֶךְ
הַטֶּבַע לְהֶפֶךְ הַטֶּבַע׃ 27 וּכְמוֹ כֵן הָאֲנָשִׁים עָזְבוּ אֶת־דֶּרֶךְ
טֶבַע הַנָּשִׁים וַיֵּחַמּוּ בְּמַחְמַדֵּיהֶם אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הַזְּכָרִים
בִּזְכָרִים פֹּעֲלֵי־עָוֶל עוֹשֵׂי זִמָּה וּנְבָלָה וְגַם אֶת־שְׂכִיר
מַעֲשֵׂיהֶם וְנִבְלָתָם כַּהוֹגֵן בְּגוּפוֹתָם וּבְנַפְשָׁם לָקְחוּ׃ 28 וְכִי לֹא
אָבוּ

אותה אשר ארת באות ובמולה בוגד בתורה : 28 כי
איננו אשר בגלוי יהודי הוא ואיננה אשר בגלוי בבשר
המולה היא : 29 כי־אם אשר בכסוי יהודי הוא ומולת
הלב ברוח ולא באות אשר תהלתו איננה מאנשים כי־
אם מאלהים היא :

CAP. III. ג

1 ומה היא יתרת היהודי או מה־תועיל המולה :
2 רב מאד בכל־דרך ובראשונה כי נמסרו להם דברי
אלהים : 3 ומה־תהי אם אנשים לא האמינו הסירהם
יבטל את־אמונת אלהים : 4 חלילה יהי יהוה נאמן
וכל האדם כזב כמו נכתב למען תצדק — תהל' נא' ד' או
בדברך תזכה בשפטך : 5 ואם־עולתנו — ו' Psal. 51. 4. sive 6.
את־צדקת אלהים תקים מה־נאמר
החומס אלהים החרה באפו כאדם מדבר אנכי :
6 חלילה ואיככה ישפט אלהים את־העולם : 7 ואם
אמת אלהים בכזבי אשר בי הותירה אל־כבודו מה־עוד
אני כמו חטא אשפט : 8 ולא כאשר מגדפים אותנו
וכמו אומרים אנשים לאמר לנו כי־נעשה את־
הרעות אשר תבואנה הטובות אשר משפטם נשפט הוא :
9 ומה ניקר לא ובמה נתהלל במאומה ונחיב את־היהודים
ואת־היונים כלם להיותם תחת החטאה : 10 כמו נכתב
איננו צדיק אין גם אחד : 11 לא יש משכיל איננו דורש
את־אלהים : 12 הכל סר יחדו — תהל' יד' ג' ונג' ג' Psal. 14. 3. & 53. 3.
נאלחו אין עושה טוב אין גם
אחד : 13 קבר פתוח גרונם לשונם — תהל' ה' י' וקמ' ג' Psal. 5. 10. & 140. 3.
יחליקון חמת עכשוב תחת שפתימו :

14 אלה

ליהודי בראשונה וליון : 11 כי אין עם יהוה משא
פנים : 12 כי־כמה בלי תורה חטאו דבר' י' יז Deut.
גם בבלי תורה יאבדו וכמה בתורה 10. 17.
חטאו בתורה ישפטו : 13 כי אין גם שומעי התורה צדיקים
היו לפני אלהים כי אם עושי התורה יצדקו : 14 ואם
הגוים לאשר לא יש להם התורה מלבותם עושים את
התורה אף כי לא יש להם התורה לנפשם היו לתורה :
15 המגידים כי־מעשה התורה נכתב הוא בלבתם בהעיד
עליהם מדעם או בחיב בינותם מחשבותם ובענותן על־
אודותם : 16 ביום אשר ישפט אלהים את־נסתרות
האנשים כבשורתי בישוע המשיח : 17 הנה את יהודי
תקרא ותנוח בתורה ולהתהלל באלהים : 18 ויודע את
את־רצונו להבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא
ובין הטהור מלמד בתורה : 19 כי־מבטיח את להיותך
מדריך העורים ואורם אשר בחשך : 20 מורה הפתיים
מלמד עוללים אשר לך דמות הדעת ואמת בתורה :
21 ואשר אתה מלמד את־אחר את־נפשך אינך מלמד
הקורא לא לגנב ותגנב : 22 האומר אתה לא לנאף
ותנאף המתעב את האלילים וגוזל אתה את־בית הקדש :
23 אשר בתורה תתהלל בעבור התורה את יהוה תקלל :
24 כי שם יהוה בכם מקלל בגוים כמו ישע' נב' ה'
נכתב : 25 כי המולה מועלת היא אם יחזק' לו' כג'
תעשה את־התורה ואם תבגד בתורה Isa. 52. 5. Ezech. 36.
אז מולתך לערלה נהיתה : 26 ואם הערלה 23.
את צדקות התורה תשמור הלא ערלתו למולה תחשב :
27 ותשפוט הערלה אשר מעצמה את התורה מכלה
אותך

אברהם ממעשים נצדק יש־לו מהלל אך לא לפני־אלהים:
3 ומה אמר הכתב והאמין אברהם ביהוה Gen. 15.6. בראשית טו ו
ויחשבה לו צדקה: 4 והפועל פעליו מחירו לא נחשב לו
כחנה כי־אם כשכר: 5 ואשר איננו פועל כי אם
מאמין (בלבד) באותו המצדיק לרשע תחשב־לו אמונתו
צדקה: 6 כאשר גם דוד אומר על־אשור האדם לאשר
יחשב יהוה לו צדקה בלי מעשים (לאמר): 7 אשרי
נשוי פשע כסוי חטאה: 8 אשרי אדם תהל׳ לב׳ א
לא יחשב יהוה לו עון: 9 והאשור Psal. 32. 1.
הזה היש על־המולה או גם על־הערלה ואומרים אנחנו
כי נחשבה לאברהם אמונתו לצדקה: 10 ואיך נחשבה
אם־בהיותו במולה או בערלה לא במולה כי אם
בערלה: 11 ואות המולה לקח לחותם ברא׳ יז׳ י׳ יא
הצדקה ואמונה אשר בערלה להיותו Gen. 17. 10. 11.
אבי כל־המאמינים בערלה להחשב גם להם לצדקה:
12 ואבי המולה לאלה לא לבד אשר ממולה כי אם
גם לאלה אשר יקומו בעקבות אמונת אברהם אבינו
אשר היתה לו בערלה: 13 כי־השבועה איננה בתורה
לאברהם או לזרעו להיותו יורש את־העולם כי־אם
בצדקת האמונה: 14 לכן־אם אלה אשר מתורה
המה יורשים היו אז הונאה האמונה ונהבל השבועה:
15 כי תורה פועלה את־חרון אף יהוה כי־באיננה
תורה גם איננה סורה: 16 על־כן מאמונה אשר כחנה
יורד השבועה על־כל־זרע לא לבדו על־אשר מן־התורה
כי־אם גם על־אשר מאמונת אברהם אשר הוא
אבי־כלנו: 17 כמו נכתב כי לאב־המון הגוים
נתתיך

14 אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וָתֹךְ׃ תהל׳ י׳ ז׳ Psal. 10. 7.

15 יְמַהֲרוּ רַגְלֵיהֶם לִשְׁפֹּךְ דָּם׃

16 שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּמְסִלּוֹתָם׃ ישע׳ נט׳ ז׳ משל׳ א׳ יו׳ Isa. 59. 7. Prov, 1. 16.

17 וְדֶרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ׃

18 אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינֵיהֶם׃ תהל׳ לו׳ ב׳ Psal. 36. 2.

19 וְיָדַעְנוּ כִּי כָל־אֲשֶׁר מְדַבְּרָה הַתּוֹרָה תְּדַבֵּר לָאֵלֶּה אֲשֶׁר
בַּתּוֹרָה לְמַעַן כָּל־פִּי יִסָּכֵר וְיִכָּנַע כָּל־הָעוֹלָם לֵאלֹהִים׃
20 עַל־כֵּן בְּמַעֲשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא נִצְדַּק כָּל־בָּשָׂר לְפָנָיו כִּי
בַּתּוֹרָה דַּעַת הַחַטָּאָה׃ 21 וְעַתָּ בִּלְתִּי הַתּוֹרָה צִדְקַת אֱלֹהִים
נִגְלָתָה הֻוּעָדָה מִתּוֹרָה וּמִנְּבִיאִים׃ 22 כִּי צִדְקַת
אֱלֹהִים בֶּאֱמוּנַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּכֻלָּם וְאֶל־כֻּלָּם הַמַּאֲמִינִים
כִּי אֵינֶנָּה מַבְדָּלָה׃ 23 כִּי כֻלָּם חָטְאוּ וְחָסְרוּ כְּבוֹד אֱלֹהִים׃
24 נִצְדָּקִים חִנָּם בִּתְחִנָּתוֹ בַּפְּדוּת אֲשֶׁר הִיא בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃
25 אֲשֶׁר שָׂמוֹ אֱלֹהִים לְכַפֹּרֶת בֶּאֱמוּנָה בְּדָמוֹ לְהַרְאוֹת אֶת
צִדְקָתוֹ בְּשֵׂאתוֹ אֶת־חַטֹּאת הָרִאשׁוֹנוֹת׃ 26 בִּדְמִית אֱלֹהִים
לְהַרְאוֹת אֶת־צִדְקָתוֹ בְּעִתּוֹתֵינוּ לִהְיוֹתוֹ צַדִּיק וּמַצְדִּיק
לַאֲשֶׁר מֵאֱמוּנַת יֵשׁוּעַ הוּא׃ 27 וְאַיּוֹ הַמְּהֻלָּל נֶהְבָּל בַּמֶּה
תוֹרָה הַבְּתוֹרַת הַמַּעֲשִׂים לֹא כִּי אִם בְּתוֹרַת הָאֱמוּנָה׃
28 לָכֵן מְחַשְּׁבִים אֲנַחְנוּ בָּאֱמוּנָה לְהִצָּדֵק אֶת־הָאָדָם בִּבְלִי
מַעֲשֵׂי הַתּוֹרָה׃ 29 אוֹ אִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי הַיְּהוּדִים לְבַדּוֹ
הֲלֹא גַּם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אַף כִּי הַגּוֹיִם׃ 30 עַל־כֵּן יְהוָה
אֶחָד הוּא אֲשֶׁר מַצְדִּיק לַמּוּלָה בֶּאֱמוּנָה וְלַעֲרֵלָה בֶּאֱמוּנָה׃
31 אַךְ נְנָאֵר אֶת־הַתּוֹרָה בָּאֱמוּנָה חָלִילָה לָנוּ כִּי־אִם נְקַיֵּם
אֶת־הַתּוֹרָה׃

ד CAP. IV.

1 וּמָה נֹּאמַר עַל־אַבְרָהָם אָבִינוּ כִּי־מָצָא כַבָּשָׂר׃ 2 וְאִם
אַבְרָהָם

כִּי־בִהְיוֹתֵנוּ עוֹד חַטָּאִים הַמָּשִׁיחַ עָלֵינוּ מֵת׃ 9 וְכַמָּה
יוֹתֵר כִּי־נִצְדָּקִים עַתָּה בְּדָמוֹ נִוָּשֵׁעַ בְּיָדוֹ מֵחָרוֹן אַף
יְהוָה׃ 10 וְאִם בִּהְיוֹתֵנוּ אוֹיְבָיו הִתְיַסַּרְנוּ בִכְבוֹד אֱלֹהִים
בְּמוֹת בְּנוֹ כַּמָּה יוֹתֵר כִּי־מִתְיַסְּרִים נִוָּשֵׁעַ בְּחַיָּיו׃ 11 לֹא
לְבַד כִּי אִם גַּם מִתְהַלְלִים בֵּאלֹהִים בַּאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בּוֹ עַתָּה אֶת הַחֲלִיפָה לָקַחְנוּ׃ 12 עַל־כֵּן
כַּאֲשֶׁר בְּאָדָם אֶחָד הַחֲטָאָה בָּאָה אֶל־הָעוֹלָם וּבַחֲטָאָה
הַמָּוֶת וְכֵן בְּכָל־בְּנֵי אָדָם בָּא הַמָּוֶת עַל־כִּי כֻלָּם חָטָאוּ׃
13 כִּי עַד הַתּוֹרָה חֲטָאָה הָיְתָה בָעוֹלָם וְהַחֲטָאָה לֹא
נֶחְשְׁבָה בְּאֵינֶנָּה הַתּוֹרָה׃ 14 אַךְ מָלַךְ הַמָּוֶת מֵאָדָם עַד־
מֹשֶׁה גַּם עַל־הָאֵלֶּה הָאֵינָם חָטְאוּ בִּדְמוּת עַוְלַת אָדָם
אֲשֶׁר הוּא צוּרַת הָאָדָם הַבָּא׃ 15 אַךְ לֹא כְמוֹ הָעַוְלָה
כֵּן גַּם הַתְּחִנָּה וְאִם בְּעַוְלַת אָדָם אֶחָד רַבִּים מֵתוּ כַּמָּה
יוֹתֵר תְּחִנַּת הָאֱלֹהִים וְהַמַּתָּה בִּתְחִנַּת הָאָדָם אֶחָד יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ בָּרַבִּים הוֹתִיר׃ 16 וַהֲלֹא כְמוֹ בְאֶחָד הַחֲטָאָה כֵּן
הַמַּתָּה כִּי הַמִּשְׁפָּט מֵאֶחָד לָדִין אַךְ מַתַּת חֵן מֵעַוְלוֹת
רַבּוֹת לִצְדָקָה׃ 17 וְאִם בְּעַוְלַת הָאֶחָד מָלַךְ הַמָּוֶת בְּאֶחָד
כַּמָּה יוֹתֵר הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֶת יֶתֶר הַתְּחִנַּת וּמַתַּת הַצְּדָקָה
לֹקְחִים בַּחַיִּים יִמְלְכוּ בְּאֶחָד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 18 עַל־כֵּן
כַּאֲשֶׁר בְּעַוְלַת אֶחָד עַל־כָּל־הָאֲנָשִׁים לַמִּשְׁפָּט כֵּן גַּם
בְּצִדְקַת אֶחָד עַל־כָּל־הָאֲנָשִׁים לִצְדָקָה׃ 19 כִּי כַּאֲשֶׁר
עַל־לֹא שְׁמוֹעַ אָדָם אֶחָד חַטָּאִים רַבִּים נִהְיוּ כֵּן־גַּם בִּיקְהַת
אֶחָד צַדִּיקִים רִבּוֹם יָקֻמוּ׃ 20 וְהַתּוֹרָה בָּאָה אֲשֶׁר תִּוָּתֵר
הָעַוְלָתָה וְאִם נוֹתְרָה הַחֲטָאָה גַּם עַל־יֶתֶר הוֹתִירָה
הַתְּחִנָּה׃ 21 לְמַעַן כְּמוֹ מָלְכָה הַחֲטָאָה בַּמָּוֶת כֵּן תִּמְלֹךְ
הַתְּחִנָּה בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ׃

Gen. 17.4. בראש׳ יז ד נְתַתִּיךָ לִפְנֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הֶאֱמִין
בו אשר מחיה את־המתים וקורא לאשר לא הוים כהוים:
Gen. 15.5. בראש׳ טו ה 18 אשר על־שבר בשבר האמין להיותו
אב המון הגוים כמו נאמר כה יהיה
זרעך : 19 ולא נחלה באמונה ולא הקשיב אל־גויתו
אשר מאז מתה בהיותו בן־מאת שנה ולא אל־מות
רחם שרי : 20 ובמאמר אלהים לא חקר בסוריו כי־אם
התחזק באמונה לשים כבוד ליהוה : 21 ממלא בלבו
כי המדבר יכול הוא גם לעשותו : 22 לכן נחשב לו
לצדקה: 23 ולא נכתב בעבורו לבדו כי־נחשב לו לצדקה:
24 כי אם גם בעבורנו לאשר יחשב למאמינים בו אשר
הקים את־ישוע (המשיח אדנינו) ממתים : 25 אשר
מחולל מפשעינו מדכא מעונתינו ויקם בעבור
צדקתנו :

ה CAP. V.

1 וכי־נצדקנו באמונה יש־לנו שלום את־האלהים באדנינו
ישוע המשיח : 2 אשר בו גם מצאנו חן בעיני יהוה
לקרוב אליו באמונה לתחנה הזאת אשר בה עומדים
אנחנו ומתהללים בשברת כבוד־אלהים : 3 ולא לבד
בכבוד כי־אם גם מתהללים אנחנו בצרות יודעים כי־
הצרה פועלה את־דמיה : 4 והדומיה את־הבחן והבחן
את־השבר : 5 השבר איננו מביש כי אהבת אלהים
נשפכה בלבותינו ברוח הקדש הנתנה לנו : 6 ואם
המשיח בהיותינו חולים כעתו מת על־הרשעים : 7 כי
ברחק על־הצדיק איש ימות כי על־הטוב אולי גם איש
ימלאו לבו למות : 8 ומקים את־אהבתו אלינו האלהים
כי

מֵחַטָּאָה עֲבָדִים נִהְיֵיתֶם לִצְדָקָה ׃ 19 כְּדֶרֶךְ אֱנוֹשׁ אֲדַבֵּר
בַּעֲבוּר מַחֲלַת בְּשַׂרְכֶם כַּאֲשֶׁר הֱכִינוֹתֶם אֶת־נִתְחֵיכֶם
לַעֲבֹד לְטֻמְאָה וּלְעָוֹן לַעַוְלָה כֵּן מֵעַתָּה הָכִינוּ אֶת־
נִתְחֵיכֶם לַעֲבוֹדַת הַצְּדָקָה לַקֹּדֶשׁ ׃ 20 וְכַאֲשֶׁר הֱיִיתֶם
עַבְדֵי־הַחַטָּאָה כֵּן חָפְשִׁים הֱיִיתֶם עַבְדֵי הַצְּדָקָה ׃ 21 וּמַה־פְּרִי
הָיָה אוֹ לָכֶם מֵאֵלֶּה כַּאֲשֶׁר הַיּוֹם תֵּבוֹשׁוּ כִּי־אַחֲרִיתָם הַמָּוֶת ׃
22 וְעַתָּה כִּי מְחֻפָּשִׁים אַתֶּם מֵחַטָּאָה עֲבָדִים נַעֲשִׂיתֶם
לֵאלֹהִים יֶשׁ לָכֶם פִּרְיְכֶם לַקֹּדֶשׁ וְאַחֲרִיתוֹ אֶת־חַיֵּי עוֹלָם ׃
23 כִּי־שְׂכַר הַחֲטָאָה הַמָּוֶת וּמַתַּת אֱלֹהִים חַיֵּי עוֹלָם
בַּאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ ׃

ז CAP. VII.

1 אוֹ לֹא תֵדְעוּ אַחַי (כִּי לְיוֹדְעֵי תוֹרָה מְדַבֵּר אָנֹכִי) כִּי־
הַתּוֹרָה מוֹשְׁלָה בָּאָדָם בְּכָל־עֵת חַיָּיו ׃ 2 כִּי אֵשֶׁת
הָאִישׁ כְּעֵת חַיָּיו אֲסוּרָה הִיא לְאִישָׁהּ כַּתּוֹרָה וְאִם מֵת
הָאִישׁ אָז מְחֻפָּשָׁה הִיא מִתּוֹרַת הָאִישׁ ׃ 3 עַל־כֵּן בְּעוֹדֶנּוּ
חַי הָאִישׁ מְנָאֶפֶת תִּקָּרֵא אִם־תְּהִי לְאִישׁ אַחֵר וְאִם
יָמוּת הָאִישׁ חָפְשִׁית הִיא מִתּוֹרָה מֵהֱיוֹתָהּ מְנָאֶפֶת אִם
תִּהְיֶה לְאִישׁ אַחֵר ׃ 4 לָכֵן אַחַי גַּם אַתֶּם הֻמַּתֶּם לַתּוֹרָה
בִּגְוִיַּת הַמָּשִׁיחַ לִהְיוֹתְכֶם לְאַחֵר אֲשֶׁר קָם מִמֵּתִים לַעֲשׂוֹת
פְּרִי לֵאלֹהִים ׃ 5 וְכִי־הָיִינוּ בַּבָּשָׂר בְּעוּתֵי הַחַטָּאוֹת אֲשֶׁר
בַּתּוֹרָה פּוֹעֲלִים הָיוּ בִּנְתָחֵינוּ לַעֲשׂוֹת פְּרִי לַמָּוֶת ׃
6 וּמֵעַתָּה כִּי־חֻפַּשְׁנוּ מִתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּהּ נֶאֱחַזְנוּ מַתְנוּ
אֲשֶׁר נַעֲבוֹר בְּחַדְשַׁת הָרוּחַ וְלֹא בְּתַבְלִית הַכְּתָב ׃
7 וּמַה נֹּאמַר כִּי־הַתּוֹרָה חַטָּאת הִיא
חָלִילָה כִּי־אִם אֶת־הַחַטָּאת לֹא יָדַעְתִּי

שמו׳ כ׳ יז׳ דבר׳ ה׳ כא Ex. 20. 17.

ו CAP. VI.

1 וּמַה נֹּאמַר נַעֲמֹד בַּחֲטָאָה אֲשֶׁר תּוֹתִיר הַתְּחִנָּה׃ 2 חָלִילָה
לָנוּ אֲשֶׁר מַתְנוּ לְחַטָּאת אֵיךְ עוֹד נִחְיֶה בָהּ׃ 3 הֲלֹא יְדַעְתֶּם
כִּי כֻלָּנוּ אֲשֶׁר נִטְבַּלְנוּ בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּמוֹתוֹ נִטְבַּלְנוּ׃
4 וְנִקְבַּרְנוּ עִמּוֹ בַּטְּבִילָה לַמָּוֶת לְמַעַן כְּמוֹ קָם הַמָּשִׁיחַ
מִמֵּתִים בִּכְבוֹד אָבִיו כֵּן גַּם אֲנַחְנוּ בְּחַדְשַׁת הַחַיִּים נְהַלֵּךְ׃
5 לָכֵן אִם נְטוּעִים נִהְיֵינוּ בִּדְמוּת מוֹתוֹ גַּם בִּתְקוּמָה
נִהְיֶה׃ 6 וְזֹאת נֵדַע כִּי אָדָמֵנוּ הַיָּשָׁן נִצְלַב עִמּוֹ אֲשֶׁר תְּהֻבַּל
גְּוִיַּת הַחַטָּאת וְעוֹד לֹא נַעֲבֹד לַחַטָּאת׃ 7 כִּי אֲשֶׁר מֵת
נִצְדַּק מִן הַחַטָּאת׃ 8 וְאִם נָמוּת עִם הַמָּשִׁיחַ מַאֲמִינִים
אֲנַחְנוּ כִּי גַם נִחְיֶה עִמּוֹ׃ 9 יוֹדְעִים כִּי הַמָּשִׁיחַ קָם מִמֵּתִים
עוֹדֶנּוּ לֹא יָמוּת הַמָּוֶת עוֹד לֹא יִמְשֹׁל בּוֹ׃ 10 כִּי־אֲשֶׁר מֵת
לַחֲטָאָה מֵת הוּא פַּעַם אֶחָת וַאֲשֶׁר חַי חַי הוּא לֵאלֹהִים׃
11 כֵּן גַּם אַתֶּם הִתְחַשְּׁבוּ כִּי מֵתִים אַתֶּם לְחַטָּאת וְחַיִּים
לֵאלֹהִים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ׃ 12 לָכֵן אַל־תִּמְלֹךְ
הַחַטָּאת בְּפִגְרְכֶם יָמוּת לִשְׁמוֹעַ אוֹתָהּ בְּמַאֲוַיָּיו׃ 13 וְאַל תָּכִינוּ
אֶת־נִתְחֵיכֶם לִכְלֵי הָעַוְלָתָה לַחַטָּאת כִּי־אִם הָכִינוּ אִישׁ
אִישׁ לֵאלֹהִים כְּמוֹ חֱיִיתֶם מִמֵּתִים וְאֶת־נִתְחֵיכֶם לִכְלֵי־
הַצְּדָקָה לֵאלֹהִים׃ 14 וְחַטָּאתְכֶם לֹא יִמְשֹׁל כִּי אַתֶּם
אֵינְכֶם תַּחַת הַתּוֹרָה כִּי אִם תַּחַת הַתְּחִנָּה׃ 15 וּמַה נַּעֲשֶׂה
הֲנֶחֱטָא כִּי אֵין אֲנַחְנוּ תַּחַת הַתּוֹרָה כִּי אִם תַּחַת הַתְּחִנָּה
חָלִילָה לָנוּ׃ 16 הֲלֹא יְדַעְתֶּם כִּי לַאֲשֶׁר תָּכִינוּ לוֹ אֶת
נַפְשְׁכֶם לַעֲבָדִים לִיקְהָה כִּי עֲבָדָיו אַתֶּם לַאֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּן
אוֹ עַבְדֵי־הַחֲטָאָה לַמָּוֶת אוֹ עַבְדֵי הַשְּׁמוּעָה לִצְדָקָה׃
17 וּתְהִי תוֹדָה לֵאלֹהִים כִּי הֱיִיתֶם עַבְדֵי הַחֲטָאָה וּשְׁמַעְתֶּם
מִלֵּבָב בְּצוּרַת הַבְּשׂוֹרָה אֲשֶׁר בָּהּ נִתַּתֶּם׃ 18 וְכִי חָפְשִׁים

מֵחַטָּאָה

אֲנִי אֶת־תּוֹרָה אַחֶרֶת בִּנְתָחַי הַנִּלְחֶמֶת עִם תּוֹרַת בִּינָתִי
וּמְשַׁבָּה אוֹתִי בְּתוֹרַת הַחַטָּאָה אֲשֶׁר הִיא בִּנְתָחָי :
24 אֻמְלַל אֱנוֹשׁ אָנִי מִי־יְפַלְּטֵנִי מִגְּוִיַּה הַזֹּאת הַמָּוֶת :
25 מוֹדֶה אֲנִי לֵאלֹהִים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ לָכֵן
אֲנִי הוּא בְּרוּחִי עֹבֵד לְתוֹרַת אֱלֹהִים וּבַבָּשָׂר לְתוֹרַת
הַחַטָּאָה :

ח CAP. VIII.

1 עַל־כֵּן מִשְׁפַּט מָוֶת גַּם לֹא אֶחָד מֵעַתָּה יֶשׁ־לָאֵלֶּה אֲשֶׁר
בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לֹא כַבָּשָׂר כִּי־אִם בָּרוּחַ אֶת־אֱלֹהִים
יִתְהַלֵּכוּ : 2 כִּי־תוֹרַת רוּחַ הַחַיִּים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ חִפְּשָׁה
אוֹתִי מִתּוֹרַת הַחַטָּאָה וּמִתּוֹרַת הַמָּוֶת : 3 וַאֲשֶׁר בִּלְתִּי
יְכֹלֶת לַתּוֹרָה בַּחֲלוֹתָהּ בַּעֲבוּר הַבָּשָׂר שָׁלַח אֱלֹהִים אֶת־
בְּנוֹ יְחִידוֹ בִּדְמוּת בְּשַׂר הַחַטָּאת וּבַחַטָּאת שָׁפַט אֶת־
הַחַטָּאָה בַּבָּשָׂר : 4 אֲשֶׁר תְּמֻלֵּא צִדְקַת הַתּוֹרָה בָּנוּ אֲשֶׁר
אֲנַחְנוּ לֹא כַבָּשָׂר כִּי אִם בָּרוּחַ אֶת־אֱלֹהִים נִתְהַלֵּךְ :
5 כִּי־אֲשֶׁר כַּבָּשָׂר הֵמָּה אֶת־אֲשֶׁר לַבָּשָׂר מְבִינִים וַאֲשֶׁר
בָּרוּחַ הֵמָּה אֶת־אֲשֶׁר לָרוּחַ : 6 כִּי תְבוּנַת הַבָּשָׂר מָוֶת הִיא
וּתְבוּנַת הָרוּחַ חַיִּים וְשָׁלוֹם : 7 עַל־כֵּן תְּבוּנַת הַבָּשָׂר אֵיבָה
הִיא בֵּאלֹהִים כִּי לְתוֹרַת אֱלֹהִים אֵינֶנָּה נִכְבָּשָׁה וְגַם
לֹא יְכֹלָה : 8 וַאֲשֶׁר בַּבָּשָׂר הֵמָּה לֵאלֹהִים לֹא יוּכְלוּ
לְהֵרָצוֹת : 9 וְאַתֶּם אֵינְכֶם בַּבָּשָׂר כִּי־אִם בָּרוּחַ אַךְ אִם רוּחַ
אֱלֹהִים שֹׁכְנָה בָּכֶם וְאִם לְאִישׁ לֹא יֶשׁ לוֹ רוּחַ הַמָּשִׁיחַ זֶה
הוּא אֵינֶנּוּ לוֹ : 10 וְאִם הַמָּשִׁיחַ בָּכֶם אָז הַגְּוִיָּה מֵתָה
בַּחַטָּאת וְהָרוּחַ חַיָּה עַל־הַצְּדָקָה : 11 וְאִם רוּחַ הַהוּא אֲשֶׁר
הֵקִים אֶת־יֵשׁוּעַ מִמֵּתִים שׁוֹכְנָה בָּכֶם זֶה אֲשֶׁר הֵקִים
אֶת־הַמָּשִׁיחַ מִמֵּתִים יְחַיֶּה גַּם אֶת־גְּוִיּוֹתֵיכֶם בְּרוּחוֹ הַשּׁוֹכְנָה
בָּכֶם

כִּי אִם בַּתּוֹרָה כִּי אֶת־חֶמְדָּה לֹא יָדַעְתִּי Deut. 5. 21.
אִם לֹא אָמְרָה הַתּוֹרָה לֹא תַחְמוֹד׃ 8 כִּי־הַחַטָּאָה
מָצְאָה אֶת־סִבָּתָהּ בַּמִּצְוָה לִפְעוֹל בִּי אֶת־כָּל־חֶמְדָּה כִּי־
בִּלְתִּי הַתּוֹרָה הַחַטָּאָה מֵתָה הִיא׃ 9 וַאֲנִי חָיִיתִי בִּלְתִּי
הַתּוֹרָה כָּעֵת וּבְבוֹא הַמִּצְוָה אָז שָׁבָה חָיְתָה הַחַטָּאָה׃
10 וַאֲנִי מַתִּי וְנִמְצְאָה בִּי הַמִּצְוָה הַנִּתְּנָה לַחַיִּים כִּי לַמָּוֶת
הִיא׃ 11 כִּי־הַחַטָּאָה כַּאֲשֶׁר מָצְאָה סִבָּתָהּ בַּמִּצְוָה
הִשִּׁיאַתְנִי וּבָהּ הֶמִיתַתְנִי׃ 12 לָכֵן הַתּוֹרָה קְדוֹשָׁה הִיא
וְהַמִּצְוָה קְדוֹשָׁה צַדִּיקָה וְטוֹבָה הִיא׃ 13 וַאֲשֶׁר טוֹבָה הִיא
הָיְתָה לִי לַמָּוֶת חָלִילָה כִּי־אִם אֲשֶׁר תֵּרָאֶה הַחַטָּאָה
כִּי חַטָּאָה הִיא בַּטּוֹבָה פָּעֲלָה בִּי אֶת־הַמָּוֶת לִהְיוֹתָהּ
עַל־יֶתֶר חוֹטֵאת חַטָּאת בַּמִּצְוָה׃ 14 כִּי יָדַעְנוּ כִּי־הַתּוֹרָה רוּחַ
הִיא וַאֲנִי בָשָׂר הוּא נִמְכָּר תַּחַת הַחַטָּאת׃ 15 כִּי־אֶת־אֲשֶׁר
פּוֹעֵל אֲנִי אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ כִּי אֵינֶנִּי עוֹשֶׂה אֲשֶׁר אוֹבֶה כִּי אִם
אֲשֶׁר שׂוֹנֵא אָנֹכִי׃ 16 וְאִם עוֹשֶׂה אֲנִי אֲשֶׁר אֵינֶנִּי אוֹבֶה
יֹאת אֲנִי לַתּוֹרָה כִּי טוֹבָה הִיא׃ 17 וּמֵעַתָּה אֵינֶנִּי עוֹד
פּוֹעֵל אוֹתָהּ כִּי אִם הַחַטָּאָה אֲשֶׁר שׁוֹכְנָה בִּי׃
18 כִּי יָדַעְתִּי כִּי אֵינֶנָּה שׁוֹכְנָה בִּי וְזֶה הוּא בִּבְשָׂרִי הַטּוֹבָה
אַף־כִּי יֶשׁ בִּי הַתְּשׁוּקָה לַטּוֹבָה אַךְ אֶת־יְכֹלֶת וּמֶשֶׁל
לַעֲשׂוֹתָהּ אֵינֶנִּי מוֹצֵא בִּי׃ 19 כִּי אֶת־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר חֶפְצִי
בָהּ אֵינֶנִּי עוֹשֶׂה כִּי אִם אֶת־הָרָעָה אֲשֶׁר לֹא אוֹבֶה
אֲנִי אוֹתָהּ עוֹשֶׂה אָנֹכִי׃ 30 וְאִם עוֹשֶׂה אֲנִי אֶת־אֲשֶׁר
אֵינֶנִּי אוֹבֶה אֵינֶנִּי עוֹד עוֹשֶׂה אוֹתָהּ כִּי אִם הַחַטָּאָה
אֲשֶׁר בִּי שׁוֹכֵנָה׃ 21 לָכֵן מוֹצֵא אֲנִי אֶת־הַתּוֹרָה אִם
חֶפְצִי לַעֲשׂוֹת אֶת־הַטּוֹבָה כִּי־דוֹבְקָה בִּי הָרָעָה׃
22 כִּי חָפַצְתִּי בְתוֹרַת אֱלֹהִים כְּאָדָם הַפְּנִימִי׃ 23 וְרוֹאֶה
אֲנִי

28 כי ידענו כי לאהבי אלהים כל־דברים יפעל לטובה
לאלה אשר כערך קרואים המה: 29 כי האלה אשר מקדם
ידעם אותם ערך וחתם להשוות לדמות בנו להיותו
בכור באחים רבים : 30 ואשר מקדם ערך וחתם אותם
גם קרא ואשר קראם להם גם הצדיק ולאשר הצדיק
אותם גם האדיר: 31 ומה נאמר על־האלה אם האלהים
חלף אותנו מי־יוכל עלינו: 32 אשר גם על־בנו יחידו לא
חמל כי אם נתנו על־כלנו איככה לא חנן אותנו עמו
את־כל־אשר לו : 33 מי־יחיב את־בחירי אלהים ויהוה
הוא המצדיק : 34 מי־הוא וזה השופט ישוע המשיח מלך
הכבוד המת אך יותר הקם ממתים היושב לימין אלהים
אשר גם עותר עלינו הוא השופט: 35 ומי־יפריד אותנו
מאהבת המשיח הצרה או מצוקה או רדופה או רעב או
ערם ועריה או מצרים או חרב : 36 כמו
נכתב כי עליך הורגנו כל־היום נחשבנו
כצאן טבחה : 37 אך בכל־זאת מנצחים
אנחנו בו אשר אהב אותנו : 38 כי־בטחתי כי לא המות
ולא חיים ולא מלאכים ולא שלטונות ולא גבורות ולא
הקמים לפנינו ולא עתידים : 39 ולא רום ולא עמק ולא
בריאה אחרת אחרת יוכלו לפרד אותנו מאהבת אלהים
אשר היא בישוע המשיח אדנינו :

תהל׳ מד׳ כב׳ או כג׳ Ps. 44. 22. sive 23.

CAP. IX.

1 את־אמת מדבר אני במשיח ואינני כזב ומעיד לי מדעי
ברוח הקדש: 2 כי תוגה לי גדולה וכאב לבי גדול מאד :
3 כי־חפצתי גם אני להיות חרם ממשיח על־אחי אשר
דודי כבשר : 4 אשר הם בני־ישראל אשר להם המנון
ומקח

בכם : 12 על־כן אחי חובים אנחנו לא לבשר לחיות
כבשר ; 13 ואם כבשר תחיו עתידים אתם למות ואם
ברוח את־פעלי הגויה תמותתו תחיו : 14 כי־כמה מרוח
אלהים מולכים אלה הם בני־אלהים : 15 כי־לא לקחתם
את־רוח העבודה עוד ליראה כי־אם לקחתם את־רוח
מקח הבנים אשר בה נועק אבא אבינו : 16 ורוח הוא
מעידה לרוחנו כי בני אלהים אנחנו: 17 ואם בנים אנחנו
גם יורשים ויורשי אלהים וחברי נחלת המשיח אך אם
נענה עמו אשר גם נהדר עמו: 18 כי מחשב אני כי־בעוני
העת הזאת אינם שוים לכבוד העתיד להגלות עלינו:
19 כי תקות כל־הבריאה משברה לגלוי חליפת בני
אלהים: 20 כי־הבריאה הושתה תחת ההבל לא כרצונה
כי־אם בעבורו אשר שתה תחתיו בתקוה ; 21 כי כל־
הבריאה גם היא תחפש מעבדת השחת לחפשת כבוד
בני־אלהים : 22 כי ידענו כי כל־הבריאה נאנחה
ומחבלה עד־עתה : 23 אך לא לבדה כי־אם גם
אנחנו לאשר יש לנו בכורי־הרוח ואנחנו בנפשנו
נאנחים ומקוים אנחנו את־מקח הבנים את־
פדות גויתינו : 24 כי־בתקוה נושענו ותקוה הנראה
איננה תקוה היא כי־אותה אשר רואה האיש למה
יקוה : 25 ואם אליה אשר לא רואים מקוים אנחנו
ברומיה משברים אותה : 26 וככה גם הרוח עוזרה
לחלינו כי אותה אשר־נתפלל כהגן לא ידענו כי־
אם הרוח מעתיר על־יתר עלינו באנחות לא לספר:
27 כי־הדורש לבבות והמבין כל־יצר מחשבות יודע
את־שכל הרוח כי כרצון אלהים מעתיר על־הקדושים:

28 כי

עַל־עֲצָתוֹ יָקוּם׃ 20 לָכֵן מִי אַתָּה הָאֱנוֹשׁ כִּי־תַעֲנֶה לֵאלֹהִים
הֲיֹאמַר חֹמֶר לְיֹצְרוֹ מַה תַּעֲשֶׂה הוֹי אוֹמֵר לְאָב מַה־תּוֹלִיד
וּלְאִשָּׁה מַה־תְּחִילִין׃ 21 הֲלֹא יֵשׁ לְיוֹצֵר שִׁלְטוֹן עַל־הַחֹמֶר
מֵעִיסָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלִי אֶחָד לְכָבוֹד וְאַחֵר לְבֹשֶׁת׃
22 וְאִם יַחְפֹּץ אֱלֹהִים לְהַרְאוֹת אֶת־חֲרוֹן אַפּוֹ וּלְהוֹדִיעַ
אֶת־גְּבוּרָתוֹ הִתְאַפֵּק בְּרֹב חֶסֶד וְאֶרֶךְ אַפַּיִם אֶת־כְּלֵי חֲרוֹנוֹ
הַנְּכוֹנִים לַאֲבַדּוֹן׃ 23 וַאֲשֶׁר יוֹדִיעַ אֶת־עֹשֶׁר כְּבוֹדוֹ עַל־
כְּלֵי הַתְּחִנָּה אֲשֶׁר הֱכִינָם לַכָּבוֹד׃ 24 אֲשֶׁר גַּם קָרָא אוֹתָנוּ
לֹא לְבַד מִן הַיְּהוּדִים כִּי־אִם גַּם מִן־הַגּוֹיִם׃ 25 כַּאֲשֶׁר
גַּם בְּהוֹשֵׁעַ אוֹמֵר וְאָמַרְתִּי לְלֹא עַמִּי — הוש׳ ב׳ כג Hos.
עַמִּי אַתָּה וְרִחַמְתִּי אֶת־לֹא רֻחָמָה׃ — 2. 23.
26 וְהָיָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יֵאָמֵר לָהֶם לֹא — הוש׳ א׳ י׳ Hos. 1.
עַמִּי אַתֶּם יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל־חָי׃ — 10.
27 וִישַׁעְיָהוּ זוֹעֵק עַל־יִשְׂרָאֵל אִם יִהְיֶה — ישע׳ י׳ כב׳ Isa.
מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר — 10. 22.
יָשׁוּב בּוֹ׃ 28 כִּלָּיוֹן חָרוּץ שׁוֹטֵף צְדָקָה כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה
אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עֹשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל־הָאָרֶץ׃ 29 וּכְמוֹ נִבָּא
יְשַׁעְיָהוּ לוּלֵי יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ — ישע׳ א׳ ט׳ Isa.
שָׂרִיד כִּמְעַט כִּסְדֹם הָיִינוּ לַעֲמֹרָה דָּמִינוּ׃ — 1. 9.
30 וּמָה נֹאמַר כִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי הַצְּדָקָה
לָקְחוּ אֶת־הַצְּדָקָה הִיא לֵאמֹר אֶת־צְדָקָה מֵאֱמוּנָה׃
31 וְיִשְׂרָאֵל הָרוֹדֵף אַחֲרֵי תּוֹרַת הַצְּדָקָה אֶל־תּוֹרַת
הַצְּדָקָה לֹא הִגִּיעַ׃ 32 מַה־זֹּאת כִּי־אֵינֶנָּה מֵאֱמוּנָה כִּי־אִם
כְּמוֹ מִפַּעֲלֵי הַתּוֹרָה הִיא כִּי נָגְפוּ לְאֶבֶן הַנֶּגֶף׃ 33 כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן — ישע׳ ח׳ יד׳ וכח׳ יו׳ תהל׳ קיח׳ כב
אֶבֶן נֶגֶף וְצוּר מִכְשׁוֹל — Isa. 8. 14. & 28. 16. Psal. 118. 22.

וּסְקַח הַבָּנִים וְהַכָּבוֹד וְהַבְּרִית וְלֶקַח הַתּוֹרָה וְהָעֲבוֹדָה
וְדִבְרֵי הַשְּׁבוּעָה׃ 5 לַאֲשֶׁר הָיוּ הָאָבוֹת וּמֵאֲשֶׁר הַמָּשִׁיחַ
הוּא כַּבָּשָׂר אֲשֶׁר הוּא עַל־כֹּל־אֱלֹהִים מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד
אָמֵן׃ 6 וּבַעֲבוּר כֵּן דְּבַר אֱלֹהִים לֹא נָפַל בָּאָרֶץ כִּי־כֻלָּם
אֲשֶׁר מִיִּשְׂרָאֵל אֵין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 7 וְגַם־לֹא כִּי
הוֹוִים זֶרַע אַבְרָהָם כֻּלָּם בָּנִים הֵמָּה — בראשׁית כא יב
כִּי־בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע׃ 8 וְזֹאת הִיא — Gen.21.12.
אֵינָם אֲשֶׁר בְּנֵי הַבָּשָׂר גַּם בְּנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי־אִם בְּנֵי
הַשְּׁבוּעָה יֵחָשְׁבוּ זָרַע׃ 9 כִּי דְּבַר הַשְּׁבוּעָה — בראשׁית יח י Gen.
זֶה הוּא כָּעֵת חַיָּה הִנֵּה בֵן־לְשָׂרָה — 18.10.
אִשְׁתֶּךָ׃ 10 וְלֹא לְבַדָּהּ לְשָׂרָה כִּי־אִם רִבְקָה מִמִּשְׁכַּב
אֶחָד הָרְתָה לְיִצְחָק אָבִינוּ וְהִנֵּה תוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ 11 וְאַף
כִּי־לֹא יֻלְּדוּ וְלֹא פָעֲלוּ מְאוּמָה טוֹבָה אוֹ רָעָה אֲשֶׁר כְּמִבְחַר
אֱלֹהִים יָקוּם הָעֵרֶךְ׃ 12 לֹא מִמַּעֲשִׂים כִּי — בראשׁית כה כא כג
אִם מֵאֲשֶׁר קוֹרֵא נֶאֱמַר לָהּ כִּי־רַב — מלאכי א ב ג Gen.
יַעֲבוֹד צָעִיר׃ 13 כְּמוֹ נִכְתַּב וָאֹהַב אֶת — 25.21.23.Mal.1.2.3
יַעֲקֹב וְאֶת־עֵשָׂו שָׂנֵאתִי׃ 14 וּמַה נֹּאמַר אִם יֵשׁ עַוְלָה
אֶת־אֱלֹהִים חָלִילָה׃ 15 כִּי־לְמֹשֶׁה אָמַר — שׁמות לג יט Ex.
וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר — 33.19.
אֲרַחֵם׃ 16 עַל־כֵּן לֹא לַמִּתְאַוֶּה וְלֹא לַקַּל לָרוּץ כִּי אִם
לֵאלֹהִים הַמְרַחֵם׃ 17 כִּי־אוֹמֵר הַכָּתוּב — שׁמות ט יו Exo.
לְפַרְעֹה וְאוּלָם בַּעֲבוּר זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ — 9.16.
בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ אֶת־כֹּחִי וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי — ישׁעיה סג יז ומה
בְּכָל־הָאָרֶץ׃ 18 לָכֵן חָנַן אֶת־אֲשֶׁר יָחֹן — ט ירמיה יח ו
וְרִחַם אֲשֶׁר יְרַחֵם וְגַם חִזֵּק אֲשֶׁר יְחַזֵּק׃ — Isa.63.17. & 45.9.
19 וְתֹאמַר אֵלַי וּמַה עוֹדֶנּוּ יוֹכִיחַ וּמִי — Jer. 18.6.
עַל־עֲצָתוֹ

יִשְׁמְעוּ בִּבְלִי־מְבַשֵּׂר׃ 15 וְאֵיךְ יְבַשְּׂרוּ אִם — ישעֽ נב׳ ז׳ נחו׳
לֹא שֻׁלָּחוּ כְּמוֹ נִכְתַּב מַה־נָּאווּ עַל־ — א׳ טו׳ Isa. 52. 7.
הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם — Nah. 1. 15.
מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה׃ 16 אַךְ כִּי־לֹא כֻלָּם שָׁמְעוּ
לַבְּשׂוֹרָה גַּם יְשַׁעְיָהוּ אָמַר יְהוָה — ישעֽ נג׳ א׳ Isa.
מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ׃ 17 עַל־כֵּן הָאֱמוּנָה — 53. 1.
מִשְּׁמוּעָה וְהַשְּׁמוּעָה בִּדְבַר יְהוָה׃ 18 כִּי אִם אוֹמֵר
אֲנִי הֲלֹא שָׁמְעוּ כִּי בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא — תהל׳ יט׳ ר׳ או׳
קוֹלָם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם׃ — ה׳ Psal. 19. 4 five 5.
19 אַךְ אוֹמֵר אֲנִי הֲלֹא יָדַע יִשְׂרָאֵל
מֹשֶׁה הָרִאשׁוֹן אָמַר וַאֲנִי אַקְנִיאֵם — דבר׳ לב׳ כא׳
בְּלֹא עָם בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃ 20 וִישַׁעְיָהוּ — Deut. 32. 21.
זָמַם לֵאמֹר נִדְרַשְׁתִּי לְלוֹא שָׁאָלוּ נִמְצֵאתִי — ישעֽ סה׳ א׳ ב׳
לְלוֹא בִקְשֻׁנִי׃ 21 וְאֶל־יִשְׂרָאֵל אָמַר — Isa. 65. 1. 2.
פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־עַם סוֹרֵר הַהוֹלְכִים הַדֶּרֶךְ לֹא
טוֹב אַחַר מַחְשְׁבֹתֵיהֶם׃

יא CAP. XI.

1 וְאוֹמֵר אֲנֹכִי אִם מָאַס אֱלֹהִים אֶת־עַמּוֹ חָלִילָה כִּי גַם
אֲנִי יִשְׂרְאֵלִי הוּא מִזֶּרַע אַבְרָהָם מִמַּטֵּה בִנְיָמִין׃ 2 לֹא
מָאַס אֱלֹהִים אֶת־עַמּוֹ אֲשֶׁר מִקֶּדֶם יְדָעוֹ הֲלֹא יְדַעְתֶּם
בְּאֵלִיָּהוּ מַה מְּדַבֵּר הַכָּתוּב כַּאֲשֶׁר מִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה עַל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר׃ 3 יְהוָה אֶת־נְבִיאֶיךָ — מלכ׳ א׳ יט׳ י׳
הָרְגוּ בֶחָרֶב וְאֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ הָרָסוּ וָאִוָּתֵר — ויח׳ 1 Reg. 19. 10.
אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ — & 18.
4 כִּי אִם מָה אוֹמֵר לוֹ דְּבַר יְהוָה הִשְׁאַרְתִּי בְיִשְׂרָאֵל
שִׁבְעַת אֲלָפִים אִישׁ כָּל הַבִּרְכַּיִם אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבָּעַל׃

וְכָל־הַמַּאֲמִין בּוֹ לֹא יֵבֹשׁ

י CAP. X.

1 אַחַי רְצוֹן לְבָבִי וּתְפִלָּתִי לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל הִיא
לִישׁוּעָה׃ 2 וּמֵעִיד אֲנִי לָהֶם כִּי יֵשׁ לָהֶם קִנְאַת אֱלֹהִים
אַךְ אֵינֶנָּה כַּדֵּעָה׃ 3 וְכִי אֵינָם יוֹדְעִים אֶת צִדְקַת
אֱלֹהִים וּמְבַקְשִׁים לְקַיֵּם אֶת צִדְקַת נַפְשָׁם לְצִדְקַת
אֱלֹהִים אֵינָם נִכְנָעוּ׃ 4 כִּי סוֹף הַתּוֹרָה הַמָּשִׁיחַ הוּא לִצְדָקָה
ויקר׳ יח׳ ה׳ לְכָל אֲשֶׁר מַאֲמִין׃ 5 כִּי מֹשֶׁה כָּתַב עַל
Lev. יחזק׳ כ׳ יא׳ הַצְּדָקָה אֲשֶׁר מִתּוֹרָה הִיא כִּי כָל־אֲשֶׁר
18. 5. Ezech. 20. 11. יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם׃
6 וְהַצְּדָקָה אֲשֶׁר מֵאֱמוּנָה הִיא כֹּה אֹמֶרֶת אַל תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ
דבר׳ ל׳ יב׳ מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְזֹאת הִיא
יג׳ יד׳ Deut. 30. לְהוֹרִיד אֶת־הַמָּשִׁיחַ׃ 7 אוֹ־מִי־יֵרֵד
12. 13. 14. תְּהוֹמָה וְזֹאת הִיא לְהַעֲלוֹת אֶת־הַמָּשִׁיחַ
מִמֵּתִים׃ 8 כִּי־אִם מַה אוֹמֵר הוּא כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר
מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ וְזֶה הוּא דְּבַר הָאֱמוּנָה
אֲשֶׁר מְבַשְּׂרִים אֲנַחְנוּ׃ 9 כִּי־אִם תְּתוֹדֶה בְּפִיךָ אֶת
אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְתַאֲמִין בִּלְבָבְךָ כִּי הָאֱלֹהִים הֵקִים
אוֹתוֹ מִמֵּתִים תִּוָּשֵׁעַ׃ 10 כִּי־בִלְבָבוֹ יַאֲמִין אִישׁ אֶל־
ישע׳ כח׳ יו׳ הַצְּדָקָה וּבְפִיו יִתְוַדֶּה לִתְשׁוּעָה׃ 11 כִּי
Isa. 28. 16. אָמַר הַכָּתוּב כָּל קֹוָיו וְכָל־אֲשֶׁר יַאֲמִינוּ
בוֹ לֹא יֵבוֹשׁוּ׃ 12 כִּי אֵינֶנּוּ מַבְדִּיל בֵּין הַיְּהוּדִים וּבֵין
הַגּוֹיִם כִּי הוּא אֲדוֹנֵי כָל עָשִׁיר עַל־כֻּלָּם הַקֹּרְאִים
יואל׳ ב׳ לב׳ בִּשְׁמוֹ׃ 13 כִּי כָל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
Joel, 2. 32. יִמָּלֵט׃ 14 וְאֵיכָכָה יִקְרְאוּהוּ אֲשֶׁר בּוֹ לֹא
הֶאֱמִינוּ וְאֵיךְ יַאֲמִינוּ בוֹ אֲשֶׁר עָלָיו לֹא שָׁמְעוּ וְאֵיכָה
יִשְׁמְעוּ

וגם את־מאוס האלהים באלה אשר נפלו את־המאוס
עליך את־הטוב אם תעמד בטוב ואם לא גם אתה תגזר :
23 וגם המה אם לא יעמדו לעמד בסורים שתול
ישתלו כי־יוכל יהוה עודנו שנית לשתול אותם :
24 ואם אתה מזית אשר כטבע זית השדה הוא נגזרת
ועל־דרך הטבע נשתלתה בזית טוב כמה יותר האלה
אשר כטבעם המה ישתלו בעצמות זיתיהם : 25 ותדעו
אחי את־סוד ומסתר הזה פן תהיו חכמים בעיניכם
כי־עורון למקצת ישראל נהיתה עד־כי־יבוא מלוא
הגוים : 26 וככה יושע כל־ישראל כמו — ישע׳ נט׳ כ׳
נכתב ובא לציון גואל ולשבי פשע — Isa. 59. 20.
ביעקב : 27 ואני ואת בריתי אותם בהשאתי — ישע׳ כז׳ ט׳ Isa.
את־חטאתם : 28 כי־כבשורה אויבים — 27. 9.
בעבורכם וכמבחר אהובים בעבור האבות : 29 כי לא
ינחם יהוה על־מתנות תחנתו וקריאתו : 30 כי־כאשר
גם אתם לפנים לא האמנתם באלהים ועתה רחמתם
בעבור סוריהם : 31 ככה גם האלה לא האמינו להתחננכם
אשר גם המה ירחמו : 32 כי הסגיר יהוה את־כלם
בידי חטאה אשר ירחם את־כלם : 33 הוי עמק עשר
חכמת ודעת אלהים איכמה בלי חקר משפטיו המה
ובלי דעת ומחשבה דרכיו : 34 מי־תכן — ישע׳ מ׳ יג׳ Isa.
את־רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו את־ — 40, 13.
מי נועץ ויבינהו : 35 או־מי־הקדים — איו׳ מא׳ ב׳ או׳
לתת לו וישלם לו : 36 כי ממנו ובו — יא׳ Job, 41.2. seu
ואליו הכל ולו הכבוד לעולמים — 11.
אמן :

CAP.

5 כן גם בעת הזאת שארית במבחר החנינה היתה:
6 ואם בחנינה איננה עוד מפעלים או החנינה איננה עוד
חנינה ואם מפעלים או איננה עוד מתחנינה או הפעל
איננו פעל עוד: 7 ומה זאת אשר מבקש ישראל אותה
לא אחז אך המבחר אחזוה והאחרים כהו: 8 כמו
נכתב כי־נסך עליהם יהוה רוח תרדמה — ישע׳ כט׳ י׳ וו׳ ט׳
ונתן להם עינים ולא יראו אזנים ולא — Isa. 29. 10. & 6. 9.
ישמעו עד־היום הזה: 9 ודוד אמר יהי — תהל׳ סט׳ כב׳
שלחנם לפניהם לפח למוקש לשלומים: — או כג׳ Ps. 69. 22.
10 תחשכנה עיניהם מראות מתניהם — seu 23.
תמיד המעד: 11 ואומר אני הנגפו לנפול חלילה כי
אם בעולתם הישועה היא לגוים לקנאתם: 12 ואם עולתם
הון ועשר העולם היא ומחתתם המון הגוים כמה יותר
מלאם: 13 ולכם הגוים אומר אני ובהיותי שליח הגוים
את־כהנתי אאדיר: 14 או אם אקניא את־בשרי ואושיע
אחדים מקצתם: 15 ואם מאוסם חליפת העולם מה
מקח כי־אם חיים ממתים: 16 ואם הבכור קדוש הוא
גם העריסה ואם השרש קדוש גם האמיר: 17 ואם אחדים
מאמירים נשברו ואת בהיותך זית־השדה נשתלת
בהם ותחבר שרש ושמן הזית נהייתה: 18 אל־תתהלל
על־האמירים ואם התהלל אינך סובל את־השרש
כי אם השרש סובל אותך: 19 ואומר את נשברו
האמירים להשתל אותי: 20 היטב על־כי לא האמינו נשברו
ואתה באמונה קמת אל־תהי חכם בעיניך כי־אם ירא:
21 ואם יהוה לא חמל על־האמירים אשר כדרך הטבע
המה פן גם אליך לא יחמל: 22 וראה גם את־טוב
וגם

תּוּכַל לִהְיוֹת כַּסָּרָה יֵשׁ בָּכֶם הַשְׁלִימוּ אֶת כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃
19 אַל־תִּתְנַקְּמוּן בְּאוֹיְבֵיכֶם אֲהוּבַי כִּי
אִם תְּנוּ מָקוֹם לֶחָרוֹן אַף כִּי־נִכְתַּב לִי
נָקָם וְשִׁלֵּם אָמַר יְהוָה׃ 20 אִם־רָעֵב
שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִילֵהוּ לֶחֶם וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ
מַיִם וּבַעֲשׂוֹתְךָ זֹאת גַּחֲלֵי־אֵשׁ אַתָּה תֹחְתֶּה עַל־רֹאשׁוֹ׃
21 אַל־תִּמְשׁוֹל הָרָעָה בְּךָ כִּי אִם אַתָּה תִּמְשׁוֹל בָּרָה
בַּטּוֹב׃

דברי לב לה
Deut. 32. 35.
משלי כה כב
Prov. 25. 22.

יג CAP. XIII.

1 כָּל־נֶפֶשׁ תִּכָּנַע תַּחַת הָאֵלֶּה לַאֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם הַשִּׁלְטוֹן כִּי
אֵינֶנָּה שִׁלְטוֹן כִּי אִם מֵאֱלֹהִים וְכָל־שִׁלְטוֹנוֹת אֲשֶׁר
הֵנָּה מֵאֱלֹהִים נִפְקָדוּ׃ 2 לָכֵן הַמִּתְקוֹמֵם עַל־הַשִּׁלְטוֹן
לַתּוֹרַת אֱלֹהִים הִתְקוֹמֵם וְהַמִּתְקוֹמְמִים לְנַפְשָׁם מִשְׁפָּט
יִקָּחוּ׃ 3 כִּי־הַנְּשִׂיאִים אֵינָם לְיִרְאַת הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים
כִּי אִם הָרָעִים וְאִם לֹא תֹאבֶה לְיִרְאָה אֶת־הַשִּׁלְטוֹן
עֲשֵׂה טוֹב וְיִהְיֶה לְּךָ כָּבוֹד מִמֶּנָּה׃ 4 כִּי מְשָׁרֵת אֱלֹהִים
הוּא לְךָ לְטוֹבָה וְאִם תַּעֲשֶׂה אֶת־הָרָעָה תִּירָא כִּי אֵינֶנּוּ
חִנָּם נֹשֵׂא אֶת־הַחֶרֶב כִּי מְשָׁרֵת אֱלֹהִים הוּא נֹקֵם לֶחָרוֹן
אַף לְפֹעֲלֵי עָוֶל׃ 5 לָכֵן צָרִיךְ לְהִכָּנַע לֹא לְבַד בַּעֲבוּר
הָאַף כִּי אִם גַּם בַּעֲבוּר הַמַּדָּע׃ 6 עַל־כֵּן גַּם תַּעֲלוּ אֶת־
הַמִּנְחָה כִּי־עַבְדֵי אֱלֹהִים הֵמָּה וְעַל־זֹאת מְנַצְּחִים׃ 7 לָכֵן
שַׁלְּמוּ לְכָל־אִישׁ אֶת־חֲבוּלָתוֹ לַאֲשֶׁר הַמִּנְחָה אֶת־
הַמִּנְחָה לַאֲשֶׁר הַמַּס אֶת הַמַּס לַאֲשֶׁר הַיִּרְאָה אֶת־
הַיִּרְאָה לַאֲשֶׁר הַכָּבוֹד אֶת־כָּבוֹד׃ 8 לְאִישׁ מְאוּמָה לֹא
תְּחַבֵּלוּ כִּי אִם לֶאֱהֹב אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ כִּי אֲשֶׁר אוֹהֵב אֶת־
רֵעֵהוּ מִלֵּא אֶת־הַתּוֹרָה׃ 9 כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת לֹא תִנְאָף

לא

יב CAP. XII.

1 ומתחנן אנכי לכם אחי ברחמי אלהים לקים את
גויותיכם לזבח חי קדוש נרצה לאלהים בעבודת
הבשורה ובדבר אשר לכם ׃ 2 ואל תדמו לבני העולם
הזה כי אם התחלפו בחליפת רוחכם לבחון את־נפשכם
מה היא רצון אלהים הטובה ונרצה ותמימה ׃ 3 כי
אומר אנכי בתחנה הנתנה לי לכל־אשר בכם מהתחכם
יותר על־אשר שוה לכם לחכם כי אם להתחכם
לענוה איש איש כמדת האמונה החלק לו אלהים ׃
4 כי כמו בגויה אחת נתחים רבים הוים לנו ולנתחים
כלם לא יש להם מעשה אחד ׃ 5 כן רבים גויה
אחת אנחנו במשיח ואיש איש נתח חברו הוא ׃
6 ובהיות לכם מתנות כתחנה הנתנה לנו נפרשות ואם
נבואה היא כמדת האמונה ׃ 7 ואם כהנה בכהנה ואם
מלמד בלמוד ׃ 8 ואם מנחם בנחמה הנותן בתם לבב
הפקיד הוא בדאגה המרחם בשמחה ׃ 9 האהבה תהי
בלי־חנפה שנאו רע ודבקו בטוב ׃ 10 באחוה אשר
ביניכם רחמנים מקדימים ביניכם בכבוד ׃ 11 בדאגה לא
עצלים ברוח מרתחים ליהוה עובדים ׃ 12 בתקוה שמחים
בצרה מיחלים בתפלה מעודדים ׃ 13 לצרך הקדושים
פרסים לחם לקראת הגרים מריצים ׃ 14 ברכו את
רודפיכם ברכו ולא תארו ׃ 15 שמחו את השמחים ובכו
את הבוכים ׃ 16 יחד ביניכם חוכמים לא מעמיקים את
מחשבותיכם כי אם בדרך ענוים הולכים אל־תהיו
חכמים בעיניכם ׃ 17 לאיש לא משלמים רעה תחת
טובה זוממים להטיב את־פני כל־בני־אדם ׃ 18 אם
תוכל

נִחְיֶה אוֹ־נָמוּת לַיהוָה הוֹיִם אֲנַחְנוּ ׃ 9 כִּי עַל־זֹאת
גַּם מֵת גַּם קָם הַמָּשִׁיחַ מִמֵּתִים וְשׁוּב חָי הַמָּשִׁיחַ
אֲשֶׁר עַל־הַמֵּתִים וְעַל־הַחַיִּים יִמְשׁוֹל ׃ 10 וְאַתָּה מַה תִּשְׁפֹּט
אֶת־אָחִיךָ אוֹ־מָה תָּבִישׁ אֶת־אָחִיךָ כִּי כֻלָּנוּ נָקוּם לְכִסֵּא
הַמָּשִׁיחַ ׃ 11 כִּי־נִכְתַּב חַי אָנִי נְאֻם יְהוָה
כִּי־לִי תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ (אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ וַאֲשֶׁר מִתַּחַת לָאָרֶץ) תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן ׃
12 עַל־כֵּן כָּל־אִישׁ מִמֶּנּוּ עַל־אוֹדוֹת נַפְשׁוֹ יָשִׁיב לַיהוָה ׃
13 וְאַל־נִשְׁפּוֹט עוֹד אִישׁ אֶת־אָחִיו כִּי־אִם אֶת זֹאת תִּשְׁפְּטוּ
יוֹתֵר פֶּן תִּתְּנוּ נֶגֶף אוֹ־מִכְשׁוֹל לַאֲחֵיכֶם ׃ 14 יָדַעְתִּי וּבָטַחְתִּי
בַּאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ כִּי אֵין דָּבָר טָמֵא בּוֹ כִּי־אִם לַמְחַשֵּׁב לִהְיוֹתוֹ
טָמֵא לוֹ טָמֵא הוּא לְבַדּוֹ ׃ 15 וְאִם בַּעֲבוּר הָאֹכֶל יִפְּלוּ
פְּנֵי אָחִיךָ אֵינְךָ עוֹד כְּאַהֲבָה מְהַלֵּךְ אַל־בְּאָכְלְךָ תְּאַבֵּד אוֹתוֹ
אֲשֶׁר עָלָיו מֵת הַמָּשִׁיחַ ׃ 16 לָכֵן אַל תִּנָּאֵץ טוֹבַתְכֶם ׃
17 כִּי מַלְכוּת אֱלֹהִים אֵינֶנָּה אֹכֶל אוֹ שְׁתִי כִּי אִם צְדָקָה
וְשָׁלוֹם וְשִׂמְחָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ ׃ 18 כִּי אֲשֶׁר בָּאֵלֶּה יַעֲבֹד
לַמָּשִׁיחַ הוּא מִתְהַלֵּךְ אֶת אֱלֹהִים וְיִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי
הָאֲנָשִׁים ׃ 19 עַל־כֵּן נְבַקֵּשׁ שָׁלוֹם וְנִרְדְּפֵהוּ וְנִבְנֶה בֵּינוֹתֵינוּ
אִישׁ אֶת אֲשֶׁר לַמִּבְנֶה ׃ 20 אַל־נָא בַּעֲבוּר הָאֹכֶל תַּהֲרֹס
אֶת־מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים כִּי כָל־דְּבָרִים טְהוֹרִים הֵמָּה כִּי־אִם
טָמֵא הוּא לֶאֱנוֹשׁ אֲשֶׁר בְּמִכְשׁוֹל אוֹכֵל ׃ 21 טוֹב הוּא
לֹא לֶאֱכֹל בָּשָׂר וְלֹא לִשְׁתּוֹת יַיִן וְלֹא אֶת אֲשֶׁר בּוֹ יִנָּגֵף
אָחִיךָ אוֹ יִכָּשֵׁל אוֹ יֶחֱלֶה ׃ 22 אַתָּה יֶשׁ־לְךָ הָאֱמוּנָה יְהִי
לְךָ לְנַפְשְׁךָ לִפְנֵי אֱלֹהִים אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ שׁוֹפֵט
אֶת־נַפְשׁוֹ בִּבְחֹנוֹ ׃ 23 וַאֲשֶׁר מִתְנַכֵּר בְּאָכְלוֹ נִשְׁפַּט כִּי־
אֵינֶנּוּ בֶּאֱמוּנָה הוּא כִּי־כָל דָּבָר אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מֵאֱמוּנָה
חַטָּאת הוּא ׃

ישע׳ מה׳ כג׳
Isa.45.23.

לא תהרג לא תגנב לא תענה עד ויקר יט יח
שקר לא תחמד ואם יש מצות אחרת Lev. 19. 18.
בדבר הזה נשלמה היא כמו תאהב את רעך כנפשך:
10 האהבה לרעה את רעהו איננה עושה לכן מלאת
התורה אהבה היא: 11 ועל זאת גם תדעו את העת כי
עת יש השעה להקיצנו משנה כי עתה קרובה הנה
לנו הישועה יותר מאשר האמנו: 12 הלילה עבר והיום
קרב ונשליכה ממנו את פעלי החשך ונלבש כלי האורה:
13 כמו ביום כהוגן נתהלך לא במחולות ושכרון לא
במשכבות ומנבאים לא במריבה וקנאה: 14 כי אם
לבשו את אדנינו ישוע המשיח ולא תרעו וללבם
למחמדי הבשר:

CAP. XIV. יד

1 את החולה באמונה תקחו לא למחלקות המחשבות
2 כי אחד מאמין לאכל כל דברים והחולה יאכל את
ירוק: 3 האוכל לא יבוז אותו אשר איננו אוכל ואשר
איננו אוכל לא ישפוט את האוכל כי אלהים לקחו:
4 ומי אתה כי תשפוט עבד אחר לאדניו יקום או יפול
מה אליה אך יקום כי יכול אלהים להקימנו: 5 ואחד
מבדיל בין יום ויום ואחר כאחר משוה את כל יום
איש איש כעצת נפשו יתמלא: 6 הבוחר את יום
ליהוה בוחר הוא ואשר איננו בוחר את יום ליהוה
לא בוחר האוכל ליהוה אוכל הוא ומודה ליהוה ואשר
איננו אוכל ליהוה לא אוכל ומודה ליהוה: 7 כי
איש ממנו לא חי לנפשו ואיש לא מת לנפשו: 8 ואם
נחיה ליהוה נחיה ואם נמות ליהוה נמות לכן אם
נחיה

מִקְצָתִי לְהַזְכִּיר אֶתְכֶם בְּתַחְנָּה הַנִּתְּנָה לִי מֵאֱלֹהִים׃
16 לִהְיוֹתִי מְשָׁרֵת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בַּגּוֹיִם מְקַדֵּשׁ אֶת־
בְּשׂוֹרַת אֱלֹהִים אֲשֶׁר תְּהִי מִנְחַת הַגּוֹיִם נִרְצָה וְנִקְדָּשָׁה
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 17 כִּי יֶשׁ לִי תְּהִלָּה בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לִפְנֵי־
אֱלֹהִים׃ 18 כִּי לֹא יִמְלָאֵנִי לִבִּי לְדַבֵּר עַל־אֲשֶׁר לֹא פָּעַל
הַמָּשִׁיחַ בְּיָדִי לְיִקְּהַת הָעַמִּים בְּדָבָר וָפֹעַל׃ 19 בְּכֹחַ אוֹתֹת
וּמוֹפְתִים בִּגְבוּרַת רוּחַ אֱלֹהִים כֵּן אֲשֶׁר מִירוּשָׁלַיִם סָבִיב
סָבִיב עַד־אֵילוּרִיקוֹן מִלֵּאתִי אֶת־בְּשׂוֹרַת הַמָּשִׁיחַ׃
20 וּבְזֹאת נִצַּחְתִּי לְבַשֵּׂר לֹא בִמְקוֹמוֹת בַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע
שֵׁם הַמָּשִׁיחַ פֶּן־עַל־יְסוֹד אַחֵר אֶבְנֶה׃ 21 כִּי ישע׳ נב׳ טו׳
אִם כְּמוֹ נִכְתָּב אֲשֶׁר לֹא סֻפַּר לָהֶם רָאוּ Isa. 52. 15.
וַאֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנָנוּ׃ 22 לָכֵן נִמְנַעְתִּי בְּרַבִּים לָבוֹא
אֲלֵיכֶם׃ 23 וְעַתָּה כִּי־עוֹד לֹא נִשְׁאַר לִי מָקוֹם בִּנְוֹפוֹת
הָאֵלֶּה וּמִתְאַוֶּה אֲנִי לָבוֹא אֲלֵיכֶם מִשָּׁנִים רַבּוֹת׃
24 וְכַאֲשֶׁר אֶסַּע בִּסְפָרַד אָבוֹא אֲלֵיכֶם כִּי־מְשַׂבֵּר אֲנִי בְּעָבְרִי
לִרְאוֹת אֶתְכֶם וּבִידֵיכֶם לְהוּבָא שָׁמָּה אִם אֶרְאֶה בָּרִאשׁוֹנָה
אֶת־פְּנֵיכֶם וּמִקְצַתְכֶם אֶתְמַלֵּא׃ 25 וּמֵעַתָּה נֹסֵעַ אֲנִי
יְרוּשָׁלַיְמָה לְשָׁרֵת אֶת־הַקְּדוֹשִׁים׃ 26 כִּי־חָפְצוּ הַכִּתִּים
וַאֲכָאיָה לַעֲשׂוֹת מַתַּת חֶבֶר וּצְדָקָה בִּמְסַכְּנֵי־הַקְּדוֹשִׁים
אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָיִם׃ 27 כִּי־חָפְצוּ (וְגַם חוֹבֵיהֶם הֵמָּה) כַּאֲשֶׁר
חַבְרֵי מַתְּנוֹת הָרוּחַ נַעֲשׂוּ הַגּוֹיִם כִּי חוֹבֵיהֶם גַּם בְּמַתְּנוֹת
הַבָּשָׂר לְשָׁרֵת אוֹתָם׃ 28 וְכַאֲשֶׁר אֲכַלֶּה זֹאת לַחְתֹּם אֶת־
פְּרִי הַזֶּה אָבוֹא בָכֶם סְפָרְדָה׃ 29 וְיָדַעְתִּי כִּי־בְבוֹאִי
אֲלֵיכֶם בִּמְלֹא בִּרְכַּת בְּשׂוֹרַת הַמָּשִׁיחַ אָבוֹא׃ 30 וּמִתְחַנֵּן
אָנֹכִי לָכֶם אַחַי בַּאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּבְאַהֲבַת רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ לְעָזְרֵנִי בִּתְפִלּוֹתֵיכֶם עָלַי לִפְנֵי אֱלֹהִים׃
31 לְהִמָּלְטֵנִי

מו CAP. XV.

1 וְחוֹבִים אֲנַחְנוּ הַגִּבּוֹרִים לִסְבּוֹל אֶת־הַמַּחֲלָיוֹת הַחוֹלִים
וְלֹא לָשֵׂאת אֶת־פְּנֵי־נַפְשֵׁנוּ׃ 2 כִּי־אִישׁ אִישׁ מִמֶּנּוּ יִמְצָא
חֵן בְּעֵינֵי רֵעֵהוּ לְטוֹבָה לְמִבְנֶה׃ 3 כִּי גַּם הַמָּשִׁיחַ לֹא
נָשָׂא אֶת־פְּנֵי־נַפְשׁוֹ כִּי־אִם כְּמוֹ נִכְתַּב תהל׳ סט׳ ט׳ או י׳
וְחֶרְפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלָי׃ 4 כִּי־כָל Ps.69.9. seu 10.
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר מִקֶּדֶם נִכְתְּבוּ אֶל־לְמוּדֵנוּ נִכְתְּבוּ אֲשֶׁר
בְּתִקְוָה וּבְנֹחַם הַכְּתֻבִים תְּהִי לָנוּ הַשִּׂבְרָה׃ 5 וֵאלֹהֵי
הַתִּקְוָה וְהַנֹּחַם יִתֵּן לָכֶם לַחְכֹּם יַחַד בֵּינֵיכֶם כְּדִבְרַת יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ׃ 6 אֲשֶׁר בְּרוּחַ אֶחָת וּבְפֶה אֶחָת תְּכַבְּדוּ אֶת
יְהוָה אֲבִי־אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 7 לָכֵן הִתְלַקְּחוּ אִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ כְּמוֹ גַּם הַמָּשִׁיחַ לָקַח אֶתְכֶם לִכְבוֹד אֱלֹהִים׃ 8 כִּי
אוֹמֵר אֲנִי כִּי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ נִהְיָה מְשָׁרֵת הַמּוּלָה בַּעֲבוּר
אֱמֶת אֱלֹהִים לְקַיֵּם אֶת־שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת אֹמֶר סֶלָה׃
9 וַאֲשֶׁר יְכַבְּדוּ הַגּוֹיִם אֶת־אֱלֹהִים עַל תהל׳ יח׳ מט׳ או נ׳
רֹב חֶסֶד כְּמוֹ נִכְתַּב עַל־כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם Ps. 18.49. sive 50.
וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃ 10 וְעוֹד אָמַר יִשְׂמְחוּ דבר׳ לב׳ מג׳ או
וְיַרְנִּנוּ לְאֻמִּים אֶת־עַמּוֹ׃ 11 וְעוֹד הַלְלוּ מה׳ Deut. 32. 43. vel 45.
אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃ תהל׳ קיז׳ א׳ Ps. 117.1.
12 וְעוֹד אָמַר יְשַׁעְיָהוּ וְהָיָה שֹׁרֶשׁ יִשַׁי
הָעֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ׃ ישע׳ יא׳ י׳ Isa.11. 10.
13 וֵאלֹהֵי הַתִּקְוָה יְמַלֵּא אֶתְכֶם בְּכָל
שִׂמְחָה וְשָׁלוֹם לְהַאֲמִין לְהוֹתִיר אֶתְכֶם בַּתִּקְוָה בִּגְבוּרַת
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 14 כִּי־בָטַחְתִּי אַחַי גַּם אֲנִי עֲלֵיכֶם כִּי־גַם
אַתֶּם תְּמַלְאוּ בְּאַהֲבַת טוֹב נִמְלָאִים בְּכָל־מַדָּע וְחוּכְלוּ
לְהַזְהִיר אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃ 15 וּבְבִטָּחוֹן כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם אַחַי
מִקְצָתִי

15 שאלו לשלום לפילולוגוס וליוליא ולנירוס ולאחותו
ולאלומפא ולקדושים כלם אשר אתם : 16 שאלו לשלום
איש לרעהו בנשיקת הקדש שאלו לכם לשלום הקהלות
המשיח: 17 ומתחנן אני לכם האחי להשמר לכם מאשר
את המחלקות ומכשולים על־הלמוד אשר אתם למדתם
מעירים וסורו מהם : 18 כי־האנשים כאלה אינם עובדים
לאדנינו ישוע המשיח כי־אם לבטנם ולנפשם ובעלילת
הדברים ובברכותם יפתו את־לבות התמימים : 19 כי־
יקהתכם בכלם הולכה וגדלה וחדוה לי עליכם ומתאוה
אנכי להיותכם חכמים לטובה ופתאים לרעה :
20 ואלהי השלום ישוף ראש השטן תחת רגליכם במהרה
תחנת אדנינו ישוע המשיח תהי־עמכם : 21 שאלו לכם
לשלום טימוטאוס עזרי ולוקיום ויסון וסוסיפטרוס דודי:
22 שואל לכם לשלום אני טרטיום אשר כתבתי את־אגרת
באדנינו : 23 שואל לכם לשלום גאיום בעל־מלוני וכל־
קהלה שואל לכם לשלם ארסטום אשר על־בירת העיר
וקוארטוס אחינו : 24 תחנת אדנינו ישוע המשיח תהי־
עמכם כלכם אמן : 25 ולו אשר יוכל להעיז אתכם
כבשורתי וקריאת ישוע המשיח בגלוי הסוד הנסתר
מעולם עד היום הזה : 26 ומעת נגלה בכתב הנביאים
כמצות אלהי־כל־עלמים ליקהת האמונה ולהודיע בכל־
הגוים : 27 אשר לבדו חכם לאלהים בישוע המשיח כבוד
לעולם ועד אמן :

אל־רהומים נכתבה מקורנתוס בפובא המשרתת
הערה אשר היא בקנכראה :

אגרת

31 להמלטני מידי־המורים ביהודה ואשר מנחתי אשר
אעלה לירושלים תהי לרצון לקדושים: 32 אשר בשמחה
אבוא אליכם ברצון אלהים וירוח לי בכם: 33 ואלהי
השלום יהי־עמכם כלכם אמן:

יו CAP. XVI.

1 ומפקיד אני בידיכם את פובא אחותנו אשר היא
משרתת העדה אשר בקנכריאה: 2 לקחת אותה באדנינו
כהוגן לקדושים ולעמוד עמה בכל דבר צרכה וגם היא
עמדה עם רבים וגם עם נפשי: 3 שאלו לשלום לפריסקלא
ולאקולס העוזרי בישוע המשיח: 4 אשר תחת נפשי את־
צואריהם השימו לאשר לא אני לבדי מודה כי־אם כל־
עדת הגוים: 5 וגם לקהלותם מביתה לביתה שאלו
לשלום לאפנטוס לידידי אשר הוא בכורת אסיא במשיח:
6 שאלו לשלום למרים אשר היא רבת יגעה לה בנו:
7 שאלו לשלום לאנדרניקוס ויוניא לרורי הנשבו עמי
אשר הם נכבדים בשלוחים ואשר לפני היו במשיח:
8 שאלו לשלום לאמפליאום לאהובי במשיח: 9 שאלו
לשלום לאורבנוס העוזרנו במשיח ולאסטכוס לאהובי:
10 שאלו לשלום לאפלס הנבחן במשיח שאלו לשלום
לאשר בבית אריסתובולוס המה: 11 שאלו לשלום
להירודיון דודי שאלו לשלום אשר בבית נרקסוס אשר
הם באדנינו: 12 שאלו לשלום לטרופנא ולטרופוסא
היוגעות באדונינו שאלו לשלום לפרסס אהובתי אשר
רבת יגעה לה באדונינו: 13 שאלו לשלום לרופוס הבחיר
באדונינו ולאמו ולאמי: 14 שאלו לשלום לאסונקריטוס
לפלגון להרמן לפטרובן להרמא ולאחים אשר אתם:
15 שאלו

פּוֹלוֹס נִטְבַּלְתֶּם: 14 אוֹדֶה לֵאלֹהִים כִּי־אֶת־אִישׁ לֹא אֶחָד
טִבַּלְתִּי כִּי־אִם אֶת־קְרִיסְפּוֹס וְאֶת־גַּאיוֹס: 15 פֶּן יֹאמַר אִישׁ
כִּי־בִשְׁמִי טִבַּלְתִּי: 16 וְגַם טִבַּלְתִּי אֶת־בֵּית אֶסְטֶפָנָא וְאִישׁ
שְׁאָר לֹא יָדַעְתִּי כִּי־גַם אֶחָד אַחֵר טִבַּלְתִּיו: 17 כִּי לֹא
שְׁלָחַנִי הַמָּשִׁיחַ לִטְבֹּל כִּי אִם לְבַשֵּׂר לֹא בְחָכְמַת הַדָּבָר פֶּן
יְחֻבַּל תַּרְדּוּמֵי הַמָּשִׁיחַ: 18 כִּי־דְבַר הַתָּו לָאוֹבְדִים נְבָלָה
הוּא וְלָנוּ הַנּוֹשָׁעִים אֲנַחְנוּ גְּבוּרַת אֱלֹהִים הוּא:
19 כִּי נִכְתַּב וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת — ישע׳ כט׳ יד׳ Isa. 29. 14.
נְבֹנָיו תִּסְתַּתָּר: 20 אַיֵּה חָכָם אַיֵּה סֹפֵר אַיֵּה
שׁוֹקֵל הָעוֹלָם הֲלֹא סִפֵּר אֱלֹהִים אוֹתוֹת בַּדִּים וְקוֹסְמִים
יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חֲכָמִים אָחוֹר וְדַעְתָּם יְסַכֵּל: 21 וְכִי־הָעוֹלָם
בְּחָכְמַת אֱלֹהִים לֹא יָדַע אֶת־אֱלֹהִים בַּעֲבוּר חָכְמָתוֹ לָכֵן
חָפֵץ אֱלֹהִים בְּסִכְלוּת הַקְּרִיאָה לְהוֹשִׁיעַ אֶת־הַמַּאֲמִינִים:
22 כִּי־הַיְּהוּדִים שׁוֹאֲלִים אֶת־אוֹתוֹת וְהַיְּוָנִים מְבַקְשִׁים
אֶת־חָכְמָה: 23 וַאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים אֶת־מָשִׁיחַ הַתָּלוּי לַיְּהוּדִים
מִכְשׁוֹל וְלַגּוֹיִם כְּסִלוּת: 24 אַךְ לַקְּרוּאִים גַּם לַיְּהוּדִים וְגַם
לַגּוֹיִם אֶת־הַמָּשִׁיחַ גְּבוּרַת אֱלֹהִים וְחָכְמַת אֱלֹהִים: 25 כִּי
כְסִלוּת אֱלֹהִים חֲכָמָה מִכָּל־הָאֲנָשִׁים וּמַחֲלַת אֱלֹהִים
גְּבוּרָה מִכָּל־הָאָדָם: 26 וּשְׁעוּ אֶל־קְרִיאַתְכֶם אַחַי כִּי־
חֲכָמִים לֹא רַבִּים כַּבָּשָׂר לֹא בְגִבּוֹרִים רַבִּים לֹא בְחוֹרִים
רַבִּים: 27 כִּי אִם בִּכְסִלוּת הָעוֹלָם בָּחַר אֱלֹהִים אֲשֶׁר
יָבִישׁ אֶת־הַחֲכָמִים וּבְמַחֲלְיֵי הָעוֹלָם בָּחַר הָאֱלֹהִים לְהָבִישׁ
אֶת־הַגִּבּוֹרוֹת: 28 וּבַחֲשֻׁכִּים וּבְנִקְלוֹת הָעוֹלָם בָּחַר אֱלֹהִים
וּבַאֲשֶׁר אֵינָם הוֹיִם לְהָנִיאָם אֲשֶׁר הוֹיִם: 29 פֶּן יִתְהַלֵּל
כָּל־בָּשָׂר לְפָנָיו: 30 כִּי־מִמֶּנּוּ הוֹיִם — ירמ׳ כג׳ ה׳ ו׳ וט׳ כב׳ כג׳
אַתֶּם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר נִהְיָה — Jer. 23.5,6. & 9. 22, 23.

אִגֶּרֶת לְפַוְלוֹס הַקָּדוֹשׁ אֶל־קוֹרִינְתִים רִאשׁוֹנָה׃

א CAP. I.

1 פַּוְלוֹס קְרוּא שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בִּרְצוֹן אֱלֹהִים וְסֹסְתְנִיס
הָאָח׃ 2 לַעֲדַת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִיא בְקוֹרִינְטוֹס לַנִּקְדָּשִׁים
בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לַקְּרוּאִים הַקְּדוֹשִׁים עִם כֻּלָּם הַקּוֹרְאִים
בְּשֵׁם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּכָל־מְקוֹמָם וְגַם בִּמְקוֹמֵנוּ׃
3 תְּחִנָּה לָכֶם וְשָׁלוֹם מֵאֱלֹהִים אָבִינוּ וּמֵאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ׃ 4 אוֹדֶה לֵאלֹהַי תָּמִיד עֲלֵיכֶם עַל־תְּחִנַּת אֱלֹהִים
הַנִּתְּנָה לָכֶם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 5 כִּי־בְכָל דְּבָרִים עֲשַׁרְתֶּם
בּוֹ בְּכָל־דָּבָר וּבְכָל מַדָּע׃ 6 אֵיכָכָה עֵדוּת הַמָּשִׁיחַ הָיְתָה
בָּכֶם׃ 7 כֵּן אֲשֶׁר לֹא חֲסַרְתֶּם כָּל־מַתָּן וּמְקַוִּים אַתֶּם אֶת
גְּלוּי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 8 אֲשֶׁר גַּם יָעִיז אֶתְכֶם עַד קֵץ
בִּבְלִי־עַוְלָה בְּיוֹם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 9 נֶאֱמָן יְהֹוָה
אֲשֶׁר בּוֹ נִקְרָאתֶם אֶל־חֶבְרַת בְּנוֹ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ׃
10 וּמִתְחַנֵּן אֲנִי לָכֶם אַחַי בְּשֵׁם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר
תְּדַבְּרוּ דָּבָר אֶחָד כֻּלְּכֶם וְלֹא תִהְיוּ בָכֶם מִפְלָגוֹת וְתִהְיוּ
נְכוֹנִים גַּם בְּשֶׂכֶל אֶחָד וְגַם בְּנֶפֶשׁ אֶחָת׃ 11 כִּי־סֻפַּר לִי
עֲלֵיכֶם אַחַי מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּבֵית כְלֹאֵא כִּי־מְרִיבוֹת הָיוּ
בֵּינֵיכֶם׃ 12 וְזֹאת אוֹמֵר אֲנִי כִּי־אִישׁ מִכֶּם אוֹמֵר כִּי־
אֲנִי לְפַוְלוֹס וַאֲנִי לַאֲפֹּלוֹ וַאֲנִי לְכֵיפָא וַאֲנִי לַמָּשִׁיחַ׃
13 הֲנִפְרַד הַמָּשִׁיחַ אִם פַּוְלוֹס נִתְלָה עֲלֵיכֶם אוֹ אִם בְּשֵׁם

רוח הקדש לבני רוח את אשר מתת רוח היא מפרשים
אנו : 14 כי האדם מעצמו ומנפשו נלאה להכיל את־
אשר לרוח אלהים כי־נבלה הנה לו ולא יוכל לדעת
כי־ברוח נשפטו : 15 ואדם רוחני שופט
ומנכר בין כל־דברים והוא מאיש
לא נשפט : 16 כי־מי־ידע את־דעת
אלהים להורות אותו ואנחנו יש לנו
דעת המשיח

משל" כו' יט' Prov. 27. 19.

ישע" מ' יג' Isa. 40.13.

ג CAP. III.

1 ואני אחי לא יכלתי לדבר אליכם כמו עם־רוחנים כי־
אם כמו לבני־הבשר כמו לעוללים במשיח : 2 בחלב
השקיתי אתכם ולא באכל כי או לא יכלתם אף
גם עד עתה לא תוכלו להכיל : 3 כי עד־הנה בני הבשר
אתם כי בהיות בכם קנאה ומריבה תלונות הלא
בני בשר אתם וכדרך האדם מהלכים : 3 כי אם יאמר
איש אך אני לפולוס ואחר אני לאפלו הלא בני הבשר
אתם : 5 כי מי הוא פולוס ומי אפלו הלא משרתים
אשר בידיהם האמנתם ולכל איש כמדתו אשר נתן לו
יהוה : 6 אני נטעתי ואפלו השקה כי אם האלהים
הפריה והרבה : 7 וכן איננו הנטע יש מאומה ואיננו
המשקה כי אם האלהים המפרה ומרבה :
8 והנטע והמשקה כאחד איש איש
את־שכרו יקח כיגיע כפיו : 9 כי עוזרי
אלהים אנחנו ואתם כרם שדה ובנין אלהים :
10 כתחנת אלהים הנתנה לי כמו חרש חכם שתי את־
יסוד ואחר יבנה עליו איש איש יראה איך יבנה עליו :

תהל" סב' יב' Psal. 62. 12.

לנו חכמה מאלהים וצדקה ומקדש ופדות׃ 31 אשר
כמו נכתב המתהלל ביהוה יתהלל׃

CAP. II. ב

1 ואני בבואי אליכם אחי פאתי לא בגבה הדבר או חכמה
בהגידי לכם את־עדות אלהים׃ 2 כי לא אמרתי לדעת
מאומה בכם כי אם את־ישוע המשיח ואותו התלוי׃
3 ואני במחלה וביראה וברעדה גדולה הייתי עמכם׃
4 ודברי וקריאתי לא בעלילות דברי חכמת האנשים
כי אם בראות עינים הרוח והכח׃ 5 אשר אמונתכם
לא תהי בחכמת האנשים כי אם בגבורת אלהים׃
6 כי־מדברים אנחנו את־חכמה בתכלית האנשים לא
את־חכמת העולם הזה ולא את חכמת נשיאי העולם
הזה אשר יהבלו׃ 7 כי־אם מדברים אנו את־חכמת
אלהים בסוד הנסתר אשר גזרו אלהים מאז־מעולם
לכבודנו׃ 8 אשר אותו איש לא ידע מנשיאי העולם
הזה ואם ידעו לא־הוקיעו את־אדון ומלך הכבוד׃
ישע׳ סה׳ ד׳ 9 כי אם כמו נכתב עין לא ראתה
ומעולם לא שמעו לא האזינו Isa. 64. 4. ובלב אדם
לא עלה אשר יעשה־אלהים לאהביו׃ 10 ואלינו
גלה אלהים ברוחו כי הרוח מחקר את־כל גם את
עמק אלהים׃ 11 כי מי באנשים יודע את־אשר לאדם
כי אם רוח האדם אשר בו כן אשר לאלהים איש לא
יודע כי אם רוח האלהים׃ 12 ואנחנו לא לקחנו את
רוח העולם כי אם את־רוח אשר מאלהים לדעת
את־אשר חנן אלהים אותנו׃ 13 אותם אשר גם מדברים
אנחנו לא בדברי למודי חכמת האנשים כי אם בלמודי

אַךְ בְּזֹאת לֹא נִצְדַּקְתִּי כִּי־הַשּׁוֹפְטֵנִי יְהֹוָה הוּא׃ 5 עַל־כֵּן
לֹא תִשְׁפְּטוּ לִפְנֵי הָעֵת עַד־אֲשֶׁר יָבוֹא הָאָדוֹן אֲשֶׁר יוֹצִיא
לָאוֹר אֶת־מִסְתְּרֵי הַחֹשֶׁךְ וִיגַלֶּה עֲצוֹת לִבּוֹת וְאָז תְּהִלָּה
תִּהְיֶה לְאִישׁ אִישׁ מֵאֱלֹהִים׃ 6 וְאֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אַחַי
בְּמָשָׁל מִשַּׁלְתִּי עַל־נַפְשִׁי וְעַל־אַפּלוֹא בַּעֲבוּרְכֶם אֲשֶׁר
תִּלְמְדוּ בָנוּ לֹא עַל־אֲשֶׁר נִכְתַּב לַחֲכָם פֶּן־חַד עַל־אֶחָד
תְּפַחוּ בַּעֲבוּר הָאַחֵר׃ 7 כִּי־מִי־מְפָרֵשׁ אוֹתְךָ וּמַה יֶּשׁ לְךָ
אֲשֶׁר לֹא לְקַחְתָּה וְאִם לָקַחְתָּ מַה־תִּתְהַלֵּל כְּמוֹ לֹא
לְקַחְתָּה׃ 8 מֵעַתָּ שְׂבַעְתֶּם עַתָּ עֲשַׁרְתֶּם מִבִּלְתֵּנוּ מְלַכְתֶּם
וּמִי יִתֵּן כִּי־מְלַכְתֶּם אֲשֶׁר גַּם אֲנַחְנוּ נִמְלֹךְ עִמָּכֶם׃
9 וּמְחַשֵּׁב אֲנִי כִּי־שָׂמָנוּ אֱלֹהִים הַשְּׁלִיחִים אֲנַחְנוּ לָאַחֲרוֹנִים
וְכִבְנֵי־מָוֶת כִּי־רַאֲוָה נִהְיֵינוּ לָעוֹלָם לַמַּלְאָכִים וְלָאֲנָשִׁים׃
10 אֲנַחְנוּ כְּסִילִים בַּעֲבוּר הַמָּשִׁיחַ וְאַתֶּם נְבוֹנִים בַּמָּשִׁיחַ
אֲנַחְנוּ נַחְלִים וְאַתֶּם גִּבּוֹרִים אַתֶּם נִכְבָּדִים וַאֲנַחְנוּ נֶחֱרָפִים׃
11 עַד הָעֵת הַזֹּאת רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשֵׁנוּ בָנוּ תִּתְעַטֵּף
עֲרוּמִּים מֻכֵּי־פָנִים נָעִים וְנָדִים׃ 12 וִיגַעְנוּ לִפְעוֹל בִּידֵינוּ
מְקַלְלִים נְבָרֵךְ נִרְדָּפִים נִתְאַפֵּק׃ 13 מְנֹאָצִים נִתְחַנֵּן כְּמוֹ
מַרְמְנוּת הָעוֹלָם הָיִינוּ סְחִי וּמָאוֹס כֻּלָּם כַּסִּיחָה בְּקֶרֶב
חֻצוֹת עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 14 לֹא לְהַכְלִים אֶתְכֶם כּוֹתֵב אֲנִי
זֹאת כִּי־אִם כְּבָנַי יְדִידַי מְיַסֵּר וּמֵבִין אָנֹכִי׃ 15 כִּי אִם יֶשׁ
לָכֶם רִבְבוֹת הַמְלַמְּדִים בַּמָּשִׁיחַ אַךְ לֹא יִהְיוּ אָבוֹת כִּי־
בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בַּבְּשׂוֹרָה הוֹלַדְתִּי אֶתְכֶם׃ 16 לָכֵן שׁוֹאֵל
אֲנִי מִכֶּם תִּדַּמּוּ לִי׃ 17 וּבַעֲבוּר כֵּן שָׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת־
טִימוֹטְאוֹס אֲשֶׁר הוּא בְנִי אֲהוּבִי וְנֶאֱמָן בַּיהֹוָה אֲשֶׁר יְסַפֵּר
לָכֶם אֶת־דְּרָכַי אֲשֶׁר בַּמָּשִׁיחַ כָּמוֹנִי תָּמִיד בְּכָל־הָעֵדָה
מְלַמֵּד׃ 18 כְּמוֹהֶם כִּי־בוֹא לֹא בָאתִי אֲלֵיכֶם יָפִיחוּ אֲנָשִׁים
מֵהֵמָּה׃

11 אַךְ יְסוֹד אַחֵר אִישׁ לֹא יוּכַל לְיַסֵּד עַל־הַיֻּסָּד אֲשֶׁר
הוּא יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 12 וְאִם אִישׁ יִבְנֶה עַל־הַיְסוֹד הַזֶּה אֶת
זָהָב כֶּסֶף אֲבָנִים יְקָרוֹת עֵצִים דֶּשֶׁא קַשׁ׃ 13 אִישׁ אִישׁ
מַעֲשֵׂהוּ יֵרָאֶה כִּי־הַיּוֹם יְגַלֶּה כִּי־בָאֵשׁ יִגָּלֶה וּמַעֲשֵׂה אִישׁ
אִישׁ מַה־הוּא יִבְחַן הָאֵשׁ׃ 14 אִם מַעֲשֵׂה אִישׁ יָקוּם אֲשֶׁר
בָּנָה עָלָיו יִקַּח אֶת־הַשָּׂכָר׃ 15 וְאִם מַעֲשֵׂה אִישׁ יִשָּׂרֵף
יֵעָנֵשׁ וְהוּא יִוָּשֵׁעַ אַךְ כֵּן כְּמוֹ בָאֵשׁ׃ 16 הֲלֹא יְדַעְתֶּם כִּי
הֵיכַל יְהוָה אַתֶּם וְכִי רוּחַ אֱלֹהִים שׁוֹכְנָה בָּכֶם׃ 17 אִם
אִישׁ אֶת־הֵיכַל יְהוָה מְנַבֵּל וּמְשַׁחֵת מְנַבֵּל וּמְשַׁחֵת אוֹתוֹ
הָאֱלֹהִים כִּי הֵיכַל יְהוָה קָדוֹשׁ הוּא אֲשֶׁר הוֹיִם אַתֶּם׃
18 אִישׁ לֹא יְפַתֶּה אֶת־נַפְשׁוֹ אִם אִישׁ יֵרָאֶה לִהְיוֹת חָכָם
בֵּינֵיכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה יְהִי־כְסִיל אֲשֶׁר יְהִי־חָכָם׃ 19 כִּי
איוב ה יג Job. 5. 13. חָכְמַת הָעוֹלָם הַזֶּה נְבָלָה הִיא אֶת
הָאֱלֹהִים כִּי נִכְתַּב לֹכֵד חֲכָמִים בְּעָרְמָם׃
תהל׳ צד׳ יא׳ Pſ.94. 11. 20 וְעוֹד יְהוָה יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי
הֵמָּה הָבֶל׃ 21 לָכֵן אִישׁ לֹא יִתְהַלֵּל
בָּאֲנָשִׁים כִּי־כָל־דְּבָרִים לָכֶם הוֹיִם׃ 22 אִם פּוֹלוֹס וְאִם
אַפֹּלוֹ וְאִם כֵּיפָה וְאִם הָעוֹלָם וְאִם חַיִּים וְאִם מָוֶת וְאִם
הַקָּמִים לְפָנֵינוּ וְאִם הָעֲתִידִים כָּל־אֵלֶּה לָכֶם הֵמָּה׃ 23 וְאַתֶּם
לַמָּשִׁיחַ וְהַמָּשִׁיחַ לֵאלֹהִים׃

ד CAP. IV.

1 כָּכָה יַחְשֹׁב אוֹתָנוּ הָאָדָם כְּמוֹ מְשָׁרְתֵי הַמָּשִׁיחַ וּבַעֲלֵי
סוֹדוֹת הָאֱלֹהִים׃ 2 וְהַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר מְבֻקָּשׁ מִבַּעַל הַבַּיִת
זֶה הוּא אֲשֶׁר אִישׁ אֱמוּנִים יִמָּצֵא׃ 3 וּבְעֵינַי קָטֹן הוּא
לְהִשָּׁפְטִי מִכֶּם אוֹ מִיּוֹם דִּין הָאָדָם אַף גַּם אֵינֶנִּי שׁוֹפֵט
אֶת־נַפְשִׁי׃ 4 אַף כִּי־חַטָּאָה גַם אַחַת לֹא יָדַעְתִּי עָלַי
אַךְ

או־עובד אלילים או־בעל מריבות או־סובא או־טורף
את־האיש כזה גם לא לאכל לחם : 12 כי־מה אלי ואשר
בחוץ הוא לשפט אותו הלא את־אשר בבית תשפטו :
13 ואלה אשר בחוץ האלהים ישפטמו ובערתם הרע
מקרבכם :

ו CAP. VI.

1 איש איש מכם אשר לו דבר על־רעהו הימלאו לבו
להשפט לפני־הרשעים ולא לפני הקדושים : 2 הלא
ידעתם כי־הקדושים ישפטו את־העולם ואם בכם
ישפט העולם הלא ישוו לכם משפטים קטנים הזה :
3 הלא ידעתם כי־נשפט את־המלאכים כמה יותר את־
אשר לעולם הזה: 4 ואם על־דברי העולם הזה יש לכם
לשפוט או זלות לבני אדם אשר בקהלה תושיבון
משפט : 5 לכלמתכם אומר אני לכם כן הלא יש־
בכם איש חכם גם אחד היוכל לשפט בין אחיו :
6 כי אם אח־על־אחיו מריב הוא וזאת לפני אינם
מאמינים : 7 ועת בכליל מחיבים אתם את־נפשכם
כי־יש־לכם מריבות ביניכם למה לא יותר עשוקים
ולמה לא יותר שכולים אתם ; 8 כי־אם אתם עושקים
ומשכלים וזאת עושים לאחיכם : 9 הלא ידעתם כי־
חטאים את־מלכות אלהים לא יירשו אל־תתעו כי־לא
קדשים ולא עובדי פסילים ולא מנאפים ולא מתלהמים
ולא מחסרים ; 10 ולא גנבים ולא בוצעי בצע ולא
סובאים ולא מריבים ולא טורפים את־מלכות אלהים
יירשו : 11 וכאלה אנשים מכם הייתם כי־אם נטבלתם
כי־אם נקדשתם כי־אם נצדקתם בשם אדנינו ישוע
וברוח

מְהֵמָּה : 19 אַךְ אָבוֹא בִּמְהֵרָה אֲלֵיכֶם אִם יִרְצֶה יְהוָה
וְאֵדְעָה לֹא אֶת־דִּבְרֵי הַנְּפוּחִים בְּנַפְשָׁם כִּי־אִם אֶת־
הַגְּבוּרָה : 20 כִּי־לֹא בַעֲלִילַת הַדְּבָרִים מַלְכוּת אֱלֹהִים
תָּקוּם כִּי־אִם בִּגְבוּרָה : 21 מָה חֲפַצְתֶּם הַבְּשֵׁבֶט אָבוֹא
אֲלֵיכֶם אוֹ־בְאַהֲבָה וּבְרוּחַ עֲנָוָה :

ה CAP. V.

ויקר׳ יח׳ ח׳ וכ׳ יא׳ Lev. 18. 8. & 20.11.

1 בִּכְלִיל נִשְׁמָעָה בָּכֶם תַּזְנוּת וּכְזֹאת
תַּזְנוּת אֲשֶׁר אֵינֶנָּה בַגּוֹיִם בְּשֵׁם נִקְבָה
כֵּן כִּי־אִישׁ לָקַח אֶת־אֵשֶׁת אָבִיו : 2 וְאַתֶּם
נְפוּחִים הֱוִיתֶם הֲלֹא יוֹתֵר תִּתְאַבְּלוּ אֲשֶׁר יִנָּשֵׂא מִתּוֹכְכֶם
אֲשֶׁר אֶת־מַעֲשֶׂה הַזֶּה עָשָׂה: 3 וַאֲנִי כְּמוֹ רָחוֹק מִכֶּם בִּגְוִיָּה
וְקָרוֹב לִפְנֵיכֶם בְּרוּחַ עַתָּ גָּזַרְתִּי כְּמוֹ קָרוֹב אוֹתוֹ אֲשֶׁר־אֶת
מַעֲשֶׂה כַּזֶּה עָשָׂה : 4 בְּשֵׁם־אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אִם
תִּקָּהֲלוּ אַתֶּם וְרוּחִי בִּגְבוּרַת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ :
5 לְהַסְגִּיר אֶת־אֲשֶׁר כַּזֶּה בִּידֵי הַשָּׂטָן לְאָבְדַן הַבָּשָׂר אֲשֶׁר
תִּוָּשַׁע הָרוּחַ בְּיוֹם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ : 6 מַהֲלָלְכֶם
אֵינֶנּוּ טוֹב הֲלֹא יוֹדְעִים אַתֶּם כִּי־שְׂאֹר מְעַט אֶת־כָּל־
עֲרִיסָה יְחַמֵּץ : 7 לָכֵן בַּעֲרוּ אֶת־שְׂאֹר יָשָׁן אֲשֶׁר תִּהְיוּ
עֲרִיסָה חֲדָשָׁה כְּמוֹכֶם הֱוִיתֶם מַצּוֹת כִּי־פִסְחֵנוּ הַזָּבוּחַ
עָלֵינוּ הַמָּשִׁיחַ הוּא: 8 עַל־כֵּן נָחֹג אֶת־הֶחָג לֹא בְחָמֵץ יָשָׁן
וְלֹא בִשְׂאֹר הָרָעָה וּמְזִמָּה כִּי־אִם בְּמַצּוֹת תָּמָה וֶאֱמֶת:
9 כָּתַבְתִּי לָכֶם בְּאִגֶּרֶת לֹא לְהִתְעָרֵב לַקְּדֵשִׁים : 10 אַךְ
מְאוּמָה לֹא כָתַבְתִּי עַל־קְדֵשֵׁי הָעוֹלָם הַזֶּה אוֹ־עַל־בּוֹצְעֵי
בֶצַע אוֹ עַל־טוֹרְפִים אוֹ־עַל־עוֹבְדֵי אֱלִילִים וּבַעֲבוּר כֵּן
יְהִי־צָרְכְּכֶם לָצֵאת מִן־הָעוֹלָם : 11 וְעַתָּ כָּתַבְתִּי לָכֶם לֹא
לְהִתְעָרֵב אִם אִישׁ הַנִּקְרָא אָח־יִהְיֶה קָדֵשׁ אוֹ־בוֹצֵעַ בֶּצַע
אוֹ־

תַּאֲוַתְכֶם׃ 6 וְזֹאת אוֹמֵר אֲנִי כִּרְשְׁיוֹנִי וּכְחֶמְלַת נַפְשִׁי
וְלֹא כְמִצְוָה׃ 7 כִּי־חָפַצְתִּי לִהְיוֹת כָּל־הָאֲנָשִׁים כָּמוֹנִי
אַךְ לְכָל־אִישׁ יֶשׁ־לוֹ מַתָּנוֹ כְּמִדָּתוֹ מֵאֱלֹהִים לְאֶחָד כֹּה
וּלְאַחֵר כֹּה׃ 8 וְאוֹמֵר אֲנִי לַאֲשֶׁר בְּגַפּוֹ וּבְגַפָּהּ וּלְאַלְמָנוֹת
כִּי טוֹב לָהֶם אִם יִהְיוּ כָּמוֹנִי׃ 9 וְאִם לֹא יִתְאַפְּקוּ יִקְחוּ
לָהֶם נָשִׁים כִּי טוֹב לָקַחַת אִשָּׁה מֵהִתְחַאוּת תַּאֲוָה׃ 10 וַאֲשֶׁר
לָקְחוּ נָשִׁים מַגִּיד לֹא אֲנִי כִּי־אִם יְהוָה פֶּן־תִּפָּרֵד אִשָּׁה
מֵאִישָׁהּ׃ 11 וְאִם תִּפָּרֵד תְּהִי־בְגַפָּהּ אוֹ־לְאִישָׁהּ תִּתְעָרֵב
וְאִישׁ לֹא יַעֲזֹב אֶת־אִשְׁתּוֹ׃ 12 וְלַאֲחֵרִים אֲנִי אוֹמֵר וְאֵינֶנּוּ
אֲדֹנִי אִם לְאַח־אֶחָד יֶשׁ לוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר לֹא מַאֲמֶנֶת וְהִיא
חֲפֵצָה לִשְׁכֹּן עִמּוֹ אַל־יַעַזְבֶנָּה׃ 13 וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר יֶשׁ־לָהּ
אִישׁ לֹא מַאֲמִין וְהוּא חָפֵץ לִשְׁכּוֹן עִמָּהּ לֹא תַעַזְבֶנּוּ׃
14 כִּי נִקְדַּשׁ אִישׁ לֹא מַאֲמִין בְּאִשָּׁה מַאֲמֶנֶת וְנִקְדְּשָׁה אִשָּׁה
לֹא מַאֲמֶנֶת בְּאִישׁ מַאֲמִין וְאִם לֹא כֵן בְּנֵיכֶם טְמֵאִים הֵם
וְעַתָּה קְדוֹשִׁים הֵמָּה׃ 15 וְאִם אִישׁ לֹא מַאֲמִין נִפְרָד יִפָּרֵד
כִּי־אַח אוֹ אָחוֹת בִּדְבָרִים כָּאֵלֶּה לֹא יַעַבְדוּ עֲבוֹדַת
עֲבוֹדָה כִּי בְשָׁלוֹם קָרָא אֶתְכֶם אֱלֹהִים׃ 16 וּמַה־תֵּדְעִי
הָאִשָּׁה אִם לֹא אַתְּ תּוֹשִׁיעִי אֶת־אִישֵׁךְ אוֹ־מַה תֵּדַע הָאִישׁ
אִם לֹא תוֹשִׁיעַ אֶת־אִשְׁתֶּךָ׃ 17 כִּי אִם אִישׁ אִישׁ כְּמִדַּת
אֱלֹהִים וְאִישׁ אִישׁ אֵיכָה קְרָאוֹ יְהוָה כֵּן־יִתְהַלֵּךְ וְכֵן בְּכָל־
קְהִלּוֹת מַפְקִיד אָנֹכִי׃ 18 אִם נָמוֹל נִקְרָא אִישׁ אַל־יִסָּחֵב
וְהַנִּקְרָא בְּעָרְלָה לֹא יִמּוֹל׃ 19 הַמּוּלָה לֹא יֶשׁ־מְאוּמָה
וְהֶעָרְלָה אֵינֶנָּה מְאוּמָה כִּי אִם נְצֹרַת מִצְוֹת אֱלֹהִים׃
20 אִישׁ אִישׁ בִּפְקֻדָּתוֹ בַּאֲשֶׁר נִקְרָא בָּהּ יַעֲמֹד׃ 21 עֶבֶד
נִקְרֵאתָ אַל־תִּיגַע אַךְ אִם תּוּכַל לְחָפְשִׁי יוֹתֵר תְּבַקֵּשׁ׃ 22 כִּי
אֲשֶׁר בַּיהוָה נִקְרָא עֶבֶד חָפְשִׁי יְהוָה הוּא וּכְמוֹ כֵן אֲשֶׁר
חָפְשִׁי

וברוח אלהינו : 12 כל־דברים ישוו לי כי־אם כלם לא
יועילו כל־דברים ישוו לי כי־אם אחד מהם לא
ישלט בי : 13 אכל לגויה וגויה לאכל ואלהים גם את
גויה גם את האכל יאבד ואת־גויה לא לתזנות כי אם
לא־נינו ואדנינו לגויה : 14 ויהוה הקים את־אדנינו
וגם אותנו יקים בגבורתו : 15 הלא ידעתם כי־גויותיכם
נתחי המשיח הנה ואשא את־נתחי המשיח ואעשה
לנתחי התזנות חלילה לנו : 16 הלא — Gen. בראׁ ב׳ כד
ידעתם כי־הדבק בזונה בשר אחד עמה — 2.24.
הוא כי יהיו אומר שניהם לבשר אחד : 17 והדבק ביהוה
רוח אחת עמו הוא : 18 נוסו לכם מפני תזנות כל־
חטאה אשר יעשה אותה האדם מחוץ לגויה היא אך
הזנה בעצמות גויתו חטא הוא : 19 הלא ידעתם כי־
גויתכם היכל רוח הקדש היא אשר שכנה בכם אשר יש
לכם מאלהים ואתם לא הוים לנפשכם : 20 כי־נקניתם
במחיר יקר לכן כבדו את־יהוה בגויתכם וברוחכם אשר
הם לאלהים :

ז CAP. VII.

1 ועל־הדברים אשר כתבתם אלי כי טוב לאדם לא
להגיע את־האשה : 2 ובעבור התזנות איש איש ידבק
באשתו ואשה אשה תדבק באישה : 3 איש לאשתו ענתה
לא יגרע וכמו כן האשה לאישה : 4 לאשה לא יש לה
שלטון על־גויתה כי־אם לאישה וככה לאיש לא יש לו
שלטון על־בשרו כי־אם לאשתו : 5 אל־תגרעו ביניכם
אם לא תאותו לכם לעת לענות נפשכם בצום ותפלה
ועוד תשובו ליחד יחד פן ינסה אתכם השטן בעבור
תאותכם

בְּתוּלָתוֹ מֵטִיב לַעֲשׂוֹת : 38 וְגַם אֲשֶׁר לָקַח אִשָּׁה
מֵטִיב לַעֲשׂוֹת · וַאֲשֶׁר בְּגַפּוֹ הוּא עַל־יֶתֶר מֵטִיב :
39 הָאִשָּׁה אֲסוּרָה לַתּוֹרָה בְּכָל עֵת חַיֵּי אִישָׁהּ וְאִם
יִישַׁן אִישָׁהּ חָפְשִׁית הִיא לַאֲשֶׁר חֶפְצָה תִּנָּתֵן לְאִשָּׁה
אַךְ לְבַד בַּאֲדוֹנֵינוּ : 40 וְעַל־יֶתֶר אַשְׁרֵי הָאִשָּׁה אִם
כָּכָה תְּעוֹדֵד כִּגְזֵרָתִי וּמִתְחַשֵּׁב גַּם אֲנִי כִּי־יֵשׁ לִי רוּחַ
אֱלֹהִים :

ח CAP. VIII.

1 וְעַל־זִבְחֵי אֱלִילִים יָדַעְנוּ כִּי־לְכֻלָּנוּ יֵשׁ דֵּעָה וְהַדֵּעָה
מְפִיחָה וְהָאַהֲבָה בּוֹנָה : 2 וְאִם נִרְאֶה לְאִישׁ לְדַעְתּוֹ
מְאוּמָה עוֹדֶנּוּ אֶחָד לֹא יָדַע כַּהֹגֶן לָדַעַת : 3 וְאִם אִישׁ
אוֹהֵב אֶת־הָאֱלֹהִים הוּא נוֹדַע מִמֶּנּוּ : 4 וּמֵאֹכֶל זִבְחֵי
הָאֱלִילִים יָדַעְנוּ כִּי־אֱלִיל לֹא אֶחָד בָּעוֹלָם וְכִי אֱלֹהַּ לֹא
אַחֵר כִּי אִם אֶחָד הוּא : 5 וְאַף כִּי־הוֹיִם הַנֶּאֱמָרִים
אֱלֹהִים אוֹ־בַשָּׁמַיִם אוֹ־בָאָרֶץ כְּמוֹ הָיוּ אֱלֹהִים רַבִּים
וַאֲדוֹנִים רַבִּים : 6 אַךְ לָנוּ אֶחָד אֱלֹהִים הָאָב אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ
כֻּלָּם וַאֲנַחְנוּ אֵלָיו וְאֶחָד אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
כֻּלָּם וַאֲנַחְנוּ בְּיָדוֹ : 7 כִּי אִם אֵינֶנָּה בְּכֻלָּם הַדֵּעָה וַאֲנָשִׁים
בְּמַדַּע הָאֱלִיל עַד עַתָּה כְּזִבְחֵי אֱלִילִים אוֹכְלִים וּמַדָּעָם
כִּי־נַחֲלָה הוּא נִטְמָא : 8 כִּי־הָאֹכֶל אֵינֶנּוּ מַקְרִיב אוֹתָנוּ
לֵאלֹהִים כִּי אִם נֹאכַל לֹא נוֹתִיר וְאִם לֹא נֹאכַל נֶחְסָר :
9 וּרְאוּ פֶּן שִׁלְטוֹנְכֶם הַזֹּאת מִכְשׁוֹל תִּהְיֶה לַחוֹלִים :
10 וְאִם אִישׁ יִרְאֶה אוֹתְךָ לַאֲשֶׁר יֶשׁ־דֵּעָה לָךְ לְשִׁבְתְּךָ
בְּבֵית אֱלִילִים הֲלֹא מַדָּעוֹ אֲשֶׁר חוֹלֶה הוּא יִבָּנֶה לֶאֱכֹל
זִבְחֵי אֱלִילִים: 11 וְיֹאבַד אָחִיךָ הַחוֹלֶה בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר
עָלָיו מֵת הַמָּשִׁיחַ : 12 וְכֵן אִם חֹטְאִים אַתֶּם בַּאֲחֵיכֶם

חפשי נקרא עבד המשיח הוא: 23 במחיר יקר נקניתם
אל־תהיו עבדי האנשים: 24 איש איש אשר בה נקרא
אחי בזאת יעמד לפני אלהים: 25 ועל־הבתולות מצות
יהוה אינה לי אך איעצה לכם כמו הוחנתי מיהוה
להיות נאמן: 26 ומחשב אני להיות טוב בעבור עתות
צרה ומצוקה כי־טוב לאדם להיות ככה: 27 אם בעל־אשה
את אל־תבקש כריתות אם־בגפך את אל־תבקש אשה:
28 ואם תקח אשה לא חטאת ואם־בתולה תקח איש לא
חטאה אך צרת הבשר תהיה להם אשר כאלה ואני אחוס
עליכם: 29 וזאת אמרתי אחי כי העת נקצרה הנשאר למען
אשר היו להם נשים תהיו כמו לא היו להם: 30 והבוכים
כמו אינם בוכים והשמחים כמו לא שמחים והקונים כמו
לא אוחזים: 31 ואשר יועילו מעולם הזה כמו לא
יועילון כי יעבר קצב העולם הזה: 32 וחפץ אני
להיותכם בלי דאגה אשר בגפו הוא דאג לאשר היו
ליהוה איך ישר בעיני יהוה: 33 ואשר לקח אשה
דאג לאשר לעולם איככה ייטב בעיני אשתו: 34 מחלקת
היא בין האשה ובין הבתולה אשר בגפה דואגה לאשר
ליהוה להיותה קדושה גם בגויה גם ברוח ואשר לקחה
את־האיש דואגה לאשר לעולם איככה תשוה לאישה:
35 וזאת אומר אני להועיל לנפשכם לא לתת לכם פח
ולהוקש כי־אם לאשר נאוה ושוה ליהוה בבלי ענין:
36 ואם איש חשב על־בתולתו כי לא נאוה לעברה את־עתה
וככה צריך להיות את־חפצו יעשה לא יחטא תהי לאיש:
37 ואיש אשר זמם לקים בלבו וזאת עשה בבלי צרכו
ויש לו שלטון על־עצת נפשו והתאמץ בלבבו לנצר את
בתולתו

יאכלו ואשר למזבח יכהנו ממזבח חלקתם יקחו: 14 וככה
גם אדנינו הפקיד לאשר מבשרים את־הבשורה
לחיותם מבשורה : 15 ואני לא אחד לקחתי
להועיל לי ולא כתבתי את־האלה אשר יהי־
כן בי כי טוב לי למות מהניא איש את־תהלתי :
16 ואם מבשר אני לא יש־לי תהלה כי צרכי הושם עלי
ואוי לי אם לא מבשר אני: 17 ואם בנדבה עשה אני זאת
יש־לי שכרי ואם אינני חפץ פקדת הבית הפקדה בידי :
18 ומה שכרי הוא זה אשר אבשר את בשורת המשיח
בלתי תוצאות ולא לקחת את שלטוני להועיל לי
בבשורה: 19 כי־בהיותי חפשי מכלם את־נפשי העבדתי
לכלם לבצע לרבים: 20 ונהייתי ליהודים כמו יהודי אשר
אבצע את היהודים לאשר תחת התורה כמו תחת התורה
(אף כי־אינני תחת התורה) לבצע אותם אשר תחת
התורה: 21 ולאשר אינם תחת התורה כמו בלי תורה אף
כי אינני בלי תורת אלהים כי אם תחת תורת המשיח
לבצע אותם אשר בלי־תורה: 22 נהייתי לחולים כמו
חולה לבצוע את החולים לכלם נהייתי כל אשר אושיע
אנשים מכלם : 23 וזאת עשה אני בעבור הבשורה להיותי
מתחברותיה : 24 הלא ידעתם כי כגבורים רצי ארח
כלם כאחד ירוצו ואחד יקח נצח כן־רוצו אשר תאחזון :
25 כי כל־הנאבק בכל מתאפק ומתפתל ואלה אשר את־
עטרת השחת יקחו ואנחנו את־אשר בלי שחת היא :
26 ואני עד־עת כה רץ לא כמו בשוא וכן כותש לא כמו
מתהפך ברוח ; 27 כי־אם מענה ומעביד אני את־בשרי
פן־בקראי לאחרים אמאס אנכי :

וּמַכִּים אֶת־מַדַּע הַחוֹלִים בַּמָּשִׁיחַ תֶּחֱטָאוּן ׃ 13 לָכֵן אִם
הָאֹכֶל מַכְשִׁיל אֶת־אָחִי אֵינֶנִּי אֹכֵל בָּשָׂר לְעוֹלָם פֶּן
אַכְשִׁיל אֶת־אָחִי ׃

ט CAP. IX.

1 הֲלֹא שָׁלִיחַ אָנִי הֲלֹא חָפְשִׁי הֲלֹא אֶת־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲדֹנֵינוּ רָאִיתִי הֲלֹא מַעֲשִׂי אַתֶּם הוֹיִם בַּיהוָֹה ׃ 2 וְאִם
לַאֲחֵרִים אֵינֶנִּי שָׁלִיחַ אַךְ לָכֶם הוֹוֶה אָנִי חֹתַם מִשְׁלַחְתִּי
אַתֶּם הוֹיִם בַּיהוָֹה ׃ 3 וּמַעֲנֶה אֲשֶׁר אָשִׁיב לַמְרִיבַי זֶה
הוּא ׃ 4 הֲלֹא יֶשׁ לָנוּ שִׁלְטוֹן לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת ׃ 5 הֲלֹא
יֶשׁ לָנוּ שִׁלְטוֹן לְהוֹלִיךְ עִמָּנוּ אֶת־אָחוֹת לְאִשָּׁה כְּמוֹ גַם
הַתַּלְמִידִים הָאֲחֵרִים וַאֲחֵי אֲדוֹנֵינוּ וְכֵיפָה ׃ 6 אוֹ אֲנִי
לְבַד וּבַרְנַבָּא לֹא יֶשׁ לָנוּ שִׁלְטוֹן לַעֲשׂוֹתָהּ ׃ 7 מִי נִלְחַם
מִלְחָמָה בְתוֹצְאוֹת עַצְמוֹ בְּכָל־עֵת אוֹ־מִי נָטַע כֶּרֶם וּמִפִּרְיוֹ
לֹא אוֹכֵל אוֹ מִי רוֹעֶה צֹאן וּמֵחֲלַב הַצֹּאן לֹא אוֹכֵל ׃
8 אִם כְּתוֹר הָאָדָם מְדַבֵּר אֲנִי זֹאת הֲלֹא גַם הַתּוֹרָה
אוֹמְרָה זֹאת ׃ 9 כִּי־בְתוֹרַת מֹשֶׁה נִכְתָּב דבר׳ כה׳ ד׳
לֹא תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ אִם לַשּׁוֹרִים יִסְכֹּן Deut. 25. 4.
לֵאלֹהִים ׃ 10 אוֹ־בַעֲבוּר אוֹתָנוּ בְּכָלִיל אוֹמֵר כִּי בַעֲבוּר
אוֹתָנוּ נִכְתָּב כִּי בְשֶׁבֶר יִשְׁגֶּה לָאִכָּר לַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ וְהֶאָרוּשׁ
יָדוּשׁ בְּשִׁבְרוֹ לְחַכּוֹת אֶת־תְּבוּאָתוֹ ׃ 11 אִם אֲנַחְנוּ זָרַעְנוּ
לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר לְרוּחַ הַגָּדוֹל הוּא אִם אֲנַחְנוּ אֶת
אֲשֶׁר לַבָּשָׂר נִקְצֹר ׃ 12 אִם אֲחֵרִים לֹקְחִים לָהֶם שִׁלְטוֹן
עֲלֵיכֶם כַּמָּה יוֹתֵר שׁוֹוֶה לָנוּ אַךְ לֹא לָקַחְנוּ לָנוּ אֶת
שִׁלְטוֹן הַזֹּאת כִּי אִם כִּלְכַּלְנוּ כֹל פֶּן בִּינְיַע אֶחָד נוֹגֵעַ
בְּשׂוֹרַת הַמָּשִׁיחַ ׃ 13 הֲלֹא תֵדְעוּ כִּי אֵלֶּה דבר׳ יח׳ א׳ ח׳
אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בְּהֵיכָל גַּם מִן הַהֵיכָל Deut. 18. 1.8
יֹאכֵלוּ

אותו שוברים אנחנו הלא חבר גוית המשיח הוא :
17 כי־לחם אחד גויה אחת רבים אנחנו כלנו אשר מלחם
אחד (ומכוס אחת) מתחברים אנחנו : 18 הביטו את־
ישראל כבשר הלא האוכלים את־הזבחים חברי המזבח
המה : 19 ומה אמר כי־אליל מאומה הוא או־כי זבח
אלילים מאומה הוא : 20 כי אם אשר מזבחים הגוים
לשדים יזבחו ולא לאלהים ולא חפצתי לחיותכם חברי
השדים : 21 לא תוכלו לשתות את־כוס יהוה ואת
כוס השדים לא תוכלו להתחבר לשלחן יהוה ולשלחן
השדים : 22 הנקניא את יהוה הגבורים ממנו אנחנו :
23 על־כלם היתה שלטוני אך כלם אינם יועילו לי כלם
היו תחת שלטוני אך אינם כלם יבנו : 24 איש לא
יבקש את־אשר לנפשו כי־אם אשר לאחר : 25 כל־
אשר בבית־הטבחה נמכר אכלו אינכם מכירים בעבור
המדע : 26 כי ליהוה הארץ וכל־מלואה תבל ויושבי
בה : 27 ואם איש יקרא לכם מאשר אינם מאמינים
וחפצו ללכת כל־אשר יושם לפניכם אכלו לא מכירים
בעבור המדע : 28 ואם איש יאמר אליכם זה הוא זבח
האלילים לא תאכלו בעבור ההוא אשר הגיד ובעבור
המדע כי ליהוה הארץ ומלואה : 29 את־המדע אומר
אני לא אשר לך כי אם אשר לאחר הוא ולמה חפשי
ישפט ממדע איש אחר : 30 אם אני בתחנה לוקח מה
אחרף על־אשר אני מודה : 31 לכן אם תאכלו או־
תשתו או־מאומה תעשו את־כל לכבוד אלהים תעשון :
32 בלי מכשול היו גם ליהודים גם ליונים וגם לקהל
אלהים : 33 כאשר גם אני בכלם לכלם מטיב לא מבקש
את

CAP. X. י

1 ולא אכחד מטכם אחי כי־אבותינו — שמו יג כא במד
כלם היו תחת הענן וכלם הלכו — ט יח ונו Exo. 13.
ביבשה בתוך הים : 2 וכלם במשה — 21. Num. 9.18, &c.
נטבלו בענן ובים : 3 וכלם אכל הרוח אחד אכלו :
4 וכלם שתי הרוח אחד שתו כי־שתו מסלע הרוח
ההולך אחריהם והסלע ההוא היה המשיח : 5 כי־אם
לא ברבים מהם רצה אלהים כי־נשטחו במדבר :
6 והאלה לצורתנו נעשו אשר לא נהיה מתאוים רעות
כמו גם האלה התאוו תאוה : 7 ולא תהיו עובדי
עגל מסכה כמו אנשים מהם איך — שמו לב ו
נכתב וישב העם לאכל ושתו ויקמו — Exo. 32. 6.
לצחק : 8 ולא נזנה כמו אנשים מהם הזנו ויפלו ביום
אחד (ארבעה) ועשרים אלף : 9 ולא ננסה את־המשיח
כמו גם אנשים מהם נסוהו וישלח יהוה את־הנחשים
השרפים וינשכו את־העם וימת עם רב : 10 ולא נלון
כמו אנשים מהם הלינו וירדו חיים שאולה ויאבדו
מאבדון : 11 וכל־האלה בצורה קרו להם ונכתבים
להזהר אותנו אשר עלינו עת קץ העולמים הגיעה :
12 על־כן החשב כי־קם יראה פן יפול : 13 מסה לא
אחזתכם כי אם כאדם כי־נאמן יהוה אשר לא יניח אתכם
להנסות על־יכלתכם כי אם יעשה עם המסה גם את
המוצא אשר תוכלו להכיל : 14 על־כן אהובי נוסו
מעבודת האלילים : 15 כמו אל־נבונים מדבר אני ואתם
שפטו מה מדבר אנכי : 16 הכוס התודה אשר אותה
מברכים אנחנו הלא חבר דמי המשיח היא והלחם אשר

אותו

18 וּבָרִאשׁוֹנָה בְּהִקָּהֶלְכֶם בָּעֵדָה שָׁמַעְתִּי כִּי פְלַגּוּת בָּכֶם
הָיוּ וּמִקְצָתִי מַאֲמִין אָנֹכִי׃ 19 כִּי־צָרִיךְ לִהְיוֹת מִפְלָגוֹת בָּכֶם
אֲשֶׁר יִוָּדְעוּ הַנִּבְחָנִים בָּכֶם׃ 20 וְכַאֲשֶׁר תִּקָּהֲלוּ יַחַד לֹא תִהְיֶה
לְלַחֵם אֶת־יְהוָֹה בְּלַחְמוֹ וְלִשְׁתּוֹת בְּיֵין מָסָךְ׃ 21 כִּי
אִם אִישׁ אִישׁ אֶת־פַּת־בָּגוֹ מִלְּפָנִים לוֹקֵחַ לֶאֱכֹל וְכֵן
אֶחָד רָעֵב וְאַחֵר צָמֵא׃ 22 הֲלֹא יֵשׁ לָכֶם הַבָּתִּים
לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת בָּהֶם כִּי־אֶת־קְהִלַּת אֱלֹהִים תִּגְעֲלוּ
וְתָבִישׁוּ אוֹתָם אֲשֶׁר לֹא יֵשׁ לָהֶם מַה־אֹמַר לָכֶם אִם
אֲשַׁבֵּחַ אֶתְכֶם בְּזֹאת לֹא אוּכַל לְשַׁבֵּחַ׃ 23 כִּי־אֲנִי לָקַחְתִּי
מֵאֲדֹנָי אֲשֶׁר גַּם נָתַתִּי לָכֶם כִּי־אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא
אֲשֶׁר בּוֹ נִמְסַר לָקַח אֶת־הַלָּחֶם׃ 24 וַיְבָרֶךְ וַיִּשְׁבֹּר וַיֹּאמֶר
קְחוּ אֶכְלוּ זֹאת יֵשׁ בְּשָׂרִי אֲשֶׁר עֲלֵיכֶם נִשְׁבָּרָה זֹאת
עֲשׂוּ לְזִכְרוֹנִי׃ 25 וּכְמוֹ כֵן גַּם אֶת־הַכּוֹס מֵאַחֲרֵי שֶׁאָכַל
בַּלַּיְלָה לֵאמֹר זֹאת הַכּוֹס יֵשׁ בְּרִית חֲדָשָׁה בְּדָמִי אֶת־זֹאת
עֲשׂוּ כַּמָּה פְעָמִים תִּשְׁתּוּ לְזִכְרוֹנִי׃ 26 כִּי כַמָּה
פְעָמִים תֹּאכְלוּ אֶת־הַלֶּחֶם הַזֶּה וְתִשְׁתּוּ אֶת־הַכּוֹס
הַזֹּאת אֶת־מוֹת אֲדֹנֵינוּ תַּגִּידוּ עַד אֲשֶׁר יָבוֹא׃
27 לָכֵן כָּל־אֲשֶׁר יֹאכַל אֶת־הַלֶּחֶם הַזֶּה אוֹ־יִשְׁתֶּה אֶת־כּוֹס
אֲדֹנֵינוּ וְלֹא שָׁוֶה לוֹ מְחֻיָּב הוּא בְּגוּפַת וּבִדְמֵי־אֲדֹנֵינוּ׃
28 לָכֵן יִבְחַן אָדָם אֶת־נַפְשׁוֹ וְכֵן מִלֶּחֶם יֹאכַל וּמִכּוֹס יִשְׁתֶּה׃
29 כִּי הָאֹכֵל וְהַשֹּׁתֶה וְלֹא שָׁוֶה לוֹ אֶת־מִשְׁפָּט לְנַפְשׁוֹ אוֹכֵל
וְשׁוֹתֶה כִּי לֹא יַנְכֵּר בֵּין גּוּפַת אֲדֹנֵינוּ׃ 30 עַל־כֵּן בָּכֶם
חוֹלִים וְנַחְלִים רַבִּים וְרַבִּים יְשֵׁנוּ שְׁנַת עוֹלָם׃ 31 וְאִם
נִשְׁפֹּט אֶת־נַפְשֵׁנוּ לֹא נִשָּׁפֵט׃ 32 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁפָּט מֵאֲדֹנָי
נוּסַר פֶּן אֶת־הָעוֹלָם נִגָּזֵר׃ 33 לָכֵן אַחַי מָתַי תִּקָּהֲלוּ לֶאֱכֹל
חַכּוּ אִישׁ לְאַחֵר׃ 34 וְאִם אִישׁ רָעֵב בְּבֵיתוֹ יֹאכַל פֶּן־
לַמִּשְׁפָּט

אֶת־אֲשֶׁר יוֹעִיל לְנַפְשִׁי כִּי אִם לָרַבִּים אֲשֶׁר יִוָּשֵׁעוּ ׃

יא CAP. XI.

1 הֱיוּ לִי כְּמוֹ גַם אֲנִי לַמָּשִׁיחַ׃ 2 וּמְשַׁבֵּחַ אֲנִי אֶתְכֶם אַחַי כִּי
בְּכֻלָּם תִּזְכְּרוּ לִי וְכִי־אֶת מִצְוֹתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם תֹּאחֲזוּן׃
3 מִי־יִתֵּן אֲשֶׁר תֵּדְעוּ כִּי־רֹאשׁ כָּל־הָאִישׁ הַמָּשִׁיחַ הוּא
כִּי רֹאשׁ הָאִשָּׁה הָאִישׁ וְרֹאשׁ הַמָּשִׁיחַ הָאֱלֹהִים׃ 4 כָּל־אִישׁ
הַמִּתְפַּלֵּל אוֹ מִתְנַבֵּא וְרֹאשׁ לוֹ חָפוּי מֵבִישׁ אֶת־רֹאשׁוֹ׃
5 וְכָל־אִשָּׁה הַמִּתְפַּלְּלָה אוֹ־מִתְנַבְּאָה וְרֹאשׁ לָהּ לֹא
חָפוּי מְבִישָׁה אֶת־רֹאשָׁהּ כִּי־תִשְׁוֶה הָאִשָּׁה כַּזֹּאת לִמְגֻלַּחַת׃
6 וְאִם לֹא תִתְחַפֶּה הָאִשָּׁה וְתִגָּלֵחַ וְאִם בֹּשְׁנָה הִיא לְאִשָּׁה
לְהִקָּרֵחַ אוֹ־לְגַלֵּחַ תִּתְחַפֶּה ׃ 7 וְלְאִישׁ לֹא בראשׁ א׳ כו׳ כז׳
צָרִיךְ לַחֲפוֹתוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ כִּי צֶלֶם וּכְבוֹד Gen. 1. 26. 27.
אֱלֹהִים הוּא וְהָאִשָּׁה כְּבוֹד אִישָׁהּ הִיא ׃ 8 כִּי אִישׁ אֵינֶנּוּ
מֵאִשָּׁה כִּי־אִם הָאִשָּׁה מֵאִישׁ ׃ 9 וְאִישׁ לֹא נִבְרָא בַּעֲבוּר
הָאִשָּׁה כִּי אִם הָאִשָּׁה בַּעֲבוּר הָאִישׁ׃ 10 עַל־כֵּן חוֹבָה הִיא
הָאִשָּׁה לִהְיוֹת לָהּ שִׁלְטוֹן עַל־רֹאשָׁהּ בַּעֲבוּר הַמַּלְאָכִים׃
11 לָכֵן אֵינֶנּוּ אִישׁ בְּלִי אִשָּׁה וְלֹא אִשָּׁה בראשׁ ב׳ כג׳ Gen.
בְּלִי אִישׁ בַּיהוָה ׃ 12 כִּי כְּמוֹ הָאִשָּׁה מִן־ 2. 23.
הָאִישׁ כֵּן הָאִישׁ בָּאִשָּׁה וְכָל־הָאֵלֶּה מֵאֱלֹהִים ׃ 13 בְּנַפְשְׁכֶם
שִׁפְטוּ כִּי נָאוָה לְאִשָּׁה לַחְפוֹת בְּהִתְפַּלְלָהּ לֵאלֹהִים ׃
14 אוֹ הֲלֹא הַטֶּבַע מְלַמֵּד אֶתְכֶם כִּי־הָאִישׁ אִם יְגַדֵּל פֶּרַע
שְׂעַר רֹאשׁוֹ בֹּשֶׁת הִיא לוֹ׃ 15 וְאִשָּׁה אִם תְּשַׁלֵּחַ פֶּרַע כָּבוֹד
הוּא לָהּ כִּי־הַפֶּרַע שְׂעַר רֹאשָׁהּ חֵלֶף כְּסוּת נִתַּן לָהּ׃
16 וְאִם אִישׁ יָרִיב עַל־הָאֵלֶּה לֹא יֵשׁ לָנוּ תְעוּדָה בְּזֹאת
וְלֹא לִקְהִלּוֹת אֱלֹהִים ׃ 17 וּבְהַגִּידִי אֶת־זֹאת אֵינֶנִּי מְשַׁבֵּחַ
אֶתְכֶם כִּי לֹא לְטוֹבָה כִּי אִם לָרָעָה תִּקָּהֲלוּ יַחַד ׃

העין איו שמע האזן ואם השמעות כלה איו הריח :
18 ועתה השים אלהים את־נתחים כל־אחד מהם בגויה
כחפצו : 19 ואם יהיו כל־הנתחים נתח אחד איה הגויה :
20 ועת נתחים רבים המה וגויה אחת היא : 21 לא
תוכל העין לדבר אל־היד כי־אינך לצרכי וכמו כן הראש
לרגלים כי לא אצטרך לכנה : 22 כי אם נתחי הגויה
נפה יותר נראים להיותם חלשים כן צריכים המה :
23 והנראים לנו להיותם מבשי הגויה לאלה כבוד יותר
משימים אנחנו ולצנועינו יש להם נוה יותרת : 24 והנאוינו
אינם מצטרכים כי־אלהים יצר את־הגויה לתתו את־יקר
יותר לנתח לחסר : 25 פן תהי־מריבה בנתחי הגויה כי
אם כלם יחדיו איש איש על־רעהו ידאגון : 26 ואם חולה
נתח אחד או חלוים עמו כל־הנתחים ואם יכבד נתח
אחד ישמחו עמו כל־נתחים : 27 ואתם הויכם גוית
המשיח ונתחי במפלקתו : 28 וישם אלהים בקהלה
בראשונה את השלוחים שנית את־הנביאים שלישית
את־המלמדים ואחריהם את הכחות ואחרי־כן מתנות
הרפואות מעזרים התחבולות ומיני הלשונות : 29 הכלם
שליחים המה או־כלם נביאים או־כלם מלמדים או־כלם
כחות : 30 היש לכלם מתנות הרפואות אם־כלם
בלשונות מדברים או כלם מתרגמים : 31 וקנאו את־
מתנות טובות ועודני דרך יתרה אגיד לכם :

CAP. XIII. יג

1 אם בלשונות כל־בני אדם מדבר אני ובלשונות המלאכים
ואהבה אינה לי הייתי כנחשת שמע וכצלצלי תרועה :
2 ואם יש לי הנבואה ודעת כל־סודות וכל־דעה ואם יש
לי

לַמִּשְׁפָּט תִּקָּהֵלוּ וְהַנִּשְׁאָרִים כַּאֲשֶׁר אָבוֹא אֲעָרֵךְ׃

יב CAP. XII.

1 וְעַל־מַתְּנוֹת הָרוּחַ אַחַי לֹא אֲכַחֵד מִכֶּם׃ 2 יְדַעְתֶּם כִּי
כַּאֲשֶׁר הֱיִיתֶם גּוֹיִם אָז הֲלַכְתֶּם אֶל־הָאֱלִילִים פֶּה לָהֶם
וְלֹא יְדַבֵּרוּ כְּמוֹ אֲשֶׁר הוֹלִיכוּ אֶתְכֶם׃ 3 עַל־כֵּן אוֹדִיעַ
לָכֶם כִּי־אִישׁ הַמְדַבֵּר בְּרוּחַ אֱלֹהִים אֵינֶנּוּ מְדַבֵּר כִּי חֵרֶם
יֵשׁוּעַ הוּא וְאִישׁ לֹא יוּכַל לֵאמֹר כִּי אֲדוֹנָי יֵשׁוּעַ הוּא כִּי
אִם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 4 וּמַחְלְקוֹת הַמַּתָּנוֹת הֵנָּה וְרוּחַ אֶחָת
הִיא׃ 5 וּמַחְלְקוֹת הַכְּהֻנּוֹת הֵנָּה וַאֲדֹנָי אֶחָד הוּא׃
6 וּמַחְלְקוֹת הַפְּעָלִים הֵנָּה וֵאלֹהִים אֶחָד הוּא הַפּוֹעֵל אֶת־
כֹּל בַּכֻּלָּם׃ 7 וּלְכָל אִישׁ נִתְּנָה דַעַת הָרוּחַ לְהוֹעִיל׃ 8 וּלְאֶחָד
בָּרוּחַ נִתַּן דְּבַר חָכְמָה וּלְאַחֵר דְּבַר בִּינָה כָּרוּחַ הָהִיא׃
9 וּלְאַחֵר הָאֱמוּנָה כָּרוּחַ הָהִיא וּלְאַחֵר מַתְּנוֹת הָרְפוּאוֹת
כָּרוּחַ הָהִיא׃ 10 וּלְאַחֵר פָּעֳלֵי הַכֹּחוֹת וּלְאַחֵר הַנְּבוּאוֹת
וּלְאַחֵר הַכָּרַת הָרוּחוֹת וּלְאַחֵר מִינֵי הַלְּשׁוֹנוֹת וּלְאַחֵר
פֵּשֶׁר הַלְּשׁוֹנוֹת׃ 11 וְאֶת־כָּל הָאֵלֶּה פּוֹעֲלָה הָאֶחָת וְרוּחַ
הַזֹּאת מְחַלֶּקֶת לְכָל אִישׁ כְּצָרְכּוֹ כִּרְצוֹנָהּ׃ 12 כִּי כְמוֹ גְוִיָּה
אֶחָת הִיא וְיֶשׁ־לָהּ נְתָחִים רַבִּים וְכָל־נִתְחֵי הַגְּוִיָּה רַבִּים
הֵמָּה וּגְוִיָּה אֶחָת הִיא כֵּן־גַּם הַמָּשִׁיחַ׃ 13 כִּי־בְרוּחַ אֶחָת
כֻּלָּנוּ לִגְוִיָּה אֶחָת נִטְבַּלְנוּ אִם יְהוּדִים וְאִם יְוָנִים
וְאִם עֲבָדִים וְאִם חָפְשִׁים וְכֻלָּנוּ לְרוּחַ אֶחָת שֻׁקֵּינוּ׃
14 וְכֵן הַגְּוִיָּה לֹא יֶשׁ־נֵתַח אֶחָד כִּי אִם נְתָחִים
רַבִּים׃ 15 אִם תֹּאמַר הָרֶגֶל כִּי־אֵינֶנִּי יָד־לָכֵן אֵינֶנִּי
נֵתַח הַגְּוִיָּה לֹא בַּעֲבוּר זֹאת אֵינֶנָּה נֵתַח הַגְּוִיָּה׃
16 וְאִם יֹאמַר הָאֹזֶן כִּי אֵינֶנִּי הָעַיִן לָכֵן אֵינֶנִּי נֵתַח הַגְּוִיָּה
לֹא לָכֵן אֵינֶנָּה נֵתַח הַגְּוִיָּה׃ 17 אִם גְּוִיָּה כֻּלָּהּ

הָעַיִן

תְּדַבְּרוּ בִּלְשׁוֹנוֹת אַךְ יוֹתֵר אֲשֶׁר תִּתְנַבְּאוּן כִּי־הַמִּתְנַבֵּא
גָּדוֹל הוּא מִמְּדַבֵּר בִּלְשׁוֹנוֹת בִּלְבַד אִם מְבָאֵר הוּא אֲשֶׁר
הַקְּהִלָּה מִבְנֶה תִּקַּח מִמֶּנּוּ ׃ 6 וּמֵעַתָּה אַחַי אִם אָבוֹא
אֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בִּלְשׁוֹנוֹת מַה אוֹעִיל לָכֶם אִם לֹא אֲדַבֵּר
אֲלֵיכֶם אוֹ־בֶחָזוֹן אוֹ בְדֵעָה אוֹ בִנְבוּאָה אוֹ בְלִמּוּד ׃ 7 הֲלֹא
הַכֵּלִים אֲשֶׁר בְּלִי נֶפֶשׁ הֵמָּה נוֹתְנִים אֶת־קוֹלָם אִם קָלִיל
אוֹ כִּנּוֹר וְאִם אֶת־מַחֲלֹקֶת בְּקוֹלוֹת לֹא יִתְּנוּן אֵיכָכָה
יִוָּדַע מַה־חָלוּל אוֹ מַה מְזֻמָּר ׃ 8 וְאִם הַשּׁוֹפָר יִתֵּן תְּקִעוּ
בְּלִי מַחֲלֹקֶת מִי יֵעָרֵךְ לַמִּלְחָמָה ׃ 9 וְכֵן גַּם אַתֶּם בְּלָשׁוֹן
אִם לֹא מַאֲמָר בָּאֵר הֵיטֵב מְפוֹרָשׁ תִּתְּנוּ אֵיךְ יִוָּדַע מַה־
יְּדֻבָּר כִּי תִּהְיוּ מְדַבְּרִים לָרוּחַ ׃ 10 כִּי הִנֵּה כַּמָּה מִינֵי
הַלְּשׁוֹנוֹת הָיוּ בְּעוֹלָם וְאַחַת מֵהֶן אֵינֶנָּה בְּלִי קוֹלָהּ ׃
11 וְאִם אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֶת־כֹּחַ וּמִנְהַג הַקּוֹל אֶהְיֶה לְעֵז לַמְדַבֵּר
וְהַמְדַבֵּר בִּי לְעֵז הוּא׃ 12 כָּכָה גַם אַתֶּם כִּי־מְקַנְּאֵי מַתְּנוֹת
הָרוּחַ תִּהְיוּ גַּם אֶת אֲשֶׁר לְמִבְנֵה הַקָּהָל תְּבַקְשׁוּן אֲשֶׁר
תּוֹתִירוּ ׃ 13 לָכֵן הַמְדַבֵּר בְּלָשׁוֹן יִבְעֶה מֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר
יְתַרְגֵּם ׃ 14 לָכֵן אִם אֶתְפַּלֵּל בְּלָשׁוֹן רוּחִי מִתְפַּלְּלָה
לְבַדָּהּ אַךְ שִׂכְלִי לֹא עֹשֶׂה פֶּרִי ׃ 15 וּמַה לַעֲשׂוֹת
אֶתְפַּלֵּל בְּרוּחַ וְאֶתְפַּלְּלָה בַּשֶּׂכֶל אֲזַמֵּר בָּרוּחַ וַאֲזַמְּרָה בַּשָּׂכֶל׃
16 כִּי כַּאֲשֶׁר תְּבָרֵךְ בְּרוּחַ אֵיכָכָה זֶה הַמְמַלֵּא אֶת מְקוֹם
לוֹעֵז יֹאמַר אָמֵן לְבִרְכָתֶךָ אִם לֹא יֵדַע מַה דִּבַּרְתָּ׃
17 וְאַתָּה הֵיטַבְתָּ לְבָרֵךְ כִּי אִם הָאַחֵר לֹא נִבְנָה ׃ 18 אוֹדֶה
לֵאלֹהַי כִּי־בִלְשׁוֹנוֹת יוֹתֵר מִכֻּלְּכֶם מְדַבֵּר אָנֹכִי ׃ 19 אַךְ
בִּקְהִלָּה חָפַצְתִּי לְדַבֵּר חֲמִשָּׁה דְבָרִים בְּשִׂכְלִי לְהוֹרוֹת גַּם
אֶת־אֲחֵרִים מֵרְבָבַת הַדְּבָרִים בְּלָשׁוֹן ׃ 20 אַחַי אַל־תִּהְיוּ
עוֹלְלִים בִּתְבוּנוֹת כִּי אִם בָּרָעָה לְהִתְעוֹלֵל וּבִתְבוּנוֹת שְׁלֵמִים
תִּהְיוּ ׃

לי כל־אמונה גם להעביר את־ההרים ואינה לי האהבה
מאומה לא הייתי : 2 ואם אפרס את־כל אשר לי
לרעבים ואם אתן את־גופתי להשרף ולא יש לי אהבה
מאומה לא אועיל : 4 האהבה ארך אפים היא מטיבה
לעשות האהבה איננה מקנאה האהבה לא מפרפרה
לא מופחה : 5 לא תעשה בשנה לא תבקש את־אשר
לנפשה לא תחרה באפה ולא תחשב רעה בלבבה :
6 לא תשמח על־עולתה אך תשמח על־אמת : 7 את
כל מסבלה כל־מאמינה כל־משברה כל־מקוה :
8 האהבה בכל־עתות לא תבול ואם הנבואות תבטלו
ואם הלשונות ישתקו ואם הדעות תהבלו : 9 כי
קלוקל יודעים וקלוקל מתנבאים אנחנו : 10 ואם תבוא
התכלית אז יבטל ההבל : 11 בהיותי עולל כעולל דברתי
כעולל נבנותי כעולל חשבתי וכאשר הייתי לאיש את
דברי העולל החבלתי : 12 כי מביטים אנחנו עתה כמו
במראה בחידה ואז מפנים אל־פנים עת יודעים
אנחנו בחלק ואז נדעה כמו נודעה : 13 ועתה מכתירות
אמונה שברה אהבה שלוש הנה וגדולה מהן היא
האהבה :

יד CAP. XIV.

1 רדפו אחרי אהבה וקנאו למתנת הרוח ויותר להתנבא:
2 כי אשר מדבר בלשון איננו לאנשים מדבר כי אם
לאלהים כי־איש לא שומע וברוח מדבר את־סודות :
3 ואשר מתנבא לאנשים מדבר למבנה ונחמה ואל־
לבב : 4 המדבר בלשון את־נפשו בונה הוא
והמתנבא בונה את־הקהל : 5 ומי־יתן אשר כלכם
תדברו

37 ואם נראה לאיש כי נביא הוא או כי בעל־הרוח
ידע את אשר כתב אני לכם כי מצות אדני הנה : 38 ואם
איש איננו יודע לא ידע : 39 לכן אחי קנאו להתנבא
ולדבר בלשונות אל תכלאו : 40 וכל־דבריהם כהגן וכסדר
יהיון :

פרק טו CAP. XV.

1 ומודיע אנכי לכם אחי את־הבשורה אשר בשרתיה
אתכם ואשר קבלתם ואשר בה עומדים אתם :
2 באשר גם תושעון במה־דבר בשרתי אתכם אם
תאחזו מלבד אם לא לשוא האמנתם : 3 כי נתתי
לכם בראשונה את־אשר לקחתי כי־ Isa. ישע נג ה
המשיח מת על־חטאתינו ככתבים : 55. 3.
4 וכי־נקבר וכי־קם ביום השלישי יונ׳ א יז אוב א
ככתבים: 5 וכי־נראה לכיפה ואחרי־ Jon. 1.17. see בג
כן לשנים עשר : 6 ומאחרי־כן נראה 2. 1.2.3.
לאחים יותר מחמש מאות כאחד אשר מהם רבים
עומדים עד עת ואנשים מהם ישנו : 7 ואחר נראה
ליעקב אחר לשליחים כלם : 8 ואחרי־כלם כמו לנפל
נראה גם אלי : 9 ואני הוא קטון מכל־השליחים וקטנתי
להקרא שליח על־כי רדפתי את־קהל אלהים : 10 אך
בחנת אלהים אני הוה אשר אני הוא ותחנתו לא
היתה בי ריקה כי אם יותר מכלם יגעתי אך לא אני כי
אם תחנת אלהים אשר אתי : 11 ואם אני או האלה כן
מבשרים אנחנו וככה האמנתם : 12 ואם המשיח מבשר
כי קם מהמתים איככה יאמרו אנשים בכם כי־איננה
תקומת המתים : 13 ואם תקומת המתים איננה גם
המשיח לא קם : 14 ואם המשיח לא קם ושוא היא
בשורתנו

ישעכת יא תהיו: 21 בתורה נכתב כי־בלעגי שפה ובלשון
Isa. 28.11. אחרת אדבר אל־העם הזה וגם ככה לא
ישמעו אלי נאם יהוה: 22 לכן הלשונות לאות הנה לא
למאמינים כי אם לאשר אינם מאמינים והנבואות לא
לאשר אינם מאמינים כי אם למאמינים: 23 ואם תקהל
העדה כלה יחד וכלם ידברו בלשונות ויבואו בערים או
אשר אינם מאמינים הלא יאמרו כי נבערתם: 24 ואם
כלם ינבאו ויבוא איש לא מאמין או־בער יוכח מכלם
ישפט מכלם: 25 וככה מסתרי לבו יגלו וכן יפול על־
פניו וישתחוה לאלהים ויגיד כי־אלהים היו הוה
בכם: 26 ומה יש לעשות אחי כאשר תקהלו לאיש ואיש
מכם יש לו תהלה יש לו למוד יש לו לשון יש־לו חזון
יש־לו תרגום כל־דברים יהיו למבנה הקהל: 27 אם איש
ידבר בלשון כשנים או־לרב שלושת אנשים איש בחלקו
ידבר ואחד יתרגם: 28 ואם איש לא יהיה אשר יתרגם
יחשה בעדה ולנפשו ידבר ולאלהים: 29 והנביאים שנים
או שלשת ידברון והאחרים ישפטו: 30 ואם לאחר היושב
נגלה הדבר הראשון יחשה: 31 כי־תוכלו איש לאיש
כלכם להתנבא אשר ילמדו כלם וכלם ינחמו: 32 ורוחות
הנביאים תכנענה תחת הנביאים: 33 כי אלהינו איננו
אלהי התלונה כי אם השלום כמו בכל־קהלות הקדושים:
Gen. בראשית ג׳ ט״ז 34 נשיכם תחשו בקהלותיכם כי לא
3. 16. שוה להם לדבר כי־אם להכנע כמו
אמרה התורה: 35 ואם חפצות ללמד בבית תשאלנה
לאישיהן כי בשנה היא לנשים לדבר בקהלה:
36 המכם יצא דבר אלהים או בכם לבדכם הגיע:

מאפסוס מה יועיל לי אם המתים ישע׳ כב׳ יג׳ ונו׳ יב׳
לא יקומון נאכלה ונשתה Isa. 22. 13. & 56. 12.
ולמחר נמות : 33 אל־תתעו כי אמרי־שוא מאבדים
את־תעודות טובות : 34 התעוררו בצדק הגזו ואל־
תחטאו כי אנשים מכם אינם יודעי אלהים אל־בשתכם
אני אומר לכם : 35 ואם יאמר איש איככה יקומו המתים
ובמה גויה יבואו : 36 הכסיל זה אשר זורע את לא
יחיה אם לא ימות : 37 ואשר זורע את אינך את־גויה
אשר תהיה זורע כי־אם גרגר ערום כמו דגן או זרע אחר
מן השארים : 38 ואלהים נותן לו גויתו כחפצו ולכל־
אחד מן־הזרעים את־גויתו : 39 כל־בשר איננו בשר
אחד כי־אם אחר הוא בשר האדם ואחר בשר הבהמה
ואחר הדגה והעוף : 40 וגופות השמים וגופות מתחת
הארץ וגם כבוד אחר הוא לגופות השמים וגם אחר
לאשר מתחת הארץ : 41 כבוד אחר לשמש וכבוד אחר
ללבנה וכבוד אחר לכוכבים כי מחלקת היא בין כוכב
לכוכב בכבוד : 42 ככה גם היא תקומת המתים הנזרעת
בשחת קמה בבלי שחת: 43 הנזרעה בבושה קמה בכבוד
הנזרעה במחלה קמה בכח וגבורה : 44 נזרעה גופת
הנפש קמה גופת הרוח יש גופת הנפש ויש גופת הרוח:
45 וכן נכתב ויהי־האדם (אדם הראשון) בראשית ב׳ ז׳
לנפש חיה והאדם האחרון לרוח מחיה : Gen. 2. 7.
46 כי־אם לא בראשונה גופת הרוח כי־אם גופת הנפש
ואחר גופת הרוח : 47 אדם הראשון מעפר בן האדמה
הוא ואדם השני אדני משמים הוא : 48 כמוהו האדם
אשר מעפר כמוהם בני האדמה וכמוהו האדם
אשר

בשורתנו ושוא אמונתכם: 15 ונמצא עידי שקרי אלהים כי
העידנו על־אלהים כי הקים את־המשיח אשר לא
הקימנו אם לא באמת יקומו המתים: 16 ואם המתים
לא יקומו גם המשיח לא קם: 17 ואם המשיח לא קם
שוא היא אמונתכם ועודכם בחטאתיכם: 18 לכן גם
כלם אשר ישנו במשיח אבדו: 19 ואם בחיים האלה
לבדנו משברים אנחנו במשיח או עניים אנחנו מכל בני
אדם אשר על־פני האדמה: 20 ועתה קם המשיח מהמתים
ויהי־ראשית הישנים: 21 כי כאשר באדם המות כן
באדם תקומת המתים: 22 וכאשר באדם כלם מתים כן
במשיח כלם יוחיון: 23 ואיש איש לגורלו בראשון
המשיח ואחריו האלה אשר למשיח בביאתו: 24 ואחרי
כן קץ הימים כאשר ישלים ויסגיר את־הממלכה בידי
אלהים ולאב כאשר ההביל את־כל־משרה ואת־כל־
Ps. 110.1. תהל קי א — ממשלה שלטון וגבורה: 25 כי שוה לו
למלך עד ישית כל־אויביו הדם לרגליו:
26 ואויב האחרון יהבל המות: 27 כי כל־שת תחת
Ps. 8.6,7. תהל ח ו ז — רגליו ובאמרו כי־כל־הושתו בגלו
הוא כי־מלבדו אשר שת תחתיו כל:
28 וכאשר ישית תחת רגליו את־כל או גם הוא הבן־יושת
לאשר שת תחתיו כל אשר יהי־אלהים כל בכל:
29 ואם לא כן מה עשים הנטבלו על־המתים אם
בכליל המתים לא יקומו ומה יטבלו על־המתים: 30 ומה
גם אנחנו אמללים בכל־עת: 31 יום יום מת אנכי
בעבור תהלתכם אשר לי בישוע המשיח אדנינו:
32 ואם כדרך האנשים עם חיות השדה נחרבתי

באפסוס

חפצתי במעבר לראות אתכם כי אם שברתי לארך עמכם
לימים אם ירצה יהוה: 8 ואקוה באפסוס עד חג שבועות: 9 כי
שער נפתח לי גדול מלא מרבה ותק ואויבים רבים היו עלי:
10 ואם יבוא טימותאוס ראו אשר יהי בלי יראה עמכם
כי הוא פועל פעל יהוה כמוני גם אני: 11 ואיש לא
יקל אותו בעיניו ושלחוהו בשלום אשר יבוא אלי כי
מקוה אני אותו עם האחים: 12 ועל אפלו אחינו יודע
לכם כי רב מאד שאלתי ממנו אשר יבוא אליכם עם
התלמידים ובכל זאת לא היתה רצונו אשר יבוא עתה
אך יבוא בעתו: 13 שקדו עמדו באמונה התאוששו
חזקו ויאמץ לבבכם: 14 כל דבריכם ומעשיכם באהבה
יהיון: 15 ושואל אני מכם אחי ידעתם את בית סטפנא
(ופרטונטוס ואכיקוס) כי בכורי אכאיא המה ולשרת
הקדושים שמו את נפשם: 16 אשר גם אתם תשמעו
לאשר כאלה ולכל הפועל והיגע עמם: 17 ושמח אני
על ביאת סטפנא ופרטונטוס ואכאיקוס כי את חסרונכם
המה מלאו: 18 כי הניחו את רוחי ורוחכם לכן הכירו
אותם אשר כאלה: 19 שאלו לכם לשלום הקהלות אסיא
שאלו לכם לשלום באדנינו על רב אקולס ופריסקלא
עם קהל ביתם: 20 שאלו לכם לשלום האחים כלם שאלו
בניכם איש לאחיו בנשק הקדש: 21 שלום לכם בידי ביד
פולוס: 22 אם איש לא אוהב את אדנינו ישוע המשיח
יהי חרם בבוא אדנינו: 23 חסד אדנינו ישוע המשיח
עמכם: 24 אהבתי את כלכם בישוע המשיח אמן:

אל קורינטים אגרת הראשונה כתובה בעיר פילפוס בידי
סטפנא ופרטונטוס ואכאיכוס וטימותאוס:

אשר משמים כמוהם בני אלהים: 49 וכאשר לבשנו את
צלם האדם אשר מעפר כן נלבש את צלם האדם אשר
משמים הוא: 50 וזאת אומר אני אחי כי בשר ודם לא
יוכלו לרשת את מלכות אלהים והשחת לא יירש את
אשר בלי משחית: 51 הנה סוד אמר אני לכם כי כלנו
לא נישן אך כלנו נחלף: 52 ברגע בשקף עינים בשופר
האחרון כי יתקע בשופר ויקומו המתים בלי שחת
ואנחנו נחלף: 53 כי שוה לשחת הזה ללבש אותו אשר
בלי שחת ותמותה הזאת ללבש אותה אשר בלי מות:
54 וכאשר השחת הזה ילבש את בלי שחת ותמותה
[illegible] הזאת תלבש את בלי מות אז יאמן הדבר
הכתוב בלע המות לנצח: Hos. 13. 14. 55 אהי דבריך
מות אהי קטבך שאול: 56 ודבר המות החטאה וכח
החטאה התורה: 57 ולאלהינו תהי תודה הנתן לנו את
הנצח באדנינו ישוע המשיח: 58 לכן אחי אהובי עמדו ואל
תמוטו והותירו במעשה אדנינו תמיד ודעו כי יגיעכם
אינגו לשוא באדנינו:

CAP. XVI. יו

1 ועל הצדקה אשר תאסף לקדושים כמו אשר צויתי
לקהלות בגלטיא ככה תעשו גם אתם: 2 משבת לשבת
איש איש מכם אל נפשו ישים לאצר מה תמצא ידו
פן אבא ואז תאספנה הצדקות: 3 ואם אבוא את האלה
אשר תבחנו באגרות אותם אשלחם ויובילו שי ומנחתכם
לירושלים: 4 ואם ישוה לי להלך אתם גם עמי ילכון:
5 ואבוא אליכם כאשר אעבר בכתים כי אעבר בכתים:
6 ואליכם אם אבוא אולי אארך לי עמכם או גם אחרף
אשר תשלחוני אל אשר אלך שמה: 7 כי מעת לא
חפצתי

בְּתְפִלּוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה עָלֵינוּ אֲשֶׁר מִפָּנִים רַבִּים הַמַּתָּה
אֲשֶׁר בָּנוּ בָרַבִּים תְּהִי תוֹדָה עָלֵינוּ׃ 12 כִּי תְהִלָּתֵנוּ הִיא
עֵדוּת מַדָּעֵנוּ כִּי בְתֹם וְיֹשֶׁר אֱלֹהִים לֹא בְחָכְמַת הַבָּשָׂר כִּי
אִם בִּתְחִנַּת אֱלֹהִים מִתְהַלְּכִים אֲנוּ בְּעוֹלָם וְעַל יֶתֶר אִתְּכֶם׃
13 כִּי לֹא כֹתְבִים אֲנוּ לָכֶם אֲחֵרוֹת כִּי אִם אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ
וְתֵדְעוּ וְשִׂבַּרְתִּי כִּי עַד קֵץ תֵּדָעוּן׃ 14 כְּמוֹ גַם יְדַעְתּוּנוּ
מִקְצָתֵנוּ כִּי תְהִלַּתְכֶם הוֹיִם אֲנַחְנוּ כְּמוֹ גַם אַתֶּם תְּהִלָּתֵנוּ
בְּיוֹם אֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 15 וּבְבִטָּחוֹן הַזֹּאת חָפַצְתִּי
לָבוֹא אֲלֵיכֶם בָּרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר תְּחִנָּה שֵׁנִית תִּקָּחוּ׃ 16 וּבָכֶם
לַעֲבֹר בְּכִתִּים וְלָשׁוּב מִכִּתִּים לָבוֹא אֲלֵיכֶם וּמִכֶּם לְשַׁלֵּחַ
בִּיהוּדָה׃ 17 וְזֹאת כִּי־חָפַצְתִּי הֲלַשָּׁוְא חָשַׁבְתִּי אוֹ אֲשֶׁר
חָפַצְתִּי הַכַּבָּשָׂר חָפַצְתִּי לִהְיוֹת אִתִּי כֵּן כֵּן וְאֵין אֵין׃ 18 כִּי
נֶאֱמָן אֱלֹהִים כִּי־דְבָרֵנוּ אֲשֶׁר הָיָה אֲלֵיכֶם לֹא הָיָה כֵן וָאֵין׃
19 כִּי־בֶן הָאֱלֹהִים יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בָּכֶם בָּנוּ נִקְרָא
בְּפִי וּבְסִילְוָנוּס וּבְטִימוֹתֵיאוֹס לֹא הָיָה כֵן וְאֵין כִּי אִם כֵּן
וְאָמֵן הָיָה בוֹ׃ 20 כִּי כַּמָּה אִמְרֵי אֱלֹהִים הֵמָּה בוֹ כֵן וּבוֹ
אָמֵן לִכְבוֹד אֱלֹהִים בְּיָדֵינוּ׃ 21 וֵאלֹהִים הַמֵּעִיז אֶתְכֶם עִמָּנוּ
בַּמָּשִׁיחַ וּמָשַׁח אוֹתָנוּ׃ 22 וְהַחֹתֵם אוֹתָנוּ וְנוֹתֵן אֶת־עֵרָבוֹן
הָרוּחַ בְּלִבּוֹתֵינוּ׃ 23 וַאֲנִי הֵעִידוֹתִי עַל־נַפְשִׁי אֶת־הָאֱלֹהִים
כִּי תָחוֹס עֵינִי עֲלֵיכֶם עוֹד לֹא בָאתִי בְּקוֹרִינְתוֹס׃ 24 לֹא
כִּי־נַגְבִּיר עַל־אֱמוּנַתְכֶם כִּי אִם עוֹזְרֵי שִׂמְחַתְכֶם אֲנַחְנוּ כִּי
קִמְתֶּם בֶּאֱמוּנָה׃

ב CAP. II.

1 כִּי שַׂמְתִּי אֶת זֹאת בְּנַפְשִׁי מִשּׁוּבִי עוֹד אֲלֵיכֶם בְּיָגוֹן׃ 2 כִּי
אֲנִי אִם אוֹגֶה אֶתְכֶם וּמִי יְשַׂמְּחֵנִי כִּי־אִם הַנּוּגֶה מִמֶּנִּי׃
3 וְזֹאת כָּתַבְתִּי לָכֶם אֲשֶׁר אִם אָבוֹא לֹא תְהִי לִי תוּגָה

אִגֶּרֶת לְפוּלוֹס הַשָּׁלִיחַ אֶל־קוֹרִינְתִּים הַשֵּׁנִית׃

א CAP. I.

1 פּוּלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בִּרְצוֹן אֱלֹהִים וְטִימוֹתֵיאוֹס
אָחִיו לַעֲדַת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִיא בְּקוֹרִינְתּוֹס עִם הַקְּדוֹשִׁים
כֻּלָּם אֲשֶׁר הֵמָּה בְּכָל אַכַּאיָא׃ 2 תְּחִנָּה לָכֶם וְשָׁלוֹם
מֵאֱלֹהִים אָבִינוּ וּמִן־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 3 בָּרוּךְ הָאֱלֹהִים וַאֲבִי
אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲבִי חֶסֶד וְרַחֲמִים וֵאלֹהֵי־כָל־נֶחָמָה׃
4 הַמְנַחֵם אוֹתָנוּ בְּכָל־מְצוּקוֹתֵינוּ שֶׁנּוּכַל לְנַחֵם אוֹתָם אֲשֶׁר
בְּכָל־צָרָה הֵמָּה בְּתַנְחוּמוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר נְנֻחַם גַּם
אֲנַחְנוּ מֵאֱלֹהִים׃ 5 כִּי־כְמוֹ הוֹתִירוּ בָנוּ צָרוֹת וּמְצוּקוֹת
הַמָּשִׁיחַ כֵּן בַּמָּשִׁיחַ יוֹתִירוּ תַנְחוּמוֹתֵינוּ׃ 6 וְאִם נִצּוֹר אַךְ
עַל־נֶחָמַתְכֶם וְעַל־יְשׁוּעַתְכֶם נִצּוֹר (הַפְּעֻלָּה בִּדְמִי
הַבְּעוּתִים הָאֵלֶּה כְּמוֹ גַּם אֲנַחְנוּ מְעֻנִּים) וְאִם נְנֻחַם עַל־
נֶחָמַתְכֶם וְעַל־יְשׁוּעַתְכֶם נְנֻחַם וְשִׁבְרֵנוּ מֵרִיד עֲלֵיכֶם׃
7 יוֹדְעִים כִּי־כְמוֹ הֱיִיתֶם חַבְרֵי הַבְּעוּתִים כֵּן תִּהְיוּ חַבְרֵי
הַנֶּחָמָה׃ 8 וְלֹא נְכַחֵד מִכֶּם אַחֵינוּ עַל־מְצוּקָתֵנוּ אֲשֶׁר
הָיְתָה לָנוּ בְּאַסְיָא כִּי עַל־יֶתֶר וְעַל מְאֹדֵנוּ מְסֻבָּלִים הָיִינוּ
כֵּן אֲשֶׁר קַצְנוּ בָנוּ וּבְחַיֵּינוּ׃ 9 וְעַל־כֵּן בְּנַפְשֵׁנוּ מִשְׁפַּט מָוֶת
הָיָה לָנוּ פֶּן־נִבְטַח עַל־נַפְשֵׁנוּ כִּי אִם עַל־אֱלֹהִים הָחֵקִים
אֶת־הַמֵּתִים׃ 10 אֲשֶׁר הִצִּיל וּמַצִּיל אוֹתָנוּ מִמָּוֶת וּמִכָּל־
רָעוֹת אֲשֶׁר בּוֹ שִׂבַּרְנוּ כִּי־עוֹדֶנּוּ יַצִּילֵנוּ׃ 11 בְּעָזְרְכֶם אוֹתָנוּ
בִּתְפִלּוֹתֵיכֶם

2 אגרתנו אתם הוים הנכתבה בלבותינו הנודעה ונקראה
מכל־האנשים: 3 נודעים כי־אתם אגרת המשיח המשרתה
מתנו ונכתבה לא בדיו כי אם ברוח אל חי לא בלוחות
האבן כי אם בלחות לבות הבשר: 4 ומבטח כזה יש־לנו
במשיח אל־האלהים: 5 לא כי־שוים אנחנו בנפשנו
לחשב מאומה כמו מנפשנו כי אם דינו מאלהים: 6 אשר
גם השכנה אותנו להיותנו משרתי ברית החדשה לא ברית
הספר כי אם ברית הרוח כי־הספר ממית והרוח מחיה:
7 ואם כהנת המות בספרים מחקקה באבנים היתה
נכבוד כן אשר לא יכלו בני ישראל להביט בפני משה
מעבור כבוד פניו ההבל: 8 כמה יותר כהנת הרוח תהיה
בכבוד: 9 ואם כהנת המשפט כבוד היא כמה יותר
תותיר כהנת הצדקה בכבוד: 10 כי הנכבד לא נכבד
בחלק הזה בעבור יתר הכבוד: 11 ואם ההבל בכבוד
כמה יותר העמד בכבוד: 12 וכי יש־לנו שברה כזאת על־
כן בבטחון רבה מדברים אנחנו: 13 ולא כמו משה נתן
על־פניו מסוה מהביט בני ישראל בפני שמו׳ לד׳ לג׳
ההבל לסוף: 14 כי אם כהה כהתה Exo.34.33.
תבונתם כי־עד־היום הזה המסוה במקרא ברית ישנה
מעובד לא גלוי אשר־הוא במשיח יהבל: 15 כי אם עד־
היום הזה אם נקרא משה המסוה על־לבותם יעודד:
16 ואם ישובו אל־יהוה יוסר המסוה: 17 ויהוה
רוח הוא ואיה רוח יהוה שם החפשה: 18 ואנחנו
כלנו בפנים גלויים מפנים אל־פנים נביט את־כבוד
יהוה ונחלוף לתמונתו מכבוד אל־כבוד כמו מרוח
יהוה:

CAP.

על־תוגה מאשר ישוה לי לשמח ובטח אני בכלכם כי־
שמחתי שמחת כלכם היא: 4 כי במצוקה גדולה ובצרת
לבי כתבתי לכם בדמעות רבות לא אשר תוגיון את־
נפשכם כי־אם אשר תדעו את־אהבתי אשר לי על־יתר
אליכם: 5 ואם איש הוגה לא הוגה אותי כי אם מקצת
פן־אכביד את־כלכם: 6 דיו הוא אשר כמוהו המוסר הזה
אשר מרבים הוא: 7 לכן להפך יותר תחנוהו ותנחמוהו
פן־בתוגה יותרת יבלע אשר כמוהו: 8 על־כן שואל
אני מכם לבחון בו את־אהבתכם: 9 כי גם על־זאת
כתבתי לבחנכם אם בכלם תשמעון: 10 כי למי־מאומה
תחנו גם־אני אחן וגם אני אם מאומה חנותי למי חנותי
בעבורכם בפני המשיח: 11 פן־ישיגנו השטן כי ידענו את־
מחשבותיו: 12 ובבואי אל־טרואס לבשר את־בשורת
המשיח ונפתח לי השער באדנינו: 13 לא נתתי שנת
לעיני לעפעפי תנומה כי לא מצאתי את־טיטוס אחי כי
אם עזבתי אותם בשלום ונסעתי לבתים: 14 ותודה לאלהים
אשר תמיד נותן לנו להריע במשיח ומגלה את־ריח
דעתו בידינו בכל־מקום: 15 כי ריח ניחח במשיח אנחנו
לאלהים בנושעים ובאובדים: 16 לאלה ריח מות למות
ולאלה ריח חיים לחיים ומי ישוה לאלה: 17 כי לא
היינו כמו רבים המזגים את־דבר אלהים כי־אם כמו
בבר תכם וישר אך איך מאלהים לפני אלהים במשיח
מדברים:

CAP. III. ג

1 ומתחלים אנחנו עוד להשתבח בתהלתנו אם נצטרך כמו
אנשים אגרות לשבח אליכם או מכם אל־אחרים:
2 אגרתנו

וְאִם אֲדָמֵנוּ הַחִיצוֹן נִשְׁחָת אַךְ הַפְּנִימִי מִתְחַדֵּשׁ מִיָּמִים
יָמִימָה׃ 17 כִּי רֶגַע קָטֹן וְשֶׁצֶף צָרוֹתֵינוּ וּמְצוּקוֹתֵינוּ מִיֶּתֶר
אֶל־יֶתֶר רַחֲמִים גְּדוֹלִים חֶסֶד וְכָבוֹד עוֹלָם פּוֹעֵל לָנוּ׃
18 כִּי לֹא מַבִּיטִים אֲנַחְנוּ אֶל־הַנִּרְאִים כִּי־אִם אֶל־אֲשֶׁר
לֹא נִרְאִים כִּי הַנִּרְאִים מְזֻמָּנִים הֵמָּה וַאֲשֶׁר אֵינָם נִרְאִים
לְכָל־עוֹלָמִים׃

ה CAP. V.

1 כִּי יָדַעְנוּ אִם פֻּגְרֵנוּ בֵּית מִשְׁכָּנֵנוּ עַל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת יָמוּת
כִּי יֶשׁ לָנוּ בִּנְיָן מֵאֱלֹהִים בֵּית עוֹלָם וְאֵינֶנּוּ מַעֲשֵׂה יָדַיִם
בַּשָּׁמָיִם׃ 2 וּבְזֹאת מִתְאוֹנְנִים וּמִתְאַוִּים אֲנַחְנוּ לְהִלָּבֵשׁ
אֶת־מִשְׁכָּנֵנוּ אֲשֶׁר מִשָּׁמַיִם הוּא׃ 3 אַךְ אִם לְבוּשִׁים וְלֹא
עֲרוּמִים נִמָּצֵא׃ 4 כִּי אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר הוֹיִם בְּמִשְׁכָּן הַזֶּה
מִתְאוֹנְנִים נִכְבָּדִים אֲשֶׁר עָלָיו לֹא נֹאבֶה לְהִתְפַּשֵּׁט כִּי אִם
לְהִלָּבֵשׁ בִּמְעִיל אֲשֶׁר תְּבֻלַּע הַתְּמוּתָה מִן־הַחַיִּים׃ 5 וֵאלֹהִים
הַמְעַתֵּד אוֹתָנוּ אֶל־הַפְּעֻלָּה הַזֹּאת וְהַנּוֹתֵן לָנוּ אֶת־עֵרָבוֹן
הָרוּחַ׃ 6 לָכֵן מַבְטִיחִים אֲנַחְנוּ תָּמִיד וְיוֹדְעִים כִּי בְּכָל־
עֵת אֲשֶׁר נִשְׁכֹּן בִּגְוִיָּה נָגוּר מֵאֲדוֹנֵינוּ׃ 7 כִּי בֶאֱמוּנָה
מִתְהַלְּכִים אֲנַחְנוּ וְלֹא בִרְאוּת עֵינַיִם׃ 8 וּמַבְטִיחִים וְרוֹצִים
אֲנַחְנוּ יוֹתֵר לָגוּר מִן הַגְּוִיָּה וְלִשְׁכּוֹן אֶל־יְהוָה׃ 9 עַל־כֵּן
נִתְחַזֵּק אִם שׁוֹכְנִים וְאִם גֵּרִים אֲנַחְנוּ כִּרְצוֹנוֹ לְהִתְהַלֵּךְ אִתּוֹ׃
10 כִּי צָרִיךְ לְכֻלָּנוּ לְהֵרָאוֹת לִפְנֵי־כִסֵּא הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר יִסְבֹּל
אִישׁ אִישׁ אֶת סֵבֶל גְּוִיָּתוֹ כְּמַעֲשָׂיו אִם טוֹבִים וְאִם רָעִים׃
11 וּבְכִי־יָדַעְנוּ אֶת־יִרְאַת יְהוָה מְפַתִּים אֲנַחְנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים
וְלֵאלֹהִים נוֹדַעְנוּ וְשִׂבַּרְתִּי כִּי־גַם בְּמַדַּעְכֶם נוֹדַעְנוּ׃ 12 כִּי־
לֹא נוֹסִיף לְסַפֵּר לָכֶם אֶת־תְּהִלּוֹתֵינוּ כִּי אִם נִתְּנָה לָכֶם
אֶת תֹּאֲנָה לְהִתְהַלֵּל עָלֵינוּ לִהְיוֹת לָכֶם לְהָשִׁיב דָּבָר אֶל־
אֲשֶׁר

ד
CAP. IV.

1 על־כן בהיות לנו הכהנה הזאת כמו רחמנו לא נמאן
לשמוע את־דבריו: 2 כי אם מחסרים אנחנו את־תעלמות
הבשת ולא מתהלכים בערמה ולא מרגילים את־דבר
אלהים כי אם בדעת האמת משתבחים את־תהלתינו
אל־כל־מדע האנשים לפני אלהים: 3 ואם גם תכסה
בשורתנו באובדים תכסה: 4 באשר אלהי העולם הזה
עור את־תבונת הרשעים מנגה להם אור בשורת כבוד
המשיח אשר הוא דמות האלהים: 5 כי לא בשרנו את
נפשנו כי אם את ישוע המשיח אדונינו וכי־אנו עבדים
בישוע: 6 כי־האלהים האומר מחשך Gen. בראׁ א׳ ג׳
לנגה אור הוא נגה בלבותינו למאור 1. 3.
דעת כבוד אלהים בפני־ישוע המשיח: 7 ויש לנו אוצר
הזה בכלי־יוצר אשר רב הגבורה יהי־לאלהים ולא ממנו:
8 צרה ומצוקה לנו בכל אך לא נחנק מעלפים אנחנו
אך לא שכולים: 9 נרדפים ולא עזובים נמכים ולא
אובדים: 10 ותמיד את־תמותת אדנינו ישוע בגויותינו
סביב נושאים אנחנו אשר גם חיי ישוע בגויותינו
יגלון: 11 כי בעת חיינו כצאן ההרגה הושתנו בעבור
ישוע אשר גם חיי ישוע יגלו בבשרנו המת: 12 לכן המות
תהל׳ קיו׳ י׳ פועל בנו והחיים בכם: 13 וכי יש לנו
רוח האמונה הזאת ככתוב האמנתי כי Ps.116.10.
אדבר ואנחנו מאמינים כי נדבר: 14 יודעים כי־ההקים
את־אדנינו ישוע גם אותנו בישוע יקים ויעמידנו עמכם:
15 כי כל־דברים בעבורכם אשר התחנה המותרת בתודת
הרבים תותיר לכבוד אלהים: 16 ובעבור־כן לא נישף

ואם

משרתי אלהים בדמיה רבה בצרות במועות במצוקות:
5 במכאובות במטרות במרחות ותלונות ביגיעות בשקוד
מומות: 6 בבר לבב במדע טוב בארך אפים בטוב
רוח הקודש באהבה בבלי־חנפה: 7 בדבר אמת
בגבורת אלהים בכלי הצדקה לימין ולשמאל: 8 בכבוד
מדפי ברבה רעה בשם טוב כמו מתעים ואנשי אמונים:
9 כמו נכרים וידועים כמו מתים והנה חיים אנחנו כמו
מיסרים אך לא מומתים: 10 כמו נוגים ותמיד שמחים
כמו אביונים ומעשירים את־רבים כמו מאומה לא תהי־
לנו ויש לנו כל־דברים: 11 פינו נפתח אליכם הקורנתים
נרחב לבנו: 12 אל תוגיון את־נפשכם למעננו ואם
תוגיון ברחמיכם תהי־זאת: 13 ומה גמלותיכם אשר
תשיבו לי (מדבר אני אליכם כמו לבנים) הרחיבו את־
לבותיכם: 14 אל־תמשכו ידיכם את־לצים כי מה־
חברת הצדקה עם רשעה או־מה חברת האור לחשך:
15 ומה תכונת המשיח אל־בליעל או מה חלק איש
אמונים את־סורר: 16 ומה מתכונת היכל יהוה את־
הגלוליכם ואתם הוים היכל אל־חי כמו
אמר אלהים ונתתי משכני בתוככם
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם: 17 על־כן סורו סורו צאו משם
נאם יהוה טמא אל־תגעו צאו מתוכה
ואני אקבל אתכם: 18 ואהיה לכם לאב ואתם תהיו לי
לבנים ולבנות נאם יהוה צבאות:

ויקר כו׳ יא׳ יב׳
Lev. 26. 11. 12.

ישע׳ נב׳ יב׳
Isa. 52. 12.

ז CAP. VII.

1 וכי יש לנו מאמרים כאלה אהובי איך נטהר את־נפשינו

מכל־

אֲשֶׁר בְּפָנִים וְלֹא מִלֵּב כִּי אִם בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃ 13 וְאִם
מְשׁוֹטְטִים אֲנַחְנוּ לֵאלֹהִים נְשׁוֹטֵט וְאִם מְבִינִים אֲנַחְנוּ
לָכֶם נָבִין׃ 14 כִּי־אַהֲבַת הַמָּשִׁיחַ מְסִיתָה אוֹתָנוּ לַחְשֹׁב
אֶת־זֹאת כִּי־אִם אֶחָד עַל־כֻּלָּם מֵת לָכֵן כֻּלָּם מֵתוּ׃
15 וְעַל־כֻּלָּם מֵת הוּא אֲשֶׁר הַחַיִּים אֵינָם עוֹד יִחְיוּ
לְנַפְשׁוֹתָם כִּי אִם לַאֲשֶׁר עֲלֵיהֶם מֵת וְקָם מִמֵּתִים׃
16 לָכֵן אֲנַחְנוּ מֵעַתָּה אֶת־אִישׁ לֹא יָדַעְנוּ כַּבָּשָׂר וְאִם לְפָנִים
גַּם אֶת הַמָּשִׁיחַ יָדַעְנוּ כַּבָּשָׂר אַךְ מֵעַתָּה לֹא עוֹד יְדַעְנֻהוּ׃
17 לָכֵן אֲשֶׁר בַּמָּשִׁיחַ בְּרִיאָה חֲדָשָׁה הוּא הַקַּדְמוֹנִיּוֹת
עָבְרוּ הִנֵּה נַעֲשׂוּ חֲדָשׁוֹת כֻּלָּנָה׃ 18 וְכָל־הָאֵלֶּה מֵאֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ אֲשֶׁר הִצִּילָנוּ וְכִפֶּר עַל־
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמוֹ לְנַפְשׁוֹ בִּישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְנָתַן לָנוּ אֶת־
כְּהֻנַּת הַכִּפֻּרִים וְהַחֲלִיפָה׃ 19 כִּי כַּאֲשֶׁר אֱלֹהִים הָיָה בַּמָּשִׁיחַ
מַחֲלִיף אֶת־הָעוֹלָם לְנַפְשׁוֹ לֹא מְחַשֵּׁב לָהֶם אֶת־חַטֹּאתָם
וְהֵשִׂים בָּנוּ אֶת־דְּבַר הַכִּפֻּרִים וְהַחֲלִיפָה׃ 20 לָכֵן בְּשֵׁם
הַמָּשִׁיחַ מְצִירִים אֲנַחְנוּ כְּמוֹ בְּשֵׁם אֱלֹהִים הַמְנַחֵם בָּנוּ
וּמִתְחַנְּנִים בַּמָּשִׁיחַ הִתְחַלְּפוּ לֵאלֹהֵיכֶם׃ 21 כִּי־אוֹתוֹ אֲשֶׁר
לֹא־יָדַע אֶת־הַחַטָּאָה עָלֵינוּ עָשָׂה לְחַטָּאָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ נִהְיֶה
צִדְקַת אֱלֹהִים בּוֹ׃

ו CAP. VI.

1 וְכִי עוֹזְרָיו אֲנַחְנוּ נִשְׁאַל מִכֶּם לֹא לַשָּׁוְא לָקַחַת אֶת־
הַחֲנִינַת אֱלֹהִים׃ 2 כִּי־אוֹמֵר הוּא בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ
ישׁע׳ מט ח Isa. 49.8. וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ הִנֵּה עַתָּה הִיא
עֵת רָצוֹן הִנֵּה עַתָּה הוּא יוֹם הַיְשׁוּעָה׃
3 לְאִישׁ בְּכָל דָּבָר לֹא מְשִׂימִים אֲנַחְנוּ מִכְשׁוֹל פֶּן יְחֻלַּל
הַכְּהֻנָּה׃ 4 כִּי־אִם בְּכָל־דְּבָרִים נְחַוֶּה אֶת־נַפְשֵׁנוּ כְּמוֹ

מְשָׁרְתֵי

עֲלֵיכֶם וַאֲלֵיכֶם לִפְנֵי אֱלֹהִים : 13 עַל־כֵּן נִחַמְנוּ עַל־
תַּנְחוּמוֹתֵיכֶם וְיוֹתֵר מְאֹד שָׂמַחְנוּ עַל־שִׂמְחַת טִיטוּס כִּי רָוַח
לוֹ בְּרוּחוֹ מִכֻּלְּכֶם: 14 וְאִם מְאוּמָה אֵלָיו הִתְהַלַּלְתִּי עֲלֵיכֶם
לֹא בֹשְׁתִּי כִּי אִם כְּמוֹ כָל־דְּבָרִים בֶּאֱמֶת דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם
וְכֵן תְּהִלָּתֵנוּ אֲשֶׁר הָיְתָה אֶל־טִיטוּס אֱמֶת נֶעֶשְׂתָה :
15 וְרַחֲמָיו יוֹתֵר נִכְמְרוּ עֲלֵיכֶם בְּזָכְרוֹ יִקְהַת כֻּלְּכֶם כַּאֲשֶׁר
בְּיִרְאָה וּבִרְעָדָה קִבַּלְתּוּהוּ : 16 לָכֵן חֶדְוָה לִי כִּי־בְכָל־
דָּבָר אַבְטִיחַ עֲלֵיכֶם :

ח CAP. VIII.

1 וּמוֹדִיעִים אֲנַחְנוּ לָכֶם אַחֵינוּ אֶת־תְּחִנַּת אֱלֹהִים הַנִּתְּנָה
בִּקְהִלּוֹת הַכִּתִּים : 2 כִּי בְּרֹב בֹּחַן הַמְּצוּקָה הִיא יִתְרַת
שִׂמְחָתָם וְעֹמֶק מִסְכְּנוּתָם הוֹתִיר לַעֲשֶׁר תֻּמָּתָם: 3 כִּי־כְכֹחָם
מֵעִיד אָנֹכִי וְגַם עַל־כֹּחָם נְדָבוֹת הֵמָּה : 4 עִם תַּחֲנוּנִים
רַבִּים שֹׁאֲלִים מִמֶּנּוּ לָקַחַת מִיָּדֵיהֶם אֶת־מַתַּת הַתְּחִנָּה
וְאֶת־נִדְבוֹת הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר לַקְּדוֹשִׁים הֵנָּה : 5 וְלֹא כַּאֲשֶׁר
סָבַרְנוּ כִּי אִם אֶת־נַפְשָׁם נָתְנוּ בָּרִאשׁוֹנָה לַיהוָה וְלָנוּ
בְּחֵפֶץ אֱלֹהִים : 6 כֵּן אֲשֶׁר שָׁאַלְנוּ מִטִּיטוּס אֵיךְ הֵחֵל כֵּן
גַּם לְכַלּוֹת בָּכֶם אֶת־הַמַּתָּה הַזֹּאת : 7 כִּי־אִם כַּאֲשֶׁר בַּכֹּל
מוֹתִירִים אַתֶּם בֶּאֱמוּנָה בְּדָבָר בְּדֵעָה וּבְכָל־יְגִיעָה
וּבְאַהֲבַתְכֶם אֵלֵינוּ אֲשֶׁר גַּם בַּתְּחִנָּה הַזֹּאת תּוֹתִירוּן :
8 אֵינֶנִּי כִּמְצַוֶּה אוֹמֵר לָכֶם כִּי אִם בִּיגִיעַ הָאֲחֵרִים וְלִבְחֹן
אֶת־אֱמֶת אַהֲבַתְכֶם : 9 כִּי־יוֹדְעִים אַתֶּם אֶת־תְּחִנַּת
אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כִּי־עֲלֵיכֶם מִסְכֵּן הוּא בִּהְיוֹתוֹ
עָשִׁיר אֲשֶׁר אַתֶּם בְּמִסְכְּנוּתוֹ תֶּעֱשָׁרוּן: 10 וַעֲצָתִי בְּזֹאת אֶתֵּן
לָכֶם כִּי זֹאת תּוֹעִיל לָכֶם אֲשֶׁר הֵחִלּוֹתֶם מִשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה
לֹא לְבַד לְאַוֹּת כִּי־אִם גַּם לַעֲשׂוֹת : 11 וּמֵעַתָּה גַּם
לְכַלּוֹת

מִכָּל־טֻמְאַת הַבָּשָׂר וְרוּחַ לְכַלּוֹת אֶת־הַקֹּדֶשׁ בְּיִרְאַת
אֱלֹהִים : 2 קַבְּלוּ אוֹתָנוּ אִישׁ לֹא חָמַסְנוּ דַּם נָקִי לֹא
שָׁפַכְנוּ אִישׁ לֹא גָזַלְנוּ אוֹ עָשַׁקְנוּ : 3 לֹא לְמִשְׁפַּטְכֶם
אוֹמֵר אֲנִי כִּי מִקֶּדֶם אָמַרְתִּי כִּי־בִלְבוֹתֵינוּ עֲתִידִים אַתֶּם
גַּם לָמוּת עִמָּנוּ וְגַם לַחֲיוֹת : 4 כִּי בִטָּחוֹן רַבָּה לִי אֲלֵיכֶם
וּתְהִלָּה גְדוֹלָה לִי עֲלֵיכֶם נִמְלֵאתִי בְנֶחָמָה נוֹתַרְתִּי
לְשִׂמְחָה עַל־כָּל־מְצוּקָתֵנוּ : 5 כִּי כַּאֲשֶׁר בָּאנוּ בְּכִתִּים
מְאוּמָה לֹא הָיְתָה שֵׁנָה לְעֵינֵינוּ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֵּינוּ כִּי
אִם בְּכָל־עֵת נְצוּרִים בַּחוּץ מַצּוֹת וּמִבַּיְתָה חֲרָדוֹת :
6 כִּי אִם אֱלֹהִים הַמְנַחֵם אֶת־הָעֲנִיִּים נִחַם אוֹתָנוּ בְּמָבוֹא
טִיטוּס : 7 אַךְ לֹא לְבַד בִּמְבוֹאוֹ כִּי אִם גַּם בְּנֶחָמָה אֲשֶׁר
נִחַם מִכֶּם בְּהַגִּיד לָנוּ אֶת־אַהֲבַתְכֶם אֵלֵינוּ וְאֶת־תַּמְרוּרֵיכֶם
וְאֶת־קִנְאַתְכֶם עָלַי כֵּן אֲשֶׁר שָׂמַחְתִּי עַל־יָתֶר : 8 וְאִם
הוֹגֵיתִי אֶת־נַפְשְׁכֶם בְּאִגַּרְתִּי לֹא נִחַמְתִּי וְאִם אֶנָּחֵם כִּי
רוֹאֶה אֲנִי כִּי־אִגֶּרֶת הַהִיא אַךְ לְשָׁעָה אַחַת הוֹגְתָה אֶת
נַפְשְׁכֶם : 9 מֵעַתָּה שׂוֹמֵחַ אֲנִי לֹא כִּי נוּגֵיתֶם כִּי אִם כִּי
נוּגֵיתֶם לִתְשׁוּבָה מֵרָעוֹת כִּי נוּגֵיתֶם כֵּאלֹהִים אֲשֶׁר
בִּמְאוּמָה לֹא תֵעָנְשׁוּ מִמֶּנּוּ : 10 כִּי־הַתּוּגָה אֲשֶׁר כֵּאלֹהִים
הִיא פוֹעֶלֶת אֶת־תְּשׁוּבָה לִישׁוּעָה בְּלִי תַנְחוּמוֹת וְתוּגַת
הָעוֹלָם הַזֶּה פוֹעֶלֶת אֶת־הַמָּוֶת : 11 כִּי הִנֵּה הַתּוּגָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר בָּהּ כֵּאלֹהִים הוּגֵיתֶם אֶת־נַפְשְׁכֶם כַּמָּה פוֹעֶלֶת בָּכֶם
בְּעוּת כִּי אִם אֶת־בִּטָּחוֹן לְדַבֵּר עַל אוֹדוֹת נַפְשְׁכֶם כִּי אִם
זַעַם כִּי אִם יִרְאַת יְהוָה כִּי אִם אַהֲבָה כִּי־אִם קִנְאָה כִּי־אִם
נְקָמָה בְּכָל־דָּבָר הִתְבָּרַרְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי נְקִיִּים אַתֶּם
בַּפֹּעַל : 12 לָכֵן אַף כִּי כָתַבְתִּי לָכֶם לֹא עַל־הַמְעַוֵּל וְלֹא
עַל־הַנִּכְשָׁל כִּי־אִם לְהֵרָאוֹת אֶת־בְּעָתָתֵנוּ אֲשֶׁר יֵשׁ לָנוּ
עֲלֵיכֶם

מתהלל אנכי באזני הכתים כי־גם אחאיא עתידה
היא משנה כי תעבור וקנאתכם ערתה רבים : 3 ואשלח
אליכם את־האחים פן־תהלתנו אשר עליכם היא
תהבל בחלק הזה אשר כדברי נכונים תהיו : 4 פן אם
יבואו עמי הכתים וימצאו אתכם בהבליכם ונתבושש
אנחנו (פן־נאמר אתכם) בדבר־תהלתנו ותפארתנו :
5 לכן חשבתי כי־לצרכנו לשאל מאחים אשר יקדימו
לבא אליכם ולהכין את־ברכתכם הנאמרת מלפנים כי
נכונה היא וכל־זאת כברכה ולא כבצע : 6 וזאת היא
הזרע בחסרון גם בחסרון יקצר ואשר זרע בברכה גם
בברכה יקצר : 7 איש איש בעצת לבו לא מיגון או מצרך
כי־הנתן בשמחה אהבו אלהים : 8 כי יכל יהוה להותיר
את־כל־מתת התחנה בכם אשר בכל דבר תמיד יהי
לכם כל־די להותירכם אל־כל־מעשה טוב : 9 כמו נכתב
פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד : תהל' קיב' ט'
10 והנותן זרע לזרע ולחם לאכל גם Psa. 112. 9.
הוא יתן וירבה את־זרעכם ויפרה את־אבי צדקתכם :
11 לעשר בכל־דבר אל־כל־תם וישר אשר יפעל בפינו
את־תודה לאלהים : 12 כי־עבודת הכהנה הזאת לא
תמלא לבדה את־חסרון הקדושים כי אם גם תותיר
בתודות רבות לאלהים: 13 בבחן הצדקה הזאת מכבדים
את־אלהים ביקהת תודתכם לבשורת המשיח
ובתם החברה אשר אליהם ואל־כלם : 14 ובתפלתם
עליכם מתאוים אתכם ביתרת תחנת אלהים אליכם :
15 ותהי־תודה לאלהים על־מתת חנתו לא ידענו
ספורו היה :

לְכַלּוֹת בַּמַּעֲשֶׂה לְמַעַן כַּאֲשֶׁר רוּחַ נְדָבוֹת הִיא לְאַוּת כֵּן
גַּם לְכַלּוֹת מֵאֲשֶׁר תִּמְצֶאנָה יְדֵיכֶם ׃ 12 וְאִם רוּחַ נְדָבָה
בוֹ אָז מַה תִּמְצָא יָדוֹ מְקֻבָּל וְלֹא אֲשֶׁר לֹא תִמְצָא ׃
13 וְלֹא אֲשֶׁר לַאֲחֵרִים נִרְפֶּה וְלָכֶם מְצוּקָה כִּי אִם כַּשָּׁוֶה
14 בָּעֵת הַזֹּאת יִתְרְכֶם יְמַלֵּא אֶת־חֶסְרָם אֲשֶׁר גַּם יִתְרָם
בְּעִתּוֹ יְמַלֵּא אֶת־חֶסְרְכֶם אֲשֶׁר תְּהִי־צְדָקָה ׃ 15 כְּמוֹ
שמו' יו' יח' נִכְתַּב וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא
הֶחְסִיר ׃ Exod. 16. 18. 16 וְתוֹדָה לֵאלֹהִים הַנּוֹתֵן אֶת
רוּחַ נְדָבָה אַחַת עֲלֵיכֶם בְּלֵב טִיטוֹס ׃ 17 כִּי אֶת־
תַּנְחוּמֵינוּ לָקַח עַל־נַפְשׁוֹ וְכִי־נְדִיב לֵב הוּא בְּרוּחַ נְדִיבָה
יָצָא אֲלֵיכֶם ׃ 18 וְשָׁלַחְנוּ גַם עִמּוֹ אֶת־אָחִינוּ אֲשֶׁר יֵשׁ
לוֹ תְהִלָּה בַּבְּשׂוֹרָה בְּכָל־קְהִלּוֹת ׃ 19 וְלֹא לְבַדּוֹ כִּי אִם
נִשְׁלְחוּ אֶצְבָּעוֹת עָלָיו מִקְּהִלּוֹת לִהְיוֹתוֹ חָבֵר מְגוּרֵינוּ אֶת
הַתְּחִנָּה הַזֹּאת לְשָׁרְתֵנוּ לִכְבוֹד אֲדֹנֵינוּ וּלְתוֹשְׁכֶם בָּכֶם ׃
20 וַנִּשָּׁמֵר לָנוּ בַּזֹּאת פֶּן יְחָרְפֵנוּ אִישׁ בְּהוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר
מְשָׁרְתָיו אֲנַחְנוּ ׃ 21 כִּי זִמַּנּוּ טוֹבוֹת לֹא לְבַד לִפְנֵי יְהֹוָה
כִּי־אִם גַּם לִפְנֵי הָאֲנָשִׁים ׃ 22 וְשָׁלַחְנוּ אִתָּם גַּם אֶת אָחִינוּ
אֲשֶׁר בְּחַנּוּהוּ בִדְבָרִים רַבִּים בִּפְעָמִים רַבּוֹת כִּי־מְנַצֵּחַ
הוּא וּמֵעַתָּה עַל־יֶתֶר יִהְיֶה לִמְנַצֵּחַ בְּבִטְחָה גְדוֹלָה אֲשֶׁר לוֹ
עֲלֵיכֶם ׃ 23 וְאִם עַל־טִיטוֹס שֶׁהוּא חֲבֵרִי וְעוֹזְרִי אֲלֵיכֶם
אוֹ־אִם אַחֵינוּ שְׁלִיחֵי הַקְּהִלּוֹת לִכְבוֹד הַמָּשִׁיחַ ׃ 24 לָכֵן
אֶת־אַחֲוַת אַהֲבַתְכֶם וּתְהִלָּתֵנוּ עֲלֵיכֶם תְּחַוּוּ אֲלֵיכֶם גַּם
עַל־פְּנֵי הַקְּהִלּוֹת ׃

 CAP. IX.

1 כִּי עַל־הַכְּהֻנָּה אֲשֶׁר בַּקְּדוֹשִׁים הִיא אֵין צָרִיךְ לִכְתֹּב
אֲלֵיכֶם ׃ 2 כִּי יָדַעְתִּי אֶת־נִדְבַת רוּחֲכֶם אֲשֶׁר עָלֶיהָ
מִתְהַלֵּל

את־נפשנו כי עדיכם הגענו בבשורת המשיח: 15 לא
על־המדה נתהלל ביגיעת האחרים כי תקוה לנו למרבה
דאמונתכם להגדל בכם כמדתנו ליתרה: 16 את־אשר
להלאה מכם לבשר לא בקו אחר בנכונות להתהלל:
17 והמתהלל ביהוה יתהלל: 18 כי אשר ירמ׳ יט׳ כד
יתהלל בנפשו איננו נבחן כי אם אשר Jer. 9. 24.
יהללנו יהוה:

יא CAP. XI.

1 מי־יתן אשר תתאפקו לי מעט מעט בדברי כסילות
אך תתאפקו לי: 2 כי מקנא אנכי לכם בקנאת־אלהים
כי־ארשתי אתכם לאיש אחד כבתולה זכה להקריב
למשיח: 3 כי ירא אנכי פן־כמו הנחש ברא׳ ג׳ ד׳ Gen.
השא את־חוה בערמיו כן־תאבדנה 3. 4.
מחשבותיכם מתם וישר אשר במשיח: 4 ואם איש
יבוא ויבשר את־ישוע אחר אשר לא בשרנו או־רוח
אחרת תקחו אשר לא לקחתם או־בשורה אחרת אשר
לא לקחתם היטב תקשיבון: 5 ומחשב אני כי אינני
קטנתי משליחים הגדולים: 6 ואם בער אנכי בדבר אך
לא בדעה כי־בכל־דבר נודענו בכלכם: 7 או־מה חטא
חטאתי כי־את נפשי עניתי אשר תרוממו תשאו ותגבהו כי
חנם את־בשורת אלהים בשרתי אתכם: 8 את־
קהלות אחרות גזלתי בקחתי תוצאות לכהנתכם:
9 ובהיותי עמכם וחסרתי לאיש לא הכבדתי כי־האחים
הבאים מכתים מלאו את־צרכי ובכל־דברים נצרתי
את־נפשי ואצור פן־אכבד אתכם: 10 יש אמת המשיח בי
כי־תהלה הזאת לא תחבל בי בנופות אחאיא: 11 למה
ואת

CAP. X. י

1 וַאֲנִי פּוֹלוֹס מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם בְּחֵן וּבְעַנְוַת הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר
אֲנִי לִפְנֵיכֶם עָנִי הוּא בָּכֶם וְאִם אֶרְחַק בּוֹטֵחַ אֲנִי
עֲלֵיכֶם׃ 2 וְשׁוֹאֵל אֲנִי מִכֶּם פֶּן אִם אָבוֹא לִפְנֵיכֶם אֶצְטָרֵךְ
לְהוֹפִיעַ וּבְבִטָּחוֹן לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר חָשַׁבְתִּי בָּאֵלֶּה
הַחוֹשְׁבִים כִּי־הָלַכְנוּ כַּבָּשָׂר׃ 3 וְאַף כִּי־בַבָּשָׂר הוֹלְכִים
אַךְ לֹא כַבָּשָׂר נִלְחָמִים אֲנַחְנוּ׃ 4 כִּי־כְלֵי מִלְחַמְתֵּנוּ
אֵינָם כְּלֵי־הַבָּשָׂר כִּי־אִם גִּבּוֹרִים לֵאלֹהִים לַהֲרִיסוּת
הַמִּבְצָרוֹת לַהֲרֹס אֶת־מַחֲשָׁבוֹת׃ 5 וְאֶת־כָּל־רוּם
הַמִּתְרוֹמֵם עַל־דַּעַת אֱלֹהִים וְשֹׁבֶה כָל־תְּבוּנָה תַּחַת
יִקְּהַת הַמָּשִׁיחַ׃ 6 וַעֲתִידִים אֲנַחְנוּ לִנְקֹם כָּל־מְרָתַיִם אִם
תִּמָּלֵא יִקְּהַתְכֶם׃ 7 אֶת אֲשֶׁר בַּפָּנִים חַבִּיטוּ אִם אִישׁ
יַבְטִיחַ אֶת־נַפְשׁוֹ כִּי־לַמָּשִׁיחַ הוּא גַּם זֹאת יַחֲשֹׁב עַל־
נַפְשׁוֹ כִּי־כָמוֹהוּ לַמָּשִׁיחַ כֵּן גַּם אֲנַחְנוּ לַמָּשִׁיחַ׃ 8 וְאִם
גַּם אוֹתִיר לְהִתְהַלֵּל עַל־שִׁלְטוֹנֵנוּ אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ יְהֹוָה
לְמִבְנֶה וְלֹא לַהֲרִיסַתְכֶם לֹא אֶתְבּוֹשֵׁשׁ׃ 9 וּפֶן אֵחָשֵׁב
כְּמוֹ אִישׁ מַחֲרִיד אֶתְכֶם בְּאִגְּרוֹתַי׃ 10 כִּי־הָאִגְּרוֹת אָמְרוּ
כְּבֵדוֹת וּגְבוּרוֹת הֵנָּה וְנֹכַח פָּנָיו נַחְלֶה וּדְבָרוֹ נִבְזֶה הוּא׃
11 כִּי אִם זֹאת יַחֲשֹׁב אֲשֶׁר כָּזֶה כִּי־כַּאֲשֶׁר הוֹיִם אֲנַחְנוּ
בַּדָּבָר בְּאִגְּרוֹת בִּהְיוֹתֵנוּ רָחוֹק מִכֶּם כֵּן נִהְיֶה לִפְנֵיכֶם
בַּדָּבָר׃ 12 כִּי לֹא זוֹמְמִים אֲנַחְנוּ לְהִתְחַשֵּׁב אוֹ לְהִדַּמּוֹת
לָאֵלֶּה הַמִּתְהַלְלִים אֶת־נַפְשׁוֹתָם וְהֵמָּה כִּי־בְנַפְשָׁם
מִתְמוֹדְדִים אֶת־נַפְשָׁם וּמְדַמִּים אֶת־נַפְשָׁם לְנַפְשׁוֹתָם
אֵינָם מְבִינִים׃ 13 וַאֲנַחְנוּ אֵינֶנּוּ עַל־הַמִּדָּה נִתְהַלֵּל כִּי־
כְמִשׂוּרָה וּכְמִדַּת הַקָּו אֲשֶׁר בָּהּ מֵדַד לָנוּ אֱלֹהִים בְּמִדָּה
לִנְגּוֹעַ עֲדֵיכֶם׃ 14 כִּי לֹא כָמוֹנוּ לֹא הִגַּעְנוּ אֲלֵיכֶם רוֹדְדִים
אֶת־

תְּפָרִיצִים בְּמִצְרֵי מִשְׁפַּחְתִּי בְּמִצְרִים בַּגּוֹיִם בְּמִצְרִים בָּעִיר
בְּמִצְרִים בַּמִּדְבָּר בְּמִצְרִים בַּיָּם בְּמִצְרִים בְּאַחֵי־שְׁקָרִים :
27 בִּיגִיעָה בִּתְלָאָה בִּשְׁקָדוֹת פְּעָמִים רַבּוֹת בְּצָמָא בַּצּוֹם
פְּעָמִים רַבּוֹת בַּקֹּר בְּעֵירֹם : 28 בִּלְתִּי הַחִיצוֹנוֹת כִּי־
מְלִינִים וְסַלּוֹנִים בְּכָל יוֹם קָמִים עָלַי וְדַאֲגַת כָּל־הַקְּהִלּוֹת
עַל־שִׁכְמִי : 29 מִי חוֹלֶה וַאֲנִי לֹא חָלִיתִי מִי נִכְשָׁל וַאֲנִי
לֹא אוֹקַד : 30 אִם צָרְכִי לְהִתְהַלֵּל אֶתְהַלֵּל בְּחָלְיִי :
31 הָאֱלֹהִים וַאֲבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ יוֹדֵעַ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ
לְעוֹלָם כִּי־אֵינֶנִּי כֹזֵב : 32 בְּדַמֶּשֶׂק אֲרֵיטוֹס פְּקִיד עַם
הַמֶּלֶךְ נָצַר אֶת־עִיר דַּמֶּשֶׂק חָפֵץ לְתָפְשֵׂנִי : 33 וּבַחַלּוֹן בַּסַּל
הוֹרִידוּנִי בַּחוֹמָה וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדָיו :

יב CAP. XII.

1 לְהִתְהַלֵּל לֹא יוֹעִיל לִי אָבוֹא לְמַרְאוֹת וּלְחֶזְיוֹנוֹת יְהוָה :
2 יָדַעְתִּי אָדָם בַּמָּשִׁיחַ מֵאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אִם בִּגְוִיָּה לֹא
יָדַעְתִּי אִם מִחוּץ לַגְּוִיָּה גַּם לֹא יָדַעְתִּי אֱלֹהִים יוֹדֵעַ כִּי
נִשָּׂא כָמוֹהוּ עַד שְׁלִישֵׁי הַשָּׁמַיִם : 3 וְיָדַעְתִּי אֶת־הָאָדָם
הַזֶּה אִם בְּגוּפָהּ אוֹ מִחוּץ לַגּוּפָה לֹא יָדַעְתִּי אֱלֹהִים יוֹדֵעַ :
4 כִּי נִשָּׂא אֶל־גַּן עֵדֶן וְשָׁמַע דְּבָרִים לֹא לְסַפֵּר אֲשֶׁר לֹא
יִשְׁוֶה לְאָדָם לְדַבֵּר : 5 עַל־דָּבָר כָּזֶה מִתְהַלֵּל אָנֹכִי וְעַל
נַפְשִׁי אֵינֶנִּי מִתְהַלֵּל כִּי אִם בְּתַחֲלוּאַי : 6 וְאִם אֶחְפֹּץ
לְהִתְהַלֵּל לֹא אֶכְסָל כִּי־דִבְרֵי אֱמֶת אוֹמֵר אָנֹכִי אַךְ חָס
אֲנִי פֶּן אִישׁ יַחְשְׁבֵנִי עַל־אֲשֶׁר רוֹאֵנִי אוֹ שׁוֹמֵעַ מֵאוּמָה
מִמֶּנִּי : 7 וּפֶן אֶתְרוֹמֵם עַל־יִתְרַת הַחֶזְיוֹנוֹת לָכֵן נִתַּן לִי
סִלּוֹן בִּבְשָׂרִי מַלְאַךְ הַשָּׂטָן הַמַּכֵּנִי בְּאֶגְרוֹף פֶּן אֶתְרוֹמֵם
מִלִּבִּי : 8 וְעַל־זֹאת שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים הִתְחַנַּנְתִּי לַאדֹנָי לָסוּר
מִמֶּנִּי : 9 וַיֹּאמֶר אֵלַי יִשְׂפֹּק לְךָ תְּחִנָּתִי כִּי כֹחִי בְּמַחֲלָה

וְאֹת כִּי־אֵינֶנִּי אֹהֵב אֶתְכֶם אֱלֹהִים הוּא יֹדֵעַ׃ 12 וַאֲשֶׁר
עֹשֶׂה אָנֹכִי וְאֶעֱשֶׂה אֲשֶׁר אֲקַצֵּץ אֶת עֲלִילַת הַמִּתְעוֹלְלִים
עֲלִילוֹתָם אֲשֶׁר יִמָּצְאוּ בַּאֲשֶׁר יִתְהַלְלוּן כְּמוֹ גַּם אֲנַחְנוּ׃
13 כִּי שְׁלִיחֵי שְׁקָרִים כָּאֵלֶּה פּוֹעֲלֵי עָוֶל הֵמָּה וּמַחֲלִיפִים אֶת
צוּרַת נַפְשָׁם לִשְׁלִיחֵי הַמָּשִׁיחַ׃ 14 וְזֹאת לֹא נִפְלָאת בְּעֵינַי
כִּי־הַשָּׂטָן גַּם הוּא מַחֲלִיף אֶת צוּרָתוֹ בְּמַלְאַךְ הָאוֹר׃
15 וּמַה־גָּדוֹל אִם גַּם מְשָׁרְתָיו יַחֲלִיפוּן אֶת צוּרוֹתָם
כְּמוֹהֶם מְשָׁרְתֵי הַצְּדָקָה אֲשֶׁר אַחֲרִיתָם הִיא כְּמַעֲשֵׂיהֶם׃
16 עוֹדֶנִּי אוֹמֵר אֲנִי פֶּן־יַחְשְׁבֵנִי אִישׁ כְּמוֹ אֵינֶנּוּ בִּינַת אָדָם
בִּי וְאִם לֹא גַּם כְּנָבָל קַבְּלוּנִי אֲשֶׁר מְעַט מְעַט אֶתְהַלֵּל׃
17 אֶת־אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֵינֶנִּי מְדַבֵּר כַּיהוָֹה כִּי אִם כְּמוֹ
בִּנְבָלָה בְּעֶצֶם הַתְּהִלָּה הַזֹּאת׃ 18 וְכִי־רַבִּים מִתְהַלְלִים
כַּבָּשָׂר גַּם אֲנִי אֶתְהַלֵּל׃ 19 כִּי בִּמְנוּחָה תִּשְׁמְעוּ אֶת־
הַנְּבָלִים בִּהְיוֹתְכֶם חֲכָמִים׃ 20 כִּי תִשְּׂאוּ אִם אִישׁ יַעֲבִיד
אֶתְכֶם אִם אִישׁ יְבַלַּע אִם אִישׁ יִקַּח אֲשֶׁר לָכֶם אִם
אִישׁ יִתְרוֹמֵם עֲלֵיכֶם אִם אִישׁ יַכֶּה אֶתְכֶם בַּפָּנִים׃ 21 כְּבֹשֶׁת
אוֹמֵר אֲנִי כְּמוֹ אֲשֶׁר חָלִינוּ בְּדָבָר הַזֶּה בְּכָל־דָּבָר אֲשֶׁר
בּוֹ יָזוֹם אִישׁ בִּנְבָלָה מְדַבֵּר אֲנִי זוֹמֵם גַּם אָנֹכִי׃ 22 עִבְרִים
הֵמָּה וְגַם אֲנִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וְגַם אֲנִי זֶרַע אַבְרָהָם הֵמָּה
וְגַם אָנֹכִי׃ 23 מְשָׁרְתֵי הַמָּשִׁיחַ הֵמָּה כְּנָבָל אֲדַבֵּר נִפְתַּלְתִּי
עִמָּם גַּם יָכֹלְתִּי בִּיגִיעִים יוֹתֵרִים בִּנְגָעִים עַל־יֶתֶר בְּמַטָּרוֹת
יוֹתֶר בְּמֵתִים פְּעָמִים רַבּוֹת׃ 24 מִיְּהוּדִים — דבר׳ כ״ה ג׳
חָמֵשׁ פְּעָמִים אַרְבָּעִים בְּלִי אֶחָד לָקָחְתִּי׃ — Deut. 25. 3.
25 שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים נֶחְבַּטְתִּי פַּעַם אֶחָת נִרְגַּמְתִּי שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים
הָיִיתִי בְּמִשְׁבַּר הָאֳנִיָּה יוֹמָם וָלַיְלָה בִּמְצוּלוֹת יָם
הָיִיתִי׃ 26 בְּמַהֲלָכִים וּמַסָּעִים בְּשֶׁטֶף מַיִם רַבִּים בִּמְצָרֵי
הַפְּרִיצִים

לָבוֹא אֲלֵיכֶם יְעַנֶּה אוֹתִי אֱלֹהַי לִפְנֵיכֶם וְאֶתְאַבֵּל עַל רַבִּים
אֲשֶׁר מִלְּפָנִים חָטְאוּ וְלֹא שָׁבוּ מֵרָעָתָם מִטֻּמְאָה מִתַּזְנוּת
וּמִמִּשְׁגָּלָה אֲשֶׁר עָשׂוּ :

יג CAP. XIII.

1 זֶה שָׁלוֹשׁ הִנֵּה רְגָלִים בּוֹא אָבוֹא אֲלֵיכֶם דבר' יט' טו'
וְעַל־פִּי שְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה Deut. 19. 15.
עֵדִים יָקוּם כָּל־דָּבָר : 2 אָמַרְתִּי לָכֶם וְאוֹמֵר לָכֶם מִלְּפָנִים
כָּמוֹנִי עִמָּכֶם שֵׁנִית וְאֵינֶנִּי עִמָּכֶם עַתָּה כּוֹתֵב לָאֵלֶּה אֲשֶׁר
לְפָנִים חָטְאוּ וְלַאֲחֵרִים כֻּלָּם כִּי־כַּאֲשֶׁר אָבוֹא עוֹד לֹא
אוֹסִיף לָחוּס עֲלֵיכֶם : 3 הֲבָחוֹן תִּבְחֲנוּ אֶת־הַמָּשִׁיחַ
הַמְדַבֵּר בִּי אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ חוֹלֶה בָּכֶם כִּי אִם מַגְבִּיר בָּכֶם :
4 וְאִם נִצְלַב וְתָלוּי הוּא בְּמַחֲלָה גַּם הוּא חַי בִּגְבוּרַת
אֱלֹהִים וְגַם אֲנַחְנוּ חוֹלִים בּוֹ וְנִחְיֶה עִמּוֹ בִּגְבוּרַת אֱלֹהִים
בָּכֶם : 5 נַסּוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם אִם בֶּאֱמוּנָה אַתֶּם בַּחֲנוּ
אֶת־נַפְשְׁכֶם הֲלֹא תֵדְעוּ אֶת נַפְשְׁכֶם כִּי־יֵשׁוּעַ מָשִׁיחַ
בָּכֶם הוּא וְאִם לֹא אָז בֶּאֱמֶת נֶאֱלַחְתֶּם : 6 וּמְשַׂבֵּר אֲנִי
כִּי־יוֹדְעִים אַתֶּם כִּי־אֲנַחְנוּ לֹא נֶאֱלַחְנוּ : 7 וּמִתְפַּלֵּל אֲנִי
אֶל־אֱלֹהַי פֶּן־תַּעֲשׂוּ רָעָה גַּם לֹא אֶחָת לֹא כִּי־כַּנִּבְחָנִים
נֵרָאֶה כִּי אִם אֲשֶׁר אַתֶּם תַּעֲשׂוּ אֶת־הַטּוֹבָה וַאֲנַחְנוּ
כַּנֶּאֱלָחִים נִהְיֶה : 8 כִּי־מְאוּמָה לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת עַל־
אֱמֶת כִּי־אִם חֵלֶף הָאֱמֶת : 9 כִּי־שְׂמֵחִים אֲנַחְנוּ בַּחֲלוֹתֵינוּ
וְכִי־אַתֶּם גִּבּוֹרִים הֱוִים כִּי עַל־זֹאת מִתְאַוִּים אֲנַחְנוּ אֶת־
תַּכְלִיתְכֶם : 10 עַל־כֵּן בִּהְיוֹתִי רָחוֹק מֵעִמָּכֶם כָּתַבְתִּי
אֶת־הָאֵלֶּה אוּלַי אָבוֹא אֲלֵיכֶם בְּמָצוֹק אֶעֱשֶׂה כְּשִׁלְטוֹנִי
אֲשֶׁר נָתַן לִי אֲדֹנָי לְמִבְנֶה וְלֹא לַהֲרִיסוּת : 11 וּבְכָל־דָּבָר
אַחַי שִׂמְחוּ הֱיוּ תְמִימֵי דֶרֶךְ הִתְנַחֲמוּ הִתְבּוֹנְנוּ יַחַד בַּקְּשׁוּ
שָׁלוֹם

ישלם לכן בחרתי יותר להתהלל במחלותי אשר תשכן
עלי גבורת המשיח : 10 על־כן מתרצה אני במחלויים
בגרופות בזועות ברדופות במצרים על המשיח כי כאשר
חלה אני אז גבור אנכי : 11 נהייתי כסיל בהתהללי
אתם נגשתוני כי צרככם היא להעיד עלי כי לא קטנתי
משליחים הגדולים אף־כי־מאומה לא אנכי :
12 כי־אותות השליחים נעשו ביניכם בכל־דמיה באותות
ומופתים וכוחות : 13 כי־מה יש־לכם אשר בו קטנתם
מקהלות אחרות בלעדי כי־אני לא הכבדתי אתכם
חנוני את־עולה הזאת : 14 הנה גם זאת פעם שלוש
ועתיד אני לבוא אליכם ולא אכבד אתכם כי אינני
מבקש את־אשר לכם כי־אם אתכם כי לא ישוה לבנים
להאציר ליולדיהם כי אם ישוה ליולדים להאציר לבניהם :
15 ואני חפצתי לכלכל את־נפשי וגם להנתן על־נפשכם
אף כי־על יתר אוהב אני אתכם ומעט נאהב אנכי :
16 ויהי כי אני לא הכבדתי אתכם כי־אם בהיותי ערום
במרמה גנבתי אתכם : 17 אם באיש אחד אשר שלחתיו
אליכם בצעתי אתכם : 18 שאלתי מטיטום ושלחתי עמו
את־האח הטיטוס במאומה בצע אתכם הלא ברוח
אחת התהלכנו הלא בעקבות נשתוות : 19 עודכם
חושבים כי אדבר אליכם על־אודותי בעיני אלהים
במשיח מדברים אנחנו ואת־כל דברים אהובי
להבנותכם : 20 כי ירא אני אם אבוא אליכם פן
כאשר לא אחפץ אמצאכם ואני אמצא לכם כמוני לא
תחפצונני פן־יהיו ביניכם מריבות קנאות ועם מצות
מלושנות לחשים מפחים דחי ומרחה : 21 פן אם אוסיף
לבוא

אֶתְכֶם מֵאֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם חֵרֶם הוּא ׃ 10 אִם מֵעַתָּ אֲפַתֶּה אֶת
הָאֲנָשִׁים אוֹ אֶת הָאֱלֹהִים אוֹ אֲבַקֵּשׁ לִיטֹב בְּעֵינֵי הָאֲנָשִׁים
וְאִם עוֹד אִיטַב בְּעֵינֵי הָאֲנָשִׁים עֶבֶד הַמָּשִׁיחַ לֹא אֶהְיֶה ׃
11 וְאוֹדִיעַ לָכֶם אַחַי כִּי־הַבְּשׂוֹרָה אֲשֶׁר בִּשַּׂרְתִּיהָ אֵינֶנָּה
כַּעֲצַת הָאֲנָשִׁים ׃ 12 כִּי אֲנִי לֹא קִבַּלְתִּיהָ מֵאֲנָשִׁים וְלֹא
לֻמַּדְתִּי כִּי־אִם בְּחָזוֹן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ ׃ 13 כִּי־יְדַעְתֶּם אֶת־
הֲלִיכוֹתַי אֲשֶׁר בִּיהוּדִים כִּי־עַל־יֶתֶר רָדַפְתִּי אֶת־קְהַל
אֱלֹהִים וּבַזּוֹתִיהָ ׃ 14 וְהָלַכְתִּי בְדֶרֶךְ הַיְּהוּדִים עַל־כָּל־
דּוֹרִי וּמִשְׁפַּחְתִּי וְעַל־יֶתֶר הָיִיתִי מְקַנֵּא בְמָסֹרֶת אֲבוֹתֵינוּ ׃
15 וְכַאֲשֶׁר חָפֵץ לֵאלֹהִים אֲשֶׁר הִפְרִידַנִי מִבֶּטֶן אִמִּי וַיִּקְרָאֵנִי
בְּתַחֲנָתוֹ ׃ 16 לְגַלּוֹת אֶת־בְּנוֹ בְיָדִי לְבַשְּׂרִי אוֹתוֹ בַּגּוֹיִם
אָז לֹא גִלֵּיתִי עֲצָתִי לְבָשָׂר וָדָם ׃ 17 וְלֹא עָלִיתִי
יְרוּשָׁלַיְמָה אֶל־אֲשֶׁר מִלְּפָנַי הָיוּ שְׁלִיחִים כִּי אִם הָלַכְתִּי
בַּעֲרָב וָאוֹסִיף לָשׁוּב בְּדַמֶּשֶׂק ׃ 18 וְאַחֲרֵי שָׁלוֹשׁ שָׁנִים בָּאתִי
יְרוּשָׁלַיְמָה לִפְקוֹד אֶת־כֵּיפָה וְעָזַבְתִּי עִמּוֹ חֲמֵשֶׁת עָשָׂר
יוֹם ׃ 19 וּמִשְּׁלִיחִים הָאֲחֵרִים אִישׁ לֹא אֶחָד רָאִיתִי מִבַּלְעֲדֵי
יַעֲקֹב אֲחִי אֲדֹנֵינוּ ׃ 20 וַאֲשֶׁר כֹּתֵב אֲנִי לָכֶם הִנֵּה לִפְנֵי־
אֱלֹהִים כִּי־אֵינֶנִּי כֹזֵב ׃ 21 אָז בָּאתִי בִנְפוֹת אֲרָם
וְקִילִיקְיָא ׃ 22 וְלֹא נוֹדַעְתִּי בְּפָנִים לִקְהִלּוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר
בַּמָּשִׁיחַ ׃ 23 אַךְ שׁוֹמְעִים הָיוּ לְבַדָּם כִּי־אֲשֶׁר רוֹדְפֵנוּ
מִלְּפָנִים מֵעַתָּה מְבַשֵּׂר אֶת־אֱמוּנָה אֲשֶׁר מִקֶּדֶם רָדַף ׃
24 וַיְשַׁבְּחוּ בִי אֶת־הָאֱלֹהִים ׃

ב CAP. II.

1 וְכֵן אַחֲרֵי אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה יָסַפְתִּי לַעֲלוֹת לִירוּשָׁלַיִם
עִם בַּרְנַבָּא וְעִם טִיטוֹס אֲשֶׁר לְקַחְתִּיו אִתִּי ׃ 2 וְעָלִיתִי
בְחָזוֹן אֱלֹהִים וְסִפַּרְתִּי לָהֶם אֶת־הַבְּשׂוֹרָה אֲשֶׁר בִּשַּׂרְתִּי
בַגּוֹיִם

שְׁלוֹם וֵאלֹהֵי־הָאַהֲבָה וְהַשָּׁלוֹם יְהִי־עִמָּכֶם׃ 12 שַׁאֲ
לְשָׁלוֹם אִישׁ לְרֵעֵהוּ בְּנֶשֶׁק הַקֹּדֶשׁ שֹׁאֲלוּ לִשְׁלֹמְכֶם כָּל
הַקְּדוֹשִׁים׃ 13 תְּחִנַּת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְאַהֲבַת אֱלֹהִים
וְחֶבְרַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶת־כֻּלְּכֶם אָמֵן׃

אֶל־קוֹרִינְתִּיִּם אִגֶּרֶת שֵׁנִית הַנִּכְתָּבָה מִפִּילִפִּים עִיר הַכִּתִּים וְנִשְׁלְחָה בְּיַד־טִיטוֹס וְלוּקָס׃

אִגֶּרֶת לְפּוֹלוֹס הַשָּׁלִיחַ אֶל־גַּלָּטִים׃

א CAP. I.

1 פַּוֹלוֹס שָׁלִיחַ לֹא מֵאֲנָשִׁים וְלֹא בִידֵי־אָדָם כִּי אִם
בְּיַד־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וֵאלֹהִים הָאָב הַהֵקִים אוֹתוֹ מִמֵּתִים׃
2 וְכָל אַחַי אֲשֶׁר עִמִּי בִּקְהִלּוֹת גְּלַטְיָה׃ 3 תְּחִנָּה לָכֶם
וְשָׁלוֹם מֵאֱלֹהִים אֲבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 4 הַנּוֹתֵן אֶת
נַפְשׁוֹ עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְהַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם רָע הַהֹוֶה כִּרְצוֹן
אֱלֹהִים אָבִינוּ׃ 5 אֲשֶׁר לוֹ כָבוֹד לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים אָמֵן׃
6 תָּמַהְתִּי כִּי־בְרֶגַע תָּשׁוּבוּ לְאָחוֹר מֵאֲשֶׁר קָרָא אֶתְכֶם
בִּתְחִנַּת הַמָּשִׁיחַ אֶל־בְּשׂוֹרָה אֲחֶרֶת׃ 7 אֲשֶׁר הִיא אֵינֶנָּה
אֲחֶרֶת כִּי אִם אֲשֶׁר הָיוּ אֲנָשִׁים הַמַּחֲרִידִים אֶתְכֶם וְחֶפְצָם
לַהֲפֹךְ אֶת־בְּשׂוֹרַת הַמָּשִׁיחַ׃ 8 אַךְ אִם גַּם אֲנַחְנוּ אוֹ־מַלְאָךְ
מִשָּׁמַיִם יְבַשֵּׂר אֶתְכֶם מֵאֲשֶׁר בִּשַּׂרְנוּ אֶתְכֶם יְהִי־חֵרֶם׃
9 כַּאֲשֶׁר אָמַרְנוּ גַּם כֵּן עַתָּה אוֹסִיף לֵאמֹר אִם אִישׁ יְבַשֵּׂר
אֶתְכֶם

וְלֹא חַטָּאִים מִגּוֹיִם׃ 16 יְדַעְתֶּם כִּי אָדָם לֹא נִצְדָּק מִמַּעֲשֵׂי־
הַתּוֹרָה כִּי אִם בֶּאֱמוּנַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וַאֲנַחְנוּ בְּיֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ מַאֲמִינִים אֲשֶׁר נִצְדַּק בֶּאֱמוּנַת הַמָּשִׁיחַ וְלֹא
מִמַּעֲשֵׂי הַתּוֹרָה לָכֵן לֹא יִצְדַּק מִמַּעֲשֵׂי הַתּוֹרָה כָּל־
בָּשָׂר׃ 17 וְאִם מְבַקְשִׁים אֲנַחְנוּ לְהִצָּדֵק בַּמָּשִׁיחַ וְנִמְצָא
גַם אֲנַחְנוּ חַטָּאִים בֶּאֱמֶת הַמָּשִׁיחַ עֶבֶד חַטָּאת הוּא
חָלִילָה׃ 18 וְאִם אֵלֶּה אֲשֶׁר הָרַסְתִּי אוֹסִיף לְהִבָּנוֹת
מְחַוֶּה אֲנִי עַל־נַפְשִׁי כִּי עָבַרְתִּי אֶת־הַמִּצְוָה׃ 19 כִּי־
אֲנִי בַתּוֹרָה מַתִּי לַתּוֹרָה לְחִיּוּתִי לֵאלֹהִים נִצְלַב עִם
הַמָּשִׁיחַ׃ 20 וְחַי אֲנִי אַךְ עוֹד לֹא אָנֹכִי כִּי חַי בִּי הַמָּשִׁיחַ
וַאֲשֶׁר חַי אֲנִי עַתָּה בַבָּשָׂר בֶּאֱמוּנַת בֶּן־אֱלֹהִים חַי אָנֹכִי אֲשֶׁר
אֲהֵבַנִי וְנָתַן אֶת־נַפְשׁוֹ עָלָי׃ 21 אֵינֶנִּי מוֹאֵס אֶת־תְּחִנַּת
אֱלֹהִים וְאִם בַּתּוֹרָה הַצְּדָקָה הִיא אַךְ חִנָּם מֵת־
הַמָּשִׁיחַ׃

ג CAP. III.

1 אוֹי לָכֶם הַגַּלָּטִים כִּי לֹא תֵדְעוּ וְלֹא תָבִינוּ מִי־טַח
מְרָאוֹת עֵינֵיכֶם מֵהַשְׂכִּיל לִבּוֹתֵיכֶם מִשְּׁמוֹעַ לָאֱמֶת
וְהִנֵּה לְעֵינֵיכֶם נִכְתַּב יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּבָכֶם נִצְלָב׃ 2 זֹאת
לְבַדָּהּ חָפַצְתִּי לִלְמֹד מִכֶּם הֲמִמַּעֲשֵׂי הַתּוֹרָה לְקַחְתֶּם
אֶת הָרוּחַ אוֹ־מִשְּׁמַעַת הָאֱמוּנָה׃ 3 הֲכָכָה לֹא תֵדְעוּ וְלֹא
תָבִינוּ מֵהָחֵל בְּרוּחַ עַתָּה לְכַלּוֹת בַּבָּשָׂר׃ 4 כַּמָּה הֶחֱלֵיתֶם
חִנָּם אִם גַּם חִנָּם׃ 5 וְהוּא אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם אֶת־הָרוּחַ וּפָעַל
גְּבוּרוֹת בָּכֶם הֲמִפְּעֻלֵּי הַתּוֹרָה אוֹ מִשְּׁמַעַת הָאֱמוּנָה הִיא׃
6 כְּמוֹ אַבְרָהָם הֶאֱמִין בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ Gen. 15. 6. ברא׳ ט״ו ו׳
לוֹ צְדָקָה׃ 7 לָכֵן דְּעוּ כִּי־אֲשֶׁר מֵאֱמוּנָה אֵלֶּה הֵם בְּנֵי
אַבְרָהָם׃ 8 וְכִי־רָאָה הַכְּתָב מִקֶּדֶם כִּי־יַצְדִּיק אֱלֹהִים לַגּוֹיִם
מֵאֱמוּנָה

בַּגּוֹיִם וּלְבַד לָרְאוּיִם פֶּן לַשָּׁוְא רַצְתִּי אוֹ אָרוּץ׃ 3 וְגַם
טִיטוֹס אֲשֶׁר אִתִּי אַף כִּי־יְוָנִי הוּא לֹא נִגַּשׂ לְהִמּוֹל׃
4 אַךְ בַּעֲבוּר אַחֵי שְׁקָרִים הַמּוּבָאִים אֲשֶׁר בָּאוּ לַחְקֹר
בַּלָּאט אֶת־חֻפְשָׁתֵנוּ אֲשֶׁר הִיא לָנוּ בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְהַאֲבִיד
אוֹתָנוּ׃ 5 לַאֲשֶׁר לֹא לִמְלֹא הַשָּׁעָה נִכְנַעְנוּ תַּחַת עֻלָּם
לָקוּם אֱמֶת הַבְּשׂוֹרָה בִּגְבוּרָה עִמָּכֶם׃ 6 וּמֵאֵלֶּה אֲשֶׁר
רְאוּיִם לִהְיוֹת מְאוּמָה כַּמָּה מִלְּפָנִים
הָיוּ לֹא יִסְכֹּן לִי כִּי־אֵין עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַוְלָה וּמַשֹּׂא פָנִים וּמִקַּח שֹׁחַד כִּי
הָרְאוּיִם מְאוּמָה לֹא הוֹסִיפוּ לִי׃ 7 כִּי
לְהֶפֶךְ בִּרְאוֹתָם כִּי־נִפְקְדָה בְיָדִי בְּשׂוֹרַת
הָעָרְלָה כְּמוֹ לְכֵיפָה לַמּוּלָה׃ 8 כִּי אֲשֶׁר פּוֹעֵל בְּכֵיפָה
לְמַלְאֲכוּת הַמּוּלָה גַּם הוּא פָּעַל בְּיָדִי לַגּוֹיִם׃
9 וּבְדַעְתָּם אֶת־הַתְּחִנָּה הַנִּתְּנָה לִי יַעֲקֹב וְכֵיפָה וְיוֹחָנָן
הָרְאוּיִם כִּי עַמּוּדִים הֵמָּה נָתְנוּ אֶת־יְמִינֵי הַחֶבֶר לִי
וּלְבַרְנַבָּא אֲשֶׁר נְבַשֵּׂר אֶת־הַגּוֹיִם וְהֵמָּה אֶת־הַמּוּלָה׃
10 אַךְ לְבַד לִזְכֹּר לָאֶבְיוֹנִים אֲשֶׁר גַּם הִסְכַּנְתִּי בְּרוּחַ נְדָבָה
לַעֲשׂוֹתָהּ׃ 11 וּבְבוֹא כֵיפָה לְאַנְטִיוֹכְיָא בְּעֵינֵי כֻלָּם קַמְתִּי
בְּפָנָיו כִּי־מִכְשׁוֹל הָיָה בוֹ׃ 12 כִּי־בְטֶרֶם בָּאוּ אֲנָשִׁים
מִיַּעֲקֹב אָכַל לֶחֶם אֶת־הַגּוֹיִם וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ הִתְנַגֵּעַ
וְהִתְפָּרֵד אֶת־נַפְשׁוֹ כִּי־יָרֵא אוֹתָם אֲשֶׁר מִמּוּלָה׃
13 וִיהוּדִים אֲחֵרִים חָנְפוּ עִמּוֹ כֵּן אֲשֶׁר גַּם בַּרְנַבָּא הוּבָא
בַּחֲנֻפָּתָם׃ 14 וּבִרְאוֹתִי כִּי־לֹא הָלְכוּ בְדֶרֶךְ תֹּם וְיֹשֶׁר
אֶל־אֱמֶת הַבְּשׂוֹרָה אָמַרְתִּי אֶל־כֵּיפָה לִפְנֵי כֻלָּם אִם אַתָּה
יְהוּדִי הֹוֶה כְּמִנְהַג הַגּוֹיִם תִּחְיֶה וְלֹא כְמִנְהַג הַיְּהוּדִים
וּמַה־תִּגֹּשׂ אֶת־הַגּוֹיִם לְיַהֵד׃ 15 אֲנַחְנוּ מִטֶּבַע הַיְּהוּדִים

דבר׳ י׳ יז׳ דה״ב יט׳ ז׳ איו׳ לד׳ יט׳ Deut. 10.17. 2 Par. 19. 7. Job. 34. 19.

וְלֹא

אלהים חלילה ואם נתנה התורה אשר תוכל
לחיות או באמת מתורה היתה הצדקה : 22 כי
אם הסגיר הכתב את־כלם תחת החטאה אשר
השבועה באמונת ישוע המשיח תנתן למאמינים :
23 ובטרם באה האמונה תחת התורה נצורים וסגורים
אנחנו לאמונה העתידה להגלות: 24 לכן התורה למורה
היתה לנו במשיח אשר מאמונה נצדק : 25 וכאשר באה
האמונה עוד לא תחת המורה אנחנו : 26 כי כלכם בני
אלהים אתם באמונה בישוע המשיח : 27 כי כלכם אשר
במשיח נטבלתם את־המשיח לבשתם : 28 איננו פה
יהודי ואיננו יוני איננו עבד ואיננו חפשי איננו זכר
ואיננה נקבה כי כלכם אחד אתם בישוע המשיח :
29 ואם אתם למשיח אמנם גם לזרע אברהם אתם וכשבועה
יורשי־הנחלה :

ד CAP. IV.

1 ואומר אני כמה עתות היורש עולל הוא במאומה
לא נפרש מעבד אף כי אדון־כל הוא : 2 כי אם תחת
האומנים ובעלי־הבתים עד־מוזמני האב: 3 ככה גם אנחנו
בהיותנו עוללים תחת יסודות העולם היינו עובדים
עבודת עבודה : 4 וכאשר בא מלא העתות אז־שלח
אלהים את־בנו הנולד מאשה והיה תחת התורה :
5 לפדות לאשר תחת התורה אשר נקח את־מנון ומקח
הבנים : 6 וכי־בנים אתם שלח אלהים את־רוח בנו
בלבותיכם הצועקה אבא אבינו : 7 לכן איננו עוד עבד כי
אם בן ואם בן גם יורש אלהים במשיח : 8 כי־אם
אז כאשר לא ידעתם אלהים עבדתם את־אשר באמת
אינם

ברא יב ג וכו ד Gen. 12. 3, 26. 4.
מֵאֱמוּנָה לָכֵן מִקֶּדֶם בִּשֵּׂר אֶת־אַבְרָהָם
כִּי־יִתְבָּרְכוּ בְךָ כָּל־הַגּוֹיִם׃ 9 עַל־כֵּן
אֲשֶׁר מֵאֱמוּנָה הֵמָּה יְבֹרְכוּ עִם אַבְרָהָם הַנֶּאֱמָן׃ 10 כִּי
דבר׳ כז כו Deut 27. 26.
כֻּלָּם אֲשֶׁר מִמַּעֲשֵׂי הַתּוֹרָה הֵמָּה הֵן
תַּחַת הָאָלָה כִּי־נִכְתַּב אָרוּר כָּל־אֲשֶׁר
לֹא יָקוּם בְּכֻלָּם הַכְּתֻבִים בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה לַעֲשׂוֹתָם׃ 11 וְכִי
חבק׳ ב׳ ד׳ Hab. 2. 4.
מִתּוֹרָה אִישׁ לֹא אֶחָד נִצְדָּק לִפְנֵי אֱלֹהִים
בְּגָלוּי הוּא כִּי־צַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה׃
ויקר׳ יח׳ ה׳ Lev. 18. 5.
12 וְהַתּוֹרָה אֵינֶנָּה מֵאֱמוּנָה כִּי אִם
הָעוֹשֶׂה אוֹתָם אָדָם יִחְיֶה בָּהֶם׃
דבר׳ כא׳ כג׳ Deut. 21. 23.
13 הַמָּשִׁיחַ פָּדָה אוֹתָנוּ מִמְּאֵרַת הַתּוֹרָה
וַיְהִי־עָלֵינוּ מְאֵרָה כִּי נִכְתַּב כִּי־קִלְלַת
אֱלֹהִים תָּלוּי עַל־הָעֵץ׃ 14 אֲשֶׁר תָּבוֹא עַל־הַגּוֹיִם בִּרְכַּת
אַבְרָהָם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וַאֲשֶׁר נִקַּח אֶת־שְׁבוּעַת הָרוּחַ
בֶּאֱמוּנָה׃ 15 אַחַי כְּמִנְהַג הָאָדָם אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם כְּמוֹ
בְּרִית צְמִיתֻת הָאָדָם אִישׁ לֹא מוֹאֵס וְלֹא מַחֲלִיף׃
16 וּלְאַבְרָהָם נֶאֶמְרוּ הַשְּׁבוּעוֹת וּלְזַרְעוֹ לֹא אוֹמֵר וְלִזְרָעִים
כְּמוֹ בְּרִבּוּי כִּי אִם כְּמוֹ בְּיָחִיד וּלְזַרְעֲךָ אֲשֶׁר הוּא הַמָּשִׁיחַ׃
17 וְזֹאת אוֹמֵר אֲנִי כִּי־אֶת בְּרִית הַנְּכוֹנָה מִלְּפָנִים מֵאֱלֹהִים
לַמָּשִׁיחַ הִיא אֲשֶׁר אַחֲרֵי אַרְבַּע מֵאוֹת וּשְׁלוֹשִׁים שָׁנָה
נִתְּנָה הַתּוֹרָה לֹא תִמְאַס לְהָנִיא אֶת־הַשְּׁבוּעָה׃ 18 וְאִם
מִתּוֹרָה יֵשׁ הַנַּחֲלָה עוֹדֶנָּה לֹא מִשְּׁבוּעָה הִיא וּלְאַבְרָהָם
בִּשְׁבוּעָה חָנַן אֱלֹהִים׃ 19 וְלָמָּה הִיא הַתּוֹרָה בַּעֲבוּר הַפְּשָׁעִים
נוֹסְפָה עַד־אֲשֶׁר יָבוֹא הַזֶּרַע לַאֲשֶׁר נַעֲשְׂתָה הַשְּׁבוּעָה
הַנִּתְּנָה בְּמַלְאָכִים בְּיַד הָאֶמְצָעִי׃ 20 וְהָאֶמְצָעִי לְאֶחָד אֵינֶנּוּ
וַיהוָה אֱלֹהִים יְהוָה אֶחָד׃ 21 וְלָכֵן הַתּוֹרָה עַל־שְׁבוּעוֹת
אֱלֹהִים

היא אשר היא אם כלנו: 27 כי נכתב רני — ישע׳ נד׳ א׳ Isa. 54.1.
עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא
חלה כי־רבים בני שוממה מבני־בעולה: 28 ואנחנו
אחי כיצחק בני השבועה היינו: 29 אבל כאשר אז אשר
נבשר נולד הוא רדף אותו אשר ברוח כבה גם היום:
30 אך מה אומר הכתב גרש האמה — ברא׳ כא׳ י׳ Gen. 21.10.
הזאת ואת בנה כי־לא יירש בן־האמה
הזאת עם בני עם־יצחק שהוא בן־הגבירה: 31 לכן אחי
לא היינו בני האמה כי־אם בני הגבירה:

ה CAP. V.

1 לכן עמדו בחפשה אשר בה חפש אותנו המשיח ואל
תוסיפו עוד להביא את צואריכם בעל־העבודה:
2 הנני פולוס אומר לכם אם תמולו כי־אז המשיח לא
יועיל לכם: 3 ועוד מעיד אנכי לכל־אדם הנמול כי
חוב הוא כל־התורה לעשותה: 4 כי־מן־המשיח תהבלו
כלכם אשר בתורה תצטדקון ומתחנת המשיח נפל
נפלתם: 5 ואנחנו ברוח מאמונה את־תקות הצדקה
לקחנו: 6 כי בישוע המשיח איננה מגברת המולה ואיננה
הערלה כי אם האמונה אשר פועלה פעלה באהבה:
7 רצתם היטב מי הוחיר אתכם מהאמין באמת:
8 הסבטחה אשר איננה מאשר קראכם: 9 מעט שאר
מחמיץ את־כל־עריסה: 10 אני בטחתי עליכם ביהוה כי
מאומה לא אחרת תשכילו ואשר יעכרכם יסבל את־
משפטו איש מי־יהי: 11 ואני אחי אם עודני את־המולה
מבשר מה־עוד נרדף אני אמנם ההבל מכשול הצלב:
12 מי־יתן ויגרזו מנגד עיני יהוה כל־אשר יסחונכם
מאמונתכם:

אֵינָם אֱלֹהִים׃ 9 וּמֵעַתָּה כִּי יוֹדְעֵי אֱלֹהִים אַתֶּם אוֹ
יוֹתֵר נוֹדָעִים מֵאֱלֹהִים אֵיכָכָה תָשׁוּבוּ לְהִתְהַפֵּךְ אֶל־
יְסוּדוֹת נַחְלוֹת וּמִסְכְּנוֹת אֲשֶׁר תִּתְאַוּוּ עוֹד כְּמוֹ בָרִאשֹׁנָה
לְעָבְדָם׃ 10 כִּי־אֶת־יָמִים וִירָחִים וּמוֹעֲדִים וְשָׁנִים
שׁוֹמְרִים אַתֶּם׃ 11 וְיָרֵא אָנֹכִי עֲלֵיכֶם פֶּן חִנָּם יָגַעְתִּי בָכֶם׃
12 הֱיוּ כָמוֹנִי כִּי־גַם אֲנִי כְמוֹכֶם אַחַי מִתְחַנֵּן אֲנִי לָכֶם
בְּמְאוּמָה לֹא הֲרֵעוֹתֶם לִי׃ 13 וִידַעְתֶּם כִּי־בְמַחֲלַת הַבָּשָׂר
בִּשַּׂרְתִּי אֶתְכֶם מִקֶּדֶם׃ 14 וְאֶת־מַסָּתִי אֲשֶׁר הִיא בִּבְשָׂרִי
לֹא בְזִיתֶם וְלֹא תְעַבְתֶּם כִּי אִם כְּמַלְאַךְ אֱלֹהִים קִבַּלְתּוּנִי
כְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 15 וְאַיֵּה חֲסָדֵיכֶם הָרִאשֹׁנִים כִּי־מֵעִיד
אֲנִי עֲלֵיכֶם אִם לֹא בִלְתִּי יְכֹלֶת כִּי־אֶת־עֵינֵיכֶם נִקַּרְתֶּם
וּנְתַתֶּם לִי׃ 16 וְלָכֵן אוֹיִבְכֶם נִהְיֵיתִי בְדַבְּרִי אֱמֶת אֲלֵיכֶם׃
17 כִּי מְקַנְּאִים הֵמָּה בָכֶם לֹא הֵיטֵב כִּי־אִם חוֹשְׁבִים
לְהִתְרַפֵּס וּלְרַהֵב אֶתְכֶם אֲשֶׁר תְּקַנְּאוּ בָם׃ 18 כִּי־טוֹב
לְקַנֵּא בְּטוֹב בְּכָל־עֵת וְלֹא לְבַד בִּהְיוֹתִי עִמָּכֶם׃ 19 בָּנַי
אֲשֶׁר אוֹסִיף לְחוֹלֵל אֶתְכֶם עַד אֲשֶׁר יְצַּר הַמָּשִׁיחַ בָּכֶם׃
20 וְחָפַצְתִּי לִהְיוֹת עִמָּכֶם מֵעַתָּה וּלְשַׁנּוֹת אֶת־קוֹלִי כִּי־
מִתְעַלֵּף אֲנִי עֲלֵיכֶם׃ 21 אִמְרוּ לִי אַתֶּם אֲשֶׁר תַּחַת הַתּוֹרָה
תֶּחְפְּצוּ לִהְיוֹת וְאֶת־הַתּוֹרָה אֵינְכֶם שׁוֹמְעִים׃ 22 כִּי נִכְתַּב
כִּי־לְאַבְרָהָם שְׁנֵי בָנִים הָיוּ לוֹ בראֹ יוֹ טוֹ וכאֹ אֹ
אֶחָד מִן־הָאָמָה וְאֶחָד מִן הַגְּבִירָה׃ Gen. 16. 15. & 21. 1.
23 כִּי־אֲשֶׁר מִן־הָאָמָה כַּבָּשָׂר נוֹלַד וַאֲשֶׁר מִגְּבִירָה
בַּשְּׁבוּעָה׃ 24 אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ הַמָּשָׁל מְדֻבָּרִים כִּי־שְׁתֵּי בְרִיתוֹת
הֵנָּה אַחַת מֵהַר סִינַי לַעֲבוֹדָה מוֹלֶדֶת וְזֹאת הִיא הָגָר׃
25 כִּי־הָגָר הַר סִינַי הוּא בָּעֲרָב וּמַגִּיעַ הַיּוֹם לִירוּשָׁלַיִם
הָעוֹבְדָה אֶת־בָּנֶיהָ׃ 26 וִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר מִלְמַעְלָה חָפְשִׁית
היא

את־תורת המשיח : 3 ואם איש מתחשב כי יש הוא
מאומה והוא מאין זה הוא מפתה את־נפשו :
4 ומעשהו כל־איש יבחן בנפשו ואז בנפשו לבדה יהיה
לו כבודו ולא באחר : 5 כי כל איש יסבל את־סבלו :
6 והשומע דבר יאציל מכל־טובתו לאשר יורנו :
7 אל־תתעו כי אלהים לא מהתל כי אשר יזרע האדם
אותו יקצר : 8 כי הזרע בבשרו מבשרו יקצר את־
האבדה והזורע ברוח מרוח יקצר את־חיי עולם :
9 ולעשות טוב אל־ניעף כי בעתותינו נקצר לא ניגע
ולא ניעף : 10 על־כן בהיות לנו העת נפעל טובה אל־
כלם ויותר אל־בית האמונה : 11 ראו כמה ספרים כתבתי
אליכם בידי : 12 כל־אשר חפצו להתהלל בבשר אלה
יאלצונכם להמול בלבד פן בתמרורי המשיח ירדפון :
13 כי הנמולים אינם שומרים את־התורה כי־אם חפצים
להמול אתכם אשר בבשרכם יתהללון : 14 ואני חלילה
לי כי אתהלל אפס בתמרורי אדנינו ישוע המשיח אשר
בו הוקע לי העולם ואני הוקעתי לעולם : 15 כי בישוע
המשיח איננה מגברת המולה גם איננה הערלה כי־אם
בריאה חדשה : 16 והמה בשביל הזה מהלכים שלום
עליהם ותחנה ועל־ישראל אלהים : 17 ועל־הדברים
האלה איש לא יוגיעני כי סובל אני את־רשמי אדנינו
ישוע בגופתי : 18 התחנה אדנינו ישוע המשיח תהי־עם
רוחכם אחי אמן :

אל־גלטים נכתבה מן־רומה :

אגרת

מאמונתכם: 13 כי אתם בחפשה נקראתם — ויקרא יט יח Lev. 19. 18.
אחי אך לבדכם לא תשאו את־חפשתכם
לתאות הבשר כי אם איש באהבה עבדו לרעהו:
14 כי כל־התורה בדבר אחד נמלאה אשר תאהב את־רעך
כמו את־נפשך: 15 ואם תשיכו ותאכלו איש את־רעהו
ראו פן כלכם איש מרעהו תספו: 16 לכן אומר אני התהלכו
את־רוח ואת תאות הבשר אל־תשלמון: 17 כי הבשר
מתאוה על־הרוח והרוח מתאוה על־הבשר כי אינה
הושתה ביניהם למען אשר לא תאבו לעשות תעשום:
18 ואם תוליך אתכם הרוח אינכם תחת התורה:
19 ונודעים היו מעשי הבשר כמוהם נאוף תזנות טמאה
פש: 20 עבודה זרה כשפים איבה מריבה קנאה חרון
אף מצה פלגות חברות: 21 שנאות הרגות שכרון
מחולות זוללים ודמיהם אשר אני מדבר אליכם כמו
הקדמתי לדבר כי כל־פועלי־הדברים כאלה את
מלכות אלהים לא יירשו: 22 כי־פרי הרוח יש אהבה
שמחה שלום ארך אפים טוב נעם: 23 אמונה ענוה
וענוה להתאפק על־הדברים כאלה לא יש התורה:
24 ואשר היו למשיח הוקיעו את בשרם את
בעותיהם ומאוייהם: 25 אם נחיה ברוח גם ברוח
נהלך: 26 אל־נהי נאים להתגרות בינינו ולשנא איש
את־אחיו:

ו C. A P. VI.

1 אחי אם שגה אדם בשגיאה אחת אז אתם אשר בני
הרוח תתקנו אותו ברוח ענוה והשמר לך פן גם אתה
תנסה: 2 סבלו איש את־סבלות רעהו וככה תמלאו
את־

כבודו : 15 עַל־כֵּן גַּם אֲנִי בְּשָׁמְעִי אֶת־אֱמוּנַתְכֶם אֲשֶׁר
היא בַּאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ וְאֶת־אַהֲבַתְכֶם אֲשֶׁר הִיא אֶל־כָּל־
הַקְּדוֹשִׁים : 16 לֹא נַחְתִּי לְהוֹדוֹת עֲלֵיכֶם וּלְהַזְכִּיר שִׁמְכֶם
בְּכָל־תְּפִלּוֹתַי : 17 אֲשֶׁר אֱלֹהֵי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲבִי
הַכָּבוֹד יִתֵּן לָכֶם אֶת־רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה בְּמַדָּעוֹ : 18 לָאוֹר
אֶת־עֵינֵי לְבַבְכֶם לָדַעַת מַה־הִיא שִׁבְרַת קְרִיאָתוֹ וּמַה הוּא
עֹשֶׁר כְּבוֹד נַחֲלָתוֹ בַּקְּדוֹשִׁים : 19 וּמַה הִיא יִתְרַת גְּדֻלַּת
כֹּחוֹ אֵלֵינוּ אֲשֶׁר מַאֲמִינִים אֲנוּ כְּפֹעַל־אֱיָלוּתוֹ וּגְבוּרָתוֹ :
20 אֲשֶׁר פָּעַל בַּמָּשִׁיחַ בַּהֲקִימֶנּוּ מִמֵּתִים וַיָּשַׁב לִימִינוֹ עַל־
שְׁמֵי שָׁמַיִם : 21 עַל־כָּל־מִשְׂרָה וְשִׁלְטוֹן וְחַיִל וַאֲדוֹנִים
וְעַל־כָּל שֵׁם הַנִּקָּב לֹא לְבַדּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם גַּם
בְּעוֹלָם הַבָּא : 22 וְכָבוֹד וְהָדָר עִטְּרֵהוּ הִמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי
יָדָיו כֹּל־שָׁת תַּחַת רַגְלָיו וּנְתָנוֹ לְרֹאשׁ עַל־כֹּל לַעֵדָה :
23 שֶׁהִיא גוּפָתוֹ וּמְלוֹאוֹ אֲשֶׁר אֶת־כָּל בַּכֹּל מְמַלֵּא
הוּא :

ב CAP. II.

1 וְאַתֶּם בִּהְיוֹתְכֶם מֵתִים לְעוֹלוֹת לְחַטֹּאת : 2 אֲשֶׁר בָּהֵן
בָּעֵת הִתְהַלַּכְתֶּם כַּהֶבֶל עוֹלָם הַזֶּה כְּשַׂר שִׁלְטוֹן הָאֲוִיר
הָרוּחַ אֲשֶׁר כָּעֵת הַזֶּה פּוֹעֵל פָּעֳלוֹ בִּבְנֵי־סוֹרִים : 3 אֲשֶׁר
גַּם אֲנַחְנוּ כֻּלָּנוּ הִתְהַלַּכְנוּ כָּעֵת בְּמַאֲוַיֵּי בְשָׂרֵנוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת־תַּאֲוֹת בְּשָׂרֵנוּ וְנַפְשֵׁנוּ וְהָיִינוּ בְּנֵי חֲרוֹן אַף יְהוָה
מִלֵּדוּתֵנוּ כְּמוֹ גַּם הָאֲחֵרִים : 4 וֵאלֹהִים הֶעָשִׁיר בִּתְחִנָּה
וְרַב חֶסֶד וְרַחֲמִים הוּא בְּרֹב אַהֲבָתוֹ אֲשֶׁר אָהַב אוֹתָנוּ :
5 וּבִהְיוֹתֵנוּ מֵתִים בַּחֲטָאִים הֶחֱיָה אוֹתָנוּ עִם הַמָּשִׁיחַ
(חִנָּם נוֹשַׁעְתֶּם ;) 6 וְהֵקִים אוֹתָנוּ וְהוֹשִׁיב עִמּוֹ עַל־שְׁמֵי
שָׁמַיִם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ : 7 לְהַגִּיד וּלְהַרְאוֹת בְּעוֹלָמִים
הַבָּאִים

אִגֶּרֶת לְפַוּלוֹס הַקָּדוֹשׁ אֶל־אֶפְסִים :

א CAP. I.

1 פַּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בִּרְצוֹן אֱלֹהִים לַקְּדוֹשִׁים
אֲשֶׁר הֵם בְּאֶפְסוֹס וְלַמַּאֲמִינִים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ : 2 תְּחִנָּה
לָכֶם וְשָׁלוֹם מֵאֱלֹהִים אָבִינוּ וּמֵאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
3 בָּרוּךְ אֱלֹהִים וַאֲבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בֵּרַךְ
אוֹתָנוּ בְּכָל־בִּרְכַּת הָרוּחַ מִשָּׁמַיִם מִלְמַעְלָה בַּמָּשִׁיחַ:
4 כַּאֲשֶׁר בָּחַר אוֹתָנוּ בוֹ בְּטֶרֶם הֻטְבַּע הָעוֹלָם לִהְיוֹתֵנוּ
קְדוֹשִׁים וּתְמִימִים לְפָנָיו בְּאַהֲבָה : 5 אֲשֶׁר מִקֶּדֶם רָשַׁם
לָשִׂים אוֹתָנוּ בְּמָנוֹן בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּנַפְשׁוֹ כִּרְצוֹן חֶפְצוֹ:
6 לִתְהִלַּת כְּבוֹד תְּחִנָּתוֹ אֲשֶׁר בָּהּ חָנַן אוֹתָנוּ בִּידִידוֹ:
7 אֲשֶׁר בּוֹ לָקַחְנוּ פְּדוּת בְּדָמוֹ אֶת־כִּפּוּר עֲוֹנִים כַּתְּחִנָּתוֹ:
8 אֲשֶׁר הוֹתִירָהּ בָּנוּ בְּכָל־חָכְמָה וּבִינָה : 9 לְהוֹדִיעֵנוּ אֶת
מִסְתַּר עֲצָתוֹ כִּרְצוֹן חֶפְצוֹ אֲשֶׁר מִקֶּדֶם שָׂם בְּנַפְשׁוֹ: 10 לְמֶשֶׁק
בַּיִת בִּמְלֹא הָעִתּוֹת לְכַלּוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרִים אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ בַּמָּשִׁיחַ: 11 אֲשֶׁר בּוֹ נִבְחַרְנוּ לַעֲמֹד לְגוֹרָלֵנוּ רְשׁוּמִים
מִקֶּדֶם כַּעֵרֶךְ הַפּוֹעֵל אֶת־כֹּל כַּעֲצַת רְצוֹנוֹ : 12 לִהְיוֹתֵנוּ
לִתְהִלַּת כְּבוֹדוֹ אֲשֶׁר מִלְּפָנִים שִׂבַּרְנוּ אֶל־הַמָּשִׁיחַ: 13 אֲשֶׁר
בּוֹ גַּם אַתֶּם בְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־דְּבַר אֱמֶת אֶת־בְּשׂוֹרַת יְשׁוּעַתְכֶם
אֲשֶׁר בָּהּ כִּי הֶאֱמַנְתֶּם נֶחְתַּמְתֶּם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אִמְרָתוֹ :
14 אֲשֶׁר הִיא עֵרָבוֹן נַחֲלָתֵנוּ לִפְדוּת הַסְּגֻלָּה לִתְהִלַּת
כְּבוֹדוֹ :

2 אם שמעתם את־דבר תחנת אלהים הנתן לי אליכם
3 כי־בחזון הודיעני את־המסתר (כמו במעט מלפנים
כתבתי : 4 אשר ממנו אם תקראו תוכלו לדעת את
תבונתי בסוד המשיח) : 5 אשר לדורות אחרות לא
נודע לבני־אנשים כמו עתה נגלה לשליחיו ולנביאיו
הקדושים ברוח הקדש : 6 כי גם הגוים היו בני הנחלה
ועצמי הגויה ותבדי שבועתו במשיח בבשורה : 7 אשר
נהייתי משרתה כמתת תחנת אלהים הנתנה לי ככח
גבורתו : 8 לי לצעיר מכל־הקדושים נתנה התחנה
הזאת בגוים לבשר את־עשר המשיח אשר מבלי חקר
הוא : 9 ולהאיר את־כלם מה־היא חברת הסוד
הנסתר מעולם באלהים אשר ברא את־כל־בישוע
המשיח : 10 אשר תודע מעתה למשרות ולשלטונות
אשר על־שמי שמים בעדה רב ויתר חכמת אלהים :
11 כגזרת העולמים אשר עשה בישוע המשיח אדנינו :
12 אשר בו יש לנו בטחון וקרבת אלהים במבטחה
באמונתו : 13 על־כן שואל אני מכם פן־תיעפו
במצוקותי עליכם אשר היא כבודכם : 14 ובעבור כן כרע
אני על־ברכי אל־אבי אדנינו ישוע המשיח : (15 אשר
ממנו כל־אבות בשמים ובארץ נקראו :) 16 אשר יתן
לכם כעשר כבודו להתחזק ולהתאמץ ברוחו באדם
הפנימי : 17 לשכון את־המשיח באמונה בלבותיכם באהבה
שרשים ומוסדים אתם : 18 אשר תוכלו להכיל עם
הקדושים כלכם מה הרחב והארך והעמק והרום :
19 ולדעת את־אהבת המשיח שהיא על־כל־דעת
אשר תמלאו בכל־מלוא אלהים : 20 ולו אשר יוכל על־

הבאים את־יתרת עשר תחנתו בטובתו. אשר עלינו
בישוע המשיח: 8 כי בתחנה נושעתם באמונה וזאת
איננה מכם כי־אם מתת אלהים היא: 9 איננה ממעשים
פן־יתהלל איש: 10 כי־מעשה ידיו אנחנו נבראים בישוע
המשיח אל־מעשים טובים אשר מקדם הכין אלהים
להתהלך בם: 11 על־כן זכרו כי־אתם לפנים הגוים בבשר
ונקראתם הערלה בעבור מעשה ידים הנקרא המולת:
12 וכי־הייתם בעת ההיא בלי־משיח נפרדים ממשפחת
ישראל וגרי הברית ולא היתה לכם תקות השבועה ובלי
אלהים בעולם: 13 ועת בישוע המשיח אתם אשר מלפנים
הייתם רחוקים קרובים נהייתם בדמי המשיח: 14 כי הוא
שר שלום משרתו על־שכמו ומוסר שלומנו עליו העשה
את־שתיהן לאחת ואת חומת הבינים החם: 15 את־איבה
בבשרו את־תורת המצות בבשורה הניא אשר יברא את
שניהם בנפשו לאדם אחד חדש לעשות שלום: 16 ויחליף
ויכפר את־שניהם בגויה אחת לאלהים בתמרוריו הוית
את־האיבה בנפשו: 17 ובא ובשר אותנו שלום לרחוקים
ולקרובים: 18 כי־בו יש לנו לשנינו קרבת האב ברוח
אחרת: 19 על־כן אינכם עוד גרים ותושבים כי־אם בני
עיר הקדש ובני־בית אלהים: 20 נבנים על־יסוד השליחים
והנביאים וישוע המשיח היה לראש פנה: 21 אשר בו
כל־הבנין בנויה בהגינה תפרה להיכל קדוש ביהוה:
22 אשר בו גם אתם נבניתם למשכן אלהים ברוח
(הקדש:)

ג CAP. III.

1 על־כן אני פולוס אסור ישוע המשיח עליכם הגוים:

אם 2

כְּמַעֲשֵׂה בְמִדַּת חֵלֶק חַד וְחַד לְמַרְבֵּה הַגְּוִיָּה לְמִבְנֵה
נַפְשָׁהּ בְּאַהֲבָה : 17 וְזֹאת אוֹמֵר אֲנִי וּמֵעִיר בַּיהוָה פֶּן
עוֹד תְּהַלְּכוּן כְּמוֹ הַגּוֹיִם הָאֲחֵרִים מְהַלְּכִים בְּהֶבֶל שִׂכְלוּת
נַפְשָׁתָם : 18 הַחֲשׁוּכִים בִּתְבוּנָתָם הֵמָּה נְזוֹרִים מֵחַיֵּי הָאֱלֹהִים
בִּשְׁגָגָה אֲשֶׁר הִיא בָהֶם בְּכֵהוּת לְבָבָם : 19 אֲשֶׁר נָבְלוּ
וְחָגְרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם וְנָתְנוּ אֶת־נַפְשָׁם לְפַחֲזוּת לַעֲבוֹדַת
כָּל־טֻמְאָה בְּמַאֲוַיֵּיהֶם : 20 וְאַתֶּם לֹא כֵן לְמַדְתֶּם אֶת־
הַמָּשִׁיחַ : 21 וְאִם שְׁמַעְתֶּם אוֹתוֹ וּבוֹ לֻמַּדְתֶּם כְּמוֹ הִיא
הָאֱמֶת בְּיֵשׁוּעַ : 22 לָשִׂים מִכֶּם כְּהִתְהַפְּכוּת הָרִאשׁוֹנוֹת אֶת־
אָדָם עָתִיק הַמָּשְׁחָת בְּמַאֲוַיֵּי הַשְּׁגָגָה : 23 הִתְחַדְּשׁוּ בְּרוּחַ
תְּבוּנַתְכֶם : 24 וְלִבְשׁוּ אֶת־אָדָם חָדָשׁ אֲשֶׁר הוּא בֵּאלֹהִים
נִבְרָא בְּצֶדֶק בְּקֹדֶשׁ וּבֶאֱמֶת : 25 עַל־כֵּן זכר' ח' י"ו
Zach. 8. 16. שִׂימוּ מִכֶּם אֶת־כָּזָב דַּבְּרוּ אֱמֶת אִישׁ
אֶת רֵעֵהוּ כִּי אִישׁ אִישׁ מִמֶּנּוּ נֵתַח אָחִיו הוּא : 26 רִגְזוּ
וְאַל־תֶּחֱטָאוּ הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יָבוֹא עַל־ תהל' ד' ה'
Psal. 4, 5. כַּעַסְכֶם : 27 וְלֹא תִּתְּנוּ מָקוֹם לַמַּכְלִים :
28 הַגַּנָּב אַל־יוֹסִיף לִגְנֹב כִּי־אִם יוֹתֵר יִיגַע וּבִיגִיעַ
כַּפָּיו יִפְעַל טוֹב לִהְיוֹת לוֹ לָתֵת לָאֶבְיוֹנִים : 29 כָּל־
דָּבָר רָע מִפִּיכֶם לֹא יֵצֵא כִּי־אִם הַטּוֹב לְמִבְנֵה הַצֹּרֶךְ
לָתֵת חֵן לְשׁוֹמְעָיו : 30 וְאַל תַּכְאִיבוּ אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶת־
רוּחַ אֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּהּ נֶחְתַּמְתֶּם לְיוֹם הַפְּדוּת : 31 כָּל־
מְרִי וַחֲרוֹן אַף וְכַעַס וּזְעָקָה וּקְלָלָה יִנָּשֵׂא מִכֶּם עִם כָּל־
רָעָה : 32 וֶהְיוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ טוֹבִים וּמְטִיבִים
רַחֲמָנִים מְחוֹנְנִים אִישׁ אֶת־אָחִיו כְּמוֹ גַם אֱלֹהִים בַּמָּשִׁיחַ
חָנָנוּ

ה CAP. V.

1 וְלָכֵן תְּדַמּוּ לֵאלֹהִים כְּבָנִים אֲהוּבִים : 2 וְהִלְכוּ

כל לעשות יותר ועל־יתר מאשר נשאל ממנו או־נבין
בכח וגבורה אשר פועלה בנו : 21 לו יהי־הכבוד בעדה
בישוע המשיח לכל־דורים לעלמי עולמים אמן :

ד CAP. IV.

1 ומתחנן לכם אני אסור ביהוה כהוגן להלך במקרא אשר
נקראתם : 2 בכל חכמה בינה ענוה וענוה בארך אפים
לשאת איש את־אחיו באהבה: 3 ראגים לנצור את־יחידת
רוח באוור השלום : 4 גויה אחת ורוח אחרת כמו אשר
נקראתם ביחידת שברת קריאתכם : 5 אדון אחד אמונה
אחת טבילה אחרת: 6 אלהים אחד ואבי־כל־ועל־כל
וביד־כל ובכלנו : 7 ולאיש ממנו נתנה התחנה כמדת
מתת המשיח : 8 על־כן אומר הוא — תהל' סח' יח'
עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות — או יט' Psal. 68.
באדם : 9 וכי־עלה מה היא כי אם כי — 18. sive 19.
גם ירד בראשונה לתחתיות הארץ : 10 אשר ירד זה
גם הוא אשר עלה על־כל־השמים אשר ימלא את־כל :
11 והוא נתן אנשים שליחים ואנשים נביאים ואנשים
מבשרים ואנשים רועים ואנשים מלמדים : 12 לתכלית
הקרושים למעשה הכהנה למבנה גוית המשיח : 13 עד
כי־נכלה ונוסדה כלנו יחד ליחידת אמונת ודעת בן־
אלהים לאיש שלם אל־מדת מלא קומת המשיח :
14 פן־עוד נהי־עוללים המתרפסים ומשתנים לכל־
רוח התלמוד בתעלולי האנשים בתך ומרמה אל־דרך
מהתלות : 15 ואנחנו נאמן באהבה ונרבה בו בכל
דברים כמו יש־הראש ישוע : 16 אשר ממנו כל־
הגויה נערכה כהוגן ונאפדה לכל־יד בכל־דבק השרת
במעשה

אישיהן תכנענה כמו לאדוני: 23 כי־האיש ישׂ־ראש האשה
כמו גם המשיח ראש העדה והוא ישמושיע הגויה:
24 כי־אם כאשר העדה נכנעת לפני המשיח כן הנשים
לאישיהן בכל: 25 האישים אהבו את־נשיכם כמו גם
המשיח אהב את־העדה והשים אשם נפשו מפשעיה:
26 לקדש אותה ולטהר ברחץ המים בדבר: 27 לקימנה
לנפשו כל־כבדה את־העדה אשר מום אין בה או־קמט
או פימה או מאומה מן־האלה כי־אם להיותה קדושת
ותמימה: 28 וככה חובים האנשים לאהבה את־נשיהם
כמו את־גופות עצמותם כל־אשר אהב את־אשת חיקו
אהב את־בשרו: 29 ואיש בכל עתותיו לא שנא את־
בשרו כי־אם אומן ומחמם אותו כמו הארון את־העדה:
30 כי נתחי גויתו היינו אנחנו בשר מבשרו ועצם מעצמיו:
31 על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו
ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד:
32 הסוד ומסתר הזה גדול הוא ואני מדבר על־המשיח
ועל־העדה: 33 אבל גם אתם כלכם איש איש את־
אשת חיקו כה יאהב כמו את־בשרו והאשה תירא את־
אישה:

בדא׳ ב׳ כד
Gen. 2. 24.

ו CAP. VI

1 הבנים שמעו אל־יולדיכם באדנינו כי־זאת הצדקה
היא: 2 כבד את־אביך ואת־אמך
(אשר היא המצוה הראשנה בשבועה:)
3 למען ייטב לך ויאריכון ימיך על־
האדמה: 4 והאבות לא תגדפו ולא
תכעיסו את־בניכם כי־אם רבו ונהלו אתם במוסר
ובתורת

שמו׳ כ׳ יב׳
דבר׳ ה׳ יו׳
Exod. 20, 12.
Deut.. 5. 16.

בְּאַהֲבָה כְּמוֹ גַם הַמָּשִׁיחַ אָהַב אוֹתָנוּ וַיָּשֶׂם אָשָׁם נַפְשׁוֹ
עָלֵינוּ קָרְבָּן עוֹלוֹת זֶבַח וּמִנְחָה לֵאלֹהִים לְרֵיחַ נִיחֹחַ׃
3 אַךְ זְנוּת וְכָל טֻמְאָה אוֹ בֶצַע גַם לֹא תִנָּקֵב בָּכֶם אֵין
שָׁוֶה לַקְּדוֹשִׁים׃ 4 וְלֹא בָשְׁנָה וְדִבְרֵי אִוֶּלֶת שְׂחוֹק וּמִשְׂחַק
זְנוּנִים אֲשֶׁר אֵינָם יוֹעִילוּן כִּי אִם יוֹתֵר הַתּוֹדָה׃ 5 וְתֵדְעוּ
זֹאת כִּי כָל־זוֹנֶה אוֹ־טָמֵא אוֹ־בוֹצֵעַ בֶּצַע זֶה הוּא עֹבֵד
הַפְּסִילִים לֹא יֶשׁ־לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּמַלְכוּת הַמָּשִׁיחַ
וֵאלֹהִים׃ 6 אִישׁ לֹא יְפַתֶּה אֶתְכֶם בְּדִבְרֵי שָׁוְא כִּי עַל־
הָאֵלֶּה בָאָה חֲרוֹן אַף יְהוָה עַל־בְּנֵי הַמַּרְדוּת׃ 7 לָכֵן אַל־
תִּהְיוּ חַבְרֵיהֶם׃ 8 כִּי־הֱיִיתֶם לְפָנִים חֹשֶׁךְ וּמֵעַתָּה אוֹר
בַּיהוָה כְּמוֹ בְנֵי־הָאוֹר הִתְהַלְּכוּ׃ 9 כִּי־פְרִי־הָרוּחַ בְּכָל־
מֵיטָב צֶדֶק וֶאֱמֶת׃ 10 בַּחֲנוּ מַה טוֹב וּמַה נָּעִים בְּעֵינֵי
יְהוָה׃ 11 וְאַל־תִּהְיוּ חַבְרֵי פְעֻלּוֹת עַוְלַת הַחֹשֶׁךְ אַךְ
יוֹתֵר הוֹכִיחוּן׃ 12 כִּי־הַנַּעֲשׂוֹת מֵהֶם בַּחֹשֶׁךְ תּוֹעֵבָה
הִיא גַם לְדַבֵּר׃ 13 וְכָל־הַדְּבָרִים הַנּוֹכָחִים בָּאוֹר נִגְלִים
הֵמָּה לָכֵן כָּל דָּבָר גָּלוּי אוֹר הוּא׃ 14 עַל־כֵּן אוֹמֵר הוּא
עוּרָה לָמָּה תִּישַׁן הָקִיצָה מִמֵּתִים וְיִזְרַח עָלֶיךָ הַמָּשִׁיחַ׃
15 וּרְאוּ אֵיכָכָה בְּשֵׂכֶל טוֹב וְיֹשֶׁר תִּתְהַלֵּכוּ לֹא בְסִכְלוּת
כַּכְּסִילִים כִּי־אִם אֵיךְ חֲכָמִים׃ 16 שִׁבְרוּ עֵת כִּי־יָמִים רָעִים
הֵמָּה׃ 17 עַל־כֵּן לֹא תִהְיוּ פְתָאִים כִּי־אִם מְבִינִים
מַה הִיא רְצוֹן יְהוָה׃ 18 וְלֹא תִשְׁתַּכְּרוּ בְּיַיִן אֲשֶׁר בּוֹ
זְלוּת כִּי־אִם תִּמָּלְאוּ בְרוּחַ (הַקֹּדֶשׁ)׃ 29 מְדַבְּרִים בֵּינֵיכֶם
בְּמִזְמוֹרִים וּתְהִלִּים וּנְגִינוֹת רוּחַ מְנַגְּנִים וּמְזַמְּרִים
בִּלְבַבְכֶם לַיהוָה׃ 20 מוֹדִים תָּמִיד עַל־כֹּל בְּשֵׁם אֲדֹנֵינוּ
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לֵאלֹהִים וְלָאָב׃ 21 נִכְנָעִים אִישׁ מִלִּפְנֵי
אָחִיו בְּיִרְאַת (אֱלֹהִים)׃ 22 הַנָּשִׁים מִלִּפְנֵי
אִישֵׁיהֶן

Gen. 3. 16. בראשׁ ג יו

תדעו את־כל־דברי ומעשי את־כלם יודיעכם טוכיקוס
אחי ידידי ומשרת נאמן ביהוה: 22 אשר שלחתיו אליכם
על־הדבר הזה אשר תדעו את־דברינו וינחם את־
לבותיכם: 23 שלום לאחים ואהבה עם אמונה
מאלהים האב ומאדנינו ישוע המשיח: 24 התחנה
תהי־עם כל־האוהבים את אדנינו ישוע המשיח בלי
שחת אמן:

אל־אפסים נכתבה מרהומה ביד טוכיקוס:

אגרת לפולוס השליח אל־פילפים:

א CAP. I.

1 פולוס וטימוטאוס עבדי ישוע המשיח לקדושים
כלם שהם בישוע המשיח ההוים בפילפים עם־
פקידים ומשרתים: 2 תחנה לכם ושלום מאלהים אבינו
ואדנינו ישוע המשיח: 3 אודה לאלהי בכל־זכרכם:
4 תמיד בכל־תפלתי על־כלכם בעשותי את־תפלתי
בשמחה: 5 על־חברתכם בבשורה מיום ראשון עד־
עתה: 6 ובוטח אני על־זאת כי־זה אשר החל בכם
את־מעשה הטוב הוא גם יכלה עד־יום ישוע המשיח:
7 איככה שוה לי לחשוב את־זאת על־כלכם על־כי־

הוים

ובתורת יהוה : 5 העבדים שמעו לאדניכם אשר כבשר
המה ביראה וחרדה בתם לבבכם במשיח: 6 לא תעבדו
לעין כמו למצא חן בעיני האנשים כי־אם כעבדי המשיח
עשי־רצון אלהים מנפשם : 7 מלב טוב ומנפש עובדים
ליהוה ולא לאנשים ; 8 יודעים כי־כל־אשר איש איש
יעשה טובה אותה יסבול מאלהים אם־עבד ואם חפשי
הוא : 9 והאדנים כמו כן תעשו להם
מרפים את־הזעם ויודעים כי־גם אדנכם
וגם־אדנם בשמים הוא אשר אין עמו
משא פנים : 10 והנשאר אחי חזקו
ואמצו ביהוה ובכח גבורתו : 11 לבשו את־חצן ונשק
אלהים אשר תוכלו לעמד על־ארבות השטן : 12 כי־לא
יש־לנו להאבק עם דם ובשר כי־אם עם המשרות עם
השלטונות עם ראשי שרי חשך העולם הזה עם־רוחות
רעות תחת השמים : 13 על־כן קחו לכם את־חצן ונשק
אלהים אשר תוכלו לקום ביום רע ובכל־דברים נכונין
לעמד : 14 ועמדו נא נאזרים במתניכם באמת ונלבשים
בתחרא הצדקה : 15 ונעולים ברגליכם במכון בשורת
השלום : 19 ועל־כל תאחזו את־מגן האמונה אשר
בו תוכלו לכבות את־כל־חצי אש השטן : 17 ואת־כבע
התשועה תקחו ואת־חרב הרוח שהוא דבר אלהים :
18 בכל תפלה ושאלה מתפללים בכל־עת ברוח ולזאת
שקדים בכל־נצח ותפלה על־כל־הקדושים : 19 וגם עלי
אשר ינתן לי הדבר במפתח שפתי בבטחון להודיע את
מסתר הבשורה : 20 אשר עליה מצטיר אני באזקים
אשר בה אופיע בבטחון לדבר כצרכי: 21 ואשר גם אתם
תדעו

דבר י יז
דה ב יט ז
Deut. 10. 17.
2 Par. 19. 7.

בעברכם : 25 וזאת בטוח אני יודע כי־אוסיף לקום
ולהתעודד לכלכם לצרכם ולשמחת האמונה : 26 למען
תהלתכם תותיר בישוע המשיח בי בהוסיפי לבוא אליכם :
27 אך לבדכם כהגינת בשורת המשיח התהלכו אשר אם
אבוא ואראה אתכם או־אם ארחק מכם אשמע עליכם
כי עומדים אתם ברוח אחת ובנפש אחת עוזרי באמונת
הבשורה : 28 ואל־יפוג לבכם בכל־דבר על־מקוממיכם
כי־אשר להם לזות האבדה היא לכם לתשועה וזאת היא
מאלהים : 29 כי־לכם הוחן לא־לבד להאמין בו כי־אם
גם לסבל ולענות עליו : 30 ולהיות לכם מדון כמו אשר
ראיתם בי ועת שמעתם עלי :

ב . CAP. II.

1 ואם יש־בכם נחמה אחת במשיח או־תנחומות אהבה
או־חברת הרוח או־חסד או־רחמים : 2 ומלאו את־
שמחתי להבינכם יחד להיות לכם אהבה אחת בלב אחד
מבינים אחת : 3 ומאומה לא במריבה או־בגאות
כי־אם בשפלת הרוח איש איש יחשוב בלבו כי צעיר
וקטון הוא מרעהו : 4 איש איש אל־יבקש את־אשר יועיל
לנפשו כי־אם את־אשר יועיל לרעהו : 5 וזאת הבינו
בניכם אשר היא בישוע המשיח : 6 אשר אף כי בדמות
אלהים הוא אך לא חשב לגזול לו להיותו שוה לאלהים :
7 כי־אם השפיל את־נפשו ותורת העבד לקח לו
ובדמות האדם נהיה ובצלמו נמצא כאדם : 8 השפיל את
נפשו ויהי־שומע עד־המות גם עד־מותה על־העץ :
9 על־כן גם אלהים הרים נשא הגביה אותו ונתן לו שם

חוים אתם בלבבי גם באסורי גם בדבר אודותי ובעצמת
הבשורה חברי תחנתי כלכם: 8 ועדי הוא האלהים איכה
מתאוה אני את־כלכם ברחמי ישוע המשיח: 9 וזאת
מתפלל אני אשר אהבתכם עוד יותר ועל־יתר תוסיף
ברע ובכל־תבונה: 10 לבחן את־המועילים אשר תהיו
תמימים ובלי־דפי ביום המשיח: 11 נמלאים במעשי
הצדקה בישוע המשיח לכבוד ותהלת אלהים: 12 מי יתן
אשר תדעו אחי כי־האלה אשר אתי יותר לצער הבשורה
באו: 13 כן אשר אסורי במשיח נודעו בכל בית דין
ובאחרים כלם: 14 ואשר רבים מן האחים באדנינו
יבטיחון באסורי אשר מלאם לבם בבלי יראה לדבר את
הדבר: 15 אנשים בשנאה ובמריבה ואנשים בתם לבב
קוראים את־המשיח: 16 ואשר במריבה מבשרים את־
המשיח לא בתם וישר כי־אם חושבים להתגולל ולהתנפל
עלי ולהוסיף צרה ומצוקה על־אסורי; 17 אלה הם אשר
מאהבה יודעים כי־על־דבר הבשורה עומד אנכי: 18 ומה
תשתוחח נפשי אך בכל־דרך אם בעלילות ואם באמת
יבשר המשיח גם כן שומח אנכי ואשמח: 19 כי־ידעתי כי
זאת גם היא תהיה לי לישועתי בתפלתכם ובמתת רוח
ישוע המשיח: 20 כתקותי וכשברי כי־לא אבושה בכל־
דבר כי־אם בכל־בטחון כמו תמיד כן גם עתה יתגדל
המשיח בבשרי אם בחיים ואם במתים: 21 כי־חיותי
המשיח הוא ומותי בצעי ותרביתי: 22 וכי־חיותי בבשר
יש־פרי המעשה אשר לי לכן אינני יודע מה־אבחר: 23 כי
הציקני שתיהן בהתאותי לגוע ולהיות את־המשיח וזאת
יותר ועל־יתר תועיל לנפשי: 24 אך לעודר בבשר צריך
בעבורכם:

על־כי־שמעתם כי־חלה הוא : 27 כי־חלה כמעט למות
כי־אם אלהים חננו אף לא אותו לבדו כי־אם אותי פן
תהי־לי יגון על־תוגה : 28 על־כן שלחתיו במהרה אשר
אם תראוהו תוסיפון לשמח ולהיותי בלי־דאגה : 29 לכן
קבלוהו ביהוה עם כל־שמחה ואלה אשר כמוהו יקרים
יהיו בעיניכם : 30 כי־בעבור מעשה המשיח קרב עד־
המות ושם נפשו בידו אשר ימלא את־מחסריכם בשרת
אותי :

ג CAP. III.

1 והנשאר אחי שמחו ביהוה את־אחד לכתב אליכם
אינגה יגיעה לי ולכם למכונה : 2 השמרו לכם מכלבים
השמרו לכם מפועלי רעה השמרו לכם ממחלקת : 3 כי
אנחנו הוים המולה אשר ברוח עובדים אנחנו ליהוה
ומתהללים בישוע המשיח ולא בוטחים על־הבשר :
4 ואף כי־יש־לי מבטחה בבשר אם איש אחר יחשב
לבטח בבשר ואני יותר ממנו : 5 נמול ביום השמיני
ממשפחת בני ישראל ממטה בנימין עברי מעברים כתורה
פרש : 6 בקנאה רודף העדה כצדקה אשר מתורה
הוא הייתי תמים : 7 אך האלה אשר היו לי ליתרון אותם
חשבתי בעבור המשיח לחסרון ולענש : 8 וגם את־כל־
דברים חשבתי להיות לחסרון ולענש בעבור יתר דעת
ישוע המשיח אדנינו אשר עליו נענשתי כל־דברים וחשב
אני להיותם לי לדמן לבצע את המשיח : 9 ואמצא בו
בלא היות לי הצדקה אשר מתורה היא כי־אם באמונת
המשיח הצדקה אשר מאלהים באמונה : 10 לדעתו ואת
גבורת תקומתו ואת חברת תמרוריו להדמות למותו :

ישע׳ מ״ה כ״ג
Is. 45. 23.

אשר על־כל־שם : 10 למען בשם ישוע
תכרע כל־ברך׃ אשר בשמים בארץ ומתחת
לארץ : 11 וכל־לשון תודה כי־אדנינו ישוע המשיח
לכבוד אלהים האב׃ 12 לכן אהובי כאשר תמיד שמעתם
לא כנגד עיני לבדכם כי־אם גם עת יותר על־יתר ברחקי
מעמכם ביראה וברעדה תפעלו את־ישועת נפשכם׃
13 כי־אלהים הוא הפועל בנו את־לחפץ ולכלות
ברצונו : 14 ואת־כל־דברים תעשו בבלי תלונה
ובלי מריבה : 15 להיותכם תמימים וישרים בני
אלהים בלי־מום בתוך דור עקש ופתלתל דור
סורר ומורה אשר בם תאירו כמאורות השמים :
16 את־דבר החיים מחזיקים לתהלתי ביום המשיח כי
לא להבל רצתי ולא לשוא יגעתי : 17 ואף כי־אובח
על־זבח ושרת אמונתכם אשמח וחדיתי על־כלכם:
18 ועל־הדבר הזה גם אתם תשמחו וחדיתם עלי :
19 ומשבר אני באדנינו ישוע לשלח אליכם במהרה את
טימותאוס אשר גם אני ארוח בדעתי את־דבריכם: 20 כי
איש לא אחר יש־לי כנפשי כמוהו אשר בתם לבב ידאג
עליכם : 21 כי־כלם את־אשר לנפשם מבקשים ואין
אשר לישוע המשיח : 22 ואת־שכלו ותבונתו יודעים אתם
כי כאשר בן־לאביו ככה עבד עמי בבשורה : 23 ואותו
משבר אני לשלח אליכם בראותי איך יפלו דברי בפתאם:
24 ובטחתי ביהוה כי־גם אני במהרה אבוא אליכם :
25 וחשבתי כי צריך הוא את־אפרודיטום שהוא אחי
עוזרי חברי ובעל ברית מלחמתי ומלאככם ומשרת צרכי
לשלח אליכם : 26 באשר מתאוה היה את־כלכם וינה
על־

ועוד אומר אני שמחו: 5 ענותכם תודע לכל האדם קרוב
יהוה: 6 אל תדאגו ואל תוגיון נפשכם כי אם בכל תפלה
ובכל שאלה בתודה משאלות לבבכם תודענה לפני אלהים:
7 ושלום אלהים אשר גבה על־כל־שכל ותבונה
יצור את־לבותיכם ומחשבותיכם בישוע המשיח:
8 והנשאר אחי כל־אשר אמת אשר צדקה אשר קדושים
דורים אשר לברכה או־אם־מעשה חיל או־תהלה אותם
תחשבו: 9 אשר גם למדתם וקבלתם ושמעתם וראיתם
בי אותם תעשו ואלהי השלום יהיה עמכם: 10 ושמחתי
ביהוה מאד כי־מעט בעת הזה פרחתם ועלותם
להבין על־דלתי אשר עליה גם הבינותם אך חסרה
לכם העת: 11 לא כי־על־חסרון אמר אנכי כי־אני
למדתי איכה הוה אנכי להיות למדי: 12 כי־ידעתי
לענות ולחסר וידעתי גם להותיר בכל־דברים מלמד
להשבע ולרעב להותיר ולחסר: 13 את־כל דברים אוכל
להכיל באשר נותן לי כח במשיח: 14 לכן היטבתם
לעשות כי־התחברתם עם מצוקתי: 15 וידעתם גם
אתם פילפים כי־בראשית הבשורה כאשר יצאתי מכתים
עדה לא אחת התחברה עמי בדבר מתה ומקח כי־אם
אתם לבדכם: 16 כי־גם בתסלוניקי פעם אחת ושתים
לצרכי שלחתם: 17 לא כי־מבקש אני את־המתה כי־
אם מבקש אני את־פרי אשר יותיר לחשבונכם:
18 לקחתי את־כל־דברים וגם הותרתי עד־מלאה בקחתי
מאפפרודיטוס את־אשר שלחתם לריח ניחח לזבח
נרצה וישר בעיני יהוה: 19 ואלהי ימלא את־כל־צרככם
כעשרו בכבוד בישוע המשיח: 20 ולאלהים ולאבינו
הכבוד

11 אולי אוכל להגיע לתקומת המתים׃ 12 לא כי־משת
לקחתי או־כי־עת שלם אנכי אך רודף אני אם גם אחז
את אשר בה נאחזתי מישוע המשיח׃ 13 אחי אינני חשב
על־נפשי כי־אחזתיה ואחת ידעתי כי־אשר אחרי אשכחה
ואשר לפני פורש אני את־ידי אליהם׃ 14 ורץ אנכי למטרה
ולנס לקחת את־עטרת הכבוד ונצח קריאת אלהים
ממעל בישוע המשיח׃ 15 וכלנו אשר שלמים אנחנו
כזאת נחכם ואם מאומה אחרת תחכמו ואותה יגלה
אלהים׃ 16 לכן אשר נגיע להלוך במסלה אחת ולחכם
יחד׃ 17 הדמו לי המשלם אחי וראו השגיחו והתבוננו
אליהם אשר כן מהלכים כאשר אנחנו היינו לכם לצורה׃
18 כי־רבים מתהלכים (אשר עליהם רבות אמרתי אליכם
ועתה גם בכה אומר אני) אויבי צלב המשיח המה׃
19 אשר סופם האבדון ואלהיהם הבטן וכבודה לבשתם
אשר את־דברי הארץ והעולם הזה יחכמו׃ 20 כי־עיר
משרתנו בשמים היא אשר משם נקוה את־מושיענו
ואדונינו ישוע המשיח׃ 21 אשר יחליף את־גוית שפלתנו
להיותה להדמות לגוית כבודו כפי הגבורה אשר יוכל
לשית תחת רגליו את־כל׃

ד CAP. IV.

1 על־כן אחי אהובי אנשי חמדתי שמחתי ועטרתי כה
עמדו ביהוה ידידי׃ 2 מאוהדיא שואל אני ולסונטיכא
מתחנן אנכי לחכם יחד באדוננו׃ 3 גם שואל אני ממך
האחי בעל־בריתי ובן־אמי עזרה נא אותם אשר בבשורה
יגעו וסבלו עמי ועם־קלימיס ועם עוזרי האחרים אשר
שמותם נכתבו בספר חיים׃ 4 שמחו וגילו ביהוה תמיד
ועוד

אליכם משרת המשיח: 8 אשר גם הודיענו את־אהבתכם
ברוח: 9 על־כן גם אנחנו מיום אשר שמענו לא
נרפים אנחנו להתפלל עליכם ולשאול אשר תמלאו
מדעת רצונו בכל־חכמה ובינת הרוח: 10 להתהלך את־
יהוה כהוגן בכל חפצו בכל מעשה טוב לעשות פריכם
ולרבות בדעת אלהים: 11 בכל־כח מאמצים כגבורת
כבודו לכל־דומיה וענוה עם שמחה: 12 ומודים לאלהים
ולאב־אשר השוה אותנו לחלק נחלת הקדושים באור:
13 אשר פדה אותנו משלטון החשך ויושיתנו במלכות
בנו ידידו: 14 אשר בו יש־לנו הפדות בדמו ושארת
החטאים: 15 שהוא צלם ודמות אלהים אשר לא נראה
בכור כל־הבריאה: 16 כי־בו נבראו כלם אשר בשמים
ובארץ הנראים ולא נראים אם כסאים אם ארנים אם
משרות ואם שלטנות כלם בידו ואליו נבראו: 17 והוא
הוה מאז קדם כל־מפעלים מעולם וכל־דברים בו קמו:
18 והוא הוה ראש גוית העדה שהוא ראשית בכור
מתים להיותו בכלם ראשון: 19 כי־בו חפץ לשכון כל־
מלא: 20 ובידו להחליף את־כלם אל־נפשו משלים בדמי
צלבו בו גם אשר בארץ וגם אשר בשמים: 23 ואתם
בהיותכם לפנים זרים מוזרים ואויבים בלבבכם במעשים
רעים: 22 ועת החליף אתכם בגוית בשרו במותה
להקימכם קדושים תמימים ונקיים לעיני פניו:
23 אם תעמדו באמונה מיסרים מוסד המאמין
לא יחיש משברת הבשורה אשר שמעתיה הנקראה בכל
הבריאה אשר תחת השמים לאשר אני פולוס משרתה:
24 ועת שומח אני בעניי עליכם וממלא אני את־חסרוני

הַכָּבוֹד לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים אָמֵן׃ 21 שַׁאֲלוּ לְכָל־קְדוֹשִׁים
בִּשְׁמִי לְשָׁלוֹם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ שָׁאֲלוּ לָכֶם לְשָׁלוֹם הָאַחִים
אֲשֶׁר עִמִּי׃ 22 שָׁאֲלוּ לִשְׁלוֹמְכֶם כָּל־הַקְּדֹשִׁים וְעַל־יָחַד
אֲשֶׁר בְּבֵית הַקֵּיסָר הֵמָּה׃ 23 תְּחִנַּת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
עִם כֻּלְּכֶם אָמֵן׃

אֶל־פִּילִפִּים נִכְתְּבָה מֵרָהוֹמָה בִּידֵי אֶפַּפְרוֹדִיטוּס׃

אִגֶּרֶת לְפַּוּלוֹס הַשָּׁלִיחַ אֶל־קוֹלָסִים׃

א CAP. I.

1 פַּוּלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּחֵפֶץ אֱלֹהִים וְטִימוֹטֵאוֹס
הָאָח׃ 2 לַאֲשֶׁר בְּקוֹלָסִים קְדוֹשִׁים נֶאֱמָנִים לְאַחֵינוּ בַּמָּשִׁיחַ׃
3 תְּחִנָּה לָכֶם וְשָׁלוֹם מֵאֱלֹהִים אָבִינוּ וַאֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ נוֹדֶה לֵאלֹהִים וְלַאֲבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ תָּמִיד
עֲלֵיכֶם מִתְפַּלְלִים אֲנַחְנוּ׃ 4 כִּי־שׁוֹמְעִים אֶת אֱמוּנַתְכֶם
בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְאֶת אַהֲבָה אֲשֶׁר הִיא לְכָל־הַקְּדוֹשִׁים׃
5 בַּעֲבוּר הַשִּׂבְרָה אֲשֶׁר הוּשָׂמָה לָכֶם בַּשָּׁמַיִם אֲשֶׁר מִלְּפָנִים
שְׁמַעְתּוּהָ בִּדְבַר אֱמֶת הַבְּשׂוֹרָה׃ 6 אֲשֶׁר בָּאָה אֲלֵיכֶם כְּמוֹ
גַּם בְּכָל־הָאָרֶץ וְעוֹשָׂה פְּרִיָּה כְּמוֹ גַם בָּכֶם מִיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
שְׁמַעְתֶּם וִידַעְתֶּם אֶת תְּחִנַּת אֱלֹהִים בֶּאֱמֶת׃ 7 כְּמוֹ אֲשֶׁר
לְמַדְתֶּם מֵאֶפַּפְרָא יְדִידֵנוּ חֲבַר עֲבוֹדָתֵנוּ אֲשֶׁר הוּא נֶאֱמָן
אֲלֵיכֶם

נמלתם במולה אשר מבלי ידים היא בהערותכם גוית
החטאים בשר במולת המשיח: 12 בהקברכם עמו בטבילה
אשר בו גם קמתם עמו באמונת גבורת אלהים אשר הקימנו
מהמתים: 13 ואתם המתים הייתם בעונות ובערלת בשרכם
החיה אתכם עמו חנכם לסלוח ולשאת לכם את־כל־
חטאים : 14 למחות את־שטר חובותינו אשר הוא
עלינו בחקים בתורות ובמשפטים ויחיב ראשנו לאלהים
וישא ויסח אותו ויאחיזהו בצלב : 15 בהתפשט העטרה
משה על־המשרות ושלטונות בבטחון להתרועע עליהם
בנפשו : 16 לכן איש לא ישפוט אתכם באכל או־בשתי
או־בימים או־במועדים או־בירחים או־בשבתות :
17 אשר הם צל־העתידים אך הגויה למשיח היא :
18 ואיש לא יזום להשיא ולחיב את־נפשכם חפץ להלך
בענוה ובעבודת המלאכים אשר לא ראם שוא מתיפח
נתבונת לבו : 19 ולא לאחוז את־ראש אשר ממנו
כל־הגויה ברבק נתחיה מרכבה ונאפדה היא לפרות
למרבה אלהים : 20 ואם מתם עם המשיח מיסודות
העולם ומה־עוד כמו חיותכם בעולם תשפטון : 21 לא
תמשש ולא תטעם ולא תגע : 22 אשר כלם לאבדה
בבצעם כמצות ולמודי האנשים: 23 הנראו להיות להם
דבר חכמה בדמות ענוה ויראת אלהים ולענות את־
בשר לא ביקרה אחת לשבעת הבשר :

ג CAP. III.

1 ואם קמתם מהמתים עם המשיח גם את־אשר למעלה
תבקשו אשר שם המשיח הוא יושב לימין אלהים: 2 ואת
אשר למעלה תתחכמו ולא אשר בארץ המה: 3 כי מתם

 וחייכם

מציקות המשיח בבשרי על־גויתו אשר היא העדה
25 אשר לה אני משרת כמתת אלהים הנתנה לי אליכם
למלאת את דבר אלהים׃ 26 את סוד ומסתר הנסתר
מעולם ומדורות ועתה נגלה לקדושיו׃ 27 לאשר חפץ
אלהים להודיע מה־העשר כבוד המסתר הזה בגוים
אשר הוא המשיח בנו שברת הכבוד׃ 28 אותו אשר
אנחנו מבשרים מיסרים ומלמדים את כל־בני אדם בכל־
חכמה אשר נקים את־כל־האדם שלם בישוע המשיח׃
29 ואל־זאת יוגע אני להאבק כפעלו אשר פעל בי
בכח וגבורה׃

ב CAP. II.

1 וחפצתי לדעתכם כמה דאגה היא לי עליכם ועל־אשר
בלודיקיא ואשר לא ראו פני בבשר׃ 2 אשר ינחמו
לבביהם והנאפדים באהבה ולכל־עשר הבטחון מלא
חכמה ותבונה לדעת מסתר האלהים והאב והמשיח׃
3 אשר בו כל־אוצרות החכמה והדעת נסתרו׃ 4 וזאת
אמר אני פן איש יפתכם בעלילות הדברים׃ 5 ואף כי
אני בבשר רחוק מעמכם אך ברוח עמכם אנכי שומח
ורואה את־מערכתכם ואת יסוד אמונתכם במשיח׃
6 וכאשר קבלתם את־ישוע המשיח אדנינו כן בו התהלכו׃
7 משרשים ונבנים בו סעודים באמונה כמו למדתם
מותירים בה בתודה׃ 8 ראו והשמרו לכם פן איש יבלק
ויגזל אתכם בעלילות הדברים ובפתיות שוא ומרמה
כתלמוד האנשים כיסודות העולם הזה ולא כמשיח׃
9 כי בו שוכן כל־מלא אלהות גופנית׃ 10 ובו הייתם
ממלאים שהוא ראש כל־משרה ושלטון׃ 11 אשר בו
נמלתם

בְּכָל־דְּבָרִים לַאֲדֹנֵיכֶם אֲשֶׁר כַּבָּשָׂר הֵמָּה לֹא לַעֲבוֹד לְעֵינֵיהֶם
כְּמוֹ לְהֵיטִיב בְּעֵינֵי הָאֲנָשִׁים כִּי־אִם בְּתֹם לֵבָב יִרְאוּ אֶת־
אֱלֹהִים׃ 23 וְכָל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ מִנֶּפֶשׁ פָּעֳלוּ כְּמוֹ לַיהוָה
וְלֹא לַאֲנָשִׁים׃ 24 יוֹדְעִים כִּי־מֵיהוָה תִּקְחוּ אֶת־שִׁלּוּמַת
הַנַּחֲלָה כִּי לַאֲדֹנֵינוּ לַמָּשִׁיחַ עוֹבְדִים אַתֶּם׃ 25 כִּי־הַפֹּעֵל
עַוְלָה יִקַּח כְּפֹעַל כַּפָּיו וְאֵין עִם יְהוָה מַשֹּׂא פָנִים׃

ד CAP. IV.

1 הָאֲדֹנִים אֶת־צְדָקָה וִישָׁרָה לְעַבְדֵיכֶם תַּעֲשׂוּ יוֹדְעִים
כִּי־גַם לָכֶם יֶשׁ־אָדוֹן בַּשָּׁמָיִם׃ 2 בִּתְפִלָּה תְעוֹרְרוּ
שׁוֹקְדִים בָּהּ בְּתוֹדָה׃ 3 וְהִתְפַּלְלוּ יַחְדָּו גַּם עָלֵינוּ אֲשֶׁר
יִפְתַּח לָנוּ שַׁעַר הַדָּבָר לְדַבֵּר אֶת־מִסְתַּר הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר
עָלָיו גַּם נֶאֱסַרְתִּי׃ 4 לְגַלּוֹתִי אוֹתוֹ כַּשָּׁוֶה לִי לְדַבֵּר׃
5 בְּחָכְמָה הִתְהַלְּכוּ אֲלֵיהֶם אֲשֶׁר בַּחוּץ לִקְנוֹת אֶת־הָעֵת׃
6 דִּבְרֵכֶם יְהִי־תָמִיד בְּחֵן בַּמֶּלַח נִמְלָח לָדַעַת אֵיכָכָה יִשְׁוֶה
לָכֶם לַעֲנוֹת דָּבָר לְכָל אִישׁ וְאִישׁ׃ 7 אֶת־דְּבָרַי וּמַעֲשַׂי
כֻּלָּם יוֹדִיעֲכֶם טוּכִיקוֹס אָחִי אֲהוּבִי וּמְשָׁרֵת נֶאֱמָן בְּעֶרֶךְ
עֲבוֹדָתִי בַּיהוָה׃ 8 אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו אֲלֵיכֶם עַל־אוֹתוֹ הַדָּבָר
אֲשֶׁר יֵדַע אֶת־דִּבְרֵיכֶם וִינַחֵם אֶת־לִבּוֹתֵיכֶם׃ 9 אֶת־
אֳנֵיסִימוֹס אִישׁ אֱמוּנִים וְאָחִי יְדִידִי אֲשֶׁר הוּא מִמְּכֶם
אֶת־כָּל־דְּבָרִים יוֹדִיעוּנְכֶם הַנַּעֲשׂוּ פֹּה עִמָּנוּ׃ 10 שֹׁאֵל
לִשְׁלוֹמְכֶם אֲרִיסְטַרְכוֹס הַנִּשְׁבָּה עִמִּי וּמַרְקוֹס בֶּן־דּוֹד
בַּרְנַבָּא אֲשֶׁר עָלָיו לְקַחְתֶּם מִצְוֹת אִם יָבוֹא אֲלֵיכֶם לָקַחַת
אוֹתוֹ׃ 11 וְיֵשׁוּעַ הַנֶּאֱמַר יוּסְטוֹס אֲשֶׁר הֵם מִמּוּלָה הָאֵלֶּה
לְבַדָּם חֲבֵרַי לְמַלְכוּת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם הָיוּ לִי נֶחָמָה׃
12 שֹׁאֵל לִשְׁלוֹמְכֶם אֶפַּפְרָא אֲשֶׁר מִכֶּם הוּא עֶבֶד הַמָּשִׁיחַ
תָּמִיד מְחַלֶּה אֶת־פְּנֵי אֱלֹהִים בַּעֲבוּרְכֶם בִּתְפִלּוֹתָיו אֲשֶׁר

וחייכם נסתרים את המשיח באלהים׃ 4 אם המשיח יגלה
שהוא חיינו אז גם אתם עמו תגלו בכבוד׃ 5 על־כן המיתו
את־נתחיכם אשר על־הארץ את־תזנות טמאה עבירות
תאות הרעות בצע כסף אשר יש־עבודת האלילים׃
6 על־האלה באה חרון אף יהוה על־בני סורים׃ 7 אשר
בם גם אתם הלכתם כעת בחיותכם בהם׃ 8 ועת שימו
גם אתם מעמכם את־כל־הדברים האלה את־חרון אף
רע עלילות גדופים דברי בשנה מפיכם׃ 9 לא תכזבו
ביניכם הפשיטו את־אדם ישן את־פעליו׃ 10 ולבשו את
חדש המחדש לדעת אלהים כצלם וכדמות בראיו׃
11 איכה איננו יוני או יהודי מולה וערלה לעז משך עבד
חפשי כי אם כל בכלם המשיח׃ 12 לכן לבשו כבחירי
אלהים קדושים ואהובים את־רחמי־חסד טובה ענוה
ענוה ארך אפים׃ 13 התאפקו ביניכם ושאו איש לרעהו
אם יש־לו עליו ריב כמו גם המשיח נשא לכם ככה גם
אתם׃ 14 ועל־כל־האלה תהי־לכם האהבה שהיא
עבות תמה׃ 15 ושלום אלהים ינצח בלבותיכם אשר בו
גם נקראתם בגויה אחת והודו ליהוה׃ 16 דבר המשיח
ישכון בכם בעשר בכל־חכמה ללמד וליסר את־נפשכם
במזמרים תהלים ונגינות רוח בחין פצחים בלבבכם
ליהוה׃ 17 וכל אשר תעשו בדבר ובפעל כלם בשם
אדנינו ישוע המשיח עשו והודו לאלהים ולאב בידו׃
18 הנשים תכנענה תחת אישיהן כנאוה ביהוה׃ 19 האישים
אהבו את־נשיכם ולא תתמררו אליהן׃ 20 הבנים שמעו
ליולדיכם בכל־דברים כי־זאת ישרה היא בעיני יהוה׃
21 האבות אל־תרגיזו את־בניכם פן ירגזון׃ 22 העבדים שמעו
בכל־

לפני אלהים ואבינו : 4 וידעים אנחנו אחינו אהובי
אלהים את־בחירתכם: 5 כי־בשורתנו לא נהיתה אליכם
בדבר לבדה כי־אם גם בגבורה וברוח הקדש ובבטחון
רבה כמו אשר יודעים אתם כמה היינו בכם עליכם:
6 ואתם דומים לנו הייתם ולאדנינו בקחתכם את־
הדבר במצוקה רבה את־שמחת רוח הקדש : 7 כן
אשר הייתם צורה ודמות לכל־מאמינים בכתים
ובאכאיה : 8 ומכם נשמע דבר יהוה לא לבדו
בכתים ובאכאיה כי־אם גם בכל מקום אמונתכם אשר
הוא אל־אלהים הגיעה כן אשר לא נצטרך לדבר מאומה:
9 כי־המה עלינו יגידו כמה מבואה היתה לנו אליכם
ואיכה שבתם אל־אלהים מאלילים לעבד לאל חי ונאמן:
10 ולקוות אל־בנו מאת השמים אשר הקימו ממתים
את־ישוע אשר פדה אותנו מאף הבא :

ב CAP. II.

1 ואתם ידעתם אחי את־מבואנו אשר אליכם כי־לא
לשוא היה : 2 כי־אם נגועים מכים ומענים ומגדפים
אנחנו לפנים כמו ידעים אתם בפילפים בבטחון הופענו
באלהינו לדבר אליכם את־בשורת אלהים בכל־קרב :
3 כי־תנחומינו אינם הבל ומעשה תעתעים ולא
מטמאה ולא בתך ומרמה: 4 כי־אם כמו נבחנו מאלהים
להאמן הבשורה כן מדברים אנחנו לא כמוהם אשר
יבקשו למצוא חן בעיני האדם כי־אם להתרצות אל־
אלהים הבחן את־לבותינו : 5 ולא בכל־עת בדבר חנפה
היינו כמו ידעתם ולא בעלילת הבצע אלהים מעיד הוא:
6 ולא מבקשים מבני אדם את־כבוד ולא מכם ולא
מאחרים

תַּעַמְדוּ תְמִימִים וּשְׁלֵמִים בְּכָל־רְצוֹן אֱלֹהִים : 13 כִּי־מֵעִיד
לוֹ אָנֹכִי כִּי־יֶשׁ־לוֹ קִנְאָה רַבָּה עֲלֵיכֶם וְעַל־אֲשֶׁר בְּלָאוֹדִיקְיָא
וַאֲשֶׁר בְּהִירוֹפוֹלִיס הֵמָּה : 14 שׁוֹאֵל לִשְׁלוֹמְכֶם לוּקָס
הָרוֹפֵא אִישׁ חֲמֻדוֹת וְדֵימָס : 15 שַׁאֲלוּ בִשְׁלוֹם לְאַחֵינוּ
אֲשֶׁר בְּלָאוֹדִיקְיָא וּלְנוּמְפָא וְלִקְהִלָּה אֲשֶׁר הִיא בְּבֵיתוֹ :
16 וְכַאֲשֶׁר נִקְרָאָה אִתְּכֶם הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת עֲשׂוּ אֲשֶׁר גַּם
בַּעֲדַת לָאוֹדִיקְיָא תִּקָּרֵא וַאֲשֶׁר אֶל־לָאוֹדִיקְיָא הִיא גַּם בָּכֶם
תִּקָּרֵא : 17 וְאִמְרוּ לְאַרְכִיפּוֹס רְאֵה אֶל־הַכְּהֻנָּה אֲשֶׁר
קִבַּלְתָּהּ בַּיהוָה לְמַלְּאֹתָהּ : 18 שָׁלוֹם לָכֶם בִּידֵי בְּיַד־פּוֹלוֹס
זִכְרוּנִי אֱסוּרַי הַתְּחִנָּה עִמָּכֶם אָמֵן :

אֶל־קוֹלָסִים נִכְתְּבָה מֵרוֹמָה בְּטוּכִיקוֹס וְאוֹנֵיסִימוֹס :

אִגֶּרֶת לְפּוֹלוֹס הַשָּׁלִיחַ אֶל־הַתְּסָלוֹנִיקִים הָרִאשׁוֹנָה ::

א CAP. I.

1 פּוֹלוֹס וְסִילְוָנוּס וְטִימוֹתֵאוֹס לַעֲדַת הַתְּסָלוֹנִיקִים
בֵּאלֹהִים הָאָב וּבַאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ תְּחִנָּה לָכֶם וְשָׁלוֹם
מֵאֱלֹהִים אָבִינוּ וּמֵאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ : 2 מוֹדִים אֲנַחְנוּ
לֵאלֹהִים תָּמִיד עַל־כֻּלְּכֶם בְּהַזְכִּירֵנוּ אֶת שְׁמוֹתֵיכֶם
בִּתְפִלּוֹתֵינוּ לָנֶצַח : 3 מַזְכִּירִים אֶת־מַעֲשֵׂה אֱמוּנַתְכֶם וְאֶת
יְגִיעַת הָאַהֲבָה וְאֶת־דְּמִית שִׂבְרַת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
לִפְנֵי

פְּעָמִים וַיְכַלְאֵנוּ הַשָּׂטָן׃ 19 וּמִי־תִקְוָתֵנוּ אוֹ־שִׂמְחָה
אוֹ־עֲטֶרֶת תְּהִלּוֹת הֲלֹא גַם אַתֶּם לִפְנֵי אֲדֹנֵינוּ
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּבִיאָתוֹ׃ 20 כִּי־אַתֶּם הוים כְּבוֹדֵנוּ
וְשִׂמְחָתֵנוּ׃

ג CAP. III.

1 עַל־כֵּן נִלְאֵינוּ לְהָכִיל וַנִּתְאַפֵּק וַנֵּעוֹב לָנוּ לְבַדֵּנוּ
בַּאֲטִינָאוֹס׃ 2 וַנִּשְׁלַחְנוּ אֶת־טִימוֹתֵאוֹס אָחִינוּ וּמְשָׁרֵת
אֱלֹהִים וְעוֹזְרֵנוּ בִּבְשׂוֹרַת הַמָּשִׁיחַ לְסַעֶדְכֶם וּלְנַחֶמְכֶם
עַל־אֱמוּנַתְכֶם׃ 3 פֶּן יֶחֱרַד לְבַבְכֶם עַל־צָרוֹתַי וּמְצוּקוֹתַי
הָאֵלֶּה כִּי־אַתֶּם יוֹדְעִים כִּי־לְזֹאת הוּשַׂמְנוּ׃ 4 וְכִי־עוֹדֶנּוּ
הָיִינוּ עִמָּכֶם נִבֵּאנוּ לָכֶם כִּי־עֲתִידִים הָיִינוּ לְעֻנּוֹת אֵיכָכָה
גַם נִהְיָה וְיוֹדְעִים אַתֶּם׃ 5 עַל־כֵּן גַּם־אֲנִי לֹא יָכֹלְתִּי
לְהִתְאַפֵּק וָאֶשְׁלַחְתִּי לָדַעַת אֶת־אֱמוּנַתְכֶם פֶּן יְנַסֶּה אֶתְכֶם
הַמְנַסֶּה וְלַשָּׁוְא תְּהִי־יְגִיעָתֵנוּ׃ 6 וּמֵעַתָּה בְּבוֹא טִימוֹתֵאוֹס
אֵלֵינוּ מִכֶּם וַיְבַשֵּׂר אוֹתָנוּ אֶת־אֱמוּנַתְכֶם וְאֶת־אַהֲבַתְכֶם
וְכִי־תִזְכְּרוּ לָנוּ בַּטּוֹב תָּמִיד וְכִי־תִתְאַוּוּ לִרְאוֹת אוֹתָנוּ כָּמוֹנוּ
גַּם אֶתְכֶם׃ 7 עַל־כֵּן הִתְנַחַמְנוּ אַחַי עֲלֵיכֶם בְּכָל־
צָרָתֵנוּ וּמְצוּקָתֵנוּ בֶּאֱמוּנַתְכֶם׃ 8 כִּי־עַתָּה חַיִּים אֲנַחְנוּ
אִם אַתֶּם עוֹמְדִים בַּיהוָה׃ 9 כִּי־מַה תּוֹדָה נוּכַל לְשַׁלֵּם
לֵאלֹהֵינוּ עֲלֵיכֶם בְּכָל־שִׂמְחָה אֲשֶׁר נִשְׂמַח עֲלֵיכֶם לִפְנֵי
אֱלֹהֵינוּ׃ 10 יוֹמָם וָלַיְלָה עַל־יֶתֶר מִתְפַּלְלִים לִרְאוֹת
אֶת־פְּנֵיכֶם אֶל־פָּנִים לְשַׁלֵּם וּלְכַלּוֹת אֶת־מַחְסוֹרֵי
אֱמוּנַתְכֶם׃ 11 וְהוּא הָאֱלֹהִים וְאָבִינוּ וַאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ יְיַשֵּׁר אֶת־דַּרְכֵּנוּ אֲלֵיכֶם׃ 12 וַיהוָה יַרְבְּכֶם
וְיוֹתִירְכֶם בְּאַהֲבָה לְעַצְמוֹתֵיכֶם וּלְכֻלָּם כְּמוֹ גַם אֲנַחְנוּ
אֲלֵיכֶם׃ 13 לְקַיֵּם אֶת־לִבּוֹתֵיכֶם בִּבְלִי־מוּם בַּקֹּדֶשׁ לִפְנֵי
אֱלֹהִים

מאחרים בהיות לנו יכלת להכבד את־עלכם כמו
שליחי המשיח׃ 7 כי־אם נהיינו ענוים בתוככם כמו
אומנת הסכנת לבני־בטנה׃ 8 גם כן ביחמנו אתכם
חפצנו לתת לכם לא לבד את־בשורת אלהים כי־אם
גם את־נפשותינו בעבור כן אהובינו נהייתם לנו׃
9 כי־זכרתם אחי את־עמלנו ויגיע כפינו כי־יומם ולילה
פעלנו פן נכבד איש מכם ובשרנו אתכם את־בשורת
אלהים׃ 10 עדים אתם ואלהים איככה קדושים
וצדיקים ותמימים אתכם המאמינים היינו׃ 11 כמוכם
ידעתם כי־את־כל־איש מכם כאב את־בניו׃ 12 התחננו
לכם ונחמנוכם והעד להתהלך ולהיות תמימים לפני
אלהים אשר קרא לכם אל־מלכות כבודו׃ 13 על־כן גם
אנחנו מודים לאלהים לנצח כי־בקחתכם ממנו את
דבר שמועת אלהים לקחתם לא דבר האנשים כי־אם
כמוהו באמת דבר אלהים אשר גם פועל בכם המאמינים׃
14 כי־אתם מדמים נהייתם אחי לעדות אלהים אשר
ביהודה בישוע המשיח כי־ככה עניתם גם אתם מחברי
מטיכם כמו גם המה מיהודים׃ 15 אשר גם את־אדנינו
ישוע המשיח המיתו ונביאיהם ורדפונו ואינם טובים
בעיני אלהים ויהי־בהם הפך מכל־בני אדם׃ 16 הכלאים
אותנו מדבר אל־הגוים להושעם עד־אשר תמלאון
עונתם תמיד ותקדים אותם חרון אף יהוה ותתך
עליהם עד־כלה ונחרצה׃ 17 ואנחנו אחינו כי־שכל
שכלנוכם לעת־השעה בפנים אך לא בלב על־יתר
מהרנו לראות את־פניכם ברב חמדה׃ 18 על־כן נכסף
נכספנו לבוא אליכם (אני פולוס) גם אחת פעם וגם

פעמים

יהוה הוא בהידד בקול מלאך הראש בשופר תרועת
אלהים ירד משמים והמתים במשיח יקומו בראשונה׃
17 ואחרי כן אנחנו החיים הנשארים יחדו עמו נחטף
ונלקח בעננים לקראת אדנינו יהוה באויר וככה תמיד
נהיה עם יהוה׃ 18 לכן התנחמו איש את־רעהו בדברים
האלה׃

ה CAP. V.

1 ועל־העתות ומועדים אחי אין צריך לכתב אליכם
2 כי־אתם היטב תדעו כי־יום יהוה כגנב בלילה כן
יבוא׃ 3 כי־כאשר יאמרו כי־שלום ושלוה או־ברגע
תבוא עליהם האבדה ונבהלו צירים וחבלים יאחזון
כיולדה יחילון ולא יברחו׃ 4 ואתם אחינו אינכם בחשך
אשר יאחזכם היום כגנב ויחטפכם׃ 5 כלכם בני־אור
אתם ובני יום לא הוים אנחנו בני־לילה ולא בני־
חשך׃ 6 על־כן לא נישן כמו גם האחרים כי־אם נתעורר
ונשקד לנצח׃ 7 כי־הישנים בלילה יישנו והשכורים גם
בלילה ישתכרו׃ 8 ואנחנו כי־בני יום Isa. ישע נט יז
היינו לא נשתכר כי אם לנצח נלבש 59. 17.
את־שריון אמונה ואהבה ואת־כובע שברת הישועה׃
9 כי־לא שמנו אלהים לחרון אפו כי־אם למקנת הישועה
באדנינו ישוע המשיח׃ 10 המת עלינו אשר אם נשקד
או־נישן יחדו עמו נחיה׃ 11 על־כן התנחמו ביניכם ובנו
איש את־רעהו כמו גם עשים אתם׃ 12 ושואלים אנחנו
מכם אחינו לדעתכם את־היוגעים בכם והמצבים
עליכם ביהוה ומלמדים אתכם׃ 13 והמה יהיו לכם
על־יתר אהובים וחבובים בעבור פעלם השלימו ביניכם׃

אֱלֹהִים וְאָבִינוּ בְּבִיאַת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ עִם כָּל־
קְדוֹשָׁיו׃

ד CAP. IV.

1 וְהַנִּשְׁאָר אַחַי נִשְׁאַל מִכֶּם וְנִתְחַנֵּן בַּאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ כַּאֲשֶׁר
לְקַחְתֶּם מִמֶּנּוּ וְכַשָּׁוֶה לָכֶם לְהַלֵּךְ וּלְהִתְהַלֵּךְ אֶת־אֱלֹהִים
אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ בִּמְאֹד מְאֹד׃ 2 כִּי־יְדַעְתֶּם כַּמָּה מִצְוֹת נָתַנּוּ
לָכֶם בַּאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ׃ 3 כִּי־זֹאת הִיא רְצוֹן אֱלֹהִים קְדֻשַּׁתְכֶם
לְהִתְאַפֵּק מִתַּזְנוּת׃ 4 לְדַעְתְּכֶם אִישׁ אִישׁ מִכֶּם אֶת־
כְּלֵי נַפְשׁוֹ לִקְנוֹת בְּקֹדֶשׁ וּבְכָבוֹד׃ 5 לֹא בְתַאֲוַת הַשְׁחֲמָרִים
כְּמוֹ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֱלֹהִים׃ 6 פֶּן יַעֲבוֹר אִישׁ
וִיבַצַּע אֶת־אָחִיו בָּעֹשֶׁק כִּי־נָקֹם נֹקֵם יְהוָֹה עַל־כָּל־הָאֵלֶּה
כַּאֲשֶׁר הִקְדַּמְנוּ לְדַבֵּר לָכֶם וַנָּעֵד׃ 7 כִּי־לֹא קְרָאָנוּ אֱלֹהִים
לְטֻמְאָה כִּי־אִם לַקֹּדֶשׁ׃ 8 עַל־כֵּן הַבּוֹזֶה אֵינֶנּוּ בוֹזֶה אָדָם
כִּי־אִם אֱלֹהִים וְאוֹתוֹ אֲשֶׁר נָתַן בָּנוּ אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ׃
9 וְעַל־הָאַחֲוָה לֹא צָרִיךְ לָכֶם לִכְתֹּב אֲלֵיכֶם כִּי־אַתֶּם
לִמּוּדֵי אֱלֹהִים הֱוִים לֶאֱהֹב אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃ 10 וְכִי־תַעֲשׂוּ
זֹאת בְּכָל־הָאַחִים אֲשֶׁר בְּכָל־כִּתִּים וְשׁוֹאֲלִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם
אַחֵינוּ לְהוֹתִירְכֶם מְאֹד מְאֹד׃ 11 וְהַגְבִּירוּ לִשְׁלוֹת וְלַעֲשׂוֹת
אֶת־דִּבְרֵי־נַפְשְׁכֶם וְלִפְעוֹל בִּידֵיכֶם כַּאֲשֶׁר צִוִּינוּ אֶתְכֶם׃
12 אֲשֶׁר תִּתְהַלְּכוּ בַּהֲגִינָה אֶל־הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מִחוּץ וְאִישׁ לֹא
תִצְטָרְכוּ בְּכָל דָּבָר׃ 13 וְלֹא אֲכַחֵד מִכֶּם אַחַי עַל־הַיְשֵׁנִים
פֶּן תָּרִידוּ בְּשִׂיחָם וְתִתְהַמּוּן כְּמוֹ הַשְּׁאָרִים לַאֲשֶׁר לֹא יֶשׁ־
לָהֶם הַשִּׂבְרָה׃ 14 כִּי־אִם נַאֲמִין כִּי־יֵשׁוּעַ מֵת וְקָם כָּכָה
גַם הָאֱלֹהִים אוֹתָם אֲשֶׁר יָשְׁנוּ בְּיֵשׁוּעַ יוֹלִיךְ עִמּוֹ׃ 15 וְזֹאת
אוֹמְרִים אֲנַחְנוּ לָכֶם בִּדְבַר יְהוָֹה כִּי־אֲנַחְנוּ הַחַיִּים
הַנִּשְׁאָרִים בְּבִיאַת אֲדֹנֵינוּ לֹא נַקְדִּים אֶת־הַיְשֵׁנִים׃ 16 כִּי־
יְהוָֹה

בֵּאלֹהִים אָבִינוּ וַאֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 2 תְּחִנָּה לָכֶם
וְשָׁלוֹם מֵאֱלֹהִים אָבִינוּ וַאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 3 חוֹבִים
אֲנַחְנוּ לְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים תָּמִיד עֲלֵיכֶם אַחֵינוּ כַּהֹגֶן כִּי־
פָרָה וְרָבָה אֱמוּנַתְכֶם עַל־יֶתֶר וּמְהוּתִירָה עַד־מְאֹד
אַהֲבַת אִישׁ אִישׁ בְּכֻלְּכֶם אֶל־רֵעֵהוּ׃ 4 כֵּן אֲשֶׁר גַּם אֲנַחְנוּ
נִתְהַלֵּל עֲלֵיכֶם בַּעֲדוֹת אֱלֹהִים עַל־תּוֹחַלְתְּכֶם וְעַל־אֱמוּנַתְכֶם
בְּכָל־צָרוֹתֵיכֶם וּבִמְצוּקוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר כִּלְכַּלְתֶּם׃ 5 לְרַאֲיַת
צְדָקַת וּמִשְׁפַּט אֱלֹהִים לְהֶשְׁוֹתְכֶם לְמַלְכוּת אֱלֹהִים אֲשֶׁר
עָלֶיהָ גַּם תִּעָנּוּן׃ 6 כְּמוֹ אֲשֶׁר צְדָקָה הִיא לִפְנֵי אֱלֹהִים
לְשַׁלֵּם לְצוֹרְרֵיכֶם שִׁלּוּמַת הָרְשָׁעִים׃ 7 וְלָכֶם הַנְּצוּרִים
וּמוּצָקִים אֵת סְלִיחָה עִמָּנוּ בְּהִגָּלוֹת אֲדוֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ
(הַמָּשִׁיחַ) מִשָּׁמַיִם אֶת־מַלְאֲכֵי כֹחוֹ וּגְבוּרָתוֹ׃ 8 בְּלַהֶבַת
אֵשׁ לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֱלֹהִים
וּבָאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ לִבְשׂוֹרַת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃
9 אֲשֶׁר לְמִשְׁפָּטָם יִשְׂאוּ אֶת־אֲבַדּוֹן לַחֲרָפוֹת לְדִרְאוֹן
עוֹלָם מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים וּמִכָּבוֹד גְּבוּרָתוֹ׃ 10 כַּאֲשֶׁר יָבוֹא
לְהִכָּבֵד בִּקְדוֹשָׁיו וּלְהִתְפַּלֵּא בְּכָל־חוֹסֵי בוֹ כִּי־תֵאָמֵן
עֵדוּתֵנוּ עֲלֵיכֶם בַּיּוֹם הַהוּא׃ 11 בְּזֹאת מִתְפַּלְלִים אֲנַחְנוּ
תָּמִיד עֲלֵיכֶם אֲשֶׁר יַשְׁוְכֶם אֱלֹהֵינוּ לִקְרִיאָתוֹ וִימַלֵּא
אֶת־כָּל־רְצוֹן טוֹבָתוֹ וּמַעֲשֵׂה אֱמוּנָה בִּגְבוּרָה׃ 12 אֲשֶׁר
יְכֻבַּד שֵׁם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בָּכֶם וְאַתֶּם בּוֹ כִּתְחִנַּת
אֱלֹהֵינוּ וַאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃

ב CAP. II.

1 וְשׁוֹאֲלִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם אַחֵינוּ בְּבִיאַת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ וּבִקְהִלָּתֵנוּ אֵלָיו׃ 2 פֶּן־בִּמְהֵרָה תִמּוֹטוּ מֵאֱמוּנַתְכֶם
וְלֹא תֶחֶרְדוּ לֹא בְרוּחַ וְלֹא בְדָבָר וְלֹא בְאִגֶּרֶת אֵיכָּכָרת

14 ומתחנגים אנחנו לכם אחינו למרו ויסרו את־הפתיים
וכסילים נחמו אותם אשר להם רוח נשברה לב נשבר
ונדכה קבלו את החולים והאריכו אפכם אל־כל־בני
אדם : 15 ראו והשמרו לכם פן איש
רעה תחת הרעה לאיש ישלם כי־אם
תמיד סורו מרע ועשו טוב בקשו שלום
ורדפוהו גם ביניכם וגם לכלם : 16 שמחו תמיד :
17 התפללו לנצח: 18 בכל־דבר הודו ליהוה כי־זאת היא
רצון אלהים בישוע המשיח בכם: 19 את־רוח לא תכבו:
20 את־הנבואות לא תניאו : 21 את־כל־דברים בחנו והטוב
אחזו : 22 מכל־מין רע השמרו לכם : 23 ואלהי השלום
הוא יקדיש אתכם לכלילת־יופי ורוחכם כלה ונפשכם
וגויתכם בבלי מום לביאת אדנינו ישוע המשיח תנצר :
24 ונאמן הוא הקורא לכם אשר גם יעשה : 25 אחי
התפללו עלינו : 26 שאלו לשלום לאחים כלם בנשיקת
הקדש: 27 אשביעכם ביהוה אשר תקראו את־אגרת
הזאת באזני כל־אחים הקדושים 28 תחנת אדנינו ישוע
המשיח עם כלכם אמן :

משל׳ יז כג וכ כב Prov. 17. 23. & 20. 22.

אל־תסלוניקים ראשונה כתובה מאתינוס :

אגרת לפולוס שליח הקדוש אל־תסלוניקים השנית :

א CAP. I.

1 פולוס וסילונס וטימותאוס לעדת התסלוניקים
באלהים

ג CAP. III.

1 וְהַנִּשְׁאָר הִתְפַּלְלוּ נָא אַחֵינוּ עָלֵינוּ אֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה יָרוּץ
עַד־מְהֵרָה וְיִכָּבֵד כְּמוֹ גַם אֲלֵיכֶם׃ 2 וַאֲשֶׁר נִמָּלֵט מֵאַנְשֵׁי
בְלִיַּעַל הָרָעִים כִּי־אֵינֶנָּה לְכֻלָּם הָאֱמוּנָה׃ 3 וְנֶאֱמָן הוּא
יְהוָה אֲשֶׁר יִסְעָדְכֶם וְיִצָּרְכֶם מֵרָעָה׃ 4 וּבָטַחְנוּ בַיהוָה
עֲלֵיכֶם כִּי־אֶת־אֲשֶׁר צִוִּינוּ לָכֶם גַּם עוֹשִׂים אַתֶּם וְגַם
תַּעֲשׂוּן׃ 5 וַיהוָה יָכִין אֶת־לְבוֹתֵיכֶם לְאַהֲבַת אֱלֹהִים
וּלְתִקְוַת הַמָּשִׁיחַ׃ 6 וּמְצַוִּים אֲנַחְנוּ אֶתְכֶם אַחֵינוּ בְּשֵׁם־
אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְסוּרְכֶם מִכָּל־אָח אֲשֶׁר לֹא יִתְהַלֵּךְ
כְּהֹגֶן וְלֹא כַּמָּסֹרֶת אֲשֶׁר לְקַחְתּוּהָ מִמֶּנּוּ׃ 7 כִּי־אַתֶּם
יְדַעְתֶּם אֵיךְ צָרִיךְ לְהִדָּמוֹת לָנוּ כִּי־לֹא הִתְהַלַּכְנוּ אִתְּכֶם
לְהָרֵעַ׃ 8 כִּי־לֹא חִנָּם אָכַלְנוּ לֶחֶם מֵאִישׁ מִכֶּם כִּי־אִם
בְּעָמָל וִיגִיעָה יוֹמָם וָלַיְלָה פָּעַלְנוּ פֶּן־נַכְבִּיד עֲלֵכֶם׃ 9 לֹא
כִּי־לֹא יֶשׁ לָנוּ שִׁלְטוֹן כִּי־אִם אֲשֶׁר נָשִׂים אֶת נַפְשֵׁנוּ
לְמוֹפֵת לָכֶם לְהִדַּמּוֹתְכֶם לָנוּ׃ 10 וְגַם בִּהְיוֹתֵנוּ עִמָּכֶם
אוֹתָהּ צִוִּינוּ לָכֶם כִּי־אִם אִישׁ לֹא יֹאבֶה לִפְעוֹל גַּם לֹא
יֹאכַל׃ 11 כִּי־שָׁמַעְנוּ כִּי־אֲנָשִׁים מִתְהַלְּכִים בָּכֶם לֹא
כַּהֹגֶן וְכִי־אֵינָם פּוֹעֲלִים כִּי־אִם מִתְרָאִים וּמִתְרַפִּים׃
12 וְלַאֲשֶׁר כָּאֵלֶּה מַגִּידִים וּמִתְחַנְּנִים אֲנַחְנוּ בַּאֲדֹנֵינוּ
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּדְמִיָּה יִפְעֲלוּן וְאֶת־לַחְמָם יֹאכֵלוּן׃
13 וְאַתֶּם אַחֵינוּ אַל־תִּלְאוּ לַעֲשׂוֹת טוֹב׃ 14 וְאִם אִישׁ
אֵינֶנּוּ שׁוֹמֵעַ לִדְבָרֵנוּ בְּאִגֶּרֶת הַזֹּאת אוֹתוֹ תְּתַוּוּ וְלֹא
תִתְהַלְּכוּ אִתּוֹ אֲשֶׁר יֵבוֹשׁ׃ 15 אַךְ־לֹא יִהְיֶה לָכֶם כְּאוֹיֵב
כִּי־אִם יַסְּרוּהוּ כְּאָח׃ 16 וַאדֹנֵי הַשָּׁלוֹם הוּא יִתֵּן לָכֶם
אֶת־שְׁלוֹמוֹ בְּכָל־מָקוֹם וּבְכָל־דֶּרֶךְ יְהוָה עִם כֻּלְּכֶם׃
17 שְׁאֵלָתִי לִשְׁלוֹמְכֶם בִּידֵי בְּיַד־פּוֹלוֹס אֲשֶׁר הִיא אוֹת

מִכְתָּבַי

ממנו כי־בוא יבוא יום המשיח : 3 איש לא יפתכם
בכל־דרך אם לא תבוא למען המרדות בראשונה ויגלה
אנוש החטאת בן־האבדון: 4 המתקומם והתרומם על־כל
הנקרא אלהים או־יראת אלהים כן אשר יושיב את
נפשו בהיכל אלהים כמוהו אלהים להגיד את־נפשו
כי הוא אלהים : 5 הלא תזכרו בהיותי עודני עמכם
כי־את־האלה דברתי אליכם : 6 ועת־מה־מאחר
ידעתם להגלותו בעתו : 7 כי־גם עת סוד החטאת פועל
פעלו לבדו המאחר עת עד מתוך ינשא : 8 ואז יגלה
ישע יא ד העול אשר אותו אדנינו ישוע יהרג ברוח
פיו ויסיף בגלוי בואו : Isa. 11. 4. 9 אותו אשר
בואו כגרש השטן בכל־גבורה אותות ומופתי שקר :
10 ובכל פתיורת רשעה לאובדים על־אשר את־אהבת
אמת לא קבלו להושעם : 11 ועל־כן ישלח להם
אלהים את־גרש הפתיות אשר יאמינו לכזב : 12 אשר
ישפטו כלם שאינם מאמינים באמת כי־אם חפצים
בעולתה : 13 וחובים אנחנו להודות לאלהינו תמיד
עליכם אחינו אהובי אלהים כי־בחר בכם אלהים מראשית
לישועה במקדש הרוח באמונת האמת : 14 אשר בה
קרא לכם בבשורתנו למקנת כבוד אדנינו ישוע המשיח :
15 על־כן אחינו עמדו ואחזו לכם את־התורות אשר
למדתם ואם בדבר או־באגרתנו : 16 והוא אדנינו
ישוע המשיח ואלהים ואבינו האוהב אתכם ונותן את
תנחמות עולם ואת־שברה טובה בתחנה : 17 הוא
ינחם את־לבותיכם ויחזק ויאמץ אתכם בכל־דבר
ומעשה טוב :

CAP.

וּמַה דָּבָר אַחֵר אֲשֶׁר קָם עַל־תּוֹרַת הָרְפוּאָה׃ 11 כִּבְשׂוֹרַת
כְּבוֹד אֱלֹהִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַהָפְקְדָה לִי׃ 12 וּמוֹדֶה
אֲנִי לַמְאַזְּרֵנִי חַיִל לְיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ כִּי־חֲשָׁבַנִי נֶאֱמָן
לָשִׂים בִּכְהֻנָּתוֹ׃ 13 בִּהְיוֹתִי מִלְּפָנִים מְחָרֵף מְגַדֵּף וּמְרַדֵּף
אַךְ רֻחַמְתִּי כִּי־בִשְׁגָגָה עָשִׂיתִי בִּבְלִי־דַעַת הָאֱמוּנָה׃
14 וְהוֹתִירָה תְּחִנַּת אֲדֹנֵינוּ בֶּאֱמוּנָה וְאַהֲבָה אֲשֶׁר הִיא
בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 15 כִּי־נֶאֱמָן הַדָּבָר וְרָחוֹק מִפְּנִינִים וּמִכָּל
לֶקַח מִכְרוֹ כִּי־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בָּא בְעוֹלָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־
חַטָּאִים אֲשֶׁר מֵהֶם הָרִאשׁוֹן הוֹוֶה אָנֹכִי׃ 16 כִּי־אִם עַל־זֹאת
רֻחַמְתִּי אֲשֶׁר בִּי בָרִאשׁוֹנָה יוֹדַע כָּל־אֹרֶךְ אַפַּיִם יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ לִדְמוּת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עֲתִידִים לְהַאֲמִין בּוֹ לְחַיֵּי
עוֹלָם׃ 17 וּלְמֶלֶךְ כָּל־עוֹלָמִים אֲשֶׁר מִבְּלִי שַׁחַת מִבְּלִי־
דִמְיוֹן מִבְּלִי מַחֲשָׁבָה מִבְּלִי חֵקֶר אֲשֶׁר לְבַדּוֹ חָכָם לֵאלֹהִים
כְּבוֹד הָדָר וָהוֹד לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים אָמֵן׃ 18 אֶת־הַמִּצְוָה
הַזֹּאת אַפְקִיד בְּיָדֶיךָ בְּנִי טִימוֹתֵאֶה כִּנְבוּאוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת
שֶׁהֵן עָלֶיךָ אֲשֶׁר תִּלָּחֵם בָּהֵן אֶת־מִלְחָמָה טוֹבָה׃ 19 וּתְהִי
לְךָ אֱמוּנָה וּמַדָּע טוֹב אֲשֶׁר אֲנָשִׁים הֲדָפוּהוּ וַיִּגְעוּ בְדֵי
רִיק׃ 20 כְּמוֹ הוּמְנֵאוֹס וַאֲלֶכְסַנְדְּרוֹס אֲשֶׁר נְתַתִּים לַשָּׂטָן
אֲשֶׁר יִלָּמְדוּ לֹא לְגַדֵּף׃

CAP. II. ב

1 וּמִתְחַנֵּן אֲנִי מַקְדְּמַת כָּל־דְּבָרִים לְהֵעָשׂוֹת תַּחֲנוּנִים
תְּפִלּוֹת שְׁאֵלוֹת תּוֹדוֹת עַל־כָּל־בְּנֵי אָדָם׃ 2 עַל־הַמְּלָכִים
וְעַל־כֻּלָּם אֲשֶׁר בְּגֵאוּת נִצָּבִים אֲשֶׁר נֵלֵךְ לְאִטֵּנוּ וְשַׁלְוֵי
עוֹלָם נַשְׂגֶּה חַיִל בְּכָל יִרְאַת יְהוָה וּבְתָם לֵבָב׃ 3 כִּי־זֹאת
טוֹבָה וְנִרְצָה בְּעֵינֵי אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתֵנוּ׃ 4 אֲשֶׁר חָפֵץ לְהוֹשִׁיעַ
אֶת־כָּל בְּנֵי אָדָם וְלָבוֹא אֶל־דַּעַת הָאֱמֶת׃ 5 כִּי־אֱלֹהִים
אֶחָד

מִכְתָּבִי בְּכָל־אִגְּרוֹתַי כָּכָה מִכְתָּב אָנֹכִי׃ 18 תְּחִנַּת אֲדֹנֵינוּ
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ עִם כֻּלְּכֶם אָמֵן׃

אֶל־תֶּסָלוֹנִיקִים שֵׁנִית כְּתוּבָה מֵאַטִינוּס׃

אִגֶּרֶת לְפּוֹלוֹס הַשָּׁלִיחַ אֶל־טִימוֹתֵאוֹס הָרִאשׁוֹנָה׃

א CAP. I.

1 פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כְּמִצְוַת אֱלֹהִים (הָאָב)
וּמוֹשִׁיעֵנוּ אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ שִׁבְרֵנוּ׃ 2 לְטִימוֹתֵאוֹס
לִבְנוֹ יְדִידוֹ בֶּאֱמוּנָה תְּחִנָּה רַחֲמִים שָׁלוֹם מֵאֱלֹהִים אָבִינוּ
וְיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ׃ 3 כַּאֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי מִמְּךָ לְעוֹד
בְּאֶפְסוּס בְּלֶכְתִּי לְכִתִּים אֲשֶׁר תְּצַוֶּה אוֹתָם פֶּן אִישׁ מֵאוּמָה
לֹא אַחֶרֶת יְלַמֵּד׃ 4 וְלֹא לְהַקְשִׁיב לְשִׁנִּינוֹת וּלְסִפְרֵי
תוֹלְדוֹת אֵין סוֹף אֲשֶׁר קוּשְׁיוֹת יוֹלִידוּ יוֹתֵר מִמִּבְנֵה
אֱלֹהִים אֲשֶׁר בֶּאֱמוּנָה׃ 5 וְסוֹף הַבְּשׂוֹרָה הִיא אַהֲבָה מִבַּר
לֵבָב וּמַדָּע טוֹב וֶאֱמוּנָה בִּלְתִּי חֲנֻפָּה׃ 6 אֲשֶׁר מֵהֶם תָּעוּ
אֲנָשִׁים וַיִּטּוּ אַחֲרֵי דִבְרֵי שָׁוְא׃ 7 וְכִי־חֶפְצָם לִהְיוֹת
מְלַמְּדֵי הַתּוֹרָה אֵינָם מְבִינִים מַה־מְּדַבְּרִים אוֹ־עַל־מַה
מִתְוַכְּחִים׃ 8 וְיָדַעְנוּ כִּי־טוֹבָה הַתּוֹרָה אִם אִישׁ יִתְהַלֵּךְ
כַּתּוֹרָה׃ 9 וְנוֹדְעָה זֹאת כִּי־לַצַּדִּיק לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה כִּי
אִם לְעַוָּלִים וְלַסּוֹרְרִים לָרְשָׁעִים לַחַטָּאִים לַמְחַסְּרִים
וְלַמְחַלְּלִים לְמַכֵּי אָבוֹת וּלְמַכֵּי אִמּוֹת לְהוֹרְגֵי אָדָם׃
10 לַזּוֹנִים לַקְּדֵשִׁים לְגַנְּבֵי בְנֵי חוֹרִים לַכּוֹזְבִים לַשֹּׁטִים

וּמָה

אֵיכָכָה לַעֲדַת אֱלֹהִים יִדְאָג: 6 לֹא־נַעַר הַלִּמּוּד פֶּן יָרֻם לִבּוֹ
וְיִפּוֹל בְּמִשְׁפַּט הַשָּׂטָן: 7 כִּי־צָרִיךְ לִהְיוֹת לוֹ עֵידָה טוֹבָה
מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר בַּחוּץ פֶּן בִּגְדוּפָה יִפּוֹל וּבְמוֹקֵשׁ הַשָּׂטָן:
8 הַמְשָׁרְתִים גַּם־כֵּן זַכִּים לֹא מְלוֹשְׁנִים לֹא זוֹלְלִים אוֹ
סוֹבְאִים אוֹ שִׁכּוֹרִים מֵרֹב יַיִן וְשֵׂכֶל לֹא בוֹצְעֵי־בָצַע: 9 וִיהִי־
לָהֶם סוֹד הָאֱמוּנָה בְּמַדָּע טָהוֹר: 10 וְהָאֵלֶּה יִבָּחֲנוּ
בָּרִאשׁוֹנָה וְאַחַר יְשָׁרְתוּ בְּלִי־כָל־מוּם וְחוֹבָה: 11 הַנָּשִׁים
גַּם כֵּן תִּהְיֶינָה זַכּוֹת לֹא מַכְלִימוֹת שׁוֹקְדוֹת נֶאֱמָנוֹת בְּכָל־
דָּבָר: 12 לַמְשָׁרְתִים לְאִישׁ אִישׁ תְּהִי־לוֹ אִשָּׁה אַחַת
לְאֵשֶׁת חֵיקוֹ הֵיטֵב נוֹהֲגִים בְּנֵיהֶם וּבָתֵּיהֶם: 13 כִּי־אֲשֶׁר
מֵטִיבִים לְשָׁרֵת מַעֲלָה טוֹב יִקְנוּ לְנַפְשָׁם וּבִטָּחוֹן רַבָּה
בֶּאֱמוּנָה אֲשֶׁר הִיא בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: 14 אֶת־הָאֵלֶּה
כָּתַבְתִּי אֵלֶיךָ וּמְסַפֵּר אֲנִי לָבוֹא אֵלֶיךָ בִּמְהֵרָה: 15 וְאִם
מְאַחֵר אֲנִי אֲשֶׁר תֵּדַע אֵיכָכָה יָשְׁרָה לְךָ לְהִתְהַלֵּךְ בְּבֵית
אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִיא קְהַל־אֵל חַי עַמּוּד וִיסוֹד הָאֱמֶת:
16 וּבֶאֱמֶת גָּדוֹל הוּא סוֹד יִרְאַת יְהוָה כִּי־אֱלֹהִים נִגְלָה
בְּבָשָׂר נִצְדַּק בָּרוּחַ נִרְאָה אֶל מַלְאָכִים נִקְרָא בַגּוֹיִם נֶאֱמַן
בָּעוֹלָם הַזֶּה לֻקַּח בְּכָבוֹד:

ד CAP. IV.

1 וְהָרוּחַ אָמְנָם אוֹמְרָה כִּי־בְאַחֲרִית הַיָּמִים יָסוּרוּ אֲנָשִׁים
מֵאֱמוּנָה וְיַקְשִׁיבוּ לְרוּחוֹת הַתְּעִים וְאֶל לְסוֹדֵי הַשֵּׁדִים:
2 לְדַבֵּר כְּזָבִים בְּחֹנֶף לְהַכּוֹת אֶת־מַדַּע נַפְשָׁם: 3 אֲשֶׁר
יִכְלְאוּ מִקַּחַת אִשָּׁה וִיצַוּוּ לְהִשָּׁמֵר מֵאֹכֶל אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים
לְקַחְתָּם הַמַּאֲמִינִים וְיוֹדְעֵי אֱמֶת עִם תּוֹדָה: 4 כִּי־כָל־
בְּרִיאַת אֱלֹהִים טוֹבָה הִיא וּמְאוּמָה לֹא לִמְאֹס אֲשֶׁר
עִם תּוֹדָה תִלָּקֵחַ: 5 כִּי־נִקְדָּשָׁה בִּדְבַר אֱלֹהִים וּבִבְרָכָה:

אחד הוא ואיש בינים אחד בין אלהים ובין בני־אדם בן־
האדם ישוע המשיח : 6 אשר שם אשם נפשו על־כלם
את־עדות בעתותיה : 7 אשר אליה שמני אלהים לקורא
ולשליח (את־אמת מדבר אני במשיח אינני מכזב)
למלמד הגוים באמונה ואמת : 8 וחפץ אני להתפלל
האנשים בכל־מקום מרימים את־ידיהם מבלי חרון
ומריבה : 9 וככה גם הנשים בבגדי הדרת קדש ובטהרה
להתהדר לא במעשה עבות או קשרים או־זהב או־
פנינים או־במלבושי יופים : 10 כי־אם כנאוה לנשים
המאמירות יראת יהוה במעשים טובים : 11 אשה בדמיה
תלמד בכל־ענוה ודממה : 12 ולאשה אינני מניח ללמד
ולא להגביר על־אישה כי־אם להיותה בדמיה : 13 כי
Gen. 1. 27. ברא׳ א׳ כ״ז — אדם בראשונה נוצר ואחריו חוה :
14 ואדם לא נשא כי־אם האשה כאשר
Gen. 3. 6. ברא׳ ג׳ ו׳ — השא אותה הנחש עברה את־המצוה :
15 ותושע בלדת בנים אם יעמדו באמונה ובאהבה ובקדש
עם טהרתה :

ג׳ CAP. III.

1 נאמן הדבר הזה אם יטה איש לבו לכהנה ולפקדה הוא
מעשה טוב מתאוה : 2 וישוה לכהן להיותו בלי כל־
מום בעל אשה אחת שקד חכם ונבון נהדר ואהב
הגרים מלמד ומורה : 3 לא זולל וסובא לא איש ריב
ומצה לא בצע בצע כי־אם ענו מצניע לכת עם אלהים
ואנשים לא מכה באגרוף רשע לא אוהב כסף וזהב :
4 נוהג ביתו בחכמה ויש לו בנים ויכנעו תחתיו בכל־
תם לבב ובר ידים : 5 ואם איש לא ידע לנהג ביתו
איככה

7 וְזֹאת צַוֵּה אוֹתָן אֲשֶׁר בְּלִי־מוּם תִּהְיֶינָה׃ 8 וְאִם אִישׁ
לַאֲשֶׁר לוֹ וְיוֹתֵר לִבְנֵי־בֵיתוֹ לֹא יִדְאָג הֵנִיא אֶת־הָאֱמוּנָה
וַיָּרַע לַעֲשׂוֹת מִכֹּל אֲשֶׁר לֹא מַאֲמִינִים׃ 9 הָאַלְמָנָה אֲשֶׁר
לֹא תִהְיֶה בַּת שִׁשִּׁים שָׁנָה וְהָיְתָה אֵשֶׁת אִישׁ אֶחָד לֹא
תִבָּחֵר׃ 10 וּתְהִי־לָהּ עֵדָה בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים כִּי־גִדְּלָה
בָנִים כִּי קִבֵּל אֶת־הַגֵּרִים כִּי־רָחֲצָה רַגְלֵי הַקְּדוֹשִׁים כִּי־
עָזְרָה לַעֲשׁוּקִים כִּי־רָדְפָה אַחֲרֵי כָל־מַעֲשֶׂה טוֹב׃
11 וּמֵאַלְמָנוֹת הַנְּעָרוֹת הִשָּׁמֵר לָךְ כִּי־כַאֲשֶׁר צָהֲלוּ עַל־
הַמָּשִׁיחַ אָז־תְּבַקֵּשְׁנָה לְהִבָּעֵל׃ 12 וְיֶשׁ־לָהֶן מִשְׁפָּטָן כִּי־
עַל־אֱמוּנָתָן הָרִאשׁוֹנָה בָּגָדוּ׃ 13 יַחַד בְּמִרְמָה וּבְשִׁפְלוּת
יָדַיִם לוֹמְדוֹת לְהִתְהַלֵּךְ מִבַּיְתָה לְבַיְתָה לֹא לְבַד בְּשִׁפְלוּת
יָדַיִם כִּי־אִם גַּם מְרִיבוֹת עוֹשׂוֹת וּמְדַבְּרוֹת חֲלָקוֹת
וּמַהֲתַלּוֹת אֲשֶׁר לֹא שָׁווֹת׃ 14 וְחָפֵץ אֲנִי אֲשֶׁר תִּבָּעַלְנָה
הַנְּעָרוֹת תֵּלַדְנָה בָּנִים תְּנַהֵגְנָה בַּיִת וְסִבָּה לֹא אַחַת
לְהִתְגּוֹלֵל אֲשֶׁר עָלֶיהָ יוּכַל הַשָּׂטָן לְגַדֵּף וּלְחָרֵף׃ 15 כִּי־
מְעַט נָשִׁים מֵהֵנָּה סָרוּ אַחֲרֵי הַשָּׂטָן׃ 16 אִם לְאִישׁ נֶאֱמָן
אוֹ־לְאִשָּׁה נֶאֱמֶנֶת יֶשׁ־לָהֶם אַלְמָנוֹת הוּא יְכַלְכֵּל אוֹתָנָה
וְלֹא יִכָּבֵד עַל־הָעֵדָה וּמָצָא לָהֶן אֲשֶׁר בֶּאֱמֶת אַלְמָנוֹת
הֵנָּה׃ 17 זִקְנֵי־הָעֵדָה אֲשֶׁר מֵטִיבִים לְנַהֵג כִּפְלַיִם
יִשְׁווּ לְהִכָּבֵד וְעַל־הַיּוֹגְעִים בְּדָבָר וּבְלִמּוּד׃ 18 כִּי־אָמַר
דבר׳ כה׳ ד׳ הַכְּתָב לֹא תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ לֹא תָלִין
Deut. 25. 4. פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר׃ 19 עַל־
זָקֵן הָעֵדָה שִׂטְנָה וּדְבַר־חוֹבָה לֹא תְקַבֵּל מִלְּבַד אִם־לֹא
בְּפִי־שְׁנַיִם אוֹ־בְּפִי־שְׁלוֹשָׁה עֵדִים׃ 20 אֶת חַטָּאִים לְעֵינֵי
כֻלָּם הוֹכִיחַ אֲשֶׁר הָאֲחֵרִים יִירָאוּן וּמֵעִיד אָנֹכִי לִפְנֵי
אֱלֹהִים וַאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּמַלְאָכָיו הַבְּחִירִים אֲשֶׁר

6 אֶת־הָאֵלֶּה אִם תּוֹרֶה אֶת־הָאַחִים טוֹב תִּהְיֶה מְשָׁרֵת
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אָמוּן בְּדִבְרֵי הָאֱמוּנָה וְלִמּוּד טוֹב אֲשֶׁר
לָמַדְתָּ׃ 7 וְהִשָּׁמֶר לְךָ מֵחֹל שְׂנִיעוֹת הַזְּקֵנוֹת אַךְ תּוֹגִיעַ
אֶת־בְּשָׂרְךָ לְיִרְאַת יְהוָֹה׃ 8 כִּי־יְגִיעַת הַבָּשָׂר לִמְעַט מוֹעִילָה
אֲבָל יִרְאַת יְהוָֹה אֶל־כֹּל־מוֹעִילָה וְיֶשׁ־לָהּ שְׁבוּעָה בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא׃ 9 נֶאֱמָן הַדָּבָר הַזֶּה וְשָׁוֶה לְכָל־לֶקַח׃
10 כִּי־בְזֹאת יָגַעְנוּ וְנֶחֱרַף כִּי־שִׂבַּרְנוּ בְּאֵל חַי אֲשֶׁר הוּא
מוֹשִׁיעַ כָּל־בְּנֵי אָדָם וְיוֹתֵר הַנֶּאֱמָנִים׃ 11 צַוֵּה אֶת־הָאֵלֶּה
וְלַמְּדֵמוֹ׃ 12 אִישׁ לֹא יָבוּז אֶת־נְעָרֶיךָ כִּי־אִם הֱיֵה דְמוּת
הַנֶּאֱמָנִים בְּדָבָר בַּהֲלִיכָה בְּאַהֲבָה בְרוּחַ בֶּאֱמוּנָה בְּבֹר תֹּם
וָיֹשֶׁר׃ 13 עַד־אָבוֹא תְנַצֵּחַ בַּמִּקְרָא בַנֶּחָמָה וּבַלִּמּוּד׃
14 אַל־תְּמָאֵס אֶת־מַתַּת אֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּךָ הַנִּתְּנָה לְךָ
בִּנְבוּאָה בְּשִׂימַת יָדַיִם בִּכְהֻנָּה׃ 15 בָּאֵלֶּה תֶּהְגֶּה וּבָאֵלֶּה
תִּהְיֶה אֲשֶׁר יִוָּדַע לְכֻלָּם צַעֲדֶךָ׃ 16 הִתְבּוֹנֵן עַל־נַפְשְׁךָ וְעַל
הַלִּמּוּד וַעֲמֹד בָּהֶם כִּי־בַעֲשׂוֹתְךָ זֹאת תּוֹשִׁיעַ אֶת־נַפְשְׁךָ
וְאֶת־שׁוֹמְעֶיךָ׃

ה CAP. V.

1 אִישׁ זָקֵן לֹא תִגְעַר בּוֹ כִּי־אִם תְּנַחֲמֵהוּ כְּאָב אֶת־הַנְּעָרִים
כְּאַחִים׃ 2 אֶת־זְקֵנוֹת כְּאִמּוֹת אֶת־נְעָרוֹת כְּאַחוֹת בְּכָל־תֹּם
לֵבָב׃ 3 אֶת־אַלְמָנוֹת כַּבֵּד אֲשֶׁר בֶּאֱמֶת אַלְמָנוֹת הֵנָּה׃
4 וְאִם לְאִשָּׁה אַלְמָנָה הָיוּ לָהּ בָּנִים אוֹ־בְנֵי בָנִים
תִּלָּמֵדְנָה בָרִאשׁוֹנָה לִנְהֹג בְּתֵיהֶן בְּחָכְמָה וּבְיִרְאַת יְהוָֹה
וּלְשַׁלֵּם שִׁלּוּמִים לְיוֹלְדֵיהֶן כִּי־זֹאת טוֹבָה הִיא וְנִרְצָה
לִפְנֵי אֱלֹהִים׃ 5 וַאֲשֶׁר בֶּאֱמֶת אַלְמָנָה הִיא וִיחִידָה
תְּיַחֵל אֶל־אֱלֹהִים וְתִעוֹדֵד בִּתְפִלּוֹת וּתְהִלּוֹת יוֹמָם וָלָיְלָה׃
6 כִּי־אֲשֶׁר מְפֻנָּקָה הִיא אַף כִּי־חַיָּה מֵתָה הִיא׃

7 וְזֹאת

8 ואם לנו אכל לאכל ובגדים ללבוש
משל כו כו כו
Prov.27.26.27.
באלה נכלכל: 9 כי־אשר תיגעו להעשיר
יפלו במסה ובמוקש ובמאויים רבים כסילים והבלים
אשר ישליכי את־בני־אדם במצלות ים שואה ואבדון:
10 כי־שרש כל־רעות אהוב כסף אשר התאוו אנשים
ונתעו מאמונה והעלו על־נפשם חבלים רבים: 11 ואתה
איש האלהים ברח לך מפניהם רדף אחרי הצדקה יראת
יהוה אמונה אהבה דמיה ענוה: 12 היה לי לבן־חיל
והלחם מלחמות יהוה טובות מלחמות אמונה ואחז
לך חיי עולם אשר אליהם נקראת בהתודותך תודה
טובה לפני מעידים רבים: 13 ומצוה אני אותך לפני אלהים
המחיה את־כל בישוע המשיח אשר העיד תחת פונטיאוס
פילטוס את־תודה טובה: 14 לשמרך את־המצוה בלתי
חובה ובבלי־כל מום עד־הגלות אדנינו ישוע המשיח:
15 אשר אותו בעתותיו יגיד הקדוש ברוך הוא ואשר
לבדו וכל יוכל המלך מלכים ואדון אדנים: 16 אשר עמו
לבדו יש־מקור חיים ושוכן אור איש לא יקרב אליו
ומאורו נראה אור אשר כל־איש מבני אדם לא ראה
אותו ולא יוכל לראות אשר לו כבוד וגבורה לנצח אמן:
17 לעשירי עם בעולם הזה תצוה פן יגביהו לחכם
ולא יבטחו בהבל עשרם כי־אם באל חי הנותן לנו יתרת
הכל לכלכל ולהתעלם: 18 לעשות טוב להעשיר במעשים
טובים אשר נדב אותם לבם להביא: 19 להאצר ולהחסן
להם אוצר ויסוד טוב ליום עתיד לבוא אשר יאחזו את־
חיי עולם: 20 הוי טימותאה שמור את־הפקדון אשר
הפקד אתך נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה
דברי

תשמר את־האלה בלתי הכרת פנים במשפט ולא
לנטות ימין או־שמאל : 22 את־ידיכם מהרה על־איש
לא תשימו ולא ארחת בחברה עם־פועלי און ללכת עם
אנשי רשע השתמר מעונך ותכם וישר יצריך : 23 לא
תעורר לשתות מים כי־אם תשתה מעט יין בעבור מחלת
מעיך וחליים רבים : 24 היו בני אדם שחטאתם נודעות
ומקדימות למשפט והיו חטאת אחרות המאחרות לבוא
במשפט : 25 וכמו כן היו מעשים טובים הנודעים והיו
אשר להפך לא נודעים אך לא יוכלו להחבא :

ו CAP. VI.

1 כל־העבדים אשר היו תחת העל יוקרו אדניהם
בעיניהם ויכבדום ויאהבום פן יחרף שם אלהים ותורת
הבשורה : 2 ואשר יש־להם אדנים נאמנים בל ימוו
להם כי־אחים המה כי־אם יותר יעבדום כי־מאמינים
המה ואהובים וכי־חברי טוב יהוה בארץ חיים את־
האלה למד ונחם : 3 אם איש ילמד דברים אחרים
ולא יבוא לנוח בטוב ואמת דברי אדנינו ישוע המשיח
ובתורה אשר כיראת יהוה : 4 הוא מתרומם ומאומה
לא מבין כי־אם חלה בשאלות ובריבות הדברים
מאשר תהיה שנאה מריבה גדופה מחשבות מזמות
רעות : 5 מצות העדות רק בזדון אנשים אשר יבער
יכסל שכלם וחסרו אמת וחושבים כי־יראת יהוה
תהי למרהבה או־לבצע לכן סורה מאשר באלה : 6 כי
יראת יהוה את־דיה מרהבה גדולה היא : 7 כי־
Job 1. 22. איו א כא מאומה לא האתינו בעולם הזה לכן
בגלוי כי־מאומה לא נוכל להוציא ממנו :
8 ואם

בְּמִקְרָא קֹדֶשׁ לֹא כְמַעֲשֵׂינוּ וְצִדְקוֹתֵינוּ כִּי־אִם כְּמִבְחַר
עֲצָתוֹ וּכְמִתַּת רַחֲמִים הָרַבִּים הַנִּתְּנָה לָנוּ בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
מֵעִתּוֹת עוֹלָמִים׃ 10 הַנִּגְלְתָה עַתָּה בְּהִגָּלוֹת מוֹשִׁיעֵנוּ יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר הֶחְבִּיל אֶת־הַמָּוֶת וְהֵאִיר אֶת־חַיֵּי עוֹלָם
בִּבְלִי שַׁחַת בַּבְּשׂוֹרָה׃ 11 אֲשֶׁר אֵלֶיהָ הָפְקַדְתִּי קוֹרֵא
וְשָׁלִיחַ וּמְלַמֵּד הַגּוֹיִם׃ 12 וְעַל־אוֹדוֹת הָאֵלֶּה גַּם אֲנִי נָגוּעַ
מֻכֶּה וּמְעֻנֶּה אַךְ לֹא אֵבוֹשָׁה כִּי־יָדַעְתִּי לְמִי הֶאֱמַנְתִּי
וּבָטַחְתִּי כִּי־יָכוֹל הוּא לִנְצוֹר אֶת־פִּקְדוֹנִי לְיוֹם הַהוּא׃
13 תְּהִי־לְךָ צוּרַת דְּבָרִים טוֹבִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה מִמֶּנִּי
בֶּאֱמוּנָה וְאַהֲבָה אֲשֶׁר הִיא בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 14 אֶת־פִּקָּדוֹן
טוֹבָה נְצֹר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשּׁוֹכְנָה בָּנוּ׃ 15 יָדַעְתָּה וֹאת
כִּי־שָׁבוּ מֵאַחֲרַי כֻּלָּם אֲשֶׁר בְּאַסְיָה כְּמוֹ פוּגֶלוֹס וְהֶרְמוֹגֵנִיס׃
16 יִתֵּן יְהוָה אֶת־חַסְדּוֹ לְבֵית אוֹנִיסִיפוֹרוֹס כִּי־בָרַבִּים
הִרְוָה נַפְשִׁי וְעַל־אֲסוּרַי לֹא הִתְבּוֹשֵׁשׁ׃ 17 כִּי־אִם בִּהְיוֹתוֹ
בְּרוֹמָה בְּדְאָגָה בִּקְשַׁנִי וַיִּמְצָאֵנִי׃ 18 יִתֵּן לוֹ יְהוָה לִמְצֹא
חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא וְכַמָּה שֵׁרֵת בְּאֶפְסוֹס אַתָּה הֵיטֵב
יָדָעְתָּ׃

ב CAP. II.

1 וְאַתָּה בְּנִי חֲזַק וֶאֱמַץ בְּתְחִנַּת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 2 וְאֶת־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ מִמֶּנִּי בְּעֵדוּת רַבּוֹת אוֹתָם הַפְקֵד
בְּלֵב לַאֲנָשִׁים נֶאֱמָנִים אֲשֶׁר יִשְׁווּ לָהֶם לְלַמֵּד אֲחֵרִים׃
3 וְאַתָּה תִיגַע וְלֹא תִיעָף כְּמוֹ אִישׁ חַיִל הַנִּלְחָם מִלְחֲמוֹת
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 4 אִישׁ מִלְחָמָה יֹצֵא צָבָא אֵינֶנּוּ מִתְעָרֵב
בְּמַעֲשֵׂי חַיָּיו לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי סְגָנוֹ׃ 5 וְכַאֲשֶׁר נֶאֱבָק אִישׁ
אֵינֶנּוּ יִקַּח נִצְחוֹ אִם־לֹא כַחֹק יֵאָבֵק׃ 6 אִישׁ הָאֲדָמָה יִשְׁוֶה
לֹא בָרִאשׁוֹנָה לָקַחַת מִפִּרְיוֹ׃ 7 הָבִין מַה מְדַבֵּר אֲנִי כִּי־
יִתֵּן

דִּבְרֵי שָׁוְא וְתַהְפֻּכוֹת בִּדְמוּת דַּעַת שֶׁקֶר ׃ 21 אֲשֶׁר
הֶאֱמִירוּהָ הָאֲנָשִׁים נָפְלוּ מֵאֱמוּנָתָם הַחֲנִינָה עִמְּךָ
אָמֵן ׃

אֶל־טִימוֹתֵאוֹס הָרִאשׁוֹנָה נִכְתְּבָה מִלְּאוֹדִיקְיָא שֶׁהִיא
עִיר וְאֵם בִּפְרוּגְיָא הַפְּקֻדּוֹת ׃

אִגֶּרֶת לְפָּוֹלוֹס הַשָּׁלִיחַ אֶל־טִימוֹתֵאוֹס הַשֵּׁנִית ׃

א CAP. I.

1 פָּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בִּרְצוֹן אֱלֹהִים כִּבְשׂוֹרַת
הַחַיִּים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ ׃ 2 לְטִימוֹתֵאוֹס לִבְנוֹ יְדִידוֹ תְּחִנָּה
רַחֲמִים שָׁלוֹם מֵאֱלֹהִים הָאָב וּמִן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ ׃
3 מוֹדֶה אֲנִי לֵאלֹהִים אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיו בְּמַדָּע טָהוֹר בְּהַזְכִּירִי
שִׁמְךָ בִּתְפִלּוֹתַי לָנֶצַח יוֹמָם וָלָיְלָה ׃ 4 וּמִתְאַוֶּה אֲנִי לִרְאוֹת
אוֹתְךָ בְּזָכְרִי לְדִמְעוֹתֶיךָ אֲשֶׁר תְּמַלֵּא שִׂמְחָתִי ׃ 5 וְזָכוֹר
זָכוּר לֶאֱמוּנָה אֲשֶׁר הִיא בִּלְתִּי חֲנֻפָּה שָׁכְנָה בָרִאשׁוֹנָה
בְּאֵם אִמְּךָ בְּלוֹאִיס וּבְאִמְּךָ בְּאֶוְנִיקִיא וְחָשַׁבְתִּי כִּי־גַם בְּךָ ׃
6 וּבַעֲבוּר כֵּן מַזְכִּיר אֲנִי לְךָ לְהָעִירְךָ אֶת־מַתַּת אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יֶשׁ־בְּךָ בְּשִׂימַת יָדַי ׃ 7 כִּי־לֹא נָתַן לָנוּ אֱלֹהִים אֶת
רוּחַ יִרְאָה וּרְעָדָה כִּי־אִם אֶת־רוּחַ כֹּחַ וּגְבוּרָה וְאַהֲבָה
וְחָכְמָה וּבִינָה ׃ 8 לָכֵן אַל־תִּתְבּוֹשֵׁשׁ עַל־עֵדוּת אֲדֹנֵינוּ וְלֹא
עָלַי אֲשֶׁר אֲנִי אֲסוּרוֹ כִּי־אִם תְּהִי־נָגוּעַ מְכֻּדֵּה אֱלֹהִים
וּמְעֻנֶּה בַּבְּשׂוֹרָה וּבִגְבוּרַת אֱלֹהִים ׃ 9 אֲשֶׁר הוֹשִׁיעָנוּ וּקְרָאָנוּ
בְּמִקְרָא

בלי מוסר סור מהן יודע כי־מולידות מריבות הנה :
24 ולעבד אדניו לא ישוה לו להלחם כי־אם להיותו
ענו אל־כלם איש למודים וארך אפים : 25 בענוה מוסר
את־מתקוממיו אם יתן להם אלהים את־תשובה לדעת
אמת : 26 ולשוב להקיץ אל־נפשם ממוקשי השטן
אשר בם נוקשו כרצון נפשו :

ג CAP. III.

1 וזאת תדע כי־באחרית הימים תבואינה רעות עתים :
2 כי־יהיו האנשים אוהבי־נפשם אוהבי־כסף גאים
הוללים מחרפים ומגדפים אשר ילעגו לאב ויבוזו ליקהת
אם להשיב רעה תחת טובה רשעים : 3 אימים אשר
ישלחו ידיהם בשלומיהם ויהללו בריתם מכלימים בעטים
אומרים אנשי בליעל: 4 מגלים סוד פושקים מפיחים כל־
ובני חפצים בחפצם יותר מחפוץ באלהים : 5 אשר יש
להם דמות יראת אלהים אך את־גבורתה מכחשים ואשר
באלה סור מהם : 6 ומאלה היו אשר הולכים מבית
הביתה ושובים את־הנשים המסבלות בחטאים הנשבות
בתאוות חליפות רבות : 7 תמיד לומדות ובכל־עת
לא יכלות לבוא אל־דעת אמת : 8 וכאשר דתן
ואבירם קמו על־משה כן גם האלה
מתקוממים על־האמת אנשים חסרי
לב מטים סוררים מאמונה : 9 כי־אם לא יפרו ולא ירבו
כי־נבלתם תגלה לעיני כל־בני אדם כמו גם נבלתם
נגלתה : 10 ואתה באת אחרי למודי הליכותי רצוני
אמונתי ארך אפים אהבה שברה תקוה ודמיה: 11 ברדופי
ובעניי כמה באו עלי באנטיוכיא באיקון בלוסטרא כמה
ירדפוני

שמו׳ ז׳ יא׳ כב׳
Exo. 7. 11. 22.

יתן לך יהוה תבונה בכל דבריך : 8 זכרה כי־ישוע
המשיח קם מטתים מזרע דוד כבשורתי: 9 אשר בה יוגע
אני עד־האסורים כפעל און אך דבר אלהים לא אסור
הוא : 10 על־כן סובל אני כל בעבור הבחירים אשר גם
המה יאחזו את־ישועה אשר היא בישוע המשיח בכבוד
לעולם : 11 נאמן הדבר אם מתנו עמו כי־גם נחיה
עמו : 12 אם נתעודד גם נמלך אם נכחש גם הוא יכחשנו:
13 אם לא נאמין הוא נאמן לעולם כי־לא יוכל לכחש
את־נפשו : 14 את־האלה הזכר והעד לעיני יהוה
אלהים לא לריב בעלילת הדברים למאומה לא יועיל
כי־אם להפכת השומעים : 15 ודאגת לישר את־נפשך
לאבן בחן לאלהים לפועל לא יבוש לישר את־דברי
אמת : 16 מהבל ושוא עלילות הדברים השמר לך כי
רבת יגפו ביראת יהוה : 17 ודברם פחתת היא אשר
פשתה חמת עכשוב תחת שפתימו כמוהם הומנאוס
ופיליטוס: 18 אשר תעו מדרך אמת לאמר כי־גם עת
היתה התקומה ודחה דחו רבים לנפל מאמונה : 19 אך
יסוד מוסד אלהים המאמין לא יחיש ויש־לו חותם
הזה יודע יהוה את־יראיו ויסור מעון כל אשר יקרא
בשם המשיח : 20 ובבית גדול לא יש־לבדו כלי זהב
או־כסף כי־אם גם כלי עץ וכלי יוצר ואחדים לכבוד
ואחרים לבשנה : 21 ואם איש יטהר את־נפשו מאלה
יהיה כלי לכבוד נקדש ומועיל לבעל הבית לכל־מעשה
טוב נכון: 22 מפני מאויי הנערים ברח לך ורדפת אחרי
צדקה אמונה אהבה שלום עם אשר קוראים את־
יהוה בלב טהור : 23 קושיות ובקרות כסילות אשר

בלי

העולם הזה וילך לו לתסלוניקא קרסקס לגלטיא טיטוס
לדלמטיא׃ 11 לוקס הוא לבדו עמי את־מרקום תקח
ותוביל אתך כי־יש לי מועיל לשרת׃ 12 את טוכיקוס
שלחתי לאפסוס׃ 13 את־קסת הסופר אשר עזבתי בטרואס
עם קרפוס בבואך הביא אתך ואת־הספרים ועל־כל־
דברים את־מגלת ספר׃ 14 אלכסנדרוס חרש נחשת
רעות רבות הראני ישלם לו יהוה כמעשיו׃ 15 אשר ממנו
השמר לך כי־במאד קם על־דברינו׃ 6 במענה הראשון
אשר על־אדותי איש לא היה עמי כי־אם כלם עזבוני לא
יחשב להם׃ 17 ויהוה עמד עמי ויחזקני אשר בפי הופיעה
הקריאה וישמעו כל־הגוים ונמלטתי מפי־אריה׃
18 ויפלטני יהוה מכל־מעשה רע ויושיעני למלכותו אשר
בשמים אשר לו כבוד לעולמי עולמים אמן׃ 19 שאל
לשלום לפרסקלא ולאקולס ולבית אונסיפורוס׃
20 ארסטוס ארך לו בקורנתוס ואת־טרופימוס עזבתיו
חולה במילטוס׃ 21 מהר לך לבוא אלי לפני הסתו
שואל לשלומך אובולוס ופודים ולינוס וקלודיא ואחים
כלם׃ 22 אדנינו ישוע המשיח עם רוחך תחנה עמכם
אמן׃

אל־טימותאוס כהן ראשון עדת אפסוס במשלח אצבע
נכתבה שנית מרומה כאשר שנית העמד
פולוס לפני־נרוא הקיסר׃

אגרת

יִרְדְּפוּנִי וַיְכָלְתִּי כִּי־מִכֻּלָּם הִצִּילַנִי יְהוָֹה׃ 12 וְכָל־אֲשֶׁר
יֹאבוּ בְּיִרְאַת יְהוָֹה לִחְיוֹת בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ יִרְדָּפוּן׃ 13 וְאַנְשֵׁי
בְלִיַּעַל אַנְשֵׁי תֹךְ וּמִרְמָה יִפְרוּ וְיִרְבּוּ עַל־הָרָעָה מַתְעִים
וּמִתַּעְתְּעִים הֵמָּה׃ 14 וְאַתָּה עֲמֹדָה נָּא בַּאֲשֶׁר לָמַדְתָּה
וְהָפְקַדְתָּ יוֹדֵעַ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר לָמַדְתָּ מִמֶּנּוּ׃ 15 וְכִי־
מִנְּעוּרֶיךָ יָדַעְתָּ אֶת־סְפָרִים קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר יוּכְלוּ לְחַכֶּמְךָ
לִישׁוּעָה בֶּאֱמוּנָה אֲשֶׁר הִיא בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 16 כָּל־מִכְתָּב
אֲשֶׁר מֵרוּחַ אֱלֹהִים הוּא מוֹעִיל אֶל־לִמּוּד אֶל־תּוֹכַחַת
אֶל־מוּסָר וּמֵישָׁרִים אֲשֶׁר בִּצְדָקָה׃ 17 אֲשֶׁר יִשְׁלַם יוּכַן
וִיכֻלָּה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־כָּל־מַעֲשֶׂה טוֹב׃

ד CAP. IV.

1 וּמֵעִיד אָנֹכִי לִפְנֵי אֱלֹהִים וַאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר
עָתִיד לִשְׁפֹּט אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים כְּהִגָּלוֹתוֹ וּכְהִגָּלוֹת
מַלְכוּתוֹ׃ 2 קְרָא אֶת־הַדָּבָר הֱיֵה־מְנַצֵּחַ בְּכָל־עֵת וָעֵת הוֹכֵחַ
שְׁאַל מֵהֶם נַחֵם בְּכָל־אֹרֶךְ אַפַּיִם וּבְלִמּוּד׃ 3 כִּי־יָמִים בָּאִים
אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ אֶת־בְּשׂוֹרַת הַיְשׁוּעָה כִּי־אִם בְּמַחֲמַדֵּיהֶם
וּכְתַאֲוַת נַפְשָׁם יִתְעוֹלְלוּ עֲלִילוֹת בְּרֶשַׁע אֶת־אִישִׁים פּוֹעֲלֵי
אָוֶן לָשִׂים לְאָזְנֵיהֶם עֲלִילוֹת דְּבָרִים׃ 4 וְיֶהֶפְכוּ אֶת־אָזְנֵיהֶם
מִשְּׁמוֹעַ דְּבַר אֱמֶת וְיִתְהַפְּכוּ אֶל־שְׁנִינוֹת הָבֶל׃ 5 וְאַתָּה
הִתְעוֹרֵר בַּכֹּל הָכֵל רְעוּיָה עֲשֵׂה מַעֲשֵׂה הַמְבַשֵּׂר אֶת
פְּקֻדָּתְךָ שַׁלֵּם בְּבִטָּחוֹן׃ 6 כִּי־אֲנִי מֵעַתָּה כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל
וְעִתִּי לִגְוֹעַ בָּאָה׃ 7 אֶת־מִלְחָמָה טוֹבָה נִלְחַמְתִּי אֶת
מְרוּץ רַצְתִּי אֶת־אֱמוּנָה נָצַרְתִּי׃ 8 וְהַנִּשְׁאָר נֶאֱצַר לִי כֶּתֶר
הַצְּדָקָה אֲשֶׁר יִתֵּן לִי יְהוָֹה בַּיּוֹם הַהוּא הַשֹּׁפֵט צַדִּיק אַךְ
לֹא לְבַד לִי כִּי־אִם גַּם לְכֻלָּם אֲשֶׁר אָהֲבוּ לְהִגָּלוֹתוֹ׃
9 מַהֵר לָבוֹא אֵלַי בִּמְהֵרָה׃ 10 כִּי־דֵּאמָה עֲזָבַנִי אוֹהֵב אֶת
הָעוֹלָם

קרטים תמיד כזבים בהמות רעות בטני־חבל :
13 העדות הזאת אמת היא ובעבור כן הוכיחמו בקשי
להיותם שלמים באמונה : 14 פן־יפיטו אל־שנינות
היהודים ואל־מצות האנשים השונים דבר אמת :
15 כל־דברים טהורים לטהורים ולטמאים וללא מאמינים
אחד לא טהור כי־אם טמאים גם שכלם גם מדעם :
16 מודים כי־יודעי אלהים המה אך במעשיו
יכחשוהו שנואים המה סוררים ומורים ונאלחים אל־כל־
מעשה טוב :

ב CAP. II.

1 ואתה תמלל מה־ישוה לתורה שלמה : 2 הזקנים
להיותם מתעוררים לשקד תמימים נבונים שלמים באמונה
באהבה בדמיה : 3 וזקנות כמו־כן להיותן בהדרת קדש
לא מכלימות לא זוללות וסובאות כי־אם מלמדות
טובות : 4 אשר תלמדנה את־הנערות חכמה ובינה
לאהב את־אישיהן ובניהן : 5 להיות נבונות קדושות נשי
חיל בבתיהן טובות ונעימות ולהיות אל־אישיהן תשוקתהן
והמה ימשלו בהן פן ינאץ דבר אלהים : 6 את־
הנערות כמו כן תנחם ללמד ולהבין חכמה : 7 ובכל־
דברים את־נפשך תשים לדמות מעשים טובים בלמוד
בלי שחת בתם וישר ובלתי שחיתה : 8 דבר שלם בלתי
חובה אשר יכלם המתקומם ולא יהיה לו נבזה מאומה
לדבר עלינו : 9 העבדים יכנעו תחת ידי אדניהם בכל־
דברים ימצאו חן בעיניהם לא ימרדו : 10 ולא יגנבו
כי־אם כל־אמונה טובה יגידו אשר יאדירו את־בשורת
מושיענו אלהינו בכל־דברים : 11 כי־נגלתה תחנת
אלהים

אִגֶּרֶת לְפַוְלוֹס הַשָּׁלִיחַ אֶל־טִיטוּס׃

א CAP. I.

1 פַּוְלוֹס עֶבֶד אֱלֹהִים וּשְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כֶּאֱמוּנַת
בְּחִירֵי אֱלֹהִים וּכְדַעַת אֱמֶת אֲשֶׁר הִיא כְּיִרְאַת אֱלֹהִים׃
2 אֶל־שֶׁבֶר חַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר הִגִּיד אֱלֹהֵי אֱמֶת מֵעִתּוֹת
מֵעוֹלָם׃ 3 וְגִלָּה בְעִתּוֹ אֶת־דְּבָרוֹ בִּקְרִיאָה אֲשֶׁר הָפְקְדָה
בְּיָדִי כְּמִצְוַת מוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים׃ 4 לְטִיטוּס לִבְנִי נֶאֱמָן
בֶּאֱמוּנַת חָבֵר חֶסֶד רַחֲמִים שָׁלוֹם מֵאֱלֹהִים הָאָב וּמֵאֲדֹנֵינוּ
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַמּוֹשִׁיעֵנוּ׃ 5 עַל־כֵּן עֲזַבְתִּיךָ בִּקְרִיטָא לְיַשֵּׁר
מַה־נִּשְׁאַר וּלְקַיֵּם מֵעִיר הָעִירָה אֶת־זִקְנֵי הָעֵדָה כְּמוֹ
צִוִּיתִיךָ׃ 6 אִם יֶשׁ־בִּלְתִּי חוֹבָה אִישׁ אִשָּׁה אֶחָת וִיהְיוּ לוֹ
בָּנִים נֶאֱמָנִים לֹא בְחִיּוּב הַזּוֹלְלִים אוֹ סוֹרֵר וּמוֹרֶה׃ 7 כִּי
שָׁוֶה לַכֹּהֵן לִהְיוֹתוֹ בְּלִי־מוּם כְּבֶן־מֶשֶׁק בֵּית אֱלֹהִים
לֹא עַז פָּנִים לֹא כֹעֵס וּמַכְעִיס לֹא זוֹלֵל וְסֹבֵא לֹא מַכֶּה
בְּאֶגְרוֹף לֹא בוֹצֵעַ בָּצַע׃ 8 כִּי־אִם אוֹהֵב הַגֵּרִים
אוֹהֵב טוֹב נָבוֹן צַדִּיק קָדוֹשׁ מִתְאַפֵּק׃ 9 אוֹחֵז בֶּאֱמֶת
הַדָּבָר אֲשֶׁר הִיא כַלֶּקַח אֲשֶׁר יוּכַל לְנַחֵם בְּתוֹרַת
הָרְפוּאָה לְהָשִׁיב דָּבָר וּלְהוֹכִיחַ אֶת־מִתְקוֹמְמָיו׃
10 כִּי־רַבִּים הָיוּ בְנֵי־נַעֲוַת מַרְדּוּת אֲשֶׁר בְּשִׂפְתֵי שֶׁקֶר
דּוֹבְרִים עַל־צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וָבוּז מַתְעֵי־הָעָם וְעַל־
יֶתֶר מִמּוּלָה הֵמָּה׃ 11 אֲשֶׁר יִשְׁוֶה לָהֶם לַחְסֹם פִּימוֹ
אֲשֶׁר גַּם בָּתִּים כְּלִילִים הוֹפְכִים מְלַמְּדִים אֲשֶׁר לֹא שָׁוֶה
לָמוֹ לִבְצֹעַ בָּצַע׃ 12 אָמַר אִישׁ פַּלְמוֹנִי מֵהֶם וּנְבִיאָמוֹ
קְרֵטִים

טוסר אחד או שני השמר לך ממנו : 11 ותדע כי־נהפך
איש כזה וחוטא ובנפשו נשפט הוא : 12 כאשר אשלח
אליך את־ארטמא או־טוכיקוס מהר מהר לבוא אלי
בניקופולים כי־שמה חשבתי לחרף : 13 את־זינא מלמד
התורה ואפלא בדאגה שלח פן יחסרו כל־דבר: 14 וילמדו
גם אשר ממנו לרדות בהם במעשים טובים לצרכם
במצוקה פן־יהיו בבלי־פרי : 15 שאלו לשלומך כלם אשר
אתי שאל־לשלום לאשר אוהבינו באמונה תחנה עם כלכם
אמן :

אל־טיטוס כהן ראשון עדת קרתא במשלח אצבע
נכתבה מניקופולים עיר־הכתים :

אגרת לפולוס שליח הקדוש אל־פילמון :

א CAP. I.

1 פולוס אסור ישוע המשיח וטימוטאוס האח לפילמון
לידידנו ועוזרנו: 2 ולאפיא לידידתנו ולארכפוס שהוא
מערכנו במלחמתנו ולעדה אשר היא בביתך : 3 תחנה
לכם ושלום מאלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח :
4 אודה לאלהי בכל עת בזכרי לך בתפלותי : 5 בשמעי
את־אהבתך ואמונתך אשר יש לך אל־אדנינו ישוע ואל־
כל־הקדושים : 6 אשר חברת אמונתך תגביר בדעת כל־
מעשה טוב שהוא בכם בישוע המשיח : 7 כי־יש לנו
שמחה

אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־בְּנֵי־אָדָם׃ 12 הַמְלַמְּדָה אוֹתָנוּ לְכַחֵשׁ
בָּרִשְׁעָה וּמַאֲוַיֵּי הָעוֹלָם וְלִחְיוֹת בִּתְבוּנָה בִּצְדָקָה וּבְיִרְאַת
יְהוָֹה בְּעוֹלָם הַזֶּה׃ 13 לְקַוּוֹת אֶל־אֲשֶׁר הַשֶּׁבֶר וּלְהִגָּלוֹת
כְּבוֹד אֱלֹהִים הַגָּדוֹל וּמוֹשִׁיעֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 14 אֲשֶׁר
נָתַן אֶת־נַפְשׁוֹ עָלֵינוּ לְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל־חַטֹּאתֵינוּ וִיטַהֵר
לְנַפְשׁוֹ עַם חָדָשׁ מְקַנֵּא לְמַעֲשִׂים טוֹבִים׃ 15 אֶת־
הָאֵלֶּה דַּבֵּר וְנַחֵם וְהוֹכֵחַ בְּכָל־כֹּחַ וּגְבוּרָה וְאִישׁ לֹא
יִבְזֶה אוֹתָךְ׃

ג CAP. III.

1 הַזְהֵר אוֹתָם לְהִכָּנֵעַ תַּחַת שִׁלְטוֹנוֹת וּמִשְׂרוֹת לְיִקְהָתָם
לִהְיוֹתָם נְכוֹנִים אֶל־כָּל־מַעֲשֶׂה טוֹב׃ 2 לְאִישׁ לֹא
לְגַדֵּף לֹא לָרִיב וְלֹא לְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף כִּי־אִם הֱיוֹת עֲנָוִים
לַעֲשׂוֹת כָּל־חֶסֶד וְרַחֲמִים לְכָל־בְּנֵי אָדָם׃ 3 כִּי־הָיִינוּ
כָּעֵת גַּם אֲנַחְנוּ בִּלְתִּי תְבוּנָה לֹא מַאֲמִינִים תּוֹעִים עוֹבְדֵי
תַאֲווֹת וּמַחֲמַדִּים רַבִּים בְּרָעָה בְּשִׂנְאָה מִתְעוֹדְדִים שְׂנוּאִים
וְשׂוֹנְאִים אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃ 4 וְכַאֲשֶׁר נִגְלָה טוּב וְנֹעַם
מוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים׃ 5 לֹא מִמַּעֲשֵׂי הַצְּדָקָה אֲשֶׁר עָשִׂינוּ
אֲנַחְנוּ כִּי־אִם בִּתְחִנָּתוֹ הוֹשִׁיעָנוּ בְּרַחְצַת חֲלִיפַת וְחַדְּשַׁת
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 6 אֲשֶׁר אוֹתָהּ שָׁפַךְ עָלֵינוּ עַל־יֶתֶר בְּיֵשׁוּעַ
מָשִׁיחַ הַמּוֹשִׁיעֵנוּ׃ 7 לְמַעַן נִצְטַדְּקִים בִּתְחִנָּתוֹ נִהְיֶה
יוֹרְשִׁים כְּשֶׁבֶר חַיֵּי עוֹלָם׃ 8 נֶאֱמָן הַדָּבָר וְעַל־הָאֵלֶּה
חָפַצְתִּי לְהוֹכִיחֲךָ אֲשֶׁר יָבִינוּ לִרְדּוֹת בָּהֶם בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים
הַמַּאֲמִינִים בֵּאלֹהִים וְאֵלֶּה הֵן טוֹבוֹת וּמוֹעִילוֹת לִבְנֵי
אָדָם׃ 9 קוּשְׁיוֹת וּבַקָּרוֹת כְּסִילוֹת וְדִבְרֵי־תוֹלְדוֹת
וּמְרִיבוֹת וּמַכּוֹת עַל־הַתּוֹרָה הִשָּׁמֶר לְךָ מֵהֵן כִּי־מֵהֶבֶל
הָיוּ וּמְאוּמָה לֹא תוֹעַלְנָה׃ 10 אִישׁ כּוֹפֵר בְּעִקָּר אַחֲרֵי

מוּסָר

אגרת לפולוס הקדוש אל־העברים :

א CAP. I.

1 פעמים רבות וכדברים רבים מעולם דבר
אלהים אל־אבותינו בפי הנביאים וכבר באחרית הימים
האלה דבר אלינו בבנו ; 2 אשר שמו ליורש כל אשר
בו ברא את העולמים : 3 שהוא זהר כבודו ודמות וצלם
היקומו הנשא את־כל בדבר גבורתו בנפשו עשה טהרת
חטאתינו יושב לימין הגדלה במרומים : 4 בפש מאד
יותר וטוב נהירה מפלאכים כמה יותר הגדיל שמו על־
שמותם בנחלתו: 5 כי־למי־המלאכים
בכל־עתות אמר יהוה בני את אני
היום ילדתיך ועוד אני אהיה לו לאב
והוא יהיה לי לבן: 6 וכאשר עוד הוביל
את־בכירו אל־התבל אמר וישתחוו לו
כל־מלאכי אלהים : 7 ואל־מלאכים
אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו
אש להט : 8 אך אל בנו כסאך אלהים
עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך :
9 אהבת צדק ותשנא רשע על־
כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך :
10 וגם את לפנים יהוה הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים : 11 המה יאבדו
ואת תעמד ובלם כבגד יבלו : 12 כלבוש

תהל ב׳ ז׳ שב ז׳ יד׳ דה א׳ כב׳ י׳ Psal. 2. 7. 2 Sam. 7. 14. 1 Par. 22. 10.

תהל׳ צז׳ ז׳ Psal. 97. 7.

תהל׳ קד׳ ד׳ Ps. 104. 4.

תהל׳ מה׳ ו׳ או ז׳ Psal. 45. 6. se 7.

תהל׳ קב׳ כה׳ או כו׳ Ps. 102. 25. sive 26.

תחליפם

שִׂמְחָה גְדוֹלָה וְנֶחָמָה עַל־אַהֲבָתְךָ כִּי־רַחֲמֵי הַקְּדוֹשִׁים
בָּאוּ לִמְנוּחָה בְּאַהֲבָתְךָ אָחִינוּ׃ 8 עַל־כֵּן יֶשׁ־לִי בַּמָּשִׁיחַ
בִּטָּחוֹן רַבָּה לְצַוּוֹת אוֹתְךָ מַה־נָּאוֶה׃ 9 וּבַעֲבוּר אַהֲבָה
יוֹתֵר אֶתְחַנֵּן לְךָ לִהְיוֹתְךָ כָּמוֹנִי פּוֹלוֹס עַתִּיק יָמִים וְעַתָּה גַם
אָסוּר יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 10 מִתְחַנֵּן אֲנִי לְךָ עַל־בְּנִי אֲשֶׁר
הוֹלַדְתִּי בַּאֲסוּרַי עַל־אוֹנֵסִימוֹס׃ 11 אֲשֶׁר בָּעֵת לֹא הוֹעִיל
לְךָ וְעַתָּה גַּם לְךָ גַּם לִי מוֹעִיל מְאֹד׃ 12 אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו
אֵלֶיךָ וְאַתָּה אוֹתוֹ זֶה הוּא אֶת־רַחֲמַי תְּקַבְּלֶנּוּ׃ 13 אֲשֶׁר
אוֹתוֹ חָפַצְתִּי לַעֲזֹב עִמִּי אֲשֶׁר תַּחְתֶּיךָ יְשָׁרְתֵנִי בַּאֲסוּרֵי
הַבְּשׂוֹרָה׃ 14 אַךְ בִּלְתִּי עֲצָתְךָ מְאוּמָה לֹא חָפַצְתִּי לַעֲשׂוֹת
אֲשֶׁר טוֹבָתְךָ בַּל־תְּהִי מִמְּצוּקָה כִּי־אִם בְּרוּחַ נְדָבָה׃
15 אוּלַי עַל־זֹאת בָּרַח מִמְּךָ לָעֵת אֲשֶׁר תִּקָּחֵהוּ לְעוֹלָם׃
16 לֹא עוֹד כְּמוֹ עֶבֶד כִּי־אִם תַּחַת הָעֶבֶד כְּרֵעַ כְּאָח יָדִיד לִי
בִּמְאֹד כַּמָּה יוֹתֵר לְךָ גַּם בַּבָּשָׂר וְגַם בַּאֲדֹנֵינוּ׃ 17 וְאִם
אַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי קַבְּלֶנּוּ כָּמוֹנִי׃ 18 וְאִם בִּמְאוּמָה הֶעֱוָה
עָלֶיךָ אוֹ־אִם נַחְבֹּל לְךָ אוֹתָהּ לִי תַּחְשְׁבֶהָ׃ 19 אֲנִי־פּוֹלוֹס
כָּתַבְתִּי בְּיָדִי אֲנִי אֲשַׁלֵּם פֶּן אֹמַר כִּי־נַפְשְׁךָ נַחְבְּלָה לִי׃
20 כֵּן־אָחִי אֲנִי הִרְוֵיתִי אֶת־נַפְשִׁי בַּאֲדֹנֵינוּ הַנִּיחָה נָא
אֶת־רַחֲמַי בַּמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ׃ 21 בְּבִטְחִי עַל־יְקָהָתְךָ כָּתַבְתִּי
אֵלֶיךָ וְיוֹדֵעַ אֲנִי כִּי־מֵאֲשֶׁר אָמַר אֲנִי יוֹתֵר תַּעֲשֶׂה׃ 22 וּכְאַחַד
הָכֵן לִי אֶת־הַמָּלוֹן כִּי־שָׂבַרְתִּי כִּי־בִתְפִלּוֹתֵיכֶם אוּחַן לָכֶם׃
23 שָׁאֲלוּ לִשְׁלוֹמְךָ אֶפַּפְרָא הַנִּשְׁבָּה אִתִּי בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃
24 וּמַרְקוֹס אֲרִיסְטַרְכוֹס דֵּימָא לוּקָס עוֹזְרַי׃ 25 תְּחִנַּת
אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ עִם רוּחֲכֶם אָמֵן׃

אֶל־פִּילֵמוֹן נִכְתְּבָה מֵרוֹמָה בְּיְדֵי אוֹנֵסִימוֹס הָעֶבֶד׃

עַל־כֵּן לֹא הִתְבּוֹשֵׁשׁ לִקְרֹא לָהֶם אַחִים : 12 לֵאמֹר
אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ — תהל׳ כב׳ כב או כג Psl. 22. 22 seu. 23.
קָהָל אֲהַלְלֶךָּ : 13 וְעוֹד
אֲנִי אֶהֱיֶה בּוֹ וְעוֹד הִנֵּה אָנֹכִי — תהל׳ יח׳ ב׳ או ג׳ ישע׳ ח׳ יח׳ Psl. 18.2.seu 3. Isa.8.18.
וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי יְהֹוָה :
14 וְכִי־הַיְלָדִים חַבְרֵי בָשָׂר וָדָם הֵמָּה גַּם — הוש׳ יג׳ יד׳ Hos. 13. 14.
הוּא כְּמוֹ כֵן חֲבֵרָם נִהְיָה אֲשֶׁר בַּמָּוֶת
יְהַבֵּל אוֹתוֹ לַאֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ כֹחַ וּגְבוּרַת הַמָּוֶת וְזֶה הוּא הַשָּׂטָן :
15 וִיפַלְּטֵם כֻּלָּם אֲשֶׁר בְּיִרְאַת הַמָּוֶת בְּכָל־חַיֵּיהֶם נִשְׁבִּים
הָיוּ לַעֲבוֹדָה : 16 כִּי־לֹא בְּכָל דָּבָר לָקַח אֶת־הַמַּלְאָכִים
כִּי־אִם אֶת־זֶרַע אַבְרָהָם לָקָח : 17 וְלָכֵן שָׁוֶה לוֹ בְּכָל
דְּבָרִים לְהִדַּמּוֹת לְאֶחָיו לִהְיוֹתוֹ חַנּוּן וְרַחוּם וְכֹהֵן גָּדוֹל
נֶאֱמָן לִפְנֵי אֱלֹהִים לְכַפֵּר עַל־עֲוֹנוֹת הָעָם : 18 כִּי־בַאֲשֶׁר
נָגוּעַ מֻכֶּה מְעֻנֶּה וּמְנֻסֶּה הוּא יוּכַל לַעֲזוֹר לַמְנֻסִּים :

ג CAP. III.

1 לָכֵן אַחַי הַקְּדוֹשִׁים וְחַבְרֵי קְרִיאַת הַשָּׁמַיִם הַבִּיטוּ אֶת־
שָׁלִיחַ וְכֹהֵן רֹאשׁ תּוֹרָתֵנוּ אֶת־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ : 2 אֲשֶׁר
נֶאֱמָן הוּא לְעוֹשֵׂהוּ כְּמוֹ גַּם מֹשֶׁה בְּכָל־ — במד׳ יב׳ ז׳ Num. 12.7.
בֵּיתוֹ : 3 כִּי־כָבוֹד גָּדוֹל יֶשׁ לָזֶה מִמֹּשֶׁה
כַּמָּה יוֹתֵר יֶשׁ־כָּבוֹד לַבּוֹנֶה בַּיִת מִן הַבָּיִת : 4 כִּי־כָל־
בַּיִת נִבְנָה מֵאִישׁ וַאֲשֶׁר בָּנָה אֶת־כֹּל אֱלֹהִים הוּא :
5 וּמֹשֶׁה נֶאֱמָן הָיָה בְּכָל בֵּיתוֹ כִּמְשָׁרֵת לְעֵדוּת הַמְדֻבָּרִים :
6 וְהַמָּשִׁיחַ כְּמוֹ בֵן בְּבֵיתוֹ וּבֵיתוֹ הוֹוִים אֲנַחְנוּ אִם אֶת־
בִּטָּחוֹן וּתְהִלַּת הַשֶּׂבֶר עַד־הַקֵּץ בְּעֹז נֶאֱחֹז : 7 עַל־כֵּן
כְּמוֹ אוֹמְרָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ — תהל׳ צה׳ ז׳ Psal. 95. 7.
תִּשְׁמָעוּ : 8 אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה

תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלִיפוּ וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתַּמּוּ ׃

תהל' קי' א' 13 אֶל־מִי־מִן הַמַּלְאָכִים אָמַר בְּכָל עֵת

Pſ. 110. 1. שֵׁב לִימִינִי עַד־אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם

לְרַגְלֶיךָ ׃ 14 הֲלֹא כֻלָּם הָיוּ רוּחוֹת מְשָׁרְתוֹת

שְׁלוּחוֹת לְשָׁרֵת בַּעֲבוּר הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עֲתִידִים לִנְחֹל

אֶת הַיְשׁוּעָה ׃

CAP. II. ב

1 עַל־כֵּן שָׁוֶה לָנוּ הֵיטֵב וְעַל־יֶתֶר לְהַקְשִׁיב לַאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ

פֶּן נָלוּז בְּמַעְגְּלוֹתֵינוּ׃ 2 וְאִם הַדָּבָר אֲשֶׁר מְדֻבָּר בַּמַּלְאָכִים

הָיָה נָכוֹן וּלְכָל־בֶּגֶד וְסָרָה בָּאָה שִׁלְמַת צֶדֶק ׃ 3 אֵיכָכָה

אֲנַחְנוּ נוּס נָנוּס אִם נָבוּז אֶת־הַיְשׁוּעָה כָּזֹאת אֲשֶׁר

הֵחֵלָּה לְדַבֵּר בַּאֲדֹנֵינוּ וּמֵאֲשֶׁר שָׁמְעוּ מִמֶּנּוּ אֵלֵינוּ נְכוֹנָה׃

4 וֵאלֹהִים הֵעִיד בְּאוֹתוֹת וּמוֹפְתִים וּגְבוּרוֹת רַבּוֹת

וּבְמַתְּנוֹת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כִּרְצוֹנוֹ ׃ 5 כִּי־לֹא שָׁת תַּחַת רַגְלֵי

הַמַּלְאָכִים אֶת־עוֹלָם הַבָּא אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ עָלָיו ׃

תהל' ח' ד' או 6 כִּי־הֵעִיד אִישׁ בְּמָקוֹם פַּלְמוֹנִי לֵאמֹר

ה' Pſ. 8. 4. ſive 5. מָה אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי

תִפְקְדֶנּוּ׃ 7 וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ

תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ ׃ 8 כֹּל שַׁתָּה תַחַת רַגְלָיו וּבַאֲשֶׁר

כִּי־כֹל שָׁת תַּחְתָּיו אֶחָד לֹא הִשְׁאִיר אֲשֶׁר לֹא הוּשַׁת

תַּחְתָּיו וּמֵעַתָּה עוֹדֶנּוּ לֹא רוֹאִים אֲנַחְנוּ כִּי־כָל־דְּבָרִים

הוּשַׁתּוּ תַחְתָּיו׃ 9 כִּי־אוֹתוֹ אֲשֶׁר מְעַט מֵאֱלֹהִים מְחֻסָּר

רֹאִים אֲנַחְנוּ אֶת־יֵשׁוּעַ בַּעֲבוּר עֱנִי הַמָּוֶת וְכָבוֹד וְהָדָר

מְעֻטָּר אֲשֶׁר בִּתְחִנַּת אֱלֹהִים עַל־כֻּלָּם יִטְעַם אֶת־הַמָּוֶת׃

10 כִּי־שָׁוָה לוֹ אֲשֶׁר בַּעֲבוּרוֹ כָּל־דְּבָרִים וַאֲשֶׁר בּוֹ כָל־

דְּבָרִים וַאֲשֶׁר מְבִיא בָנִים רַבִּים לְכָבוֹד לְהַשְׁלִים אֶת־נְשִׂיא

יְשׁוּעָתָם בְּעֹנִי ׃ 11 כִּי־הַמַּקְדִּישׁ וְהַנִּקְדָּשִׁים מֵאֶחָד כֻּלָּם

עַל־כֵּן

התבשרו לא באו כי־לא האמינו : 7 עודנו גזר יום אחד
היום בדויד לאמר אחרי עת כמוה כאשר נאמר היום
אם בקולו תשמעו אל־תקשו לבבכם : 8 ואם יהושע
הביאם במנוחתו לא ידבר על־יום אחר שהוא עתיד
אחריו : 9 לכן נעזב שבתון לעם אלהים : 10 כי־אשר
בא אל־מנוחתו גם הוא שבת ממעשיו כמו אלהים
שבת ממעשיו : 11 לכן נמהר לבוא אל־המנוחה הזאת
פן איש ישוה לאשר יפול בחטא הממים : 12 כי־חי דבר
אלהים רב־כח וגבורה הוחד מכל־חרב פיפיות ומגיע
עד־הבדיל נפש ורוח דבק בשר ומוח עצמותיו חוקר
ויודע תעלמות לב ובחן כליות לתת לאיש כדרכיו
כפרי מעלליו : 13 ובריאה לא אחת נעלמה מעיניו הכל
ערמים וגלויים בעיניו אשר עליו מדברים אנחנו : 14 ויש־
לנו כהן ראש וגדול אשר עבר את־השמים ישוע בן
אלהים נאחז את־התודה : 15 כי־לא יש־לנו כהן־גדול
אשר לא יוכל לענות בעניינו כי־נסה בכל מסות בצלמנו
כדמותנו בבלי חטאה : 16 לכן נקרב בכל בטחון אל־
כסא תחנתו אשר נקח חסד ורחמים ונמצא חן בעיניו
ועזרת תשועתו בעת רצון :

ה CAP. V.

1 כי־כל־כהן ראש הנקח מבני אדם על־בני אדם נצב
לפני אלהים אשר יקריב מנחות וזבחים על־החטאים :
2 אשר יוכל לענות את נפשו להבין ולחוס על־דל
ואביון ולהושיע את־נפשות האביונים על־כי גם הוא נעזב
במחליים רבים : 3 ועל־כן יש צרכו כאשר על־העם כן
גם על־נפשו להקריב על־חטאים : 4 ואיש לא

יקח

כיום מסה במדבר : 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם
ראו פועלי ארבעים שנה : 10 לכן אקוט בדור ואמר
עם תועי לבב הם והם לא ידעו דרכי : 11 אשר נשבעתי
באפי אם יבואון אל־מנוחתי : 12 ראו אחי פן־יהי בכם
לב רע סורר ומורה לסור מאל חי : 13 כי־התנחמו איש
את־רעהו בכל־יום בעודנו נקרא היום פן תקשה איש
מכם בתוערת החטאה : 14 כי־חברי המשיח היינו אם
ראשית היקום עד־הקץ בעוז נאחוז : 15 כנאמר היום
אם בקולו תשמעו אל־תקשו לבבכם כמריבה : 16 כי־
אנשים בשמעם המרו אך לא כלם אשר יצאו מארץ
מצרים ביד משה : 17 ובמי־קט בארבעים שנה הלא
באשר חטאו אשר פגריהם נפלו במדבר: 18 ולמי־נשבע
לא לבוא למנוחתו כי־אם למלינים : 19 וראים
אנחנו כי־לא יכלו לבוא למנוחתו על־כי־לא האמינו :

ד CAP. IV.

1 על־כן נירא פן נעוב את־השבועה לבוא אל־מנוחתו ולא
ימצא ממנו איש חסר : 2 כי־הגד לנו כמוהם אך לא
הועיל להם דבר השמועה כי־לא ערבו באמונה לשמועות:
3 כי־נבוא במנוחה אם־נאמין איך אמר תהל׳ צה יא
אשר נשבעתי באפי אם יבואון אל־ Psal.95.11.
מנוחתי ואף־כי מעשיו מראשית הבריאה נעשים : 4 אך
כה אמר במקומו על־יום השביעי וישבת בראש׳ ב׳ דבר׳
אלהים ביום השביעי מכל־מעשיו : ה׳ יד׳ Gen.2.2.
5 ועוד בזה אם יבואו אל־מנוחתי : Deut.5.14.
6 וכי־עוד נשאר לבוא אנשים אליה ואשר בראשונה
התבשרו

אֲשֶׁר בְּפַעַם אֶחָת נָאוֹרוּ וְטָעֲמוּ אֶת־מַתְּנוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָיוּ
חַבְרֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 5 וְטָעֲמוּ אֶת־טוּבַת דְּבַר אֱלֹהִים
וּגְבוּרוֹת עוֹלָם הַבָּא׃ 6 וְנָפְלוּ מִמְּצוּדָתָם כִּי עוֹד יוּכְלוּ
לְהִתְחַדֵּשׁ אֶל־הַתְּשׁוּבָה כִּי־מוֹקִיעִים לְנַפְשָׁם וּמַכְלִימִים
אֶת־בֶּן־הָאֱלֹהִים׃ 7 כִּי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּקַּח אֶת־הַגֶּשֶׁם אֲשֶׁר
פְּעָמִים רַבּוֹת בָּא עָלֶיהָ גַּם תּוֹלִיד וְתַדְשֵׁא דֶשֶׁא וְעֵשֶׂב
מַזְרִיעַ זֶרַע לָאֵלֶּה אֲשֶׁר תֵּעָבֵד בָּהֶם וְתִשָּׂא בְרָכָה מֵאֱלֹהִים׃
8 וַאֲשֶׁר תִּתֵּן קוֹץ וְדַרְדַּר נֶאֱלָחָה הִיא וּקְרוֹבָה לַמְּאֵרָה
וְסוֹפָהּ לִשְׂרֵפָה׃ 9 וַנַּבְטִיחַ עֲלֵיכֶם אֲהוּבַי טוֹבוֹת מֵהֵנָּה
הַקְּרוֹבוֹת לִישׁוּעָה אַף כִּי־כָזֹאת נְדַבֵּר׃ 10 כִּי־לֹא רָשָׁע
אֱלֹהִים לִנְשֹׁא אֶת־מַעֲשֵׂיכֶם וִיגִיעַת אַהֲבַתְכֶם אֲשֶׁר הִגַּדְתֶּם
בִּשְׁמוֹ בְּשָׁרֶתְכֶם לַקְּדוֹשִׁים כַּעֲתָּה כַּלְּפָנִים׃ 11 וְחָפַצְנוּ
אֲשֶׁר כֻּלְּכֶם תַּגִּידוּ אוֹתָהּ הַדְּאָגָה בְּבִטָּחוֹן הַשֶּׂבֶר עַד־עֵת
קֵץ׃ 12 פֶּן תִּהְיוּ אֻמְלָלִים כִּי־אִם תִּשְׁתַּוּוּ לַאֲשֶׁר בֶּאֱמוּנָה
וְדֻמִּיָּה הִתְנַחֲלוּ אֶת־הַמַּאֲמָר׃ 13 כִּי־בְהַגִּיד אֱלֹהִים
לְאַבְרָהָם כִּי־לֹא הָיָה לוֹ גָדוֹל מִמֶּנּוּ נִשְׁבַּע בְּנַפְשׁוֹ׃
14 לֵאמֹר כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה [i] Gen. 12.3. ברא׳ יב׳ ג׳
אֶת־זַרְעֶךָ׃ 15 וְכָכָה מַאֲרִיךְ בֶּאֱמוּנָתוֹ
הֶחֱזִיק בַּמַּאֲמָר׃ 16 כִּי־בְנֵי־אָדָם אִם בְּגָדוֹל מֵהֶם נִשְׁבָּעִים
אָז יָקוּם סוֹף כָּל מְרִיבָתָם בַּשְּׁבוּעָה׃ 17 אֲשֶׁר בּוֹ עַל־יֶתֶר
חָפֵץ אֱלֹהִים לְהַגִּיד לְיוֹרְשֵׁי הַמַּאֲמָר אֶת־אֱמֶת רְצוֹנוֹ
קִיֵּם בַּשְּׁבוּעָה׃ 18 לְמַעַן־בִּשְׁנֵי דְבָרִים עִוּוּזִים אֲשֶׁר בָּם
אֱלֹהִים לֹא יוּכַל לְכַזֵּב יֶשׁ לָנוּ נֶחָמָה עַזָּה אֲשֶׁר נָרוּץ
לֶאֱחֹז אֶת־שֶׂבֶר הוּשַּׂם לְפָנֵינוּ׃ 19 אֲשֶׁר יֶשׁ לָנוּ כַעֲגַנַּת נֶפֶשׁ
נְכוֹנָה לֹא תִמּוֹט לְקָרְבָה אֶל־פָּרֹכֶת הַפְּנִימִית׃ 20 אֲשֶׁר
בָּהּ הִקְדִּים לָבוֹא עָלֵינוּ יֵשׁוּעַ כְּדִבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק וַיְהִי כֹהֵן
גָּדוֹל לְעוֹלָם׃

יִקַּח לְנַפְשׁוֹ אֶת־הַכָּבוֹד כִּי־אִם אֲשֶׁר דה״א כג יג׳ 1 Par. 23. 13.
נִקְרָא מֵאֱלֹהִים כְּמוֹ אַהֲרֹן׃ 5 וְכֵן
גַּם הַמָּשִׁיחַ לֹא הִתְכַּבֵּד וְלֹא הִתְהַלֵּל תהל׳ ב׳ ז׳ Ps. 2. 7.
בְּנַפְשׁוֹ לִהְיוֹתוֹ כֹּהֵן גָּדוֹל כִּי־אִם אֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלָיו בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ׃ 6 וּכְמוֹ כֵן
בְּמָקוֹם אַחֵר אוֹמֵר אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם תהל׳ קי׳ ד׳ Ps. 110. 4.
עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק׃ 7 אֲשֶׁר בִּימֵי
חַיֵּי בְשָׂרוֹ תַּחֲנוּנוֹת וּתְפִלּוֹת אֶל־אֲשֶׁר יָכֹל לְהוֹשִׁיעוֹ
מִמָּוֶת בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִדְמָעוֹת הִקְרִיב וְנִשְׁמַע בְּיִרְאַת יְהוָה׃
8 וְאַף כִּי בֶן־אֱלֹהִים הוּא אַךְ בְּעָנְוֹתוֹ לָמַד אֶת
דְּמִיָּה׃ 9 וְכִי נִשְׁלַם הוּא הָיָה לְשׁוֹמְעָיו לְכֻלָּם דֶּרֶךְ
וַעֲלִילַת תְּשׁוּעַת עוֹלָם׃ 10 וְנִקְרָא שְׁמוֹ מֵאֱלֹהִים כֹּהֵן
עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק׃ 11 אֲשֶׁר עָלָיו יֶשׁ לָנוּ דְּבָרִים
רַבִּים לְסַפֵּר וּלְדַבֵּר אִם לֹא תִהְיוּ אֲמוּלִים לִשְׁמוֹעַ׃
12 אַף כִּי־יִשְׁוֶה לָכֶם לִהְיוֹתְכֶם מְלַמְּדִים בַּעֲבוּר עִתּוֹתֵיכֶם
אַךְ עוֹדְכֶם תִּצְטָרְכוּ לְלַמֵּד מַה הֵן יְסוֹדוֹת רֵאשִׁית דִּבְרֵי
אֱלֹהִים וֶהֱיִיתֶם כְּעוֹלְלִים אֲשֶׁר צָרְכְּכֶם חָלָב וְלֹא אֹכֶל חָזָק׃
13 כִּי־כָל־הַמִּתְחַבֵּר בְּחָלָב תָּפֵל לִדְבַר הַצְּדָקָה כִּי־עוֹלֵל הוּא׃
14 כִּי־אֹכֶל חָזָק יֵשׁ לִשְׁלֵמִים לַאֲשֶׁר יֶשׁ־לָהֶם שֶׂכֶל וּתְבוּנָה
לְהַבְדִּיל בֵּין טוֹב וָרָע׃

ו CAP. VI.

1 עַל־כֵּן נַעֲזֹב אֶת־דְּבַר רֵאשִׁית הַמָּשִׁיחַ וְנָבוֹא אֶל־
הַתַּכְלִית וְנִשְׁמַע סוֹף דָּבָר הַכֹּל עוֹד לֹא נָשִׂים יְסוֹד
הַתְּשׁוּבָה מִמַּעֲשֵׂי מָוֶת וְלָאֱמוּנָה אֶל־אֱלֹהִים׃ 2 לְלִמּוּד
הַטְּבִילָה לְשִׂימַת יָדַיִם לִתְקוּמַת הַמֵּתִים וּלְמִשְׁפַּט הָעוֹלָם׃
3 וְזֹאת נַעֲשֶׂה אִם יִרְצֶה אֱלֹהִים׃ 4 כִּי־בִלְתִּי יְכֹלֶת
אֲשֶׁר

יקום כהן אחר ; 16 אשר לא כתורת מצות הבשר נהיה
כי־אם כגבורת חיי עולם : 17 כי־מעיד תהל׳ קי׳ ד׳
הוא כי־אתה כהן לעולם כדברתי מלכי־ Pſ. 110. 4.
צדק ; 18 ותנואת המצוה הראשונה נהיה על־כי נחלה
ישועתה ולא לחועיל : 19 כי־דבר לא אחד כלתה
התורה ובאה במקומה האמונה הטובה ממנה אשר
בה נקרב אל־אלהים : 20 וכאשר לא בלתי השבועה
כי־חסרה בלתי שבועה נעשו כהנים : 21 והוא עם
השבועה באשר דבר אליו נשבע יהוה תהר׳ קי׳ ד׳
ולא ינחם אתה כהן לעולם כדברתי Pſ. 110. 4.
מלכי־צדק : 22 כן עורב ברית טובה נעשה ישוע ;
23 ומאלה רבים נעשו כהנים על־כי במותם נכלאו
לעמד : 23 וזה הוא כי־יעמוד לעולם על־כן יש לו
כהנת כל־עולמים : 25 ובעבור זאת גם לעולם יוכל
להושיע את־הקרבים בו אל־אלהים חי לעולם להעתיר
עליהם : 26 כי כמוהו שוה לכהן להיותו קדוש תמים
נקי־כפים בלי־מום נפרד מחטאים ורם מכל השמים :
27 לאשר לא יש צרכו בכל יום כמו ויקר׳ ט׳ ז׳ Lev.
לכהנים בראשונה על־חטאתיו להקריב 9. 7.
זבח ואחרי כן על־חטאת העם כי־זאת עשה פעם אחת
בהעלותו את־נפשו : 28 כי־התורה מקימה אנשים לכהנים
אשר יש־להם מחלה ודבר השבועה אשר אחר התורה
הוא את־הבן לעולם נשלם :

ח CAP. VIII.

1 וראש כל־דברים זה הוא יש־לנו כהן ראש כזה אשר
ישב לימין כסא הגדלה בשמים : 2 והוא משרת הקדושים

ז CAP. VII.

1 כִּי־מַלְכִּי־צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוּא כֹּהֵן אֵל־עֶלְיוֹן אֲשֶׁר
יָצָא לִקְרַאת אַבְרָהָם בְּשׁוּבוֹ מֵהַכּוֹתוֹ אֶת־הַמְּלָכִים וַיְבָרְכֵהוּ׃
2 וַיִּתֵּן לוֹ אַבְרָהָם מַעֲשֵׂר מִכֹּל אֲשֶׁר לוֹ וּבָרִאשׁוֹנָה מִתֻּרְגָּם
הוּא מֶלֶךְ הַצְּדָקָה וְאַחַר גַּם מֶלֶךְ שָׁלֵם זֶה הוּא מֶלֶךְ הַשָּׁלוֹם׃
3 בְּלִי אָב בִּלְתִּי אֵם בְּלִי תוֹלְדוֹת לֹא יֶשׁ לוֹ רֵאשִׁית
הַיָּמִים לֹא קֵץ הַחַיִּים וְנִדְמֶה לְבֶן־אֱלֹהִים הָעוֹמֵד כֹּהֵן
לְעוֹלָם׃ 4 וּרְאוּ מַה־אַדִּיר הַזֶּה לַאֲשֶׁר גַּם אַבְרָהָם רֹאשׁ
אֲבוֹתֵינוּ נָתַן לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל׃ 5 וּמִבְּנֵי במד׳ יח׳ כא
Num. 18, 21. לֵוִי אֲשֶׁר אֶת־הַכְּהֻנָּה יִקְחוּ יֶשׁ־לָהֶם
מִצְוָה לְעַשֵּׂר אֶת־הָעָם כַּתּוֹרָה זֶה־הוּא אֶת־אֲחֵיהֶם אַף
כִּי־גַם הֵמָּה יוֹצְאֵי יֶרֶךְ אַבְרָהָם׃ 6 וַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מִתּוֹלְדוֹתָם
עִשֵּׂר אֶת־אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ אֲשֶׁר הָיוּ לוֹ אִמְרֵי הַשְּׁבוּעָה׃
7 וּבְלִי כָל־סָפֵק הַקָּטוֹן מְבֹרָךְ מֵאֲשֶׁר טוֹב מִמֶּנּוּ׃
8 וּפֹה לוֹקְחִים אֶת־מַעֲשֵׂר אֲנָשִׁי מָוֶת וְשָׁם מוֹעֵד עָלָיו כִּי־
חָי׃ 9 וּבְאַבְרָהָם (כְּמוֹ אִישׁ יוּכַל לֵאמֹר) גַּם לֵוִי הַלּוֹקֵחַ
אֶת־מַעֲשֵׂר מְעֻשָּׂר הוּא׃ 10 כִּי־עוֹדֶנּוּ הָיָה בְּיֶרֶךְ אָבִיו
כַּאֲשֶׁר יָצָא מַלְכִּי־צֶדֶק לִקְרָאתוֹ׃ 11 וְאִם הַתַּכְלִית בָּאָה
בִּכְהֻנַּת הַלְוִיִּם (כִּי הָעָם תַּחְתֶּיהָ קִבֵּל אֶת־הַתּוֹרָה)
מָה צָרִיךְ עוֹד כְּדִבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק לְהָקִים כֹּהֵן אַחֵר וְלֹא
כְּדִבְרָתִי אַהֲרֹן לְהִקָּרֵא׃ 12 כִּי־בְהִנָּשֵׂא הַכְּהֻנָּה צָרִיךְ
לְהִנָּשֵׂא אֶת־הַתּוֹרָה׃ 13 כִּי־זֶה אֲשֶׁר עָלָיו מְדֻבָּרִים
הָאֵלֶּה מִשֵּׁבֶט אַחֵר הָיָה אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ אִישׁ לֹא שֵׁרֵת לַמִּזְבֵּחַ׃
14 לָכֵן בְּגָלוּי כִּי־מִשֵּׁבֶט יְהוּדָה צָמַח אִישׁ צֶמַח אֲדֹנֵינוּ
מִשֵּׁבֶט אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ דָּבָר לֹא אֶחָד דִּבֵּר מֹשֶׁה עַל־הַכְּהֻנָּה׃
15 וְעוֹד עַל־יֶתֶר גָּלוּי וְרָאוּי הוּא אִם כִּדְמוּת מַלְכִּי־צֶדֶק
יָקוּם׃

2 כִּי־כַאֲשֶׁר הוּקַם הַמִּשְׁכָּן הָרִאשׁוֹן הָיוּ בוֹ מְנוֹרוֹת
הַשֻּׁלְחָן וְלֶחֶם הַפָּנִים הַנִּקְרָא קֹדֶשׁ׃ 3 וְאַחֲרֵי פָּרֹכֶת
הַשֵּׁנִית הָיָה אֹהֶל הַנִּקְרָא קֹדֶשׁ קָדָשִׁים׃ 4 אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ
הָיְתָה מַחְתַּת הַזָּהָב וַאֲרוֹן הַבְּרִית מְצֻפֶּה
מִבַּיִת וּמִחוּץ זָהָב טָהוֹר אֲשֶׁר בּוֹ צִנְצֶנֶת
זָהָב אֲשֶׁר בָּהּ הַמָּן וּמַטֵּה אַהֲרוֹן אֲשֶׁר
פָּרַח וְלוּחוֹת הַבְּרִית׃ 5 וּמֵעָלָיו כְּרוּבֵי
הַכָּבוֹד פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם עַל־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עֲלֵיהֶם עַתָּה לֹא יֶשׁ־לָנוּ לְדַבֵּר בִּפְרָט׃ 6 וְכַאֲשֶׁר הוּכְנוּ
הָאֵלֶּה בְּמִשְׁכָּן הָרִאשׁוֹן בְּכָל עֵת הָלְכוּ הַכֹּהֲנִים לְכַלּוֹת
אֶת־עֲבוֹדָתָם׃ 7 וּבְמִשְׁכָּן הַשֵּׁנִי פַּעַם־אֶחָת בַּשָּׁנָה רֹאשׁ
הַכֹּהֵן לְבַדּוֹ וְלֹא בִבְלִי דָם אֲשֶׁר הִקְרִיב עַל־נַפְשׁוֹ וְעַל־
שִׁגְגוֹת הָעָם׃ 8 וּבְזֹאת בְּגָלוּי מַגִּידָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כִּי־
לֹא נִגְלְתָה דֶּרֶךְ הַקְּדוֹשִׁים בְּעוֹדֶנּוּ עָמוּד אֹהֶל הָרִאשׁוֹן
בִּמְקוֹמוֹ׃ 9 שֶׁהוּא מָשָׁל בָּעֵת הַהִיא אֲשֶׁר בָּהּ גַּם
קָרְבָּנִים גַּם זְבָחִים הָקְרָבוּ אֲשֶׁר לֹא יָכְלוּ לְשַׁלֵּם אֶת־מַדַּע
הַמַּקְרִיב׃ 10 כִּי־אִם־בִּלְבַד בְּאֹכֶל וּבְשִׁתִּי וּבַחֲלֻקַּת
הַטְּבִילוֹת וְצִדְקוֹת הַבָּשָׂר עַד־עֵת מֵישָׁרִים הוּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם׃
11 וְהַמָּשִׁיחַ בָּא לִהְיוֹתוֹ כֹּהֵן רֹאשׁ עַל־טוֹבוֹת הָעֲתִידוֹת
בְּמִשְׁכָּן גָּדוֹל וְשָׁלֵם מִמֶּנּוּ אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מַעֲשֵׂה יָדַיִם זֶה
הוּא לֹא מִבְּרִיאָה הַזֹּאת׃ 12 וְלֹא בְדַם עַתּוּדִים וַעֲגָלִים
כִּי־אִם בְּדַם נַפְשׁוֹ בָּא בְּפַעַם אֶחָת אֶל־הַקֹּדֶשׁ וַיִּמְצָא פְּדוּת
עוֹלָם׃ 13 וְאִם דַּם הַפָּרִים וְעַתּוּדִים
וְאֵפֶר הַפָּרָה זָרוּק מַקְדִּישׁ וּמְטַהֵר
אֶת־הַטְּמֵאִים מִטֻּמְאַת הַבָּשָׂר׃
14 כַּמָּה יוֹתֵר דַּם הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּרוּחַ (הַקֹּדֶשׁ) הִקְרִיב

במד׳ יז׳ י׳ מלכ׳ א׳ ח׳ ט׳ שמו׳ כה׳ כ׳ כא׳ Num. 17.10. 1 Reg.8.9. Exo.25.20.21.

ויקר׳ ט׳ ח׳ ויו׳ ו׳ יד׳ במד׳ יט׳ ד׳ Lev. 9. 8. & 16. 14. Num.19.4.

אֶת־

וּמִשְׁכַּן הָאֱמֶת אֲשֶׁר אָהַל יְהוָֹה וְלֹא אָדָם׃ 3 כִּי־
כָל־כֹּהֵן גָּדוֹל מוּקָם לְהַקְרִיב מִנְחָה וּזְבָחִים וְיֵשׁ לְצָרְכוֹ
אֲשֶׁר גַּם הוּא יַקְרִיב מְאוּמָה׃ 4 וְאִם יְהִי־בָאָרֶץ לֹא יִהְיֶה
כֹּהֵן בִּהְיוֹת כֹּהֲנִים הַמַּקְרִיבִים אֶת־הַמִּנְחוֹת כַּתּוֹרָה׃
5 אֲשֶׁר בְּתַבְנִית וּבְצֵל הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מֵעַל־ שמו כה ט מ
הַשָּׁמַיִם יַעַבְדוּ כְּמוֹ דֻבַּר לְמֹשֶׁה בְּכַלּוֹתוֹ Exo.25.9.40.
אֶת־הַמִּשְׁכָּן רְאֵה אוֹמֵר וַעֲשֵׂה כֹּל בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אַתָּה
מָרְאֶה בָּהָר׃ 6 וּמֵעַתָּ כַּאֲשֶׁר כְּהֻנָּה גְדוֹלָה מֵהֶם לָקַח
(יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ) בְּגוֹרָלוֹ כֵּן־יֶשׁ־לוֹ בְּרִית טוֹבָה אֲשֶׁר
בַּאֲמָרוֹת טוֹבוֹת נִתָּנָה׃ 7 וְאִם הָרִאשׁוֹנָה הָיְתָה בְלִי מוּם
לֹא יְבֻקַּשׁ מְקוֹם הַשֵּׁנִית׃ 8 כִּי־מַרְשִׁיעַ ירמ לא לא
לָהֶם לֵאמֹר הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָֹה לב וגו Jer. 31.
וְכָרַתִּי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה 31, 32. &c.
בְּרִית חֲדָשָׁה׃ 9 לֹא כַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם
בְּיוֹם הֶחֱזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר הֵמָּה
הֵפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי וְאָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָם נְאֻם יְהוָֹה׃ 10 כִּי־זֹאת
הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם
נְאֻם יְהוָֹה נָתַתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתֲּבֶנָּה
וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם׃ 11 וְלֹא יְלַמְּדוּ
עוֹד אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ אֶת־יְהוָֹה
כִּי־כוּלָּם יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם׃ 12 כִּי־אֶסְלַח
לַעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם (וְלַעֲוֹנוֹתָם) לֹא אֶזְכָּר עוֹד׃ 13 וּבְאָמְרוֹ
חֲדָשָׁה בִּלָּה אֶת־הָרִאשׁוֹנָה וַאֲשֶׁר בָּלְתָה וְנוֹשָׁנָה קְרוֹבָה
הִיא לַכָּלָה׃

 CAP. IX.

1 וְגַם לַמִּשְׁכָּן הָרִאשׁוֹן הָיוּ לוֹ חֻקּוֹת הָעֲבוֹדָה וְהַדְרַת הָעוֹלָם׃
2 כִּי־

לַאֲשֶׁר יְקַוּוּ בוֹ לִישׁוּעָה׃

י CAP. X.

1 וְהַתּוֹרָה כִּי־יֶשׁ־לָהּ צֵל טוֹבִים הָעֲתִידִים לָבוֹא
וְלֹא עֶצֶם צַלְמָם הַמַּעֲשִׂים בְּשָׁנָה וְשָׁנָה בְּזִבְחֵיהֶם
אֲשֶׁר מְזַבְּחִים תָּמִיד בְּכָל־עֵת לֹא יוּכְלוּ לְשַׁלֵּם אֶת־
הַמַּקְרִיבִים׃ 2 וְאִם כֵּן אָמְנָם חָדְלוּ מֵהַקְרִיב כִּי־לֹא
הָיְתָה דַּעַת הַחֲטָאִים לָעוֹבְדִים אֲשֶׁר בְּפַעַם אֶחָת טֹהָרוּ׃
3 כִּי־אִם בְּשָׁנָה וְשָׁנָה יֶשׁ־בָּהֶם זִכְרוֹן הַחֲטָאִים׃
4 עַל־כֵּן דַּם־פָּרִים וְעַתּוּדִים לֹא יוּכַל לְכַפֵּר עַל־
עֲוֹנִים׃ 5 לָכֵן אֲשֶׁר בָּא אֶל־הָעוֹלָם אוֹמֵר זֶבַח וּמִנְחָה
לֹא חָפַצְתָּ (אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִּי׃) 6 עוֹלָה תהל' מ' ו ז
וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ׃ 7 אָז אָמַרְתִּי הִנֵּה Psa. 40. 6. sive 7.
בָאתִי בִּמְגִלַּת סֵפֶר כָּתוּב עָלָי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ׃ 8 וְכַאֲשֶׁר
אָמַר לְמַעְלָה כִּי־זֶבַח וּמִנְחָה וְעוֹלוֹת וַחֲטָאָה לֹא
חָפַצְתָּ וְלֹא שָׁאַלְתָּ הַנִּקְרָבִים כַּתּוֹרָה׃ 9 אָז אָמַר הִנֵּה
בָאתִי אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְכֵן מֵנִיא אֶת־רִאשׁוֹן לְקַיֵּם
אֶת־אַחֲרוֹן׃ 10 בָּזֶה בְּרָצוֹן נִקְדַּשְׁנוּ בְּמִנְחַת גְּוִיַּת יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ בְּפַעַם אֶחָת׃ 11 וְכָל כֹּהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד יוֹם יוֹם
לְשָׁרֵת וּלְהַקְרִיב זְבָחִים בְּמִין אֶחָד אֲשֶׁר לְעוֹלָם לֹא
יוּכְלוּ לְכַפֵּר עֲוֹנִים׃ 12 וְזֶה הוּא בְּהַקְרִיבֶנוּ אֶת־זֶבַח אֶחָד
עַל־הַחֲטָאִים לְעוֹלָם יָשַׁב לִימִין אֱלֹהִים׃ 13 וְהַנִּשְׁאָר
מְקַוֶּה הוּא עַד־יוּשְׁתוּ אוֹיְבָיו הֲדֹם תהל' קי'א
לְרַגְלָיו׃ 14 כִּי־בְקָרְבָּן אֶחָת שִׁלֵּם לְעוֹלָם Ps. 110. 1.
אֶת־הַנִּקְדָּשִׁים׃ 15 וּמְעִידָה לָנוּ גַם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֵאמֹר׃
16 כִּי־זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת־ ירמ' לא' לג
בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם Jer. 31. 33.
יְהוָה׃

אֶת־נַפְשׁוֹ בְּלִי מוּם לֵאלֹהִים יְטַהֵר אֶת־מַדָּעֵנוּ מִמַּעֲשֵׂי
מָוֶת לַעֲבוֹד לְאֵל חָי : 15 וְעַל־כֵּן בִּבְרִית הַחֲדָשָׁה אִישׁ
בֵּינַיִם הוּא אֲשֶׁר אָבָה הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ לְכַפּוּר עֲוֹנִים
אֲשֶׁר הָיוּ בִּבְרִית הָרִאשׁוֹנָה הַקְּרוּאִים יִקְחוּ אֶת־שְׁבוּעַת
נַחֲלַת עוֹלָמִים : 16 כִּי־אַיֵּה הַבְּרִית שָׁם צָרִיךְ לָבוֹא
מוֹתוֹ אֲשֶׁר מְקַיְּמָהּ : 17 כִּי־כָל־בְּרִית נְכוֹנָה הִיא בַּמֵּתִים
וּבְעוֹדֶנּוּ חַי הַמְקַיֵּם אֶת־בְּרִית אֵינֶנָּה עַל־מְכוֹנָתָהּ :
18 לָכֵן גַּם הָרִאשׁוֹנָה בְּלִי דָם אֵינֶנָּה הַחֲנֻכָה :
19 כִּי־כַּאֲשֶׁר סִפֵּר מֹשֶׁה לָעָם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֶת־
כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיִּקַּח אֶת־דַּם הַפָּרִים וְהָעַתּוּדִים וְאַרְגָּמָן
וְאֵזוֹב וְסֵפֶר הַבְּרִית וַיִּזְרֹק עַל־כָּל־הָעָם : 20 וַיֹּאמַר
שמו׳ כד׳ ח׳ הִנֵּה דַם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם:
Exo. 24. 8. 21 וְאֶת הָאֹהֶל וְכָל־כְּלֵי הַשָּׁרֵת כְּמוֹ כֵן
זָרַק בְּדָם : 22 וְכִמְעַט כָּל־דְּבָרִים כַּתּוֹרָה יְטֹהֲרוּ בַּדָּם
וּבִלְתִּי שְׁפִיכַת הַדָּם לֹא יִהְיוּ כִּפּוּרִים : 23 לָכֵן צָרִיךְ אֲשֶׁר
גַּם הָעִנְיָנִים אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם בִּדְבָרִים כָּאֵלֶּה יִטֹּהֲרוּן כִּי־אֲשֶׁר
הָיוּ בַּשָּׁמַיִם בִּזְבָחִים טוֹבִים מֵהֵמָּה : 24 כִּי־לֹא בְקָדְשֵׁי
מַעֲשֵׂי יָדַיִם בָּא הַמָּשִׁיחַ שֶׁהֵם תַּבְנִית הָאֱמוּנִים כִּי־אִם
עָלָה בַּשָּׁמַיִם לְהֵרָאוֹת מֵעַתָּה וּלְהַעְתִּיר לִפְנֵי אֱלֹהִים
עָלֵינוּ : 25 לֹא כִּי־פְּעָמִים רַבּוֹת מַקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ כַּכֹּהֵן
הַגָּדוֹל בָּא אֶל־קֹדֶשׁ קָדָשִׁים פַּעַם בְּשָׁנָה בְּדַם אַחֵר ;
26 (וְאִם־כֵּן יְהִי־צָרְכוּ פְּעָמִים רַבּוֹת לְעַנּוֹתוֹ מֵרֵאשִׁית
הָעוֹלָם) וְעַתָּה פַּעַם אֶחָת בְּתַכְלִית הָעוֹלָמִים לְכַפֵּר עָוֹן
בְּזֶבַח נַפְשׁוֹ נִגְלָה : 27 וְכַאֲשֶׁר נִגְזַר עַל־בְּנֵי־אָדָם לָמוּת
פַּעַם אֶחָת וְאַחֲרֵי כֵן הַמִּשְׁפָּט : 28 כֵּן הַמָּשִׁיחַ פַּעַם אֶחָת
הֹעֲלָה לְכַפֵּר עַל־עֲוֹנוֹת רַבִּים וְשֵׁנִית בִּלְתִּי חַטָּאָה יֵרָאֶה
לַאֲשֶׁר

אֲשֶׁר עָשׂוּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 34 וְגַם עֱנִיתֶם בַּאֲסוּרַי וְאֶת־
בִּזַּת רְכוּשְׁכֶם בְּשִׂמְחָה לְקַחְתֶּם עֲלֵיכֶם כִּי יְדַעְתֶּם כִּי־יֶשׁ
לָכֶם בְּנַפְשְׁכֶם יְקוּם טוֹב מִמֶּנּוּ בַּשָּׁמַיִם מְעוֹדֵד לָעַד׃
35 לָכֵן אַל תַּשְׁלִיכוּ אַחֲרֵיכֶם אֶת־מִבְטַחֲכֶם לַאֲשֶׁר יֶשׁ־
לָהּ גְּמוּלָה רַבָּה׃ 36 כִּי־דְמִיָּה צְרִיכָה וְתִשְׁוֶה לָכֶם לַעֲשׂוֹת
אֶת־רְצוֹן אֱלֹהִים וּלְקַבֵּל אֶת־הַמַּאֲמָר׃ 37 כִּי־עוֹד מְעַט
מְעַט קָטוֹן וּבוֹא יָבוֹא וְלֹא יְאַחֵר׃ 38 וְצַדִּיק
חבק״ ב׳ ד׳ או ה׳
Hab.2.4.five 5.
בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה וְאִם עֻפְּלָה לֹא יָשְׁרָה
נַפְשׁוֹ בּוֹ׃ 39 וַאֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ בְּנֵי־הָעֹפֶל לַאֲבָדָה כִּי־
אִם בְּנֵי־אֱמוּנָה לִקְנוֹת אֶת־הַנָּפֶשׁ׃

יא CAP. XI.

1 וְהִנֵּה אֱמוּנָה יְקוּם הַמְּקֻוִּים הִיא וְתוֹכַחַת אֱמֶת הַדְּבָרִים
לֹא נִרְאִים׃ 2 וּבָהּ הוּעֲדוּ הַקַּדְמוֹנִים׃ 3 בֶּאֱמוּנָה
מְבִינִים אֲנַחְנוּ כִּי־נָכוֹן הָעוֹלָם בִּדְבַר
ברא״ א׳ א׳ Gen. 1.1.
אֱלֹהִים כִּי־מִבְּלִי־מַה נִּרְאֶה נַעֲשׂוּ כָל־
אֲשֶׁר נִרְאִים׃ 4 בֶּאֱמוּנָה מִנְחָה גְדוֹלָה
ברא״ ד׳ ד׳ וגו׳
Gen.4.4, &c.
הֶבֶל מִקַּיִן הֵבִיא לֵאלֹהִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הוּעַד כִּי־צַדִּיק הוּא וֵאלֹהִים הוּא הֵעִיד עַל־מִנְחָתוֹ וְכִי־
בַעֲבוּרָהּ מֵת עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר׃ 5 בֶּאֱמוּנָה נִלְקַח חֲנוֹךְ וְלֹא רָאָה
אֶת־הַמָּוֶת וְאֵינֶנּוּ כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים וּבְטֶרֶם נִלְקַח הוּעַד
כִּי־הִתְהַלֵּךְ אֶת־אֱלֹהִים׃ 6 כִּי־בִלְתִּי יְכֹלֶת הִיא בִּלְתִּי אֱמוּנָה
לְהִתְהַלֵּךְ אֶת־אֱלֹהִים כִּי־צָרִיךְ לוֹ אֲשֶׁר יִקְרַב אֶל־אֱלֹהִים
לְהַאֲמִין כִּי־יְהוָֹה הוּא וְכִי־גוֹמֵל עַל־אֲשֶׁר יְבַקְשׁוּהוּ׃ 7 בֶּאֱמוּנָה
נֹחַ לָקַח מַעֲנֶה מֵאֱלֹהִים עַל־אֲשֶׁר לֹא נִרְאִים וְכִי־יְרֵא
אֱלֹהִים הוּא עָשָׂה אֶת־הַתֵּבָה לִישׁוּעַת בֵּיתוֹ אֲשֶׁר בָּהּ
שָׁפַט אֶת־הָעוֹלָם וַיְהִי־יוֹרֵשׁ הַצְּדָקָה אֲשֶׁר הִיא בֶּאֱמוּנָה׃

8 בֶּאֱמוּנָה

יְהוָה נָתַתִּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם אֶכְתֳּבֶנָּה׃
17 כִּי־אֶסְלַח לַעֲוֹנָם וּלְחַטֹּאתָם לֹא אֶזְכֹּר עוֹד׃ 18 וְאַיֵּה
סְלִיחַת הָאֵלֶּה אֵינֶנָּה עוֹד מִנְחָה עַל־הַחֲטָאִים׃ 19 וְכִי־
יֶשׁ לָנוּ אַחַי בִּטָּחוֹן לְבִיאַת הַקֹּדֶשׁ בְּדַם יֵשׁוּעַ׃ 20 שֶׁהִיא
דֶּרֶךְ הַחַיִּים הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אוֹתָהּ חִדֵּשׁ לָנוּ בַּפָּרֹכֶת וְזֹאת
הִיא בִּבְשָׂרוֹ׃ 21 וְכִי־יֶשׁ־לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל עַל־בֵּית יְהוָה׃
22 נִקְרַב בְּלֵב נֶאֱמָן בְּמִבְטַח הָאֱמוּנָה מְטֹהָרִים בִּלְבוֹתֵינוּ
מִמַּדָּע רָע וּמְרֻחָצִים בִּבְשָׂרֵנוּ בְּמֵי נִדָּה׃ 23 וְנַחֲזִיק אֶת־
תּוֹדַת תִּקְוָתֵנוּ וְלֹא נָמוֹט כִּי־נֶאֱמָן הוּא הַמַּאֲמִיר׃ 24 וְנָבִין
בֵּינֵינוּ לְהִתְגָּרַת אַהֲבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים׃ 25 וְלֹא נַעֲזֹב אֶת־
קְהִלַּת נַפְשֵׁנוּ כִּתְעוּדַת הָאֲנָשִׁים כִּי־אִם נְנַחֵם אִישׁ אֶת־
אָחִיו וְכָכָה יוֹתֵר כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ לִקְרֹב אֶת־הַיּוֹם׃
26 וְאִם בִּנְדָבוֹת נֶחֱטָא מֵאַחַר לָקְחֵנוּ אֶת־דַּעַת אֱמֶת
עוֹדֶנּוּ לֹא נֶאֱצַל לָנוּ זֶבַח׃ 27 כִּי־אִם חֲרָפוֹת לְדִרְאוֹן
עוֹלָם וְקִנְאַת אֵשׁ תִּבְעַר וְתְכַלֶּה אֶת־אוֹיְבִים׃ 28 אִם יָנִיא
אִישׁ אֶת־תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּלִי רַחֲמִים עַל־פִּי דבר׳ יט׳ טו׳
שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלשָׁה עֵדִים יוּמַת׃ Deut. 19. 15.
29 כַּמָּה יוֹתֵר חוֹשְׁבִים אַתֶּם כִּי־גָדוֹל יִהְיֶה אֵידָם וְחֵשׁ
עֲתִידוֹת לוֹ אֲשֶׁר מְבוֹסֵס אֶת־בֶּן אֱלֹהִים וְאֶת־דַּם בְּרִיתוֹ
טָמֵא חוֹשֵׁב אֲשֶׁר בּוֹ נִקְדַּשׁ וְאֶת־רוּחַ חֵן מְגַדֵּף הוּא׃
30 כִּי־יָדַעְנוּ אוֹתוֹ אֲשֶׁר אָמַר לִי נָקָם דבר׳ לב׳ לה׳
וְשִׁלֵּם נְאֻם יְהוָה וְעוֹד כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ׃ Deut. 32. 35.
31 כִּי־בֶהָלָה הִיא לִנְפּוֹל בִּידֵי אֵל־חָי׃ 32 וְזִכְרוּ יָמִים
רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר תֵּאוֹרוּ וְנִלְחַמְתֶּם מִלְחַם יְהוָה גָּדוֹל וַחֲזַקְתֶּם
וְאֲמַצְתֶּם בְּעָנְיְכֶם׃ 33 כִּי־בָרִאשׁוֹנָה הֱיִיתֶם לְחֶרְפָּה
בִּמְצוּקוֹת וּלְמָשָׁל בְּעֵינֵי כָּל־הָאֲנָשִׁים וְשֵׁנִית הֱיִיתֶם כְּמוֹהֶם
אֲשֶׁר

שמו׳ ב׳ ב׳ וגו׳
Exo. 2. 2. &c.

אותם׃ 23 באמונה משה בהולדו נצפן
שלשה ירחים מיולדיו על־כי ראו כי־
טוב הילד ולא יראו את־מצות המלך׃ 24 באמונה משה
בגדלו כחש להקרא בן־בת פרעה׃ 25 יותר בחר לענות
עם עם אלהים מהתעלם לעת בחטאים׃ 26 מחשב
כי חרפת המשיח גדולה היא מאוצרות מצרים כי־הביט
אל־הגמולה׃ 27 באמונה עזב את־ארץ מצרים ולא
ירא את־חרון המלך כי־אשר לא נראה כראותו פניו
קוה אליו׃ 28 באמונה עשה הפסח ושפיכת הדם פן
יהוה המכה את־כל־בכור יגפמו׃ 29 באמונה הלכו בני
ישראל בתוך ים סוף כמו ביבשה וירדפו מצרים ויבואו
אחריהם ויטבעו׃ 30 באמונה נפלה חומת יריחו תחתיה
כאשר סבבו את־העיר ביום השביעי׃ 31 באמונה רחב
אשה זונה לא אבדה את האלה אשר לא שמעו בקחתה
את־המרגלים בשלום׃ 32 ומה עוד אמר אחסר עת
אם על־גדעון ועל־ברק ושמשון ויפתח ודויד ושמואל
והנביאים׃ 33 אשר באמונה כבשו ממלכות פעלו צדקה
החזיקו בשבועה שתמו פי־האריים׃ 34 דעכו את־
כח האש נמלטו מפי החרב נרפאו מחלי היו גבורי חיל
במלחמה מחנות הנכריים הפכו׃ 35 הנשים לקחו
בתקומה את־מתיהן ואחרים הוקעו ולא יבקשו את־
הפלטה למצא את־תקומה טובה מהן׃ 36 ואחרים מסת
קלון לצון ומוסר השוטים לקחו ועוד אזקים אסורים
ומסדרות׃ 37 נסקלו באבנים נגזרו לגזרים נסו בפי־חרב
מתו התהלכו אנה ואנה בעורות שעירי צאן ועזים
במחסור כל־דבר בצרה ומצוקה מענים׃ 38 אשר לא

8 בֶּאֱמוּנָה נִקְרָא אַבְרָהָם שָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה בְּצֵאתוֹ אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָתִיד הָיָה לָקַחַת לְנַחֲלָתוֹ וַיֵּצֵא גַם לוֹא
יוֹדֵעַ אֵיכֹה יָבוֹא׃ 9 בֶּאֱמוּנָה גֵּר הָיָה בְּאֶרֶץ הַשְּׁבוּעָה
הַנָּכְרִיָּה יוֹשֵׁב בְּאֹהָלִים אֶת יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּנֵי נַחֲלַת
הַשְּׁבוּעָתוֹ׃ 10 כִּי־קִוָּה אֶל־עִיר אֲשֶׁר לָהּ יְסוֹד מוּסָּד
וְעוֹשֶׂיהָ וּבוֹרְאֶיהָ אֱלֹהִים׃ 11 בֶּאֱמוּנָה שָׂרָה גַּם הִיא
לָקְחָה כֹּחַ לַהֲרוֹת אֶת־הַזֶּרַע וְעַל־עֵת קוֹמָתָהּ יָלְדָה
כִּי־הֶאֱמִינָה כִּי־נֶאֱמָן הוּא הַמַּאֲמִיר׃ 12 עַל־כֵּן גַּם מֵאֶחָד
יָלְדוּ (אַף־כִּי־כַמֵּת הוּא) כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב וְכַחוֹל
אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ 13 בֶּאֱמוּנָה
מֵתוּ כֻלָּם אֲשֶׁר לֹא לָקְחוּ אֶת־דִּבְרֵי הַשְּׁבוּעָה כִּי־אִם
מֵרָחוֹק רוֹאִים אוֹתָם (וּמַאֲמִינִים) וּשְׂמֵחִים וּמוֹדִים
לַיהוָה כִּי־גֵרִים הֵמָּה עַל־הָאָרֶץ׃ 14 כִּי־אֲשֶׁר אוֹמְרִים
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה מַגִּידִים כִּי־יְבַקְשׁוּ בֵית אֲבוֹתָם׃ 15 וְאִם
הִזְכִּירוּהָ אֲשֶׁר יָצְאוּ מִמֶּנָּה גַּם הָיְתָה לָהֶם עֵת שׁוּב לָבוֹא
אֵלֶיהָ׃ 16 וּמֵעַתָּה מִתְאַוִּים עִיר טוֹבָה מִמֶּנָּה וְזֹאת הִיא
עִיר הַשָּׁמַיִם לָכֵן לֹא מִתְבּוֹשֵׁשׁ בָּהֶם אֱלֹהִים לְהִקָּרֵא
אֱלֹהֵיהֶם כִּי־הֵכִין לָהֶם אֶת־הָעִיר׃ 17 בֶּאֱמוּנָה הֶעֱלָה
אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ יְחִידוֹ
הֶעֱלָה אֲשֶׁר לָקַח אֶת־הַשְּׁבוּעוֹת׃ 18 אֲשֶׁר אֵלָיו נֶאֱמַר
כִּי־בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ הַזָּרַע׃ 19 וְחָשַׁב כִּי גַם מִמֵּתִים
לְהָקִים יָכֹל אֱלֹהִים הוּא וְלָכֵן בְּמָשָׁל לָקַח אוֹתוֹ׃
20 בֶּאֱמוּנָה עַל־עֲתִידִים בֵּרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֵשָׂו׃
21 בֶּאֱמוּנָה יַעֲקֹב בְּמוֹתוֹ בֵּרַךְ לְכָל אִישׁ מִבְּנֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחוּ
יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ (הַמִּטָּה׃) 22 בֶּאֱמוּנָה יוֹסֵף בְּמוֹתוֹ
הִזְכִּיר עַל־צֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַל־עַצְמֹתָיו צִוָּה
אוֹתָם׃

חִזְקוּ יָדַיִם רָפוֹת וּבִרְכַּיִם כֹּשְׁלוֹת אַמֵּצוּ׃ 13 פַּנּוּ דֶרֶךְ יְהוָה
יַשְּׁרוּ בַעֲרָבָה מְסִלָּה לְרַגְלֵיכֶם פֶּן יַעֲטֶה וְיִתְעֶה הַפִּסֵּחַ
כִּי־אִם יֵרָפֵא יוֹתֵר׃ 14 בַּקְּשׁוּ שָׁלוֹם וְרָדְפוּהוּ עִם כֻּלָּם וְאֶת־
קֹדֶשׁ אֲשֶׁר בִּלְעָדוֹ אִישׁ לֹא יִרְאֶה אֶת־יְהוָה׃ 15 וְהַזְהִירוּ
פֶּן יֶחְסַר לְאִישׁ תְּחִנַּת אֱלֹהִים פֶּן יֶשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה
רֹאשׁ וְלַעֲנָה וּבוֹ יִטַּמְּאוּ רַבִּים׃ 16 פֶּן אִישׁ בראׁ כה׳ לג׳
מְנָאֵף אוֹ־אִישׁ מְחַלֵּל כְּמוֹ עֵשָׂו אֲשֶׁר מָכַר וגו׳ Gen.25.33.&c.
בְּלֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים אֶת־בְּכוֹרָתוֹ׃ 17 וְיוֹדְעִים אַתֶּם כִּי־
כַּאֲשֶׁר אָבָה לִנְחוֹל אֶת־הַבְּרָכָה נִמְאַס כִּי־מְקוֹם הַתְּשׁוּבָה
לֹא מָצָא אַף כִּי־בַדְּמָעוֹת יְבַקְשֶׁנָּה׃ 18 כִּי־לֹא קְרַבְתֶּם
לַעֲלוֹת בָּהָר וּנְגוֹעַ בְּקָצֵהוּ וַיַּעַל־־עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן
וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד׃ 19 וְלֹא אֶל־קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק
מְאוֹד וְקוֹל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יָנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחוֹק הַשֹּׁמְעִים
וַיֹּאמְרוּ אַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת׃ 20 כִּי־לֹא יָכְלוּ
לְהָכִיל מַה מְצֻוֶּה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ תִּגַּע בָּהָר יָד סָקוֹל
יִסָּקֵל (אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה׃) 21 וְכִי־חֲרָדָה הִיא הַמַּרְאֶה וַיֹּאמֶר
גַּם מֹשֶׁה מָלֵא אֲנִי חֲרָדָה וָרַעַד׃ 22 כִּי־אִם קְרַבְתֶּם
אֶל־בֵּית צִיּוֹן וְאֶל־עִיר אֵל־חַי אֶל־יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר מֵעַל־
הַשָּׁמַיִם אֶל־עֲדַת רִבְבוֹת הַמַּלְאָכִים׃ 23 וּקְהַל הַבְּכוֹרִים
הַכְּתוּבִים בַּשָּׁמַיִם אֶל־אֱלֹהִים הַשּׁוֹפֵט כֻּלָּם וְאֶל־רוּחוֹת
הַצַּדִּיקִים וּתְמִימִים׃ 24 וְאֶל־אִישׁ בֵּינַיִם וּבַעַל בְּרִית
הַחֲדָשָׁה יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְאֶל־דְּמֵי נִדָּה הַצּוֹעֲקִים טוֹב
מִקּוֹל דְּמֵי הָבֶל׃ 25 וּרְאוּ וְהִשָּׁמְרוּ פֶּן תִּמְרְדוּ עַל־אֲשֶׁר
מְדַבֵּר עִמָּכֶם וְאִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מָרְדוּ עַל־הַמְדַבֵּר אִתָּם
בָּאָרֶץ לֹא יָכְלוּ לָנוּס כַּמָּה יוֹתֵר אֲנַחְנוּ אִם נִמְרֹד עַל־אֲשֶׁר
מִשָּׁמַיִם מְדַבֵּר אֵלֵינוּ׃ 26 אֲשֶׁר קוֹלוֹ אָז הִרְעִישׁ אֶת־
הָאָרֶץ

שוה להם העולם תועים בציי המדבר בהרים במערות
בנקרות הסלעים: 39 וכל־האלה אף־כי־הועדו באמונה
לא קבלו את־השבועה: 40 על־כי־אלהים ראה עלינו
מקדם לטובה פן יכלו בלעדינו:

יב CAP. XII.

1 על־כן כי־יש־לנו סביבותינו ענן העדים נשים מעלינו
את־כל־משא וגם את־החטאה אשר בכל עת דבקה
בנו ובדמיה נרוץ אל־המלחמה אשר ערוכה לנו: 2 ונביט
אל־שר האמונה ואל־איש שלם אל־ישוע שהוא בעבור
שמחה אשר שם בנפשו סבל את־צליבו ובזה את־בושה
וישב לימין כסא אלהים: 3 חשבו והתבוננו בנפשכם
בכמרה נגוע מכה ומענה וממרה הוא ברוחו מחטאים
פן תיעפו בנפשכם ותגועו: 4 כי־עד הדם לא עמדתם
להלחם על־החטאה: 5 ונשוא
נשיתם את־הנחמה המדבר
אליכם כבנים מוסר יהוה בני
אל־תמאס ואל תקוץ בתוכחתו: 6 כי־את־אשר יאהב
יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: 7 לכן תעודדו במוסר
כי־כבנים מקריב לכם אלהים את־נפשו ומי־הבן אשר
לא יוכיחנו אביו: 8 ואם בלי מוסר אתם לאשר חברו
כלם אמנם ממזרים אתם ולא בנים: 9 ואם היו לנו
אבותינו כבשר למיסרים ונכבדם כמה יותר נכנע תחת
אבי הרוחות ונחיה: 10 והמה בימים מעטים כמחשבותם
יסרונו והוא אל־אשר מועיל לקבל את־קדשו: 11 וכל־
מוסר בעת קמה לא נראה להיות שמחה כי־אם יגון
ובאחרית יתן פרי־שלום וצדקה לאשר יגעו בו: 12 לכן

משלי ג יא או יג איוב ה יז Prov. 3. 11. seu 13. Job 5.17.

חזקו

לֹא תִתְעָתְעוּ כִּי־טוֹב בְּחֶנְנָה לְסַעֵר לְבַבְכֶם וְלֹא בְּמַאֲכָלִים
אֲשֶׁר לֹא הוֹעִילוּ לַהוֹלְכִים בָּם : 10 כִּי יֶשׁ־לָנוּ מִזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לֹא יֶשׁ לָהֶם שִׁלְטוֹן לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ הַמְשָׁרְתִים בָּאֹהֶל :
11 כִּי־הַחַיּוֹת אֲשֶׁר דָּמָן יוּבָא עַל־
הַחַטָּאָה בַּקֹּדֶשׁ בִּידֵי כֹּהֵן גָּדוֹל פִּגְרֵיהֶן
נִשְׂרְפוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה : 12 עַל־כֵּן גַּם
יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר יְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם בְּדָמוֹ נַפְשׁוֹ
מִחוּץ שַׁעַר הָעִיר עֻנָּה : 13 לָכֵן מֵעַתָּה נֵצֵא אֵלָיו חוּצָה
לַמַּחֲנֶה וְנִסְבֹּל אֶת־חֶרְפָּתוֹ : 14 כִּי־לֹא
יֶשׁ־לָנוּ פֹה עִיר עוֹמֶדֶת כִּי־אִם מְבַקְשִׁים
אֲנַחְנוּ אֶת־עֲתִידָה : 15 לָכֵן בְּיָדוֹ נַעֲלֶה
זֶבַח תּוֹדָה בְּכָל עֵת לֵאלֹהֵינוּ זֶה הוּא
אֶת־פְּרִי שְׂפָתַיִם לְהוֹדוֹת לִשְׁמוֹ : 16 אַךְ
לַעֲשׂוֹת טוֹבָה וּצְדָקָה לֹא תִשְׁכָּחוּ כִּי־בִזְבָחִים כָּאֵלֶּה
רוֹצֶה אֱלֹהִים : 17 שִׁמְעוּ לַפְּקִידֵיכֶם וְהִכָּנְעוּ לִפְנֵיהֶם
כִּי־הֵמָּה שׁוֹקְדִים עַל־נַפְשׁוֹתֵיכֶם כְּמוֹהֶם מְשִׁיבִים דָּבָר
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ בְּשִׂמְחָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא בַאֲנָחָה
כִּי־זֹאת אֵינֶנָּה תוֹעִיל לָכֶם : 18 הִתְפַּלְלוּ עָלֵינוּ כִּי־בָטַחְנוּ
כִּי־יֶשׁ לָנוּ מַדָּע טוֹב בְּכָל־דְּבָרִים מִתְאַוִּים הֵיטֵב לְהִתְהַלֵּךְ :
19 וְעַל־יֶתֶר מִתְחַנֵּן אָנֹכִי לָכֶם לַעֲשׂוֹת־זֹאת לְמַעַן
בִּמְהֵרָה אָשׁוּב אֲלֵיכֶם : 20 וֵאלֹהֵי הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר הֶעֱלָה
מִמֵּתִים אֶת־רוֹעֶה צֹאן הַגָּדוֹל בִּדְמֵי בְּרִית עוֹלָם אֶת־
אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ : 21 יָכִין אֶתְכֶם בְּכָל־מַעֲשֶׂה טוֹב
לַעֲשׂוֹת אֶת־רְצוֹנוֹ הָעוֹשֶׂה בָכֶם מַה נִּרְצֶה לְפָנָיו בְּיֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר לוֹ הַכָּבוֹד לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים אָמֵן :
22 וְנִשְׁאַל אֲנִי מִכֶּם אַחַי הָבִילוּ אֶת־דְּבַר הַנֶּחָמָה
כִּי

ויקר׳ ד׳ יא׳ ו׳ ל׳ וי׳ו כז׳ Lev. 4. 11. & 6. 30. & 16. 27.

מיכ׳ ב׳ י׳ Mic. 2. 10.

הוש׳ יד׳ ב׳ או׳ ג׳ Hos. 14. 2. seu 3.

הָאָרֶץ וּמֵעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה חגי ב ו Hag.2.
צְבָאוֹת לֵאמֹר עוֹד אַחַת מְעַט 6.
הִיא וַאֲנִי מַרְעִישׁ לֹא לְבַד אֶת־הָאָרֶץ כִּי־אִם גַּם אֶת־
הַשָּׁמָיִם׃ 27 וְכִי־אָמַר עוֹד אַחַת מְחַוֶּה אֶת־חֲלִיפַת
הַנָּעִים וְנָדִים הַמִּשְׁתַּנִּים כְּמוֹ הָעֲשׂוּיִים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹטוּ לְעוֹלָם׃ 28 עַל־כֵּן בְּקַחְתֵּנוּ מַלְכוּת אֲשֶׁר
לֹא תִמּוֹט יֶשׁ־לָנוּ תְחִנָּה אֲשֶׁר בָּהּ נַעֲבוֹד אֶת־
אֱלֹהִים כִּירְאָה וְגִיל בִּרְעָדָה׃ 29 כִּי־ דבר ד כד
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא׃ Deut. 4. 24.

CAP. XIII. יג

1 הָאַחֲוָה אֲשֶׁר בֵּינֵיכֶם לֹא יוּפַר׃ 2 אַל־תִּשְׁכְּחוּ לָלוּן
אֶת־הָאֹרְחִים כְּרוּחַ נְדָבָה כִּי־בְדָבָר בראשית יח ויט
הַזֶּה אֲנָשִׁים בִּבְלִי דַעַת הֵלִינוּ אֶת־ Gen. 18. & 19.
הַמַּלְאָכִים׃ 3 זִכְרוּ אֶת־הָאֲסוּרִים כְּמוֹכֶם 3.
אֲסוּרִים וְאֶת־הַמְעֻנִּים כְּמוֹכֶם הוֹוִים בַּבָּשָׂר׃ 4 מִשַּׁת
הַמִּשְׁכָּב תְּהִי־יָקָר בְּכֻלָּם וְהָעוֹנָה בְלִי־מוּם כִּי־אֶת־קְדֵשִׁים
וּמְנָאֲפִים יִשְׁפּוֹט יְהוָה׃ יהושע א ה דבר לא ח בראשית
5 בְּדַרְכְּכֶם לֹא תְבַקְשׁוּ כֶּסֶף כח טו Josh. 1. 5. Deut. 31. 8. Gen.
יְהִי־דַיְכֶם בַּקָּמִים לִפְנֵיכֶם 28. 15.
כִּי־הוּא אָמַר לֹא אַרְפְּךָ וְלֹא אֶעֶזְבְךָ׃ 6 כֵּן
אֲשֶׁר בְּבִטָּחוֹן נוּכַל לְדַבֵּר יְהוָה תהלים קיח ו ונו יא או
לִי בְעֹזְרָי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי יב Pf. 118. 6. & 56. 11.
אָדָם׃ 7 זִכְרוּ לַפְּקִידֵיכֶם אֲשֶׁר five 12.
דִּבְּרוּ אֲלֵיכֶם אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים וְהַבִּיטוּ בְדֶרֶךְ הֲלִכוֹתָם
וּלְכוּ בְּעִקְּבוֹת אֱמוּנָתָם׃ 8 כִּי־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ תְּמוֹל
וְהַיּוֹם הוּא לְעוֹלָם׃ 9 בְּלִמּוּדִים מִתְחַלְּפִים וַחֲדָשִׁים
לֹא

דְּרָכָיו ׃ 9 וְיִתְהַלֵּל אַח־עָנָו בְּרוֹם נַפְשׁוֹ ׃ 10 וְהֶעָשִׁיר
בְּשֵׁפֶל נַפְשׁוֹ כִּי־כְצִיץ חָצִיר יִבַשׁ וְנָבֵל ׃ Isa. ישע מ ו
11 כִּי־זָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וְרוּחַ יְהוָֹה נָשְׁבָה בוֹ 40.6.
וְיָבֵשׁ חָצִיר וְנָבַל צִיצוֹ וְיוֹפִי פָּנָיו אָבַד כֵּן הֶעָשִׁיר בַּהֲלִיכוֹתָיו
יִיבַשׁ וְיִבֹּל ׃ 12 אַשְׁרֵי הָאִישׁ הַמְעוֹדֵד Job איו ה יז
בְּמַסָּה כִּי־כַאֲשֶׁר יִבָּחֵן יִקַּח אֶת־עֲטֶרֶת 5. 17.
הַחַיִּים אֲשֶׁר הֶאֱמִיר יְהוָֹה לְאֹהֲבָיו ׃ 13 אִישׁ אִם בְּמַסָּה
לֹא יֹאמַר כִּי־יְנֻסֶּה אוֹתוֹ אֱלֹהִים כִּי־הָאֱלֹהִים אֵינֶנּוּ מְנֻסֶּה
מֵרָעוֹת וְגַם אֶת־אִישׁ לֹא אֶחָד מְנַסֶּה הוּא ׃ 14 כִּי־כָל־
אִישׁ אֲשֶׁר יֶשׁ בְּמַסָּה אוֹתוֹ מוֹשְׁכָה וּמְסִיתָה תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ ׃
15 וּמֵאַחַר הָרָה הַתַּאֲוָה יוֹלֶדֶת חֲטָאָה וְהַחֲטָאָה אִם
מְכֻלָּה מוֹלִידָה אֶת־מָוֶת ׃ 16 אַל־תִּתְעוּ אַחַי יְדִידָי ׃
17 כָּל־מַתָּה טוֹבָה וְכָל־מַתָּן שְׁלֵמָה מִמַּעַל הִיא יוֹרֶדֶת
מֵאֲבִי הָאוֹרוֹת אֲשֶׁר עִמּוֹ אֵינֶנָּה חֲלִיפָה אוֹ צֶל־הַחֲלִיפוֹת ׃
18 כִּי־הוּא אָבָה וְהוֹלִיד אוֹתָנוּ בִּדְבַר אֱמֶת לִהְיוֹתֵנוּ
רֵאשִׁית בְּרִיאוֹתָיו ׃ 19 לָכֵן אַחַי אֲהוּבַי משל יז כז כח
יְהִי־כָל־הָאָדָם מְמַהֵר לִשְׁמוֹעַ מְאַחֵר Prov. 17.27,28.
לְדַבֵּר וְאֶרֶךְ אַפַּיִם ׃ 20 כִּי־חֲרוֹן אִישׁ אֶת־צִדְקַת אֱלֹהִים
לֹא תִפְעָל ׃ 21 עַל כֵּן שִׂימוּ מֵעֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־טֻמְאָה
וְיִתְרוֹן הָרָעָה וּבַעֲנָוָה קַבְּלוּ אֶת־דָּבָר נָטוּעַ אֲשֶׁר יוּכַל
לְהוֹשִׁיעַ אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם ׃ 22 וֶהֱיוּ עוֹשֵׂי הַדָּבָר וְלֹא לְבַדְּכֶם
שׁוֹמְעִים לְהָתֵל אֶת־נַפְשְׁכֶם ׃ 23 כִּי־אִישׁ שׁוֹמֵעַ אֶת־הַדָּבָר
וְלֹא עוֹשֵׂהוּ דּוֹמֶה לְאִישׁ אֲשֶׁר מַבִּיט אֶת־פְּנֵי מוֹלַדְתּוֹ
בִּרְאִי ׃ 24 כִּי־מַבִּיט וּמִתְבּוֹנֵן הוּא אֶת־נַפְשׁוֹ וְהוֹלֵךְ
וּבִמְהֵרָה שׁוֹכֵחַ מִי־וָמָה הָיָה ׃ 25 וַאֲשֶׁר מַבִּיט בְּמִכְלוֹל
תּוֹרַת הַחָפְשָׁה וְעוֹמֵד בּוֹ הוּא אֵינֶנּוּ שׁוֹמֵעַ שֹׁכֵחַ נִהְיֶה
כִּי־

כִּי־בִזְעִירִים כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם׃ 23 דְּעוּ אֶת־אָחִינוּ אֶת־
טִימוֹתֵאוֹס הַשֻּׁלַּח וְעִמּוֹ אִם בִּמְהֵרָה יָשׁוּב אֶרְאֶה אֶת
פְּנֵיכֶם׃ 24 שַׁאֲלוּ בִשְׁלוֹם אֶת־כָּל־פְּקִידֵיכֶם וְאֶת־כָּל־
הַקְּדוֹשִׁים שֹׁאֲלוּ לִשְׁלוֹמְכֶם אֲשֶׁר הֵמָּה בְּאִיטַלְיָא;
25 הַחֲנִינָה עִם כֻּלְּכֶם אָמֵן׃

אֶל־הָעִבְרִים נִכְתְּבָה מֵאִיטַלְיָא בִּידֵי
טִימוֹתֵאוֹס׃

אִגֶּרֶת לְיַעֲקוֹב הַקָּדוֹשׁ הַכְּלָלִית׃

א CAP. I.

1 יַעֲקוֹב עֶבֶד אֱלֹהִים וַאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לִשְׁנֵי
עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בִּתְפוּצָה שָׁלוֹם׃ 2 לְשִׂמְחָה
גְדוֹלָה תַּחְשְׁבוּ לָכֶם אַחַי אִם תִּפְּלוּ בְּמַסּוֹת מִתְחַלְּפוֹת;
3 וִידַעְתֶּם כִּי־בֹחַן אֱמוּנַתְכֶם פּוֹעֵל אֶת־דְּמִיָּה;
4 וְלִדְמִיָּה יְהִיֶה לָהּ מַעֲשֶׂה שָׁלֵם וְתָמִים אֲשֶׁר תִּהְיוּ
תְמִימִים וִישָׁרִים לֹא חֲסֵרִים כָּל־דָּבָר׃ 5 אִם אִישׁ מִכֶּם
חָסַר חָכְמָה יִשְׁאַל מֵאֱלֹהִים הַנּוֹתֵן לְכֻלָּם בְּיֹשֶׁר וְלֹא
מְחָרֵף הוּא וְתִנָּתֵן לוֹ׃ 6 וְיִשְׁאַל בֶּאֱמוּנָה וְלֹא יִנָּכֵר
לִמְרוֹת כִּי־הַמִּתְנַכֵּר דּוֹמֶה לְגַלֵּי הַיָּם הַנִּדָּפִים בְּרוּחַ
וּמִתְרַפְּסִים׃ 7 לָכֵן לֹא יַחְשֹׁב אָדָם הַהוּא כִּי יִקַּח
מְאוּמָה מֵיְהוָה׃ 8 אִישׁ מִנַּכֵּר וּמְרַתַּיִם נָע וָנָד הוּא בְּכָל
דְּרָכָיו׃

כמוסכם בתורת החפשה עתידים לשפוט : 13 כי־משפט
בלי חסד לאשר לא עשה חסד ומתהלל החסד על־
המשפט : 14 מה־יועיל אחי אם יאמר איש כי יש לו
אמונה ולא היו לא המעשים האמונה כזאת לא תוכל
להושיעו : 15 ואם אחיך או אחותך ערמים היו ויחסרו
לחם דבר־יום : 16 ואיש מכם יאמר אליהם לכו לכם
בשלום התחממו שבעו ולא תתנו להם צרכי גויתם
מה יועיל להם : 17 ככה גם האמונה אם לא יהיו לה
מעשים מתה היא בנפשה: 18 אך יאמר איש את יש־לך
אמונה ואני היו לי מעשים הראני את־אמונתך בלבד מעשיך
ואני אראך אמונתי ממעשי: 19 את מאמין כי־יהוה אלהים
יהוה אחד מיטיב אתה לעשות וגם השדים מאמינים
ושוערים שער : 20 ואם תאבה לדעת האנוש שוא כי־
האמונה בלי מעשיה מתה היא : 21 אברהם אבינו הלא
ממעשים נצדק בהעלותו את־יצחק בנו על־המזבח :
22 ורואה אתה כי־האמונה עוזרה למעשיו וממעשים
נשלמה האמונה: 23 וימלא הכתב לאמר Gen. ברא טו ו
אברהם האמין לאלהים ויחשבה לו 15. 6.
צדקה ורעה אלהים נקרא : 24 ורואים אתם מעת כי־
ממעשים נצדק האדם ולא מאמונה לבד : 25 וכמו כן גם
רחב אשה זונה הלא ממעשים נצדקה המקבלה את־
המלאכים ובדרך אחר משלחה : 26 כי־כאשר הגויה
בלתי רוח מתה היא כן גם האמונה בלי מעשים מתה
היא :

ג CAP. III.

1 אל־יהיו מלמדים רבים בכם יודעים כי־משפט גדול

כי־אם עושה המעשה ואשרי האיש ההוא במעשהו׃
26 ואם איש מחשב כי־עבד אלהים הוא בכם ולא־יוכל
לבלום את־לשונו כי־אם מתעה את־לבו אז מהבל היא
עבודתו׃ 27 עבודה טהורה ובלי־מום לפני אלהים
ואבינו זאת היא לפקד את־יתומים ואלמנות בצרתם
ולנצר את־נפשו בתם וישר מן־העולם׃

ב CAP. II.

ויקר׳ יט טו Lev. 19.15

1 אחי אל־במשא־פנים תהי־לכם אמונת
כבוד אדנינו ישוע המשיח׃ 2 כי־אם יבוא
בעדתכם איש בחתם זהב ובהדרת קדש וגם יבוא איש
מסכן בבלואים ומטלאות׃ 3 אז־תביטו אל־אשר לו לבוש
אדרת ותאמרו אליו אתה שבה פה היטב ואל־המסכן
תאמרו אתה עמדה שם או־שב פה הדמה לרגלי׃ 4 ולא
תנכרו בנפשכם ויהיתם שופטי מחשבות רעות׃ 5 שמעו
נא אחי אהובי הלא בחר אלהים את־מסכני העולם
הזה העשירים באמונה והמה לבני נחלת הממלכה אשר
האמיר לאהביו׃ 6 ואתם הכלמתם את־המסכן הלא
העשירים מונים אתכם והמה מושכים אתכם למשפט׃ 7 הלא
המה מחרפים את־שם טוב הנקרא עליכם׃ 8 לכן אם
תמלאו את־תורת המלך ככתב ואהבת את־רעך כמוך
היטב תעשו׃ 9 ואם תשאו פנים תפעלו עול והוכחתם
מתורה כעוברי־התורה׃ 10 ואשר ישמר את־כל התורה
ויגוף במצוה אחת חוב הוא כל המצות נהיה׃ 11 כי־
האומר לא תנאף גם־הוא אמר לא תהרג ואם לא תנאף
אך־תהרג היית עובר התורה׃ 12 כה דברו וכה עשו

זַכָּה הִיא וְאַחֲרֵי־כֵן תְּבַקֵּשׁ שָׁלוֹם וְתִרְדְּפֵהוּ סַלְחָנָה
שׁוֹמְעָה לִיקְהָה מְלֵאָה חֶסֶד וְרַחֲמִים וּמְלֵאָה מַעֲשִׂים
טוֹבִים לֹא מִתְנַכֶּרֶת וּבְלִי־תֹךְ וּמִרְמָה : 18 וּפְרִי־הַצְּדָקָה
בְּשָׁלוֹם נִזְרָע לְעוֹשֵׂי שָׁלוֹם :

ד CAP. IV.

1 וְאֵי־מִזֶּה הַמִּלְחָמוֹת וּמַכּוֹת בֵּינֵיכֶם הֲלֹא מִפֹּה מִתַּאֲוֹת
נַפְשְׁכֶם הַנִּלְחָמוֹת בְּנִתְחֵיכֶם: 2 אַף־כִּי־תִתְאַוּוּ בְנַפְשְׁכֶם וְאַיִן
תַּהַרְגוּ וּתְקַנְּאוּ וְלֹא תוּכְלוּ לְהַחֲזִיק רוֹב תָּרִיבוּ וְתִלָּחֲמוּ
וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם עַל־כִּי־לֹא שׁוֹאֲלִים אַתֶּם : 3 וְאִם
שׁוֹאֲלִים אַתֶּם לֹא תִקָּחוּ כִּי־בְרָעָה שׁוֹאֲלִים אַתֶּם אֲשֶׁר
בְּתַאֲוֹת נַפְשְׁכֶם תְּבַלְּעוּ : 4 הַמְנָאֲפִים וְהַמְנָאֲפוֹת הֲלֹא
יְדַעְתֶּם כִּי־אַהֲבַת הָעוֹלָם אוֹיֶבֶת אֱלֹהִים הִיא לָכֵן כָּל־
אֲשֶׁר יֹאבֶה לִהְיוֹת רֵעַ הָעוֹלָם אוֹיֵב אֱלֹהִים הוּא :
5 הֲתַחְשְׁבוּ כִּי־שָׁוְא אוֹמֵר הַכָּתוּב לְשִׂנְאָה מִתְאַוָּה הָרוּחַ
אֲשֶׁר שָׁכְנָה בָכֶם : 6 וּתְחִנָּה יַתִּירָה נוֹתֵן משל' ג' לד
לָנוּ יְהוָה עַל־כֵּן אָמַר אֱלֹהִים לַלֵּצִים Prov. 3. 34.
הוּא יָלִיץ וְלַעֲנָוִים יִתֶּן חֵן : 7 לָכֵן הִכָּנְעוּ לִפְנֵי־אֱלֹהִים
הִתְקוֹמְמוּ עַל־הַשָּׂטָן וְיִבְרַח מִכֶּם : 8 קִרְבוּ אֶל־אֱלֹהִים
וְיִקְרַב אֲלֵיכֶם טַהֲרוּ יְדֵיכֶם הַחַטָּאִים וְקַדְּשׁוּ אֶת־לְבוֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר לָכֶם רוּחַ מְרַתַּיִם: 9 חִגְרוּ שַׂקִּים הִתְאַבְּלוּ בָכֹה בְכוּ
סִפְדוּ וְהֵילִילוּ שְׂחֹקְכֶם יֵהָפֵךְ לְאֵבֶל וְשִׂמְחַתְכֶם לְיָגוֹן :
10 הִתְעַנּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְיָרִים אֶת־קַרְנְכֶם : 11 אַל־תַּלְשִׁינוּ
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ אַחַי כִּי־מְלוֹשְׁנִי בַּסֵּתֶר אָחִיו וְשׁוֹפֵט
אֶת־אָחִיו מְלוֹשְׁנִי תוֹרָה וְשׁוֹפֵט אֶת הַתּוֹרָה
וְאִם תִּשְׁפֹּט אֶת הַתּוֹרָה אֵינְךָ עוֹשֵׂה הַתּוֹרָה כִּי־
אִם שׁוֹפֵט : 12 כִּי־אֶחָד הוּא מְחוֹקֵק אֲשֶׁר יָכֹל
לְהוֹשִׁיעַ

מאחרים נשא : 2 כי־ברבים נגפים כלנו ואם איש לא
יגוף בדבר זה הוא איש תמים כי־יכל לבלום את־כל־
גויתו : 3 הנה שולחים אנחנו את־מתג ורסן בפי
סוס ופרד בל־קרוב אלינו ואת־כל־פגרם מוליכים אנחנו :
4 והנה גם האניות אף כי־גדולות ומרוחות גדולות
ועזות תהגינה אך בעץ קטון תסבינה שמה אשר יתאוה
המלח : 5 ככה גם הלשון נתח קטון היא ומתהלל הנה
אש מעט כמה יער מבערה : 6 והלשון אש היא ועולם
החטאה היער כן הלשון אשר יש בנתחינו מטמאה את
כל גויה ומבערה את־גלגל תולדותינו ותבער גם היא
מאש גיא הנום : 7 כי־כל־מין הבהמה ועוף השמים
ורמש ואשר בימים נדמים ונדמו ביגיעת בני אדם :
8 אך את־הלשון כל־איש מבני אדם לא יוכל לרומם
כי־רעה לא לבלום מלאה בראש פתנים אכזר : 9 בה
נברך את־אלהים אבינו ובה נקלל את־בני אדם אשר
בצלם וכדמות אלהים נעשו : 10 מפי־אחד יוצאה ברכה
וקללה לא שוה אחי להיות כדברים האלה :
11 התוכל באר מים להזיל מתוכה מתק ומרורה :
12 התוכל אחי התאנה לעשות זיתים או־הגפן תאנים
ככה כל באר לא תעשה מי־המלח ומי־המתק : 13 מי־
האיש חכם ומבין בכם יגיד מהליכה טובה את־מעשיו
בענות חכמה : 14 ואם יש לכם קנאת מרי ומריבה
בלבבכם אל־תתהללו ואל תכזבו על־אמת : 15 כי
החכמה הזאת איננה באה ממעל כי־מארץ היא
מנפשכם מן השטן : 16 כי־איה קנאה ומריבה שם הדחי
וכל־מעשה שוא : 17 והחכמה אשר מלמעלה בראשונה
זכה

11 הִנֵּה מְאַשְּׁרִים אֲנַחְנוּ אוֹתָם כִּי־הֶחֱכִילוּ וַיְכַלּוּ אֶת־דְּמוּת
אִיּוֹב שְׁמַעְתֶּם וְאֶת־אַחֲרִיתוֹ אֲשֶׁר נָתַן לוֹ יְהֹוָה רְאִיתֶם
כִּי־רַב חֶסֶד וְרַחֲמִים יְהֹוָה׃ 12 וְעַל־כָּל־דְּבָרִים אַחַי
אַל־תִּשָּׁבְעוּ לֹא בַשָּׁמַיִם וְלֹא בָאָרֶץ וְלֹא בְאָלָה אַחֶרֶת
וִיהִי דִּבַרְכֶם כֵּן כֵּן וְאֵין אֵין פֶּן תִּפְּלוּ בְּמִשְׁפָּט׃ 13 אִם
מְעֻנֶּה אִישׁ בָּכֶם יִתְפַּלֵּל אִם טוֹב לֵב הוּא יְזַמֵּר׃
14 אִם חוֹלֶה אִישׁ בָּכֶם יִקְרָא אֶת־זִקְנֵי הָעֵדָה וְיִתְפַּלְלוּ
עָלָיו יִמְשְׁחוּהוּ בְּשֶׁמֶן בְּשֵׁם יְהֹוָה׃ 15 וּתְפִלַּת הָאֱמוּנָה
תּוֹשִׁיעַ אֶת־הַחוֹלֶה וִיקִימֶנּוּ יְהֹוָה וְאִם עָשָׂה חֲטָאִים
יִנָּשְׂאוּ לוֹ׃ 16 הִתְוַדּוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ אֶת־חַטֹּאתֵיכֶם
וְהִתְפַּלְלוּ אִישׁ עַל־אָחִיו אֲשֶׁר תִּוָּשֵׁעוּ כִּי־רַב כֹּחַ בִּתְפִלַּת
הַצַּדִּיק שֶׁהוּא לָנֶצַח׃ 17 אֵלִיָּהוּ הָיָה
אִישׁ בְּעִנְיָן כָּמוֹנוּ וּבִתְפִלָּתוֹ הִתְפַּלֵּל
מִהְיוֹת טַל וּמָטָר וּמָטָר לֹא הָיָה עַל־
הָאָרֶץ בְּשָׁלוֹשׁ שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים׃ 18 וְעוֹד הִתְפַּלֵּל
וְהַשָּׁמַיִם נָתְנוּ אֶת־הַגֶּשֶׁם וְהָאָרֶץ נָתְנָה אֶת־יְבוּלָהּ׃
19 אַחַי אִם־אִישׁ בָּכֶם יִתְעֶה מִדֶּרֶךְ־אֱמֶת וְאִישׁ
יְשׁוֹבְבֶנּוּ׃ 20 יֵדַע כִּי־כָל אֲשֶׁר מְשׁוֹבֵב אֶת־הַחֹטֵא
מִתּוֹעַת דַּרְכּוֹ יוֹשִׁיעַ אֶת־נַפְשׁוֹ מִמָּוֶת וִיכַסֶּה רֹב
הַחֲטָאִים׃

מלב׳ א׳ י״ז א׳ וי״ח מ״ה 1 Reg.17.1.& 18.45.

נִשְׁלְמָה אִגֶּרֶת הַכְּלָלִית לְיַעֲקוֹב שְׁלִיחַ
הַקָּדוֹשׁ׃

אִגֶּרֶת

להושיע ולאבד ומי־אתה אשר תשפט את־אחר ׃
13 אוי לכם האומרים היום או מחר נלך אל־אחת
הערים ונארך לנו שם שנה אחת ונסחר ונבצע בצע ׃
14 אשר לא יודעים אתם מה יהיה למחר ומה חייכם
הלא אד הנראה מעט וכענן בקר וכטל משכים הולך ׃
15 אשר תחתנה ישוה לכם לאמר אם ירצה יהוה או־אם
נחיה ונעשה זאת וזאת ׃ 16 ועתה מתהללים בגאוניכם
כל־תהלה כזאת רעה היא ׃ 17 כי־אשר יודע לעשות
טוב ולא עשהו חטאה היא לו דמו בראשו ׃

ה CAP. V.

1 אוי לכם העשירים בכו והילילו על־השואה הבאה
עליכם ׃ 2 עשרכם נמק ובגדיכם יבלו עש יאכלם ׃
3 זהבכם וכספכם עששו ועששם יהיה להם לעדות
ויאכל את־בשרכם כמו אש אשר אצרתם לכם לאחרית
הימים ׃ 4 הנה שכר הפועלים אשר קצרו את־ארציכם
השכול מכם קורא וזועק וזעקת הקוצרים באה אל־אזני
יהוה צבאות ׃ 5 והתעדנתם על־הארץ והתענגתם האכלתם
את־לבותיכם כמו ביום זבחה ׃ 6 חיבתם והרגתם את־
הצדיק אשר לא התקומם עליכם ׃ 7 לכן דמו ליהוה
אחי עד־בוא אדנינו הנה האכר מקוה אל־יקר פרי
האדמה ודמיה לו עליו עד־יקח גשם יורה ומלקוש ׃
8 ודמו לכם חזקו ואמצו את־לבותיכם כי־ביאת יהוה
קרובה היא ׃ 9 אל־תתאננו בניכם אחי פן תשפטו
הנה השפט קם לפני השער ׃ 10 אחי קחו לכם את־
הנביאים לדמות ענות ודמיה אשר דברו בשם יהוה ׃
11 הנה

מַעַת הֻגְּדוּ לָכֶם בַּאֲשֶׁר מְבַשְּׂרִים אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
הַנִּשְׁלָחָה מִשָּׁמַיִם אֲשֶׁר בָּם הַמַּלְאָכִים מִתְאַוִּים לְהַשְׁקִיף :
13 לָכֵן חִגְרוּ אֶת־מָתְנֵי שִׂכְלְכֶם הִתְעוֹרְרוּ בְּתֹם וְיַשֵּׁר
שַׂבְּרוּ אֶל־הַתְּחִנָּה אֲשֶׁר תּוּבָא לָכֶם בְּהִגָּלוֹת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
14 כִּבְנֵי הַיִּקְהָה לֹא־תִדַּמּוּ לְמַאֲוַיִּים הָרִאשׁוֹנִים שֶׁהֶם
בְּשִׁגְגַתְכֶם : 15 כִּי־אִם כַּקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר קָרָא אֶתְכֶם גַּם אַתֶּם
הֱיוּ קְדוֹשִׁים בְּכָל־דֶּרֶךְ : 16 כִּי־ ויקר׳ יא׳ מד׳ ויט׳ ב׳ וכ׳ ז׳
כָּתוּב הִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים Lev. 11.44. & 19.2. & 20.7.
כִּי־קָדוֹשׁ אָנִי : 17 וְאִם־תִּקְרְאוּהוּ אָב דבר׳ י׳ יז׳ Deut.
אֲשֶׁר בְּלִי מַשֹּׂא פָנִים שׁוֹפֵט אֶת־כָּל־אִישׁ 10.17.
כְּמַעֲשָׂיו בְּיִרְאָה הִתְהַלְּכוּ אֶת־יְמֵי־חַיֵּיכֶם : 18 וִידַעְתֶּם
כִּי־לֹא בִשְׁחִיתַת כֶּסֶף וְזָהָב נִפְדִּיתֶם מֵהֶבֶל הֲלִיכַת מָסֹרֶת
אֲבוֹתֵיכֶם : 19 כִּי־אִם בִּיקַר דַּם שֶׂה־תָמִים וּבְלִי מוּם
הַמָּשִׁיחַ : 20 הַנּוֹדָע מִקֶּדֶם מִבְּרִיאַת הָעוֹלָם וְנִגְלָה בְעִתּוֹת
הָאַחֲרוֹנוֹת בַּעֲבוּרֵיכֶם : 21 אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מַאֲמִינִים בֵּאלֹהִים
הַמֵּקִים מִמֵּתִים וַאֲשֶׁר נָתַן לוֹ הַכָּבוֹד אֲשֶׁר תְּהִי־אֱמוּנַתְכֶם
וְשִׂבְרְכֶם בֵּאלֹהִים : 22 קַדְּשׁוּ אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּיִקְהַת
אֱמֶת בְּרוּחַ בְּאַחֲוָה בִּלְתִּי חֲנֻפָּה מִלֵּב טָהוֹר אֶהֱבוּ אִישׁ
אֶת־רֵעֵהוּ בִּמְאֹד : 23 שׁוּב נוֹלָדִים לֹא מִזֶּרַע הַשְּׁחִיתָה
כִּי־אִם אֲשֶׁר בְּלִי שַׁחַת בִּדְבַר אֵל חַי וְקָם לְעוֹלָם :
24 כִּי־כָל־הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל־כְּבוֹד הָאָדָם צִיץ הֶחָצִיר
יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיצוֹ : 25 כִּי־דְבַר יְהוָה יָקוּם לְעוֹלָם וְזֶה
הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר בִּשַּׂרְנוּ אֶתְכֶם : ישע׳ מ׳ ו׳ Isa. 40.6.

ב CAP. II.

1 לָכֵן שִׂימוּ מֵעֲלֵיכֶם אֶת־כָּל רָעָה וְכָל מִרְמָה וַחֲנֻפּוֹת
וְשִׂנְאוֹת וְכָל־מַלְשְׁנוּת: 2 כְּעוֹלָלִים וְיוֹנְקִים בְּשִׂכְלְכֶם חָלָב
בְּלִי

אִגֶּרֶת לְכֵיפָה הַשָּׁלִיחַ כְּלִילָה הָרִאשׁוֹנָה :

א CAP. I.

1 כֵּיפָה שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לִבְחִירֵי הַגֵּרִים הַנְּפוֹצִים
בְּפָנְטוֹס גָּלַטְיָא כַּפְתּוֹר אַסְיָה וּבִיתוּנְיָה : 2 כְּדַעַת אֱלֹהִים
הָאָב מִקֶּדֶם בִּקְדֹשׁ הָרוּחַ לִיקְּהַת וּלְנִדַּת דְּמֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
תְּחִנָּה לָכֶם וְשָׁלוֹם לְמַרְבֶּה : 3 בָּרוּךְ יְהוָה אֲבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר כְּרֹב חַסְדּוֹ הֶחֱלִיף אוֹתָנוּ לְתִקְוַת הַחַיִּים
בִּתְקוּמַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ מִמֵּתִים : 4 לְנַחֲלָה שֶׁהִיא בִּלְתִּי
שַׁחַת בְּלִי מוּם וּבְלִי מַרְוֶה הַנִּשְׁמֶרָה בַּשָּׁמַיִם אֲלֵיכֶם : 5 אֲשֶׁר
בִּגְבוּרַת אֱלֹהִים תִּנָּצְרוּ בֶּאֱמוּנָה אֶל־הַיְשׁוּעָה הַנְּכוֹנָה
לְהִגָּלוֹת בְּעֵת קֵץ : 6 אֲשֶׁר בָּהּ תַּעֲלוֹזוּ אַף־כִּי עַתָּה מְעַט
(אִם צָרִיךְ) נוּגִים אַתֶּם בְּמַסּוֹת מִתְחַלְּפוֹת : 7 אֲשֶׁר בֹּחַן
אֱמוּנַתְכֶם יָקָר יוֹתֵר מִזָּהָב צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק
שִׁבְעָתַיִם יִמָּצֵא לִתְהִלָּה לִיקָר וּלְכָבוֹד בְּהִגָּלוֹת יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ : 8 אֲשֶׁר אוֹהֲבִים אַתֶּם וְלֹא רְאִיתוּהוּ אֲשֶׁר בּוֹ
מַאֲמִינִים אַתֶּם וּשְׂמֵחִים בְּשִׂמְחָה נֶהְדֶּרֶת לֹא לְסַפֵּר וְלֹא
רוֹאִים : 9 לָשֵׂאת אֶת־סוֹף אֱמוּנַתְכֶם אֶת יְשׁוּעַת נַפְשְׁכֶם :
10 אֶת־יְשׁוּעָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ בִּקְשׁוּ וְחִקְרוּ הַנְּבִיאִים שֶׁהֵם
עַל־הַתְּחִנָּה אֲשֶׁר אֲלֵיכֶם נִבְּאוּ : 11 מְחַקְּרִים בְּמַה אוֹ־
בְּכַמָּה עֵת תְּחַוֶּה רוּחַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בָּהֶם הַמְּעִידָה מִקֶּדֶם
אֶת־עֱנוּת הַמָּשִׁיחַ וְאַחֲרֵי־כֵן אֶת־הַכָּבוֹד : 12 לַאֲשֶׁר
נִגְלָה הַדָּבָר כִּי־לֹא לְנַפְשָׁם כִּי־אִם לָנוּ שֵׁרְתוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר

מַשְׁ

אֶת־כֻּלָּם אֱהֶבוּ אֶת־הָאַחֲוָה יִרְאוּ אֶת־יְהוָה כַּבְּדוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ 18 הָעֲבָדִים הִכָּנְעוּ בְּכָל־יִרְאָה לִפְנֵי
אֲדֹנֵיכֶם לֹא לְבַד לִפְנֵי־טוֹבִים וַעֲנָוִים כִּי־אִם גַּם לִפְנֵי
עִוְּי פָנִים׃ 19 כִּי־תְחִנָּה וְאֹת הִיא אִם אִישׁ יִשָּׂא יָגוֹן בַּעֲבוּר
דַּעַת אֱלֹהִים בְּעֻנּוֹתוֹ בְחִנָּם׃ 20 וּמַה־תְּהִלָּה לָכֶם אִם
חֲטָאתֶם וְהֻכֵּיתֶם בְּאֶגְרֹף בִּפְנֵיכֶם וְתַעֲמֹדוּ אַךְ אִם תֵּיטִיבוּ
לַעֲשׂוֹת וְתֵעָנוּ וְתַעֲמֹדוּ וְאֹת הִיא תְחִנָּה לִפְנֵי אֱלֹהִים׃
21 כִּי־לָזֹאת נִקְרָאתֶם כִּי־הַמָּשִׁיחַ עֻנָּה ישע׳ נג׳ ט
עָלֵינוּ וְהִשְׁאִיר לָנוּ דְמוּת אֲשֶׁר נַהֲלֹךְ Isa. 53. 9.
בְּעִקְּבוֹתָיו׃ 22 אֲשֶׁר לֹא עָשָׂה חָמָס וְלֹא נִמְצָאָה מִרְמָה
בְּפִיו׃ 23 אֲשֶׁר כִּי נִגְעַר שׁוּב לֹא גָעַר וּבְעָנְתוֹ לֹא וְעַם
כִּי־נָתַן לַשּׁוֹפֵט צֶדֶק׃ 24 כִּי־אֶת־חַטֹּאתֵינוּ ישע׳ נג׳ ד׳ ה׳
הוּא סָבַל בִּבְשָׂרוֹ עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר נָמוּת Isa. 53. 4. 5.
לַחֲטָאִים וְנִחְיֶה לִצְדָקָה וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ׃ 25 כִּי־
הֱיִיתֶם כַּצֹּאן תֹּעֶה וְעַתָּה הוּשַׁבְתֶּם אֶל־הָרוֹעֶה וּפְקִיד
נַפְשׁוֹתֵיכֶם׃

ג׳ CAP. III.

1 וְכָמוֹ כֵן הַנָּשִׁים הִכָּנַעְנָה לִפְנֵי־אִישֵׁיהֶן אֲשֶׁר אִם גַּם
אֲנָשִׁים אֵינָם מַאֲמִינִים בְּדָבָר בַּהֲלִיכַת הַנָּשִׁים בְּלִי דָבָר
יִגָּשְׁעוּ׃ 2 בִּרְאוֹתָם אֶת הֲלִיכַתְכֶן אֲשֶׁר בְּיִרְאַת אֱלֹהִים
קְדוֹשָׁה׃ 3 לַאֲשֶׁר לֹא תְהִי־אֲשֶׁר מִחוּץ כְּמַעֲשֵׂה עֲבוֹת
אוֹ קִשּׁוּרֵי זָהָב אוֹ־בִלְבוּשִׁים יוֹפִים אַדֶּרְתָּם׃ 4 כִּי־אִם
הָאָדָם אֲשֶׁר בְּתַעֲלֻמוֹת לֵב יֶהֱדַר בְּהַדְרַת רוּחַ עֲנָוָה
וַעֲנָוָה לֹא נִשְׁחָתָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אֱלֹהִים עֲשִׁירָה הִיא׃
5 כִּי־כָכָה מִלְּפָנִים הַנָּשִׁים הַקְּדוֹשׁוֹת הַמְשַׂבְּרוֹת
אֶל־אֱלֹהִים הָדְרוּ אֶת־נַפְשָׁם לְהִכָּנַע לִפְנֵי אִישֵׁיהֶן׃

בלי מרמה התאוו אשר בו תפרו ותרבו : 3 אם תטעמו
ותראו כי־טוב יהוה: 4 אשר אליו תקרבו ישע כח יו Isa.
כי־הוא אבן־החיה הנמאסה מאנשים 28.16.
ולפני אלהים בחירה ויקרה: 5 ואתם כאבנים חיות תבנו
לבית רוח לכהנת הקדש לזבוח זבחי רוח הנרצים
לאלהים בישוע המשיח : 6 על־כן תהל קיח כב
נאמר בכתב הנני יסד בציון אבן אבן ישע ח יד Psal.
בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין בו 118.22. Isa.8.14.
לא יחיש : 7 ולכם תכבור המאמינים אתם ולאשר
אינם מאמינים אבן מאסו הבונים היא היתה לראש פנה:
8 ולאבן נגף ולצור מכשול אשר נגפים בדבר ולא מאמינים
באשר הוסרו: 9 ואתם בחירי בנים כהנת שמו יט ו Exo.
מלך גוי קדוש עם־לסגלה אשר תבשרו 19.6.
את־גבורות יהוה אשר קראכם מחשך לאורו שהוא
פלאי: 10 אשר מלפנים לא־עם ועת עם הושב כג Hos.
אלהים אשר לא רחמים ועת רחמים: 2.23.
11 אהובי מתחנן אני לכם כמו־גרים ותושבים לסור
מתאות הבשר הנלחמות על־הנפש: 12 חליכתכם בגוים
תהי טובה אשר אם ילשינו אתכם כפועלי עול ויראו את־
מעשיכם הטובים יכבדו את־אלהים ביום הפקדה:
13 לכן הכנעו לפני־כל־בריאת האדם בעבור יהוה אם
למלך כמו לשליט : 14 אם לנשיאים כמו לאשר נשלחים
ממנו לנקמת פועלי עול ולתהלת עושי טוב: 15 כי־זאת
היא רצון אלהים אשר תעשו טובה ותחסמו את־שגיגת
האנשים כסילים : 16 כבני־החרים ולא כאשר יש־להם
החפשה לכסות הרעה כי־אם כעבדי אלהים : 17 כבדו
את־

מרכא מעונתינו צדיק ברשעים אשר יקריב אותנו
לאלהים מומת בבשר חי ברוח: 19 אשר בה גם־את־
רוחות שהן במטרה הלוך יבשר: 20 אשר Gen. ברא' ו' יד
לא האמינו מלפנים כאשר האריך 6.14.
אלהים את־אפו בימי נח בהעשות התבה אשר בה
מעטות זה־הוא אך שמונה נפשות נמלטו במים:
21 ובדה בדמות עת גם אותנו מושיעה הטבילה לא
לשים מעלינו את־טמאת הבשר כי־אם לערבת מדע טוב
לאלהים בתקומת ישוע המשיח: 22 ובעלותו אל־השמים
יושב הוא לימין יהוה ונכנעו לפניו המלאכים ושלטונות
וגבורות:

ד CAP. IV.

1 ואם ענה המשיח עלינו בבשר גם אתם תתגרו במחשבה
נואת כי־אשר מענה הענה בבשר אפס מחטאה: 2 עוד
לא לחיות לתאוות בני אדם כי־אם לרצון אלהים בכל־
עת־מגורותיו בבשר: 3 רבה לנו עת־חיינו עברה לעשות
חפץ הגוים אשר הלכי בפש בתאוות נפשם פוללים
וסובאים בשכרון במשתות ובעבודות הזרת לא להעשות:
4 אשר בו מתמהים וכי־לא תרוצו אתם אל־חבל
ולותם מקללים אתכם: 5 אשר ישיבו דבר לאשר עתיד
לשפט את־החיים ואת־המתים: 6 ובעבור זאת גם
את־מתים בשרה אשר ישפטו כאנשים בבשר ויחיו
כאלהים ברוח: 7 וסוף דבר הכל קרב לכן התבוננו
והתעוררו לתפלות: 8 ומכל־דבר החזיקו Prov. משלי י' יב
את־אהבת אחותכם כי־האהבה תכסה 10.12.
את־רב החטאים: 9 אהבו להלין איש את־גרו בלתי־
תלונה

6 כְּמוֹ שָׂרָה שָׁמְעָה לִיקְהַת אַבְרָהָם
בְּרֵא׳ יח׳ יב
Gen. 18. 12.
וְקָרְאַתּוּ אָדוֹן אֲשֶׁר הֱיִיתֶן בְנוֹתֶיהָ הֵיטֵב
לַעֲשׂוֹת וְלֹא־לִירְאָה בִּמְחִתָּה אֶחָת: 7 הָאִישִׁים כְּמוֹ
כֵן יִשְׁכְּנוּ עִמָּהֶן בְּדֵעָה כְּמוֹ לִכְלִי חֲלוּשָׁה לַנָּשִׁים לָתֵת
כָּבוֹד יְקָר וְגַם כְּמוֹ לִבְנוֹת נַחֲלַת תְּחִנַּת הַחַיִּים פֶּן־
תֵּחָלַשְׁנָה תְּפִלּוֹתֵיכֶם: 8 וְסוֹף דָּבָר הַכֹּל לִהְיוֹת כֻּלְּכֶם
נוֹסָדִים בְּרוּחַ אֶחָת חַבְרֵי עֹנִי אֹהֲבֵי־הָאַחֲוָה אַנְשֵׁי חֶסֶד
וְרַחֲמִים אֹהֲבֵי עֲנָוָה: 9 לֹא לְשַׁלֵּם רָעָה
מִשְׁלֵ׳ יז׳ יא׳ יג׳
תַּחַת רָעָה אוֹ־גְעָרָה תַּחַת גְּעָרָה וּלְהֶפֶךְ
וְכ׳ כב׳ Prov. 17.
מְבָרְכִים וְלֹא מְאָרְרִים וְתֵדְעוּ כִּי־לְזֹאת
11, 13. & 20. 22.
נִקְרָאתֶם אֲשֶׁר תַּנְחִילוּ אֶת־הַבְּרָכָה: 10 כִּי־מִי־
הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים
תְּהִל׳ לד׳ יג׳ טו׳ וְלז׳
לִרְאוֹת טוֹב נְצֹר לְשׁוֹנוֹ מֵרָע
ח׳ Psal. 34. 13, 15. &
וּשְׂפָתָיו מִדַּבֵּר מִרְמָה: 11 יָסוּר
37. 8.
מֵרָע וְיַעֲשֶׂה טוֹב יְבַקֵּשׁ שָׁלוֹם וְיִרְדְּפֵהוּ:
יְשַׁעְ׳ א׳ יו׳
12 כִּי־עֵינֵי יְהוָֹה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו
Isa. 1. 16.
אֶל־שַׁוְעָתָם פְּנֵי יְהוָֹה בְּעוֹשֵׂי רָע: 13 וּמִי־יְרִיעֲכֶם אִם־
תְּדַמּוּ לַטּוֹבָה: 14 וְאִם תְּעֻנּוּ בַּעֲבוּר הַצְּדָקָה אַשְׁרֵיכֶם
וְיִרְאַתְכֶם לֹא תִירְאוּ וְלֹא־תֵחָתּוּ: 15 וְאֶת־יְהוָֹה אֱלֹהִים
אֶת־הַמָּשִׁיחַ קַדְּשׁוּ בְּלִבּוֹתֵיכֶם וֶהֱיִיתֶם נְכוֹנִים תָּמִיד
לְהָשִׁיב דָּבָר לְכָל־אֲשֶׁר יִשְׁאַל מִכֶּם טַעַם עַל־אֱמוּנַתְכֶם:
16 בַּעֲנָוָה וְיִרְאָה יְהִי־לָכֶם מַדָּע טוֹב אֲשֶׁר אִם יַלְשִׁינוּ
אֶתְכֶם כְּמוֹכֶם עוֹשֵׂי רָעָה יִכָּלְמוּן הֵמָּה כְּמַכְלִימֵי
עִקְּבוֹתֵיכֶם טוֹבוֹת בַּמָּשִׁיחַ: 17 כִּי־טוֹב לָכֶם בַּעֲשׂוֹתְכֶם
טוֹבָה (אִם רָצֹה יִרְצֶה אֱלֹהִים) לְעֻנּוֹת מֵעֲשׂוֹתְכֶם רָעָה:
18 כִּי־גַם הַמָּשִׁיחַ הוּא פַּעַם אֶחָת מְחוֹלָל מִפְּשָׁעֵינוּ
מִדֻּכָּא

לעדר לצורות ; 4 וכאשר יגלה ראש הרועים תקבלו
את־עטרת הכבוד לא תיבש : 5 וכמו־כן הנערים הכנעו
לפני הזקנים אך כלכם תכנעו איש לפני רעהו ותלבישו
את ענוה כי־אם האלהים ללצים הוא יליץ ולענוים יתן
חן : 6 לכן הכנעו תחת גבורת יד־אלהים למען־ינביה
אתכם בעתו : 7 השליכו את־יהבכם על־יהוה והוא
יכלכלכם : 8 התעוררו שקדו כי־אויבכם השטן מתהלך
כאריה שואג ומבקש את־מי־יבלע : 9 אשר עליו קומו
נעזים באמונה וידעתם כי חרוני יהוה ובעותיו כאלה
עברו על־חברי אחותכם אשר בארץ וצמתותום לכלות :
10 ואלהי־כל־חסד ורחמים אשר קראכם לכבוד עולם
בישוע המשיח בענותכם מעט מעט הוא יכינכם לסער
לחוק לאמץ ליסור : 11 ולו הכבוד והגבורה לעולמי
עולמים אמן : 12 ביד־סלונוס אחינו נאמן כמו חושב
אנכי במעט כתבתי אליכם מתחנן מעיד ומתודה אני
כי־זאת היא תחנת אמת אלהים אשר קמתם בה :
13 שאלה לשלומכם עדת הבחירים אשר בבבל
ומרקוס בני : 14 שאלו לשלום איש את־רעהו
בנשיקת האהבה שלום לכם כלכם אשר אתם בישוע
המשיח אמן :

תם ונשלם :

אגרת

חֲלוּנָה : 10 אִישׁ אִישׁ כַּאֲשֶׁר לָקַח אֶת־תְּחִנָּתוֹ יְשָׁרֵת
אֶת־אֶחָיו כִּבְעָלֵי בָתִּים טוֹבִים עַל־רֹב תְּחִנַּת אֱלֹהִים :
11 אִם־מְדַבֵּר אִישׁ יְדַבֵּר כְּדִבְרֵי אֱלֹהִים אִם־מְשָׁרֵת אִישׁ
כְּמוֹ בִגְבוּרָה אֲשֶׁר מְכַלְכֵּל אֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּכָל־דְּבָרִים יְכֻבַּד
אֱלֹהִים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר לוֹ הַכָּבוֹד וְהַגְּבוּרָה לְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים אָמֵן : 12 אֲהוּבַי אַל־תִּתַּמְּהוּ עַל־הַשִּׁדָּפוֹן אֲשֶׁר
בָּכֶם (אֲשֶׁר אֶל־מַסָּה הָיְתָה לָכֶם) כִּי־כְדָבָר חָדָשׁ
קְרָאֲכֶם: 13 כִּי־אִם כְּהִתְחַבֶּרְכֶם עִם עֱנוּת הַמָּשִׁיחַ כֵּן שִׂמְחוּ
אֲשֶׁר גַּם בְּהִגָּלוֹת כְּבוֹדוֹ תִּשְׂמְחוּ לַעֲלוֹז : 14 אִם תֶּחֱרְפוּ
עַל־שֵׁם הַמָּשִׁיחַ אַשְׁרֵיכֶם כִּי־רוּחַ הַכָּבוֹד וְרוּחַ אֱלֹהִים
נָחָה עֲלֵיכֶם כִּי־בָאֵלֶּה נֶחֱרַף וּבָכֶם מְכֻבָּד הוּא : 15 וְאַל
יְעֻנֶּה אִישׁ מִכֶּם כְּמוֹ רוֹצֵחַ אוֹ גֹנֵב אוֹ־פוֹעֵל עָוֶל אוֹ־
כִּמְבַקֵּשׁ כְּהֻנַּת אַחֵר לְהִתְרוֹמֵם עַל־אֲדֹנָיו בְּצִדּוֹן : 16 וְאִם
יְעֻנֶּה כְּנָצְרִי לֹא־יֵבוֹשׁ כִּי־אִם יְכַבֵּד אֶת־אֱלֹהִים בְּחֵלֶק
הַזֶּה : 17 כִּי־יֶשׁ־עֵת־לְהָחֵל מִשְׁפָּט מִבֵּית אֱלֹהִים וְאִם
בָּרִאשׁוֹנָה מִמֶּנּוּ מַה יִהְיֶה סוֹפָם אֲשֶׁר לֹא מַאֲמִינִים
בִּבְשׂוֹרַת אֱלֹהִים : 18 הֵן צַדִּיק בָּאָרֶץ משלי יא לא
Prov. 11. 31. יְשֻׁלָּם אַף כִּי־רָשָׁע וְחוֹטֵא: 19 לָכֵן כָּל־
אֲשֶׁר מְעֻנִּים כִּרְצוֹן אֱלֹהִים אֵיךְ לַבּוֹרֵא נֶאֱמָן יַפְקִידוּ אֶת
נַפְשָׁם בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים :

ה CAP. V.

1 לַזְּקֵנִים אֲשֶׁר בָּכֶם מִתְחַנֵּן אֲנִי זָקֵן כְּעֶרְכְּכֶם וְעֵד
תַּמְרוּרֵי הַמָּשִׁיחַ וְחָבֵר לַכָּבוֹד אֲשֶׁר עָתִיד לְהִגָּלוֹת: 2 רְעוּ
אֶת־עֵדֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּכֶם לְהַבִּיט לִרְאוֹת וְלִפְקֹד לֹא
בְיָגוֹן כִּי־אִם בְּרוּחַ נְדִיבָה לֹא לִבְצוֹעַ בֶּצַע כִּי־אִם מִכָּל־
לְבַבְכֶם : 3 וְלֹא כְּמוֹשְׁלִים עַל־הַגּוֹרָלוֹת כִּי־אִם הֱיוּ
לְעֵדֶר

וּמוֹשִׁיעֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְעוֹלָם׃ 12 עַל־כֵּן לֹא אָנוּחַ
לְהַזְהִיר אֶתְכֶם תָּמִיד עַל־הָאֵלֶּה אַף כִּי־יוֹדְעִים אַתֶּם
וּמִסְתַּפְּחִים בֶּאֱמֶת הַקָּמָה לִפְנֵיכֶם׃ 13 וּמְחַשֵּׁב אֲנִי כִּי־
צְדָקָה הִיא בִּהְיוֹתִי בְּמִשְׁכָּן הַזֶּה לְעוֹרֵר אֶתְכֶם בְּזִכָּרוֹן׃
14 בְּדַעְתִּי כִּי־מְמַהֵר אֲנִי לָשִׂים אֶת־מִשְׁכָּנִי מֵעָלַי אֵיכָכָה
גַּם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הִגִּיד לִי׃ 15 וְאֶיגַע אֲשֶׁר תְּהִי־
לָכֶם סִבָּה אַחֲרֵי צֵאתִי לְהַזְכִּירְכֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
16 כִּי־לֹא בָאנוּ אַחֲרֵי שְׁנִינוֹת מְחֻכָּמוֹת כִּי־אִם הוֹדַעְנוּכֶם
אֶת־כֹּחַ וּבִיאַת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כִּי־בְעֵינֵינוּ רָאִינוּ אֶת־
גְּדֻלָּתוֹ׃ 17 בְּקַחְתּוֹ מֵאֱלֹהִים אָבִיו אֶת־כָּבוֹד וְהָדָר בְּבוֹא
עָלָיו מִלְמַעְלָה קוֹל כָּזֶה מִגְּדֻלַּת כְּבוֹדוֹ זֶה הוּא בְּנִי יְדִידִי
אֲשֶׁר בּוֹ רָצִיתִי׃ 18 וְאוֹתוֹ הַקּוֹל אֲנַחְנוּ שָׁמַעְנוּ כִּי־בָא
מִשָּׁמַיִם בִּהְיוֹתֵנוּ עִמּוֹ בְּהַר קָדוֹשׁ׃ 19 וְיֵשׁ לָנוּ דְּבַר
הַנְּבִיאִים רַד עִם אֵל אֲשֶׁר תֵּיטִיבוּ לַעֲשׂוֹת אִם תַּקְשִׁיבוּ
לוֹ כְּמוֹ לַנֵּר הַמּוֹפִיעַ בִּמְקוֹם חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת עַד־אֲשֶׁר
יָהֵל הַיּוֹם וְיִגַּהּ הַנֹּגַהּ בִּלְבוֹתֵיכֶם׃ 20 וְזֹאת בָּרִאשׁוֹנָה
תֵּדְעוּ כִּי־כָל־דְּבַר הַנְּבוּאָה מֵעֲצַת בְּנֵי אָדָם לֹא
נִהְיָה׃ 21 כִּי־בִרְצוֹן אָדָם לְעוֹלָם לֹא יָרְדָה נְבוּאָה
כִּי־אִם בִּצְלֹחַ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם דִּבְּרוּ אַנְשֵׁי־אֱלֹהִים
הַקְּדוֹשִׁים׃

ב CAP. II.

1 וְגַם הָיוּ נְבִיאֵי שְׁקָרִים בָּעָם כְּמוֹ גַּם בָּכֶם יִהְיוּ מְלַמְּדֵי־
שְׁקָרִים אֲשֶׁר יָבִיאוּ כְּפִירוּת הָאֲבַדּוֹן וִיכַחֲשׁוּ אֶת־הָאָדוֹן
אֲשֶׁר פָּדָה אוֹתָם וִימַהֲרוּ לְהָבִיא עַל־נַפְשָׁם אֶת־אֲבָדוֹן׃
2 וְרַבִּים הָלְכוּ אַחֲרֵי זְלוּתָם אֲשֶׁר בָּם דֶּרֶךְ אֱמֶת מְנֹאָץ׃
3 וּבְבִצְעָם בַּעֲלִילוֹת הַדְּבָרִים יִסְחֲרוּנְכֶם כִּי־תוֹלַעְתָּם

אִגֶּרֶת לְכֵיפָה הַגְּלִילִה שֵׁנִית׃

א CAP. I.

1 שִׁמְעוֹן כֵּיפָה עֶבֶד וּשְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לַאֲשֶׁר
לָקְחוּ כִּיקַר גּוֹרָלֵנוּ אֶת־אֱמוּנָה בְּצִדְקַת אֱלֹהֵינוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃ 2 תְּהִנָּה לָכֶם וְשָׁלוֹם לְמַרְבֶּה בְּדַעַת
אֱלֹהִים וְיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ׃ 3 כַּאֲשֶׁר חָנַן אוֹתָנוּ
אֱלֹהִים בְּכוֹחוֹ כָּל־צָרְכֵנוּ לַחֲיוֹת וּלְיִרְאָה אֶת־אֱלֹהִים
בְּדַעַת הַקּוֹרֵא אוֹתָנוּ בְּכָבוֹד וּגְבוּרָה׃ 4 אֲשֶׁר בָּם נִתְּנוּ
לָנוּ בִּתְחִנָּה אֶת־גְּדוֹלוֹת וִיקָרוֹת מִכֹּל אֲשֶׁר בָּאֵלֶּה תִּהְיוּ
חַבְרֵי טֶבַע אֱלֹהִים לָנוּס מִפְּנֵי שְׁחִיתוּת הַתַּאֲוָה אֲשֶׁר
בָּעוֹלָם׃ 5 וּבְזֹאת תִּיגְעוּ בְּכָל־כֹּחֲכֶם וּבְכָל־מְאֹדְכֶם רְעוּ
וְכַלְכְּלוּ חַיִל וּגְבוּרָה בֶּאֱמוּנַתְכֶם וּבְחַיִל וּגְבוּרָה אֶת־
דֵּעָה׃ 6 וּבְדֵעָה לְהִתְאַפֵּק וּבְהִתְאַפֵּק אֶת־דְּמִיָּה וּבִדְמִיָּה
אֶת־יִרְאַת יְהוָה׃ 7 וּבְיִרְאַת יְהוָה אֶת־אַחֲוָה וּבְאַחֲוָה אֶת־
אַהֲבָה׃ 8 וְהָאֵלֶּה אִם יִהְיוּ לָכֶם וְיִוָּתֵירוּן לֹא יַצִּיבוּנְכֶם
נֶאֱלָחִים וְלֹא בְלִי־פְרִי בְּהִגָּלוֹת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃
9 וַאֲשֶׁר לֹא יַעַמְדוּ עִמּוֹ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עִוֵּר הוּא וּתְבַלֵּל
אֲשֶׁר שָׁכַח אֶת־טָהֳרַת חַטֹּאתָיו הָרִאשׁוֹנוֹת׃ 10 לָכֵן אַחַי
בִּמְאֹדְכֶם תִּיגְעוּ לְהָעִיז וּלְהַבְחִין אֶת־קְרִיאַתְכֶם וּמִבְחַרְכֶם
(בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים) וְאִם תַּעֲשׂוּ זֹאת־לְעוֹלָם לֹא תִנּוֹפוּ׃
11 כִּי־כָכָה בְּעֹשֶׁר יִכּוֹן לָכֶם מָבוֹא לְמַלְכוּת אֲדֹנֵינוּ
וּמוֹשִׁיעֵנוּ

נֶפֶשׁ בְּהַבִּיעַ הָאָתוֹן הַבְּעִירָה בְּקוֹל אָדָם לִכְלֹא אֶת־
כִּסְלוּת הַנָּבִיא ׃ 17 אֵלֶּה הֵם בְּאֵרוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא
יָכִילוּ מַיִם עֲנָנִים גְּנֻבָתָם סוּפָה לַאֲשֶׁר עֵיפָה וְאֹפֶל
צַלְמָוֶת נִצַּר לְעוֹלָם ׃ 18 כִּי־הֶבֶל גַּאֲוָתָם יַבִּיעוּן בְּתַאֲוֹת
זְלוּת הַבָּשָׂר יְהוֹלְלוּ אוֹתָם אֲשֶׁר בִּמְעַט סָרוּ מֵרַעְתָּם
עוֹד בִּשְׁגָגָה הָלָכוּ ׃ 19 מְבַשְּׂרִים אוֹתָם אֶת־חָפְשָׁה בִּהְיוֹתָם
עַבְדֵי־הַשְׁחִיתָה כִּי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נִחַת מִפְּנֵי אַחֵר עַבְדוֹ נַעֲשָׂה ׃
20 כִּי־אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־גֹּאֵל הָעוֹלָם בְּדַעַת אֲדֹנֵינוּ וְגֹאֲלֵנוּ
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְעוֹד נְבוֹכִים יַחְתּוּ הָיוּ לָהֶם הָאַחֲרוֹנוֹת
רָעוֹת מֵרִאשׁוֹנוֹת ׃ 21 כִּי־טוֹב הָיָה לָהֶם לֹא לָדַעַת
אֶת־דֶּרֶךְ הַצְּדָקָה מִדַּעַת וְלָשׁוּב מֵאַחֲרֵי־מִצְוָה הַקְּדוֹשָׁה
הַנְּתוּנָה לָהֶם ׃ 22 כִּי־קָרָה לָהֶם דְּבַר־ משלי כו׳ יא׳
מָשָׁל הָאֲמֻרָה כְּכֶלֶב שָׁב עַל־קֵאוֹ וַחֲזִיר Prov. 26. 11.
רָחַץ אֶל־גִּלְגֹּלֵי צֹאָתוֹ ׃

ג CAP. III.

1 וּמֵעַתָּה אֲהוּבַי שֵׁנִית כּוֹתֵב אֲנִי לָכֶם אֶת־אִגֶּרֶת הַזֹּאת
וּלְהִתְעוֹרֵר בְּזִכָּרוֹן אֶת־תֻּמַּת רוּחֲכֶם ׃ 2 לִזְכֹּר דְּבָרִים
אֲשֶׁר מִקֶּדֶם מְדֻבָּרִים בְּפִי־הַנְּבִיאִים הַקְּדוֹשִׁים וּמִצְוָתֵנוּ
אֲשֶׁר הוֹרִיכֶם אֲנַחְנוּ שְׁלִיחֵי־אֲדֹנֵינוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ ׃ 3 וְזֹאת
בָּרִאשׁוֹנָה תֵּדְעוּ כִּי־יָבוֹאוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הַעֲלוּלִים
הַהוֹלְכִים כְּתַאֲוֹת נַפְשׁוֹתָם ׃ 4 לֵאמֹר אַיֵּה מַאֲמַר בּוֹאוֹ כִּי־
מֵאֲשֶׁר יָשְׁנוּ אֲבוֹתֵינוּ כָּל־דְּבָרִים עַל־כֵּנָם עוֹמְדִים
מֵרֵאשִׁית הַבְּרִיאָה ׃ 5 אַךְ בִּסֶּלֶף וְהַפְצַר נִכְחַד מֵהֶם כִּי־
הַשָּׁמַיִם הָיוּ מִקֶּדֶם וְהָאָרֶץ מִמַּיִם וּבְמַיִם קָמָה בִּדְבַר
אֱלֹהִים ׃ 6 אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם מִקֶּדֶם הָאָרֶץ בְּמֵי הַמַּבּוּל
נִשְׁחָתָה ׃ 7 וְהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ מֵעַתָּה בְּאוֹתוֹ הַדָּבָר נֶאֱצָרִים

לא תמות ואשם לא תכבה : 4 ואם אלהים לא חס
על־המלאכים החוטאים כי־אם באזקי־החשך הפילם
שאולה ויתנם לשמור אל־יום דין : 5 ועל־עולם
הראשון לא חס כי־אם נצר את־נח קורא צדק השמיני
בהביאו את־המבול מים על־ארץ הרשעים : 6 ואת־
ערי סדם ועמרה בהפכה בהפך את־הערים שפט
להכלים ולהזהיר אותם אשר עתידים לחטאת :
7 ואת־לוט הצדיק המענה מהליכת צלות הקדשים
ימלטהו : 8 וכי־שכן הצדיק ביניהם לראות ולשמוע את־
רעתם מימים ימימה השמו את־נפש הצדיק במעשי
רשעה : 9 ויודע יהוה למלט את־יראיו ממסתם ולנצור
את־רשעים ליום דין להיותם דראון : 10 ועל־יתר אותם
אשר הולכים בתאותם אחרי טמאת הבשר בוזי שלטונת
מלאי־לבב עזי־פנים ולא יראו לקלל לכבוד אלהים :
11 אף־כי־המלאכים אשר בכח וגבורה גדולים מהמה
לא ישאו מיהוה את־משפט הקללה אשר עליהם :
והאלה כבהמות הארץ הבעירות אשר נבראו לטרף
ולאבד ובקללם את־אשר לא יודעים בשחת נפשם
ישחתו : 13 לקחת את־שכר רשעה אשר לחפצם חושבים
את־עדנת ימיהם מומים ומאומים המתענגים
במרמות נפשם באכלם עמכם לחם בבית מרזח :
עיניהם מלאו נאופים וחטאה לא תנוח בעלילותם
מהתלים את־נפשות נעות ונדות ויש־להם לב בוצע
בצע ובני־מארה המה : 15 בעזבם את־דרך ישרה תעו
והתעו הלכו אחרי־דרך בלעם בן־בעור אשר אהב את־
שכר רשעה ; 16 ויקח תוכחת רשעת
Num.22.23 במד׳ כב כג
נפשו

אגרת ליוחנן השליח כלילה הראשונה ;

א CAP. I.

1 אשר היה מראשית אשר שמענו וראינו בעינינו
אשר הבטנו וידינו המישו על־דבר החיים : 2 והחיה
נגלתה וראינו ומעידים אנחנו ומבשרים אתכם את־חית
עולם אשר היתה את־האב ונגלתה לנו : 3 אשר ראינו
ושמענו מבשרים אנחנו אתכם אשר גם לכם תהי־חברה
עמנו וחברתנו עם האב ועם בנו ישוע המשיח : 4 ואת־
האלה כותבים אנחנו אליכם אשר תמלא שמחתכם :
5 וזאת היא הבשורה אשר שמענו ממנו ומבשרים
אתכם כי־אלהים אור הוא וחשך לא יש־בו גם אחד :
6 אם נאמר כי־חברה לנו עמו ובחשך נתהלך נכזב
ולא נעשה אמת : 7 ואם נתהלך באור כמוהו יש־
באור או־יש־לנו חברה בינינו ודם ישוע המשיח בנו
יטהרנו מכל חטאה : 8 אם נאמר כי־לא יש־לנו חטאה
נתעה את־נפשנו ואמת איננה בנו : 9 אם נתודה
את־חטאתינו נאמן וצדיק הוא
לשאת לנו את־החטאים ויטהרנו
מכל־רשעה : 10 אם נאמר כי־לא
חטאנו נעשה אותו לכזב ודברו איננו
בנו :

מלכ׳ ב׳ ח׳ מ״ו דה״ב ו׳ ל״ו
2 Reg. 8.46. 2 Par. 6.36.

Prov. משל׳ כ׳ ט׳
30.9.

הַסָּרָה לָאֵשׁ נִצָּרִים לְיוֹם דִּין לְאָבְדַן אֲנָשִׁים רְשָׁעִים׃
8 וְאַחַת הַזֹּאת לֹא תִכָּחֵד מִכֶּם אֲהוּבַי כִּי־יוֹם אֶחָד
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּאֶלֶף שָׁנִים וְאֶלֶף שָׁנִים כְּיוֹם אֶחָד׃ 9 לֹא־
יחזק' יח' לב' מְאַחֵר יְהוָה אֶת־הַמַּאֲמָר (כְּמוֹ חֲשָׁבוּ
ולג' יא' Ezech.18. אֲנָשִׁים כִּי־מְאַחֵר) כִּי־אִם מַאֲרִיךְ אַפּוֹ
32. &33. 11. עָלֵינוּ וְלֹא יֹאבֶה לַאֲבֹד כָּל־אִישׁ כִּי־אִם
לָשׁוּב כֻּלָּם לִתְשׁוּבָה׃ 10 כִּי־בוֹא יָבוֹא יוֹם יְהוָה כְּגַנָּב בַּלָּיְלָה
אֲשֶׁר בּוֹ הַשָּׁמַיִם בְּסַעַר גָּדוֹל יַעֲבֹרוּ הַיְסוֹדוֹת הֶהָרִים
וְהָעֲמָקִים יִמַּסּוּ וְיִתְבַּקְּעוּ כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְהָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר בָּהּ יִשָּׂרְפוּן׃ 11 וְכִי־כָל־הָאֵלֶּה יִמַּסּוּ מִפְּנֵי הָאֵשׁ
אֵיכָכָה יִשְׁוֶה לָכֶם לִהְיוֹת בַּהֲלִיכוֹת קֹדֶשׁ וְיִרְאַת יְהוָה׃
12 לְקַוּוֹת וּלְמַהֵר אֶל־בּוֹא יוֹם יְהוָה אֲשֶׁר בּוֹ הַשָּׁמַיִם מִפְּנֵי
ישע' סה' יז' אֵשׁ יִמַּסּוּ וִיסוֹדוֹת שְׂרוּפוֹת תִּמַּסּוּ׃
וסו' כב' Isa. 65. 13 כִּי־שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה
17. & 66. 22. כִּדְבָרוֹ מְקַוִּים אֲנַחְנוּ בַּאֲשֶׁר תִּשְׁכֹּן צְדָקָה׃
14 עַל־כֵּן אֲהוּבַי בְּקַוּוֹתְכֶם אֶל־הָאֵלֶּה תִיגְעוּן לְהִמָּצֵא
לְפָנָיו תְּמִימִים וּבְלִי־מוּם בְּשָׁלוֹם׃ 15 וְאֶת־אֹרֶךְ אַפֵּי
אֲדֹנֵינוּ לִתְשׁוּעָה תַּחֲשֹׁבוּ כְּמוֹ גַם פּוֹלוֹס אָחִינוּ אֲהוּבֵנוּ
כְּחָכְמָתוֹ אֲשֶׁר נִתְּנָה לוֹ כָּתַב אֲלֵיכֶם׃ 16 כַּאֲשֶׁר גַּם בְּכָל־
אִגְּרוֹתָיו מְדַבֵּר עַל־הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בָּהֶן יֵשׁ דְּבָרִים קָשִׁים
אֲשֶׁר יְפַתְּלוּ הַבְּעָרִים שׂוֹנְאֵי מוּסָר וְתוֹכַחַת נָעִים וְנָדִים
כְּמוֹ גַם אֶת־כְּתָבִים אֲחֵרִים לְאָבְדַן נַפְשׁוֹתָם׃ 17 וְאַתֶּם
אַחַי אֲהוּבַי כִּי־יוֹדְעִים מִלְּפָנִים הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יַשִּׁיאוּנְכֶם
הַפּוֹשְׁעִים בְּתוֹעֲתָם לִנְפּוֹל מִמִּסְעַד נַפְשְׁכֶם׃ 18 פְּרוּ וּרְבוּ
בְּתְחִנָּה וּבְדַעַת אֲדֹנֵינוּ וְגוֹאֲלֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר לוֹ
הַכָּבוֹד מֵעַתָּה וְעַד־יוֹם עוֹלָם אָמֵן׃

תם ונשלם׃

את־העולם ולא את־דברי־העולם אם יאהב איש את־
העולם אהבת האב איננה בו : 16 כי־כל אשר בעולם
תאות הבשר הוא ותאות עינים וגאון החיה איננה מן־
האב כי־אם מן העולם : 17 והעולם עבר ותאותו והעשה
את רצון אלהים יקום לעולם : 18 בני עת קץ היא
ואשר שמעתם כי־יבוא משיח שקר ועתה משיחי
שקרים רבים היו מאיזה יודעים אנחנו כי־עת קץ היא :
19 מעמנו יצאו אך לא היו ממנו ואם היו ממנו באמת
קמו עמנו כי־אם אשר יגלו כי־כלם לא היו ממנו :
20 ואתם לקחתם את המשחה מקדש וידעתם כל : 21 לא־
כתבתי אליכם כי לא ידעתם את־אמת כי־אם כי־ידעתוה
וכי־כל־כזב מאמת איננו : 22 ומי־הוא הכוזב הלא
המכחש כי־ישוע איננו המשיח זה־הוא אויב המשיח
המכחש את־האב ואת־הבן : 23 כל־אשר מכחש את־הבן
לא יש־לו האב (והמתודה את־הבן גם יש לו האב :)
24 ומה־ שמעתם מראשית יעודד בכם אם יעודד בכם
אשר מראשית שמעתם גם אתם בבן ובאב תעודדו :
25 וזאת היא הבשורה אשר הוא בשר אותנו חיי עולם :
26 את־האלה כתבתי אליכם על־מתעיכם : 27 והמשחה
אשר־לקחתם ממנו תעודד בכם ולא תצטרכו אשר איש
ילמדכם כי־אם איך המשחה הזאת מלמדה אתכם על־
כל ואמת הוא ואיננה כזב וכמו למדתכם עמדו בה :
28 ועת בני עמדו בה אשר אם יגלה תהי לנו בטחון ולא
נבוש ממנו בבואו : 29 אם תדעו כי־צדיק הוא דעו כי־
כל־העושה את־צדקה נולד ממנו :

CAP.

ב CAP. II.

1 בָּנַי אֶת־הָאֵלֶּה כּוֹתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם פֶּן תֶּחֶטְאוּ וְאִם יֶחֱטָא
אִישׁ יֶשׁ־לָנוּ מְנַחֵם לִפְנֵי הָאָב יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַצַּדִּיק׃
2 וְהוּא הוּא כֹּפֶר עַל־חַטֹּאתֵינוּ וְלֹא לְבַד עַל־חַטֹּאתֵינוּ
כִּי־אִם עַל־חַטֹּאת כָּל־הָעוֹלָם׃ 3 וּבְזֹאת יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ
כִּי־יְדַעְנוּהוּ אִם נִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹתָיו׃ 4 הָאוֹמֵר יְדַעְתִּיו
וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֵינֶנּוּ שׁוֹמֵר כֹּזֵב הוּא וּבְאִישׁ הַהוּא לֹא
יֶשׁ־אֱמֶת׃ 5 וַאֲשֶׁר יִשְׁמֹר אֶת־דְּבָרוֹ בֶּאֱמֶת בּוֹ בְּאִישׁ
אַהֲבַת אֱלֹהִים נִשְׁלָמָה הִיא בְּזֹאת יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ
כִּי־בוֹ הוֹוִים אֲנַחְנוּ׃ 6 הָאוֹמֵר לְעוֹמֵד בּוֹ יִשְׁוֶה לוֹ
לְהִתְהַלֵּךְ בַּהֲלִיכוֹתָיו בִּדְרָכָיו בִּמְסִלּוֹתָיו בְּעִקְּבוֹתָיו׃ 7 אַחַי
אֵינֶנִּי כוֹתֵב אֲלֵיכֶם אֶת מִצְוָה חֲדָשָׁה כִּי־אִם מִצְוָה יְשָׁנָה
אֲשֶׁר הָיְתָה לָכֶם מֵרֵאשִׁית הַמִּצְוָה הַיְשָׁנָה יֶשׁ־הַדָּבָר
אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵרֵאשִׁית׃ 8 וְעוֹד מִצְוָה חֲדָשָׁה כּוֹתֵב אֲנִי
אֲלֵיכֶם שֶׁהִיא אֱמֶת בּוֹ וּבָכֶם כִּי־הַחֹשֶׁךְ עָבַר וְהָאוֹר
נֶאֱמָן עַתָּה נֹגַהּ׃ 9 הָאוֹמֵר כִּי־הוּא בָאוֹר וְשׂוֹנֵא אֶת־
אָחִיו בַּחֹשֶׁךְ הוּא עַד־עָתָּה׃ 10 הָאֹהֵב אֶת אָחִיו מְעוֹדֵד בָּאוֹר
וּמִכְשׁוֹל אֵינֶנּוּ בוֹ׃ 11 וַאֲשֶׁר שׂוֹנֵא אֶת־אָחִיו בַּחֹשֶׁךְ הוּא
וּבַחֹשֶׁךְ מִתְהַלֵּךְ וְלֹא יוֹדֵעַ אָנָה הוֹלֵךְ כִּי־הַחֹשֶׁךְ עִוֵּר
אֶת־עֵינָיו׃ 12 כּוֹתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם הַבָּנִים כִּי־נִשְׂאוּ לָכֶם
הַחֲטָאִים בִּשְׁמוֹ׃ 13 כּוֹתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם הָאָבוֹת כִּי־יְדַעְתֶּם
אוֹתוֹ אֲשֶׁר הָיָה מִבְּרֵאשִׁית כּוֹתֵב אֲנִי אֲלֵיכֶם הַבַּחוּרִים
כִּי־גְבַרְתֶּם מֵרָע׃ 14 כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם הָעוֹלָלִים כִּי־יְדַעְתֶּם
אֶת־הָאָב כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם הָאָבוֹת כִּי־יְדַעְתֶּם אוֹתוֹ אֲשֶׁר
מֵרֵאשִׁית כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם הַבַּחוּרִים כִּי־גִבּוֹרִים אַתֶּם וּדְבַר
אֱלֹהִים יָקוּם בָּכֶם וְהִגְבַּרְתֶּם עַל־הַשָּׂטָן׃ 15 אַל־תֶּאֶהֱבוּ
אֶת־

חיי עולם להתעודד בנפשו: 16 בזאת ידענו את־האהבה
כי־הוא שם עלינו את־נפשו וחובים אנחנו לשים
את־נפשותינו על־אחינו: 17 ואשר יש־לו קנין העולם
ויראה את־אחיו כי־חסר הוא ויסגור את־רחמיו
ממנו איככה עומדת אהבת אלהים בו:
18 בני אל־נאהב בדבר ולא בלשון כי־אם במעשה
ובאמת: 19 ובזאת יודעים אנו כי־מאמת הווים אנחנו
ולפניו נבטיח את־לבותינו: 20 ואם לבבנו יחיב אותנו
נסה גדול האלהים מלבבנו ויודע את־כל דברים:
21 אהובי אם לבנו לא יחיב אותנו בבטחון נבטח אל־
אלהים: 22 וכל־אשר נשאל נקח ממנו כי־את־
מצותיו שומרים והנרצו לפניו פועלים אנחנו:
23 וזאת היא מצותו אשר נאמין בשם בנו ישוע
המשיח ונאהב איש את־אחיו כאשר צוה אותנו:
24 והשומר את־מצותיו מעודד בו והוא בו ובזאת
יודעים אנחנו כי־מעודד בנו מרוחו אשר נתן לנו:

ד CAP. IV.

1 אהובי אל־תאמינו לכל־רוח כי־אם בחנו את־רוחות
אם מאלהים הנה כי־נביאי שקרים רבים באו בעולם:
2 בזאת נודעת רוח אלהים כל־רוח המתודה כי־ישוע
המשיח בא בבשר מאלהים היא: 3 וכל־רוח אשר
איננה מתודה כי־ישוע המשיח לא בא בבשר איננה
מאלהים וזאת היא רוח משיח שקר אשר שמעתם כי־
תבוא ומעת בעולם היא: 4 אתם מאלהים הווים בני
וגברתם עליהם כי־גדול הוא אשר בכם מאשר בעולם:
5 אלה מעולם המה על־כן מעולם מדברים והעולם

ג CAP. III.

1 חֲזוּ כַמָּה אַהֲבָה נָתַן לָנוּ הָאָב אֲשֶׁר בְּנֵי אֱלֹהִים נִקָּרֵא
בַּעֲבוּר זֹאת הָעוֹלָם אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ אוֹתָנוּ כִּי־לֹא יְדָעוֹ׃
2 אֲהוּבַי עַתָּה הוֹוִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אֱלֹהִים וְעַד־הֵנָּה לֹא נִגְלָה
מַה נִּהְיֶה וְיָדַעְנוּ אִם יִגָּלֶה כִּי־דוֹמִים לוֹ נִהְיֶה כִּי־נַבִּיטֵהוּ
מִפָּנִים אֶל־פָּנִים כָּמוֹהוּ׃ 3 וְכָל־אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ הַתִּקְוָה כָּזֹאת
אֵלָיו מַקְדִּישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ כְּמוֹ אֲשֶׁר קָדוֹשׁ הוּא׃ 4 כָּל־אֲשֶׁר
עוֹשֶׂה אֶת־חַטָּאָה גַּם עוֹשֶׂה אֶת־עַוְלָה וְהַחַטָּאָה עַוְלָה
הִיא׃ 5 וִידַעְתֶּם כִּי־הוּא נִגְלָה לָשֵׂאת ישע׳ נג׳ ו׳ וט׳ ז׳
אֶת־חַטֹּאתֵינוּ וְחַטָּאָה אֵינֶנָּה בּוֹ׃ 6 כָּל־ Isa.53.6. & 9.7.
אֲשֶׁר עוֹמֵד בּוֹ אֵינֶנּוּ חוֹטֵא וְכָל־אֲשֶׁר חוֹטֵא לֹא רָאָה
אוֹתוֹ וְלֹא יְדָעוֹ׃ 7 בָּנַי אִישׁ לֹא יַתְעֶה אֶתְכֶם אֲשֶׁר עוֹשֶׂה
צְדָקָה צַדִּיק הוּא כְּמוֹ צַדִּיק הוּא׃ 8 הָעוֹשֶׂה חַטָּאָה מִשָּׂטָן
הוּא כִּי־מֵרֵאשִׁית חָטָא הַשָּׂטָן לַזֹּאת נִגְלָה בֶּן־אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יְשָׁרֵה אֶת־מַעֲשֵׂי הַשָּׂטָן׃ 9 כָּל־אֲשֶׁר נוֹלָד מֵאֱלֹהִים
אֶת־חַטָּאת לֹא עוֹשֶׂה כִּי־זַרְעוֹ מְעוֹדֵד בּוֹ וְלֹא יוּכַל לַחֲטוֹא
כִּי־מֵאֱלֹהִים נוֹלָד הוּא׃ 10 בְּזֹאת נִבְדָּלִים בְּנֵי־אֱלֹהִים
מִבְּנֵי הַשָּׂטָן כָּל־אֲשֶׁר לֹא עוֹשֶׂה צְדָקָה אֵינֶנּוּ מֵאֱלֹהִים
וַאֲשֶׁר לֹא אוֹהֵב אֶת־אָחִיו׃ 11 כִּי־זֹאת הִיא הַבְּשׂוֹרָה אֲשֶׁר
שְׁמַעְתֶּם מֵרֵאשִׁית אֲשֶׁר נֶאֱהַב אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ׃ 12 לֹא
כְּמוֹ קַיִן אֲשֶׁר מֵרָע הָיָה וְהָרַג אֶת־אָחִיו וְעַל־מָה הֲרָגוֹ
עַל־כִּי־מַעֲשָׂיו רָעִים הָיוּ וּמַעֲשֵׂי אָחִיו צַדִּיקִים׃ 13 אַל־
תִּתְמְהוּ אַחַי אִם יְשַׂנְאֶכֶם הָעוֹלָם׃ 14 אֲנַחְנוּ יָדַעְנוּ כִּי־
הָלַכְנוּ מִמָּוֶת אֶל־הַחַיִּים כִּי־אוֹהֲבִים אֲנַחְנוּ אֶת־אַחֵינוּ
אֲשֶׁר לֹא אוֹהֵב אֶת־אָחִיו מְעוֹדֵד בַּמָּוֶת׃ 15 כָּל־שׂוֹנֵא
אָחִיו מְרַצֵּחַ הוּא וִידַעְתֶּם כִּי־כָל־מְרַצֵּחַ לֹא יֶשׁ־לוֹ

אהב אני את אלהים ושונא את אחיו כזב הוא כי אשר
לא אוהב את אחיו אשר ראה איככה יוכל לאהב את
אלהים אשר לא ראה אותו : 21 ואת המצוה הזאת
לקחנו ממנו כל אשר אוהב את אלהים גם יאהב
את אחיו :

ה CAP. V.

1 כל אשר מאמין כי ישוע הוא המשיח נולד מאלהים
וכל אשר אוהב את יולדו גם אוהב אותו הנולד ממנו
2 בזאת ידענו כי נאהב את בני אלהים כאשר נאהב
את אלהים ואת מצותיו נשמור : 3 כי זאת היא אהבת
אלהים אשר נשמר את מצותיו ומצותיו אין כבדות
4 כי כל אשר נולד מאלהים גבר על העולם והנצח
אשר גבר על העולם היא אמונתנו : 5 מי זה הוא הגובר
על העולם הלא המאמין כי ישוע בן אלהים הוא :
6 זה הוא הבא במים (וברוח) ודם ישוע המשיח אינו
במים לבדו כי במים ובדם והרוח מעידה כי הרוח
אמת היא : 7 כי שלושה הם המעידים בשמים
האב הדבר ורוח הקדש ושלושה האלה אחת המה :
8 ושלוש הוות המעידות בארץ הרוח והמים והדם
ושלוש האלה לאחת הנה : 9 אם את עדות בני אדם
נקח עדות אלהים גדולה היא ממנה כי זאת היא
עדות אלהים אשר העידה על בנו : 10 המאמין בבן
אלהים יש לו עדות בנפשו ואשר איננו מאמין לאלהים
עשהו לכוזב כי לא האמין בעדות אשר העיד האלהים
על בנו : 11 וזאת היא העדות כי אלהים נתן לנו את
חיי עולם והחיים האלה הווים בבן : 12 אשר יש לו הבן

שומע בקולם : 6 אנחנו מאלהים הוים אשר יודע את
אלהים שומע לנו אשר איננו מאלהים לא שומע לנו
בזאת יודעים אנחנו את־רוח אמת ואת־רוח התעתעים :
7 אהובי נאהב נא איש את־רעהו כי־האהבה מאלהים
היא וכל אשר אוהב את רעהו מאלהים נולד ויודע את
אלהים : 8 אשר איננו אוהב את רעהו לא ידע
את אלהים כי־אלהים הוא האהבה : 9 בזאת נגלתה
אהבת אלהים בנו כי־שלח אלהים את־בנו יחידו אל־
העולם אשר נחיה בידו : 10 בזאת יש האהבה לא כי־
אנחנו אהבנו את־אלהים כי־אם כי־הוא אהבנו ושלח
את־בנו לכפר על־חטאתינו : 11 אהובי אם כה אהבנו
אלהים גם־אנחנו חובים לאהב איש את־רעהו : 12 את־
אלהים איש בכל־עת לא ראה אם נאהב איש את־רעהו
אז־מעורד אלהים בנו ואהבתו שלמה היא בנו: 13 בזאת
ידענו כי־נעורד בו והוא בנו כי־מרוחו נתן לנו :
14 ואנחנו ראינו ומעידים כי־האב שלח את־בנו למושיע
העולם : 15 לכן כל־אשר יתודה כי־ישוע הוא בן־
אלהים בו מעורד אלהים והוא באלהים : 16 ואנחנו
האמנו וידענו את־אהבה אשר יש־לאלהים אלינו
האלהים הוא אהבה והעומד באהבה עומד באלהים
ואלהים בו : 17 בזאת נשלמה האהבה עמנו אשר
תהי־לנו בטחון ביום דין כי־כמוהו הוה גם הווים אנחנו
בעולם הזה : 18 יראה איננה באהבה כי־אם אהבה
שלמה מדיחה את־יראה כי־היראה יש־לה מכשול
ואשר ירא איננו שלם באהבה : 19 אנחנו אוהבים אותו
כי־הוא בראשונה אהב אותנו : 20 אם איש יאמר כי־
אוהב

באמת ולא אני לבדי כי־אם כל־יודעי אמת :
2 בעבור אמת אשר עומדת בנו ותהיה עמנו לעולם :
3 תהי־עמכם חסד רחמים שלום מאלהים האב
ומאדנינו ישוע המשיח בן־האב באמת ואהבה: 4 שמחתי
מאוד כי־מצאתי מבניך כי־מתהלכים באמת כמונו
לקחנו את־המצוה מן־האב : 5 ועתה שואל אני מתך
הגבירה לא־כמו לכתב אליך את־מצוה חדשה כי־אם
אותה שהיתה לנו מראשית אשר נאהב איש את רעהו :
6 וזאת היא האהבה אשר נתהלך במצותיו כי־זאת היא
המצוה כמוכם שמעתם מראשית אשר בה תתהלכון :
7 כי־מתעים רבים יצאו בעולם אשר לא מתודים
את ישוע המשיח כי־בא בבשר זה הוא המתעה ואויב
המשיח : 8 השמרו לכם פן־נאבד טובה מה־פעלנו כי
אם שכר מלא נקח : 9 כל־אשר עובר ולא מעודד
בתורת המשיח לא יש־לו אלהים המעודד בתורת
המשיח גם הוא יש־לו האב וגם הבן : 10 אם־יבוא איש
אליכם ולא יביא אליכם את־התורה הזאת לא תקחוהו
הביתה ולשלומו לא שאלו : 11 כי־השואל לשלומו
מתחבר עם מעשיו הרעים (הנה אמרתי לכם מקדם־פן
תבושו ביום יהוה :) 12 רבות היו לי לכתב אליכם אך
לא אכתב במגלה ובדיו כי־אם משבר אני לבוא אליכם
ופה אל־פה לדבר אשר תמלא שמחתנו : 13 שאלו
לשלומך בני אחותך הבחירה אמן:

תם ונשלם :

יִהְיוּ לוֹ הַחַיִּים וַאֲשֶׁר לֹא יֵשׁ לוֹ בֶן־אֱלֹהִים גַּם לֹא יִהְיוּ
לוֹ הַחַיִּים׃ 13 אֶת־הָאֵלֶּה כָּתַבְתִּי לַמַּאֲמִינִים בְּשֵׁם בֶּן־
אֱלֹהִים אֲשֶׁר תֵּדְעוּ כִּי־יֵשׁ לָכֶם חַיֵּי עוֹלָם וַאֲשֶׁר תַּאֲמִינוּ
בְּשֵׁם בֶּן־אֱלֹהִים׃ 14 וְזֹאת הִיא הַבִּטָּחוֹן אֲשֶׁר יֶשׁ־לָנוּ
אֵלָיו וְאִם מְאוּמָה נִשְׁאַל מִמֶּנּוּ כִּרְצוֹנוֹ שׁוֹמֵעַ אֵלֵינוּ׃
15 וְאִם יָדַעְנוּ כִּי־שׁוֹמֵעַ אֵלֵינוּ בְּכָל־אֲשֶׁר נִשְׁאַל מִמֶּנּוּ
גַּם יָדַעְנוּ כִּי־נִקַּח מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־הַשְּׁאֵלוֹת לִבֵּנוּ׃ 16 אִם
אִישׁ יוֹדֵעַ כִּי־אָחִיו חוֹטֵא אֶת־חֲטָאָה לֹא לַמָּוֶת יִשְׁאַל וְיִתֵּן
לוֹ אֶת־הַחַיִּים אֶת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר חוֹטְאִים לֹא לַמָּוֶת
יֵשׁ־חֲטָאָה לַמָּוֶת וְעָלֶיהָ אֵינֶנִּי אוֹמֵר לִשְׁאוֹל׃ 17 כָּל־עַוְלָה
חֲטָאָה הִיא וְיֵשׁ חֲטָאָה לֹא לַמָּוֶת׃ 18 יָדַעְנוּ כִּי־כָל־הַנּוֹלָד
מֵאֱלֹהִים לֹא יֶחֱטָא כִּי־הַנּוֹלָד מֵאֱלֹהִים נֹצֵר אֶת־נַפְשׁוֹ
וְהַשָּׂטָן הָרָע אֵינֶנּוּ מַגִּיעַ בּוֹ׃ 19 יָדַעְנוּ כִּי־מֵאֱלֹהִים אֲנַחְנוּ
וְהָעוֹלָם כֻּלּוֹ בָּרָע הוּשָׂם׃ 20 יָדַעְנוּ כִּי־בֶן־אֱלֹהִים בָּא
וְנָתַן לָנוּ אֶת־תְּבוּנָה אֲשֶׁר נֵדַע אֶת אֱלֹהֵי אֱמֶת
וְהוֹוִים אֲנַחְנוּ בַּנֶּאֱמָן בִּבְנוֹ בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ זֶה הוּא
אֱלֹהֵי אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם׃ 21 בָּנַי שִׁמְרוּ נַפְשְׁכֶם מֵאֱלִילִים
אָמֵן׃

תם ונשלם׃

אִגֶּרֶת לְיוֹחָנָן כְּלִילָה הַשֵּׁנִית׃

א CAP. I.

1 הַזָּקֵן לַגְּבִירָה בְּחִירָה וּלְבָנֶיהָ אֲשֶׁר אֲנִי אוֹהֲבָם
בֶּאֱמֶת

ובאותי אותך ומפה אל־פה נדברה׃ 15 שלום לך שאלו
לשלומך הרעים שאל לשלום הרעים בשמותם׃

תם ונשלם׃

אגרת ליהודה השליח הכללית׃

א CAP. I.

1 יהודה עבד ישוע המשיח אחי יעקב לאשר
מאלהים האב מקדשים ובישוע המשיח נקראים ונצורים
המה׃ 2 תרבה לכם ושלום ואהבה למרבה׃ 3 אהובי
בשומי בלבי הרבה ובגשתי לכתוב אליכם על־ישועת
כלנו אמרתי על צרככם הוא לכתוב אליכם את־דברי
תחנונותי להלחם מלחמות יהוה על־האמונה אשר
פעם אחת נתנה לקדושים׃ 4 כי על־באו במרמה אנשים
אשר מקדם נכתבו אל־משפט הזה רשעים אשר בפשע
את־חסד אלהינו הופכים לזלותם ולבשנה ואותו
אשר לבדו הוא אלהים ואדנינו ישוע המשיח מכחשים׃
6 וחפצתי להזכיר אתכם כי ידעתם במד׳ יד לז
Num. 14. 37. פעם אחת את־זאת כי יהוה (אלהיכם
ישוע) בהושיעו את־עמו מארץ מצרים שנית אבד
אותם אשר לא האמינו׃ 6 ואת־המלאכים אשר
לא נצרו את־משרתם כי אם־עזבו את־מקומם
למשפט יום גדול באסורי עולם תחת האפל נצרם׃

וכי־סדום

אגרת ליוחנן השלישית:

א CAP. I.

1 הזקן לגאיוס לידידי אשר אהבתיו באמת: 2 אהובי
על־כל־דברים מתפלל אני אשר תצליח ותשלה כהצליח
נפשך: 3 כי־שמחתי מאד כאשר באו האחים והעידו
על־אמתך איך אתה באמת מתהלך: 4 שמחה גדולה
איננה לי משמעי כי־בני באמת מתהלכים: 5 אהובי
נאמן את לעשות בכל אשר תפעל גם באחים וגם בגרים:
6 אשר העידו על־אהבתך לפני העדה והיטבת לעשות
כי־שלחתם כחוק לפני אלהים: 7 כי־בעבור שמו יצאו
ומאומה לא לקחו מן־הגוים: 8 וחובים אנחנו לקחתם
אשר כאלה להיות עוזרי האמת: 9 כתבתי אל־העדה
כי־אם המתאוה להיות ראשה דיוטריפס איננו מקבל
אותנו: 10 על־כן אם אבוא אזכיר את־מעשיו אשר
עשה בדברים רעים מלשין אותנו ולא יש־לו די באלה
והוא לא מקבל את־האחים ואשר מתאוים מכלאם
ומעדתם משליכם: 11 אהובי אל־תרדוף אחרי רעה כי
אם אחרי טובה עושה טוב מאלהים הוא ועושה רע לא
יראה את־פני־אלהים: 12 לדימטריוס הועד מכלם
ומאמת גם היא ואנחנו מעידים וידעתם כי־עדותנו
אמת היא: 13 הרבה היו לי לכתב אך לא חפצתי
בדיו ובעט סופר לכתב אליך: 14 ומשבר אני במהרה
לראות

רְשָׁעוֹת נַפְשׁוֹתָם׃ 19 אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִתְפָּרְדוּ מִמֶּנּוּ
אַנְשֵׁי־נַפְשׁוֹתָם וְרוּחַ אֱלֹהִים אֵין לָמוֹ׃ 20 וְאַתֶּם אֲהוּבַי
בְּנוּ אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם עַל־אֱמוּנָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה וְהִתְפַּלְלוּ
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ׃ 21 וְנִצְרוּ אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּאַהֲבַת אֱלֹהִים
קַוּוּ אֶת־תְּחִנַּת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְחַיֵּי עוֹלָם׃
22 וְהַכִּירוּ בֵּין הָאֵלֶּה אֲשֶׁר תְּחוֹנְנוּם׃ 23 וּבֵין הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
בְּיִרְאָה תּוֹשִׁיעוּ וּמֵאֵשׁ תִּגְאָלוּ וְשִׂנְאוּ אֶת־כְּתֹנֶת אֲשֶׁר בָּהּ
מוּם הַבָּשָׂר׃ 24 וְלוֹ אֲשֶׁר יָכוֹל לִנְצֹר אֶתְכֶם בְּלִי נֶגֶף
וּלְהַעֲמִידְכֶם לִפְנֵי כְבוֹדוֹ תְּמִימִים בְּלִי־מוּם בַּעֲלִיצוּת
(בְּבִיאַת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃) 25 אֲשֶׁר לְבַדּוֹ חָכָם
לֵאלֹהֵינוּ וּלְמוֹשִׁיעֵנוּ (בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ) כָּבוֹד
גְּדֻלָּה כֹּחַ וּגְבוּרָה (מִקַּדְמַת כָּל־עוֹלָם) וְעַתָּה וּלְכָל־
עוֹלָמִים אָמֵן׃

תם ונשלם׃

חֲזוֹן יוֹחָנָן אִישׁ־הָאֱלֹהִים׃

א CAP. I.

1 סוֹד גִּלּוּי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר נָתַן לוֹ אֱלֹהִים לְהַרְאוֹת
אֶת־עֲבָדָיו מַה־צָּרִיךְ לִהְיוֹת בִּמְהֵרָה וַיַּגֵּד וַיִּשְׁלַח בְּמַלְאָכוֹ
לְעַבְדּוֹ לְיוֹחָנָן׃ 2 אֲשֶׁר הֵעִיד אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים וְאֶת־
עֵדוּת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כְּמָה רָאָה׃ 3 אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר
קוֹרֵא וַאֲשֶׁר שׁוֹמְעִים אֶת־דִּבְרֵי הַנְּבוּאָה וְשׁוֹמְרִים אֶת־
הַכְּתוּבִים

7 וכי־סדום ועמרה והערים אשר סביבותיהן כמוהם
זנו והונו והלכו אחרי בשר אחר הושמו לאות ומשל
ומשפט ודראון אש עולם נשאים : 8 וכמו כן האלה
ככלבים הוים שכבים את־הבשר מטמאים את־המשרה
מניאים ואת־כבודים מקללים: 9 ומיכאל ראש המלאכים
כאשר היה לו ריב ויתוכח עם השטן על־גוית משה
לא מלאו לבו לחיבנו במשפט הקללה Zach. זכר׳ ג׳ ב׳
כי־אם אמר יגער יהוה בך השטן : 3. 2.
10 והמה את־אשר לא יודעים מקללים ואשר טבעית
כבהמות בעירות מבינים באלה נשחתים : 11 אוי להם
כי־בדרך קין הלכו ובתועת ופחזות בלעם בשכר נשפכו
כמים בתלונת קרח אבדו : 12 המה הונים במרזחיהם
מומים אוכלי לחם בלתי יראת יהוה רועי נפשותם
עננים בלי־מים המתאבכים ברוחות גאות עשן עצי
דאבון בלי־פרי פעמים מתים נעקרים : 13 כגלי־ים הולך
וסוער מטמאים את־בשת נפשם כוכבי לכת לאשר נצר
אפל חשך צלמות לעולם : 14 ויתנבא על־האלה חנוך
השביעי מאדם לאמר הנה בא יהוה אלהים ברבבותיו
כל־קדושים עמו : 15 לעשות משפט על־כלם ולהוכיח
את־כל רשעיהם על־כל־מעשי רשעתם אשר רשעו ועל־
כל־הקשות אשר דברו עליו חטאים רשעים : 16 אלה
הם מלינים מניאי־תנואות ההולכים Psa. תהל׳ יז׳ י׳
כתאות נפשותם פימו דברו בגאות 17. 10.
נושאי־פנים בעבור השחד: 17 ואתם אהובי זכרו דברים
המדברים מקדם משליחי אדנינו ישוע המשיח : 18 אשר
אמרו לכם כי־בעת קץ יהיו לצים אשר ילכו במאוי

פניו כאור שמש בגבורתו : 17 וכי ראיתיו נפלתי אל־
רגליו כמת וישם את־ידו־ימינו עלי
לאמר אלי אל־תירא אני ראשון ואני
ישע׳ מא׳ ד׳ ומד׳ ו׳ Esa.41.4. & 44.6.
אחרון הוא : 18 והחי והייתי מת והנני חי אני לעולמי
עולמים אמן ויש־לי מפתחי שאול ומות : 19 כתב אשר
ראיתה ואשר הוים ואשר עתידים להיות אחרי
כן : 20 סוד שבעת הכוכבים אשר ראיתה על־ימיני
ושבע מנורות זהב שבעה כוכבים שבעת מלאכי
הקהלות המה ושבע מנורות אשר ראיתה שבע קהלות
הנה :

ב׳ CAP. II.

1 אל־מלאך קהלת אפסוס כתב כה־אמר המחזיק את־
שבעת כוכבים בימינו המתהלך בתוך שבע מנורות
זהב : 2 ידעתי את־מעשיך ואת־יגיעך ואת־תוחלתך
וכי־לא תוכל לסבול את־הרעים ונסית אותם אשר
אומרים על־נפשם כי־שליחים המה ואינם הווים
ומצאתם כוזבים : 3 וסבלת ונדמית ובעבור שמי יגעת
ולא עיפת : 4 כי־אם יש־לי דבר עליך כי־עזבת את־
אהבתך הראשונה : 5 לכן זכר מאיזה נפלת ושובה
מרעתך ועשה את־מעשים הראשונים ואם לא אבוא
מהרה אניע את־מנורתך ממקומה אם לא תשוב מרעתך :
6 כי־אם זאת יש־לך לטובה כי־שונא את את־מעשי
הניקולאים אשר גם שנאתים : 7 לאשר יש לו אזנים
ישמע מה תאמר הרוח לקהלות למנצח אתן לו לאכל
מעץ־החיים שהוא בתוך גן אלהי : 8 ואל־מלאך
קהלת שמרנה כתוב כה אמר הראשון והאחרון אשר

הכתובים בה כי העת קרובה היא: 4 יוחנן לשבע קהלות
שהן באסיה חסד לכם ושלום מאשר — שמות ג׳ יד Exo.
הוה והיה ויהיה ומשבע רוחות אשר
הן לפני כסאו: 5 ומן ישוע המשיח העד — תהלי׳ פט לז
הנאמן הבכור מהמתים והשר מלכי הארץ — או לח Psal. 89. 37.
אשר אהב אותנו ורחץ אותנו מחטאתינו — seu 38.
בדמו: 6 ועשנו למלכים ולכהנים לאלהים ולאביו לו
הכבוד והגבורה לעולמי עולמים אמן: 7 הנה בא בעננים
ויראה אותו כל-עין וגם אלה אשר — זכר׳ יב י Zechar.
דקרו וספדו כל-שבטי הארץ אכן אמן: — 12. 10.
8 אני הוא אות אלף ותו ראשון ואחרון נאם יהוה אשר הוה
ואשר היה ואשר יהיה כל יכול: 9 אני יוחנן גם אחיכם גם
חברכם בצרה ובממלכה ובתקות ישוע המשיח הייתי באי
הנקרא פתמוס בעבור דבר אלהים ובעבור עדות ישוע
המשיח: 10 הייתי ברוח ביום אדנינו ושמעתי אחרי קול גדול
כשופר: 11 לאמר אני הוה אות אורים ותמים ראשון
ואחרון ואשר רואה את כתב אל-ספר ושלח אל-
קהלות אשר באסיה אל-אפסוס ואל-שמרנה ואל-פרגמון
ואל-טואתירא ואל-סרדיס ואל-פילדלפיא ואל-
לאודקיא: 12 ופניתי להביט בקול אשר דבר עמי ובפנותי
והנה ראיתי שבע מנורות זהב: 13 ובתוך שבע מנורות
כדמות בן-אדם לבוש כתנת בד אזור במתניו אבנט
זהב: 14 וראשו ושערו לבנים כצמר צחר כשלג
ועיניו כלהבת אש: 15 ורגליו כעין חשמל במראה אש
בתנור וקולו כקול מים רבים: 16 ובימינו היו לו
שבעה כוכבים ומפיו יוצאת חרב פיפיות חדה ומראה
פניו

חֲמָתָהּ: 20 אֲבָל יֶשׁ־לִי עָלֶיךָ מְעַטִּים כִּי־תַנִּיחַ
אֶת־אִשָּׁה אִיזֶבֶל הָאוֹמְרָה עַל־נַפְשָׁהּ כִּי־נְבִיאָה הִיא
לְלַמֵּד וּלְהַתְעוֹת אֶת־עֲבָדַי לִזְנוֹת וְלֶאֱכֹל מִזִּבְחֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים: 21 וָאֶתֵּן לָהּ עֵת לָשׁוּב מִתַּזְנוּתֶיהָ וְלֹא
שָׁבָה: 22 הִנֵּה אֲנִי אַשְׁלִיכֶנָּה אֶל־הַמִּטָּה וַאֲשֶׁר נֹאֲפוּ
אִתָּהּ אֶל־צָרָה גְדוֹלָה אִם לֹא יָשׁוּבוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם:
23 וְאֶת־בָּנֶיהָ אֶהֱרֹג בַּמָּוֶת וְיֵדְעוּ
כָל־הַקְּהִלּוֹת כִּי־אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב
וּבֹחֵן כְּלָיוֹת לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו:

שׁ״א ט״ז ז׳ תהל׳ ז׳ י׳ ירמ׳ י״א כ׳ וי״ז י׳ 1Sam.16.7. Psl. 7.10. Jer.11.20.& 17.10.

24 וַאֲלֵיכֶם אוֹמֵר אֲנִי וְאֶל־הָאַחֵרִים אֲשֶׁר בְּטוּאָתִירָא
כַּמָּה לֹא לָקְחוּ אֶת־תּוֹרַת הַזֹּאת וַאֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶת־
עֹמֶק הַשָּׂטָן (כְּמוֹ אוֹמְרִים) לֹא אַשְׁלִיךְ עֲלֵיכֶם עֹל־אַחֵר:
25 לָכֵן אֲשֶׁר יֶשׁ־לָכֶם הַחֲזִיקוּהוּ עַד־כִּי אָבוֹא: 26 וְהַמְנַצֵּחַ
וּמַחֲזִיק עַד סוֹף אֶת־מַעֲשַׂי אֶתֵּן לוֹ שִׁלְטוֹן הַגּוֹיִם:
27 וְיָרֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר יְנַפְּצֵם
כְּמוֹנִי גַּם לָקַחְתִּי מֵאָבִי: 28 וְאֶתֵּן לוֹ

תהל׳ ב׳ ח׳ Psal. 2.8.

אֶת־כּוֹכַב הֵילֵל בֶּן־שָׁחַר: 29 לַאֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ אָזְנַיִם יִשְׁמַע
מַה־מְדַבֶּרֶת הָרוּחַ לַקְּהִלּוֹת:

ג CAP. III.

1 וּלְמַלְאַךְ הַקְּהִלָּה אֲשֶׁר בְּסַרְדֵּיס כְּתֹב כֹּה אָמַר אֲשֶׁר לוֹ
שֶׁבַע רוּחוֹת אֱלֹהִים וְשִׁבְעָה כּוֹכָבִים יָדַעְתִּי אֶת־מַעֲשֶׂיךָ
כִּי־יֶשׁ־לְךָ שֵׁם כִּי־חַי אַתָּה וּמֵת אַתָּה: 2 הֱיֵה שֹׁקֵד וְסַעֵד
אֶת־הָאַחֵרִים הָעֲתִידִים לָמוּת כִּי־לֹא מָצָאתִי מַעֲשֶׂיךָ
כִּי־שְׁלֵמִים לִפְנֵי אֱלֹהִים: 3 לָכֵן זְכֹר אֵיכָכָה לָקַחְתָּ וְשָׁמַעְתָּ
וּשְׁמוֹר וְשׁוּבָה וְאִם לֹא תִשְׁקֹד אָבוֹא אֵלֶיךָ כַּגַּנָּב וְלֹא תֵדַע
בְּמַה־שָּׁעָה אָבוֹא אֵלֶיךָ: 4 יֶשׁ־לְךָ שֵׁמוֹת מְעַטִּים בְּסַרְדִּיס
אֲשֶׁר

הָיָה מֵת וְחִי׃ 9 יָדַעְתִּי אֶת־מַעֲשֶׂיךָ וְאֶת־מְצוּקוֹתֶיךָ וְאֶת
מִסְכְּנוּתֶךָ (אַף כִּי־עָשִׁיר־אַתְּ) וְאֶת־גְּרוּפַּת הָאוֹמְרִים
כִּי־יְהוּדִים הֵמָּה וְאֵינָם כִּי־אִם עֲדַת הַשָּׂטָן ׃ 10 אַל־
תִּירָא מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר תְּעֻנֶּה בָּם כִּי־הִנֵּה עָתִיד הַשָּׂטָן
לְהַשְׁלִיךְ מִכֶּם אֲנָשִׁים בַּמַּטָּרָה אֲשֶׁר תִּנָּסוּ וּתְהִי־לָכֶם צָרָה
עֲשֶׂרֶת יָמִים הֱיֵה נֶאֱמָן עַד־מָוְתָה וְאֶתֵּן לְךָ אֶת־עֲטֶרֶת
הַחַיִּים ׃ 11 לַאֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ אָזְנַיִם יִשְׁמַע מַה־תְּדַבֵּר הָרוּחַ
לַקְּהִלּוֹת הַמְנַצֵּחַ לֹא יֵעָנֵשׁ מִמָּוֶת הָאַחֲרוֹן ׃ 12 וּלְמַלְאַךְ
אֲשֶׁר בִּקְהִלַּת פֶּרְגָמוֹן כְּתֹב לוֹ כֹּה אָמַר לַאֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ
חֶרֶב פִּיפִיּוֹת חַדָּה ׃ 13 יָדַעְתִּי אֶת־מַעֲשֶׂיךָ וְאַיֵּךְ שׁוֹכֵן
בַּאֲשֶׁר כִּסֵּא הַשָּׂטָן וּמַחֲזִיק אַתְּ בִּשְׁמִי וְלֹא כִחַשְׁתְּ
אֶת־אֱמוּנָתִי גַּם בַּיָּמִים אֲשֶׁר הֹרַג אַנְתִּיפַּס עֵדִי הַנֶּאֱמָן
עִמָּכֶם אֲשֶׁר שָׁם שׁוֹכֵן הַשָּׂטָן ׃ 14 כִּי־אִם יֶשׁ־לִי עָלֶיךָ
מְעַטִּים כִּי־יֶשׁ־לְךָ שָׁם הַמַּחֲזִיקִים בְּלִמּוּד בִּלְעָם אֲשֶׁר
לִמֵּד אֶת־בָּלָק לְהַשְׁלִיךְ מִכְשׁוֹל לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
לֶאֱכֹל מִזִּבְחֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלִזְנוּת ׃ 15 כָּכָה גַּם אַתְּ
יֶשׁ־לְךָ אֲנָשִׁים הַמַּחֲזִיקִים בְּלִמּוּד הַנִּיקוֹלָאִים אֲשֶׁר
שְׂנֵאתִים ׃ 16 שׁוּבָה אֵלַי וְאִם לֹא תָשׁוּב אָבוֹא בִמְהֵרָה
וְתִלְחַמְתִּי עֲלֵיהֶם בְּחֶרֶב פִּי׃ 17 לַאֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ אָזְנַיִם יִשְׁמַע
מַה־תֹּאמַר רוּחַ לַקְּהִלּוֹת לַמְנַצֵּחַ אֶתֵּן לוֹ לֶאֱכֹל מִמָּן
הַמִּסְתָּר וְאֶתֵּן לוֹ חָצָץ לָבָן וְעַל־הֶחָצָץ שֵׁם חָדָשׁ נִכְתָּב
וְאִישׁ לֹא יוֹדֵעַ כִּי־אִם אֲשֶׁר יִקָּחֶנּוּ ׃ 18 וְאֶל־מַלְאַךְ
הַקְּהִלָּה אֲשֶׁר בְּטוּאַתִּירָא כְּתֹב כֹּה אָמַר בֶּן־אֱלֹהִים
לַאֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ עֵינַיִם כְּלַהֶבֶת אֵשׁ וְרַגְלָיו כְּעֵין חַשְׁמַל ׃
19 יָדַעְתִּי אֶת־מַעֲשֶׂיךָ גַּם אַהֲבָה גַּם כְּהֻנָּה גַּם־אֱמוּנָה
אֶת־דָּמְיְךָ וְגַם אֶת־מַעֲשֶׂיךָ הָאַחֲרוֹנִים כִּי־רַבִּים מֵרִאשׁוֹנִים
הֵמָּה ׃

אך עשרתי מצאתי הון ומאומה לא חסרתי ולא
ידעת כי אמלל אביון מסכן עור וערום אתה:
18 איעצך לשבר ממני זהב מטהר צרוף באש אשר תעשר
ובגדי בוץ אשר תלבש ולא תגלה בשת ערותך ובקילור
תמשח את עיניך אשר תראה: 19 אני
מוכיח ומיסר את כל אהבי לכן קנא
ושוב: 20 הנה עמדתי פתח הבית ומתדפק אם איש
ישמע בקולי ויפתח את הדלת אבוא אליו ואכל ואשתה
עמו והוא אתי: 21 המנצח אתן לו לשבת אתי בכסאי
כמוני נצחתי וישבתי את אבי בכסאו: 22 אשר יש לו
אזנים ישמע מה האמר הרוח לקהלות:

משל ג יב Prov. 3. 12.

ד CAP. IV.

1 ואחרי כן ראיתי והנה דלת פתוח בשמים וקול
הראשון אשר שמעתיו כשופר מדבר עמי לאמר עלה
הנה ואגיד לך מה צריך להיות אחרי הימים האלה:
2 ובמהרה הייתי ברוח והנה כסא הושם בשמים ועל
הכסא יושב היה איש: 3 ואשר ישב דומה היה במראה
לאבן ישפה ולאדם וקשת מסביב לכסא כדמות עין
ברקת: 4 ומסביב לכסא כסאות עשרים וארבע ועל
הכסאות ראיתי את עשרים וארבעה זקנים יושבים
המלבשים בוץ והיו להם על ראשיהם עטרות זהב:
5 ומכסא יצאו ברקים רעשים קולות ושבעת לפידי אש
בוערים לפני הכסא שהם שבע רוחות אלהים: 6 ולפני
הכסא ים זך כמראה זכוכית ובתוך הכסא ומסביב לכסא
דמות ארבע חיות המלאות עינים פנים ואחור: 7 והחיה
הראשונה

אשר לא טמאו את בגדיהם ויתהלכו אתי מלבשים
בוץ כי־שוים המה׃ 5 המנצח ילבש בבוץ ולא אמחה
את שמו מספר החיים ואודה שמו לפני אבי ולפני
מלאכיו׃ 6 לאשר יש־לו אזנים ישמע מה־תאמר הרוח
לקהלות׃ 7 ולמלאך הקהלה אשר היא
בפילדלפיא כתב כה אמר הקדוש הנאמן
לאשר יש־לו מפתח בית דוד על־שכמו
ופתח ואין סוגר וסגר ואין פותח׃
ידעתי את־מעשיך הנה נתתי לפניך שער פתוח ואיש
לא יוכל לסגור אותו כי־יש־לך כח קטן ושמרת את־
דברי ולא כחשת את־שמי׃ 9 הנה נותן אני מעדת
השטן האומרים על־נפשותם כי־יהודים המה ולא הוים
כי־אם כוזבים הנני ואעשה אותם אשר יבואו וישתחוו
לפני רגליך וידעו כי־אני אהבתיך׃ 10 כי־נצרת את־
דבר תוחלתי ואני אשמרך מעת המסה אשר עתידה
לבוא על־כל־התבל לנסותם אשר יושבים על־הארץ׃
11 הנה בא אנכי מהרה החזק מה יש־לך ואיש לא
יקח את־עטרתך׃ 12 המנצח אעשנו לעמוד בעם אלהי
וחוצה לא יצא עוד ואכתב עליו את־שם אלהי
ושם עיר אלהי ירושלים הקדושה היורדת מעל־השמים
מאלהי ואת־שמי חדש׃ 13 ואשר יש־לו אזנים ישמע
מה תאמר רוח לקהלות׃ 14 ולמלאך קהלת לאודיקיא
כתב כה אמר האמן העד נאמן ואמת ראשית בריאת
אלהים׃ 15 ידעתי את־מעשיך כי־לא קר ולא מרתח
אתה מי־יתן ותהי־קר או מרתח׃ 16 לכן כי־מוך אתה
ולא קר ולא מרתח עתיד אני להקיאך מפי׃ 17 כי־אמרת

ישע׳ כב׳ כב׳ איו׳ יב׳ יד׳ Isa. 22. 22. Job. 12. 14.

אף

הָאָרֶץ׃ 7 וַיָּבוֹא וַיִּקַּח אֶת־מְגִלַּת הַסֵּפֶר מִימִין הַיּוֹשֵׁב
עַל־הַכִּסֵּא׃ 8 וְכַאֲשֶׁר לָקַח אֶת־מְגִלַּת הַסֵּפֶר אָז עֶשְׂרִים
וְאַרְבָּעָה זְקֵנִים נָפְלוּ לִפְנֵי הַכֶּבֶשׂ וּלְאִישׁ אִישׁ מֵהֶם הָיוּ לוֹ
כִּנּוֹרוֹת וּמַחְתּוֹת זָהָב הַמְלֵאוֹת קְטֹרֶת אֵלֶּה הֵן תְּפִלּוֹת
הַקְּדוֹשִׁים׃ 9 וְשָׁרוּ שִׁיר חָדָשׁ לֵאמֹר שָׁוֶה לְךָ לָקַחַת
אֶת־מְגִלַּת הַסֵּפֶר וּלְפַתֵּחַ חוֹתָמֶיהָ כִּי־נִטְבַּחְתָּ וּפְדִיתָה
אוֹתָנוּ לֵאלֹהִים בְּדָמֶיךָ מִכָּל־שֵׁבֶט וְלָשׁוֹן וְעָם וָגוֹי׃
10 וַעֲשִׂיתָנוּ לֵאלֹהֵינוּ לִמְלָכִים וּלְכֹהֲנִים וְנִמְלֹךְ עַל־הָאָרֶץ׃
11 וְרָאִיתִי וְשָׁמַעְתִּי קוֹל מַלְאָכִים רַבִּים Dan. 7. 10. דני׳ ז׳ י׳
סָבִיב לַכִּסֵּא וְלַחַיּוֹת וְלַזְּקֵנִים וַיְהִי־
מִסְפָּרָם רִבְבוֹת רְבָבוֹת וְאַלְפֵי אֲלָפִים׃ 12 לֵאמֹר בְּקוֹל
גָּדוֹל שָׁוֶה לַכֶּבֶשׂ הַנִּטְבָּח לָקַחַת כֹּחַ וְעֹשֶׁר וְחָכְמָה וּגְבוּרָה
וְכָבוֹד וְהָדָר וְתוֹדָה׃ 13 וְכָל־הַבְּרִיאָה אֲשֶׁר הִיא בַשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ וְתַחַת הָאָרֶץ וַאֲשֶׁר עַל־הַיָּם וְכָל־דְּבָרִים אֲשֶׁר בָּם
שָׁמַעְתִּי לֵאמֹר לַיּוֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא וְלַכֶּבֶשׂ בְּרָכָה וְהָדָר
וְכָבוֹד וּגְבוּרָה לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ 14 וְאַרְבַּע חַיּוֹת אָמְרוּ
אָמֵן וְעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה זְקֵנִים נָפְלוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְחַי לְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים׃

ו CAP. VI.

1 וְרָאִיתִי כַּאֲשֶׁר פָּתַח הַכֶּבֶשׂ אֶחָד מִן הַחוֹתָמִים וְשָׁמַעְתִּי
אַחַת מֵאַרְבַּע הַחַיּוֹת לֵאמֹר כְּקוֹל רַעַם בּוֹא וּרְאֵה׃
2 וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה סוּס לָבָן וַאֲשֶׁר יָשַׁב עָלָיו הָיְתָה לוֹ קֶשֶׁת
וְתִנָּתֵן לוֹ עֲטֶרֶת וַיֵּצֵא מְנַצֵּחַ וּלְנַצֵּחַ׃ 3 וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־
חוֹתָם הַשֵּׁנִי שָׁמַעְתִּי כִּי־אָמְרָה חַיָּה הַשֵּׁנִית בּוֹא וּרְאֵה׃
4 וַיֵּצֵא סוּס אַחֵר אָדוֹם וַאֲשֶׁר יָשַׁב עָלָיו נִתַּן לוֹ לָקַחַת
אֶת־שָׁלוֹם מֵעַל־הָאָרֶץ וַאֲשֶׁר יִטְבְּחוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
וְנִתְּנָה

הראשונה כפני אריה וחיה השנית כפני שור וחיה
השלישית היו לה כפני אדם וחיה הרביעית כפני נשר
ידאה : 8 וארבע חיות שש כנפים ושש כנפים לאחת
מסביב ומחוץ מלאות עינים ומנוחה לא יש־להם יומם
Isa. 6. ישע׳ ו׳ ג׳ ולילה לאמר קדוש קדוש קדוש יהוה
3. צבאות כל־יכול אשר היה והוה ויהיה :
9 וכאשר נתנו החיות כבוד והדר ותודה ליושב על־
הכסא לחי לעולמי עולמים : 10 אז־נפלו עשרים
וארבעה זקנים לפני יושב על־הכסא וישתחוו לחי
לעולמי עולמים וישליכו את־עטרותם לפני הכסא
לאמר : 11 שוה לך יהוה לקחת כבוד והדר וגבורה
כי־אתה בראת את־כל ובעבור רצונך היו ונבראו :

ה CAP. V.

1 ואראה והנה אל־יד ימינו אשר ישב על־הכסא מגלת
ספר והיא כתובה פנים ואחור וחתומה בשבעה חותמים :
2 ואראה את־מלאך גבור הקורא בקול גדול מי־שוה
לו לפתח את־מגלת הספר ולפתח את־חותמיה : 3 ואיש
לא יכל גם בשמים וגם בארץ וגם תחת הארץ לפתח
את־מגלת הספר ולא לראותה : 4 ואני בכיתי הרבה
מאד כי־איש לא נמצא השוה לפתוח ולקרא את־מגלת
הספר וגם לא לראותה : 5 ואחד מן־הזקנים אמר אלי
אל־תבכה הנה הגביר האריה ההוה משבט יהודה שרש
דויד יפתח את־מגלת הספר ויפתח את־שבעה חותמים:
6 ואראה והנה בתוך הכסא ובתוך ארבע חיות ובתוך
הזקנים כבש העומד כמו נטבח והיו לו שבע קרנות
ושבעת עינים שהם שבע רוחות אלהים הנשלחות בכל־
הארץ

וְהַצְפִּינוּנוּ מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף הַיּוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא וּמֵחֲרוֹן
הַכֶּבֶשׂ ׃ 17 כִּי בָא יוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל וּמִי יוּכַל לַעֲמֹד
לְפָנָיו ׃

CAP. VII.

1 וְאַחֲרֵי כֵן רָאִיתִי אַרְבָּעָה מַלְאָכִים הָעוֹמְדִים לְאַרְבַּע
פִּנּוֹת הָאָרֶץ וּמַחֲזִיקִים אֶת אַרְבַּע רוּחוֹת הָאָרֶץ פֶּן
תִּשֹּׁף רוּחַ עַל הָאָרֶץ וְלֹא עַל הַיָּם וְלֹא עַל כָּל עֵץ ׃
2 וָאֶרְאֶה אֶת מַלְאָךְ אַחֵר הָעֹלֶה מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ לַאֲשֶׁר
הָיָה לוֹ חוֹתָם אֵל חַי וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל אַרְבַּעַת
הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר נִתַּן לָהֶם לְחַבֵּל אֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיָּם ׃
3 לֵאמֹר לֹא תְחַבְּלוּ אֶת הָאָרֶץ וְלֹא אֶת הַיָּם וְלֹא
אֶת הָעֵצִים עַד אֲשֶׁר נַתְוֶה תָו עַל מִצְחוֹת עַבְדֵי אֱלֹהֵינוּ ׃
4 וָאֶשְׁמַע אֶת מִסְפַּר הַחֲתוּמִים (קמ״ד) אֲלָפִים
הַנֶּחְתָּמִים מִכָּל מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ׃ 5 מִמַּטֵּה יְהוּדָה
(יב׳) אֲלָפִים חֲתוּמִים מִמַּטֵּה רְאוּבֵן (יב׳) אֲלָפִים
חֲתוּמִים מִמַּטֵּה גָד (יב׳) אֲלָפִים חֲתוּמִים ׃ 6 מִמַּטֵּה
אָשֵׁר (יב׳) אֲלָפִים חֲתוּמִים מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי (יב׳) אֲלָפִים
חֲתוּמִים מִמַּטֵּה מְנַשֶּׁה (יב׳) אֲלָפִים חֲתוּמִים ׃ 7 מִמַּטֵּה
שִׁמְעוֹן (יב׳) אֲלָפִים חֲתוּמִים מִמַּטֵּה לֵוִי (יב׳) אֲלָפִים
חֲתוּמִים מִמַּטֵּה יִשָּׂשכָר (יב׳) אֲלָפִים חֲתוּמִים ׃ 8 מִמַּטֵּה
זְבוּלֻן (יב׳) אֲלָפִים חֲתוּמִים מִמַּטֵּה יוֹסֵף (יב׳) אֲלָפִים
חֲתוּמִים מִמַּטֵּה בִנְיָמִין (יב׳) אֲלָפִים חֲתוּמִים ׃
9 וְאַחֲרֵי כֵן רָאִיתִי וְהִנֵּה הָמוֹן רַב אֲשֶׁר אִישׁ לֹא
יָכֹל לִסְפֹּר מִכָּל הַגּוֹיִם וּמִשְׁפָּחוֹת וְעַמִּים וּלְשׁוֹנוֹת
עוֹמְדִים לִפְנֵי הַכִּסֵּא וְלִפְנֵי הַכֶּבֶשׂ מְלֻבָּשִׁים בּוּץ
וּתְמָרִים בִּידֵיהֶם ׃ 10 וַיִּצְעֲקוּ בְקוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר הַיְשׁוּעָה
עֻשָׂה לֵאלֹהֵינוּ הַיּוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא וְלַכֶּבֶשׂ ׃ 11 וְכָל
עוֹמְחָל

ונתנה לו חרב גדולה : 5 ובאשר פתח את החותם
השלישי שמעתי כי אמרה החיה השלישית בוא וראה
ואראה והנה סוס שחר ואשר ישב עליו מאזנים בידו :
6 ואשמע את קול בתוך ארבע החיות לאמר שליש בר
בדרכמון ושלשה שלישי שעורים בדרכמון ואת שמן
ויין בל תגע : 7 ובאשר פתח את החותם הרביעי
שמעתי את קול החיה הרביעית בוא וראה : 8 ואראה
והנה סוס ירוק ואשר ישב עליו היה שמו מות
ושאול בא אחריו ותנתן להם שלטון להרג את
רביעית הארץ בחרב ברעב בדבר ובחית השדה :
9 וכאשר פתח את החותם החמישי ראיתי תחת המזבח
את נפשות אשר נטבחו בעבור דבר אלהים ובעבור
עדות הכבש אשר היתה להן : 10 ויזעקו בקול גדול
לאמר עד מתי יהוה הקדוש והנאמן לא תשפט ולא
תקום את דמינו מיושבי תבל : 11 ויתנו לאחת ואחת
בגדי בוץ ויאמר אליהן לנוח לעת מעט עד אשר ישלמו
חברתיהן ואחיהן העתידים להרג כמהן : 12 ואראה
כאשר פתח את החותם הששי והנה רעש גדול היה
והשמש היה שחור כשק השערות וירח היה כדם :
13 וכוכבי השמים נפלו על הארץ כאשר תפיל התאנה
את פגיה אם תנוע מרוח גדולה : 14 והשמים עלו
והתהפכו כמגלת ספר וכל הרים ואיים ממקומותם
נמוטו : 15 ומלכי הארץ והרברבנים והעשירים ושרי
אלפים וגבורים וכל עבדים וכל חפשים התחבאו
במערות ובסלעי ההרים : 16 ואמרו ישע ב יט הוש י ח
להרים ולסלעים תפלו עלינו Isa. 2,19. Hos. 10,8.
והצפינונו

לתקוע : 7 ויתקע מלאך הראשון ויהי ברד ואש בלולים
בדם וישלך בארץ ושלישית העצים נשרפה וכל עשב
דשא נשרף : 8 ויתקע מלאך השני וישלך בים כמו הר
אש גדול ותהי שלישית הים לדם : 9 ותמת שלישית
הבריאות שהן בים אשר נפש חיה בהן ושלישית האניות
נשחתה : 10 ויתקע מלאך השלישי ויפל משמים כוכב
גדול הבוער כלפיד ויפל על־שלישית הנהרות ועל־
מקורות המים : 11 ושם הכוכב נקרא לענה ושלישית
המים היתה ללענה ואנשים רבים מתו ממים כי־מרים
המרה : 12 ויתקע מלאך הרביעי ותכה שלישית השמש
ושלישית הירח ושלישית הכוכבים להחשך את שלישיתם
וכמו כן לא תנהר שלישית היום ואף לא הלילה :
13 ואראה ואשמע את־(מלאך) אחר ידאה בתוך
השמים לאמר בקול גדול אוי אוי אוי ליושבים על־הארץ
מקולות שופר שלושת מלאכים האחרים העתידים
לתקע :

 CAP. IX.

1 ויתקע מלאך החמשי ואראה את־כוכב משמים לנפל
על־הארץ ויתן לו מפתח באר התהום : 2 ויפתח את־
באר התהום ויעל עשן מבאר כעשן תנור גדול ויחשך
השמש ואויר מעשן הבאר : 3 ומעשן יצאו ארבה
על־הארץ ותנתן להם שלטון כשלטון עקרבי הארץ :
4 ויאמר אליהם פן־יחבלון את־עשב הארץ ולא כל־
דשא ולא כל־עץ כי־את־האנשים לבדם אשר לא יש־
להם חותם אלהים אות התו על־מצחותם : 5 ותנתן
להם פן יהרגום כי־אם ישסו לחמשה חדשים ושממתם

הַמַּלְאָכִים עָמְדוּ מִסָּבִיב לַכִּסֵּא וְלַזְּקֵנִים וּלְאַרְבַּע הַחַיּוֹת
וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי הַכִּסֵּא עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים׃ 12 לֵאמֹר
אָמֵן הַבְּרָכָה וְהַכָּבוֹד וְהַחָכְמָה וְהַתּוֹדָה וְהֶהָדָר וְהָעֹז
וְהַגְּבוּרָה לֵאלֹהֵינוּ לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים אָמֵן׃ 13 וַיַּעַן אֶחָד
מִן־הַזְּקֵנִים וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה אֲשֶׁר מְלֻבָּשִׁים בּוּץ מִי־הֵמָּה
וּמֵאַיִן בָּאוּ׃ 14 וָאֹמַר אֵלָיו אֲדֹנִי אַתָּה יָדַעְתָּ וַיֹּאמֶר אֵלַי
אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר בָּאוּ מִצָּרָה וּמִמְּצוּקָה גְדוֹלָה וְרָחֲצוּ אֶת־
בִּגְדֵיהֶם וְהִלְבִּינוּם בְּדַמֵי הַכֶּבֶשׂ׃ 15 עַל־כֵּן הוֹיִם לִפְנֵי
כִּסֵּא אֱלֹהִים וּמְשָׁרְתִים אוֹתוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה בְּהֵיכָלוֹ
וַאֲשֶׁר יוֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא צִלָּם הוּא לְעוֹלָם׃ 16 לֹא יִרְעֲבוּ
עוֹד וְלֹא יִצְמְאוּ עוֹד וְלֹא יַכֶּה אוֹתָם — Isa. ישע מט י
הַשֶּׁמֶשׁ וְלֹא כָּל־חֹם׃ 17 כִּי־הַכֶּבֶשׂ אֲשֶׁר — 49.10.
בְּתוֹךְ הַכִּסֵּא יִרְעֵם וִינַהֲלֵם אֶל־בְּאֵרוֹת — Isa. ישע כה ח
מֵימֵי חַיִּים וּמָחָה אֱלֹהִים אֶת־דִּמְעָה — 25.8.
מֵעַל־כָּל־פְּנֵיהֶם׃

ח CAP. VIII.

1 וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־חוֹתָם הַשְּׁבִיעִי הָיְתָה דְמִיָּה בַּשָּׁמַיִם
כַּחֲצִית הַשָּׁעָה׃ 2 וָאֶרְאֶה אֶת־שִׁבְעַת מַלְאָכִים הָעוֹמְדִים
לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּנָּתְנוּ לָהֶם שִׁבְעָה שׁוֹפָרוֹת׃ 3 וּמַלְאָךְ
אַחֵר בָּא וְעָמַד אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיְתָה לוֹ מַחְתַּת זָהָב וַתִּנָּתֶן
לוֹ רֹב קְטֹרֶת לָתֵת לִתְפִלּוֹת כָּל־הַקְּדוֹשִׁים עַל־מִזְבַּח זָהָב
אֲשֶׁר הוּא לִפְנֵי הַכִּסֵּא׃ 4 וַיַּעַל־עֲשַׁן קְטֹרֶת בִּתְפִלּוֹת
הַקְּדוֹשִׁים מִיַּד־הַמַּלְאָךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים׃ 5 וַיִּקַּח הַמַּלְאָךְ
אֶת־הַמַּחְתָּה וַיְמַלֵּא אוֹתָהּ בְּאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־
הָאָרֶץ וַיְהִי־קוֹלוֹת וְרַעַם וּבְרָקִים וָרַעַשׁ׃ 6 וְשִׁבְעָה
הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר הָיוּ לָהֶם הַשּׁוֹפָרוֹת הֵכִינוּ אֶת־נַפְשָׁם
לִתְקוֹעַ׃

20 ושאר האנשים אשר לא נהרגו תהל' קטו ד
במגעים האלה לא שבו ממעשי ידיהם וקלה טו Ps. 115.
אשר לא השתחוה לשדים ולאלילי זהב 4. & 135. 15.
וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא יוכלו לראות ולא
לשמוע ולא להלך: 21 ולא שבו מרצחם ולא מכשפיהם
ולא מזנוניהם ולא מגנבתם:

CAP. X. י

1 ואראה את מלאך אחר הגבור כי ירד משמים בעטור
ענן וקשת על ראשו ומראה פניו כשמש ורגליו כעמודי
אש: 2 והיה לו בידו מגלת ספר פרושה וישם את
רגלו ימינו על הים ואת שמאולו על הארץ: 3 ויצעק
בקול גדול כאשר ישאג האריה וכאשר צעק דברו שבעה
רעמים את קולותם: 4 וכאשר דברו שבעה רעמים את
קולותם הייתי עתיד לכתב ואשמעתי את קול משמים
לאמר אלי חתום את הדברים אשר דברו שבעה הרעמים
האלה ואל תכתבם: 5 והמלאך אשר ראיתי כי עומד
על הים ועל הארץ נשא את ידו אל השמים: 6 וישבע
בחי לעולמי עולמים אשר ברא את השמים ואשר בם
ואת הארץ ואשר בה ואת הים ואשר בו כי עת לא תהיה
עוד: 7 כי אם בימי קול מלאך השביעי כאשר הוא
עתיד לתקע יפלא מסתר אלהים כאשר בשר את עבדיו
את הנביאים: 8 והקול אשר שמעתיו משמים עוד
שנית מדבר עמי לאמר לך קח את מגלת ספר
הפרושה מיד המלאך העומד על הים ועל הארץ:
9 והלכתי אל המלאך ואמרתי אליו תן לי את מגלת
ספר ויאמר אלי את אשר תמצא אכל וחמר בבטנך אך

בפיך

כשפות עקרב באשר יכה את־אדם: 6 ובימים האלה
יבקשו האנשים את־המות ולא ימצאהו
Isa.2.19. Hos. ויתאוו למות ויברח המות מהם:
10,8. 7 ודמות הארבה כמראה הסוסים
העתידים למלחמה ועל־ראשיהם כעטרות זהב ופניהם
כפני בני־אדם: 8 ושערותם כשערות הנשים ושניהם
כאריות היו: 9 והיו להם שריונות כשריוני ברזל
וקול כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים
למלחמה: 10 והיו להם זנבות כזנבות העקרבים ועקצים
היו בזנבותם ושלטונם היא לחבל את־בני אדם לחמשה
חדשים: 11 ויש־להם מלך עליהם מלאך התהום ושמו
עברית אבדון ובלשון היונים שמו אפוליון: 12 אוי אחד
הלך הנה יבאו עוד אוי שנים אחרי כן: 13 ויתקע המלאך
הששי ושמעתי את־קול אחד מארבע קרנות מזבח הזהב
אשר לפני אלהים: 14 ויאמר אל־מלאך הששי אשר
היה לו השופר התר את־ארבעה המלאכים האסורים
בנהר גדול בנהר פרת: 15 ויתרו ארבעה המלאכים
העתידים לשעה ליום לחדש לשנה להרג את שלישית
בני־אדם: 16 ומספר גדוד רכב הפרשים רבו רבותים
ואשמע את־מספרם: 17 וככה ראיתי את־הסוסים
במראה ואשר יושבים עליהם כי־היו להם שריונות אש
וסחרת וגפרית וראשי הסוסים כראשי האריות ומפיהם
יוצא אש ועשן וגפרית: 18 משלשתם נהרגו שלישית
בני־אדם מאש מעשן ומגפרית היוצאים מפיהם:
19 כי־שלטונם בפיהם היא ובזנבותם וזנבותם כדמות
הנחשים אשר יש־להם ראשים ובאלה מחבלים:

20 ושאר

יסים וחצי רוח החיים מאלהים באה עליהם ויקומו על־
רגליהם ויראה גדולה נפלה על־כלם אשר הביטום :
12 וישמעו קול גדול משמים האומר אליהם עלו פה
ויעלו שמימה בענן ויביטום אויביהם : 13 ובעת ההיא
היה רעש גדול ועשירית העיר נפלה ויומתו ברעש ההוא
שמות האנשים שבעת אלפים והנשארים חרדו ונתנו
כבוד לאלהי השמים : 14 האוי השני הלך הנה האוי
השלישי יבוא במהרה : 15 ויתקע מלאך השביעי ויהי־
קולות גדולים בשמים לאמר נהיו ממלכות העולם
לאדנינו ולמשיחו וימלך לעולמי עולמים : 16 ועשרים
וארבעה זקנים אשר ישבו לפני אלהים בכסאותם נפלו
על־פניהם להשתחוות לאלהים: 17 לאמר נודה לך יהוה
אלהים כל־יכל אשר הוה ואשר היתה ותהיה כי־
לקחת עוז גדול ומלכת : 18 וירגזו הגוים ותבוא חרון
אפך ועת להשפט את־המתים ולתת את־שכר לעבדיך
לנביאים ולקדושים וליראי שמך לקטנים ולגדולים
ולשחת אותם אשר שחתו את־הארץ : 19 ויפתח היכל
אלהים בשמים ויראה ארון בריתו בהיכלו ויהי־ברקים
וקולות ורעם ורעש וברד גדול :

CAP. XII. יב

1 ואות גדול נראה בשמים אשה מתכסה בשמש ולבנת
תחת רגליה ועל־ראשה עטרת משנים עשר כוכבים :
2 והרה היא וזעקה חלה ושוממה ללדת : 3 ויראה אות
אחר בשמים והנה תנין אדום גדול לאשר היו לו שבעה
ראשים ועשר קרנות ועל־ראשיו שבע עטרות : 4 וזנבו
סחב את־שלישית כוכבי השמים וישליכם ארצה והתנין

בְּפִיךָ תִּהְיֶה כִּדְבַשׁ לְמָתוֹק׃ 10 וָאֶקַּח אֶת־מְגִלַּת סֵפֶר
מִיַּד־הַמַּלְאָךְ וָאֹכְלֶהָ וַתְּהִי־בְפִי כִּדְבַשׁ לְמָתוֹק וְכַאֲשֶׁר
אֲכַלְתִּיהָ נִמְרְרָה בְבִטְנִי׃ 11 וַיֹּאמֶר אֵלַי צָרִיךְ לְךָ עוֹד
לְהִנָּבֵא לְעַמִּים לְגוֹיִם וְלִלְשׁוֹנוֹת וְלִמְלָכִים רַבִּים׃

יא CAP. XI.

1 וַיִּנָּתֶן לִי קָנֶה הַדּוֹמֶה לַשֵּׁבֶט לֵאמֹר קוּם וּמַדֵּד אֶת־
הֵיכַל אֱלֹהִים וְאֶת מִזְבֵּחַ וְאוֹתָם אֲשֶׁר מִשְׁתַּחֲוִים בּוֹ׃
2 וְאֶת־חָצֵר אֲשֶׁר מִחוּץ לַהֵיכָל הַשְׁלֵךְ חוּצָה וְלֹא
תְמַדְּדֵהוּ כִּי־נִתַּן לַגּוֹיִם וְאֶת־עִיר הַקְּדוֹשָׁה יְבוֹסְסוּהָ
אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם חֹדֶשׁ׃ 3 וְאֶתֵּן לִשְׁנֵי עֵדַי וְיִנָּבְאוּ אֶלֶף
וּמָאתַיִם וְשִׁשִּׁים יוֹם מִתְכַּסִּים בְּשַׂקִּים׃ 4 אֵלֶּה הֵם שְׁנַיִם
זֵיתִים וּשְׁתַּיִם מְנוֹרוֹת הָעוֹמְדוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֵי הָאָרֶץ׃ 5 וְאִם
אִישׁ יֹאבֶה לְנָגְעָם יוֹצֵא אֵשׁ מִפִּיהֶם וְאוֹכֵל אֶת־אוֹיְבֵיהֶם
וְאִם־אִישׁ יִרְצֶה לְחַבְּלָם כָּכָה שָׁוֶה לוֹ לְהוּמָת׃ 6 לָאֵלֶּה
יֶשׁ־לָהֶם שִׁלְטוֹן לִסְגּוֹר אֶת־הַשָּׁמַיִם פֶּן־יַגְשִׁים גֶּשֶׁם בִּימֵי
נְבוּאָתָם וְיֵשׁ־לָהֶם שִׁלְטוֹן עַל־הַמַּיִם לַהֲפֹךְ בְּדָם וּלְהַכּוֹת
אֶת־הָאָרֶץ בְּכָל נֶגַע כַּמָּה־פְעָמִים יִרְצוּ׃ 7 וְאִם יְכַלּוּ אֶת־
עֵדוּתָם אוֹ־הַחַיָּה אֲשֶׁר עָלְתָה מִתְּהוֹם תַּעֲשֶׂה אֶת מִלְחָמָה
עִמָּם וְתִגְבַּר עֲלֵיהֶם וְתַהַרְגֵם׃ 8 וְאֶת־גְּוִיּוֹתָם בִּרְחוֹב
עִיר הַגְּדוֹלָה שֶׁהִיא נִקְרָאָה בְּרוּחַ סְדוֹם וּמִצְרַיִם אֲשֶׁר
שָׁם הוּקַע אֲדֹנֵינוּ׃ 9 וַיַּבִּיטוּ מֵעַמִּים וּמִמַּטּוֹת וּמִלְּשׁוֹנוֹת
וּמִגּוֹיִם בִּגְוִיּוֹתָם שְׁלֹשֶׁת יָמִים וָחֵצִי וְלֹא יַנִּיחוּ לָשִׂים אֶת־
גְּוִיּוֹתָם בִּקְבָרִים׃ 10 וְשׁוֹכְנֵי הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ וְיָגִילוּ עֲלֵיהֶם
וְיִהְיוּ טוֹבֵי לְבָבִים וְיִשְׁלְחוּ מַתָּנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ כִּי־שְׁנֵי־
הַנְּבִיאִים הָאֵלֶּה הֵשַׁמּוּ אֶת־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ 11 וְאַחֲרֵי שְׁלֹשֶׁת
יָמִים

יג CAP. XIII.

1 ועמדתי אל־חול הים׃ 2 וראיתי כי־עלתה חיה
מים והיו לה שבעה ראשים ועשר קרנות ועל־קרנותיה
עשר עטרות ועל־ראשיה שמות הנאצה׃ 3 והחיה אשר
ראיתיה נדמתה לנמר ורגליה כרגלי דוב ופיה כפי אריה
ויתן לה התנין את־כחו ואת־כסאו ואת־שלטון גדולה׃
4 ואראה והנה אחד מראשיה כנטבח למות ומכת
מותו נרפאת ותתמה כל־הארץ אחרי החיה׃ 5 וישתחוו
לתנין אשר נתן את־שלטון לחיה וישתחוו לחית לאמר
מי־דומה לחיה מי־יוכל להלחם עמה׃ 6 וינתן לה פה
לדבר גדולות וקללות ותנתן לה שלטון לעשות ארבעים
ושנים חדש׃ 7 ותפתח את־פיה לקללה אל־אלהים
לקלל את־שמו ואת־משכנותיו ואשר שכנו בשמים׃
8 ותנתן לה לעשות מלחמה את־הקדושים ולגבר
עליהם ותנתן לה שלטון על־כל־מטה ולשון ועם׃
9 וישתחוו לה כל־יושבי־תבל אשר שמותם לא נכתבו
בספר חיי הכבש הנטבח מראשית העולם׃ 10 אם יש־
לאיש אזנים ישמע׃ 11 אם איש יוליך בשבי ילך בשביה
ואם איש יקטל בחרב ישות לו לההרג
בחרב ופה היא תוחלת ואמונת
הקדושים׃ 12 וראיתי את־בהמה אחרת לעלות מן־
הארץ והיו לה קרנים הדומות לקרני הכבש ותמלל
כתנין׃ 13 ותעש את־כל־שלטון בהמה הראשונה
לפניה ועשתה את־הארץ ואת־יושבי בה אשר ישתחוו
לבהמה הראשונה אשר נרפאה מכת מותה׃ 14 ותעש
אותות גדולות אשר גם תפיל אש משמים על־הארץ

Gen. 9.6. ברא ט ו

קם לפני האשה העתידה ללדת אשר אם תלד אכול
יאכל את בנה: 5 ותלד בן זכר אשר עתיד להרעות
את כל הגוים בשבט ברזל ותחטף בנו אל אלהים ואל
כסאו: 6 ותברח האשה אל המדבר אשר שם היה לה
מקום נכון מאלהים אשר יכלכלוה ימים אלף ומאתים
וששים: 7 ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו
נלחמו עם התנין והתנין נלחם ומלאכיו: 8 ולא גברו וגם
מקומם לא נמצא עוד בשמים: 9 וישלך התנין הגדול
הנחש העתיק הנקרא המכלים והשטן המתעה את כל
התבל השלך על הארץ ומלאכיו השלכו עמו: 10 ושמעתי
את קול גדול לאמר בשמים עת היתה הישועה והגבורה
והממלכה לאלהינו והשלטון למשיחו כי השלך מחיב
אחינו המחיב אותם לפני אלהינו יומם ולילה: 11 והמה
גברו עליו בדמי הכבש ובדבר עדותם ולא אהבו את
נפשם עד מותה: 12 על כן שמחו שמים וכל שוכני בם
אוי לשוכני ארץ וים כי ירד השטן אליכם ויש לו אף
גדול כי יודע כי עת מעט תהיה לו: 13 וכאשר ראה
התנין כי השלך על הארץ רדף אחרי האשה אשר ילדה
את הזכר: 14 ותנתנו לאשה שתי כנפי נשר הגדול
אשר תדאה במדבר אל מקומה אשר תכלכל שם למועד
מועדים וחצי מפני הנחש: 15 וישלך הנחש אחרי האשה
מפיו כנהר המים להטביענה בנהר: 16 והארץ עזרה
לאשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע את הנהר אשר
שלך התנין מפיו: 17 ויתאנף התנין על האשה וילך
לעשות מלחמה את אחרית זרעה הנצרים את מצות
אלהים ויש להם עדות ישוע המשיח:

יושבי תבל וכל־הגוים ומטה ולשון ועם : 7 לאמר בקול
גדול יראו את־אלהים ותנו לו כבוד כי־באה עת משפטו
והשתחוו לו אשר עשה שמים וארץ וים ובארות המים :
8 ומלאך אחר בא אחריו לאמר נפלה ישע כא ט ירם
נפלה בבל עיר הגדולה כי־מיין תזנותיה נא ח Isa.21.9.Jer.
השקתה את־כל־הגוים : 9 ומלאך 51.8.
השלישי בא אחריו לאמר בקול גדול אם איש יסגד
לבהמה ולצלמה ויקח את־צרבת על־מצחו או־על־ידו :
10 גם הוא ישתה מיין חרון יהוה חמר מלא מסך בכוס
אפו ויושם באש ובגפרית לפני מלאכים הקדושים ולפני
הכבש : 11 ועשן משפתם יעלה לעולמי עולמים ולא
תהיה להם מנוחה יומם ולילה אשר סגדו לבהמה
ולצלמה ואשר יקח את־צרבת שמה : 12 ופה תוחלת
הקדושים היא ופה נצרי מצות אלהים ואמונת ישוע :
13 ושמעתי קול בשמים לאמר אלי כתב אשרי המתים
אשר ביהוה מתו מעתה אמנם אומרה הרוח כי־ינוחו
מיגיעותם ומעשיהם יבואו אחריהם : 14 ואראה והנה
ענן לבן ועל־הענן יושב כדמות בן־אדם ותהי־לו על־
ראשו עטרת זהב ובידו מגל חדה : 15 ויצא מלאך
אחר משמים ויזעק בקול גדול אל־אשר יואל ג יג או כג
ישב על־הענן שלח מגלך וקצר כי־באה Joel 3.13.aut 23.
עת הקציר כי־בשל קציר הארץ : 16 וישלך היושב על־
הענן את־מגלו אל־הארץ ותקצר הארץ : 17 ויצא מלאך
אחר מהיכל אשר בשמים ויהי גם לו מגל חדה :
18 ומלאך אחר יצא ממזבח ותהי־לו שלטון על־האש
ויזעק בזעקה גדולה אשר היתה לו מגל חדה לאמר
שלח

לפני־האנשים : 15 ותתעה את־יושבי תבל באותות
אשר נתנו לה לעשות לפני הבהמה לאמר ליושבי תבל
לעשות צלם לבהמה אשר יש־לה מכת החרב ותחי :
16 ותנתן לה לתת רוח לצלם הבהמה ואשר ידבר צלם
הבהמה ויעשה שכל־אשר לא ישתחוו לצלם הבהמה
יומתון : 17 ויעשה את־כלם את־קטנים ואת־גדולים
ואת־עשירים ואת־אביונים ואת־חפשים ואת־עבדים
לתת להם צרבת ביד ימינם או־במצחותם :
18 ואשר איש לא יוכל לשבור או למכר אם לא
תהיה לו צרבת או־שם־הבהמה או־מספר שמה :
19 ופה היא חכמה אשר יש־לו בינה יגור את־מספר
הבהמה כי־מספר אנש הוא ומספרו שש מאת ששים
ושש :

יד CAP. XIV.

1 ואראה והנה כבש עמד על־הר ציון ועמו (קמד)
אלפים אשר למו שמו ושם אביו כתוב על־מצחותם :
2 ואשמע את־קול משמים כקול מים רבים וכקול רעם
גדול ואשמע קול שרים ושוררים ההיטיבו נגן בכנורותם :
3 וישירו כמו שיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע חיות
ואיש לא יכל ללמד את־השיר כי־אם (קמד) אלפים
איש הנקנו מן־הארץ : 4 ואלה הם אשר לא טמאו בנשים
כי־עלמים היו אלה חם אשר הלכו אחרי הכבש אשר
ילך שמה אלה נקנו (בישוע) מבני־אדם לראשית
לאלהים ולכבש : 5 ובפיהם לא נמצא תך ומרמה כי
בלי מום המה לפני כסא אלהים : 6 ואראה מלאך אחר
דאה בתוך השמים ותהי לו בשורת עולם לבשר את־
יושבי

CAP. XVI. יו

1 ואשמע את־קול גדול מהיכל לאמר לשבעה מלאכים
לכו ושפכו את־מחתות אף יהוה על־הארץ: 2 וילך
הראשון וישפך את־מחתתו על־הארץ ויהי־שחין רע
מאד באנשים אשר לקחו את־צרבת הבהמה ואשר סגדו
לצלמה: 3 ומלאך השני שפך את־מחתתו בים ויהי־
לדם כדמי מת וכל־נפש חיה מתה בים: 4 ומלאך
השלישי שפך את־מחתתו אל־הנהרים ואל בארות מים
ויהי־דם: 5 ואשמע את־מלאך המים לאמר צדיק אתה
יהוה אשר היה ואשר הוה ואשר יהיה כי־שפטת את־
האלה: 6 כי־את־דם־הקדושים והנביאים שפכו ונתת
להם דם לשתות כי־שוה להם: 7 ואשמע את־אחר
ממזבח לאמר אמנם אדני אלהים כל־יכל משפטיך
צדקה ואמת המה: 8 ומלאך הרביעי שפך את־מחתתו
בשמש ותנתן לו לשרוף את בני אדם באש: 9 וישרפו
בני־אדם בשרפה גדולה ויקללו את־שם־אלהים אשר
היה לו שלטון על־נגעים האלה ולא שבו מרעתם לתת
לו כבוד: 10 ומלאך החמישי שפך את־מחתתו על־כסא
הבהמה ותהי־מלכותה נחשכה ויאכלו את־לשונותם
מחלי: 11 ויקללו את־אלהי השמים בתיזתם כאביהם
במחלתם ולא שבו ממעשיהם: 12 ומלאך הששי שפך
את־מחתתו על־נהר גדול נהר פרת וחרבו מימיו אשר
תכון דרך המלכים אשר ממזרח השמש: 13 וראיתי מפי
התנין ומפי־הבהמה ומפי־נביא שקר שלוש רוחות טמאות
כדמות צפרדעים: 14 כי־היו רוחות השדים לעשות אותות
אשר יוצאות אל־מלכי הארץ וכל־התבל להאסיפם
למלחמת

שלח מגלך החדה וקצר את־אשכולות גפן הארץ כי־
הבשילו אשכלתיה ענבים : 19 וישלך המלאך את־מגלו
אל־הארץ ויקצר את־אשכול הארץ וישלך בגת חרון
אף יהוה הגדולה : 20 ונדרכה הגת מחוץ לעיר
ויצא דם מן הגת עד־רסני הסוסים בכברות אלף ושש
מאות :

טו CAP. XV.

1 ואראה אות אחר בשמים גדול ונפלא את־שבעה
מלאכים אשר היו להם שבעה נגעים האחרונים כי־בהם
כלה אף־אלהים : 2 ואראיתי איך ים־זכוכית מסוך באש
ואותם אשר גברו על־הבהמה ועל־צלמה ועל־
צדבתה ועל־מספר שמה כי־עמדו אל־שפת ים זכוכית
והיו להם כנרות אלהים : 3 וישירו את־שיר משה עבד
אלהים ואת־שירת הכבש לאמר גדולים ונוראים הם
מעשיך יהוה אלהים כל־תוכל צדיקים ונאמנים דרכיך
Jer. 10. 7. ירמ׳ י׳ ז׳ המלך הגוים : 4 ומי זה הוא אשר לא
ייראך יהוה ויכבד את־שמך כי־אתה לבדך
קדוש כי־כל־הגוים יבואו וישתחוו לפניך כי־נגלו
צדקותיך : 5 ואחרי כן ראיתי והנה נפתח היכל משכן
עדות בשמים : 6 ויצאו שבעה מלאכים אשר היו להם
שבעה נגעים מהיכל שהיו מלבשים בוץ טהור והדר
ואזורים על־מתניהם באזור זהב : 7 ואחת מארבע החיות
נתנה לשבעה־מלאכים את־שבע מחתות הזהב מלאות
בחרון אף יהוה החי לעולמי עולמים : 8 וימלא ההיכל
בעשן מכבוד אלהים ומכחו ואיש לא יכל לבוא אל־
ההיכל עד־כלות שבעת נגעי שבעת המלאכים :

CAP.

הַקְּדוֹשִׁים וּמִדַּם עֵדֵי יֵשׁוּעַ וְתָמַהְתִּי בִּרְאוֹתִי אוֹתָהּ עַד־
מְאֹד ׃ 7 וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ לָמָּה תָמַהְתָּ אֲנִי אֹמַר לְךָ
אֶת־מִסְתַּר הָאִשָּׁה וְהַבְּהֵמָה הַסּוֹבֶלֶת אוֹתָהּ לַאֲשֶׁר הָיוּ
לָהּ שִׁבְעָה רָאשִׁים וְעֶשֶׂר קְרָנוֹת ׃ 8 הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
רָאִיתָה הָיְתָה וְאֵינֶנָּה וַעֲתִידָה לַעֲלוֹת מִתְּהוֹם וְתֵלֵךְ אֶל־
אֲבַדּוֹן וְיִתְמְהוּ הַיּוֹשְׁבִים עַל־הָאָרֶץ (אֲשֶׁר שְׁמוֹתָם לֹא
נִכְתְּבוּ עַל־סֵפֶר הַחַיִּים מֵרֵאשִׁית הָעוֹלָם) בִּרְאוֹתָם אֶת־
הַבְּהֵמָה כִּי־הָיְתָה וְאֵינֶנָּה וְתִהְיֶה ׃ 9 וּפֹה הַתְּבוּנָה
אֲשֶׁר לָהּ חָכְמָה שִׁבְעָה רָאשִׁים שִׁבְעָה הָרָרִים הֵמָּה אֲשֶׁר
עֲלֵיהֶם יוֹשֶׁבֶת הָאִשָּׁה ׃ 10 וְשִׁבְעָה מְלָכִים הֵמָּה חֲמִשָּׁה
נָפְלוּ וְאֶחָד הוֹוֶה וְהָאַחֵר עוֹדֶנּוּ לֹא בָא וְאִם יָבוֹא כִּמְעַט
יַעֲמֹד ׃ 11 וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הָיְתָה וְאֵינֶנָּה גַּם הוּא שְׁמִינִי
הוֹוֶה וּמִשִּׁבְעָה הוּא וְלַאֲבַדּוֹן יֵלֵךְ ׃ 12 וְעֶשֶׂר קְרָנוֹת אֲשֶׁר
רָאִיתָ עֲשָׂרָה מְלָכִים הֵמָּה אֲשֶׁר עַד־הֵנָּה אֶת־מַלְכוּתָם
לֹא לָקְחוּ אַךְ יִקְחוּ שִׁלְטוֹנָם כִּמְלָכִים לְשָׁעָה אַחַת עִם
הַבְּהֵמָה ׃ 13 לָאֵלֶּה יֶשׁ־לָהֶם עֵצָתָם יַחְדּוּ וְיִתְּנוּ אֶת־
שִׁלְטוֹנָם לַבְּהֵמָה ׃ 14 אֵלֶּה הֵם יִלָּחֲמוּ עִם הַכֶּבֶשׂ וְהַכֶּבֶשׂ
יִגְבַּר עֲלֵיהֶם כִּי־אֲדוֹן אֲדֹנִים הוּא וּמֶלֶךְ מְלָכִים וַאֲשֶׁר
עִמּוֹ קְרוּאִים וּבְחִירִים וְנֶאֱמָנִים ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם
אֲשֶׁר רָאִיתָם אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם יוֹשֶׁבֶת הַזּוֹנָה עַמִּים וּלְאֻמִּים
הֵמָּה וְגוֹיִם וּלְשׁוֹנוֹת ׃ 16 וְעֶשֶׂר קְרָנוֹת אֲשֶׁר רָאִיתָה עַל־
הַבְּהֵמָה אֵלֶּה יִשְׂנְאוּ אֶת־הַזּוֹנָה וְיַעֲשׂוּהָ לְחָרְבָּה וַעֲרֻמָּה
וְאֶת־בְּשָׂרָהּ יֹאכֵלוּ וְיִשְׂרְפוּהָ בָּאֵשׁ ׃ 17 כִּי־אֱלֹהִים
נָתַן בְּלִבּוֹתָם לַעֲשׂוֹת אֶת־רְצוֹנוֹ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן אֶחָד
וְלָתֵת אֶת־מַלְכוּתָם לַבְּהֵמָה עַד־יְכָלּוּ דִּבְרֵי אֱלֹהִים ׃
18 וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר רָאִיתָהּ יֶשׁ־הָעִיר הַגְּדוֹלָה לַאֲשֶׁר
יֶשׁ־

למלחמה ליום גדול ההוא ליום אלהים כל־יוכל :
15 הנני בא כגנב אשרי האיש השקד ונצר את־בגדיו
פן יתהלך ערום ויראו את מבשיו : 16 ויקהל אותם אל־
מקום הנקרא עברית חרמת גדודים : 17 ומלאך השביעי
שפך את־מחתתו אל־האויר ויצא קול גדול מהיכל
השמים מכסא לאמר נעשתה : 18 ויהיו־קולות ורעם
וברקים ורעש היה גדול אשר לא היה מאז היו בני
אדם על־הארץ רעש כמוהו ככה גדול : 19 ותהי־העיר
Jer. 25. 15. ירמ כה טו גדולה לשלושה חלקים וערי הגוים נפלו
ובבל הגדולה נזכרה לפני אלהים
לתת לה את־כוס יין חרון אפו : 20 וכל־איים נסו והרים
לא נמצאו : 21 וברד גדול ככבר ירד משמים על־בני־
אדם ויקללו האנשים את־אלהים מפני נגע הברד כי־
גדול הוא ונגעו גדול :

CAP. XVII. יז

1 ויבוא אחד משבעה המלאכים אשר היו להם שבע
מחתות וידבר עמי לאמר אלי הבה אגיד לך את־משפט
הזונה הגדולה שהיא יושבת על־מים רבים: 2 אשר עמה
זנו מלכי הארץ וישתכרו ביין זנוניה כל־יושבי־תבל :
3 ויוליכני במדבר ברוח וראיתי את־אשה היושבת על־
בהמת ארגמן מלאה שמות קללה והיו לה שבעה ראשים
ועשר קרנות : 4 והאשה מתכסה היא בתולעת וארגמן
ומצפה ומלבשה בזהב ואבן יקרה ופנינים והיתה לה
כוס זהב בידה המלאה שקוצים וטמאת זנוניה : 5 ועל־
מצחה שם כתוב מסתר בבל הגדולה אם זנוני ושקוצי
הארץ : 6 ואראה את־האשה כי־שכרה היא מדם־

הקדושים

ששים וכל־כלי־שנהבים וכל־כלי־מעצים יקרים ונחשת
וברזל ושיש : 13 וקנמון ונכרת ושמן משחה ולבנה ויין
ושמן וסלת חטה ובהמות וצאן וסוסים ורכב וגויות
ונפשות בני־אדם : 14 ותפוחי חמדת נפשכם סרו מאתך
וכל־מריאים וכל־זהר הלכו מעמך ועודך לא תמצאים :
15 הסחריהם אשר עשרו ממנה מרחוק יעמדו מיראת
שפתה בבכה וספוד : 16 לאמר אוי אוי עיר הגדולה המתכסה
בבוץ וארגמן ותולעת שני המצפרה בזהב ואבן יקרה
ופנינים כי־בשעה אחת החרב כל עשר הזה : 17 וכל־
חובל וכל המון העוברים באניות גם מלחים גם כלם אשר
פעלו בים מרחוק עמדו : 18 ויזעקו בראותם את־עשן
שרפתם לאמר מי־דומה לעיר הגדולה : 19 ויעלו עפר
על־ראשם ויצעקו בבכה וספוד לאמר אוי אוי לעיר
הגדולה אשר בה עשרו כלם אשר היו להם אניות בים
מסחורתה כי־בשעה אחת נחרבה : 20 הריעו עליה השמים
השליחים הקדושים והנביאים כי־שפט אלהים את־
משפטם ממנה : 21 וישא מלאך גבור אחד את־אבן כמו
רחים גדולה וישלך אל־הים לאמר כעברה בזאת תשלך
בבל עיר הגדולה ולא תמצא עוד : 22 וקול מנגנים
שרים בחלליהם ומחצצרים עוד לא ישמע בך וכל אמון
כל־עלילה לא ימצא בך עוד וקול רחים לא ישמע בך עוד :
23 ואור נר עוד לא יאיר בך וקול חתן וכלה עוד לא
ישמע בך כי־סחריך שרים כנעניך נכבדי ארץ כי־בכשפיך
נתעו כל־הגוים : 24 ובה נמצאו דמי־נביאים הקדושים
והם כלם אשר נטבחו על־הארץ :

יש־לה ממלכה על־מלכי הארץ:

יח CAP. XVIII.

1 ואחרי־כן ראיתי כי־מלאך ירד משמים ותהי לו שלטון
גדולה והארץ נאורה בכבודו: 2 ויקרא בגבורה בקול
גדול לאמר נפלה נפלה בבל הגדולה ישע׳ כא׳ ט׳ ירמ׳
ותהי למושב השדים ומשמרת כל־רוח נא׳ ח׳ Isa. 21. 9.
טמאה ומשמרת כל־עוף טמאה ושנואה: Jer. 51. 8.
3 כי־מיין חרון זנותיה השקה את־כל הגוים ומלכי ארץ
הזנו עמה וסוחרי ארץ העשירו מגבורת תענגיה: 4 ואשמע
קול אחר משמים לאמר צאו ונוסו מתוכה עמי ומלטו
איש את־נפשו אל־תתחברו בעונה פן תקחו מנגעיה:
5 כי־הגיעו חטאתיה עד השמים ויזכר אלהים לעונותיה:
6 שלמו לה כמו־היא שלמה לכם גם־שנים שלמו לה
כמעשיה בכוס אשר מסכה לכם מסכו לה שנים: 7 כאשר
הגביהה האדירה והתעדנה בנפשה כן ישע׳ מז׳ ח׳ Isa.
תנו לה משפט ואבל כי־אומרה בלבבה 47.8.
לעולם אהיה גברת ממלכות אני ואפסי עוד לא אשב
אלמנה ולא אדע שכול: 8 ותבאנה ברגע ביום אחד נגעיה
מות שכול ואלמן רעב ותשרף באש כי־גבור יהוה אלהים
השופט אותה: 9 ויבכו ויספדו עליה מלכי הארץ אשר
הזנו אליה והתעדנו בראותם את־עשן שרפתה:
10 מרחוק יעמדו מיראת שפטיה לאמר אוי אוי הבבל
עיר הגדולה עיר חזקה כי־בשעה אחת בא משפטך:
11 וסוחרי הארץ יבכו ויספדו עליה כי־איש עוד לא
ישבר את־מקחותם: 12 מחיר זהב וכסף ואבן יקרה
ופנינים ובוץ וארגמן ושריקות ותולעת שני וכל־עצי
שטים

סוסים לבנים מלבשים בוץ חור וטהור : 15 ומפיו יצאת
חרב פיפיות חדה אשר בה יכה את תהל ב ט ישע
הגוים והוא ירעם בשבט ברזל והוא סג א ג Psal.2.9.
דורך פורת יין חרון אף יהוה אלהים Esa.63.1.8.
לבדו : 16 והיה לו על־לבושו. ועל־ירכו שם־כתוב
מלך המלכים וארון ארנים : 17 ואראה מלאך אחד עומד
בשמש ויזעק בקול גדול לאמר לצפור כל־כנף תחת
השמים הקבצו ובאו האספו מסביב על־זבח אל גדול :
18 ואכלתם בשר המלכים בשר נשיאי־הארץ בשר
הגבורים בשר הסוסים ואשר יושבים עליהם ובשר כל־
חפשים ועבדים גם קטנים וגם גדולים : 19 ואראה את־
הבהמה ואת־מלכי הארץ ואת־צבאם הנקהלו לעשות
מלחמה עם־אשר יושב על־הסוס ועם צבאו : 20 ותתפש
הבהמה ועמה נביא שקר אשר עשה את־אותות ומופתים
לפניו אשר בם התעה אותם אשר לקחו את־צרבת
הבהמה ואותם אשר סגדו לדמותה חיים השלכו שניהם
אל־אגם אש הבוער בגפרית : 21 והנשארים הרגו בחרבו
היושב על־הסוס היוצאת מפיו וצפור כל־כנף שבעו
מבשריהם :

CAP. XX. כ

1 ואראה את־מלאך כי־יורד משמים אשר לו מפתח
התהום וחוח גדול בידו : 2 ויתפש את־התנין את־הנחש
העתיק שהוא המבלים והשטן (המתעה את כל התבל)
ויאסרהו לאלף שנים : 3 וישליכהו אל־תהום ויסגירהו
ויחתם עליו פן יתעה את־הגוים עוד עד יתמו אלף־שנים
ואחרי כן יש־צרכו להתר לעת מעט : 4 ואראה כסאות
וישבו עליהן ומשפט נתן להם ואת־הנפשות אשר הרגו

יט CAP. XIX.

1 ואחרי־כן שמעתי קול המון רב בשמים לאמר הללו־יה
הישועה והכבוד וההדר והגבורה ליהוה אלהינו׃ 2 כי
צדיק יהוה וישר משפטיו כי־שפט את־הזונות הגדולה
אשר שחתה את־הארץ בזנוניה וכי־נקם את־דמי
עבדיו מידה׃ 3 ועוד שנית אמרו הללו־יה ועשנה
עולה לעולמי עולמים׃ 4 ויפלו הזקנים עשרים וארבע
חיות וישתחוו לאלהים אשר ישב על־הכסא לאמר
הללו־יה׃ 5 ויצא קול מכסא לאמר הללו את־אלהינו
כל־עבדיו ויראיו הקטנים והגדולים׃ 6 ואשמע כקול
עם רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים לאמר
הללו־יה כי־מלך יהוה אלהינו כל־יכל׃ 7 נשמחה ונעלץ
ותתנה לו כבודו כי־בא יום משתה הכבש ואשתו כל
כבודה פנימה׃ 8 ותנתן לה להתכסות בבוץ טהור והדר
כי־בוצם צדקות הקדושים הנה׃ 9 ויאמר אלי כתב
אשרי כלם אשר אל־משתה הכבש נקראו ויאמר אלי
הדברים האלה אמת אלהים המה׃ 10 ואפול אל־רגליו
להשתחוות לו ויאמר אלי חלילה לך עבד כערכך וכערך
אחיך אני אשר יש־להם עדות ישוע השתחוה לאלהים
כי־עדות ישוע היא רוח הנבואה׃ 11 ואראה כי־נפתחו
השמים והנה סוס לבן והיושב עליו נקרא נאמן ואיש־
אמונים ובצדקה שופט ונלחם׃ 12 ועיניו כלהבת אש
ועל־ראשו עטרות רבות ויש־לו שם־כתוב אשר איש לא
ידע מבלעדיו׃ 13 והוא חמוץ בגדים הדור בלבושו
אדום ללבושו ובגדיו כדרך בגת ונקרא שמו דבר
אלהים׃ 14 והצבאות אשר בשמים באו אחריו על־

סוסים

הראשנים וארץ הראשנה Isa. ישע סה יז וסו כב
עברו והים איננו עוד : 2 ואני 65.17. & 66.22.
יוחנן ראיתי את העיר הקדושה את ירושלים החדשה
ירדת מאלהים משמים כי נכונה ככלה תעדה כליה :
3 ואשמע קול גדול משמים לאמר הנה משכן אלהים
עם בני אדם וישכן עמהם והמה עמו והוא האלהים
יהיה עמהם אלהיהם : 4 ומחה אדני יהוה דמעה מעל
כל פנים ומות לא יהיה עוד ולא אבל Isa. ישע כה ח
ולא צעקה וגם יגיעה לא תהיה עוד כי 25. 8.
עברו הראשנות: 5 ויאמר היושב על הכסא הנני מחדש
את כל ויאמר אלי כתב כי הדברים נאמנים ואמת המה:
6 ויאמר אלי נהיה אני אורים ותמים ראשית וקץ אני אתן
לצמא מבאר מים חיים חנם : 7 המנצח ינחל כלם
ואהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן : 8 ולעצלים
ולבוגדים לנתעבים למרצחים לקדשים למכשפים
לעובדי פסל ולכוזבים כלם חלקתם באגם הבוער באש
וגפרית שהוא מות השני : 9 ויבוא אלי אחד משבעה
מלאכים אשר יש להם שבע מחתות מלאות בשבעה
נגעים אחרונים וידבר עמי לאמר הבה נא אגיד לך את
האשה את כלת השה : 10 ויביאני במראות אלהים
וינחני אל הר גבוה מאד ויגד לי את העיר הגדולה את
ירושלים הקדושה כי ירדת מן השמים מאלהים :
11 ויהי לה כבוד אלהים ואורה כתמורת אבן יקרה
כישפה ומוזהרת : 12 ותהי לה חומה גדולה ורמה ויהיו
לה שנים עשר שערים ועל השערים שנים עשר מלאכים
ושמותם נכתבים על שמות שנים עשר שבטי בני
ישראל :

בָּחֶרֶב בַּעֲבוּר עֵדוּת יֵשׁוּעַ וּבַעֲבוּר דְּבַר אֱלֹהִים וַאֲשֶׁר לֹא
הִשְׁתַּחֲווּ לַבְּהֵמָה וְלֹא לְצַלְמָהּ וְלֹא לָקְחוּ אֶת־צָרֶבֶת עַל־
מִצְחוֹתָן וְעַל־יְדֵיהֶן וְחָיוּ וּמָלְכוּ עִם הַמָּשִׁיחַ אֶלֶף שָׁנִים׃
5 וּשְׁאָר הַמֵּתִים לֹא שָׁבוּ לִחְיוֹת עַד־יִתַּמּוּ אֶלֶף שָׁנִים׃
וְזֹאת הִיא תְּקוּמָה הָרִאשׁוֹנָה׃ 6 אַשְׁרֵי הָאִישׁ וְקָדוֹשׁ
הוּא אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ חֵלֶק בִּתְקוּמָה הָרִאשׁוֹנָה עַל־הָאֵלֶּה הַמָּוֶת
הַשֵּׁנִי לֹא יִשְׁלוֹט כִּי־אִם יִהְיוּ כֹּהֲנֵי אֱלֹהִים וְכֹהֲנֵי הַמָּשִׁיחַ
וְיִמְלְכוּ עִמּוֹ אֶלֶף שָׁנִים׃ 7 וְכַאֲשֶׁר יִתַּמּוּ אֶלֶף שָׁנִים יֻתַּר
הַשָּׂטָן מִמַּטַּרְתּוֹ וְיֵצֵא לְהַתְעוֹת אֶת־הַגּוֹיִם בְּאַרְבַּע פְּאוֹת
הָאָרֶץ אֶת־גּוֹג וּמָגוֹג לְהוֹצִיאָם לַמִּלְחָמָה כְּחוֹל הַיָּם מֵרֹב׃
8 וַיַּעֲלוּ עַל־רֹחַב הָאָרֶץ וַיָּסֹבּוּ אֶת־מַחֲנֵה הַקְּדוֹשִׁים
וְאֶת־עִיר יְדִידָה׃ 9 וַיֵּרֶד אֵשׁ מֵאֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם וַיֹּאכְלֵם׃
10 וְהַמַּכְלִים הַמַּתְעֶה אוֹתָם הֻשְׁלַךְ בַּאֲגַם אֵשׁ וְגָפְרִית
אֲשֶׁר שָׁם גַּם הַבְּהֵמָה וּנְבִיא שֶׁקֶר וִיוּשַּׁטּוּ יוֹמָם וָלַיְלָה
לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ 11 וָאֵרֶא כִּסֵּא לָבָן גָּדוֹל וְאֶת־יוֹשֵׁב
עָלָיו אֲשֶׁר מִפָּנָיו בָּרְחוּ גַּם הַשָּׁמַיִם וְגַם הָאָרֶץ וּמָקוֹם
לֹא נִמְצָא לָהֶם׃ 12 וָאֵרֶא אֶת־הַמֵּתִים אֶת־קְטַנִּים
וְאֶת־גְּדוֹלִים כִּי־עוֹמְדִים הָיוּ לִפְנֵי כִּסֵּא אֱלֹהִים וּסְפָרִים
נִפְתָּחוּ וְסֵפֶר אַחֵר נִפְתַּח שֶׁהוּא סֵפֶר הַחַיִּים וַיִּשָּׁפְטוּ הַמֵּתִים
מִכְּתוּבִים בִּסְפָרִים כְּמַעֲשֵׂיהֶם׃ 13 וְהַיָּם נָתַן אֶת־הַמֵּתִים
אֲשֶׁר בּוֹ וְהַמָּוֶת וְהַשְּׁאוֹל נָתְנוּ אֶת־הַמֵּתִים אֲשֶׁר בָּם
וַיִּשָּׁפְטוּ אִישׁ אִישׁ כְּמַעֲשֵׂיהֶם׃ 14 וְהַמָּוֶת וְהַשְּׁאוֹל הָשְׁלְכוּ
אֶל־אֲגַם הָאֵשׁ וְזֶה־הוּא מָוֶת הַשֵּׁנִי׃ 15 וְאִם אִישׁ לֹא נִמְצָא
כָּתוּב בְּסֵפֶר הַחַיִּים הֻשְׁלַךְ אֶל־אֲגַם הָאֵשׁ׃

כא CAP. XXI.

1 וָאֵרֶא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה כִּי־שָׁמַיִם
הָרִאשׁוֹנִים

הֲדַר הַגּוֹיִם אֵלֶיהָ׃ 27 וְלֹא־יָבוֹא אֵלֶיהָ כָּל־מְגָאֵל
וְעוֹשֶׂה שִׁקּוּץ אוֹ־כָזָב כִּי־אִם הַנִּכְתָּבִים בְּסֵפֶר חַיֵּי
הַכֶּבֶשׂ׃

כב CAP. XXII.

1 וַיַּרְאֵנִי נְהַר מַיִם חַיִּים טָהוֹר זַךְ כִּזְכוּכִית הוֹלֵךְ מִכִּסֵּא
הָאֱלֹהִים וְהַכֶּבֶשׂ׃ 2 בְּתוֹךְ רְחוֹבָהּ וּבִגְדוֹת הַנָּהָר מִפֹּה
וּמִפֹּה עֵץ הַחַיִּים עוֹשֶׂה פְּרָיִים שְׁנֵים עָשָׂר בְּכָל־חֹדֶשׁ
וָחֹדֶשׁ נוֹתֵן אֶת־פִּרְיוֹ וַעֲלֵי־הָעֵץ לִרְפוּאַת הַגּוֹיִם׃ 3 וְכָל־
חֵרֶם אֵינֶנּוּ עוֹד וְכִסֵּא הָאֱלֹהִים וְהַכֶּבֶשׂ בָּהּ יִהְיֶה וַעֲבָדָיו
יְשָׁרְתוּהוּ׃ 4 וְיִרְאוּ אֶת־פָּנָיו וּשְׁמוֹ עַל־מִצְחוֹתָם׃
5 וְלַיְלָה לֹא יִהְיֶה שָׁם וְלֹא צָרִיךְ יִהְיֶה Isa. ישע ס כ
לָהֶם נֵר אוֹ־אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ כִּי־יְהוָה אֱלֹהִים 60.20.
יָאִיר אוֹתָם וְיִמְלְכוּ לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה
הַדְּבָרִים נֶאֱמָנִים וֶאֱמֶת הֵמָּה וַיהוָה אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים
הַקְּדֹשִׁים שָׁלַח אֶת־מַלְאָכוֹ לְהַגִּיד לַעֲבָדָיו מַה־יֵּשׁ לִהְיוֹת
בִּמְהֵרָה׃ 7 הִנֵּה בָא אָנֹכִי מְהֵרָה אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר
יִצּוֹר אֶת־דִּבְרֵי נְבוּאַת סֵפֶר־הַזֶּה׃ 8 וַאֲנִי יוֹחָנָן רָאִיתִי
וְשָׁמַעְתִּי אֶת־הָאֵלֶּה וּבִרְאוֹתִי וּבְשָׁמְעִי נָפַלְתִּי לְהִשְׁתַּחֲוֹת
אֶל־רַגְלֵי הַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הֶרְאָנִי אֶת־הָאֵלֶּה׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלַי
חָלִילָה לְּךָ כִּי־עֶבֶד כְּעֶרְכְּךָ אָנֹכִי וְחָבֵר לְאַחֶיךָ לַנְּבִיאִים
וְלַנֹּצְרִים אֶת־דִּבְרֵי סֵפֶר הַזֶּה סְגֹד לֵאלֹהִים׃ 10 וַיֹּאמֶר
אֵלַי אַל־תַּחְתֹּם אֶת־דִּבְרֵי נְבוּאַת סֵפֶר הַזֶּה כִּי־עֵת קְרוֹבָה
הִיא׃ 11 הָרָשָׁע יַרְשִׁיעַ עוֹד וְהַהוֹלֵל יָמִיק עוֹד וְהַצַּדִּיק
יִצְטַדֵּק עוֹד וְהַקָּדוֹשׁ יִתְקַדֵּשׁ עוֹד׃ 12 וְהִנֵּה בָא אָנֹכִי
פִּתְאֹם וּשְׂכָרִי אִתִּי לָתֵת לְכָל־אִישׁ כְּפָעֳלוֹ׃ 13 אֲנִי־הוּא
הָאָלֶף וְהַתָּו רֵאשִׁית וָקֵץ Isa.44.6. & 41.4. ישע מד ו ומא ד

יִשְׂרָאֵל׃ 13 מִקֶּדֶם שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה מִצָּפוֹן שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה
מִנֶּגֶב שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה מִיָּם שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה׃ 14 וּלְחוֹמַת
הָעִיר הָיוּ לָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה יְסוֹדוֹת וּבָהֶן שְׁנֵים עָשָׂר
שְׁמוֹת (שְׁנֵים עָשָׂר) שְׁלִיחֵי הַכֶּבֶשׂ׃ 15 וַאֲשֶׁר מְדַבֵּר עִמִּי
הִנֵּה קְנֵה מִדַּת זָהָב בְּיָדוֹ אֲשֶׁר יָמֹד אֶת־הָעִיר וְאֶת־
שְׁעָרֶיהָ וְאֶת־חוֹמָתָהּ׃ 16 וְהָעִיר מְרֻבָּעָה הוּשָׂמָה וְהָעִיר
קָנֶה אֶחָד אֹרֶךְ וְקָנֶה אֶחָד רֹחַב וַיָּמָד אֶת־הָעִיר בַּקָּנֶה
בִּכְבָרוֹת שְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף שְׁנֵים עָשָׂר אָרְכָּהּ וְרָחְבָּהּ
וְקוֹמָתָהּ אֶחָד הֵמָּה׃ 17 וַיָּמָד אֶת־חוֹמָתָהּ מֵאָה אַרְבָּעִים
וְאַרְבַּע אַמּוֹת בִּקְנֵה מִדַּת הָאָדָם שֶׁהוּא הַמַּלְאָךְ׃
18 וַתְּהִי בִּנְיַן חוֹמָתָהּ יָשְׁפֵה וְהָעִיר זָהָב טָהוֹר כִּדְמוּת
זְכוֹכִית טְהוֹרָה׃ 19 וּמוּסְדוֹת חוֹמַת הָעִיר הֶעֱדוּ כָּל־
אֶבֶן יְקָרָה יְסוֹד הָרִאשׁוֹן יָשְׁפֵה הַשֵּׁנִי סַפִּיר הַשְּׁלִישִׁי בָּרֶקֶת
הָרְבִיעִי נֹפֶךְ׃ 20 הַחֲמִישִׁי שֹׁהַם הַשִּׁשִּׁי אֹדֶם הַשְּׁבִיעִי
תַּרְשִׁישׁ הַשְּׁמִינִי יַהֲלֹם הַתְּשִׁיעִי פִּטְדָה הָעֲשִׂירִי שְׁבוֹ
עַשְׁתֵּי־עָשָׂר לֶשֶׁם שְׁנֵים עָשָׂר אַחְלָמָה׃ 21 וּשְׁנֵים עָשָׂר
שְׁעָרִים שְׁנֵים עָשָׂר פְּנִינִים הֵמָּה יַחְדָּו אִישׁ אִישׁ מִשְּׁעָרִים
הָיָה מִפְּנִין אֶחָד וּרְחוֹבוֹת הָעִיר זָהָב טָהוֹר כִּזְכוֹכִית
מַשְׁקָע׃ 22 וְאֶת הֵיכָל לֹא רָאִיתִי בָהּ כִּי־יְהוָה אֱלֹהִים
Isa. 60.19. ישעי׳ ס׳ יט כָּל־יוּכַל הוּא הֵיכָלָהּ וְהַכֶּבֶשׂ׃ 23 וְהָעִיר
לֹא יִהְיֶה לָּהּ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם
וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ לֹא יָאִיר לָהּ כִּי־כְבוֹד אֱלֹהִים הֵאִיר אוֹתָהּ
וְנֵרוֹ הַכֶּבֶשׂ׃ 24 וְגוֹיֵי הַנּוֹשָׁעִים יֵלְכוּ בְאוֹרָהּ וּמַלְכֵי הָאָרֶץ
יָבִיאוּ אֶת־כְּבוֹדָם וְתִפְאַרְתָּם אֵלֶיהָ׃ 25 וּפִתְּחוּ שְׁעָרֶיהָ
Isa. 60.11. ישעי׳ ס׳ יב תָּמִיד יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ כִּי־לַיְלָה
אֵינֶנּוּ שָׁם׃ 26 וְיָבִיאוּ אֶת־כְּבוֹד וְאֶת
הֲדַר

EPISTOLA AD LAODICENSES SCRIPTA.

SUbſequentem iſtam Epiſtolam, (Apoſtoli *Pauli* ad *Laodicenſes* dictam) quare hic ſubjungamus; ſed cæteris *Paulinis* (juxta diſpoſitionem eruditiſſimi ac piiſsimi viri, D. *Hutteri*) Epiſtolis, ab omnibus, agnitis Canonicis, non interſeramus; Candidus cognoſcat Lector, ex iis quæ ad eum (initio libri) præfantur; quibus etiam, inſtitutionis totius operis ratio redditur; quæ prius (ſi lubeat) ab eo videantur; ac poſtea, ſequentia hæc ſancta monita, nobis hic exhibita, majori cum fructu, (minorique ſcrupulo) legi, relegi, ſerioque conſiderari poſſunt.

הראשון והאחרון : 14 אשרי העושים את־מצותיו אשר
יהיו שלטונם בעץ החיים ואשר יבואון בשערים העירה :
15 ומחוץ הכלבים והמכשפים והזונים והמרצחים ועובדי
פסל וכל־אוהבי ועושי־כזב : 16 אני ישוע שלחתי את־
מלאכי להעיד־לכם את־האלה במועדים אני הוא שרש
וצמח דוד כוכב נגה והילל בן־שחר : 17 והרוח והכלה
Isa. ישע׳ נה׳ א׳ אומרים בוא והשומע יאמר בוא והצמא
55.1. יבוא והחפץ יקח את־מימי החיים חנם :
18 ומעיד אני לכל־אשר ישמע את־דברי נבואת ספר
הזה אם איש יוסיף על־הדבר יוסיף האלהים עליו את־
הנגעים הכתובים בספר הזה : 19 ואם איש יגרע מדברי
ספר נבואה הזאת יגרע אלהים חלקו מספר החיים ומעיר
הקדושה ומן הכתובים בספר הזה : 20 אומר המעיד את־
האלה אמנם בא אני מהרה אמן לכן בוא אדנינו ישוע :
21 חנת אדנינו ישוע המשיח עם קדושים בלכם
אמן :

תם ונשלם ספר ברית החדשה :

תהלה לאל חי :

ΗΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ Πρὸς λαοδικεῖς ἐπιστολή.

EPIST. S. PAULI Ad Laodicens.

ΚΕΦΑΛ. ά.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώ-
πων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ
ἰησοῦ χριστοῦ, τοῖς ἐν λαοδικείᾳ ἀδελφοῖς.
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα-
τρὸς, καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.
3 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου τῷ χριστῷ πάν-
τοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς μου, ὅτι ἐμμένοντες,
καὶ προσκαρτεροῦντες ὑμεῖς ἐστὲ ἐν ἔργων κα-
λῶν, προσδεχόμενοι τὴν ἐπαγγελίαν ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως.
4 Καὶ μὴ ταράξωσιν ὑμᾶς ματαιολογίαι
τινῶν τῶν ὑποκρινομένων τὴν ἀλήθειαν, τοῦ
διαστρέψαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγε-
λισθέντος ἀπ' ἐμοῦ.
5 Νῦν δὲ ποιήσει ὁ θεὸς, ἵνα πάντες οἱ
ἐξ ἐμοῦ εἰσιν ἐπὶ τὴν τελειότητα τῆς ἀληθείας
τοῦ εὐαγγελίου φέρωνται, τοῦ ποιῆσαι τὴν
χρηστότητα τῶν ἔργων, ἃ πρέπει τῇ σωτηρίᾳ
τῆς ζωῆς αἰωνίου.
6 Καὶ νῦν φανεροὶ ἐγένοντο οἱ δεσμοί
μου, ἐν οἷς δέσμιός εἰμι ἐν χριστῷ, καὶ ἐν τού-
τῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.
7 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς
σωτηρίαν αἰώνιον, ὃ ἐγένετο διὰ τῆς ὑμῶν δεή-
σεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος ἁγίου.
8 Εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου, ἐμοὶ
γὰρ τὸ ζῆν χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν χαρά.

CAP. I.

1 PAULUS Apostolus
non ab hominibus,
neque per hominem; sed
per Jesum Christum. Fratri-
bus qui estis Laodiceæ.
2 Gratia vobis, & pax à
Deo patre nostro, & Domi-
no nostro Jesu Christo.
3 Gratias ago deo meo
Christo in omnibus præcati-
onibus meis, quod perma-
nentes estis, & perseverantes
in operibus bonis; promis-
sionem expectantes, in die
judicii.
4 Neque disturbant vos
quorundam vaniloquia in-
simulantium veritatem, ut
vos avertant à veritate E-
vangelii, quod à me prædi-
catur.
5 Et nunc faciet Deus,
ut, qui sunt ex me, ad per-
fectionem veritatis Evange-
lii deferantur, ut faciant be-
nignitatem operum, quæ de-
cent salutem vitæ æternæ.
6 Et nunc manifesta sunt
vincula mea quæ patior in
Christo: in quibus lætor &
gaudeo.
7 Scio enim, quod hoc
mihi est ad salutem perpe-
tuam, quod factum est ora-
tionibus vestris, admini-
strante Spiritu sancto.
8 Sive per vitam, sive per
mortem: mihi enim, vi-
vere, Christus est; & mori,
gaudium.

אל־לאודיקים

אגרת לפולוס השליח אל־לאודיקים :

1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא ביד אנוש כי־אם
בישוע המשיח לאחים שהם בלאודיקיא :
2 תחנה לכם ושלום מאלהים אבינו ומאדנינו ישוע
המשיח :
3 מודה אנכי לאלהי למשיח תמיד בכל תפלותי כי־
סעודדים אתם במעשים טובים ומשברים אתם אל־
השבועה להגלות ליום דין :
4 ולא יבהלונכם דברי שוא אנשי בליעל המתדמים
כאנשי אמונים המה להטות אתכם מאמת הבשורה
אשר בשרתיה אתכם :
5 ומעתה יתן יהוה אשר כל־האלה אשר היו ממני
ינשאו לתכלית אמת הבשורה לעשות את־טובת
המעשים הנאוים לישועת חיי עולם :
6 ומעת נגלים היו אסורי אשר בם אסור אני במשיח
ובזאת שמח לבי ויגיל כבודי :
7 כי ידעתי כי־זאת היא לישועת נפשי לעולם הנעשתה
בתפלותיכם במתת רוח הקדש :
8 אם בחיים ואם במות כי חיי המשיח הוא ובמותי
שמחה לי :

9 והוא

9 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν, ἐν ὑμῖν ποιή-
σει τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ᾽ ὑμῶν, ἵνα τὴν αὐτὴν
ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι τὸ αὐτὸ φρονῆτε.
10 Διὰ τοῦτο ἀγαπητοὶ καθὼς ἠκούσατε τὴν
παρουσίαν τοῦ κυρίου, οὕτως φρονεῖτε, καὶ ποιεῖτε
ἐν φόβῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἔσται ὑμῖν ζωὴ αἰώνιος.
11 Ὁ θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν.
12 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν, καὶ
διαλογισμῶν.
13 Καὶ τὸ λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, χαίρετε ἐν
τῷ κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ καὶ ὁρᾶτε, καὶ φυλάσσεσθε
ἀπὸ πάσης αἰσχροῦ κέρδους πλεονεξίας.
14 Πάντα τὰ αἰτήματα ὑμῶν παῤῥη-
σίᾳ γνωριζέσθω πρὸς τὸν θεὸν, καὶ βέβαιοι
γίνεσθε ἐν νοῒ τοῦ χριστοῦ.
15 Καὶ τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα ἐστὶν
ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα δίκαια,
ὅσα προσφιλῆ, ταῦτα πράσσετε.
16 Καὶ ἃ ἠκούσατε, καὶ παρελάβετε ἐν
καρδίαις ὑμῶν κατέχετε, καὶ ἔσται ὑμῖν εἰρήνη.
17 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν
φιλήματι ἁγίῳ.
18 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
19 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ
μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀμήν.
20 Ποιήσατε, ἵνα ἡ ἐπιστολὴ καὶ ἐν τῇ
κολοσσαέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ
κολοσσῶν, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

Πρὸς λαοδικέας ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης
διὰ τυχικοῦ καὶ ὀνησίμου.

9 Et ipſe Dominus no-
ſter, in vobis faciet miſeri-
cordiam ſuam vobiſcum,
ut eandem dilectionem ha-
beatis, & ſitis unanimes.
10 Propterea dilecti, ſi-
cuti audiſtis præſentiam
Domini, ita ſentite, & facite
in timore Domini, & erit
vobis vita in æternum.
11 Eſt enim Deus, qui
operatur in vobis.
12 Omnia autem facite
abſque murmurationibus, ac
diſceptationibus.
13 Et quod reliquum eſt,
dilectiſſimi: gaudete in Do-
mino Jeſu Chriſto, & cavete
vobis ab omni avaritia tur-
pis lucri.
14 Omnes petitiones ve-
ſtræ cum fiducia manifeſtæ
fiant apud Deum, & firmi
eſtote in mente Chriſti.
15 Denique fratres, quæ-
cunque vera ſunt, & pudica,
& caſta, & juſta, & amabilia
hæc facite.
16 Et quæ audiſtis, &
accepiſtis, in cordibus ve-
ſtris retinete: & erit vobis
pax.
17 Salutate omnes fratres
in oſculo ſancto.
18 Salutant vos omnes
ſancti.
19 Gratia Domini no-
ſtri Jeſu Chriſti, cum ſpiritu
veſtro, Amen.
20 Curate, ut hæc Epi-
ſtola, in Eccleſia Coloſſen-
ſium legatur; & ut eam
quæ eſt ad Coloſſenſes, vos
etiam legatis.

Ad Laodicenſes ſcripta fuit
è Roma, per Tychicum &
Oneſimum.

9 וְהוּא אֲדֹנֵינוּ בָּכֶם יַעֲשֶׂה אֶת תְּחִנָּתוֹ עִמָּכֶם אֲשֶׁר תְּהִי
לָכֶם אַהֲבָה אַחַת וְנֶפֶשׁ אַחַת וְרוּחַ אַחַת וְלֵב אֶחָד :
10 עַל־כֵּן אֲהוּבַי אֵיכָכָה שְׁמַעְתֶּם אֶת בִּיאַת אֲדֹנֵינוּ כֵּן
הָבִינוּ וַעֲשׂוּ בְּיִרְאַת יְהוָה וְיִהְיוּ לָכֶם חַיֵּי עוֹלָם :
11 כִּי־אֱלֹהִים הוּא הַפּוֹעֵל בָּכֶם :
12 וְכָל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ עֲשׂוּ בְּלִי תְלוּנוֹת וְהַכָּרוֹת :
13 וְהַנִּשְׁאָר אֲהוּבַי שִׂמְחוּ בַּאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְהִשָּׁמְרוּ
לָכֶם מִטֻּמְאַת כָּל בָּצַע :
14 כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם בְּבִטָּחוֹן תִּוָּדַעְנָה לִפְנֵי יְהוָה חִזְקוּ
וְאִמְצוּ לַעֲמוֹד בְּשֶׂכֶל הַמָּשִׁיחַ :
15 וְהַנִּשְׁאָר אַחַי כָּל־אֲשֶׁר נֶאֱמָנִים וּשְׁווִים וְתָאוִים
וּקְדוֹשִׁים וְצַדִּיקִים הַדּוּרִים וְטוֹבִים וּנְעִמִים אֹתָם תַּעֲשׂוּ :
16 וְאֵלֶּה אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם וְקִבַּלְתֶּם נִצְרוּם בְּלִבּוֹתֵיכֶם
וְיִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם
17 שַׁאֲלוּ בִּשְׁלוֹם לְאַחִים כֻּלָּם בִּנְשִׁיקַת הַקֹּדֶשׁ :
18 שָׁאֲלוּ לִשְׁלוֹמְכֶם הַקְּדוֹשִׁים כֻּלָּם :
19 תְּחִנַּת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ תְּהִי אֶת רוּחֲכֶם אָמֵן :
20 עֲשׂוּ אֲשֶׁר תִּקָּרֵא אִגֶּרֶת הַזֹּאת בַּעֲדַת קוֹלָסִים וַאֲשֶׁר
אֶל קוֹלָסִים תִּקְרָאוּהָ גַּם אַתֶּם :

נִשְׁלְמָה אִגֶּרֶת שֶׁהִיא אֶל־לָאוֹדִיקְיָא נִכְתְּבָה מֵרוֹמָא
וְנִשְׁלְחָה בִּידֵי טוּכִיקוֹס וְאוֹנֵסִימוֹס :

dimus: Quibus, errata hujusmodi præcipua, supra nominata, quæ in istis utrisque Hutterianis *exemplaribus, prætérita, & omissa; sed in hâc editione nostrâ, recognita sunt & castigata; hic autem annotata & explicata, tibi exhibentur; Atque simul etiam, quæ sunt in hac eadem editione præsenti notatu digna sphalmata, hic emendantur atque corriguntur.*

MAtth. 1. 18. In utrisque *Hutterianis* exemplaribus, legitur, כִּי אוֹרְשָׂה cum potius legeretur, מֵאַחַר vel כַּאֲשֶׁר אוֹרְשָׂה quando, vel posteaquam desponsata fuerat; particula namque causativa כִּי raro admodum, per se solummodo posita, denotat tempus, aut rem aliquam, tempore jamjam elapso, præteritoque factam; atque *radix* אָרַשׂ desponsare significans, cum שׂ non שׁ describi debet.

Ibid. v. 23. In utraque etiam editione *Polyglotta* legitur, וְקָרָאת שְׁמוֹ *Vekarath shemo*, & illa vocabit; sive & tu (fæmina) vocabis nomen ejus, *&c.* Cum in plerisque Græcis exemplaribus legatur ϗ καλέσουσι, & vocabunt nomen ejus; licet in quibusdam codicibus inveniatur etiam ϗ καλέσεις & vocabis; sed hoc hic in genere notandum est, omnibusque locis parallelis postea citandis applicandum; D. *Hutterum*, ubique in Hebraica sua *Novi Testamenti* versione, locos ad unum omnes è *Vetere Testamento* citatos, verbatim, ex ipso Hebræo textu, transtulisse; qui proinde loci, aliquantum à Græca veritate, verbo, saltem, tenus, interdum differre videntur; Quonam autem modo, loci hujusmodi, in Græco ipso textu, sic citentur, & describantur; alterius est, &, à scopo nostro hic proposito, disquisitionis alienæ.

Matth. 2. 4. In prima editione *Polyglotta*, sive in exemplaribus, foliis majoribus, excusis; legitur וְשׁוֹטְרִים & gubernatores, seu moderatores populi; at in codicibus editis in quarto, legitur וְסוֹפְרִים & scribæ populi: Quæ vox, Græcam γραμματεῖς adæquatius exprimit; vocabulum etenim, שֹׁטֵר *shoter*, in Instrumento Vetere, nusquam nomini כֹּהֵן Sacerdos; sed sepe nomini שׁוֹפֵט Judex, reperitur adjunctum; unde Hæbræi scribunt; שׁוֹפֵט esse illum qui judicat, & sententiam pronuntiat; שׁוֹטֵר autem esse executorem

POST-SCRIPTA QUÆDAM.

Etiamsi, in evulgandis omnibus ejusmodi laboribus (Plantinianis, *etiam, minime quidem exclusis) accuratissime licet (cùm ab operariis, tùm ab editoribus) exantlatis;* σφάλματα *quædam, sive vitia nonnulla Typographica, post præli impressionem, notanda, ac emendanda, minime superstare, difficulter admodum sit possibile; Atque licet in Hebraicis edendis (ob raram, Heu! nimis raram, in hisce studiis, operam, à plerisque etiam iis quorum ea maxime interest, collocatam) sphalmata talia, majori possunt ac solēt esse lectoribus præjudicio, quam in Græcis ac Latinis, aut Vulgaribus quibuscunque; quippe magis multo notis, tritis, & usitatis; Attamen, sinister admodum usus, seu potius, hac in re, maximus abusus invaluit; ut, in talibus (pure sc. Hebraicis) vitia ista, vulgariter* errata *nuncupari solita, vix unquam ab editoribus notata reperiantur, & addita; ut sic, lectoribus incautis, aut parum gnaris, præ-animadversâ atque præ-ostensâ; ab intricationibus, erroribus, & difficultatibus, (facillime sese, Tyronibus, obviam exhibentibus; propter magnam sc. literarum Hebriacarum quarundam, quoad figuram, vicinitatem ac similitudinem; atque earundem, à diversis radicibus provenientium, aut ad serviles varios usus adhibitarum, maximam, quoad significationem, inter se distantiam, ac differentiam) eos, in sensu eruendo sano, liberent, & liberos conservent. Omissio hæcce, inquam, quomodocunque, & quantumcunque sit noxia lectoribus; in consuetudinem, attamen, adeo solitam, ita, pene prorsus, invaluit; ut, sicuti in cæteris operibus pure Hæbraicis ab aliis editis, in editionibus etiam* Hutterianis Novi Testamenti Polyglottis, *minime negligatur: Nam quum una solum extet editio* Novi Testamenti, à D. Huttero, *in duodecim linguas exornati & dispositi; & duobus voluminibus in folio majoribus, evulgati; ac* Noribergæ, *Anno* 1600. *impressi; Ac altera, ejusdem ipsius in quatuor linguas (Hebraicam, Græcam, Latinam viz. & Germanicam) redacti, & uno, in Quarto, Volumine, duobus postea à annis ibidem editi; Atque, licet* errata *non pauca, minimeque levia; eorumque multa, non mere Typographorum propria; sed textum ipsum, ejusque sensum aptum (incuria scribarum, vel amanuensium negligentia, seu quadam, interdum, editoris etiam ipsius pensitatione paulò leviore; Quinam etenim sunt isti limati, qui non aliquando dormitant, Homeri?) non parum immutantia; in utramque istam irrepserint editionem; in neutra tamen earum observantur, neque lectoribus inanimadvertentibus indicantur. Proinde, ne nos, in conatibus hujusce operis, assuetudini, & usitationi ita male commodæ, adeoque culpandæ, deservire videamur;* Post-scripta *hæcce apposuimus, & operi ipsi, benevole lector, ea super-addidimus:*

illud, καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία, ſic redditur; וְתִשָּׁפֵט חָכְמָה & judicabitur, ſeu judicata erit ſapientia; cum reddi debeat potius, וְתִצָּדֵק חָכְמָה & juſtificabitur, ſive juſtificata erit ſapientia, à filiis ejus, *&c.*

Matth. 12. *v.* 13. In editione majore, legitur; כְּמוֹ הַשֵּׁנִית ſicut ſecunda; at in minori multo magis proprie כְּמוֹ הָאַחֶרֶת ſicut altera, *viz.* manus ejus.

Ibid. *v.* 31. In utriſque autem editionibus, male לֹא יִסָּלֵחַ in maſculino genere, ponitur pro לֹא תִסָּלֵחַ non erit condonata ſeu remiſſa; cum הַגִּדּוּפָה Blaſphemia, fæmineum, ſeu genere ſolummodo ſit fœminino.

Ibid. *v.* 40. *&* 45. legatur, הָאָדָם hominis, *&c.*

Matth. 13. *v.* 15. Legatur, וְעֵינָיו & oculos ejus, *&c.*

Matth. 15. *v.* 9. In utriuſque editionis libris, legitur אָדָם hominis in ſingulari, pro אֲנָשִׁים hominum; in plurali numero; eſt enim ita in Hebræo ipſo textu; & ſic etiam redditur per ἀνθρώπων in Græco.

Ibid. *v.* 22. In volumine majore, Græcum κακῶς δαιμονίζεται, redditur, in futuro tempore; בִּתִּי תְעֻנֶּה codicibus autem *in quarto* legitur in participio, (hebraicè tamen ſatis utrumque) בִּתִּי מְעֻנָּה filia mea malè vexatur à dæmonio.

Ibid. *v.* 28. In utroque vero volumine perperam אֱמוּנָתֶךָ ponitur pro אֱמוּנָתֵךְ fides tua; cum mulieri dicatur.

Matth. 16. *v.* 24. Male itidem, in ambobus exemplaribus, fæmininum, אִישׁ אֲשֶׁר תֹּאבֶה ponitur pro יֹאבֶה maſculino, ſi quiſpiam, ſive, quiſquis eſt, qui vult poſt me venire, *&c.*

Matth. 17. *v.* 11. Craſſe ſimiliter etiam, in utraque editione, de *Elia* dicitur, וְכֹל תְּקוֹמֵם in fæminino pro יְקוֹמֵם in maſculino genere, & reſtituet omnia, *&c.*

Matth. 18. *v.* 16. In omnibus etiam editionis utriuſque libris, ſphalma maximopere ſupinum eſt commiſſum, in voce שְׁלוֹשִׁים triginta, poſita pro שְׁלוֹשָׁה tribus; quod oſcitanter, in hac etiam editione, præteritum erat, ſed ex hiſce corrigendum lectoribus oſtenditur.

exutorem, sive exactorem, qui Judicatum exequitur, & refractarios cogit obedire sententiæ Judicis: quod, officium τῶν γραμματέων scribarum minime videtur esse proprium.

Matth. 5. *v.* 8. In utraque editione legitur כִּי אֶת־הָ אֱלֹהִים יִרְאוּ cum potius videretur legendum כִּי־הֵם יִרְאוּ אֶת־אֱלֹהִים quia ipsi videbunt Deum.

Ibid. v. 26. In editione majori, legitur, עַד־כִּי תִתֵּן, in minori autem, עַד־כִּי תְשַׁלֵּם & melius; Græcum enim ἕως ἂν ἀποδῷς, donec reddas, sive rependas; exprimit aptius.

Ibid. v. 39. Legatur כִּי אִם אֲשֶׁר יַכֶּכָּה sed quicunque percusserit te, *&c.*

Matth. 7. *v.* 6. In impressione etiam majori, legitur לֹא תִתְּנוּ cum potius (sicut in minori) legeretur, אַל תִּתְּנוּ ne detis, seu, nolite dare; אַל enim, particula dehortandi magis est propria.

Ibidem etiam, & eodem *versu*; in voluminibus majoribus legitur, אֶת פְּנִינִים (neque projiciatis) margaritas, coram porcis, *&c.* Sed in minoribus, rectius, אֶת־פְּנִינֵיכֶם Græce enim est, μαργαρίτας ὑμῶν, margaritas vestras.

Matth. 9. *v.* 13. In editione prima, legitur, וְלַמְּדוּ sed in secunda, וּלְמְדוּ & rectius; prius etenim, *velammedu*, in *piel*, denotat potius, & docete; quam μάθετε, discite; quod *velimdu*, in *kal*, solummodo significat; *radix* enim לָמַד in *kal*, est discere; at in *piel* לִמֵּד est discère fecit, sive docuit.

Ibid. v. 14. Legatur; לֹא צָמוּ non jejunant.

Matth. 10. *v.* 22. In editione majori, legitur עַד־סוֹף; in minori autem עַד־עֵת־קֵץ sed utrumque commode satis exprimens Græcorum εἰς τέλος, usque in finem, *&c.*

Matth. 10. *v.* 38. In utraque editione, crasse satis, לֹא תִקַּח in genere fæminino, ponitur pro לֹא יִקַּח in masculino genere, ad exprimendum, ὃς οὐ λαμβάνει qui non accipit crucem ipsius, *&c.*

Matth. 11. *v.* 19. In utraque etiam editione, Græcum illud,

prium frangendi verbum adhibetur, *viz.* וַיִּשְׁבֹּר & fregit; *&c.* radix enim פָּתַח proprie significat aperire; & vix puto, eam, isto sensu, frangendi panem, uspiam usurpari.

Ibid. v. 14. Hæc etiã verba sequentia Græco textui minime consentanea, sic leguntur in utraq; editione, כִּי גַם לֹא לֶחֶם אֶחָד הָיָה אִתָּם בָּאֳנִיָּה quæ cum significent, nullũ, ne unum quidem, omnino panem, fuisse cum iis in navi; oportet ut sic restituantur, ad Græcam exprimendam veritatem; כִּי לֹא הָיָה אִתָּם כִּי אִם לֶחֶם אֶחָד בָּאֳנִיָּה καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ, & nisi unum panem non habebant secum in navi.

Ibidem etiam, eodem *capite* 8. *v.* 23. Perperam legitur עֲלֵיהֶם super eos; pro עָלָיו super eum. Græce namque est imposuit manus suos αὐτῷ ipsi, seu super ipsum hominem.

Ibid. v. 37. Male etiam תִּתֵּן fæmininum; ponitur pro יִתֵּן in *masc. genere*, (ille) dabit, *&c.*

Marc. 9. *v.* 34. Mendose ponitur in utroque הֶחֱסוּ, quod sonat speraverunt, aut sperare fecerunt, *&c.* pro הֶחֱשׁוּ siluerunt, seu tacuerunt, *&c.*

Marc. 10. *v.* 14. In majore editione legitur, כִּי אֵלֶּה הֵם quia illi (sunt) isti, *&c.* at in minore melius sic, כִּי אֲשֶׁר כָּאֵלֶּה הֵם quia qui sunt sicut illi; τῶν γὰρ τοιούτων talium enim est regnum cœlorum, *&c.*

Ibid. v. 17. Pessime, similiter, ponitur וְיִירַשׁ & possidebit; in tertia persona, pro וְאִירַשׁ & possidebo, seu possideam in prima.

Marc. 11. *v.* 4. Hæc verba in Græco textu expressa, *viz.* ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, in bivio; in priore & majori editione plane negliguntur, & omittuntur; sed in minore & posteriore, sic circumscribuntur, & explicantur; אֶל אֵם הַדֶּרֶךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים In matre (quasi) viæ, *i. e.* in bivio, in capite duarum viarum, *&c.*

Marc. 12. *v.* 1. Legatur, מְשׂוּכָה (& circumdedit) sepem, *&c.*

Ibid. v. 20. In libris majoribus, mendosissime post vocem

Ibid. v. 35. Mendose itidem admodum in utraque editione, ponitur יִשְׁאוּ in tertia persona, remiserint, pro תִּשְׁאוּ in secunda, ἐὰν μὴ ἀφῆτε, si non remiseritis, *&c.*

Matth. 19. *v.* 8. In omnibus itidem non leviter erratum est codicibus, legendo לִבָּם (ad duritiem) cordis eorum, pro לְבַבְכֶם seu לִבְּכֶם (πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν.) cordis vestri. Sicuti ibidem etiam *v.* 12. legendo mendosissime לְנַפְשְׁכֶם vosmetipsos, pro לְנַפְשָׁם ἑαυτοὺς, seipsos, castraverunt, *&c.*

Ibid. v. 14. In volumine majore, legitur, כִּי לָאֵלֶּה יֵשׁ quia hisce est, regnum cœlorum; at in minore melius sic, כִּי אֲשֶׁר כָּאֵלֶּה יֵשׁ לָהֶם quia talibus, sive iis qui sunt sicut isti, regnum est cœlorum; Græce enim est τῶν τοιούτων talium, non horum.

Ibid. v. 18. Legatur לֹא תִגְנוֹב, non furaberis, *&c.*

Matth. 23. *v.* 25. In omnibus exemplaribus legitur מְלֵאִים אַתֶּם pleni vos *sc.* estis; sed rectius Videretur legendum הֵמָּה מְלֵאִים ipsi pleni sunt, sive ipsa plena sunt; Græce namque vox est, γέμουσιν, implentur, *&c.*

Matth. 25. *v.* 40. Legatur, הַמֶּלֶךְ (respondit) rex, *&c.*

Matth. 26. *v.* 31. In volumine utroque, mendose admodum legitur, וְתִפָּצֵךְ pro וְתְפָצֶינָה & dissipabuntur, *&c.*

Matth. 27. *v.* 29. In utroque etiam volumine, perperam וַתִּבְרְעוּ legitur, pro וַיִּכְרְעוּ & illi incurvaverunt genua, *&c.*

Matth. 28. 9. Mendosissime etiam legitur in utraque editione, וַיִּשְׁתַּחֲוֶינָה pro וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָה & (fœminæ) adoraverunt, *&c.*

Marc. 7. *v.* 26. In utraque editione crassissime ponitur מִבִּתּוֹ pro מִבִּתָּהּ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, de filia ipsius; (mulieris *sc.*) atque sic etiam *ibid. v.* 29. מִבִּתֵּךְ pro מִבִּתֵּךְ à filia tua.

Marc. 8. *v.* 6. In libris majoris editionis, ad exprimendam Græcam vocem ἔκλασε fregit; legitur, וַיְפַתַּח; sed melius ut opinor multo in minoris editionis codicibus, pro-

Luc. 6. *v.* 32, 33, 34. In utrisque exemplaribus, legitur יִהְיֶה cum, nomini תְחִנָּה fæminino, תִּהְיֶה melius videretur apponendum; Quænam erit vobis gratia? nisi sic capiatur, & intelligatur; gratiæ quidnam erit vobis, *&c.*

Luc. 6. *v.* 35. Eruditi judicent (vix enim ego possum augurari) quonam sensu, in omnibus editionis utriusque libris, hæc Græca verba, μηδὲν ἀπελπίζοντες, sic reddantur; וְאַל תֶּחֶרְדוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיכֶם & ne contremiscatis è clausuris vestris; viderentur enim potius sic (aut variis aliis phrasiologiis cougruentioribus) posse transferri וְאַל תְּקַוּוּ לָקַחַת מְאוּמָה neque expectetis aliquid recipere; supra scilicet idem, aut tantundem, quod mutuo dederitis.

Ibidem etiam, & eodem *versu*, Perperam ponitur, וְיִהְיוּ & erunt, pro וִתְהְיוּ καὶ ἔσεσθε. & eritis filii altissimi, *&c.*

Ibid. *v.* 45. Legatur מִיֶּתֶר ex abundantia.

Luc. 7. *v.* 4. Crasse legitur לֹא non, pro לוֹ illi.

Ibid. *v.* 9. Legatur כִּי quia, *&c.*

Luc. 7. *v.* 45. In omnibus utriusque editionis exemplaribus, legitur בָּאָה illa venit, seu intravit; cum debeat legi בָּאתִי εἰσῆλθον veni, seu intravi, *&c.*

Luc. 8. *v.* 8. Græca hæc vox, ἐφώνει, exclamabat, in majoribus exemplaribus, prorsus est præterita & omissa; in minoribus autem, suppletur, voce וַיִּקְרָא & clamavit, *&c.*

Ibid. *v.* 48. Male immutatur persona masculina pro fæminina, sic, לֵךְ לָךְ abi tu vir; pro לְכִי abi tu fæmina, *&c.*

Luc. 9. *v.* 5. In minoribus codicibus legitur, הִתְנַעֲרוּ מֵעָפָר excutite vosmetipsos à pulvere pedum vestrorum, *&c.* multo rectius ut videtur, quam in majoribus, הִתְנַפְּלוּ אֶת עָפָר radix enim נָפַל in *hithpael*, significat, prosternere sese, *&c.*

Luc. 10 *v.* 22. In utraque editione, legitur, תִּרְצֶה pro יִרְצֶה הַבֵּן voluerit filius, *&c.*

Luc. 11. *v.* 53. In majore impressione legitur וְלִשְׁאֹל & postulare; sed melius multo, vox Græca ἀποστοματίζειν αὐτὸν, exprimitur in minore, sic, וְלִשְׁתּוֹם פִּיו & os ejus occludere, *&c.*

Luc.

cem אִשְׁתּוֹ uxorem, additur vocabulum אֶחָד unum; quod proinde penitus expungendum fuit.

Ibid. v. 28. Legatur וַיַּרְא & vidit, *&c.*

Ibid. v. 40. תַּאֲרִיכוּ In libris majoribus, male ponitur pro יַאֲרִיכוּ illi prolixas faciunt preces suas, *&c.* Sicut & *v.* 44. in utraque editione שָׁלַךְ ille projecit, pro שָׁלְכָה illa projecit, *&c.*

Marc. 13. *v.* 29. In utriusque etiam editionis exemplaribus, admodum mendose, יִרְאוּ videbunt, ponitur pro תִּרְאוּ ὑμεῖς ἴδητε, vos videbitis.

Marc. 14. *v.* 25. Legatur מֵעֵנָב de uva vitis, *&c.* nam male in utraque etiam editione legebatur, מֵאֵנָב.

*Ibid.v.*62. In utraque itidem editione perperam adhibetur vox וְיִרְאוּ & videbunt, pro וְתִרְאוּ καὶ ὄψεσθε, & videbitis.

Marc. 15. *v.* 11. In majori impressione legitur, (concitaverunt turbam) יוֹתֵר לִפְטֹר potius dimittere; sed melius multo in minore, אֲשֶׁר יוֹתֵר יִפְטֹר ἵνα μᾶλλον ἀπολύσῃ; ut potius dimitteret, *&c.*

Ibid. v. 13. Hæc in Græco textu verba, οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, illi vero rursus clamaverunt; in libris majoribus, ita redduntur; וְהֵם־הֵ שָׁבוּ וַיִּצְעֲקוּ & ipsi reversi sunt, & clamaverunt; at in minoribus ita, וְהֵם־הֵ יָסְפוּ וַיִּצְעֲקוּ & ipsi addiderunt & clamaverunt. Sed uterque Hebraismus est satis usitatus & familiaris, ad exprimendam actionem aliquam iteratam.

Luc. 1. *v.* 45. In utrisque editionibus, versus ille totus, aliquantum, in personis, & affixis personalibus, à Græco ipso textu differt; legitur enim וְאַשְׁרֵיךְ & beata tu es; אֲשֶׁר הֶאֱמַנְתְּ quæ credidisti; cum, secundum Græcam veritatem debeat esse, וְאַשְׁרֵיהָ & beata illa est, אֲשֶׁר הֶאֱמִינָה quæ credidit; Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα. Atque sic etiam in fine versus, אֵלֶיךָ perperam ponitur pro אֵלַיִךְ ad te, sive tibi, *fæm.*& hoc rursus pro אֵלֶיהָ αὐτῇ illi, sive ad eam, *&c.*

Luc. 4. *v.* 18. In utraque similiter editione; male legitur מָשַׁךְ traxit, pro מָשַׁח unxit.

Ibid. v. 28. Legatur וְכַעַס (furore) & iræ.

Luc. 20. *v.* 26. לֹא חוּכְלוּ In majore editione legitur, pro לֹא יוּכְלוּ οὐ δυνησόντων, sive οὐκ ἴσχυσαν, illi non poterunt reprehendere, *&c.*

Luc. 22. *v.* 54. In editione majore, legitur, וְכֵיפָה בָּא אַחֲרָיו אַחֲרֵיהֶם *Petrus* vero veniebat post eum, post eos; sensu vix bono nec commodo; at in minori multo melius, & textui Græco congruentius; וְכֵיפָה בָּא אַחֲרֵיהֶם מֵרָחוֹק ὁ ᾿ Πέτρ@ ἠκολύθει μακρόθεν; *Petrus* vero veniebat post eos, seu sequebatur à longe.

Luc. 24. *v.* 21. Legatur, הַדְּבָרִים hæc omnia, *&c.*

Ibid. *v.* 29. In editionis utriusque codicibus, Græcum παρεβιάσαντο, redditur וַיִּבְצְרוּ בוֹ, cum debeat reddi וַיִּפְצְרוּ בוֹ & cogerunt illum; sive & institerunt apud eum, *&c.* Vix enim existimo *radicem* בָּצַר hac usurpari significatione; sed פָּצַר illam propriissime denotat.

Joh. 1. *v.* 16. Perperam admodum hæc verba Græca, ἐκ τοῦ πληρώματ@ αὐτοῦ, in utraque redduntur editione, וּמִמְּלוֹאָהּ cum affixo *fæminino*: De plenitudine namque Christi dictũ intelligitur; ac proinde, cũ affixo *masculino* sic reddendum erat; וּמִמְּלוֹאוֹ & de plenitudine ejus; *viz.* Christi.

Ibid *v.* 14. Legatur, וַנִּרְאֶה & vidimus; *ibidemque. v.* 15. Legatur יוֹחָנָן.

Joh. 3. *v.* 2. Pessime pervertitur sensus verborum ἐὰν μὴ, transpositione istarum particularum, in voluminibus majoribus, hoc modo, לֹא אִם non si; cùm debeant ita disponi, אִם לֹא si non, *i. e.* nisi fuerit cum eo Deus, *&c.*

Ibid. *v.* 4. Legatur, הוּא ille, ipse, *&c.*

Ibid. *v.* 11. Male etiam לָכֶם vobis, ponitur in majore editione pro לְךָ sive לָךְ σοὶ, tibi, dico, *&c.*

Ibid. *v.* 20. Sic etiam in utraque מַעֲשֵׂיהֶם opera eorum, legitur pro מַעֲשָׂיו τὰ ἔργα αὐτοῦ opera ejus, *&c.*

Ibid. *v.* 32. Sine ullo sensu commodo ac bono sic transponuntur itidem ista verba אוֹתוֹ עֵדוּתָיו הוּא מֵעִיד וְאֶת אִישׁ לֹא מְקַבֵּל cum debeant ita collocari אוֹתוֹ הוּא מֵעִיד

Luc. 12. *v.* 36. pessime legitur in utroq; volumine, וַיָּבֹאוּ וַיִּדְפְּקוּ & venient, & pulsabunt; pro יָבוֹא וַיִּדְפֹּק ἐλθόντος καὶ κρούσαντος ut cum venerit & pulsaverit, &c.

Luc. 13. *v.* 26. In majoribus itidem exemplaribus, crassissime legitur אָז יָחֵל tunc incipiet; pro אָז תָּחֵלּוּ τότε ἄρξεσθε tunc incipietis.

Luc. 14. *v.* 6. Verba hæc πρὸς ταῦτα עַל הָאֵלֶּה ad hæc, sive de hisce rebus, prorsus omittuntur.

Luc. 15. *v.* 9. In utrisque exemplaribus legitur אֲשֶׁר אָבַדְתִּי cum legendum sit potius in *piel* אֲשֶׁר אִבַּדְתִּי (drachmam) quam perdidi ἣν ἀπώλεσα, *radix* etenim אָבַד in *kal*, est perire; nec unquam in textu, quod meminerim, ita usurpatur ut significet, perdere.

Luc. 15. *v.* 30. Sic etiam in utraque impressione legitur קִנְיָנוֹ possessionem seu substantiam suam; cum legeretur קִנְיָנְךָ Possessionem tuam Græcum enim est σου τὸν βίον.

Luc. 16. *v.* 3. In editione majore, Græcum ἐπαιτεῖν redditur per לְהִוָּרֵשׁ sed in minori, videtur multo reddi melius, usitata mendicandi formula, *viz.* לִשְׁאֹל לֶחֶם quærere panem; *radix* enimvero, יָרַשׁ in *niphal*, *pauperem* quidem *fieri* vel effici significat; sed *mendicare*, minime.

Ibid. v. 13. Legatur לְאֶחָד uni adherebit. &c.

Ibidem etiam *v.* 30. Legitur חָשׁוּבוּ מֵעֲרָתָם pro יָשׁוּבוּ מֵרָעָתָם μετανοήσουσιν, resipiscentur, seu penetentiam agent; *i. e.* revertentur ab iniquitate sua, &c.

Luc. 17. Græcum ἄφες αὐτῷ in editione majore, redditur, הֶרֶף מִמֶּנּוּ desiste ab eo; in minore vero, וְתִשָּׂא לוֹ & remittes illi, &c. utrumque non male.

Luc. 18. *v.* 19. εἷς, אֶחָד unus; in majori omissum est editione; & in minori, אִישׁ לֹא טוֹב melius exprimit οὐδεὶς ἀγαθὸς, quam אֵינֶנּוּ טוֹב in altera.

Luc. 19. *v.* 46. Mendosissime erratum etiam est, in majoribus libris, legendo, וְאַתֶּם עֲשׂוּהוּ fecerunt eam, (domum *sc.* meam;) pro עֲשִׂיתוּהוּ ὑμεῖς ἐποιήσατε, vos fecistis eam, &c.

Luc.

Joh. 16. *v.* 10. Sic etiam יִרְאוּנִי videbunt me, pro תִּרְאוּנִי θεωρεῖτέ με, Videbitis me.

Ibid. v. 16. Legatur פָּנַי (abscondam) facies meas, à vobis; *i. e.* non videbitis me &c.

Ibid. v. 21. Erratum itidem, minime leve, in majoribus admissum est codicibus, legendo, יָלַד genuit; pro ἐγεννήθη, נוֹלַד genitus, seu natus est, &c. *Ibidemque* מִתְאַבֵּל in *masculino genere*, ponitur pro *fæminino* מִתְאַבְּלָה (mulier, cum parit) contristata est, &c.

Joh. 19. *v.* 14. In ambabus autem editionibus, quonam omnino nescio modo aut pacto, hora ἕκτη, transferatur הַשְּׁלִישִׁית tertia; cum horam significet הַשִּׁשִּׁית sextam; & ita reddi debuerit.

Ibid. v. 40. In ambabus etiam editionibus, legitur וַיִּקַּח & accepit, pro וַיִּקְחוּ ἔλαβον οὖν, & acceperunt.

Act. 1. *v.* 1. In editione majore Græca vox, λόγον, redditur per אֶת־סֵפֶר libellum, sive librum; at melius & proprius in minore per אֶת־מַאֲמָר sermonem, sive locutionem, &c.

Ibid. v. 17. In utraque editione legitur וַתִּשָּׂא pro וַיִּשָּׂא & ille accepit, &c.

Act 2. *v.* 7. & 12. Vox Græca πάντες כֻּלָּם omnes, in codicibus majoribus penitus est omissa.

Ibid. v. 47. Legatur, אֶת־יְהוָה Dominum, &c.

Act. 4. *v.* 9. Vitium itidem grave satis, oscitanter admodum admissum est, in omnibus editionis utriusque codicibus, legendo, אֲנַחְנוּ נִשְׁפְּטוּ (dijudicati sunt,) pro נִשְׁפָּטְנוּ ἡμεῖς ἀνακρινόμεθα, nos dijudicati sumus, &c.

Ibid. v. 34. Legatur כִּי quia, &c.

Act. 7 *v.* 5. Legatur, וּלְזַרְעוֹ & semini ejus, &c.

Ibid. v. 25. In utraque editione, legitur אֲחֵיכֶם fratres vestri, quum legi debeat אֶחָיו τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, fratres ipsius, &c.

Act. 13. *v.* 25. In utraque similiter editione, mendosissime legitur (calceamentum) רַגְלֵיהֶם pedum suorum; pro רַגְלָיו pedum ipsius: sicuti,

מֵעִיד וְאֶת עֵדוּתָיו אִישׁ לֹא מְקַבֵּל Hoc testatur; sed testimonia ejus nemo recipit.

Joh. 4. *v.* 14. תִּשְׁתֶּה Male legitur in utraque editione, pro יִשְׁתֶּה quicunque biberit, *&c.*

Ibid. v. 40. Sicuti etiam הַשּׁוֹמְרִים custodientes, mendose satis imprimitur, pro הַשּׁוֹמְרוֹנִים *samaritani.*

Joh. 5. *v.* 21. In utraque, itidem, תֹּאבֶה ponitur pro יֹאבֶה (quos filius) voluerit, *&c.*

Ibid. v. 47. In libris majoribus, legitur לִכְתָבִים הָאֵלֶּה scriptis hisce; sed in minoribus melius, & Græco textui congruentius, לִכְתָבָיו τοῖς ἐκείνου γράμμασιν, Scriptis illius, *&c.*

Joh. 6. *v.* 6. Videtur vox אֲלֵיהֶם ad eos, in utraque editione, redundare; Græcus enim ita se habet textus, τοῦτο δὲ ἔλεγε; Hoc autem dicebat, tentans eum, *&c.* cui אֵלָיו ad eum, potius congrueret, cùm ad *Philippum* solummodo loquatur.

Ibid. v. 42. תֹּאמַר Male legitur in utraque editione, pro יֹאמַר (quomodo ergo) dicet is, *&c.*

Joh. 7. *v.* 23. In majoribus codicibus ὅτι ὅλον ἄνθρωπον, ita redditur; כִּי אֶת כָּל הָאָדָם quod genus omne denotare videtur humanum; sed in minoribus, sic congruenter, & bene; כִּי אֶת כְּלִיל הָאָדָם quia totum hominem istum, ab omnibus ejus nimirum morbis, sanum reddidi, *&c.*

Joh. 13. *v.* 8. Majores libri mendose valde legunt יָדַי manus meas; pro רַגְלַי (non lavabis) τοὺς πόδας μου, pedes meos.

Ibid. v. 33. Sic itidem legunt יְבַקְשׁוּנִי quærent me; pro תְּבַקְשׁוּנִי quæretis me, *&c.*

Joh. 14. *v.* 17. In utrisque etiam codicibus graviter erratum est, legendo, וּבִי הוּא & in me erit; pro וּבָכֶם καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται & in vobis est, sive erit.

Joh. 15. *v.* 24. In utraque itidem editione, male legitur, בָּכֶם in vobis; pro בָּהֶם ἐν αὐτοῖς, in illis.

Joh.

Ibid. v. 11. In utraque impressione, אֶצְלִי apud me, legitur pro אֶצְלוֹ apud eum, &c.

Act. 25. *v.* 12. In utraque similiter editione, mendose legitur, הִתְפַּלֵּל appellavit, seu compellavit; & יֵלֵךְ ibit; pro הִתְפַּלַּלְתָּ ἐπικέκλησαι appellasti; & pro תֵּלֵךְ πορεύσῃ ibis, &c.

Act. 27. *v.* 1. In utrisque exemplaribus, הִסְגִּיר tradidit, male ponitur, pro הִסְגִּירוּ παρεδίδουν, tradiderunt.

Ibid. v. 23. Apostoli nomen, ὁ παῦλος, פּוֹלוֹס In utraque editione omittitur; & simul etiam in eodem versu שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר decima tertia, ponitur pro אַרְבַּע עָשָׂר τεσσαρεσκαιδεκάτην decima quarta die.

Ibid. v. 39. Verbum Græcum, ἐβουλεύσαντο, חָשְׁבוּ cogitabant, penitus est omissum in majoribus exemplaribus.

Rom. 1. *v.* 17. Vix sane non mirari possum, cujusnam incuria, negligentia, aut oscitantia, sensus istius versus, in omnibus editionis utriusque codicibus, plane pervertatur, & in contrarium, simpliciterque (vero sensui) contradictorium, penitus immutetur; reddendo *sc.* & transferendo Græcam vocem ἀποκαλύπτεται, per Hebræam נִסְתְּרָה (justitia Dei) abscondita est; quum è contra transferri debeat, נִגְלְתָה revelata est, &c. סָתַר enim est proprium abscondendi, sed גָּלָה revelandi verbum, prout, tyronibus etiam Hebræis, notum non esse vix est possibile.

Rom. 3. *v.* 3. In majoribus libris, legitur הֲסוּרָיו num defectiones ejus? pro הֲסוּרֵיהֶם num defectiones seu apostasiæ αὐτῶν eorum? &c.

Ibid. v. 5. In utraque editione legitur עֲוֹלַתְכֶם iniquitas vestra, pro עֲוֹלָתֵנוּ ἡ ἀδικία ἡμῶν, iniquitas seu injustitia nostra.

Rom. 4. *v.* 12. Erratum est hoc versu gravissime, in omnibus editionis utriusque libris, legendo (in fine versus) בַּמִּילָה in circumcisione; quum oppositum ejus, בְּעָרְלָה ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ in præputio, legendum est; dictum enim ibi intelligitur de fide *Abrahami* ante circumcisionem ipsius.

Ibid. v. 31. עֵדִים testes, pro עֵדָיו testes ejus, *&c.*

Act. 14. *v.* 26. In utraque etiam וַיַּגֵּד & annuntiavit, male legitur pro וַיַּגִּידוּ ἀνήγγειλαν, & annuntiaverunt.

Act. 15. *v.* 8. Sic etiam in utraque לָכֶם vobis ponitur pro לָנוּ ἡμῖν, nobis.

Ibid. v. 27. In majore editione, וַיִּשְׁלְחוּ & miserunt, perperam imprimitur, pro וַנִּשְׁלַח Græce enim est ἀπεστάλκαμεν οὖν, misimus autem, *&c.*

Act. 16. *v.* 15. In omnibus editionis utriusque codicibus; וַיִּפְצַר mendose legitur in *masculino genere*, & ille coegit; pro וַתִּפְצַר in *fœminino*, & illa institit, seu coegit quum de fæmina illa fideli *Lydia* dictum sit.

Ibid. v. 31. Vox בַּאֲדוֹן ἐπὶ τὸν κύριον, in Dominum, majoribus in exemplaribus, plane omissum est.

Ibid. v. 35. In utraque impressione, מְשָׁרְתָיו ministros ejus, male legitur, pro מְשָׁרְתֵימוֹ (& miserunt) ministros suos, *&c.*

Act. 17. *v.* 27. Perperam itidem in ambabus impressionibus, מִכֻּלְּכֶם ab omnibus vobis, legitur, pro מִכֻּלָּנוּ ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν; ab omnibus nobis, seu ab unoquoque nostrum, *&c.*

Act. 21. *v.* 25. In utraque similiter editione, male legitur לָכֶם vobis, pro לָהֶם illis; & לְשָׁמְרְכֶם ut vos observetis; pro לִשְׁמוֹרָם ut illi observent, *&c.*

Ibid. v. 29. עִתּוֹ Crasse legitur in utraque etiam editione, pro עִמּוֹ seu אִתּוֹ cum eo, *&c.*

Act. 23. *v.* 6. Hæc verba Græca, υἱὸς φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι; In majoribus libris, sine ullo sensu, sic transmutantur & transponuntur בֵּן נָדוֹן הַפְּתִים הַמְפָרֵשׁ וְעַל תִקְוָה וּתְקוּמַת אָנֹכִי. Ita ut confuse magis verba vix possint collocari; sed recte sic ordinari debent; בֶּן הַמְפָרֵשׁ וְעַל תִקְוַת וּתְקוּמַת הַמֵּתִים נָדוֹן אָנֹכִי filius Pharisæi, & de spe & resurrectione mortuorum ego judicor; sive judicatus sum, *&c.*

Ibid.

interpretata, ſcortatio autem, in ipſum corpus ipſius, (eſt) peccatum. Sed in minore rectius, & Græco textui citato congruentius ita redduntur; אַךְ הַזּוֹנֶה בְּעַצְמוּת גְּוִיָּתוֹ חוֹטֵא הוּא & ſic, verbatim interpretantur Græca citata verba; qui autem ſcortatur, in ipſam quaſi corporis ſui ipſius ſubſtantiam (*i. e*, in ipſum corpus ſuum proprium) ille peccat, *&c.*

1 *Cor.* 7. *v.* 17. In impreſſione majore legitur in fine verſus iſtius, מְלַמֵּד אָנֹכִי ſed in minore, מְפַקִּיד אָנֹכִי quæ utraque ſatis exprimunt apte Græcum verbum διατάσσομαι ordino, dirigo, doceo, ſeu conſtituo, *&c.*

Ibid. *v.* 36. In exemplaribus majoribus, ultima verſus iſtius verba ſunt, אִם לְאִישׁ quæ ſolummodo ſonant, ſi viro; & ſubaudiatur oportet, nubat, aut nupta fuerit, *&c.* Sed in minoribus aptius multo legitur, תְּהִי לְאִישׁ ſit illa viro; ſeu, viro connubio jungatur; *i. e.* γαμείτωσ*,* matrimonio conjungantur, *&c.*

1 *Cor.* 9. *v.* 12. Peſſime legitur in editione majore, כִּלְכַּלְתִּי ſuſtinui; pro כִּלְכַּלְנוּ ſuſtinuimus, ſeu ſuſtinemus omnia ἐ. πάντα στέγομεν, *&c.*

Ibid. *v.* 23. Legatur, אֲנָשִׁים quoſdam, *&c.*

1 *Cor.* 10. *v.* 1. Hæc verba Græca, ȣ θέλω ϳ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, in utraque editione ſic leguntur; וְלֹא אֲכַחֵשׁ מִמֶּכֶם ſed male, debent enim legi, וְלֹא אֲכַחֵד מִמֶּכֶם & non celabo ſeu abſcondam à vobis; (*i. e.* Nolo vos ignorare, *&c.*) ſicuti *c.* 12. *v.* 1. habentur. *Radix* etenim כָּחַשׁ minime ſignificat abſcondere; ſed mentiri, *&c.* כָּחֵד autem abſcondere, ſeu celare ſonat.

1 *Cor.* 12. *v.* 5. Legatur הַכְּהֻנּוֹת (varietates) adminiſtrationum, *&c.* & *cap.* 14. *v.* 7. Legatur אִם חָלִיל ſive tibia, *&c.*

1 *Cor.* 15. *v.* 14. אֱמוּנָתֵנוּ Fides noſtra, male legitur in utraque impreſſione, pro אֱמוּנַתְכֶם ἡ πίστις ὑμῶν, fides veſtra.

2 *Cor.* 1. *v.* 21. Admodum itidem, in utraque editione, male

Rom. 7. *v.* 14. Legatur יָדַעְנוּ novimus, *&c.*

Rom. 8. *v.* 17. Contextus istius versus clare manifestat male legi, in majoribus libris, אַתֶּם vos, pro אֲנַחְנוּ nos, *&c.*

Rom. 9. *v.* 31. In libris majoribus, legitur אַחֲרֵי צְדָקָה הַתּוֹרָה post justitiam legis; quum melius, & Græco textui congruentius, legi debeat, אַחֲרֵי תּוֹרַת הַצְּדָקָה post legem justitiæ; sicuti legitur in minoribus; Græce enim est νόμον δικαιοσύνης, non δικαιοσύνην τοῦ νόμου.

Rom. 11. *v.* 12. In majoribus etiam male admodum legitur, וּמְחִתַּתְכֶם & diminutio vestra; pro וּמְחִתָּתָם sive וּמְחִתָּתָם & τὸ ἥττημα αὐτῶν diminutio eorum, *&c.*

Rom. 13. *v.* 1. Crassissime legitur in majoribus libris הִנֵּה תַּחַת מֵאֱלֹהִים נִפְקָדְנוּ quum debeat legi הִנֵּה מֵאֱלֹהִים נִפְקָדוּ quæ sunt, à Deo ordinantur, *&c.*

Rom. 15. *v.* 18. Hoc versu, vitium itidem gravissimum, in utrisque etiam exemplaribus, est admissum; omittendo namque negativam particulam; genuinus, textus ipsius, sensus prorsus immutatur; legendo *viz.* אֲשֶׁר פָּעַל quæ operatus est Christus; pro, אֲשֶׁר לֹא פָּעַל ὧν οὐ κατειργάσατο, quæ non operatus est Christus, *&c.*

Rom. 16. *v.* 1. In ambobus etiam exemplaribus, male legitur אֲחוֹתְכֶם sororem vestram; pro אֲחוֹתֵנוּ τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν sororem nostram, *&c.* Sicuti etiam, in utrisque, pejus. versu 4. legitur, צַוְּארֵיכֶם cervices vestras; pro צַוְּארֵיהֶם τὸν ἑαυτῶν τράχηλον; cervices suas, supposuerunt, *&c.*

Ibid. *v.* 16. & 21. Legatur. שָׁאֲלוּ לָכֶם quærunt (pacem) vobis, *id est*; salutant vos, *&c.*

1 *Cor.* 1. 2. In utraque editione male legitur בִּמְקוֹמְכֶם in loco vestro, pro בִּמְקוֹמֵנוּ ἐν τόπῳ ἡμῶν, in loco nostro.

1 *Cor.* 1. *v.* 30. In omnibus exemplaribus לָכֶם vobis ponitur pro לָנוּ ἡμῖν, nobis, factus est, *&c.*

1 *Cor.* 6. 18. Græca hæc verba, ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει; sic in impressione majore leguntur reddita; אַךְ הַתּוֹנוּת בְּעַצְמוֹת גְּוִיָּתוֹ חָטְאָה quæ verba sic sonant interpretata,

ejus, in exemplaribus utrisque redduntur; cum verbatim reddi debeant, כְּעֹשֶׁר תְּחִנָּתוֹ secundum divitias gratiæ ejus, *&c.*

Ephes. 2. *v.* 1. Legatur וּלְחַטֹּאת & ad peccata, sive & in peccatis, *&c.*

Ibid. *v.* 9. In majoribus exemplaribus, legitur פֶּן־תִּתְהַלֵּל אִישׁ sed in minoribus melius; יִתְהַלֵּל. ne quis glorietur.

Ibid. *v.* 19. In editione majore, Græca hæc verba, συμπολῖται τῶν ἁγίων, transferuntur, עִירָנֵי הַקְּדוֹשִׁים sed in minore, Hebraismo aliquantò puriore, בְּנֵי עִיר הַקֹּדֶשׁ filii civitatis sanctæ. Vox etenim עִירָנִי sive עִירוֹנִי (urbanus, sive cives) *Rabbinica* est, nec in Bibliis usitata.

Ephes. 4. *v.* 17. Sic in libris majoribus, legitur נַפְשְׁכֶם (in vanitate) animæ vestræ; sed in minoribus, melius, נַפְשׁוֹתָם (in vanitate) τοῦ νοὸς αὐτῶν, animarum suarum.

Ibidem etiam *v.* 31. Male legitur מֵהֶם ab iis, pro מִכֶּם ἀφ' ὑμῶν à vobis, *&c.*

Ephes. 5. *v.* 16. Græca verba, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, in editione majore sive prima, sic transferuntur, הַשְׂכִּילוּ בְעִתּוֹתֵיכֶם considerate, sive animadvertite in tempora vestra; sed in minore & secunda, melius sic, שִׁבְרוּ עֵת Græcum ipsum textum reddendo verbatim, emite, sive redimite tempus, *&c.*

Ephes. 6. *v.* 13. In editione utraque male imprimitur וְנֶשֶׁךְ pro וְנֶשֶׁק & armaturam, *&c.*

Phil. 2. *v.* 28. In utrisque exemplaribus crasse legitur יוֹסִיפוּן addent (gaudere) *i. e.* rursus gaudebunt; pro תוֹסִיפוּן לִשְׂמוֹחַ addetis gaudere, *i. e.* πάλιν χαρῆτε (ut) rursus gaudeatis, *&c.*

1 *Thess.* 1. *v.* 3. וַאֲדֹנֵינוּ (Ante Deum) & Dominum nostrum, ponitur in utraque editione; pro וַאֲבִינוּ καὶ πατρὸς ἡμῶν, & patrem nostrum.

1 *Thess.* 2. *v.* 17. In majore editione legitur, בְּרֹב חֶמְדִּי cum multo desiderio meo; sed ostendit liquidò contextus,

male legitur. וּמָשַׁח אֶתְכֶם & unxit vos; pro וּמָשַׁח אוֹתָנוּ καὶ ὁ χρίσας ἡμᾶς, & (qui) unxit nos.

2 *Cor.* 5. *v.* 6. Legatur אֲנַחְנוּ nos.

2 *Cor.* 7. *v.* 4. In utrisque exemplaribus, מְצוּקַתְכֶם (in omni) tribulatione vestra, Legitur pro מְצוּקָתֵנוּ τῇ θλίψει ἡμῶν; (in omni) tribulatione nostra, *&c.*

2 *Cor.* 8. *v.* 20. Legatur אֲנַחְנוּ nos. *& v.* 22. בְּחַנּוּהוּ probavimus eum, *&c.*

2 *Cor.* 11. 20. In utrisque exemplaribus legitur, תְּבַלַּע & תִּקַּח pro יְבַלַּע & יִקַּח (quis) devorabit, & accipiet, *&c.*

Gal. 1. *v.* 2. In omnibus editionis utriusque libris, Non bene legi videtur, בִּקְהִלּוֹת גַּלַטְיָה quod Sonat, In Ecclesiis *Galatiæ*; & sic, Græci textus sensum immutat; in eo namque dirigitur epistola hæc ad *Galatarum* ecclesias, hisce verbis, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, quæ rite reddi debent לִקְהִלּוֹת גַּלַטְיָה (in dandi non auferendi casu) ecclesiis *Galatiæ*, *&c.* Nam si cum ב constructa legantur, eos qui cum Apostolo fuissent, in scribenda hac epistola; non autem eos quibus scripta & ad quos missa fuerit, denotarent.

Ibid. v. 3. In utraque itidem editione אֲדוֹנֵינוּ legitur pro וַאֲדוֹנֵינוּ (à Deo patre) καὶ κυρίου ἡμῶν, & Domino nostro, *&c.*

Ibid. v. 9. Legatur קִבַּלְתֶּם accepistis, *&c.*

Gal. 2. *v.* 4. Legatur לְהַעֲבִיר redigere (nos) in servitutem. *& v.* 14. Legatur, יְהוּדִי Judæus, &c.

Ibid. v. 16. In ambobus exemplaribus, legitur, יְדַעְתֶּם vos novistis; cùm contextus superioris versus 15. ostendat, Græcum εἰδότες reddi debere, יָדַעְנוּ nos novimus, *&c.*

Gal. 5. *v.* 6 אֵינֶנָּה מְגַבִּיר Legitur in utraque editione, pro מְגַבֶּרֶת vel מַגְבִּירָה (circumcisio ipsa) non valet, *&c.*

Gal. 6. *v.* 12. In utraque etiam, תִּרָּדְפוּן legitur pro יֵרָדְפוּן (Ne) ipsi persecutionem patiantur, *&c.*

Ephes. 1. *v.* 7. Græca hæc verba κατὰ τὸ πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, per unicam hanc vocem כְּתְחִנָּתוֹ secundum gratiam ejus,

עֶצֶם צְלָם (lex enim habens umbram bonorum) futurorum, ((sive eorum quæ futura sunt venire)non autem ipsam imaginem, rerum, *&c.*

Jac. 2. *v.* 11. Sensus itidem immutatur, in codicibus majoribus, sic transponendo hæc verba גַּם־הוּא לֹא אָמַר תַּהֲרֹג cum ita rite disponi debeant, גַּם הוּא אָמַר לֹא תַּהֲרֹג ipse etiam dixit, non occides, *&c.*

Jac. 2. *v.* 8. Legatur, תַּעֲשׂוּ (bene) facitis. *&* 3. *v.* 3. Legatur, הִנֵּה ecce, *&c.*

Jac. 4. *v.* 17. Male legitur in editione majore, חֲטָאָה לֹא peccatum non, pro חֲטָאָה הִיא לוֹ ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν, peccatum est illi, *&c.*

1 *Pet.* 2. *v.* 14. In majoribus exemplaribus perperam admodum legitur, לְנָשִׂיא duci, sive gubernatori; contextus etenim ostendit evidenter debere legi לִנְשִׂיאִים ἡγεμόσιν, ducibus, sive gubernatoribus, *&c.*

1 *Pet.* 3. *v.* 18. In utraque editione legitur, אֲשֶׁר תַּקְרִיב pro אֲשֶׁר יַקְרִיב ut (Christus) offerat, nos Deo, *&c.*

1 *Pet.* 4. *v.* 1. In sensum nullatenus aptum, transponuntur itidem in majoribus exemplaribus, hæc verba sequentia, sic; הָעֻנָּה אֶפֶס בְּבָשָׂר מֵחַטָּאָה cum debeant ita locari; הָעֻנָּה בְּבָשָׂר אֶפֶס מֵחַטָּאָה qui passus est in carne; desiit à peccatis, *&c.*

Ibid. *v.* 8. In majoribus itidem exemplaribus, male legitur הָאַחֲוָה fraternitas; pro הָאַהֲבָה, ἡ ἀγάπη, (quia) charitas, *&c.*

2 *Pet.* 2. *v.* 7. In editione utraque legitur צְלוּת pro זְלוּת (vexatum à conversatione) vilitatum quasi & luxuriarum; *i. e.* à conversatione vili & luxuriosa nefandorum, *&c.*

1 *Joh.* ?. 1. In utraque etiam editione, legitur, וְאִם תֶּחֱטָא אִישׁ cum rectius videretur legendum וְאִם יֶחֱטָא & si quis peccaverit.

Ibid. *v.* 27. *&* 28. Sic itidem in utraque impressione, legitur בָּהּ in *fæminino genere*, pro *masculino* בּוֹ ἐν αὐτῷ in

textus; debere solummodo legi, בְּקֹב חֶמְדָּה ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ cum multo desiderio.

1 *Thess.* 3. *v.* 7. Contextus itidem liquido demonstrat, in utraque editione male legi צָרַתְכֶם וּמְצוּקַתְכֶם (in omni) angustia & tribulatione vestra; pro צָרָתֵנוּ וּמְצוּקָתֵנוּ (in omni) τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, angustia & tribulatione nostra.

1 *Thess.* 4. *v.* 10. Legatur הָאַחִים (in omnes) fratres, *&c.*

2 *Thess.* 3. *v.* 8. Legatur, נַכְבִּד (ne) gravaremus, *&c.*

1 *Tim.* 3. *v.* 8. Legatur, יַיִן וְשֵׁכָר (ob multum) vinum, & siceram, seu potum quemvis inebriativum.

1 *Tim.* 5. *v.* 17. In utrisque voluminibus, legitur, וְעַל־הַיּוֹגְעִים satius autem legendum videretur, וְעַל־יוֹתֵר הַיּוֹגְעִים μάλιστα οἱ κοπιῶντες, maxime qui laborant, *&c.*

Ibid. *v.* 22. Sic etiam in editione utraque legitur, עִוֵּן cum legendum esset, vel אָוֶן vel עָוֹן (cum operantibus) iniquitatem sive perversitatem, *&c.*

1 *Tim.* 6. *v.* 9. Ponitur itidem in utraque תִּיגְעוּ pro יִיגְעוּ qui autem laborabunt, sive volunt esse divites; οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, *&c.*

Ibid. *v.* 15. Legatur אוֹתוֹ, eum, *&c.*

2 *Tim.* 1. *v.* 3. Vox hæc מֵאֲבוֹתָי ἀπὸ προγόνων, à progenitoribus meis, in utrisque prætermissa est exemplaribus; sed post vocem אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיו cui servio, intelligi debet interserta.

Ibid. *v.* 14. Legatur בָּנוּ in nobis.

Heb. 4. *v* 7. In editione majore, Græca vox, ὁρίζει redditur per *radicem* אָסַר at in minore per גָּזַר & melius; In textu namque vetere, *radix* גָּזַר identidem usurpari solet, in significatione decernendi, terminandi, aut determinandi, *&c.* אָסַר autem, quod meminim, minime.

Heb. 10. *v.* 1. Hæc verba sequentia, sic sine sensu transponuntur, in utrisque exemplaribus, הָעֲתִידִים וְלֹא לָבוֹא עֶצֶם צֶלֶם cum debeant ita collocari, הָעֲתִידִים לָבוֹא וְלֹא עֶצֶם

desiderii) נַפְשְׁכֶם animæ vestræ; pro נַפְשֵׁךָ τῆς ψυχῆς σου, animæ tuæ; contextus enim singularem necessario numerum exigit.

Apoc. 19. *v.* 10. Græca hæc verba, ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ ἰησοῦ ἐστι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας; In utroque exemplari, sensu minime genuino, sic redduntur: וְעֵדוּת יֵשׁוּעַ הִיא הַנְּבוּאָה: omittendo vocem רוּחַ. Ita namque reddi debent; כִּי עֵדוּת יֵשׁוּעַ הִיא רוּחַ הַנְּבוּאָה: Testimonium enim Jesu, est spiritus Prophetiæ.

Apoc. 20. *v.* 6. Vox הָרִאשׁוֹנָה: (in resurrectione) τῇ πρώτῃ prima; in majore impressione plane omittitur.

Apoc. 22. *v.* 16. In utrisque denique exemplaribus, לָהֶם illis, vitiose legitur, pro לָכֶם (testificari) ὑμῖν, vobis, *&c.*

F I N I S.

---

in eo, *&c.* Contextus etenim *versus* 28. Christum ostendit repeti debere & intelligi, in quo maneant; non autem unctionem istam de qua locutus fuerat.

1 *Joh.* 3. *v.* 17. Legatur, וַיִּרְאֶה & viderit, *&c.*

1 *Joh.* 4. *v.* 6. Male legitur in editione majore, לָכֶם vobis, pro לָנוּ nos, sive nobis, *&c.*

Jud. *v.* 4. In utraque editione male legitur, לְצַלוֹתָם pro לְזָלוֹתָם in luxurias eorum, *&c.*

Apoc. 1. *v.* 5. מֵחַטֹּאתֵיכֶם à peccatis vestris, vitiose legitur in editione majore, pro מֵחַטֹּאתֵינוּ à peccatis nostris. *ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.*

Apoc. 2. *v.* 16. In utraque editione legitur אֲלֵיהֶם ad eos, pro עֲלֵיהֶם (& pugnabo) contra eos, *&c.*

Apoc. 3. *v.* 12. Erratum est itidem vitiose admodum, in utrisque volum nibus, legendo, (nomen civitatis Dei mei) יְרוּשָׁלַיִם הַקְּדוֹשָׁה *Jerusalem* sanctæ, pro יְרוּשָׁלַיִם חֲדָשָׁה *τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ* *Jerusalem* novæ; itidemque legendo שְׁמִי הַקָּדוֹשׁ nomen meum sanctum, pro שְׁמִי חָדָשׁ *τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν*; nomen meum novum.

Apoc. 7. *v.* 7. *&* 14. *v.* 1. *&* 3. literæ hæ, (קמ״ד) in numeris plenè expressæ, valent, מֵאָה וְאַרְבָּעִים וְאַרְבַּע centum quadraginta quatuor; itemque hæ, *v.* 5. *&c.* (יב) שְׁנֵים עָשָׂר duodecim, (millia) *&c.*

Apoc. 15. *v.* 8. In vocibus hisce Græcis, *καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ*, transferendis, erratum est in exemplaribus utrisque, idque negligenter admodum, legendo וּמִקֹּדֶשׁ & à sanctitate; cum debeant reddi, וּמִכֹּחוֹ sive וּמִגְּבוּרָתוֹ & de virtute sive de potentia ejus.

Apoc. 16. *v.* 17. Negligentissime etiam in editione majore (Angelus) הַשְּׁלִישִׁי tertius, ponitur pro הַשְּׁבִיעִי *ὁ ἕβδομος*, septimus: sextus etenim Angelus, *versu* 12. Phialam suam effudisse dicebatur.

Apoc. 17. *v.* 4. *&* 18. *v.* 16. Male legitur in exemplaribus utrisque, וּפְנִימִים pro וּפְנִינִים & *Margaritis*, *&c.*

Apoc. 18. *v.* 14. In editione utraque, legitur, (& poma desiderii)